

143

2

9604

Vol 2

50318

D 000019, Vol. 2

D

10/

3

6.01.1970

STRICT SECRET
Ex.nr. 1*Se acordă
Hanus*

N O T A

=====

- privind rezultatul cercetărilor efectuate în legătură cu împuşcarea numitului IONAC AUREL, de către organele M.A.I. de la fostul judeţ Someş, la 20-21 august 1950, din ordinul fostului colonel BRICEAG NICULAE.

În anul 1968, cu prilejul dezbaterii documentelor Plenei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie, la inspectoratul de securitate al judeţului Sălaj, a reeşit din informarea făcută de către locot. major NAROSI IACOB, -că într-o discuţie avută cu fostul căpitan de securitate CIOGMAREAN GHEORGHE, acesta i-a relatat că în anul 1952 a fost împuşcat din ordinul lui BRICEAG NICULAE, numitul IONAC AUREL din comuna Gilgău, judeţul Sălaj.

Din verificările efectuate în oraşul Dej, reşedinţa fostului judeţ Someş, în comuna Gilgău, judeţul Sălaj şi din discuţii purtate cu un număr de persoane - dintre care trei ofiţeri şi un subofiţer în rezervă - care au avut cunoştinţă de împrejurările în care a fost împuşcat IONAC AUREL, au rezultat următoarele :

IONAC AUREL s-a născut la 26 ianuarie 1907 în comuna Gilgău, judeţul Sălaj, fiul lui Gavril şi Ana, a fost de profesie funcţionar (pînă în anul 1946 subofiţer în armată, a avut gradul de plutonier major, iar din 1946 pînă în 1950 a fost achizitor de lemne de foc la depozitul C.F.R. Gilgău).

Între anii 1949 - 1950, în timp ce era achizitor de lemne de foc la depozitul C.F.R. Gilgău, dat fiind faptul că era un element afemeiat şi că locuia fără familie, IONAC AUREL

./..

a cunoscut și a întreținut relații extraconjugale cu numita MARINCA MARGARETA, care era telefonistă la centrala din comuna Gilgău.

Despre relațiile intime ce au existat între IONAC AUREL și MARINCA MARGARETA, a aflat la începutul anului 1950 soțul acesteia MARINCA VICTOR, ce era bun prieten cu numitul CHENDREAN IOAN care era informatorul organelor M.A.I. din județul Someș.

Data fiind situația creată în familia lui MARINCA VICTOR, acesta s-a plîns în mai multe rânduri lui CHENDREAN IOAN că IONAC AUREL îi strică căsnicia, cerîndu-i ajutorul pentru a-și reface viața de familie.

CHENDREAN IOAN a găsit în cele din urmă "soluția" și anume : datorită faptului că IONAC AUREL făcuse parte din armata veche, a hotărît să informeze organele M.A.I. că acesta era "nemulțumit" de faptul că fusese trecut în rezervă, că ar avea unele manifestări dușmănoase la adresa regimului nostru și că în plus se ocupă și de destrămarea căsniciei unor cetățeni. Pe baza unor asemenea informații, IONAC AUREL a fost invitat de cîteva ori la organele județene Someș ale M.A.I. - se pare că la BRICEAG NICOLAE - cu care ocazie a fost avertizat asupra atitudinii lui politice necorespunzătoare.

Si după ce a fost chemat la organele M.A.I., IONAC AUREL a continuat relațiile sale intime cu MARINCA MARGARETA. Astfel că pe la sfîrșitul lunii iulie și începutul lunii august 1950, IONAC AUREL, împreună cu concubina sa, au dispărut din comună o perioadă de timp, după care s-au reîntors. În timpul cît IONAC AUREL a dispărut din comuna Gilgău, a fost căutat acasă de mai multe ori de către organele M.A.I., care însă nu l-au găsit.

Despre înapoierea acasă a lui IONAC AUREL, organele județene Someș ale M.A.I. au fost informate de către CHENDREAN IOAN. Astfel că, pe baza informării acestuia, în seara zilei de 20-21 august 1950, din ordinul lui BRICEAG NICOLAE, s-a constituit un colectiv format din DOBONDI LUDOVIC, TOMSA AUGUSTIN și VIERU CONSTANTIN (erou locotenent - post-mortem) și sub comanda acestuia împreună cu informatorul CHENDREAN IOAN, au plecat cu un autoturism condus de subofiterul în rezervă ISPAN IOAN (acesta nu recunoaște că a fost el cu mașina), în jurul orelor 20-21 spre comuna Gilgău. Ajunși în comuna Gilgău, VIERU CONSTANTIN, împreună cu informatorul CHENDREAN IOAN, au plecat spre locuința lui IONAC AUREL, iar ceilalți au rămas în așteptare la mașină, la circa 150-200 m. de casa respectivului.

Cînd au ajuns la locuința lui IONAC AUREL, CHENDREAN IOAN, însoțit de VIERU CONSTANTIN, s-a apropiat de intrare și l-a invitat afară pe IONAC AUREL care se culcase. După cîteva minute, CHENDREAN IOAN a dispărut, iar cînd IONAC AUREL și-a făcut apariția la ușa casei, a fost somat de VIERU CONSTANTIN și invitat să-l urmeze. Astfel că IONAC AUREL a fost urcat în mașină și împreună cu ceilalți, au plecat către comuna Poiana Blenchii, situată pe șoseaua Gilgău - Tg. Lăpuș.

După ce au ieșit din comuna Gilgău, cu direcția spre comuna Poiana Blenchii, și au parcurs circa 1,5 - 2 km., echipajul cu mașina a ajuns către orele 24,00 - 01,00 la o pădure situată în apropierea sus-amintitei șosele, unde au oprit mașina și au coborît toți împreună cu IONAC AUREL, pe care l-au dus în marginea pădurii și sub pretextul că "a fugit de sub escortă" l-au împușcat mortal, după care au lăsat lîngă cadavru pe TOMSA AUGUSTIN, pentru a face pază, iar ceilalți au plecat cu mașina în comuna Gilgău, la postul de miliție, pentru a "perfecta" înhumarea sus-numitului.

În cursul aceleiași nopți, s-a organizat sub supravegherea lui TOMSA AUGUSTIN, înhumarea lui IONAC AUREL, în locul unde a fost împușcat și unde i se găsesc osemintele și în prezent.

Inregistrarea decesului lui IONAC AUREL s-a făcut însă (antidatată) abia la 2 aprilie 1968 în baza aprobării nr.68/B/1968 dată de Procuratura militară Cluj și în baza aprobării nr. 227/34/A/1968 dată de Procuratura județului Sălaj.

Din discuțiile purtate cu persoanele care l-au cunoscut pe IONAC AUREL, cît și cu cei doi ofițeri din rezervă care au participat la executarea lui, a rezultat că acesta nu a fost cunoscut cu manifestări ostile regimului nostru, fapt care dovedește că nu au existat motive ca sus-numitul să fi făcut obiectul preocupării activității organelor M.A.I. și cu atît mai mult al măsurii pe care aceștea au luat-o împotriva lui. (de a-l împușca).

Persoanele care au participat la împușcarea lui IONAC AUREL și sînt în viață, au în prezent următoarea situație :

1. DOBONDI LUDOVIC - membru de partid, locot.major în rezervă, îndeplinește funcția de responsabil al restaurantului "Someș" din Dej și locuiește în acest oraș, str.Mărășești nr.19;

2. TOMSA AUGUSTIN - membru de partid, locotenent în rezervă - îndeplinește funcția de șef birou personal la Fabrica de conserve din Dej și locuiește în acest oraș, strada Florilor nr.60 ;

3. IȘPAN IOAN (fost șofer) - plutonier major - pensionar C.S.S., locuiește în orașul Dej, strada Mihai Viteazul nr. 31.

x x

x

În concluzie, pe baza cercetărilor ce s-au efectuat, rezultă că împușcarea mortală a lui IONAC AUREL pentru "moti-
vele " și în condițiile arătate mai sus, a constituit o crimă
de care se fac vinovați BRICEAG NICOLAE (care a dat ordinul ca
sus-numitul să fie executat), VIERU CONSTANTIN (decedat), DO-
BONDI LUDOVIC și TOMSA AUGUSTIN (care au împușcat pe IONAC AU-
REL).

Dat fiind faptul că au trecut peste 19 ani de la moartea
lui IONAC AUREL și că cei vinovați de executarea lui, legal nu
mai pot fi trași la răspundere penală (a trecut termenul de
prescripție -15 ani) și că membrii familiei victimei nu mai re-
vendică azi nici-o pretenție, propunem a se aproba următoarele:

Intrucât BRICEAG NICOLAE, DOBONDI LUDOVIC și TOMSA
AUGUSTIN - vinovați de împușcarea lui IONAC AUREL - sînt membrii
de partid, să fie informate organele locale de partid în evi-
dența cărora sus-numiții se găsesc, pentru a dispune asupra mă-
surilor în raport cu faptele pe care ei le-au săvîrșit.

PRIM-VICEPRESEDINTE

AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

General-locotenent

Grigore Răduică
Grigore Răduică

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI
S A L A J

Nr. 632 din 20.05.1968

C.B.S.
Nr. 8857
STRICT-SECRET
S.C.nr.1195
Ex.nr. 1

Fur. Boteh

C ă t r e

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

- Comisiei care se ocupă cu cercetarea
crimelor și ilegalităților comise
de către Alexandru Drăghici și
ceilalți inculpați.

BUCURESTI.

Înaintăm alăturat un număr de 5 (cinci) rapor-
te și note raportate în copie, parvenite de la rețeaua informa-
tivă precum și de la unele cadre ale Inspectoratului Județean
de Securitate și de Miliție Sălaj, care raportează despre
unele crime comise pe teritoriul fostului Județ Someș-Dej,
de către fostul colonel BRICEAG NICOLAE în prezent pensionar,
cu domiciliul în municipiul Cluj

Față de cele de mai sus rugăm dispuneți.

INSPECTOR

Mr. *[Signature]*

RECEPUT

Scris în 2 ex.
Redact. O. Gh.
Dect. T. E.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SEC.AL JUDETIULUI SALAJ
SERVICIUL DE CONTRAINFORMATII INTERNE
- BIROUL II -

STRICT-SECRET

R A P O R T

privind condițiile în care a fost
împușcat numitul IONAC AUREL
din comune Gilgău.

În noaptea zilei de 22-23 august 1950, ora 02-3 -
ne semnalează numitul Minzot Nicolae din comune Gilgău -
s-a deplasat o mașină mică tip Gaz, din comune Gilgău înspre
Poiana Blenchii, în care mașină erau mai mulți cetățeni pe
care el nu-i cunoștea, apoi mașina s-a săbătut de la drumul
obișnuit, s-a apropiat de marginea pădurii, și s-au auzit
3 refete de pistol automat.

Numitul Minzot Nicolae ne relatează că auzind
aceste împușcături - era peznic înarmat - s-a postat pe pozi-
ție, cu arma încărcată să se sperie.

Apoi a observat că a trecut mașina, după un timp
a trecut și un militar, era milițien cu un pistol automat pe
umăr, l-a întrebat că ce s-a întâmplat, la care acel milițien
necunoscut a afirmat că: "nu-i nimic, să-și vadă de treabă
că nu-i treaba lor". Atunci peznicul Minzot Nicolae l-a
trimis pe urma milițienului pe dublura sa - șeful Wigder Noitz
actualmente în Izrael, să-l urmărească, să anunțe pe șeful de
post că a auzit împușcături și cetățeanul respectiv (adică
milițienul) venes din acea parte.

Numitul Wigder Noitz l-a urmărit pe milițien
până l-a văzut că merge la șeful de post, l-a lăsat cu el și
s-a mers împreună la locul unde s-a petrecut acele evenimente.

Venind spre pădure peznicul Ciogașean Petre
l-a oprit, l-a întrebat parole, șeful postului răspunzându-i
corect l-a chemat de-o parte, peznicul l-a spus că a auzit
niște împușcături la marginea pădurii, la care fostul șef de
post Stoian - a spus: "lasă că știu noi de asta", apoi

în seapță să nu-i sudă ceilalți i-s spus lui Ciogmăreau
Petre - care pe atunci ere secretarul organizației de
bază P.C.R. - că l-au împușcat pe IOHAC AUREL pentru
că e fost fuger, un bandit, că ere urmărit de miliție și secu-
ritate și acolo cind l-au somat n-a vrut să stea și su fost
nevoiti să-l împuște.

Apoi fostul șef de post i-s dat ordin lui Ciogmă-
reau Petre să educă cîtive cetățeni - de preferință
foști legionari - să facă o groapă și să-l înmorminteze.

În acest sens su fost chemați în dimineața zilei
de 23 august numiții Ionac Alexandru în prezent decedat,
Bobos Carol și Iuian Ioan cu tirăcoape și lopeți
su săpat o groapă de 1-1,5 m. și l-au aruncat acolo cu fețe
în jos, l-au acoperit apoi cu pămînt, su vrut să-l facă un
rondou rotund pe mormînt, dar milițianul - fostul șef de post -
nu i-s lăsat spunînd că nu-i nevoie, să-l lase drept la același
nivel cu pămîntul.

În prezent osemintele se găsece tot acolo, nu s-a
întreprins nici o acțiune de deshumare.

Din discuțiile purtate cu numiții Ionac Aurel
nepotul decedatului și Viman Silvia, rezultă că
numitul IOHAC AUREL e fost victimă unei colomnii între-
prinsă și ticluită de numitul REHENDREANU - originar din
localitatea Beclean-Bistrița, fost învățător în satul Căpîlna,
comune Gilgău, care după prezumțiile noastre ar fi fost infor-
mator al organelor de securitate în acel timp.

Acuzațiile aduse acestui IOHAC AUREL ar fi
constat în acela că ar fi fost fuger, bandit, că are legături
cu fugerii din munții etc., iar aceasta e fost împușcat de
fostul subofiter, apoi ofiter RUSU care ere în subordi-
nea fostului colonel Briceag, actualmente pensioner în Cluj.

Acest RUSU care în prezent se spune că lucrea
ză prin Dej sau Cluj este originar din comune Cițoău, județul
Cluj, ar mai fi comis astfel de fapte împreună cu echipa sa
în următoarele cazuri: Un cetățean în comune Vîna, județul
Maramureș, în comune Drăghîiș, județul Maramureș încă un
cetățean, în comune Spermezeu, județul Bistrița-Năsăud doi
cetățeni și un copil.

Șeful postului de miliție în acel timp în comune

Gîlgău s-a numit _____ care în prezent se află în comuna
Retcoag, județul Bistrița-Năsăud.

INSPECTOR ȘEF ADJUNCT

lt. maj.

OARGH GHEORGHE

Scris în 2 ex.
Redact. Băoanu P.
Dect. Toma E.

9

NOTA RAPORT

În discuțiile purtate cu numitul OMISU IOAN, profesor la Școala generală din Poiana Blăncii, în ziua de 2 mai 1968, cu ocazia unei vizite făcute acestuia, am ajuns să discutăm despre lucrările Planarei din aprilie, despre care sus-numitul a spus că încă n-a crezut că tov. NICOLAE CĂEȘESCU e atât de consecvent să descopere atâtea fapte mirgave făcute de Gheorghe Dej, Teohari Georgescu și Vasile Luca.-

"Prin executarea lui Foriș și Pătrășcanu care a fost foarte capabil, cel mai bine văzut pe plan mondial, s-a adus o grea lovitură statului nostru.-

Eu îmi dau seama de ce i-au executat, că au fost mai deștepti ca ei și le-a fost frică să nu le ia locul, așa oameni capabili ca Foriș și Pătrășcanu nu am mai avut noi. Și pe Pătrășcanu l-am știut ca un mare patriot, adevărat român care era în stare să facă orice pentru țara lui și nici decum să fie spion și trădător de patrie.

Personal cred că i se trage lui Pătrășcanu de la o ședință din Cluj când a spus că în primul rând este român și apoi comunist, iar când studenții unguri s-au manifestat împotriva lui, a spus că va îmbrăca catedrala cu pielea lor".-

Tot OMISU spunea că se se va întâmpla cu mirgavul de BRICEAG NICOLAE, fostul colonel de securitate la raionul Dej, care are la activul său 16 crime, că el știe oameni români adevărați și nevinovați cu nimic care au fost uciși nișelește.-

Poiana Blăncii la 5 mai 1968

NOTA RAPORT

C ă t r e

INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDEȚULUI
S A L A J

La ordinul Dvs. din data de 8 mai 1968, raportăm următoarele:

La data de 22-23 august 1950, a fost împușcat mortal de organele de securitate județene Someș-Dej în marginea comunei Gilgău numitul IONAC AUREL, fiul lui Gavril și Ana, născut în anul 1906 sau 1907, de profesie funcționar, întrecut militar cu gradul de plut.majr., la o unitate militară din Dej - serviciu spate, care în ultimul timp, când a fost executat era schizitor de lemne de foc pentru unele unități militare - din stața C.F.R. Gilgău.

Motivele împușcării sale nu se cunosc, probabil le cunoaște fostul comandant al securității județene Someș-Dej Briceag, care în prezent se află pensionar M.A.I. în orașul Cluj și pe atunci era comandantul securității Someș-Dej.

Se discuta că acesta a fost împușcat de fostul ofițer de securitate RUSU originar din comuna Vad, satul Valea groșilor, județul Cluj, care în prezent este paznic la Competrol Dej.

Se mai discuta că motive de executarea sus-numitului nu au fost, dar fiindcă umbleu la o concubină amândoi cu numitul CHENDREANU din Cluj, cum se presupune că a fost informatorul securității Dej de pe atunci, a furnizat date mincinoase despre el pentru care l-a executat.

Nu se cunoaște dacă a fost membru de partid când l-a executat.

Prin această comună s-a mai discutat că din ordinul lui Briceag, cum era pe atunci șeful securității Dej, aceluși RUSU

./.

din Valea groșilor, ar fi mai executat un cetățean în comuna Drăghia, Vima județul Maramureș și 3 cetățeni dintre care un copil în comuna Spermezeu județul Bistrița-Năsăud.

Seful postului de miliție
Plut.maj.

DOLHA

NOTA RAPORT

In ziua de 3 mai 1968, oar 7, am discutat cu MUNTIANU GHEORGHE, preot din comuna Poiana Blenchii, d spre măsurile luate în urma plenarei din aprilie, referitor la Alexandru Drăghici și alții care au executat pe cei mai buni fii ai poporului român, devotați partidului, dacă Briceag a executat 16 atunci colonelul ALBONE din Turda cam oîți a executat el la canal - care aveau și capacitate (colonei, generali, ingineri, profesori).

Dar veți vedea Dvs. ce să va întîmple peste 1-2 ani, cite se vor descoperi, eu la ruși mă așteptam să facă așa ceva să omoare pe români, dar la Gheorghiu Dej nu, spun drept.

După cum a fost și înscenarea procesului lui Maniu cînd i-a dus la Tănădău, de unde au vrut să pleve în Turcia, a fost mai ce să-i postă condamnă. S-ar putea întîmple ce peste 1-2 ani să resbilitze și pe Maniu oît și P.N.T.-ul, căci a ajutat la eliberarea patriei de sub jugul fascist.

R A P O R T

Subsemnatul locotenent major de securitate NAROSI IACOB din cadrul Inspectoratului de Securitate al Județului Sălaj, reportez următoarele:

În vară anului 1967 m-am deplasat împreună cu fostul căpitan de securitate CIOGMAREAN GHEORGHE la părinții săi în comuna Gilgău, județul Sălaj. În drum spre comună tovarășul CIOGMAREAN GHEORGHE mi-a povestit că în anul 1952 fostul locotenent colonel de securitate BRICEAG însoțit de un ofițer s-a deplasat în comuna Gilgău unde ar fi efectuat o percheziție la un cetățean (nu mi-a spus numele) după care l-ar fi dus în marginea satului și l-a omorât.

După ce acest cetățean a murit locotenentul colonel BRICEAG a luat pe tatăl căpitanului CIOGMAREANU GHEORGHE care în acea noapte era pază la un depozit de cherestea l-a dus la fața locului (unde era mortul) și l-a pus pe acesta să-l îngroape lucru pe care l-a și făcut.

Am reținut că percheziția s-ar fi făcut pentru faptul că victima ar fi deținut ilegal armament. Nu m-am reținut precis, dar mi se pare că tatăl căpitanului CIOGMAREAN ar fi asistat ca martor și la efectuarea percheziției, deoarece era pază în comună.

Cele de mai sus au fost confirmate și de tatăl căpitanului CIOGMAREAN cu care am discutat și care m-a mai spus că el a fost chemat la locul crimei de către șeful de post din comună și că a săpat groapa împreună cu un alt cetățean din comuna Gilgău.

Tot acesta m-a mai spus că victima în trecut ar fi fost jandarm și că a fost dus la locul crimei numai în pijama. Relații amănunțite în legătură cu această crimă

- 2 -

poate să dea tatăl fostului căpitan CIOCMAREAN GHEORGHE care
domiciliază în comuna Gilgău, județul Sălaj.

De asemenea Plut.maj.MURESAN GHEORGHE din cadrul
Inspectoratului nostru cunoaște despre o altă crimă comisă de
fostul Lt.col.BRICEAG în satul Sintejude, județul Cluj, unde
ar fi împușcat pe un cetățean cu numele de BAGACEAN sau CHEZAN.

Aste probleme în legătură cu crimele comise de
BRICEAG sau alți foști ofițeri de securitate nu mai cunosc.

Lt.maj.Neroși Iacob.

Declarație

Subsemnatul Chereșanu Ioan, fiul
lui Vintolomei s. Ana, născut la data 1 martie 1911,
în comună Becea județul Bistrita-Năsăud, de profesie
seine învățător, în prezent director al școlii Generale
din satul Băja Mic, comună Căpâlnă, județul Cluj,
domiciliul în Cluj, Strada Sindicatelor, nr. 10, în be-
gătușă cu Fonac Aurel din cauza Gilgău, județul
Sălaj, declar următoarele:

În anul 1948, fiind eram învățător în satul
Fodora, comună Gilgău, județul Sălaj; în această
comună l-am regăsit pe Fonac Aurel, care era
șef de depozit de carne în gara C.F.R. Gilgău.

Ca intelectual, nu am împrietenit și în pre-
să cu el și cu alți funcționari ai comunii ca:
Bănuș Florin, el din Cluj, Timon Florin, Marin
Victor, și alții, cu care venim în contact la câte
un fel, sau cu ocazia unor întâlniri.

Din discuțiile purtate cu Fonac Aurel, a re-
zultat că are relații amoroase cu mezină Marina
Wargovska, pe atunci telefonistă în Gilgău, sora lui
Marin Victor, menționat mai sus, care l-a stors de
bani; din această cauză a avut neînțelegeri în
familie iar el a devenit mai ajutat material
în situație, având și unele ieșiri negatice de ordine
politic.

În acel timp, subsemnatul având legături
cu organele securității, raportu cu colonel Bricăș
Nicolae, capitulă Dănuș Brănuț, Șoban, în alături
și alții.

16

Nr. Laposi, am personalizat comportarea
lui Tonne Dinel, după care am primit parcuri
și l am în atenție, în continuare.

Nu pot preciza dacă la finele sau a
dona perizore, ierși demeritului că am re-
mălat unele puncturi ale lui Tonne Dinel,
care opunerea că s-au bucura dacă ar scăpa
de Ruc. Nr. de comunisti, fiindu-i interzise în
același timp, fiindu-i sau scăpa Nr. dacă vom scăpa
de ei.

Un altă persoană fiind în Biroul său,
a încheiat așa Nr. a început prin a spune că, este
foarte necăjit că, aflându-se despre relațiile lui
sintine cu Marinu Margherita Nr. despre escapade
care a făcut-o cu aceasta la Baia-Mare și s-a agitat
situația familiară. Tot atunci mi-a spus că
el este prieten bun cu Colonelul Cosma - care a fost
comandantul Cercului de Recrutare Nr. care, în acel
timp s-a găsit fugă prin poarta Tarnopolu de-
vina, unde ar fi intrat în legătură cu niște a-
mericieni francezitate Nr. care au legătură cu alți
americieni tot francezitate în Sătre Pinte Nr. în părți
le Lăpșului, care ar dispune de fonduri bănești.
După cele spuse Nr. a exprimat dorința de
a intra în legătură cu acest Cosma. Într-o
dorință Nr. a manifestat Nr. s-a exprimat Nr. cu
alte acțiuni.

În aceeași perioadă discutând cu Marinu
Fictor, despre relațiile petite sale cu Tonne, a spus
că a meargă la Briceag și-a și-a și-a spunea
toate acestea pot Nr. în fața de al lui. Care este
medic în București Nr. care lucrează împreună
Lăpșului.

cu via în cadrul securității. Nu
 știu dacă s-a dus, sau nu, să reclame la
 Briceag înso la citon timp, discutând cu
 Briceag aceste probleme scurte mi-a spus că
 Marinica a fost la el și s-a plâns că
 Ionac Aurel are relații intime cu soția lui.
 Într-un timp Ionac Aurel a plecat de la

oborocului și timp de ceva is-ii luni mi-a
 știut minime după el, unde se află. Am primi-
 mit parca de la Briceag să stabilesc unde se
 găsește. În cursul lunii august 1950 găsim

mi în satul Fodora a venit la mine tatona
 Corșian Simion care mi-a spus că scrisoare ade-
 pte-pate-Marinica-Margareta fiinta de la Ionac
 în timp ce Corșian Simion se scutorea de la țig
 din Slanda. Nu am dat scrisoare minime
 Marinica. În pantiutul ei rezulta problema
 amorse.

La epocă a săptămânii, acolo
 Corșian Simion, mi-a spus că s-a întâlnit
 cu Ionac Aurel care se afla ascuns în locuința
 seferului de holta C.Ț.R. Rus, anume Borodi(?)
 și că mi-a spus mereu fiinta la el și că
 repede. Nu am dus cu bicicleta pantiutul
 (M) men. Flara Simion din Gilyan, ajungând
 la Cantona C.Ț.R. Rus în jurul orei 21-22,
 am fost întâmpinat de Borodi, care mi-a spus
 că Ionac a plecat spre Gilyan. Nu am
 reușit la Gilyan și l-am căutat acolo la
 el.

Am băut la geam iar el m-a invitat
în lăuntrul. În camera de la intrare se găsea
mama lui și fiica lui mare, în prezent se
numește Ispăvățiu și este profesor la Liceul
Economic din Buj. În a doua cameră se găsea
el singur. Mi-a spus că m-a chemat pentru
am mi pare sfatul și anume ce să fac, că
s-a ostenit de acorda pînă la. Nu putea să-
fi spus pe unde a căutat și dădea la Căut Căutăm
cu Căutăm. Eu i-am spus că, dacă nu se poate
lucru deosebit, și se prezintă la organele de Stat.
A spus că îi este frică să facă acest lucru
pentru a nu fi arestat. În oficial îi era frică
de Julius, de la Securitate.

Supra cea a mă mi fecuțată de discuta am
făcăt cu bicicleta la Poșta de Militari unde am
scut voie seful de poșta Stoian, mi da un telefon
la Securitate Buj. Am vorbit la telefon cu Victor
Constantin (Securitate) căci i-am spus că
Ionuș se găsea acasă la el. Am făcut ris-
puns și aștept să facă cea 1/2 ore vor sus.
cu mine. Acosta s-a prezentat în purpura
de 22 și 23 august 1950. În jurul orei
01 (noaptea, 23 august 1950) am ajuns la masă
de la care am coborât: Victor Constantin, Sobanidi,
Moros și plutonier Mercedes. Băieții nu
era de față. Într-unu cu se prezentă am
mă la locuitor la Ionuș intrând în parte
parte din gard v. Felusian

menționez că în am intărbat pe
 mare cu ei. Văd că războiul să de, fiind ne-
 cesar să-l chem afară. Am intărbat dacă
 în capul acestei nu mă voi descărga și dacă
 voi mai fi util ulterior, albi-a spus că mi
 trusezi sarcină să fac aceasta.

Supă se am intărbat în curte, am
 bătit la geam sperându-i lui Tănase să mi-am
 intărbat ceva și să iese primă afară. A ieșit la
 ușă, îmbrăcat numai în șorț și în acel moment a fost
 imobilizat de cate doi din echipă. Supă pare a
 fi fost de la masă. Întrebat de a-l deosebi la masă
 am intărbat singur în cameră și-i am spus că
 nu pot să fac. Căci am agitat în curte cu el, fiind
 a spus că nu mai este nevoie de el.

La poartă mi-a spus că mi-am
 îndeplinit misiunea și că pot să plec. Dar am
 plecat spre masă iar eu am plecat, în portea
 după pentru că mi-a dat o rundă mare din Todor
 apoi de parte m-am dus să p-a intărbat cu Tănase
 Anel în seara noaptea.

În dimineața zilei de 23 august 1950
 venind din Todor spre Dej am intărbat pe
 Virman Silviu din Gîlgău, care mi-a spus
 că e p. noaptea (22-23. august) Tănase Anel a fost
 imprăcat de securitate, mi-a dat de fostă fabrică
 de spirt din Gîlgău. Apoi am auzit despre
 aceasta și de la alte persoane.

Întrebindu-l pe Briceag, la
 cât va ține, despre motivele pentru care a fost
 închis

Impuscat Fouca, acesta a spus că deși din
luna Aprilie 1950, a fost promovat la Po-
stul de Comandant al Fouca la moarte, decizia
Tribunalului eliberator, Cluj.

Personal nu cunosc alte motive sau
fapte care să fi determinat luarea hotărârii de
impuscare a lui Fouca.

Menționez că în ultimii ani, întin-
plator, m-am întâlnit de câteva ori cu Briceag în
Cluj, ocazii pe care schimbam câteva cuvinte.
Când s-a desăvârșit problema reabilitării lui Patroșanu
m-a acordat foarte îngrijorată pe stivă, m-a
întrebat dacă am auzit despre cele întâmplate la
Sălaj și unde m-a fost a aduna în parcuri
peste cu Briceag, subsemnatul n-a altă parte găsesc
faptul cele întâmplate. L-am spus că stiu de la
decuratul meu. Cu acestor ocazii s-a ordonat
ori m-a întâlnit înșiși spus că în cazul când că-
va de la securitate m-a întalnit despre cele de-
tate, nu m-a spus că m-a întâlnit n-a discutăm.

Alte probleme m-am de declarat
Acesta înșiși este declarat pe care a dat

Comandant. Cluj, 2.10.1970

Ion C. Ciuraru

DECLARAȚIE.-

Subsemnatul Tomaș D. Augustin, locot. în rezervă C.S.S. născut în anul 1917 luna febr. ziua 19, în comuna Vad satul Cetan, sint fiul lui Dumitru și Paraschiva, în prezent cu domiciliul în Dej, satul Florilor nr. 60. Sudetul Cluj. sint salariat la fabrica de Conserve din Dej, referitor la cazul din comuna Gilgău declar următoarele :

Prin anul 1950, eram în cadrele securității angajat cu gradul de serg. maj. nu mai rețin precis dar cred că prin luna august nu știu ziua precisă era seara și eram în oraș când la un moment dat m-am întâlnit în fața primăriei cu o mașină ce venea dela securitate în care era fostul ofiter Vieru Constantin, în fața, a oprit mașina și m-a poftit în mașina să merg cu el.-

Mașina era a trustului de construcții din Dej, cu șoferul "arocas Pompei, care în prezent este angajatul Bancii de Investiții din Cluj, original din satul Cetan, în mașina mai erau încă și alți perșone Ru și Petr u angajați la securitate și Chendreanu ? invat t oț care acesta era informatorul lui Vieru.-

Din discuțiile ce lea purtat Vieru cu Chendreanu în mașina am inteles că erate vorba de un cetățean din comuna Gilgău pe care îl urmăresc de mult fiind fugit de acasă și că în seara aceea Chendreanu stie precis că vine acasă.-

Am mers cu mașina în comuna Gilgău și ne-am oprit la o distanță de circa 100. metri de casa acelu cetățean, am mers noi cu toți în curtea la cetățean, Chendreanu a deschis poarta și a mers la ușa și la strigat pe cetățean afara, acesta când a deschis ușa Vierul la prins și la spus să se îmbrace, a stat în casa circa 7-8- minute apoi au eșit afara cu el , iar în acel timp Chendreanu a dispărut .-

Ne-am urcat în mașina cu toți unde era și acel cetățean și am mers cu mașina înspre comuna Poiana Blanchei la o distanță de circa 2, km de comuna Gilgău la un o curbă și unde este o pădure mai aproape de drum din partea dreaptă a drumului cum a mers noi, a oprit mașina și ne-am dat jos cu toți a m plecat cu acel cetățean înspre pădure, iar înd a fost la circa 23. metri în tufe Vieru a tras o rafala de pistol și cetățeanul a căzut mort la pământ.-

Am primit ordin ca eu să rămân lângă victimă până va veni seful de post și vor lua măsurile necesare, ei al pleca t cu mașina

in opmuna iar eu am rămas până au venit dela postul de Militie, iar atunci si eu am plecat la Dej, cu o masina de ocazie.-

Ară t oă la acest caz nu am tras nici u n ul deoŃt Vieru sin -
gur oă el a fost la o distanta foarte aproape de cetătean.-

Mentionez oă nu am cunoscut pe acel cetătean si gici nu am
anză t din care motive ar fi fost fugit de acasa. doar atit stiu oă acel
Chendreaanu era tot merou ch enst la Vieru la birou si el îl urmarea,
eu nu am lucrat la operativ deci nu puteam cunostinta de cazuri de
actiunile intreprinsă.- La alte actiuni nu am luat parte nicăiri.-

La fel nu stiu daca acest caz a fost făcut la ordinul
sefului de unitate sau din ordinul sefului de(birou) serviciu Vieru O-tin
Atit stiu deolar si semnez personal.-

Dej la 8 ! dec. 1969.-

Toma Augustin.-

scule

mentionez oă cetăteanul in cauza se numea Ionac si nu mai stiu
num

Toma Augustin.-

scule

Biografie

Subiernatul Vișeu Liber, fiul lui
Gheorghe și Ana, născut la data de 25 ian.
1912 în comuna Gilgău satul Gilgău jud.
Sălaj unde și domiciliul la Nr. 31, poseso-
rul B. J. Seria 9. 67199 eliberat de fil.
Saj, declar următoarele:

Am cunoscut pe ministrul Ionac Lucel
fiind din aceeași comuna amilor.

Până în anul 1946, sus ministrul a fost
angajat în cadrele armatei Trim maste
cu gradul de Sfantant făcând serviciul
în avazul Saj la Regimentul 81 Infanterie
combatant în care timp de unore că a avut
o comportare bună, din toate punctele
de vedere.

În unore motivele, dar în 1946 a fost
trăscut în rezervă, după care sa stabilit
cu domiciliul în comuna Gilgău, unde până
în 1950 a îndeplinit funcția de administrator
pentru Comunitățile Saj la com. Joe.

Am avut timp să văd lui cu unore de
Ionac Eugenia născută Lac la com. în
Rucșul Saj având 2 copii la sorăla, iar
în vacanțe și vane locuia și cu sora
la Gilgău.

Ministrul Ionac Lucel având înțelegere
1. Finanț

Ca rezultat se vede din cu Centrala telefonică
din Comuna Jilgău unde era centralistă Munții
Măriea Ușău este originală din Comuna Jilgău
Satel Sadra și în prezent domiciliată în
arașul Cluj, aceasta va investiga tot de ea.
Într-un timp Satel Central Cluj ar fi beșmet
despre faptul de mai sus și sau fi plins
la Securitatea Cluj despre acest lucru,
fapt printr-o care munită Ionu Bucur
a fost chemat la Securitatea Cluj și la
munit de se gura este altfel și nu stie
familia altor persoane lucră ce-l amuse
Sela rel fiin de luni prieteni.

Supra aceasta surinimitate fiind facute
indragostit de surinimitate a continuat sa
intretina la parter intime in mod mai
divers et cu respectie.

Je acest timp a fost mama lui Ionac unul
cu numele de Ionac Ruica și s-a sosit
Căntărilor cu numele de Mărinca Pictar
Pictor de drumuri la mormânt tată
timpul, fapt pentru care a fost pus în
situația de a nu se putea sta în și
pentru că a intrat și a dispărut din
Comună fără să se știe unde, stând
dispărut aproximativ o lună de zile
în cursul anului 1950.

În seara următoare, în ziua de 23 August a venit acasă și mi-a povestit
 la el spunându-mi că a fost prințesa
 Tana încercând să uite de amara
 Margareta, însă mi-a spus că se va refăcu
 că mi poate trăi fetea ea;

7. 1. 1914

Si ca se va prezenta la Sej sa faca cu el
ce nu vrea.

Mentionez ca in timpul cit summitul
Jacea catre summitul Harina Margareta
ne intilneau la Harina aceea cu summitul
Jonac care el pleca si summitul Choucheanu
pe atunci intrata tot in satul Isodora de
unde i si are si sotia, unde mai venea
si Jonac Bucura din Sej cu care era luna
prietena summitul Harina Margareta
si Harina ca traia in rolati cu aceasta
Too. Choucheanu, care era si luna Harina
cu Too. Harina Harina si cu sotia lui
Cuma si cu Jonac Harina.

Dupa plecarea mea dela summitul Jonac Harina
Cind mea spus ca se va prezenta la Sej
in casa summit are, din cele ce mi a
spus ma lui ca in acea urapte
a fo la el acasa summit Choucheanu
Care a int in ca si a st de varla
Cu el, dupa care a ple.

Tot in aceea urapte mai tarziu lui
nu a venit din me sotia cum si
la st pe Jonac Harina si ura
fin la fa, care ro af
a fo in ma, cu in
Cap Com spre P G
la lo sum sub Mar lin pe
unde a fo im si pe ura
in ma de sum Jonac Harina
de at B si Jonac Harina
toti din ma gile

Am scris să scrie că cu masina care
la ridicat pe Iosac Aurel, ar fi fost și
un Tr. de la Securitate care era din
fașa gromitar.

La postul de miliție Gilgari, pe atunci
se afla la ajutor la Post minutul Neagu
dar ca suf nu pot cine era.

Menționez că în acel timp 1946-1950
eram bun prieten cu Iosac Aurel precum
și înainte, în perioada care noi când
ne întâlneau un discutăm probleme
de politică și discutăm probleme de
relatii cu femeile și chestii de dragoste
și cum să facem ca să ne întâlnim și
să petrecem.

Am amos cine la împușcat pe sus -
minutul și nici în război.

Și în prezent sus minutul se afla
în marșintat în locul unde a fost
împușcat.

Știți de la ce și seamen.

Gilgari la 12 Decembrie 1969

I. Iosac

DECLARAȚIE

Subsemnatul STOIAN-IOAN, fiu lui Ioan & Iuliana
născut la data de 12 martie 1912, în comuna Golgou
Satul Golgou, județul Sălaj, unde & doarme în casa
Nº 218, sint de proprie mîner în prezent pensionar,
posed buletinul de identitate seria N. Nº 362561
eliberat de Mîntia arăd Satul din județul Hun-
dara, declar următoarele:

Form euosect pe numele IONAC-AUREL, din
comuna Golgou, fiul din ceia: comuna eu mine.

Euose eu subsemnatul înainte de anul 1950
o fost angajat în cadrul fabricii armate ale R.S.R.
cu gradul de lt. major, executînd servicii în ara-
sul Bj, în care timp euose eu eu oant eu portan
buia la toate punctele de vedere.

Nu euose cauzele, dar stiu eu subsemnatul
Ionac Aurel în cursul anilor 1947-1948, eu tîne
în rezerva din cadrul armatei stăbîndu eu
doarme eu în comuna Golgou, unde s-o ocupat
cu ochitocarea de material lemnos pentru
for, dar nu stiu pentru cine.

Bîn cele euote preluu discutau amon pe
atînceu, subsemnatul Ionac Aurel, în timp ce se
ocupa eu ochitoc de material lemnos & oant
contingenta eu centrala telefonica din comuna
Golgou, oanta s-o întregit de centralista pe eu
nu am euosect eu eu & nu meo & de unde eu
& nu meo atît eu satul centralista: eu de
profesione piche de duume: pe pe nuto Bj-
Baro-mar.

Eu acest timp satul centralista pe eu eu eu
euose eu eu nu meo, o prins de vob eu eu eu
eu eu eu

Joroc Aurel trăiește în relații intime cu sătre lui; probabil că acesta l-a reclamat pe Joroc Aurel la milita sa și securitate ca un fiu veritabil și în poziția regiunii democrat populare.

În baza acestor date s-a dat în urmărirea și examinarea acestor nume numele Joroc Aurel ca dispunând de la domiciliu în zona comunei Gîlgău pe cîmp, unde o stat aproximativ una luna fără să comită vreo faptă rea, în care timp numele chondreanu a fost în călătorie pe atunci în zona comunei Gîlgău satul Fedara de unde și a sate la tot urmărirea pe numele Joroc Aurel.

În baza acestor date, numele chondreanu stînd cu numele Joroc Aurel se oferă la domiciliu sau din comuna Gîlgău, într-o noapte în apropierea zilei de 23 August 1950, a venit la locuința și o cu motive securitate și cu securitatea din țară, la domiciliu de acest pe numele Joroc Aurel, la pînă în motive și la lăsa la exila în comuna Gîlgău spre comuna Joroc Aurel în locul numit „Sub-margina” lângă poartă și la în pînă sunt mutat. Nu există în afară de numele chondreanu cînd o mot fost de la securitate.

În domeniul 2-lea cînd a înțeles pe numele Joroc Aurel, cum pe la cele 5 domeniile o venit la mine ocazie numele neogăsi pe atunci ajutarea și de post la postul de milita Gîlgău, și cînd este mine sora lui la mine o lepată și se pleacă el la munca voluntară. Am luat lepată și am mers cu tot milita și marginal pe drum spre Joroc Aurel în zona înțeles că s-a pus postul de milita Gîlgău fără să stea cum se numea. În acest timp mîi era eu mine și numele Joroc Aurel și Joroc Aurel în prezent decedat, tatăl din Gîlgău și mîi înțeles că s-a pus postul și că Joroc Aurel este numele Joroc Aurel, la care cum neogăsi

ce nu întin și numiri numimite oficeri A. Brădu
cu spurs era sint era numimite după sinte.

După ocazie sînt de post opleat și nu e mili-
tional deosebi om pleat la local unde o fost înpresat
numimite oficeri Anel.

Ajunși la feto localu, lingo podure în la cel nu-
mit pe margini om vorut stind lingo for un militar
de la securitate înbrăcat în haine cochis foro sol
curioze cum și numimite, ce grad era paream și ce er-
cino era oserpia lui.

După ce om ogura ocat militar necesos
pe care lom oflet lingo ocalu, nea esatit unde se
focem grupo, spumindere se pe de 150 m de odine stind
lingo noi pino ce om focat grupo după care nea chi-
mat se mergem cu el noi însus de unde om focat
grupo lingo podure asotindere pe numimite ofi-
cere Anel mat și învölt cu erio pînă la plase,
și sol ducem și sol ducem în oca grupo și sol
ostiporn ducem ce lom și focat.

Cind lom dus la grupo, lom vorut și lom
neunoscut ce este numimite oficeri Anel și era tat
plin de singe pe feto-eră o fost înpresat.

Nu om întubut și nici nu nea spurs oca
saldet ce de ce la înpresat fordure și nouo termo
de ce se o întimplat.

După ce om terminat de ostipat matie
om întubut pe cel militar necesosat ce cum
se focem numimite, ridcat cum se foc numimite
la care nea raspuns sol foc drept nu rid-
cet.

Menționez ce militonul deosebi nu eu
stind cu noi numimite pînă ce om în apsat grupo
și pe curmo opleat.

Altă declar sinte și terminer după ce
am lusat la curminte de curminte ei.

G. Igdu la 12.XII.1969.

Lucian Ioan

DECLARAȚIE

Subsemnatul G. OGAREAN - PETRU, fiu al lui Gheorghe și Maria, născut la data de 13 februarie 1906, în comuna Gîlgou satul Gîlgou, unde și de-
mora la casa nr. 111 quindetur Șolaj, posesorul
buletului de identitate cu seria G. N. 651004
eliberat de miliția nr. 1, declar următoarele:

În nopțile de 20-21 august 1950, zile 24-1 no-
pți am oțornit de poroc la la moșoroaze boze
de receptie Gîlgou local numit, Căleț Urmose
din Jare, oțornit cu dublu pe numele
vigilă maverit în prezent plecat în Trăbucel.

În timp ce mi s-a făcut de poroc, la un mo-
ment am văzut trecând pe lângă mine
pe cineva blanchi unu moșoro mic, cu vînt
ce nu vine control.

Moșoro oțornit de noi murginele este
comuna Saionu Blanchi și nu vine la noi
am crezut că se duce în control la cele
lă poze de la moșoro celelalte oțornite
receptie care era sîtmuș la fobă de spirit.

Întotdeauna mi s-a oțornit some vînt și
nu vine control după ce controluș pe ei și
oșcultuș cu atenție, am crezut că nu
de armă autornuș tîrse în d'vicio mo-
goșie boze de receptie de la fobă de spirit
din opoșneș local numit, murgine.

Am crezut că în puseșuri de armă noi am
crezut că o fost oțornit poze de la oțorn mo-
goșie și am plecat oțornuș înșpe oțorn pe
înșpe de oțorn.

Rîșneș

Dupa ce am ajuns acolo la el in lumina
vozent cu ocaz nimeni si el stoteau odopostiti dupa
o lada de napp, la un strigat se vino in drum si
eu venut in drum la noi cu ocaz. Măzgat Nicolai
poza el la el si dublura far-Govrit, pe care laam
intubat si s-a intimplat la el o fost ceva, iar
iei mea spus eu am s-a intimplat la el nimeni
si eu la patul sau am fost ceva focu de armu.

In timp ce noi stam si discutam, pe drum
dupa locuim Jacona Blanchei am avut ceva pot
de exmo militero venind spre noi si apropiindu
de noi, am vazut ca este un militon nevrosat
si o si este cu ocaz pe care pe care cu ocaz
treaba cu ocaz cu ocaz si s-a vedea de tubu;
măzgat spre patul de milita.

Dupa aceasta noi am intrat cu ocaz
mauritiu, ne-am putut la patul de potu,
dupa care eu laam treaba pe mauritiu Vigder
mauritiu la patul de milita. G. G. de potu
a venit si s-a intimplat ocaz pe sector
de armu si tot adu la s-a urmasu si
pe ocaz militon nevrosat unde pleco.

Ajunsi la mauritiu Vigder mauritiu
la post fara sa intru in post, o vazut
lampa la post trasa in jos in care timp
intrand in post ocaz militon nevrosat care
a redut lampi in sus si o pus mima pe te-
tifer si o telefonat fara sa stea cu ocaz de
de telefon si eu ocaz telefonu fin
cu mauritiu Vigder vedea eu uful
de post este in post cu mauritiu staiou
s-a convins cu militon nevrosat
ocaz este convins si s-a putut inopu
si mea relatul ocaz.

Rigau

după ce s-a montat numarul vigder mautu
 la mine și m-a alaturat și s-a întâmpnat la cine
 de dimineață over la mine și s-a putut
 de mautu cu numarul de stații, m-a chemat
 la o parte și m-a spus că s-a întâmpnat după
 ce în prealabil eram raportat că în timpul
 serviciului meu în local numit Sub margini
 s-a țes focuri de armă, spumindur unmo-
 toruile:

- Co am mai revole de 3 comori pentru
 al înmărmurito pe numarul Janos Ruel
 care au fost fugit pe poturi de la domeniul
 fiind unmovent o fost gost și s-a dat so
 stea nu o vult și la împușcat.

- După aceasta o dat arda so merg cu
 el so esutem 3 comori în sat sol îngrape
 și so los la magaze pe numarul vigder
 mautu, de care eram rospunsi că nu pat
 poron postat de potu fiind potu cagato și
 el dau pe numarul vigder mautu so merg
 fiind că el este debluș, după care vigder mautu
 tu so dus cu el -

- Cincel seful de pot s-a montat cu armă
 obice cu numarul Suron Jan, Bobos coral
 și Janos Alexodiu, am est și el de pot și
 neam cerut permizul de după o și foc
 și unu soam los și pe noi so amegem arde
 so vedem și noi că s-a întâmpnat.

- După ce s-a făcut și unu com pe la
 arde 6 dimineata, neam dus totu cu
 și potonre în local unde la împușcat
 pe numarul Janos Ruel, totu cu
 grupa cu ero gato și lăsa la cu numaru

Riojue

Suora Jean, Bobos Carol L. Joroc Alexandru, iar
murmurul Joroc Anel era mult impascat din
lo oparte de unde facea grupu sa camasa, capul
gal, in pantaloni, fara botoni murmur europi
in pigura si cu fete in jos.

Cind om opune la fete locale la grupu
se mai ofera sfatul de post saiva si un alt
militon stoin pe care nu l-am cunoscut.

Grupul ce la pus in grupu, sfatul de post
o plecat, numind la foto locale murmur
militonul stoin care o si se mai face re-
dectura la grupu si murmur odo alina ce
promituta.

La plecare noastra militonul ce la
stoin ne alina atentie si se nu spunem la
murmur ce sa intimplat cum es la impascat
pe murmurul Joroc Anel cu odo care es
spunem ca f tios la raspundere si noi nu
om spus ca ind ce sa intimplat fiindu-ne
frico. Ja inchirina delurata murmurantia
urmatoarele:

- Murmurul Joroc Anel pira dupa tarom:
murmur noz botuaki 1946, o post in codul in co-
dile armatei noastre cu gradul de st. major.

- La anul 1946, nu umose murmur, o post
seos in codul dispozitie, stobila data cu
dormelue in locuim Grlgou, unde o ocupat
fucto de ochizitor de material lemos pentru
foe pentru centu pectetur Soomes-Bg.

- Ja oost timp okind booni murmur sa
ocupat de beuturo si o intuet in relatii
de drogosti cu murmur marionea din
Fodoru, pe ctuare central sto la centrulo
telefonu Grlgou. Rigoine

bin această coadă o lăsa seacă în
familia lui Iosac Anul 1. marele, marele
fard mutăto și el Iosac Anul o pleacă
după ce prin țară s-a întors, eșec în ea.

Nu amose cu secesiunea lui Iosac
Anul s-așe f'ceapă pe public, însă din
fost f'ceapă oferim.

Nu amose căm onume de la securitate din
f' în p'ceapă pe numele Iosac Anul 1. pentru
ce onume.

A tot belușă și f'ceapă de p'ce
am lăsat la curătoare de lăcătușie în
Gyrgau la 12.12.1969.

Piozma

COMITETUL EXECUTIV
al
CONSILIUL POPULAR AL COMUNEI GILGAU
Judetul Salaj

Anexa nr.14

NUMAI PENTRU UZUL
ORGANELOR DE STAT

EXTRAS DE MOARTE

Numele I u o n a c Prenumele A u r e l -----
Numele si prenumele tatălui ----- Gavril
Locul nasterii Gilgau jud.Salaj 1907 luna ianuarie ziua 26.-----
Virsta -----ani sexul bărbătesc -----
Data mortii: Anul 1950 pnamienouasutecincizeci .luna august -----
ziua 22 dpuazecisidei-----
Cauza mortii: "prin impuşoare"-----
Ultimul domiciliu : Localitatea Gilgau satul Gilgău nr-----

-----Moartea a fost trecuta in registrul starii civile din
localitatea Gilgau judetul Salaj la nr.9 anul 1968,luna aprilie
ziua 12.

Locul mortii : localitatea Gilgau judetul Salaj.-----

-----Eliberat astazi 12 decembrie 1969 cu nr.286 .-----

M E N T I U N I :

Inregistrarea decesului nu s-a facut in termenul legal pe motivul
că nu a fost declarat faptul la consiliul popular al comunei Gilgau
pentru inregistrare.

Inregistrarea decesului s-a făcut in baza aprobarii nr.68/B din 2
aprilie 1968,data de procuratura militară Cluj si in baza aprobarii
nr.227 /34/A din 11 aprilie 1968, data de procuratura judeţeană --
Salaj procuratura locală Zalau..-----

12 aprilie 1969 ss.G.Costin.
Trimis mentiune de deces nr-79 din 12 aprilie 1968 la consiliu
popular al comunei Poiana Blenchii pentru exemplarul I al registru-
lui de nascuti.

ss G.Costin.-----

Se cere de noi executarea prezentului extras.-

DELEGAȚIA DE STARE CIVILA,
Gavril Costin

DECLARAȚIE

Subsemnatul MINZAT-NICOLAE, fiu lui Nicolae
 & Maria, născut la data de 6 Decembrie 1940
 în comuna Gîlgau satul Glad județul Sălaj
 & cu domiciliu în comuna Gîlgau satul Gîlgau
 casa nr. 141 județul Sălaj, posesorul buletinului
 de identitate seria G. Nr. 651027, eliberat de
 poliția sa, declar următoarele:

- Am cunoscut pe cuimnita Jocane Aurel
 din comuna Gîlgau, cum că a fost pînă în
 anul 1946 în cadrul familiei armate a comniti
 & pe cuimnita Jocane matrile a fost loșat
 în cadrul dispozitiei, stabilindu-se cu domiciliu
 în comuna matrile aspirandu-se a protecare ma-
serie de ochizitor material lemonos pentru
centru gencetion sermes sa.

- Că a funcționat ca ochizitor de material
lemonos în ocazia comniti au obținut lemonos
buimniti de trante puștel de vedere, cu excepție
cu au obținut rele de drog ost cu cuimniti
marime, contribuție la telefon în Gîlgau.

- În ocazia trant, cuimniti puștel prin anul
1950, de cauza unor crimă trant la fo-
mitre & legat de rele pe cauza le-
obținut cu cuimniti marime, au foșt di-
spușut de pe ocost aproximativ una
lemon de zile în loc recunoscut.

- În cel caz cauza de le comniti,
 cînd a foșt impus cuimniti sermes
puștel, au foșt deușt noștel de ocost
de le el de comuna Gîlgau.

Marjet

- În noaptea de 20-21 august 1950, m-am oprit
de pe la moșoara poze de receptie Gîgou
de la fabrica de spirit Gîgou, împreună
cu mușonii Jaz Gorat.

- În acea noapte, cum pe la orele 22 am
vozent marginal, s-au evinut Pașona
blenchi din spate Gîgou, una noastră care e
cruzimă cu unu în control la noi.

- Așadar în dreptul nostru, moșoara care s-o
oprit la noi și o pleceet mai departe.

- După o călătorie, moșoara s-o reîntr-o
dint în opai și cum pe la orele 1-2 noaptea
și după ce o pleceet moșoara și cum s-o mai a-
ntars, am avut bagajul și trei roșale de
foe automate în direcția podului la local
numit "Sub margina".

- Mai am crezut că vine și o ma-
șină, am avut poșta de trageu cu
o moșoara care are la mine pentru
poșta.

- După o călătorie în posesia, fono s-o stin-
ce s-o întimplat o reat la noi și poșta
ci o comision Petru și ce de bluro Văder
mașină cu nea întăhat cu ce s-o
întimplat cu am spus că nu stin-
mă, după ce am neam odată în direc-
tă: petru în care timp am vozent un
mașină venim pe la unu spre noi din
direcția comuna Pașona blenchi.

- Eu l-am scamat și l-am întăhat
cum o fruntă uze de armă în opozi-
de local oște, el s-o oprit și o ză că
noi și cum micuș pe aici fti lăsat
căr militio.

clăuză

- Eu la oaste am văzut că era înbrăcat
cu o pereche pe el cîcîhe și cu un cîntăreț
pe mîmă.

- După oceașta oaste militară fura al
cunoscuti cum se numesc și de unde este s-o
continuă la lămură pe șosea către centrul
comunelor Gîlgau și poșta de milite.

- Văzînd că s-o făcut uiz de armă
și că erau cunoscuți pe aspectul militar cîm
este, ream lămură noi lăți s-o trimitem
pe numitul Vîgder mînuindu-l cu armă și
cînd va ajunge în centrul comunelor la poșta
de milite să intre la poșta și să raporteze
la milite ce s-o întîmplat.

- Numitul Vîgder mînuindu-l o plecat
și cînd s-o renters înopoi moșpau că o
uragînd în centrul comunelor la văzînd în
poșta pe oaste militară discutînd cu
șeful de poșta, lucru e pentru noi o faptă
în clar că oaste militară este cunoscut
și de șeful poștalei de milite Gîlgau
de pe atîncea de numele de STOIAR.

- În oceașta începută însuși zău o
văzînd la noi șeful de poșta STOIAR și neo
spus că lo ocîntat pe numitul JONCE
Aurel și că trebuie omenii să oștepe.

- După oceașta șeful de poșta și
cu numitul Cîșmonea Petru
o plecat și pe armă ovent cu ma-
mîti Suvîo Joco, Bobos Cîră și
cu JONCE Alexandru, care o făcut
gropă și lo oștepat pe numitul
JONCE Aurel în local unde lo împrescut
mînzat

încununat „Sub parangina”

- Am fost și eu de lucru răzuit în pieșcut
după care am plecat până cum de îngropat.

- Nu erau de cine de împiescut și per-
tru ce oareme.

A fost declarată și sermonez după
ce am lăsat la curst într-o de coartărită ei.

Golgoan la 12. 12. 1969.

Măzort

40

DECLARAȚIE

Sublocotenentul BOBOS-CAROL, fiu al
Joaquese & Maria, născut la 14 noiembrie 1906
în comuna Gîlgia județului Sălaj, marele 21 de
noiembrie 1930 H.º 128, post-succes buletinului
de încredințare ser.º B. H.º 651015, eliberat de
poliția Bgi, declar următoarele:

Am născut pe numotul Joaoc Aurel
fiu al comuna Gîlgia de copul născut.

Auase eo o fost angajat la o unitate
militară în orașul Bgi, avînd gradul de sub.
major.

Am euase materiale și erau suscu-
minte o plecat în corbeli armate și o stăbilit
de dormechi în comuna Gîlgia unde s-o
ocupat cu ochiritor de material lemnos
foe pentru combustibil Bgi.

Cît timp suscuiminte o freat ser.º
în armate Roșiori pucun și timpul est o fueti-
cant în comuna Gîlgia eo ochiritor cu euase
despu el eo ser.º ocupat de poliția și relecti-
ce alti forme. Auase eo o fost cositorit
cu numote Jor Eugenio din Gîlgia în
mad ofical cu care are 2 copii: majori.

Am euase cand, care și în epa-
gurus la ustat și exentat pe suscuim-
tut, dar în domineato 2-le de 23 august
1950 o-o dept euon în comitate pe la
arele 5 s-o putentat la locuclu mea
Balas euon

cu multă țară Goril din Belgia, cu un militon
 pe care nu l-am cunoscut eu și nu mi s-a
 spus că este mine som care o luptă și un
 corp și să plece cu ei fără som spume pentru
 ei.

Într-o vreme lăsată am plecat cu ei
 înspre comuna Jasiona Blech. Local numit
 Sierb. Margini, de aproape și cu nume: Jone
 Blech și cu Sierb Jone din Belgia.

Ajunși acolo era de fapt numit de
 guvern Jone și cu un alt militon recunoscut
 din noi.

Militonul pe care l-am oprit la foto
 local: o și este noi so sepoim o grupă
 vând localuri și cum fără som spume.

Într-o vreme terminat grupă de sepoim
 orărită muntul pe care l-am cunoscut că era
 munt Jone Așch și pe care o și sol lăsat
 și sol orărită în grupă lucru cu noi lăsat
 cut de pe care lăsat oșterat cu promont unde
 se oșteră și în prezent.

Într-o vreme terminat de oșterat
 noi am făcut muntul redat, militonul
 care era de fapt nu ne lăsat și o și este
 noi sol Jone alături cu promont lucru cu
 noi lăsat executat de pe care ne lăsat
 munt oșteră.

Nu erau sepoim o muntul oșteră
 lucru muntul muntul. Jone cu noi am
 muntul Jone Jone Jone Jone Jone Jone.

Așa lăsat și Jone Jone Jone Jone Jone Jone
 lăsat la muntul de muntul ei.

Belgia la 30.10.1965.

Belgia com.

43
Ingrădarea a fost făcută de Tonac ⁴³ foamă
Lucian Tonac și Bobo Coral Teti din Com.
Aplică.

În noaptea când a fost ridicat la
domiciliu cu unchiul meu se afla lu-
mă mea, deci maica lui și fiica
Tonac Elena (Lucia) din Orșul de Str.
Ton Pop Orșul de Str. 27 Ind Cluj, care
pe atunci avea 14-15 ani și dormea
în aceiași cameră cu unchiul, respectiv a
tata ei. —

Nu cunosc exact cine amuse la în-
pussest, întră din azile de la Tonac foamă
dar și înpussest întră din Vala Grona.

Acosta îmi este declarație pe care a
deu substitu și semnez propriu.

Aplică la 24-XI-1969.

Yan

Nr. 001996 din 1.02.1971

C ă t r e,

CONSILIUL DE STAT AL R.S.ROMANIA
- tovarășului vicepreședinte EMIL BODNARAS-

În legătură cu memoriul ce v-a fost adresat de către SEPEANU I. TUDOR ALEXANDRU, vă raportăm că din studiul și verificarea materialelor existente în arhivele Consiliului Securității Statului, privind pe sus-numitul, s-au stabilit următoarele:

În perioada 1935 - 1938, SEPEANU TUDOR a urmat școala de ofițeri de cavalerie din Tîrgoviște, fiind avansat la gradul de sublocotenent. Apoi a funcționat în continuare ca ofițer activ la Regimentul 4 reșiori și Grupul vînători-cavalerie pînă la începutul anului 1941 cînd a fost trecut în rezervă prin demisie.

Există dovezi că în perioada anilor 1938-1940, SEPEANU TUDOR s-a ocupat cu diferite afaceri, printre care și trafic de pașapoarte. El a recunoscut că a făcut asemenea fapte, motivînd că ducea lipsă de bani.

În primăvara anului 1941, SEPEANU TUDOR a fost mobilizat și trimis în zona Maramureș, de unde în iulie - august același an, a participat, la cererea sa, pe frontul antisovietic pînă la sfîrșitul anului 1942.

Din anul 1942 și pînă în 1944, SEPEANU TUDOR a avut în București o firmă comercială pe numele lui, însă în asociație cu alți comercianți.

La începutul anului 1942, SEPEANU TUDOR a fost concentrat și repartizat la Batalionul nr. 1016 - evrei - aflat la Săratea și ulterior la Baldovinești, unde a îndeplinit funcția de comandant de pluton și apoi de companie, pînă în august 1944. Se cunoaște faptul că în timpul cît a funcționat în cadrul Batalionului nr. 1016, a pretins și primit sume de bani și diferite obiecte de la unii evrei, cărora le făcea anumite favoruri, iar fața de alții s-a purtat în mod brutal, lovindu-i și insultându-i.

./..

La 23 August 1944 s-a încadrat în formațiunile de luptă patriotice, iar în toamna aceluiași an, a fost numit ajutor comandant companie pază la C.C. al P.C.R., luând parte și la alte acțiuni inițiate și conduse de partid.

La 10 martie 1945, SEPEANU TUDOR a fost încadrat în M.A.I., unde a îndeplinit succesiv mai multe funcții până în ianuarie 1950, când a fost numit șef al Serviciului inspecției din Direcția generală a penitenciarelor. Acest serviciu se ocupa atunci de organizarea și desfășurarea activității informative în rîndul deținuților din penitenciare.

În anul 1950, SEPEANU TUDOR a fost exclus din partid pentru trecutul său necorespunzător, precum și al tatălui, fost avocat, pentru că ar fi avut legături cu organele siguranței burghezo-moșierești.

La data de 28 februarie 1951, prin decizia nr. 538 a Ministerului Afacerilor Interne, SEPEANU TUDOR - în timp ce avea gradul de lt.colonel și lucra la fosta direcție de securitate a regiunii București - a fost trecut în cadrul disponibil cu pierderea gradului.

Intrucît SEPEANU TUDOR era provenit în M.A.I. din rîndul ofițerilor de carieră și legal Ministrul afacerilor interne nu putea să-l ridice gradul militar avut anterior, pentru a se înlătura măsura nejustă luată împotriva lui, a fost rechemat în cadrele active la 20 aprilie 1952, iar la data de 30 aprilie același an, a fost trecut în rezervă conform art.40 lit."d" din statutul corpului ofițerilor (notare negativă, ca necorespunzător serviciului).

La data de 11 martie 1953, în timp ce era angajat ca funcționar la Ministerul Energiei Electrice, SEPEANU TUDOR a fost arestat și cercetat de organele M.A.I. timp de peste 3 ani de zile, pentru că în timp ce îndeplinea funcția de șef al serviciului inspecției din Direcția generală a penitenciarelor, a admis și încurajat aplicarea bătăii și chiar a torturii față de unii deținuți legionari, ceea ce a dus la moartea unora sau schilodirea pe viață a altora.

Din verificările efectuate a rezultat că :

La sfîrșitul anului 1949, cît și în anul 1950, la Penitenciarul din Suceava și apoi la cele din Pitești și Gherla a fost introdusă - cu aprobarea conducerii M.A.I. - metoda de așa-zisă

demascare a deținuților legionari, dornici de a se reabilita. Acțiunea respectivă a fost dusă sub controlul și îndrumarea directă a Serviciului inspecției din Direcția generală a penitenciarelor, ai cărei șefi au fost, în anul 1949 NEMES IOSIF, iar în anul 1950 SEPEANU TUDOR.

Prin metoda "demascării", unii legionari din detenție, sub directivele fracțiunii legionare din străinătate, au întreprins în penitenciarele din țară și cu deosebire în cele din Pitești și Gherla, acte terorist-diversioniste, prefăcându-se că au renunțat la activitatea lor legionară și că vor să "reducă" în acest sens și pe ceilalți deținuți legionari din închisori.

În acest scop, un număr de 22 legionari însărcinați cu aplicarea și conducerea acțiunii de demascare, au întrebuițat împotriva unor deținuți legionari, cele mai barbare mijloace de tortură și schinguire ca : bătaia cruntă, lipsa de mâncare sau le dădea mâncare foarte sărată și în același timp nu le da apă etc.

În realitate, prin aplicarea sus-menționatei metode, se urmărea ca pe de o parte, majorității legionarilor simpli din detenție să li se inoculeze mai mult ură față de regimul democratic ca urmare a schinguirilor la care erau supuși, iar pe de altă parte, se urmărea să se afle datele pe care aceștia le cunoșteau despre diferiți legionari, precum și depistarea acelor legionari dispuși să renunțe la concepțiile lor și să sprijine regimul democratic.

În felul acesta, virfurile legionare din detenție, puteau întreprinde atit măsuri de răzbunare, cit și măsuri de izolare.

Prin folosirea mijloacelor de tortură, cei 22 legionari din detenție, obțineau informații din care predau autorităților numai pe acelea lipsite de importanță pentru organizația legionară, iar celelalte care prezentau interes pentru ei, le păstrau o perioadă în ascunzători și apoi le scoteau afară prin intermediul diferiților susținători ai lor sau odată cu punerea în libertate a unor deținuți.

Datorită acțiunilor criminale întreprinse de unii legionari din detenție, prin metoda "demascării" au fost uciși în penitenciarele din Pitești și Gherla, peste 30 deținuți legionari și torturați prin schinguiuri citeva sute. Alții s-au sinucis.

Faptele celor 22 deținuți legionari, în frunte cu TURCANU

EUGEN, au fost calificate ca fiind crime de acte de teroare și acte de pregătire la crime de uneltire contra securității statului, ele făcând obiectul dosarului penal nr.24/1954, în baza căruia Tribunalul militar pentru unitățile M.A.I., ca instanță de fond, prin sentința nr.32 din 10 noiembrie 1954, a condamnat la moarte întregul lot.

Legionarii din lotul lui TURCANU EUGEN condamnați la moarte, au putut să întreprindă actele lor bestiale de diversione în favoarea organizației legionare, deoarece au avut sprijinul și au fost favorizați de către unii ofițeri din M.A.I., printre care și SEPEANU TUDOR, care în calitatea lor au tolerat și înlesnit comiterea atrocităților.

Această practică a fost introdusă în penitenciare încă înainte ca SEPEANU TUDOR să fie numit în cadrul Direcției generale a penitenciarelor, însă după numirea sa, nu numai că nu a luat măsuri pentru a fi curmată, dar chiar a extins-o, considerând-o ca fiind bună.

Este adevărat și faptul că adjunctul M.A.I. PINTILIE GHEORGHE, cunoștea despre folosirea acestei metode, deoarece i se raporta despre rezultatele ce se obțineau și ca urmare încuraja aplicarea ei.

În legătură cu ceea ce SEPEANU TUDOR a cunoscut despre atrocitățile săvârșite de legionarii aflați în detenție la Pitești și Gherla, cit și cu privire la partea sa de contribuție la menținerea și extinderea acestora, în declarația dată cu prilejul anchetării sale, la data de 16 martie 1954, în timp ce era arestat, arăta printre altele :

... Eu găsim acțiunea de "demascare" ca o metodă bună pentru scoaterea de informații de la deținuți, am ordonat continuarea ei și apoi am dat dispoziții pentru dezvoltarea acestei acțiuni ce a continuat și după plecarea mea (începutul lunii mai 1951).

... Este adevărat că eu știam despre faptul că în acțiunea de "demascare" se întrebuintează și metoda bătăii.

... Dacă bătaia a fost metoda principală în cadrul acțiunii de "demascare" din Penitenciarul Pitești și dacă în urma bătăii au fost victime sau deținuți grav răniți, în această situație îmi iau toată răspunderea asupra mea și mă consider vinovat de toate torturile și ororile săvârșite.

site în penitenciare în urma acțiunii de demascare, în tot timpul cât am condus Serviciul Inspectii.

Faptele lui SEPEANU TUDOR, de a fi cunoscut, sprijinit și tolerat actele diversioniste, concretizate în acțiunea de "reeducare și demascare" folosită de legionarii din detenție, au făcut obiectul dos. penal nr.494/1954. Pe această bază, SEPEANU TUDOR a fost trimis în judecata Tribunalului militar al Regiunii a II-a militare - colegiul de fond - care, prin sentința nr.101 din 16 aprilie 1957, l-a condamnat la 8 ani muncă silnică cu comutarea prevenției de la 15 martie 1953 și confiscarea totală a averii, pentru infracțiunea de "instigare la crima de acte de teroare", faptă prevăzută și pedepsită de art.6, comb. cu art.1, lit.d, din Decretul nr.199/1950 și art. 209, partea a 4-a cod penal, în vigoare atunci.

Prin aceeași sentință, au fost condamnate la diferite pedepse și alte cadre M.A.I., care au condus și încurajat acțiunea de tortură a deținuților legionari, în sensul arătat mai sus. Singurul dintre cei răspunzători pentru asemenea fapte care nu a fost trimis în judecată, a fost adjunctul M.A.I. PINTILIE GHEORGHE.

SEPEANU TUDOR a fost pus în libertate la data de 13 noiembrie 1957, în baza Decretului nr.554/1957, după ce a executat 4 ani și 8 luni închisoare.

x

În concluzie, din verificările efectuate, rezultă că SEPEANU TUDOR nu are dreptate când afirmă că pe nedrept a fost condamnat, deoarece el s-a făcut vinovat pentru actele de teroare și chiar crime. Pe bună dreptate el și celelalte cadre ale M.A.I. au fost trași la răspundere.

Față de cele relatate mai sus, sînt de părere ca SEPEANU TUDOR să nu fie primit în audiență de către dumneavoastră, ci să i se comunice că pentru obținerea reabilitării să se adreseze organelor de justiție, întrucît a trecut termenul legal de la data condamnării lui.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

16. febr. 1971

Just!
G.S. B. Brudnaru

C O P I E

nr.270/EB
Data 19 Mai 1970

C.S.S
Cabinet presedinte
nr.1996/10.07.70

-8 iul.1970

Presed.Comit.Securit.

Statului

Tov. I. Stănescu

Rog părerea Dvs.

L.S. S.S.E.Bodnăraș

TOVARASE VICE PRESEDINTE

Subsemnatul SEPEANU I. TUDOR ALEXANDRU din București str. Londra 7, funcționar al Institutului de proiectări automatizări (IPA)- vin a vă supune următoarele:

Incepînd din anul 1944, 24 August, am fost subalternul dvs., cu conspirativul Iani, pînă cînd la 6 Martie C.C. P.C.R. a hotărît trimiterea mea în cadrul M.A.I. unde am fost director al poliției judiciare și apoi comandant al Securității Capitalei.

In anul 1953, am fost arestat din ordinul tov. Drăghici Alexandru și deținut fără a fi judecat,condamnat la 8 ani,și imediat grațiat printr-un decret nominal al M.A.N.

Cum toate cele ce mi s-au întîmplat și mai ales urmările lor, au format obiectul a nenumărate memorii în care arătăm atît nevinovăția mea cît și reaua credință a celor care m-au arestat atît pe mine cît și alte cadre ale M.A.I., au rămas nereșoluate, în credința că Domnia Voastră,veți da curs cererii mele de reabilitare și repunere în drepturile mele social-politice,vă rog a-mi acorda o audiență în scopul de a vă expune mai detaliat cele ce s-au petrecut cu mine.

Să trăiți

Tudor Sepeanu

TOV. VICE PRSEDINTE AL CONSILIULUI DE STAT

- EMIL BODNARAS-

C ă t r e

CONSILIUL DE STAT AL R.S. ROMANIA

Tovarășului Vicepreședinte

EMIL BODNARAS

În legătură cu memoriul ce v-a fost adresat Dumneavoastră, de către SEFEANU I. TUDOR ALEXANDRU, vă raportăm că din studiul și verificarea materialelor existente în arhivele Consiliului Securității Statului, privind pe sus-numitul, s-au stabilit următoarele :

SEFEANU TUDOR este născut la 23 octombrie 1914, în București, fiul lui Bazil și Frida, absolvent al Facultății de drept, fost locotenent colonel în M.A.I., căsătorit, are un copil, în prezent funcționar la Institutul de proiectări și automatizări, domiciliat în București, str. Londra nr.7, sectorul 1.

În perioada 1931-1941, SEFEANU TUDOR a absolvit 3 ani la Facultatea de drept din București, a lucrat timp de 2 ani ca reporter la ziarul "Lupta" la rubrica "Palatul de Justiție", a urmat școala de ofițeri de cavalerie din Tîrgoviște, după care fiind avansat sublocotenent, a rămas în cadrele active ale armatei, de unde a fost trecut în rezervă, deoarece a demisionat.

Între anii 1941-1942 a fost mobilizat și trimis în zona Maramureș, iar după începerea războiului, a participat pe frontul de est.

Bin anul 1943 și pînă la 1 august 1944, a fost concentrat și repartizat la Batalionul nr.1016 evrei - aflat la Sărata și apoi la Baldovinești, unde a îndeplinit funcțiile de comandant de pluton și apoi de companie. În aceste funcții - după cum și sus-numitul arăta într-o autobiografie dată la 29 iulie 1948 - a avut o atitudine necorespunzătoare față de evrei, în sensul că pe unii dintre ei i-a bătut, iar de la alții a primit diferite sume de bani pentru a le facilita anumite dorințe (învoieri, mutații etc.).

51 52

După 23 August 1944 și până la 10 martie 1945, a făcut parte din formațiunile de luptă patriotice și încadrat ca ajutor comandant-companie pază la C.O. al P.O.R., luând parte și la alte acțiuni inițiate de partid.

SEPEANU TUDOR a fost încadrat în M.A.I. la data de 10 martie 1945, unde a îndeplinit funcțiile de informator diurnist, șef de poliție fără gradăție și inspector în cadrul Prefecturii Poliției Capitalei și în Direcția Generală a Siguranței Statului, până la 1 septembrie 1948.

La 1 septembrie 1948 a fost numit director al Securității Capitalei, funcție ce a deținut-o până în a doua jumătate a lunii ianuarie 1950, când a fost numit șef al Serviciului Inspecției din Direcția Generală a Penitenciarelor. Acest serviciu se ocupa atunci de organizarea și desfășurarea activității informative în rândul deținuților din penitenciare.

În anul 1950, SEPEANU TUDOR a fost exclus din partid pentru trecutul său necorespunzător (legături cu organele siguranței burghezo-moșierești, participare, la cerere, pe frontul de est, fapt pentru care era învinuit de a fi luat parte la acțiuni împotriva partizanilor, atitudine nejustă față de evreii din batalionul de muncă, între anii 1942-1943 a fost asociat al unei firme comerciale în București) precum și al tatălui, fost avocat și cunoscut că ar fi avut legături cu organele siguranței burghezo-moșierești.

Prin decizia nr. 538/1951 a M.A.I., SEPEANU TUDOR - în timp ce avea gradul de locot.colonel și lucra la fosta Direcție de securitate a regiunii București - a fost trecut în cadrul disponibil, cu pierderea gradului, de la data de 28 februarie 1951.

Pentru a i se rezolva situația militară avută anterior scoaterii din M.A.I., SEPEANU TUDOR a fost rechemat prin Decizie M.A.I. nr. 120/1952, în cadrele active, la 20 aprilie 1952 și apoi trecut în rezervă, prin Decizia M.A.I. nr. 121 din 30 aprilie 1952 conform art. 40 alin. d, din Statutul Corpului Ofițerilor în vigoare atunci (notare negativă ca necorespunzător serviciului).

La data de 11 martie 1953, în timp ce era angajat ca funcționar la Ministerul Energiei Electrice, SEPEANU TUDOR a fost arestat și cercetat de organele M.A.I., timp de aproape 3 ani de zile, pentru motivele la care ne vom referi în cele ce urmează.

La sfârșitul anului 1949, cît și în anul 1950, în unele penitenciare unde erau deținuți legionari, a fost introdusă - cu aprobarea conducerii M.A.I. - "metoda" de așa zisă demascare a deținuților dormici de a se "reabilita".

Acțiunea de "demascare a deținuților legionari" a început la penitenciarul din Suceava, fiind apoi continuată la cel din Pitești, unde a fost pusă în aplicare, inițial de către directorul acestuia - DUMITRESCU ALEXANDRU și deținutul legionar TURCANU EUGEN.

Acțiunea de "demascare" a deținuților legionari din penitenciare a fost dusă sub controlul și îndrumarea directă a serviciului inspecției din Direcția Generală a Penitenciarelor, al cărui șefi au fost, în anul 1949 - NEMES IOSIF - iar în anul 1950 - SEPEANU TUDOR.

SEPEANU TUDOR și predecesorul său au primit instrucțiuni despre modul de lucru în problema penitenciarelor și deci și a "demascărilor" între legionari, de la superiorii lor în frunte cu fostul adjunct al M.A.I. PINTILIE GHEORGHE - căruii îi erau trimise și informațiile culese prin sus-menționata metodă.

Prin metoda "demascării", unii legionari din detenție, sub directivele fracțiunii legionare din străinătate, au întreprins în penitenciarele din țară și cu deosebire în cele din Pitești și Gherla, acte terorist-diversioniste, prefăcându-se că au renunțat la activitatea lor legionară și că vor să "readucă" în acest sens și pe ceilalți deținuți legionari din închisori.

În acest scop fals, un număr de 22 legionari însărcinați cu aplicarea și conducerea acțiunii de "demascare", au întreprins împotriva unor deținuți legionari, cele mai barbare mijloace de tortură și schigiuire ca : bătaia cruntă, lipsă de mâncare sau le dădea mâncare foarte sărăcă, lipsa de apă etc.

Prin aceste mijloace de tortură, cei 22 legionari din detenție obțineau informații despre legionarii nearestați, despre legăturile acestora, despre unele persoane naționate regimului și altele.

De reținut însă că legionarii din detenție care se ocupau cu "demascarea", primeau autorităților numai acele informații lipsite de importanță pentru organizația legionară, iar celelalte care prezentau interes pentru ei, le păstrau o perioadă în ascunzători și apoi le scoteau în afară odată cu punerea în libertate a unor deținuți sau prin intermediul unor salariați însărcinați cu paza deținuților.

Datorită acțiunilor criminale întreprinse de unii legionari din detenție, prin metoda "demascării" au fost uciși în penitenciarele din Pitești și Gherla peste 30 deținuți legionari și torturați prin schingiuri câteva sute. Alții s-au sinucis.

Faptele celor 22 deținuți legionari, în frunte cu TURCANU EUGEN, care au inițiat și pus în aplicare acțiunea de "demascare" și "reeducare", au fost calificate ca fiind crime de acte de teroare și acte de pregătire la crime de ucișire contra securității statului, ele făcând obiectul dosarului penal nr. 24/1954, în baza căruia Tribunalul Militar pentru unitățile M.A.I., ca instanță de fond, prin sentința nr. 32 din 10 noiembrie 1954, a condamnat la moarte întregul lot.

Legionarii din lotul lui TURCANU EUGEN, condamnați la moarte, au putut să întreprindă actele lor bestiale de diversione în favoarea organizației legionare, deoarece au avut sprijinul și au fost favorizați de către unii ofițeri din M.A.I., printre care și ȘEȘEANU TUDOR, care în calitatea lor au tolerat și înlesnit comiterea atrocităților.

+ + +

În legătură cu ceea ce ȘEȘEANU TUDOR a cunoscut despre atrocitățile săvârșite de legionarii aflați în detenție la Pitești și Gherla, cit și cu privire la partea sa de contribuție la menținerea și extinderea acestora, în declarația dată cu prilejul anchetării sale, la data de 16 martie 1954, în timp ce era arestat, arăta printre altele :

... "Acțiunea de "demascare" a fost inițiată de deținutul legionar TURCANU EUGEN, în timpul când în fruntea serviciului inspecției se găsea NEMES IOSIF, care a condus și îndrumat desfășurarea acțiunii până la începutul lunii mai 1950, când eu am preluat conducerea.

Eu găsim acțiunea de "demascare" ca o metodă bună pentru scoaterea de informații de la deținuți, am ordonat continuarea ei și apoi am dat dispoziții pentru dezvoltarea acestei acțiuni ce a continuat și după plecarea mea (începutul lunii mai 1951).

... "Este adevărat că eu știu despre faptul că în acțiunea de "demascare" se întrebuintează și metoda bătăii, practică în anumite cazuri de deținutul TURCANU și grupul lui (atunci când un deținut se încăpățina și nu declara faptele sale), însă acest lucru moștenindu-l de la NEMES IOSIF

am aprobat să se continue mai departe, fără ca să raporteze organului meu superior.

... Dacă bătaia a fost metoda principală în cadrul acțiunii de "demascare" din penitenciarul Pitești și dacă în urma bătăii au fost victime sau deținuți grav răniți, în această situație îmi iau toată răspunderea asupra mea și mă consider vinovat de toate torturile și ororile săvșite în penitenciare în urma acțiunii de demascare", în tot timpul cât am condus serviciul inspecții.

... Organul meu superior - PIVILIE GHEORGHE - căruia îi predam materialele scoase din acțiune, nu-mi făcuse nici un fel de obiecțiuni.

... Am ascuns organelor de anchetă că la penitenciarul Gherla s-a întrebuințat acțiunea de așa-zisă demascare, ca o modalitate pentru obținerea de informații, deoarece ea fusese introdusă cu aprobarea mea și nu cum a fost la Pitești. Am ascuns organelor de cercetare cele de mai sus, pentru că îmi imaginam că dacă la Pitești s-a întrebuințat bătaia deținuților, era inerent ca această metodă (bătaia) să se fi întrebuințat și la Gherla și ca stare mi-am dat seama de gravitatea acestei fapte și de consecințele ce urma să le sufăr, deoarece bătaia era interzisă din ordin superior"...

Faptele lui SEPEANU TUDOR, de a fi cunoscut, sprijinit și tolerat actele diversioniste, concretizate în acțiunea de "reeducare" și "demascare", folosită de legionarii din detenție, în care scop s-au întrebuințat mijloace de violență pentru smulgerea de informații, au făcut obiectul dosarului penal nr.494/1954. Pe această bază, SEPEANU TUDOR a fost trimis în judecata Tribunalului Militar al Regiunii a II-a Militare - Colegiul de fond - care, prin sentința nr.101 din 16 aprilie 1957, l-a condamnat la 8 ani muncă silnică, cu computarea prevenției de la 15 martie 1953 și confiscarea totală a averii, pentru infracțiunea de "instigare la crime de acte de teroare", faptă prevăzută și pedepsită de art.6, combinat cu art.1 lit.d, din Decretul nr.199/1950 și art.209, partea IV-a Cod penal, în vigoare atunci.

Impotriva sus-menționatei sentințe, SEPEANU TUDOR a declarat recurs, care prin decizia nr.563 din 14 octombrie 1957 a Tribunalului Suprem al R.S.România - Colegiul Militar - a fost respins.

SEPEANU TUDOR a fost pus în libertate la data de 13 noiembrie 1957, în baza Decretului nr. 534/1957, după ce a executat 4 ani și 8 luni de închisoare.

+ +

În concluzie, din verificările efectuate cu privire la cazul SEPEANU TUDOR, rezultă că el s-a făcut vinovat de faptul că a cunoscut despre acțiunile diversioniste duse de grupul celor 22 legionari din detenție, a fost de acord cu menținerea și continuarea lor, în loc să fi intervenit cu propuneri și măsuri pentru a se înceta și de tragere la răspundere penală a celor vinovați.

Materialele din arhivă studiate, atestă și faptul că SEPEANU TUDOR nu a fost singurul vinovat, ci și alte cadre și în primul rând fostul adjunct al M.A.I. - PINTILIE GHEORGHE - care a cunoscut și sprobat metodele criminale de "demascare" și "reeducare", în care sens indicase : "să nu se aleagă metodele ci numai scopul să fie realizat" (adică culegerea de informații).

Pe baza celor relatate mai sus, considerăm că arestarea, judecarea și condamnarea lui SEPEANU TUDOR a fost o consecință a faptelor ce le-a săvârșit.

Apreciem însă ca neechitabil faptul de a nu fi fost tras atunci la răspundere penală și PINTILIE GHEORGHE, autorul moral și material al introducerii și aplicării metodelor ce s-au practicat de deținuții legionari în penitenciare.

În legătură cu cererea lui SEPEANU TUDOR de a fi reabilitat, dat fiind termenul legal ce a trecut de la data condamnării lui, se poate adresa organelor justiției pentru a obține reabilitarea.

În ceea ce privește cererea sa de a fi primit în audiență, urmează ca dumneavoastră să dispuneți.

P R E S E D I N T E L E
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI
ION STANESCU

Procuratura Militară p. Unitățile M.A.
Ses. H. 71/1955

Sos. 25.390
V.R. 5
fil. 22, 23

Registrul - nr. 71 din 20 octombrie 1955 -

1. SEPERANU TUDOR - născut la 23. oct. 1914 în București, fiul lui Bazil și al Fidei, de cetățenie și naționalitate română, absolvent al Fac. de Drept din Buc., fost lt. col. în M.A., cu origini soc. burgheze, fără armă, exclus din P.R., are un copil, cu ultimul domiciliu în Buc. Bdul Socia nr. 108, arestat preventiv de la 15. IV. 1953 - în penitenciarul jilav -

Tatăl lui Seperanu - Bazil SEPERANU fost arestat și înfomdat al Siguranței lughazo-moriciene -

- SEPERANU TUDOR a fost agent al Siguranței lughazo-moriciene, și prin anul 1937 se ocupă cu afaceri - de posesiune a casei proprii în București.

În anul 1941 - la părăsirea sa a fost trimis pe frontul de lă -

După 23 Aug. 1944, domnia de a parveni, se strecoară într-un grup de muncitori și se încadrează formal în ^{de lă} grupul ^{de lă} forțelor ^{de lă} partitice.

La 7. IV. 1945 S.T. a fost încadrat în M.A. ocupând diferite funcții de răspundere în securitatea statului, pînă în ianuarie 1950 pînă a ajuns în funcția de director al securității capitalei. În acest timp S.T. a intrat în legătură cu spionii și traditori trecuți peste granițe ca: Sima Popescu, și Maria Vlădescu Olt. și a dus o puternică activitate de propagandă împotriva ordinii noastre.

!- În fa. priveste activitatea de spionaj și favorizare a prinderii de acte de teroare și ucidere pentru scutirea sistemului R.S.R. - canie de bandă. Tudoran - S.T. a avut situații direct contrarevoluționare.

În anul 1950, în timp ce era seful ser. secret. de

Eugen, pentru prima de acte de teroare și de acte de pră-
gutare la prima de multitudine pentru sec. statului, în vînt
prin faptul că cei condamnați, sub direcțiile fracțiilor
trădătoare legionare din străinătate sau întreprins în
pentru a-i arde din țară unde erau detinuți și pe deosebire
în penit. P. test. și Ștefan a scris de acte teroare, diversi-
oniste, prăfăcîndu-se pe au venîntat la acțiune tîrziu la
legionarii și pe un recedere în acest sens și pe politici
detinuți legionari din închisii -

În acest scop fals, cei condamnați au întreprin-
tot cele mai barbare mijloace de tortură și schingijire, bătăi,
învinere f. sîntu, lipsirea de apă și altă - viața -

Prin aceste mijloace de tortură cei condamnați
obțineau informații despre legionarii neamțote, despre lega-
turile acestora, despre un m. d. p. neamțote regiunii, și
tote aceste informații le predau conducătorii peniten-
ciarului și la alte organe de stat. Condamnații
predau și în mîini informațiile lipsite de importanță
pentru ~~un~~ org. legion. și celalalt le păstrau în
organizării și erau scrise în afara vîntu pe prăfăcînd
în libertate a unor detinuți sau de către un gardian
salariat și penitenciar -

Trib. M. L. și D. R. S. a stabilit prin sentința
de condamnare pe datorită acțiunii la primărie întreprin-
de cei condamnați, au fost usci în penit. P. test. și
Ștefan peste 30 detinuți și au fost toleranți prin schingijire
alte pîten sînt. Alții sînt dinuții.

Cei 22 din lotul Turcanu, condamnați la
moarte au putut să întreprindă actele lor bestiale de
diversiune în formarea organizației legionare, deoarece
au avut propriul și au fost furnizați de unii ofițeri
din M. A. i. - printre care și S. T. care sînt acclimat. Iar
au tolerat și sînt sînt penitenciar atîrșit tîrziu -
făcînd acest lucru în ordinea S. T. de informații infir-
mitat de M. A. i. în 1949.

La 24. oct. 1955
57. era în stare
de libertate

KLÄBSCU (OLT) prin în serviciul american -

58

La începutul lunii mai 1950 a fost numit șef al Serviciului Inspectiv din Br. Sec. a Pen. pe gradul de ing. general șef.

În acea calitate ȘEPAȘU TUDOR a mers la Penit. Pitești unde avea pe șef al Br. Insp. pe sublt. MIRCEA MIHAI și director al penitenciarului ca lt. ing. DUMITRESCU ALEX.

ȘEPAȘU TUDOR pusește de la NEMES IOSIF pe fașă șef al Ser. Operat. din Br. Sec. a Pen., cu un penit. Pitești, din inițiativa unui detinut legionar TURCANU EUGEN, ~~care~~ ~~se~~ luase ființă acțiunea de așa zisă demonstrație - în urma cărui fapt NEMES IOSIF primise o multime de materiale informative pe care le-a putut produce în A. I. lui.

Constatănd din spusele lui NEMES IOSIF pe acțiunea de așa zisă demonstrație este bună, într-un punct de vedere făcând la penitenciarul Pitești la jumătatea lunii Iunie 1950, ȘEPAȘU TUDOR a stat de vorbă cu TURCANU EUGEN de fapt fiind în st. MIRCEA MIHAI și ajutând șef. În acea discuție după ce detinutul legionar TURCANU EUGEN i-a spus cum a intrat acțiunea de demonstrație pe aprobarea lui NEMES IOSIF și în penitenciarul de la Br. Sec. a Pen. ȘEPAȘU TUDOR dădea metodele întărite de el în așa zisă reeducare, arătându-i că în penitenciar era un grup de detinuti legionari condusi de el care dădea "o înțelegere", și făcându-i "autodemonstrație" și care fiind instruiți de el arădeau și pe alți detinuti pe care veneau în contact cu petele unde erau introduși în acel grup să facă același lucru, și pe de altă parte, era un grup de legionari strâși în jurul legionarilor OPRISAN, CONSTANTIN care se mentineau pe poziții legionare.

TURCANU EUGEN i-a mai spus lui ȘEPAȘU T. pe detinutul leg. OPRISAN C. poate fi un nou exemplu și a fi făcut un f. similar Inspector -

Nota - anexa

a luat la
U.M. n. 123/E/An.

- Șepanu Tudor a fost arestat de la 11. martie
1953 și până la 1. VII. 1956 nu a fost judecat, dă
începând din luna decembrie 1955 sau fixat opt
termene. Nu a putut fi judecat din lipsa dos.
de fond. - 2253/1955 (3 ani și trei luni a fost
ținut fără a fi judecat și condamnat).

La datele de la pag. 1

În toamna anului 1942, a fost concentrat
cadrat la Bt. ~~5016~~ 5016 cveri, aflat la sărăcie și pri
la Baldorinești, unde a smaltătoat cveri aflați în
acel Batalion -

La 25 august 1944 se strecură într-un grup de
munitori care se prezenta la C.C. al P.C.R. și a
fost încadrat în formațiunile de luptă partizană, el
reunoscând pe aceasta a făcut o din grinză de arata
ră. și independent de viața lui.

La 7. martie 1945, ȘEPANU TUDOR a fost
cadrat în M.S. îndeplinind funcțiile următoare:

- până la 1. IV. 1946 șef de poliție și șef
de birou în cadrul Dir. Gen. a Siguranței Statului.

- până în martie 1948 a fost directorul poliției
judiciare din P.P.C. unde din ordinul lui a fost exe-
cutată și spărgătorii recidiviști fără să aibe pentru
aceasta o istorie judecătorească.

- A trecut apoi șeful Inspectoratului de Siguranță
în după aceea până în ianuarie 1950 a fost director
Securității Capitalei.

În acest timp ȘEPANU TUDOR a intrat în
legătură cu reacționarii noștri pe DINU LUPARI (fugit
parte grădă de la par a primit și probate) și cu MARIN

59 ~~60~~

Le 9. xij. 1855.
Le dimanche jadis.
C'est le 3. i. au. 1856.

- la 23. III. 1956.
amănarea cauzei.
pe 23. III. 1956.

nos. 494/156 -
terren 29. aug. 1956.

- J. 4. 4. 1956 -
 25 sept. 1956.

496/1956 -
 Jed. dni 25. IX 1956 -
 anin. pi - 14. XI 1956.

SEPERNU T. a fost construit la 11. VI. 1853 și
prima sa dec. 1854 nu a fost judecat. După care
a fost fixată ca termen -

× ×

18
 He n'a jnt Dos. en majeure partie prind
 aute de masculine de la part. P. Festi
 - Dos. en si prop. prind stoum de
 spirit de la part. P. Festi -

den Dec. den 17. 16. 03. 54.

- 100. Nouvel Tarif. - de la Paquet. P. 101. 1. La
prezentat pe Turcanu Bugge - cu unel d'atget
si cypabil in candela actiunea de deumose
a celalalti de t'mite - sub conducerea "biului
operator".
2. Turcanu de deumose a fost intrata de

- Actiunea de decontare a fost intrata de
determinat legiilor turcilor sau turcilor in total
cand panderca ser. inspect. (atunci panderca)
din S.G. Penit. de Hercul. Tot. p. o. a
aprobata aceasta actiune, si care p. lui subz.
sua din "limb. panderca" din p. t. P. t. t.
a panderca si intrandul p. f. i. una cu acti.
de decontare p. t. i. la intrandul lui.
mai 1950 - cand a panderca el (S.T.).
mai 1950 - cand a panderca el (S.T.).

mai, 1950 - am
 Cu (S.T.) privind activitatea de securitate ca
 o metoda bună p. scutirea de informații de
 la detinuti, am ordonat continuarea ei și p. pri
 am dat dispoziții p. dezvoltarea acestei activi-
 ce a continuat și după plecarea mea din țară.
 Inspecții - la începutul lunii martie 1957
 Eu am căutat în mod practic cum să
 desfășurăm activitatea de securitate din Penit.
 Potesti - ci oricum idee în mare despre
 această activitate.
 ... + ... în strain țară...

accidentul astăzi.
 Istoria adevărată pe care stăruie după fapturi
 ce în activitatea de decursare. A înțelepciunii
 și metoda tuturor, practicată în omul care
 (atunci când un detinut se înțelege, nu se
 de la viața faptelor sale) de detin. Trecerea și
 lui, într-un acest lucru, înțelegându-l de la
 de Humez Toff, am găsit să se găsesc

20.08.80
20.08.80
VMI

mai de departe, fără să se raporteze organelor mele superioare.
fila 36.

Dacă bătaia a fost metoda principală în cadrul acțiunii de demoscare din penitenciarul Pitesti și dacă în urma bătăii au fost victime sau delinți grași răniți, în această situație am să au toate răspunderile asupra mea și nu pot considera vinovat de toate torturile, omide și violențe în penitenciare în urma acțiunii de demoscare, în tot timpul cât am condus "Ser. Inspectiv" din D.S.P. declar pe "eu am permisut ca să se întâmple acest lucru". Pitesti - a fost în control de două ori - iunie și noiembrie 1950.

fila 64-

Acțiunea de așa zisă demoscare în penit. Pitesti a constituit din ordinul meu (S.P.) deoarece aflam de la predecesorul meu (Hauer) și mai mult a acțiunii de ordine rezultate bune. Dar organel mele superioare (P.G.) căutau să deducă materialele sensu din acțiune, una-mi făcuse chiar fel de descoperiri.

În acțiunea de așa zisă demoscare, bătaia era și ea o metodă care se întrebuițea, însă după torturi un prizonier să se fi întrebuițat, deoarece nu mi s-a raportat de nimeni acest lucru. Eu nu am dat ordine să se întrebuițeze bătaia sau torturi.

fila 73

Declarația lui Suceagau Sh. - fr. ref. bir. "inspectiv" la Penit. Șerla, dată în 24. mai 1954, în care se afirmă că aproape toți delinții strămutați de la Penitenciarul Pitesti la Șerla, erau să și facă auto-demoscarea și dintr-un fel de furt. Știa că declarațiile se luau de la delinți prin metoda bătăilor și torturilor.

(S.P.) fila 74

Am scris organelor de anchetă că la penitenciarul Șerla s-a întrebuițat acțiunea de așa zisă demoscare ca o modalitate de obținere a informațiilor de informație, deoarece ea fusese introdusă cu aprobarea mea, și mi s-a raportat la Pitesti. Am scris organelor de anchetă conținutul al de mai sus, pe care mi s-a răspuns că dacă la Pitesti s-a întrebuițat bătaia delinților în așa zisă acțiune de demoscare, era înaintea și această metodă (bătaia).

6
să se fi întrebuințat și la Școala și ca atare dându-mi
seama de gravitatea acestei fapte și al omărilor pe urma
săi la suferă, deace bătaia era interzisă din ordin superior.

x x

Soi. 25390

rel. 2. fila 166. - decl. lui ROȘIANU ALEXANDRU - era a plecat
1or. Inspecta de la S.T.

..... în relatare pe subalternii S.T. am atâte
dine nejuste, injuriind și amenințându-i.

fila 168. Menționez că una din metodele utilizate de
Sepeanu T. la Penit. P.T. și Școala, era metoda
autodeucării, care consta în aceea că ^{unii} detinții
legionari erau puși să declare ce au văzut
la anchetă sau pe pânzeau de pe alte
persoane din afara sau din detenție, în care
ce refuzau sau nu declarau tot ce știau,
erau supuși bătăilor și torturii.

Fals
Gibson
ket. 8

fila 172.

..... Sepeanu a evidențiat în multe rânduri pe locat.
Suceagă St. pe rezultatele în munca (admiterea și
încurajarea abuzurilor, întarirea etc.) promitându-i că-l
va avansa la gradul de capitan.

x x

fila 186.
Decl. St.
Toscu Ion.
medic la Penit. P.T.

- Elu pe la pânzeaua lui P.T. a avut un lot de
detinți legionari pe la sf. anului 1948, am
aflat că în pânzele

12. III 1961

... si a fost pus în libertate la 13.XI.1957 în
62ma dec. 534/1957.

- a first nest at 15. V. 1954.

- In I 1950 - a few exiles were printed.

- instigase la prima de este
de terrore -

Cost 6 pounds per cart. 1. b. f. d.

Dec. 189/1950

- out. 209 p. 14, 4 - 0.7.

25.390

Vol. 3.

— A fost murit sef al ser. inspectiei in a doua juma. a
lunii ianuarie 1910 - de catre Pintilie Tob.

- la murele i-au gasit sa puna 100 rucule pe a
infanta o scarta prăgătoare de padure pe un drum mic
cu fontaine în parteruri - apoi se va infanta un somn în
cadul SS? are războaie tătari de „domeniul Supremă“

- În ce privește amenajarea, legăturii lui S. T. - superioară, amenajarea
a fost înținsă, adf. Protecție Gb.

- la începutul lunii mai 1980 - apăsând cord. ter. de la
Imp. Hermes Potif - de la ora asta a început prima etapă de
activitate de "autodemascare a delincentilor" pe puncte din oraș

ca. - detinute domicili de "realitate" declarau toate faptele pe care le strau depea ei si depea alta in legatura cu activitatea lor subversiva. Supra ce detinute in faciem "antidemocratie", si alti.

neam amanta amantagiu (legii, conștiință) tehnica acestor
a clădirei, poartă din: între peștele sau intră deosebi elemente
care în focul sunt, autodevociune și elemente care unuau în
fie căminul și în foc autodevociune. Turcilor bușurii în
aceste care indică elementele ce unuau și în foc autodev.

Heures Tonf si indiciu pe meteste unci, metoda
Om ungiu - la t. b. litiu te pnu metoda metoda

- Au început informațiile obținute prin metoda autodes

De la
Hermosa

15. III 53
+ 54
+ 55
+ 56
+ 57
144+

de a predat lui Pintilie Sb., apoi lui Nicolschi Alex., Bontas Gavrila,
etc.

Instrucțiunile deosebite privind de lucru în problema punteanilor,
și deci și a "autodemonstrațiilor" separam în. Comprimat de la Pintilie Sb.,
Nicolschi Alex., Bontas Gavrila, Stoilescu Coman -

Pintilie
Gavrila - și
nu se
alargă
autodemonstrațiile
ei, am
separat
și pe
reșiduu

Acțiunile de autodemonstrare a datinilor legiștilor a început la Punct.
Pitești și a fost pândărită în total de către direcțiunile punct - dimițându-se în
și Regimul Trecător Eugen - și deosebite aceste se raportare și lui
Pintilie. Apoi prin transferul unei datinilor legiștilor la Școala,
în fața cu T. E. - ca a fost introdusă și la Școala -
la oform ^{deosebite} metodelor, E. S. T. de la un autobot

U a dat ordin să se interzică b. t. a. -

În buletinul - Unității și autotur regim autotur la of.
anului 1950 - S. T. amănăută dec. ca a raportat deosebite rezultate
"autodemonstrațiilor" și deosebite tehnica / procedeu / folosit - b. t. a. - , sende
într-o delia legiștilor -

Nos. 484-986.

dos. 35.390

fil. 411

fil. 333

fil. 416.

Separam T. a fost pândărit la
puncte sentințe etc. - - - - - din - - - - - pentru faptul
de a fi ajutat 22 legiștilor termiști la săvârșirea actelor
lor criminale, în mod deosebit în punct P. itești și Școala -

NOTA - RAPORT

=====

- privind pe BORBATH ANA din
București, str. Boteanu nr. 3 A,
Sectorul 1.

BORBATH ANA s-a adresat cu un memoriu conducerii partidului, în care arată că datorită unor antecedente penale ale sale, cît și faptului că nu a mai colaborat cu organele noastre, a fost supusă unor persecuții care nu au sîrșit "nici în ziua de astăzi".

Din verificarea materialelor existente la organele securității, privind pe sus-numita, rezultă următoarele :

BORBATH ANA, este născută la 29 mai 1914 în orașul Rupea, județul Brașov, fiica lui Samoilă și Iuliana, de naționalitate maghiară și cetățenie română, casnică, în prezent fără ocupație.

În anul 1955, BORBATH ANA s-a angajat ca femeie de serviciu la un diplomat englez.

Pentru încadrarea informativă la domiciliu a diplomatului respectiv, la 1 aprilie 1957 BORBATH ANA a fost recrutată ca informatoare a organelor M.A.I., pe baza materialelor compromițătoare (se ocupa cu comerțul clandestin a diferite mărfuri de proveniență străină).

Ulterior s-a constatat că BORBATH ANA era o persoană nesinceră, a trădat colaborarea cu organele M.A.I. față de diplomații englezi. Din această cauză la scurt interval de timp s-a întrerupt legătura cu ea.

După întreruperea legăturii cu organele M.A.I. BORBATH ANA a fost semnalată organelor miliției economice că se ocupă cu comercializarea la preț de speulă a diferitelor mărfuri de

./...

proveniență străină, aduse de diplomații englezi.

Pe baza sesizării, organele miliției economice au organizat prinderea ei în flagrant și astfel că în anul 1958 BORBATH ANA a fost reținută și anchetată în legătură cu comerțul clandestin ce-l practica. În anchetă, sus-numita a recunoscut că se ocupa cu specula a diferite mărfuri aduse de diplomații străini.

Fiind trimisă în judecată, prin sentința nr.184 din 6 noiembrie 1958 a Tribunalului popular al fostului raion "Tudor Vladimirescu" din Capitală, BORBATH ANA a fost condamnată în temeiul art. 268, ind.17 din codul penal vechi, pentru infracțiunea de speculă, la 1 an și 10 luni închisoare corecțională.

BORBATH ANA a executat pedeapsa la Penitenciarul "Tîrgșor" de unde a fost pusă în libertate la data de 1 iulie 1959, ca urmare a faptului că a beneficiat de prevederile fostului decret nr.720/1956.

După eliberarea din închisoare, deși nu avea buletin cu mutația definitivă în orașul București, a revenit din nou în Capitală și s-a angajat ca femeie de serviciu la un alt diplomat englez, căruia i-a relatat, de la început, că a fost colaboratoarea organelor de securitate, că a fost arestată și condamnată; din aceste motive diplomatul englez a concediat-o la scurt timp după angajare.

BORBATH ANA s-a angajat apoi tot ca femeie de serviciu, la un diplomat francez, însă în urma măsurilor luate de organele M.A.I., a fost concediată și de către acesta.

Se cunoaște faptul că în perioada anilor 1960-1962, BORBATH ANA nu a mai fost angajată în serviciu de nici un diplomat, cu toate că ea a insistat să se angajeze numai la diplomații legațiilor capitaliste.

În urma acestei situații, BORBATH ANA s-a adresat cu memorii conducerii partidului și statului nostru, M.A.I., precum și legațiilor S.U.A., Angliei și ambasadei U.R.S.S. la București.

În general afirmațiile făcute în memoriile sale erau de natură a ponegri organele M.A.I., pe care le considera vinovate de situația în care se găsea și aveau la bază, în unele cazuri, imaginația sa deformată despre unele fapte și evenimente din viață.

De exemplu, într-un memoriu adresat C.C. al P.C.R. în anul 1960, arăta că : " În anul 1957 a fost atrasă într-o cursă de

66
65

spionaj de către trădătorii de țară din M.A.I.". Intr-o reclamație adresată procuraturii, în același an, afirma că de când și-a reparat aparatul de radio, aude ceva "misterios" în el și anume că produce zgomote asemănătoare cu ale telegrafiei fără fir, că își aude propria-i voce, etc.

La 31 august 1961, BORBATH ANA s-a adresat cu o reclamație conducerii M.A.I., în care arăta că a întocmit un "memoriu" pe care îl adresase fostului președinte, de atunci, al S.U.A., căruia îi cerea protecția. Asemenea memorii depusese și la legațiile S.U.A. și Angliei din București.

În baza verificării afirmațiilor ce le făcea în memorii și reclamații BORBATH ANA, cât și a comportării ei în societate, organele respective au ajuns atunci la concluzia că sus-numita nu se găsește în deplinătatea facultăților mintale, în care sens au propus ca ea să fie ajutată pentru internarea într-un spital de boli mintale.

În luna iunie 1965, fosta Direcție regională Mureș a M.A.I., a semnalat într-o notă trimisă organelor centrale, faptul că BORBATH ANA, în timp ce se afla în vizită la mama ei din Cristurul Secuiesc, a avut manifestări dușmănoase la adresa regimului nostru.

În mai multe rânduri a făcut propagandă în favoarea religiei, cu care ocazie afirma că deși în constituție se prevede libertatea conștiinței, totuși unele cadre didactice din orașul Cristurul Secuiesc interzic copiilor de vîrstă școlară să participe la orele de catehizare. În acest sens, BORBATH ANA s-a adresat cu plîngeră și memorii la organele de partid centrale și locale.

În blocul unde a locuit (și locuiește) a avut manifestări ostile regimului nostru. După ispășirea condamnării a afirmat că "numai regimul de astăzi a împins-o să facă speculă", că și "unii miniștri din guvern se ocupă cu speculă" etc.

Cu prilejul verificărilor ce le-am făcut asupra comportării și preocupărilor lui BORBATH ANA, unele persoane din Comitetul și administrația blocului unde sus-numita locuiește, au relatat că această femeie nu este întotdeauna în deplinătatea facultăților mintale, că nu are nici-o ocupație, refuză să se angajeze în serviciu, continuă să aibă legături cu diverși străini, pe care îi aduce în locuința sa și de la care primește diferite obiecte, pe care apoi le comercializează la preț de speculă, că

face scandal etc. Tovarășii din bloc cu care am discutat, au relatat că au sesizat în mai multe rânduri organele în drept despre comportarea incorectă la domiciliu a lui BORBATH ANA.

x x

x

În concluzie, raportează că din verificările efectuate, nu a rezultat ca BORBATH ANA să fie "victima" unor persecuții din partea organelor noastre. Dealtfel, așa cum am raportat mai sus, lucrătorii organelor de securitate au întrerupt orice "legătură" cu sus-numita încă înainte de a fi fost condamnată la închisoare.

Consider că afirmațiile făcute în memoriul său de BORBATH ANA sînt rezultatul imaginației ei deformate despre diferite fapte și evenimente din viață.

Singura explicație a scrisorilor și memoriilor pe care după eliberarea din penitenciar le-a adresat (și în prezent le adresează) organelor centrale de partid și de stat, este urmarea, pe de o parte a dezechilibrului psihic în care BORBATH ANA se găsește, iar pe de altă parte și datorită preocupărilor sale incorecte (relații cu străinii, comercializarea mărfurilor primite de la aceștia etc.

Aprobat
Propun a se aproba ca concluziile rezultate cu prilejul verificărilor ce le-am efectuat să fie discutate și cu BORBATH ANA după care întregul material să fie clasat.

Față de cele raportate, rog dispuneți.

Locot.col.de securitate

Both Ioan, *Both*

67-68
PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

SECȚIA SCRISORI ȘI AUDIENȚE
În răspunsul d-voastră referiți-vă la

nr. 82396

C ă t r e

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Tov. prim-vicepreședinte, Grigore Răduică -

Vă trimitem scrisoarea adresată conducerii partidului
de către Borbath Ana, din București, str. Boteanu nr. 3 A,
cu rugămintea de a dispune.

SP/TN

SECRETAR, *[Signature]*

C.S.G.
Căminul prim-vicepreședintelui
Nr. 9537 / 8-VIII-70

31.07.1970

Tovarășe Secretar General!

Subsemnatul Borlaș, sus în domiciliu în Str. Botanice Nr 34 etaj III ap 55 vă supun următoarele:

Căpitanele Popovici din serviciu M.A.T. cu care m-a pus în legătură tot un agent din M.A.T. Mitică Filip și sub îndrumarea căruia am făcut comertul clandestin, pentru care am fost arestată mi-a spus să fim atenți la tot ce face diplomația engleză la care am fost în serviciu.

Cu puțin înainte de arestare, într-o seară dl White fiind sub influența alcoolului m-a

și două zi mi-a spus să-i povestesc cum s-a întâmplat.

Peste câteva zile, într-o zi în timpul prânzului a venit mașina de legătură după dl White, care mi voia să placă să asculte radioul, o emisiune de teatru la microfon sau critică de piesă.

La elansarea gogorului a plecat totuși lăsând radioul deschis, contra obiceiului de a închide și scoate din priză.

Menționez că dl White avea obicei de asculta posturile de radio București.

Tovarășului

Leancușcu Nicolae Secretar General C.C.P.R.

După plecarea dl White am ascultat emisiunea și am reținut o discuție între doi critici spunând că,
„rolul betivului a fost jucat foarte bine.”

Când s'a întors dela serviciu dl White i-am spus ce am reținut și dimineața mi-a spus „am eșec teribil” și mi-a spus să scot din viață tot ce pot.

În timpul acesta eu am fost în divorț de soțul meu apostolului Ion și am avut ca apărător pe avocatul Leucovici Solomon din Str. Mihai Voda Nr 25 care insistă întru ceea să-i dau numărul de telefon dela ang. Bz unde eram în serviciu.

După scena sus arătată într-o zi a telefonat dl Leucovici și a vorbit cu dl White care pe urmă m-a chemat la telefon.

Dl Leucovici m-a anunțat că a apărut legea când doi soti divorțază partea care a pierdut dreptul la locuință trebuie să părăsească fără obligația spațiului locativ de a-i da altă locuință.

În urma aceasta a venit la mine Meltzer Dorothy care mi-a cerut să-i dau țigări.

Când i-am cerut d. White să-mi dea țigări m-a întrebat „dacă am să fim arestați ce am să spun?”

9- am spus că am să spun că mi-a dat cadavrul sau am furat, fapt ce am făcut exact. Deci dl. White știe că eu voi fi arestată. Eu am avut speranțe că voi fi ajutată de dl. Teamău Grigore, care mi-a spătat și stau în serviciu la el și să-i privesc de ce are nevoie.

În închisoare a venit la mine căpitănel Popovici care mi-a dat să iscălesc numeroase hârtii fără să știu ce. Mi-a spus că am iscalit condamnarea mea la moarte.

Eliberată din închisoare unde am cunoscut pe cetățeanca Brînză Elena Limba din Splaiul Independenței Nr. 294 etaj I. ap. 66 care mi-a spus că conștient clandestin ce am exercitat a fost spionaj și căvin tot Consul Ivanov dela Consulatul Sovietic i-a dat misiunea de a mi se cu mine la C. C. P. C. R. unde mi s-a dat hârtie tot și cerneală și mi s-a spus să scriu și am scris cele depeșă cu nr. 81980 fine 23 XII 1959.

În urma aceasta a început persecuția la care n-am spătat nici în ziua de astăzi.

Luptăm Pentru Pace

Borbatu Elena

72
71
Tovarăsoarei

82396

Ceausescu Nicolae

Secretar General al

P.P.R.

Stil personal

Booth line

St. Botolph No 3A

Stage III ap 57

Quarry

sector 4

72

NOTA - RAPORT

=====

- privind pe BORBATH ANA din
București, str. Boteanu nr. 3 A,
Sectorul 1.

BORBATH ANA s-a adresat cu un memoriu conducerii partidului, în care arată că datorită unor antecedente penale ale sale, cit și faptului că nu a mai colaborat cu organele noastre, a fost supusă unor persecuții care nu au sfârșit "nici în ziua de astăzi".

Din verificarea materialelor existente la organele securității, privind pe sus-numita, rezultă următoarele :

BORBATH ANA, este născută la 29 mai 1914 în orașul Rupea, județul Brașov, fiica lui Samoilă și Iuliana, de naționalitate maghiară și cetățenie română, casnică, în prezent fără ocupație.

În anul 1955, BORBATH ANA s-a angajat ca femeie de serviciu la un diplomat englez.

Pentru încadrarea informativă la domiciliu a diplomatului respectiv, la 1 aprilie 1957 BORBATH ANA a fost recrutată ca informatoare a organelor M.A.I., pe baza materialelor compromițătoare (se ocupa cu comerțul clandestin a diferite mărfuri de proveniență străină).

Ulterior s-a constatat că BORBATH ANA era o persoană nesincară, a trădat colaborarea cu organele M.A.I. față de diplomații englezi. Din această cauză la scurt interval de timp s-a întrerupt legătura cu ea.

După întreruperea legăturii cu organele M.A.I. BORBATH ANA a fost semnalată organelor miliției economice că se ocupă cu comercializarea la preț de speulă a diferitelor mărfuri de

proveniență străină, aduse de diplomații englezi.

Pe baza sesizării, organele miliției economice au organizat prinderea ei în flagrant și astfel că în anul 1958 BORBATH ANA a fost reținută și anchetată în legătură cu comerțul clandestin ce-l practica. În anchetă, sus-numita a recunoscut că se ocupa cu specula a diferite mărfuri aduse de diplomații străini.

Fiind trimisă în judecată, prin sentința nr.184 din 6 noiembrie 1958 a Tribunalului popular al fostului raion "Tudor Vladimirescu" din Capitală, BORBATH ANA a fost condamnată în temeiul art. 268, ind.17 din codul penal vechi, pentru infracțiunea de speculă, la 1 an și 10 luni închisoare corecțională.

BORBATH ANA a executat pedeapsa la Penitenciarul "Tirgșor" de unde a fost pusă în libertate la data de 1 iulie 1959, ca urmare a faptului că a beneficiat de prevederile fostului decret nr.720/1956.

După eliberarea din închisoare, deși nu avea buletin cu mutația definitivă în orașul București, a revenit din nou în Capitală și s-a angajat ca femeie de serviciu la un alt diplomat englez, căruia i-a relatat, de la început, că a fost colaboratoarea organelor de securitate, că a fost arestată și condamnată; din aceste motive diplomatul englez a concediat-o la scurt timp după angajare.

BORBATH ANA s-a angajat apoi tot ca femeie de serviciu, la un diplomat francez, însă în urma măsurilor luate de organele M.A.I., a fost concediată și de către acesta.

Se cunoaște faptul că în perioada anilor 1960-1962, BORBATH ANA nu a mai fost angajată în serviciu de nici un diplomat, cu toate că ea a insistat să se angajeze numai la diplomații legațiilor capitaliste.

În urma acestei situații, BORBATH ANA s-a adresat cu memorii conducerii partidului și statului nostru, M.A.I., precum și legațiilor S.U.A., Angliei și ambasadei U.R.S.S. la București.

În general afirmațiile făcute în memoriile sale erau de natură a pune în discuție organele M.A.I., pe care le considera vinovate de situația în care se găsea și aveau la bază, în unele cazuri, imaginația sa deformată despre unele fapte și evenimente din viață.

De exemplu, într-un memoriu adresat C.C. al P.C.R. în anul 1960, arăta că : " În anul 1957 a fost atrasă într-o cursă de

spionaj de către trădătorii de țară din M.A.I.". Intr-o reclamație adresată procuraturii, în același an, afirma că de cînd și-a reparat aparatul de radio, aude ceva "misterios" în el și anume că produce zgomote asemănătoare cu ale telegrafiei fără fir, că își aude propria-i voce, etc.

La 31 august 1961, BORBATH ANA s-a adresat cu o reclamație conducerii M.A.I., în care arăta că a întocmit un "memoriu" pe care îl adresase fostului președinte, de atunci, al S.U.A., căruia îi cerea protecția. Asemenea memorii depusese și la legațiile S.U.A. și Angliei din București.

În baza verificării afirmațiilor ce le făcea în memorii și reclamații BORBATH ANA, cit și a comportării ei în societate, organele respective au ajuns atunci la concluzia că sus-numita nu se găsește în deplinătatea facultăților mintale, în care sens au propus ca ea să fie ajutată pentru internarea într-un spital de boli mintale.

În luna iunie 1965, fosta Direcție regională Mureș a M.A.I., a semnalat într-o notă trimisă organelor centrale, faptul că BORBATH ANA, în timp ce se afla în vizită la mama ei din Cristurul Secuiesc, a avut manifestări dușmănoase la adresa regimului nostru.

În mai multe rînduri a făcut propagandă în favoarea religiei, cu care ocazie afirma că deși în constituție se prevede libertatea conștiinței, totuși unele cadre didactice din orașul Cristurul Secuiesc interzic copiilor de vîrstă școlară să participe la orele de catehizare. În acest sens, BORBATH ANA s-a adresat cu plîngeri și memorii la organele de partid centrale și locale.

În blocul unde a locuit (și locuiește) a avut manifestări ostile regimului nostru. După ispășirea condamnării a afirmat că " numai regimul de astăzi a împins-o să facă speculă", că și " unii miniștri din guvern se ocupă cu specula" etc.

Cu prilejul verificărilor ce le-am făcut asupra comportării și preocupărilor lui BORBATH ANA, unele persoane din Comitetul și administrația blocului unde sus-numita locuiește, au relatat că această femeie nu este întotdeauna în deplinătatea facultăților mintale, că nu are nici-o ocupație, refuză să se angajeze în serviciu, continuă să aibă legături cu diverși străini, pe care îi aduce în locuința sa și de la care primește diferite obiecte, pe care apoi le comercializează la preț de speculă, că

face scandal etc. Tovarășii din bloc cu care am discutat, au relatat că au sesizat în mai multe rânduri organele în drept despre comportarea incorectă la domiciliu a lui BORBATH ANA.

x x

x

În concluzie, raportează că din verificările efectuate, nu a rezultat ca BORBATH ANA să fie "victimă" unor persecuții din partea organelor noastre. Dealtfel, așa cum am raportat mai sus, lucrătorii organelor de securitate au întrerupt orice "legătură" cu sus-numita încă înainte de a fi fost condamnată la închisoare.

Consider că afirmațiile făcute în memoriul său de BORBATH ANA sînt rezultatul imaginației ei deformate despre diferite fapte și evenimente din viață.

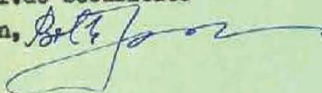
Singura explicație a scrisorilor și memoriilor pe care după eliberarea din penitenciar le-a adresat (și în prezent le adresează) organelor centrale de partid și de stat, este urmarea, pe de o parte a dezechilibrului psihic în care BORBATH ANA se găsește, iar pe de altă parte și datorită preocupărilor sale incorecte (relații cu străinii, comercializarea mărfurilor primite de la aceștia etc.

Propun a se aproba ca concluziile rezultate cu prilejul verificărilor ce le-am efectuat să fie discutate și cu BORBATH ANA, după care întregul material să fie clasat.

Față de cele raportate, rog dispuneți.

Locot.col.de securitate

Both Ioan,

Nr. 9101
Din 12 ian. 1970

C â t r e,

CONSILIUL DE MINISTRI AL R.S. ROMANIA
Tovarășul vicepreședinte JÁNOS FAZEKAS

Cu privire la memoriul lui NAGY GEZA, domiciliat în Cluj, Bulevardul Lenin nr. 24, vă comunicăm că din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, rezultă următoarele :

NAGY GEZA s-a născut la 1 septembrie 1914 în comuna Eliseni, județul Harghita și este fiul lui Geza și Iuliana.

În perioada anilor 1950 - 1967, NAGY GEZA a făcut obiectul activității organelor securității statului, deoarece:

- În timpul ocupației hortiste a fost membru în "Partidul Crucea cu Săgeți" și a avut o atitudine șovinistă.

- Tot înainte de 23 August 1944, a făcut parte din conducerea Asociației studențești "Tinerii creștini universitari". NAGY GEZA a fost unul din fondatorii revistei "Hitel", pusă în slujba regimului hortist în perioada ocupației maghiare din Ardeal.

- În anul 1941, timp de șapte luni, a fost detașat la Budapesta, la Ministerul Învățământului Public - secția ardeleană.

A fost un colaborator apropiat al numitului UNGVARY ALEXANDRU plecat în S.U.A. - căruia i-a furnizat informații de spionaj, prin care se urmărea împiedicarea eliberării Clujului și menținerea Ardealului în componența Ungariei.

După 23 August 1944, pentru a-și masca activitatea sa, NAGY GEZA se încadrează în U.P.M. și P.S.D., unde împreună cu alte elemente naționaliste, au desfășurat o susținută activitate naționalistă și dușmănoasă împotriva liniei politice a

P.C.R., fapt pentru care în anul 1949 cu prilejul verificărilor, a fost exclus din partid.

După excluderea sa din partid, NAGY GEZA a continuat să se mențină pe poziții dușmănoase și naționaliste. Pentru aceste motive, cit și pentru faptul că imediat după reforma bănească din anul 1952, a lansat zvonul că muncitorii de la Uzina de "Pielărie și încălțăminte" din Cluj, urmau să organizeze o demonstrație pentru a-și manifesta nemulțumirea față de reforma bănească, NAGY GEZA a fost arestat, și în baza deciziei nr.190 din 22 martie 1952 a M.S.S. a fost internat în "unitate de muncă" pe timp de 9 luni, fiind eliberat la data de 7 ianuarie 1953.

În anul 1953, organele de stat din orașul Cluj au depistat o organizație subversivă, cunoscută sub denumirea de "I.K.E.S." (organizație ilegală anticomunistă), formată din tineri cu concepții naționaliste și revizioniste și care avea ca scop răsturnarea prin forță a orânduirii de stat din țara noastră, arestînd pe membrii ei. Cu prilejul cercetării membrilor organizației respective, a reeșit că despre existența acesteia a avut cunoștință și NAGY GEZA - pe atunci profesor la un liceu maghiar din Cluj. Ca urmare, în anul 1953, NAGY GEZA a fost din nou arestat, judecat inițial sub acuzația de "uneltire contra ordinii sociale", iar în final schimbîndu-i-se calificarea faptei lui, a fost condamnat prin sentința nr. 532/1953 a Tribunalului militar teritorial Oradea la 2 ani închisoare corecțională și 300 lei cheltuieli de judecată pentru delictul de "omisiune de denunț".

În urma recursului introdus de către NAGY GEZA împotriva sus-menționatei sentințe, prin decizia nr.1292 din 19 noiembrie 1953, a Tribunalului militar pentru unitățile M.A.T., i s-a redus condamnarea la 1 an închisoare corecțională, hotărîre ce a rămas definitivă.

După eliberarea sa din închisoare, NAGY GEZA s-a menținut pe aceleași poziții naționaliste și dușmănoase orînduirii noastre.

Activitatea naționalistă a lui NAGY GEZA era îndreptată în următoarele direcții principale :

a) Calomnierea liniei partidului în problema națională, căutînd să argumenteze în discuțiile avute cu diverse persoane că la noi în țară s-ar duce o susținută politică de "românizare" și

"deznaționalizare" a minorității maghiare. După părerea lui NAGY GEZA (împărtășită și altor interlocutori ai săi), persoanelor de naționalitate maghiară din țara noastră le sînt asigurate în mod formal drepturi și egalitatea cu ceilalți cetățeni, însă practic nu beneficiază aproape de nimic.

În diferite împrejurări, NAGY GEZA susținea ideea că în timp ce statul nostru pe plan extern face "paradă" pentru susținerea luptei de eliberare națională, pe plan intern duce o politică de "asimilare" a minorităților naționale. Tot legat de modul cum a fost rezolvată la noi problema națională, nu odată NAGY GEZA a adus injurii grave la adresa conducerii de partid și de stat.

b) Menținerea spiritului iredentist și revizionist în rîndul intelectualilor cu concepții naționaliste, cautînd ca prin discuții să instige la "rezistență" și să sădească în conștiința lor ideea că nu a fost pierdută "cauza" maghiarilor din Ardeal și că Ardealul va "reveni" din nou Ungariei. În acest sens, NAGY GEZA a afirmat de mai multe ori că istoricii români, în diferite împrejurări, prezintă "teze mincinoase" prin care se caută a se falsifica istoria.

c) Menținerea de relații cu o serie de persoane din R.P. Ungară și alte țări, cunoscute cu activitate dușmănoasă împotriva statului nostru, cu care purta și corespondență, iar atunci cînd acestea veneau în R.S. România, le informa în mod eronat despre situația minorității maghiare, cît și despre alte aspecte de la noi.

De pildă afirma că, în orînduirea noastră situația maghiarilor din Ardeal este mai grea decît în timpul regimurilor burgheze lucru care s-ar datora politicii partidului și guvernului, susținînd că în trecut existau școli care făceau educație națională maghiară și că azi acestea nu ar mai exista, datorită unificării "forțate" a școlilor și institutelor cu limba de predare română și maghiară.

De asemenea, cînd a avut prilejul, a informat persoanele străine cu care a venit în contact, că situația muncitorilor și țăranilor, a industriei și agriculturii la noi este grea, "sumbră", că sîntem datori pe plan extern etc.

Pentru manifestările lui ostile, și în general pentru comportarea necorespunzătoare avută în diverse împrejurări, NAGY GEZA a fost din nou cercetat în stare de libertate și avertizat în anul

1967 de către organele securității statului din Cluj.

Deși intensitatea comentariilor dușmănoase ale lui NAGY GEZA a scăzut în mod simțitor, totuși se constată că în genere se situează pe aceleași vechi poziții ale sale, cu deosebirea că se abține de a și le exterioriza, cu excepția faptului că în anul 1968, când a fost vizitat de o persoană din R.P. Ungară, în cadrul unui larg schimb de păreri ce l-au avut, a comentat în mod denaturat și tendențios situația politică, economică și socială din R.S. România, afirmând printre altele că societatea noastră este lipsită de "fantezie", este "incultă" și retrogradă", că minoritatea maghiară din România nu s-ar bucura de aceleași drepturi cu cetățenii de naționalitate română etc.

De menționat că NAGY GEZA este nemulțumit și de situația sa materială, ca urmare a faptului că nu lucrează în învățământul superior, deși are pregătirea corespunzătoare.

x x

x

În concluzie, din verificările efectuate în cazul lui NAGY GEZA, rezultă că măsurile luate împotriva sa, în anii 1952 și 1953, de a fi arestat și internat în "unitate de muncă", precum și cea a arestării, judecării și condamnării, sînt urmare a faptelor ostile săvîrșite de el.

Afirmațiile din memoriul sus-numitului, potrivit cărora consideră că în trecut a "suferit" fără să fi fost vinovat, sînt lipsite de temei, întrucît materialele existente în arhiva C.S.S. - cu privire la NAGY GEZA - atestă tocmai justetea măsurilor luate atunci împotriva sa.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

Nr. _____
Din ____ ian.1970

C ă t r e,

CONSILIUL DE MINISTRI AL R.S. ROMANIA
Tovarăşul vicepreşedinte JANOS FAZEKAS

Cu privire la memoriul lui NAGY GEZA, domiciliat în Cluj, Bulevardul Lenin nr. 24, vă comunicăm că din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securităţii Statului, rezultă următoarele :

NAGY GEZA s-a născut la 1 septembrie 1914 în comuna Eliseni, judeţul Harghita şi este fiul lui Geza şi Iuliana.

În perioada anilor 1950 - 1967, NAGY GEZA a făcut obiectul activităţii organelor securităţii statului, deoarece:

- În timpul ocupaţiei hortiste a fost membru în "Partidul Crucea cu Săgeţi" şi a avut o atitudine şovinistă.

- Tot înainte de 23 August 1944, a făcut parte din conducerea Asociaţiei studenţeşti "Tinerii creştini universitari". NAGY GEZA a fost unul din fondatorii revistei "Hitel", pusă în slujba regimului hortist în perioada ocupaţiei maghiare din Ardeal.

- În anul 1941, timp de şapte luni, a fost detaşat la Budapesta, la Ministerul Învăţămîntului Public - secţia ardeleană.

A fost un colaborator apropiat al numitului UNGVARY ALEXANDRU plecat în S.U.A. - căruia i-a furnizat informaţii de spionaj, prin care se urmărea împiedicarea eliberării Clujului şi menţinerea Ardealului în componenţa Ungariei.

După 23 August 1944, pentru a-şi masca activitatea sa NAGY GEZA se încadrează în U.P.M. şi P.S.D., unde împreună cu alte elemente naţionaliste, au desfăşurat o susţinută activitate naţionalistă şi duşmănoasă împotriva liniei politice a

./..

P.C.R., fapt pentru care în anul 1949 cu prilejul verificărilor, a fost exclus din partid.

După excluderea sa din partid, NAGY GEZA a continuat să se mențină pe poziții dușmănoase și naționaliste. Pentru aceste motive, cit și pentru faptul că imediat după reforma bănească din anul 1952, a lansat zvonul că muncitorii de la Uzina de "Pielărie și încălțăminte" din Cluj, urmasu să organizeze o demonstrație pentru a-și manifesta nemulțumirea față de reforma bănească, NAGY GEZA a fost arestat, și în baza deciziei nr.190 din 22 martie 1952 a M.S.S. a fost internat în "unitate de muncă" pe timp de 9 luni, fiind eliberat la data de 7 ianuarie 1953.

În anul 1953, organele de stat din orașul Cluj au depistat o organizație subversivă, cunoscută sub denumirea de "I.K.E.S." (organizație ilegală anticomunistă), formată din tineri cu concepții naționaliste și revizioniste și care avea ca scop răsturnarea prin forță a orânduirii de stat din țara noastră, arestînd pe membrii ei. Cu prilejul cercetării membrilor organizației respective, a reeșit că despre existența acesteia a avut cunoștință și NAGY GEZA - pe atunci profesor la un liceu maghiar din Cluj. Ca urmare, în anul 1953, NAGY GEZA a fost din nou arestat, judecat inițial sub acuzația de "uneltire contra ordinii sociale", iar în final schimbindu-i-se calificarea faptei lui, a fost condamnat prin sentința nr. 532/1953 a Tribunalului militar teritorial Oradea la 2 ani închisoare corecțională și 300 lei cheltuieli de judecată pentru delictul de "omisiune de denunț".

În urma recursului introdus de către NAGY GEZA împotriva sus-menționatei sentințe, prin decizia nr.1292 din 19 noiembrie 1953, a Tribunalului militar pentru unitățile M.A.I., i s-a redus condamnarea la 1 an închisoare corecțională, hotărîre ce a rămas definitivă.

După eliberarea sa din închisoare, NAGY GEZA s-a menținut pe aceleași poziții naționaliste și dușmănoase orînduirii noastre.

Activitatea naționalistă a lui NAGY GEZA era îndreptată în următoarele direcții principale :

a) Calomnierea liniei partidului în problema națională, căutînd să argumenteze în discuțiile avute cu diverse persoane că la noi în țară s-ar duce o susținută politică de "românizare" și

"deznaționalizare" a minorității maghiare. După părerea lui NAGY GEZA (împărtășită și altor interlocutori ai săi), persoanelor de naționalitate maghiară din țara noastră le sînt asigurate în mod formal drepturi și egalitatea cu ceilalți cetățeni, însă practic nu beneficiază aproape de nimic.

În diferite împrejurări, NAGY GEZA susținea ideea că în timp ce statul nostru pe plan extern face "paradă" pentru susținerea luptei de eliberare națională, pe plan intern duce o politică de "asimilare" a minorităților naționale. Tot legat de modul cum a fost rezolvată la noi problema națională, nu odată NAGY GEZA a adus injurii grave la adresa conducerii de partid și de stat.

b) Menținerea spiritului iredentist și revizionist în rândul intelectualilor cu concepții naționaliste, căutînd ca prin discuții să instige la "rezistență" și să sădească în conștiința lor ideea că nu a fost pierdută "cauza" maghiarilor din Ardeal și că Ardealul va "reveni" din nou Ungariei. În acest sens, NAGY GEZA a afirmat de mai multe ori că istoricii români, în diferite împrejurări, prezintă "teze mincinoase" prin care se caută a se falsifica istoria.

c) Menținerea de relații cu o serie de persoane din R.P. Ungară și alte țări, cunoscute cu activitate dușmănoasă împotriva statului nostru, cu care purta și corespondență, iar atunci cînd acestea veneau în R.S. România, le informa în mod eronat despre situația minorității maghiare, oît și despre alte aspecte de la noi.

De pildă afirma că, în orînduirea noastră situația maghiarilor din Ardeal este mai grea decît în timpul regimurilor burgheze, lucru care s-ar datora politicii partidului și guvernului, susținînd că în trecut existau școli care făceau educație națională maghiară și că azi acestea nu ar mai exista, datorită unificării "forțate" a școlilor și institutelor cu limba de predare română și maghiară.

De asemenea, cînd a avut prilejul, a informat persoanele străine cu care a venit în contact, că situația muncitorilor și țăranilor, a industriei și agriculturii la noi este grea, "sumbră", că sîntem datori pe plan extern etc.

Pentru manifestările lui ostile, și în general pentru comportarea necorespunzătoare avută în diverse împrejurări, NAGY GEZA a fost din nou cercetat în stare de libertate și avertizat în anul

1967 de către organele securității statului din Cluj.

Deși intensitatea comentariilor dușmănoase ale lui NAGY GEZA a scăzut în mod simțitor, totuși se constată că în genere se situează pe aceleași vechi poziții ale sale, cu deosebirea că se abține de a și le exterioriza, cu excepția faptului că în anul 1968, când a fost vizitat de o persoană din R.P.Ungară, în cadrul unui larg schimb de păreri ce l-au avut, a comentat în mod denaturat și tendențios situația politică, economică și socială din R.S.România, afirmând printre altele că societatea noastră este lipsită de "fantezie", este "incultă" și retrogradă", că minoritatea maghiară din România nu s-ar bucura de aceleași drepturi cu cetățenii de naționalitate română etc.

De menționat că NAGY GEZA este nemulțumit și de situația sa materială, ca urmare a faptului că nu lucrează în învățământul superior, deși are pregătirea corespunzătoare.

x x

x

În concluzie, din verificările efectuate în cazul lui NAGY GEZA, rezultă că măsurile luate împotriva sa, în anii 1952 și 1953, de a fi arestat și internat în "unitate de muncă", precum și cea a arestării, judecării și condamnării, sînt urmare a faptelor ostile săvîrșite de el.

Afirmațiile din memoriul sus-numitului, potrivit cărora consideră că în trecut a "suferit" fără să fi fost vinovat, sînt lipsite de temei, întrucît materialele existente în arhiva C.S.S. - cu privire la NAGY GEZA - atestă tocmai justetea măsurilor luate atunci împotriva sa.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

Tov Raduică

C.S.S.

Cabinetul prezedinte

Nr. 2500

18.12.69

Nr. 596

15.XI.1969

84-2

Tovarășe Stănescu,

Profesorul Nagy Geza din Cluj mi-a trimis alăturatul memoriu, solicitându-mi sprijinul în clarificarea situației lui, datorată unei condamnări din 1953. Consider că argumentele profesorului Nagy justifică cererea de a revizui procesul în cauză și a hotărî în consecință. Vă rog dispuneți cercetarea cazului și informați-mă de rezultatele ei.

C.S.S.

Cabinetul prezedinte

Nr. 9101

18.XI.69

Sapichiu

86
85

Tovarăşului

J A N O S F A Z E K A S

Vicepreşedinte al Consiliului de Miniştri

Bucureşti

Subsemnatul N a g y G e z a profesor, în prezent redactor şef la Consiliul Dirigent al Eparhiei Reformate Cluj, domiciliat în Cluj, Bulevardul Lenin nr.24 ap.6 născut în comuna Bliseni, Judeţul Harghita, la 1 septembrie 1914 din părinţii Geza şi Iuliana, căsătorit, cu trei copii majori,

Cu deosebită stimă vă rog să binevoiţi a interveni pe lângă Ministerul Justiţiei sau la tovarăşul Procuror General al Republicii Socialiste România pentru introducerea unui recurs extraordinar împotriva hotărârilor cu nr.532 din 14.VIII.1953 a Tribunalului Militar Teritorial Oradea Dos.nr.626/1953 şi cu nr.1241 din 19.XI.1953 a Tribunalului Militar pentru unităţile M.S.S. Bucureşti, cerînd anularea acestor hotărâri, dispunînd achitarea mea de orice penalitate, precum şi rejudecarea cauzei cu administrarea probelor doveditoare ale nevinovăţiei mele pentru fapta care mi-a fost imputată.

Daţi-mi voie ca în cele ce urmează să expun cauza mea şi motivarea cererii mele respectuoase.

I.

Infraacţiunea cu care am fost învinuit a fost omisiunea denunţării, despre care declar următoarele :

La începutul anului 1952 am funcţionat la Liceul nr. 2 din Cluj ca profesor de limba şi literatura maghiară, română şi germană, fiind totodată şi responsabilul cercului literar al elevilor de la ciclul III/azi clasele IX-XI/.

La 19 februarie 1952, într-o duminică, după şedinţa obişnuită a cercului literar, secretarul cercului Sigismund Palocsay elev din clasa X-a (azi poet apreciat şi profesor de muzică) m-a însoţit pe coridorul liceului. Mi-a povestit că cu cîţiva colegi ai săi au un plan pe care îl vor realiza în curînd. Ei vor arăta că sînt tineri conştienţi de drepturile lor. La întrebarea mea că în concret despre ce este vorba, ce plan au ei, Palocsay mi-a răspuns că şi secretarul U.T.M. al liceului, elevul Zoltan Veress (azi autor de romane, nuvelist şi redactor literar) ştie despre acest plan şi să-l întreb pe dînsul. Apoi luîndu-şi rămas bun, a plecat.

Faptul că la sfîrşitul convorbirii S.Palocsay a amintit pe Zoltan Veress, secretarul UTM şi unul dintre elevii eminenţi ai liceului, mi-a sugerat ideea că va fi vorba probabil de vreo divergenţă a elevilor cu careva dintre profesorii lor, faţă de care doresc să afirme drepturile lor de "şcolari mari".

În ziua de 22 februarie 1952 zărint pe Zoltan Veress pe coridor, l-am întrebat despre planul amintit de S.Palocsay.

./.

Elevul Zoltan Veress mi-a răspuns că ei plănuiesc să comemoreze ziua de 15 martie, aniversarea izbucnirii revoluției democratice maghiare din 1848, care aniversare în primii ani de după eliberare a fost sărbătorită și în România, dar acum nu mai este.

Eu i-am explicat că comemorarea și acum se face, dar în cadrul Institutului de relații culturale cu străinătatea, în București, pentru că aceasta este sărbătoarea națională a Ungariei. Comemorarea în liceul nostru ar fi considerată o manifestare naționalistă.

Z. Veress a susținut că dacă Marx și Engels au publicat un manifest despre revoluția democratică maghiară din 1848, aceasta înseamnă că ei n-au privit-o ca o revoluție naționalistă, ci ca o etapă a mișcărilor revoluționare burghezo-democratice din 1848, care au scris pe steagurile lor deviza libertății mondiale, deci internaționale.

În răspunsul meu am arătat că și democrația populară română apreciază revoluția maghiară din 1848, dar comemorarea ei în liceul nostru totuși va fi considerată un act de naționalism, ceea ce va avea consecințe disciplinare și chiar politice asupra elevilor, asupra școlii și chiar asupra mea, care acum am cunoștință despre intenția lor.

Z. Veress m-a asigurat că nu vor încălca disciplina școlii și să nu fiu îngrijorat.

Terminându-se pauza, l-am trimis în clasă, iar eu am intrat în clasă unde am avut oră. M-am hotărât însă că seara vor vizita pe academicianul Rudolf Palocsay, tata lui Sigismund Palocsay, îi voi comunica cele aflate de la elevi și îi voi ruga să convingă pe fiu său cu argumente de aceeași natură cu care eu l-am lămurit pe Veress.

În după amiaza aceleiași zile de 22 februarie și seara am avut o lungă ședință profesională, pînă tîrziu, încît vizita plănuită la acad. Palocsay am amînat-o pe a doua zi.

În aceeași noapte am fost ridicat și fără anchetă, fără condamnare am fost dus cu multe alte persoane din diferite părți ale țării la Canal, unde fără condamnare am stat pînă în 7 ianuarie 1953.

După întoarcerea mea la Cluj, am aflat că elevii Zoltan Veress și Sigismund Palocsay, cu cîțiva colegi ai lor au fost arestați și condamnați, dar nu pentru comemorarea revoluției din 1848.

Deci elevii n-au realizat planul lor, n-au comis nici o infracțiune în legătură cu acest plan, datorită muncii mele de lămurire justă și poziției mele principiale.

Totuși la 1 iulie 1953 am fost arestat și încadrat într-un lot cu 13 elevi și eleve, 2 muncitori și un absolvent de liceu, dintre care n-am cunoscut decît unul sau doi elevi, iar despre infracțiunea lor nu am avut cunoștință. În acest lot de 17 persoane eu am fost al 15-lea.

Ca să fie justificată arestarea și condamnarea mea cu acest lot, unul dintre elevi, Szabo T. Attila a fost pus să declare că eu trecînd într-o zi prin curtea școlii lîngă un grup de elevi, în care a stat și el, eu le-am făcut observația: "Ce-i, conspirație?" Această afirmație a elevului a fost lipsită de orice realitate și a fost inventată exclusiv cu scopul ca cineva din acest lot, cu care nu am avut nimic comun, să aibă o declarație contra mea.

În cursul anchetei, la întocmirea rechizitorului și în cadrul procesului am susținut hotărît că afară de planul comemorării revoluției din 1848 nu am cunoscut nimic din infracțiunea elevilor

87

Z. Veress și S. Palocsay, dar nici comemorarea nu constituie infracțiune, pentru că nu a avut loc. La proces am cerut să fiu confruntat cu Z. Veress și S. Palocsay. Din procesul verbal al dezbaterii publice cu mina mea proprie a trebuit să șterg fraze întregi care n-au corespuns celor declarate de mine în fața instanței. Am semnat procesul verbal cu mențiunea că confirm numai cele neșterse de mine.

Instanța însă nu a dat loc confruntării cu cei doi neștiuți, respingând această unică probă cerută în apărarea mea, și m-a condamnat în baza art. 228 din vechiul Cod Penal la 2 ani închisoare corecțională și suportarea cheltuielilor de judecată.

În urma recursului la Tribunalul Militar pentru unitățile MSS a fost modificată sentința: infracțiunea cu care am fost învinuit a fost încadrată la art. 337 din vechiul Cod Penal, iar pedeapsa de 2 ani a fost redusă la 1 an de închisoare corecțională, cu menținerea cheltuielilor de judecată, care cu 2 ani mai târziu au fost încasate de la mine.

Am executat pedeapsa de 1 an de închisoare corecțională și am fost eliberat la 1 iunie 1954.

II

Solicit introducerea recursului extraordinar și rejudecarea cauzei mele din următoarele motive :

1. Nu am comis infracțiunea imputată mie prin hotărârile susmenționate.

2. Contrar dispozițiilor procedurii penale și contrar legalității socialiste am fost privat de dreptul de a mă apăra prin confruntarea socialistă, ceea ce ar fi dat posibilitatea instanței la descoperirea adevărului.

3. Procesul-verbal al procesului din 14 august 1953 păstrat la dosarul cauzei (dos. nr. 626/1953) cu frazele șterse de mine constituie o dovadă certă cum s-a încercat denaturarea conținutului declarației mele date în fața instanței.

4. Am fost condamnat atât în prima instanță, cât și la recurs pentru nedenunțarea unei fapte necomise de nimeni, deci sentința nu a avut temei penal, în consecință a fost o eroare juridică.

III

Sînt nevoit să solicit introducerea recursului extraordinar și rejudecarea cauzei și din motivul că începînd de la eliberarea mea în 1954 pînă azi am suportat și suport repercursiunile condamnării mele atât în viața mea personală, cât și în viața familiei mele.

Permiteți-mi vă rog să arăt doar cîteva din cele mai grave din aceste repercursiuni :

1. După eliberarea mea, în iunie 1954 m-am prezentat la Secția de învățămînt a orașului Cluj pentru reîncadrarea mea în învățămînt. Mi s-a comunicat verbal ca să nici nu încerc să cer aceasta, pentru că nu se reprimesc în învățămînt cei care au suferit condamnare.

2. Am încercat să găsesc un post de funcționar la o serie de întreprinderi din Cluj, dar peste tot am primit același răspuns la Secția de învățămînt.

./.

3. Nefiind acceptat în nici un post cel puțin apropiat de pregătirea mea, am cerut și am primit angajare ca muncitor ne-calificat cu un salariu de bază de cca 250 lei de azi la Cooperativa de Producție Meșteșugărească "Lemn și Mobile" din Cluj, unde am muncit în anii 1954-1956 primind după 3 luni salariu după depășirea normei.

4. Datorită faptului că profesia de tâmplar înșușită la vârsta de 40 ani, deci relativ târziu, mi-a cerut un deosebit efort fizic, a trebuit să fiu operat în două rînduri.

5. Neputînd renunța complet la munca intelectuală, din 1954, am început să fac traduceri literare din literatura clasică și modernă română și germană, dar deși traduceriile mele au fost apreciate de revistele și editurile literare, timp îndelungat, n-am putut publica decît cu pseudonime literare ca : Nagy Balint, Tarr Pal, Tarr Balint (vezi S.Domokos : Bibliografia maghiară a literaturii române 1831-1965, București 1966, pp.890, 900) ba chiar în repetate rînduri a trebuit să-mi întrerup colaborările literare.

6. În 1959 din cauza condamnării mele de 1 an cu 5 ani în urmă, soția mea Nagy Ana Maria profesoară de limba și literatura engleză, germană, română și istorie, membră de partid din 1946 pînă în prezent, a fost concediată din postul ei de profesoară. Numai cu mari eforturi a fost reîncadrată în termen de 90 de zile într-un post inferior salarizării de profesor, la Palatul Culturii din Cluj. După alte multe persecuții a ajuns mai întîi bibliotecară la Liceul nr. 14 din Cluj cu un salariu de 800-1000 lei, iar pe urmă profesoară într-un sat izolat din județul Cluj, unde a funcționat doi ani, întorcîndu-se acasă la familia ei numai în duminică. Abia în 1967 a fost retransferată la Cluj. În prezent este pensionară, cu sănătate zdruncinată de persecuțiile suferite exclusiv din cauza condamnării mele de 1 an în 1953.

7. Fiica mea Vass Agneta născută Nagy profesoară de școală generală la Sibiu, cu o adresă oficială a fost invitată de Studio-ul de Radio Cluj să solicite dezlegare din partea Ministerului Învățămîntului căci în acest caz va fi angajată ca reporter, în care calitate a mai colaborat ca studentă la Studio. Ea a primit dezlegarea Ministerului Învățămîntului, dar datorită condamnării mele din 1953, acum, în anul 1969 nu a putut ocupa acest post, pentru care a dat dovadă de calități excepționale, apreciate de tot personalul Studioului.

8. Am ales profesia de profesor din vocație și din dragoste pentru tineretul nostru. Pînă nu va fi anulată sentința și nu va fi rejudecată cauza mea cu achitarea mea de orice penalitate, nu pot solicita reîncadrarea mea în profesia mea de bază.

Deși mă aflu după atîția ani de la executarea sancțiunii pentru o faptă neocomisă de nimeni și cu atît mai puțin de mine, repercursiunile suportate în trecut și existente pînă azi, mă obligă să fac apel plin de încredere în legalitatea socialistă, la organele de drept singure în măsură de a mă scuti de repercursiunile arătate și de izvorul juridic al acestora.

IV

Intru sprijinirea cererii mele, menționez că în cei 15 ani de la eliberarea mea am dus o viață și o activitate tot atît de cinstită și devotată față de poporul și regimul nostru ca și anterior.

Faptul condamnării mele nu m-a descurajat în activitatea mea obștească, dimpotrivă am desfășurat și desfășor o activitate pozitivă, constructivă, pe care o rezum în linii mari în cele de mai jos:

1. În anii 1954-1956 ca muncitor tîmplar am cîștigat stima și aprecierea superiorilor și tovarășilor mei la Cooperativa "Lemn și Mobilă" din Cluj.

2. Din anul 1956 funcționez la centrul Episcopiei Reformate Cluj, în prezent ca redactor șef și referent de monumente istorice, fiind plătit și chiar premiat de Departamentul Cultelor de pe lîngă Consiliul de Miniștri.

3. Începînd din anul 1954 am reluat activitatea mea literară și pînă în prezent am publicat 10 volume și cca 60 de nuvele studii și de publicistică traduse din literatura română, germană, franceză și engleză. Din volumele mele de traduceri amintesc: Titus Popovici - Străinul; M. Kogălniceanu - Scrieri alese; I. L. Caragiale - Amintiri, articole, studii; I. Slavici - Povesti; M. Eminescu - Făt-Frumos din lacrimă, proză; M. Sadoveanu - Nicoară Potcoavă (în colaborare) I. Pop-Reteganul, Basme ardelenesti, N. Iorga Scrieri alese (sub aparație); F. Durrenmatt, Judecătorul și călăul; Z. Grey - Nevada, etc. Traducerile mele au apărut la Editura pentru literatură, Editura Tineretului, în revistele literare Utunk și Igaz Szo. Am publicat un studiu despre publicistica lui I. L. Caragiale și cîteva articole literare în ziarul Igazsag din Cluj și revista Művelődés din București.

4. La realizările unui om aparține și educarea copiilor săi și pregătirea lor la îndeplinirea cu cinste a îndatoririlor amenestii și cetățenești. Împreună cu soția mea am crescut trei copii care azi tustrei sînt cadre apreciate în cercul lor de activitate și cetățeni devotați ai României socialiste.

Nagy Ladislau, 29 ani, inginer constructor proiectant la IPRAN Filiala Cluj, membru în UTC, căsătorit, are un copil.

Kontor Susana născută Nagy, 27 ani, profesoară definitivă de limba franceză la Tg. Mureș, membră în UTC, căsătorită, are 2 copii

Vass Agneta născută Nagy, 26 ani, profesoară colaboratoare externă la Studioul de Radio Cluj, membră în UTC căsătorită, fără copil.

V

La introducerea recursului extraordinar și la rejudecarea cauzei mele, rog să fie ascultați următorii martori :

1. Referitor la infracțiunea cu care am fost învinuit și condamnat :

- Zoltan Veress, scriitor, redactor la revista Utunk din Cluj, domiciliat în Cluj str. Donat Bloc XIII.

- Sigismund Palocsay, scriitor, profesor la Liceul de muzică Cluj, domiciliat în Cluj, str. Sincal nr. 7.

2. Referitor la activitatea mea ca profesor de liceu înainte de arestarea și condamnarea mea:

- Dr. Arkossy Alexandru, profesor la Liceul nr. 7 Cluj, domiciliat în Cluj str. Kogălniceanu 17-19.

- Dr. Olah Tiberiu, conferențiar la Institutul Pedagogic de 3 ani din Tg. Mureș, domiciliat în Tg. Mureș, Piața Trandafirilor 5.

3. Referitor la activitatea mea ca muncitor tîmplar:

- Groszi Francisc, pensionar, fostul preşedinte al Coop. Lemn şi Mobilă - Cluj, domiciliat în Cluj str. Rakoczi 15.
- Varga Ludovic, muncitor tîmplar la întreprinderea Libertatea din Cluj, domiciliat în Cluj str. Pata 88.

4. Referitor la activitatea mea la centrul Eparhiei Reformate din Cluj.

- Dr. David Iuliu, vicar eparhial, domiciliat în Cluj, str. Kogălniceanu nr. 21.
- Dr. Tokos Stefan, consilier eparhial la serviciul personal, domiciliat în Cluj, Bd. Lenin 37.
- Janeta Nedelciu, director adjunct la Direcţia Studii în Departamentul Cultelor de pe lângă Consiliul de Miniştri Bucureşti str. Snagov 40.

5. Referitor la activitatea mea literară:

- Galfalvy Zsolt, scriitor, redactor şef la revista Igaz Szo din Tg. Mureş str. Sfaturilor nr. 1.
- Domokos Geza, director adjunct la ziarul Elore, domiciliat în Bucureşti str. Maxim Gorki 1.
- Andras Ioan, redactor şef adj. al revistei Muvelodes Buc. Piaţa Scînteiei 1.
- Petre Iudita, redactor la Editura Tineretului, Bucureşti str. Ion Ghica 5.

x

Cu neclintită încredere în legalitatea socialistă asigurată şi garantată de Republica noastră Socialistă România, Vă rog să binevoiţi a analiza memoriul meu de faţă şi a-l transmite organelor competente spre rezolvare, pentru restabilirea adevărului, a dreptăţii în cauza mea şi a drepturilor mele cetăţeneşti.

Cluj, 4 oct. 1969

Nagy Geza
Cluj, Bulevardul Lenin 24

*De acord
4/11/1949*

N O T A

=====

- privind pe CIOCAN IOAN zis " Fătu " din satul Sălănița și MARC IOAN zis " Onuț " din satul Dealul Corbului, ambii din comuna Vima Mică, județul Maramureș.

Cu prilejul dezbaterii documentelor Plenaryi Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie 1968, la Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, a rezultat pe baza informării făcută de maiorul GHEORGHIU VASILE, că în vara anului 1949 a fost executat (prin împușcare) un cetățean din comuna Vima Mică, județul Maramureș, acțiune la care ar fi participat printre alții și lt.col. SARTO ALEXANDRU din cadrul inspectoratului mai sus menționat.

Din verificările efectuate în comuna Vima Mică, județul Maramureș; orașul Dej (reședința fostului județ Someș), județul Cluj, și din discuțiile purtate cu un număr de 14 persoane, dintre care doi ofițeri superiori activi, 3 ofițeri și un subofițer din rezerva C.S.S., care au avut cunoștință de împrejurările în care au fost executați prin împușcare numiții CIOCAN IOAN zis " Fătu " și MARC IOAN zis " Onuț " ambii din comuna Vima Mică, județul Maramureș, au rezultat următoarele :

CIOCAN IOAN (zis "Fătu ") s-a născut la 30 aprilie 1902, în satul Sălănița, comuna Vima Mică, județul Maramureș, fiul lui Gheorghe și Teodosia, a fost de profesie agricultor.

MARC IOAN (zis " Onuț ") s-a născut la 14 iunie 1929, în satul Sălănița, comuna Vima Mică, județul Maramureș, fiul lui Natural și Maria, a fost de profesie agricultor.

La începutul anului 1949 (primăvara) CIOCAN IOAN, element înapoiat și recalcitrant a intrat în conflict cu unii consăteni de ai săi pe care îi amenința (mai ales când era în

./..

stare de ebrietate) cu bătaia și împușcarea (deoarece poseda un pistol vechi) iar față de alții făcea afirmații dușmănoase la adresa regimului nostru. Pentru astfel de manifestări, lui CIOCAN IOAN i se atrăsese atenția de mai multe ori de către organele de stat din comună și de cetățeni, dintre care unii membrii de partid fiind chiar amenințat că va fi trimis în judecată.

Deși au fost luate măsuri de a-l ajuta să devină un om cinstit și corect în relațiile cu consătenii săi și în atitudinea față de regimul nostru, totuși CIOCAN IOAN a continuat să aibă o comportare necorespunzătoare, abuzivă, asociindu-și acțiunilor sale în vara anului 1949 și pe numitul MARC IOAN, element tânăr, fără educația necesară, cu manifestări care contraveneau normelor de comportare în viața socială.

Aflând că sînt urmăriți, pentru a fi trași la răspundere de faptele ce le comiteau, atît CIOCAN cît și MARC, au devenit fugari (pentru perioade scurte) în toamna anului 1949, timp în care (îndeosebi nopțile) veneau acasă și apoi dispăreau. Deși au fost organizate atunci cîteva acțiuni pentru prinderea lor, ei nu au fost găsiți.

La începutul lunii noiembrie 1949 (nu s-a putut stabili ziua precisă) MARC IOAN zis "Onuț" a fost prins de către șeful de post din comuna Vima Mică și trimis la reședința securității fostului județ Someș, în orașul Dej - unde comandant era BRICEAG NICULAE. După circa 7-10 zile de la prinderea lui MARC IOAN, și-a făcut apariția în Dej, într-o duminică dimineață și CIOCAN IOAN, despre care se spune că venise pentru a se preda organelor de stat. Aflîndu-se de prezența lui CIOCAN IOAN în orașul Dej, au fost trimiși foștii subofițeri de securitate BANC ALEXANDRU (azi locot. colonel de securitate în cadrul Inspectoratului județean Maramureș) și SILINC SIMION (căpitan în rezervă) pentru a-l prinde și aduce la sediul securității. Pe baza ordinului primit, tovarășii BANC ALEXANDRU și SILINC SIMION s-au dus și l-au găsit în Dej pe CIOCAN IOAN pe care l-au condus la sediul securității fostului județ Someș, predîndu-l ofițerului de serviciu.

După circa 3-4 zile de la data prinderii lui CIOCAN IOAN, din ordinul lui BRICEAG NICULAE s-a constituit un colectiv sub comanda fostului subofițer IULIUS VILHEM (în prezent decedat) din care au mai făcut parte și subofițerii DOBONDI LUDOVIC (în prezent

membru de partid, locot.major în rezervă, responsabil al restaurantului "Someș" din orașul Dej); TOMSA AUGUSTIN (în prezent membru de partid, locotenent în rezervă, șef birou personal la "Fabrica de conserve" din orașul Dej) și într-o seară din luna noiembrie 1949 (nu s-a putut stabili precis data) au transportat pe CIOCAN IOAN și MARC IOAN (care erau reținuți în arestul organului M.A.I.) cu un autoturism tip "Gaz" condus de subofițerul în rezervă ISPAN IOAN, în locul numit "Răstignire" din hotarul comunelor Vima Mare, Vima Mică și satul Sălnița, azi județul Maramureș.

Odată ajunși în locul sus-menționat, cei trei subofițeri au dat jos din mașină pe CIOCAN IOAN și pe MARC IOAN, pe care, sub motivul că "au fugit de sub escortă" i-au împușcat mortal. Cadavrele victimelor CIOCAN și MARC au fost lăsate în locul unde aceștia au fost împușcați, iar cei trei subofițeri care i-au executat, au plecat la primăria comunei Vima Mică, unde au cerut să fie luate măsuri ca pînă în dimineața zilei următoare victimele să fie înhumate.

Din declarațiile unor persoane cu care s-a discutat cu prilejul recentelor cercetări, rezultă că victimele CIOCAN IOAN și MARC IOAN, au fost înhumate de către consăteni de ai lor, în aceeași groapă, în locul unde ei au fost executați (și unde se găsesc și în prezent) după circa 2-3 zile, timp în care au fost văzuți de către numeroși cetățeni care au fost indignați de procedeul uciderii celor două persoane.

După împușcarea lui CIOCAN IOAN și MARC IOAN, "grupa operativă" formată din subofițerii mai sus-menționați, s-au înapoiat la reședința organului M.A.I. județean Someș, raportînd lui BRIEGAG NICULAE că i-au executat ordinul.

Imprejurările în care CIOCAN IOAN și MARC IOAN au fost împușcați, precum și motivele care au stat la baza acestei măsuri, au fost relatate în prezenta notă, în baza verificărilor și discuțiilor purtate cu cei care au avut cunoștință de acțiunea respectivă și ele atestă fără echivoc, că faptele așa sau petrecut, deoarece nu au fost găsite vreun fel de documente sau persoane care să ateste contrariul.

Discutînd cu foștii subofițeri DOBONDI LUDOVIC, TOMSA

94

AUGUSTIN, care au împușcat pe CIOCAN și MARC, cît și cu șoferul (subofițerul ISPAN IOAN) ei și-au recunoscut faptele, relatînd că regretă ceea ce au făcut atunci și că principalul vinovat pentru cele două crime, se face BRICEAG NICULAE, din al cărui ordin respectivi au fost executați.

Din cercetările efectuate, a rezultat că la acțiunea de împușcare a lui CIOCAN IOAN și MARC IOAN nu a participat și lt. colonel SARTO ALEXANDRU din cadrul Inspectoratului de securitate al județului Maramureș, așa după cum reeșea din sesizarea făcută inițial.

x x

x

În concluzie, pe baza cercetărilor ce s-au efectuat, rezultă că deși CIOCAN IOAN și MARC IOAN săvîrșeau fapte pentru care trebuiau trași la răspundere penală (port ilegal de armă, scandaluri, amenințări cu împușcarea, discuții dușmănoase etc.), totuși, împușcarea lor fără ca ei să fi căzut în timpul acțiunii de prindere, sau fără să fi fost judecați și condamnați la pedeapsa capitală, a constituit o crimă.

Dat fiind faptul că au trecut 20 de ani de la moartea lui CIOCAN IOAN și a lui MARC IOAN și că legal cei vinovați de executarea lor nu mai pot fi trași la răspundere penală (a trecut termenul de prescripție - 15 ani) și că membrii familiilor victimelor nu mai revendică nici-o pretenție, propunem a se aproba următoarele :

1. Intrucît BRICEAG NICULAE, DOBONDI LUDOVIC și TOMSA AUGUSTIN - principalii vinovați de împușcarea lui CIOCAN IOAN și MARC IOAN - sînt membrii de partid, să fie informate organele locale de partid în evidența cărora sus-numiții se găsesc, pentru a dispune asupra măsurilor, în raport cu faptele pe care ei le-au săvîrșit.

2. Deoarece la "starea civilă" a comunei Vima Mică, jud. Maramureș (locul de domiciliu a celor două victime) nu a fost înregistrat decesul lui CIOCAN IOAN și MARC IOAN, este necesar ca în temeiul Decretului nr. 34/1954, să fie sesizate organele justiției competente în "declaraarea judecătorească a morții" pentru ca apoi să se poată proceda la înregistrarea lor ca fiind decedați.

PRIM-VICEPREȘINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

*Data în fața moșiei
Lr. col. Bălășescu*

DECLARAȚIE

Subsemnatul Tomaș D. Augustin, Locotenent în rezervă C.S.S.S. născut la data de 10. febr. 1917. în comuna Vad satul Cetan, Județul Cluj, fiul lui Dumitru și Paraschiva, sînt salariatul Fabricii de Conserve din Dej, cu domiciliul în Dej, str. Florilor nr. 60. Jud. Cluj.-

În legătura cu cazul dela Sălnița declar următoarele :
prin anul 1949, eram angajatul Seviului de Securitate din Dej, cu sediul în Dej, Piața Lupeni nr. 1, cu gradul de sergent major, prin luna noiembrie anul 1949, numi amintesc ziua precisă seara am primit ordin dela Plt. maj. șef Iulius să plec cu el cu mașina unității, m-am urcat în mașina din curtea unității unde mai erau ca șofer tov. Ișpan Ioan, Dobondî Ludovic ca angajat operativ, plt. maj. șef Iulius, în mașina mai erau încă un cetățean civil pe care eu îl cunosteam cu numele de Fătu din satul Sălnița.-

Am plecat toți cu mașina în direcția Illeada și de acolo pe al drum de hotar spre satul Sălnița, am ajuns cu mașina pe o pășune (deal) teren cu iarbă, la un moment dat Iulius a ordonat să oprească mașina și ne-am dat jos din mașina cu toți, mașina a rămas în drumul de hotar pe pășune și noi cu toți, adică cetățeanul civil zis Fătu a mers în față iar noi cei trei în urma lui.

La o distanță de cîrca 100- 150. metri de mașina pe pășune la comanda lui Iulius am tras foc asupra persoanei adică a Fătu-lui, el a căzut jos mortal, apoi noi cu toți am mers la mașina și ne-am dus la primărie din Vîna Mică, era seară și Iulius a vorbit cu primarul pe care eu nu știu cum îl cheamă, i-a spus să trimită paza din sat la locul unde era Fătu împușcat și să ia măsuri de înmormîntarea lui, că a fost prins și a vrut să fugă și a fost executat.

De acolo noi am venit cu mașina la Dej, și nu a mai fost nici o discuție de acel caz nici-o dată.-

Mentionez că la comanda lui Iulius noi cei trei care am fost cu toți am tras în Fătu, -dela o distanță de cîrca 4-5. metri.-

Eu nu mai rețin dacă în mașina a fost două persoane civile adică Fătu și fiul, eu mi-amintesc de una singură !.-

Referitor la acest caz atît știu declar și semnez personal.-

Dej la 8. dec. 1969.- Tomaș Augustin.-

41
Data în fata noastră
ho. col. Rothfor.

97

Declarație.

Subsemnatul IZPARI IOAN (plut. maj. în
rezerva C.S.I.) născut în anul 1917, luna octom-
bria, ziua 25, în orașul Dej, fiul lui Ioan și
Ana, sint de profesie sofer, în prezent pensionar și
locuiesc în orașul Dej, Str. Mihail H. Teacă 14.31,
Județul Cluj. În legătură cu cazul de la
Sălnita, declar următoarele:

În anul 1949, cam prin luna octombrie
am fost angajat, ca subofițer (plutonier) la
posta județeană de securitate Somaș, cu rezidență
în orașul Dej. La scurt timp după închei-
rea mea, probabil în luna noiembrie 1949, am
primit ordin să transport cu autoturismul co-le
ocean în primire, (caz "tip recti") doi cetățeni
ce se aflau reținuți în arestul securității județene
nu le puseseră numele și nici motivele pentru care
erau reținuți, și pe ofițerii: Tuluiș Wilhem,
Dobrușă Iudoric și Tomșa Augustin, în satul
Sălnita, ce aparțineau atunci de județul Somaș.

Astfel că, într-o seară, în noaptea 21-22, pe
la orele 21-22, am plecat cu cei doi cetățeni, cu
mașina spre Sălnita. Menționez că nu știu din
ce motive, după ce am urcat în mașină cei

menționati mai sus, mai puțin Julius Wilhelm,
am așteptat cu mașina cca. 1/2 ora și apoi am
plecat.

Ajunși la Sălnița, cei doi reținuți au fost
dați jos din mașină și împănau pe ei au coborât
și DOBORIȘI LUDOVIC, JULIUS WILHEM și TOMSA AUGUSTIN, în
cu am plecat cu mașina în satul Sălnița unde
i-am așteptat. Pe sa mai întâmpinat după ce res-
pectivii au coborât din mașină am mai puzos.
Cest este pe spre dimineata la mașină au venit
numai DOBORIȘI, TOMSA și Julius, față cei doi
reținuți. În amintesc că dimineata, înainte
de plecare din satul Sălnița, am servit acolo
și ceva de mâncare, după care am plecat.

Ulterior, după jurca opt ani, sau aflat
că pele două persoane care nu s-au mai întors
la mașină au fost împușcate, față într-o so-
crucă de pînă pine anume. Rețin într-o pă-
despe pele două victime se discută atunci, pă-
sint tatal și fiul.

Menționez pă desi i-am transportat pe
cei cinci cu mașina la locul indicat mai
sus, eu nu am permisut atunci pe să întin-
plat acolo și nici pă am putut duși pentru afi
împușcate.

Astt declar și securiz de buni vic.

Dej
07.11.1969.

Ștefan Locom

Declarație

Subsemnatul Lilinc Limion născut
la 8. sept. 1922. în satul Peris-Vodului, com. Glean
Grod, satul fiilor lui Ioan și Maria, fost ofiter
C. S. S. în prezent pensionar, domiciliat în oraș.
Tg. Lapus str. Tineretului nr. 3. jrd. Maramures. În
deportare cu Ciocan Ioan și „Fatu” și „Mare” Ioan
din satul Solnita, com. Vima Mică jrd.
Maramures. obelar următoarele:

În toamna anului 1949. eu fiind
angajat la biroul de securitate din oraș Dej
unde era șef al secției birou Mr. Briceag
Iosif. Am primit ordin din partea șefului de secție
Prasler?, să mă deplasez în satul Solnita, com.
Vima Mică pentru a verifica un rețegan ce
urma să fie încadrat om de serviciu la birou
ul de securitate Dej.

După ce am ajuns în satul respectiv
am luat de la birou delegatul sătesc, pentru
a mi indica un membru de partid care cunoș-
tea persoana pe care o verificam. Am discutat
cu mai multe persoane în oraș la delegatul sătesc
între timp a venit o femeie strigând „flutur
primar să vin aici să te omore” Cu ocazia
acestei surse am intervenit întrebând „cine
vine” mi-a spus „ocia și armele” întrebând

mai amănunțit, mi-a spus că sînt în catedrală
mai multe fupari înarmate printre care și
Piocan Gheorghe Folea din aceea localitate, și că
am avut toate noaptea prin sat și cu brașu
carmele.

Cu înțelegînd că este vorba de ve-o bonă
de fupari înarmate de care nu aveau cunoș-
tința pînă la aceea oră, am luat unele măsuri
de siguranță, am închis ușa casei și am inter-
zis persoanelor prezente să nu iasă nime afară
însă eu am stat pregătit pentru o mîo gîră obco-
munistă și fi foarte odăcit. După circa o oră de
așteptare nu a pîrîut nime am luat din coro-
ne mine un cetățean care am considerat că
este mai serios și pîndu-l să mîo conducă
pînă la cel mai apropiat telefon. Am venit eu mine
pînă într-un răf. de deal mi-a vorbit cum Vima
Nico unde era primăria, mi-a spus că el este
președintele sindicatului din acea sat, am discutat
cu el despre fupari și obco. poate să se impela-
neasă eu ei și să-i țină pînă vai putea
lua ceva măsuri, mi-a promis că el poate
să rezolve aceea problemă după care i-am
dat 1000 lei să le cumpere de leu.

Din com Vima Nico am raportat te-
lefonice la tov. Boiceap Nicolae și mi-a dat ordin
să mîo intras civil, să mobilizez tot mili-
tarii și pîndurari pentru ai pîndi pe fupari
nou și țină pînă la menirea apăsărilor
de la Dej.

Am pîndit un pîndurar eu minele de
Blopă domiciliat în Vima Nico eu care am plecat
în Vima mare la postul de milite și am cîntat

3
100 tot
pe seful de post, am găsit numai un oțet care mi-a
a raportat că seful de post o plecat în satul Solnița
fiind că a fost semnalată ceva bandiți.

Eu fiind îmbrăcat militar m-am dus
la cuminatul meu din Vima Mare la un gârle și m-
am îmbrăcat în haine civile astfel deghizându-mă
să nu mai fiu cunoscut și am plecat împreună
cu pădurarul în satul Solnița. Ajunși la poartă
locului am găsit pe seful de post Bîrnat. m-am
 prezentat lui și mi-a zis după care i-am cerut
să mi spună ce știe despre oțet fugari înarmat.
Seful de post mi-a raportat că i-a găsit la o distanță
de fire într-o poră dintr-un sat mai multe cetățeni
din sat și le-a zis că i-a zis să se
predea înăoi oțetului, nu s-au supus și au
zgomot și ei pe seful de post, după care s-au
retors și au dispărut în pădure care era
la o distanță de circa 500-600 m.

Ma ocol timp o săptămână la Dej două
camioane cu militari. (securitate și milita) con-
ducă de Mr. Briceag. Nicolae. Tom raportat cazul
cum s-a petrecut și m-a zis să întreprins nicio
acțiune, însă mie mi-a dat ordin să rămân
la poartă locului pentru ai primi pe oțet fugari
iar când am nevoie de ajutor și este preparat
totul să raporteze telefonice.

Am stat în satul Solnița circa 2 săptămâni
la numitul Roman Ioan membru P.R.
de unde spăream numai noaptea și eram lezate
cu persoanele de grijă. De multe ori am

supravegheat usq. în 4 Bocan Ioan și Fătu și
stăteam în curtea țirizerii de unde nekeam
cum ocaza nenea noaptea ocazi înalt de
2-3 persoane tot înarmat, iar eu mă aream
mășorul să așteptez de unul singur.

Am plecat la Peș în unitate și
am raportat la tov. Mr. Briceag Nicolaie, însă
între timp sau întreprins unde așteam eu o
altă bandă de fugari la Țirizerul Gherlei iar
eu am rămas la unitate.

După un timp relativ scurt am fost
afiter de serviciu pe unitate. abia într-o sim-
bătă de la orele 14 primă duminică orele 14, iar
sîmbătă seara o venit în unitate tov. Santo
Alexandru se ocupa gradul de Plut Maj. și lucra
la biroul onofete, (în prezent este Mr. de securitate
la Inspektoratul Țol. Maramureș) o dus din oraș
în birou un cetățean și spunea că este fuga-
rul Amut din Țolnică adica Marc Ioan pe care
l-o găsim șeful de Post Bismat cu citirile
mai înainte, cu ocazia ocazie Santo Alexandru
l-o interogat și l-o bătut cu o biță după care
l-o introdus din noan în oraș.

În ziua următoare adică duminică
duminică pe la orele 9-10 o venit la biroul de secu-
ritate și îl conta pe Briceag Nicolaie și că are foar-
te mare nevoie de el. Am înaintat pe lingă cetățean,
deci este ceva urșut și nu poate suferi nici
o ominare poate să-mi spună și mie și mie spus
că deci ven să f primilem pe fugarul Cionco Ioan
din Fătu din satul Țolnică să mergem cu el.

În ocl timp a trecut se la unitate ta.
Banc Alexandru (în prezent st. Col. la biroul de
securitate din Ligilei Marmatei) om plecat
impresionat pînă în piața unde erau mai multe
torabe cu mîncăr caldă și reci; iar de la distanță
ne-a arătat la o masă în fața unei torabe un
setotean îmbrăcat în haine țărănești spuminoase
ocla este foste din Solnito. Ne om spus și mai la
occi. toraboi iar între timp om intrat în
disrupti cu ocl setotean rare ocea pe masă
circa 1 kg. cîmat din care mîncă foarte apăs
hom intrabat cine este și de unde este ne-a
răspuns că este din elte pînă după care hom
îmritat să vină cu noi, și o luvit în sac
în care ocea ceva bapăe fôră prea multe in-
sistente. o venit cu noi iar pînă fața Cîvrate
propulsi m-o intrabat, ocea eu sint ta. Briceag, u
iom răspuns că de, după ce om ajuns la birou
iom dat în seamă și hom supranexheat pînă
la orele 14. se om predat serviciul de ațericoles
iar Cîvrate o ramos tot în birou pînă la so-
m ocea forme să-l introducem în arest de
la care deta în hom mai vînet.

În cursul săptămîni cea urmat, marți
sau miercuri, om fost apemat în birou la tor.
Briceag Nicolae și m-o ordonat să de seară
va trebui să pîc într-o misiune și să pînă
prepotit, fôră o precizat în ce misiune tra-
lito să pîc. Tot în occi și mai basin o venit
mama mea la mine, în care ocazie o adus și
lîno pentru a o prelucra la obroc din arestul de

me rugat să o ajut, și am raportat la tov.
Princep Nicolai că mia venit mano și să m-o
înălțea după moară, iar obco, este nevoie
de mine m-o găsește la darocul de pe Voles.
Cărbunul arău Pej și om fost învâit.

În occia seară, eu mi am plecat
în mică o misiune și mic mi am fost căntat
iar în ziua următoare, s-a discutat prin
liroa să. Fotu și Anut au fost duși în
satul lor și au fost învâit. tot cu
ocazia ocazie tov. Plut. Maj. Lopoș. Tugen
de la ocl liroa mi o. și, unde am fost că
și eu trebură să m-o duc eu și, eu iam
răspuns să om fost învâit.

Cu ocazia discutării purtate în
liroa om obdu să la învâirea lui
Cioacă Ioan și Fotu și Mare Ioan și Anut
o. participat tov. Porto Alexandru care
il anea în primire în arat. (actual sb. la
Inspectoratul Jud. Maramur.) Tubius Vilhem,
se discută să în prezent este obduat, nu sînt pe
cis: și Lopoș. Tugen, nu sînt unde se găsește
în prezent. Menționez că în ocl timp, nu ocam
voie să discutăm oarecum probleme.

După circa o săptămîni eu am fost
cântat la poartă unități de numitul Bal
Ioan felces sanitar la dispensarul din com.
Gheorghi, mi o spus că om fost învâit la
cetățeni din satul Solnita, de către recortate,
să ocazie le-a discutat reza cetățeni din
com. Vima la el în casei iar acum în este

7-
frică de tor Briceag Nicolae fiindcă în casa
lui s-au discutat asemenea probleme, și o vult
să îmi dea 5000 lei ca eventual să vină cu
să intervin pe lângă tor Briceag să nu facă
nimic, însă eu l-am refuzat și i-am spus
să își vadă de treabă. Acum lucrul am re-
portat la Tor Briceag care mi-a spus să îmi
văd de treabă, iar pe Bol Toon l-am înșurat.
De atunci această problemă nu am
mai discutat.

Menționez că mai târziu am stabilit
cu Ciocan Toon și Fatu și Mare Toon și Anut
a făcut parte dintr-o bandă de pupari condusă
de Pusan ce a fost prins prin 1951 la 1952
de org. de securitate din Provincia Mare, tot din
această bandă am mai făcut parte și Mare
Nicolae ce a fost înșurat printr-un prieten
de către organele de miliție și a fost condamnat
în prezent domiciliat în satul Tălmăș.

Mai bune relații pentru a stabili
cine a înșurat pe Ciocan Toon și Mare Toon
din satul Tălmăș îl poate da fostul șef al
unității Lăpuș care ia dus cu moșia, și în
prezent este în oraș Dej. De asemenea consider
că poate să mai dea relații și fostul șef al
postului din Provincia Mare Birnat, în prezent
este în prezent.

Acum am dat declarația pe care o
dau susțin și remuș.

Tp. Lăpuș la 5 dec. 1969

Stăniș.

RAPORT

Subsemnatul LT. COL. BANC ALEXANDRU din cadrul Inspectoratului de securitate al județului Iaramures, sediul scitei municipale Signetul - Iaramatiei, în legătură cu cazul de la Săbrite raportează următoarele:

La data de 1 octombrie 1948, am fost încadrat, la postul de serviciu de securitate al județului Iaramures, cu sediul în orașul Dij, un gradul de plutonier major, în funcție de iluminator simplu, până la data de 09.01.1950, când am fost trimis la o școală de calificare de 5 luni la N.A.I. București.

Alte la încadrare că în continuare ca reș. direct l-am povuit pe colomeul de securitate BRICEAG NICOLAE, în prezent pensionar, după ce cumare din domiciliu în Aluj.

La începutul lunii noiembrie 1949, într-o zi de pământ, data nu pot preciza, am mers la sediul Securității, pentru a rezolva unele probleme de serviciu pe la puterile 9³⁰-10⁰⁰.

Înainte de a intra în sediu, mi s-a ordonat de ofiterul de serviciu, până să mai stau une a post, să merg eu Plut. maj. Șep SILINC ȘIHON, în prezent căl. în rezervă domiciliat în Dij. După, m-am dus la sediul securității pe șugănil "Cășul" din Săbrite, care s-au găsit, într-o locație particulară din fostă piață de pe marginea țărânilui, căci așa s-a primit un telefon din oraș de la cineva, până să mi se spună de la cine vinem.

Eu așa cum am primit ordinul, m-am dus eu Plut. maj. Șep SILINC ȘIHON, care îl cunoștea bine, că a răsunat pentru prinderea lui eu nu l-am cunoscut, nu stiam cum arăta, dar alit că este fugat, lucru care m-a făcut din situație purtate cu colegii de bîndă. - În piața de lângă Iarames pe atunci erau mai multe locații particulare, unde se servea miniașuri calde, noi am căutat în toate locurile în care am

intrat în penultimul, cu o notă l.a mare
 în minus dintr-o fafurie cernată un cetățean
între 45.50 pmi înălțat în haine țărănești
 Pop. SIZINE SITION l.a gus, se mîmîncea linis-
 tit după care se risca cu mai. Dar cetățeanul
 respectiv a mîmîmîncat puțin iar restul se
 a rămas l.a pus în desăgul ce avea pryna
 lui n'a venit cu mai fără nici o venimie.

De obșnu el a gus se cu acea intenție a venit
 în oraș, să se prezinte la organele noastre. Noi
 nu am putut cu el nici o discuție, pentru că
 la scutul securității, a fost predat de Flut. maj
 Pop. SIZINE SITION, ofiterului de serviciu, iar eu
 am mers să rezolv problemele pentru care de
 fapt am mers la serviciu.

De la un timp, fără nă pot prezenta cînd
 anume, am aflat că cetățeanul respectiv ar fi
 fost dus undeva pe timp, a avut nă fusese nă fost
împușcat, dar cînd, unde, de cine, nă am aflat.

Astăzi am avut de raportat în cazul amintit
 mai sus.

LT. COL. DE SECURITATE
 BANC ALEXANDRU

Declarație

Subișcunatul CIOBAN (fost TAMAS)
CONSTANTIN, născut în anul 1922, luna Iunie, ziua
2, în Satul Sălnița, Comuna Rîmna Mică, Județul
Maramureș, fiul lui Gornil și Rozalia, sunt de
profesie funcționar, în prezent cu serviciu la
Comitetul Popular al comunei Rîmna Mică, domiciliat
în Satul Sălnița nr. 21, județul Maramureș,
n-are declar următoarele:

În anul 1949, în timp ce îndeplineam
funcția de secretar de Gloră la fosta Gloră
P.C.R. „ILEANDA” am cunoscut că în satul
SĂLNITA Comuna Rîmna Mică, au existat locurile
craiești ale căror deșeurăciuni nu am
putut stabili nici pînă în prezent. În mod
cunoscut este vorba de împușcarea mortală a
muritorilor, CIOBAN IOAN din Fătu, care era
în vîrstă pe atunci de circa 46-47 ani și era
origine din Satul Sălnița și a muritorului
MARE IOAN, din Oant și era pe atunci în
vîrstă de 20-21 de ani și era origine din Satul
Dealul Corbului.

Retin că survenții au fost înregistrate în
luna Noembrie, 1949, în localul dintr-o Rîmna-
Mare, Rîmna Mică și Sălnița, în punctul numit
la „Reteagire” (unde sînt acum foste îngropate)

106
de către organele Securității din Dej. - respectiv vreo
3 subofitieri - din al căror nume ni-l amintore
pe al unuia dintre "IULIUS", altele care au avut
că or fi murit.

Sunt de părere că altele înfuzarea
celor 2. persoane, menționate mai sus nu este
străin factul comandant al Securității județului
SOMEȘ, ce oare reședința în orașul Dej, pe
nume BRICIAȘ NICOLAE.

Știu că în anul 1949 ref. de post în
comuna Pinia Cluj era un tor plutonier pe nume
BIRNAT, cred TEODOR, altele care au avut, că
or lucra la C.E.C. în Cluj. și care probabil
or fi în mână nădea ni unele relații în leg
ătură cu înfuzarea și motivele pentru care
a fost executat CIOBAN IOAN și MARE IOAN.

Deosebite, relații altele înfuzarea
celor 2. menționate mai sus cred că mai
poate da ni tor Siline Silianu care lucra pe
atunci la Securitate în Dej.

Dezvăluie condițiile și motivele înfu-
cării lui CIOBAN IOAN și MARE IOAN, cu sur-
sămintere amănunțite:

Știu că cele 2. metode, sub aspectul
caracterului lor în tot, lăsa de dorit, în sensul
că MARE IOAN în deosebi, alături nă se poate
ni nă spune cu oarecare înfuzare explore
etichetă din lat. din oarecăr cauză atunci când
erau căutate pentru a fi trimiși la răspundere de
către organele de stat, respectiv dispoziții de la
clauzele lor, pentru perioade scurte după
care renunțau acasă.

Apa sa n'istiiglat că între scur
din luna Noiembrie 1949 (muni amintire zina)
au n'fot pînă n' din n' executat în locul
n' în condițiile pe care le-am avut mai sus.

Potăi greșor că debieta complicității lor
CIOBAN IOAN n' MARC IOAN, trebuiau trasi la
responsabilitate, creștinal tineri în judecata sau
amendate, dar în sus în cor end că au au
fort motive pentru ca ei să fie impușcați. De-
acea comidor că impușcarea membrilor fora mo-
torie temerară (acela să fi fost în drept sau n' să
fi fost condamnat la moarte) a comitului a încălcare
a legilor țării.

Depe impușcarea membrilor, de atunci
n' pînă în prezent un sa înși îmbuscat
înșurii n' înși membrilor familiilor lor deosece
le-a fost frică. Mărturisesc că din familia lui
CIOBAN IOAN sunt în viață fiul lui pe nume
CIOBAN PETRU n' fiica căsătorită OROS SIDORA
n' că amului domnișoră în satul Săltiștea

În legătură cu complicitatea lui CIOBAN
Ioan mai mult că înși amintire că deanta ora
oliveriul să facă memorii ofișmatori oliveriilor
în rând cu "to rami amurcarii n' re va țamă"
cu noi - lămură n' re înțelegă că era
noaba de comunități n' de regimul mortu în gener
al. Pentru aceste inșurii de mai multe ori
cam atre atenta rătăci lui, recomandându-i să
trănuță rătăci aliu pota mea că e lui
sau redă de hădă.

După ce CIOBAN IOAN n' MARC IOAN
au fost impușcați, au fost înșurii de către cită-
țeni aliu tot n' înși amintire aliu ei de murtu

- 4 -

108 109

CHIFOR PETRE slăvește în Comuna Hîrșă
în care trăiește.

Are o familie de 5 copii pe care a dat
în seama de bună hrană.

Hîrșă
4.XII.1969.

Teșu

Declarație

Subsemnatul Iakov Alexandru
St. cel. în cadrul Protecției
de Securitate al Jud. Harghita
 la cele întreprinse de către Tr.
St. cel. Bat cu privire la
 împrejurarea unor relații din
 com. Vina Saluta în primăvara
Anului 1950, durant vacanțelor:
 de la începutul lunii ianuarie
1950 până la începutul lunii
mai 1950 găsim funcția de af
al Dir. de Securitate Șherla,
dat forțului ca șeful de Brig.
de atunci Rusu Grigore
se plăcut la carbur de
ter Securitate.

În această perioadă
nu am participat și nu
am am for în vre și nu
la lucr unicii de decu
în locu de mai de
am de mai.

Am de mai plecat ca
în carbur Anului 1968 am mai

Fost în treburile către un colonel
procuror venit de la București,
dară rumore ceva în legătură
cu înfrângerea unor petărești
și înălțarea în perioada
amintită.

Deoarece nu rumore despre
această mișcare, nimic, am
declarat tot așa cum am
declarat și în V. col. Bat
declarat și în V. col. Bat
declarat și în V. col. Bat
declarat și în V. col. Bat

Acumă mi se mulțumesc
pe mare a dăru și sustin.

Proia mare la N. XI. 969

L. col.

Acumă
2

Declarație

Subsemnatul Rus V. Petru, (locu-
 în rezervă C.S.S.) născut în anul 1924, luna
 octombrie, ziua 13, în com. Vad, satul Valea
 Grosilor, jud. Cluj, fiul lui Vasile, și
 Rayhina, sînt de profesie muncitori, în prezent
 lucrez la "Gaz Metan" de și lucrez
 în comună natală. În legătură cu
 cazul de la Sălnita, relatez următoarele:

În anul 1949, luna decembrie,
 am fost încadrat în recrutare și repar-
 tizat la postul județ. Săves, unde pomen-
 dant era BRICEAG NICOLAE. Menționez
 că am fost încadrat cu gradul de
 plutonier.

După încadrare, la scurt timp, am
 auzit că se discută printru conștiența mea,
 că ar fi fost executate 2 petite mișuri
 comună Sălnita, de care unul din ei
 se spunea că este tată. Tot atunci am
 aflat că ei au fost inițial reținuți. Acest
 lucru mi l-a povestit Sarta Alexandru care
 lucra la anchete și care zicea că pe unul
 Păun

din ei doar fi "ciocănit":

Am aflat, desigur, atunci,
că poteterii care au fost executați la
Sălnita, au fost duși acolo cu maxima
securitate, condusi de seful Șpan și că
la execuția lor au fi participat printre
alții Tulius prez că Vilhem.

Prin ca ulterior am post mutat
la himul de securitate Șp. Șpan, și
deklar ca atât la Șp. Șpan și la Șp. Șpan
am am participat la miş acțiunile de
execuție a unor cetățeni.

Atât deklar, susțin și reuz de
funer me.

Pusa

de

8. dec. 1969.

data în fata noastră
Gr. ed. Bălășescu
#2

112

DECLARAȚIE

Subsemnatul Plut. maj. de Militie Filip Nicolaie, seful postului de militie Cernesti, din 1951, în legătură cu mor-
tea sis "FATU" din Sălăniță comuna Vima, precizez următoarele:

În 1949, am fost la postul de Militie Rus, fostul județ Someș, circumscripția de militie Ileana, în prezent județul Sălaj, unde am fost în mai multe rânduri întreaga circumscripție de militie Ileana la prinderea unor fugarii. Stiu că a fost fugărit din satul Sălăniță un nu știu cum la chemat dar știu că i zicea "FATU".... din Sălăniță și încă două persoane dar nu știu cum i-au chemat..... Stiu că fostul sef de post de militie Vima cu numele de Bănză... și cu alți militie a prins pe unul dintre acești 3 fugari la domiciliul lui: noaptea, fugarul a încercat să fugă pe geam însă după ce a fost somat de organele de stat nu a vrut să stea atunci a fost puscat printr-un picior și a fost prins, a fost dus la spital după ce s-a făcut bine a fost condamnat.

Tot în aceeași perioadă de timp au fost prinși și numitu.... zis "FATU" din Sălăniță și cu alt fugar într-o noapte de organele de securitate după care se discuta că a fost înșușă pe loc și îngropat în acel loc, între Vima și Sălăniță amândoi.

Despre Acest fapt abtiti știu, prezenta declarație după ce am scris eu o semnez propriu

Plut. maj. Filip Nicolaie

Cernesti la 8 X. 1969

Declonatié

Subiectul BODEA IOAN, născut în Satul Săbăta, la data de 29 decembrie 1921, fiul lui Natural, n. RĂDILA, cu domiciliu în Comuna Hirna Mică, Satul SĂBĂTA, n. 92, județul Cluj, în legătură cu impunerea moartei a lui CIOCAN IOAN din Fătuș n. MARCEA IOAN, în vîrstă a celui dintîi, din cauza Hirna Mică, de către unii țărani:

In luna Noiembrie 1949, data nu o pot preciza, intr-o
duminică dimineață, am mers la muncă seară în satul Sătuta fostul
ref. ale țării în comuna Fîrma Mică, BIRNAT, m' amca n' s'a
morz eu el în hotoz pe cîmp locui în la Resteguiu, între
Satete Fîrma mare- Fîrma mică și Sătuta, unde ne găsim
mort pe cîmp CIOBAN IOAN în Satet și MAREU IOAN. As
orut, unde ne găsesc și Aduțiu de la Sectia ILEANDA, rep-
clir, Șeful Sectiei 7lt. my. Popescu m' n'a vînd m' eu pe cei 2 morți
în cîmp.

Se grăbi cu reșul de port BIRNAT, au plecat la sala
localității noastre, unde în adunare în timp ce se găseau
vorbit pe cele 2 persoane. CIOBAN, IOAN din Feteș, era
impresat sub. Lărlie n' glăvuit a avut pînă cap. răspundere
a fostori mare în vîrșul capului n' creștin cîntă opoziție
altă creștină, slăbimele foarte bune în gînit n' local
unde a intrat cîntatul lungă capul cîntărilor; pentru n'
alte gînit în capul lui; fapt ce au rănit că mînișor
a fost. MARCU IOAN din BIRNAT la fel au rănit că au
pînă în feteș, în gît, pept, mînișor tot era gînit.
însă în interiorul lui de pe ci au rănit că rezona
plin ale singe în tîgheș.

La feta locului sa gont timpu cca 2 munti sau

pecare de tulburări ale psihicului, care a fost notată și
din decembrie în luna IANUARIE.

Au primit apoi dispoziții de la Institutul Ileana, reșe-
ctiv de la Petruș. Popescu noi două opțiuni n'au putut în-
gropa pe cei 2. moșii, iar pe CROCAN IOAN în fața nă-
dărilor de oprire n'au avut opoziție la nota lui care a fost
ce au n'au făcut n'au apărut împreună cu alți cetățeni din Huma-
choș, care a făcut gropa, care înlocuiește pe cei 2. moșii
într-o singură gropă n'a fost acceptat cu păcăt, ocolu
în timp, unde a fost executat prin împănare. Căci amu ea
peste un an, dar din dincolo de pământ cu. Romanu Cămil
fost pus în Sălașul Săbutei (într-un loc deodată) sau oprit în
recunoștința de la Dej. ca în fața, care în seara noaptea a
fost cu marea la el în curte, de unde a plecat dintr-o dată cu
noaptea spre Dej.

Cu privire la activitatea lui CROCAN IOAN în fața
patru stăruințele: În vara anului 1949, la ocazia
când de birou se făcea prin reședința de către cetățeni notarii
Săbutei n'au mai avut noaptea cînd lăsat (finit) lui CROCAN
IOAN în fața ora de joia la grădina birou în casa lui Romanu.
Ioan din fața nr. 14, a intrat în timpul nopții în curtea
măiestru Costea Cămil din Sălașul Săbutei nr. 11, care în ora deodată
era Săbutei organizată de lăsa în Sălașul Săbutei de unde a
lucrat un noc cu grădina pe care la din ora la el, în timpul
cînd finit lui CROCAN IOAN în fața, ca unde CROCAN PETRU, se
opla în curtea ca pară din domnia.

Din aceste cauze CROCAN IOAN în fața, nu a fost
cu Costea Cămil, iar Costea Cămil lor fi avertizat pe CROCAN
IOAN în fața, n'au apărut la Săbutei, n'au intrat în dincolo
Săbutei a marea deodată la CROCAN IOAN în fața n'au la din-
tat la pînă de Săbutei, iar CROCAN IOAN n'au cerut
permisiunea n'au lăsa oprire, adică că n'au de marea

care oritol n'eu la inhumarea acestora n'au vrsut csi aceluia
a fost pus' intr-o murgnă groapă n'afai' ontupoti' cu pământ.
de catre Tudora Cigara din Huma Mare.

După ei, cele 2 cadavre a fost îngropate, numai
intilnit cu Bolb. Augustin din Satul Dolheu, județul Sălaj.
Care în acela timp n'el era secretar al organizației de la
Dolheu, n'avea apus că el se găsea la cognoscerea în
Dolheu cu mai multe persoane din sat n'a vrsut în
mormânta curd ei' 2. a fost înșepti, a mașină mică
care a trecut prin Satul Dolheu către Huma Mare, în
Care era 2. Militari = laleteni n'2 persoane dinale și
prinse care n' CIOBAN IOAN și Fatu pe care la curdut.

Eu pot preciza cum acesta mi-a putut, că a apit
mașina în Dolheu sau că ea vrsut n'curdut prin trecere

Humintul Foros Gornil a conștii din Huma Mare,
nr. 95, care în acea noapte era crobat la omie n'el găsi
cu stăutul în opoziția locului unde ei' 2. a fost curditi
măa apus că, el atunci moartea a revit în acel loc
a mașină dintr-o Satul Huma Mare cu foronile stine
n'a apit la restigire, după care a curdit citora fecarii
n' percuturii de omie, iar mașina a plecat n'au sa
mai curdit alte zgarnote

Consider că relati' în aceasta cauză ar putea
să dea Tudora Cigara n' Foros Gornil aceluia din Huma
clare că n'fortul rep' de post Boruș n'fortul Coman-
dant al securității de la Dej pe nume BRIPIAB.

Ce activități curdite a desfurat cele 2 persoane
n'auze CIOBAN IOAN și Fatu n' MAKRO și ANUT. au
curdite, din informații pot să orot că în zona lor

1949. CIOBAN IOAN din Fetea ori fi fost post la oca in
Satul Solinta' de unde vor fi fost un sac de guni si
 Costea Gonil din Solinta' recuitor de putid pe cat lor fi
 ocupat in' iunie cu acest sac, unde pentru ca la CIOBAN
 IOAN din Fetea, se facea olivierul pînă la si' pînă la
urmarea organelor, ca nă gura pînă la' auorit, pentru
mutare pe care le cauzelor neintrebate.

Cine amare a pînă la' auorit pe cele 2 persoane
 cu un emor.

Atit de clar nătre si' seama.

Simona din
 5. 10. 1969.

Prova din

Declarație

Subiectul INDRE GRIGORE, născut în Vîna Mare la data de 4 martie 1904, fiul lui Ioan și Popaschira cu domiciliul în Comuna Vîna Mare, Satul Vîna Mare nr. 187, județul Maramureș, în legătură cu moartea lui CIOBAN IOAN și FRATEL SĂU SĂLUTA și MAREȘ IOAN și cauza "olii de la Corbului" ale celor înmormîntați:

Nu cunosc cine ar fi putut să
amonteze pe aceste oamăi germane, din satul nr. 187,
care în toamna anului 1949, prin luna noiembrie,
au fost omorîți, au fost omorîți de oamăi
sămărie, în locul numit la Restegura pe cîmp
nr. 187 între satul Vîna Mare - Vîna Mare
nr. 187 și două oștiri la îngrădirea celor 2.
moșii care se afla în cîmp.

Am plecat în acel loc în cîmp unde se
afla nr. 187 din Comuna cu mai multe porunci
unde am văzut pe cei 2. moșii pe care erau
cum se vede pe mure CIOBAN IOAN și MAREȘ IOAN,
care au văzut că a fost puse în întreg pe pînă
corp nr. 187. Au văzut gîurile, din locurile unde
a fost înțesat gîlăntele. Acum de cadavre erau
coșute și pe gînt, cu egale în direcția Satului
SĂLUTA și cu piciorul în direcția Satului Vîna
Mare pe o coastă închisă, poziția unde după
altul distanță între ei erau 3-4 metri.

De felul în care era pe pînă culeasă
pe coastă cu închiderea dintr-un loc, am

de dus faptul n' pot să deduc cu certitudine că
unui omagiu a fost de către cineva pe poarta
care se aflau pe pământ, fiindcă în cas cauter
neopozat Trebuca nă se potrivea la vale pe
acea panta.

La ordinea dubitei au dat n' cu ajutor la
facerea unui gropi n' afai mai multe acțiuni
cau introduc în groapă n' ardeat cu pământ,
dar CIOBAN IOAN din Fotu, a fost pus în groapă
deceult n' unui în izmână n' cămora.

Alte amănunte nu amare n' au pot deduce.
Atât de dor restul n' se cunoaște.

Simona Măcăr
5.XII.1969.

Simona Măcăr

Decloratié

Sulepsanistul TIFOR PETRU, născut în SIMA-NOI, la
data de 8 aprilie 1915 fiind în CAROL și MARIA, domiciliat în
Comuna Vinu Mică, Satul Vinu Mică, Nr. 177, Județul Maramureș; în
legătură cu impunerea marelui a muntelui CIOCAN IONAI din Satul nr.
17400 din ONUT, în anul 1969 toamna celor amintite.

Sunt locuitor al comunei Vinușu de Jos din județul
gala în anul 1950, am locuit în Satul Vinușu de Jos, în anul
1950, locuiesc în Satul Vinușu de Jos în cadrul aceluiași
Comuni

În tașina anului 1849, luna n' gusa nu a mei
petii în tot cazul tașina a pozi, în tră diversta cum unam
neulat n' au cât o pră altă coză pe grămă cozi moale au
văut că ne găse a porce de paștelor glinii cu sige
luom de coze mau găse că ai cui sunt n' cine ca pe
la un pe grămă. În acel ti a apă diu de de
că fată ap de pozi Bonot, la un, pe coze la un
bat ca ce e cu paștelor glinii cu sige n' cine ca pe
pe grămă cozi moale, în acela un pe cozi cau n'
năi gă n' să cum, pe cozi cu ei, grămă cozi sunt
ca fată diu Soluită, pe coze la pe în că pe
el acela pe fată n' pe un alt cau.

En un peu plus mince je parolais finement par
finesse au rtiem que cette nitroto' cometa n' occ' parolais
au clouret deq' j'usma cora' melle n' un com folant

Am auzit gri cliu pliu oamenii alpituit ca in
acelor cile 2 pernate a fiut in supra montol pe cimp in tejur

nopti n' auai multe oameni o morm in acel loc nă vada, dar
 eu m' maram dus, atunci pînă eu citam zile în noaptea cînd au
 morm la mormă la Soluila n' au venit locul unde a fost
 îngropate cele 2 persoane. Eu m' au participat la îngroparea lor în
 pînă.

Atît de dar morm n' auai

PP

Vina ducă

5. XII. 1969

DECLARAȚIE

Subsemnatul CIOPLEA VASILE, născut la data
de 19, aprilie 1912, în comuna TUREA, Satul CORNEȘTI, județul
Cluj, fiul lui IACOB și MARIA, domiciliat în comuna VIM-
MICA, Satul VIMM-MARE nr. 126, județul Marama, în legă-
tură cu înfrângerea marelui, a lui CIOBAN IOAN din Feteș
altu Satul Săbăta și a lui MARE din ONUT, alii deolu Caru-
lui, pot voi alelor următoare:

La tot anul anului 1949, mă găsesc deosebi în
locațiunea Firna Mare, și în acele momente când în vara
anului 1949, eram delegat de lașor în Satul SĂLHITA,
și înțita deosebi aligă a corine înțituvorul în timp ce
mă aligam de la oie spre coră la Firna Mare, pe porina
prieșpota alu satul Săbăta, înoprișpota deolu, sub mări-
cuni- (șpau) amu roșut a penauă că itoteș for oneru și
am amu nă moid elu oite și lașu Remonut în penauă
pe CIOBAN IOAN din Feteș, pe coră lașu înțitbat ce face oite
și moca roșpauă că următoare amu nă de grău ce a fost
fuit de la el de oite. Amu șpau oiteș nă se năde alu
oel loc și să mocaș deolu, după coră eu mocaș cont-
muit alușul șpau coră.

Amuș coră în oia puiată se dicită de către șpauș
alu satul Săbăta coră oit CIOBAN IOAN din Feteș cu MARE.
Și oitșu și eu MARE BIEU LAIE, aligor de la locușta lor
pe puiate năute și se oitșu pui potuș etc, puiate coră
mocaș a fost următoare de către șpauș deoluș de la șpauș
de către șpauș deoluș alușu coră.

Vote corăde aligă deolușta lor corăde coră or
puiate nă de la Șeful de Pot BIRNAT coră în oia puiată
era eu năușit în Firna Mare, și în puiat de șpauș în Cluj.

ni' faptul cauzandul al Securitat' din la 24, cu nume de BERIBAB.

Declar ca in toamna anului 1949 (1949) prin luna
decembrie, fiindu-mi a stat inima slăbită am avut ca
 Ciocan ION din Fetei nu eu MAREU din ORUJ, moartea a
 fost pusată pe hator, locul din Restigvina, in the ziua Mare-
 tina din ca nu s'elutis ni' pe un timp plin cu coroi am spus
 ni' eu in timp locul unde era moartea ni' am roșit ca
 la Ciocan ION din Fetei, era lipita fata, dreapta cu tot cu ochi-
 ul din partea dreapta, iar MAREU din ORUJ am roșit ca ova
 mai multe punându-i in cap, tot era găsind capul.

La fata localitat' lângă acesti moști se gasesc mormen-
 tina stenu pe care am lauz cunosc ni' am put săi stiu in
 mormen, precum ni' alte persoane in mormen din stenu de mormen care
 erau din satul Hina Mare, sunt sa. nădă pe cei pusesti.

Cine vine ca in grupat pe cei 2 moști sau cunosc
 fiindca am plecat din acel loc acelu, dar stiu ca a fost
 in grupat, amendoi in acel loc in timp unde a fost omorata.

Alte amănunte nu pot prezenta pentru ca stiti ca
 nimeni propus de elocuti' data de mine.

Hina din
 5.XII.1969.

Giorgio Jorily

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SEC. AL JUD. MARAMUREȘ

Nr. 1/BC/ 100.4/3
din 21 mai 1968

G. S. S.
Cabinet prim-vicepreședinte
Nr. 8856/

126
125
STRICT SECRET
S.C. nr. 612
exp nr. 1

Către

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Tov. Prim-Vicepreședinte G-ral Mr. Răduică
= BUCUREȘTI =

Înaintăm alăturat 2 rapoarte, întocmite de către cpt.
Gheorghiu Vasile din cadrul inspectoratului nostru și plut.maj.
Filip Nicolae șeful postului de Miliție al comunei Cernești, din
care rezultă unele aspecte de încălcare a legii.

conc. și dact.
Bolintineanu G.
2 exemplare.

R A P O R T

18 mai 1968.

Raportez următoarele:

Șeful postului de miliție Cernești, plut. maj. FILIP NICOLAE, din sectorul meu de activitate, mi-a prezentat raportul alăturat cu privire la executarea unor persoane. În legătură cu cele menționate în raport, cunosc următoarele:

1) Din discuțiile purtate cu fostul cpt. de securitate SILINC SIMION (trecut în rezervă în cursul anului curent), domiciliat în Tg. Lăpuș str. Tineretului nr. 3, acesta mi-a spus că la acțiunea de executare a cetățeanului din Vima Mică, în vara anului 1949, ar fi participat printre alții și mr. SARTO ALEXANDRU actualul șef al biroului "C" din cadrul Inspectoratului județean de securitate Maramureș. Fostul cpt. SILINC lucra în acel timp la serviciul județean de securitate Dej, împreună cu mr. SARTO și sub comanda colonelului BRICEAG.

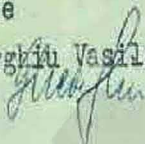
2) Cu privire la cazul cetățeanului BOGA PAVEL din Libotin: Cu câțiva ani în urmă, discutând cu același SILINC (care a participat la acțiunea de lichidare a bandei POP-ONIGA) acesta mi-a spus că BOGA PAVEL ar fi fost informator al organelor noastre dar că a trădat față de fugari, din care cauză ar fi eșuat o acțiune împotriva acestora. Ulterior, BOGA a fost adus la sediul fostului raion de securitate Tg. Lăpuș pentru a lămuri trădarea. Peste noapte a fost introdus în beciul securității din Tg. Lăpuș, unde s-ar fi sinucis prin strangulare. Cazul a fost raportat, după câte spunea SILINC, la fostul cpt. STERN ADALBERT, care era subdirector la fosta regiune de securitate Baia Mare. Nu rețin ce mi-a spus tov. SILINC privind indicațiile primite în acest caz de la fostul cpt. STERN, fapt este că, conform celor spuse de SILINC, cadavrul lui BOGA PAVEL a fost aruncat într-un puț sec din Tg. Lăpuș. La câteva zile, niște țigani, în căutare de cadavre de animale, au descoperit cadavrul, după care au anunțat miliția Tg. Lăpuș. Aici, țiganilor li s-a spus (de către organele de securitate sau cele de miliție, nu mai rețin) să nu vorbească

despre această problemă și pentru a-i înfrica li s-a dat să înțeleagă că probabil ei au săvârșit vreo crimă și pentru a o ascunde au aruncat cadavrul în puțul sec.

Alte probleme de acest gen nu cunosc.

Opt.de securitate

Gheorghe Vasile

R A P O R T

18 mai 1968.

Raportez următoarele:

La data de 9 mai a.c. m-am întâlnit întâmplător în Tg. Lăpuș cu plut. maj. de miliție MAXIM VASILE, șeful postului de miliție Rohia, județul Maramureș, cu care am purtat unele discuții privind lucrările Plenarei CC al PCR din 22 - 25 aprilie 1968. Cu aceea ocazie, printre altele, plut. maj. MAXIM mi-a spus că la Dej sînt în curs de cercetare unele crime săvîrșite de către colonelul BRICEAG NICOLAE, fostul șef al securității județene Dej, stabilindu-se că ar fi comis peste 40 asemenea fapte, lucru pe care MAXIM spunea că l-ar fi aflat cu cîteva zile în urmă de la IGNAT GHEORGHE, șofer la autobaza Dej, fost subofiter de miliție la Tg. Lăpuș.

În legătură cu aceste probleme îmi amintesc despre următoarele:

1) În vara anului 1949 eram milițian la Postul de miliție Rus, fostul raion Dej. În acea perioadă, din comuna Vîma Mică (fostul raion Lăpuș) erau cîteva persoane dispărute de la domiciliu, fără să fi fost constituite în bandă. Împotriva acestora au acționat, pentru a-i prinde, atît organele de securitate cît și cele de miliție, inclusiv subsemnatul. În cele din urmă, în vara anului 1949, elementele respective au fost prinse de către organele de securitate de la Dej, într-o acțiune la care eu nu am participat.

Am aflat ulterior, din cele ce s-a discutat între noi, milițienii, cu ocazia unei ședințe ce a avut loc la Circumscripția de miliție Ileanda (de care pe-atunci aparținea și comuna Vîma Mică), că persoanele respective au fost prinse, duse la Dej, la securitate, unde comandant era BRICEAG, după care între noapte au fost transportate la locul unde au fost prinse și împușcate acolo, fără să fi fost condamnate, probabil pentru a lăsa impresia că au "căzut" în luptă cînd au fost prinși. Nu rețin dacă au fost împușcate toate persoanele prinse, despre unul știu însă precis. Nu-i rețin numele, dar cunosc că era din comuna Vîma

Mică sau din careva sate aparținătoare (Vina Mare, Sălnița) și îndeplinea o funcție la biserică (cantor sau "făt"). După câte îmi amintesc, din discuțiile purtate atunci a rezultat că executarea persoanei a avut loc între localitățile Vina Mică și Sălnița, la marginea unui drum care leagă cele două sate. Tot în acel loc a fost și îngropat, din ordinul organelor de securitate, de către careva din membrii familiei celui împușcat.

2) La 25 decembrie 1950 (rețin data exactă fiind că era sărbătoarea "Crăciunul") a fost prins în satul Cufoaia (fostul raion Lăpuș) numitul BEL, zis "Diacon" din satul respectiv, care dispăruse de la domiciliu și se făcuse "fugar" timp de un an, ca urmare a unei condamnări de drept comun, fiind învinuit de "sabotaj economic". La prinderea lui am participat personal în calitate de ajutor al șefului postului de miliție Dumbrava de care aparținea în acel timp satul Cufoaia. După prindere, l-am transportat la sediul fostei circumscripții de miliție Tg. Lăpuș unde l-am depus la arest. Comandantul de atunci al circumscripției, fostul plut. BOARU IOAN, a raportat cazul telefonic la Dej, la securitate, de unde i s-a reproșat că de ce l-a prins viu și nu l-a împușcat pe loc. Comandant la securitatea Dej în acel timp era tot BRICEAG. L-am lăsat pe BEL la arest și apoi, fiind ziua de "Crăciun", atît eu cît și BOARU (care cumula și funcția de șef al postului de miliție Dumbrava) am plecat acasă, în Stoiceni unde domiciliam.

A doua zi, venind la serviciu, am aflat că în ziua precedentă, adică în după masa zilei de 25 decembrie 1950 s-a primit ordin de la securitatea Dej ca BEL să fie executat acasă la el în Cufoaia. În acest sens, BEL a fost transportat cu o căruță pînă lîngă locuința lui, unde a fost dat jos din căruță și i s-a ordonat să fugă, lucru pe care acesta l-a făcut și atunci a fost împușcat. Execuția a fost făcută de către fostul milițian PASCA (probabil VASILE), scos din miliție în 1956, care în prezent se află în Tg. Lăpuș și este angajat ca paznic la o întreprindere sau instituție (locuiește pe str. Rohiei), precum și de către plut. maj. VIRTIC GHEORGHE, actualmente la Biroul de miliție din Tg. Lăpuș. Au mai participat și alți foști milițieni, din care îmi amintesc doar pe fostul plut. LUTU FLOREA. BOARU IOAN, în prezent după câte știu se află în localitatea Cernuc, fostul raion Dej, de unde-i este soția. El este originar de pe la Arad.

130
129

Cazul BEL a fost cercetat în urmă cu cca. 10 ani de către cineva de la București (nu știu precis dacă de la MAI sau de la alt organ), în urma unei plîngerii făcute în acest sens de către fiul celui împușcat, anume BEL (nu rețin celălalt nume) care în prezent este contabil la Spitalul Tg. Lăpuș. După cite îmi reamintesc, concluzia cercetărilor a fost că BEL a fost împușcat în luptă, cînd a fost prins.

3) În anul 1967 numitul BOGA ZACHEI, originar din Libotin (fostul raion Lăpuș), căsătorit și domiciliat în Cernestii unde sînt șef de post, fiindu-mi consătean, s-a interesat de la mine că unde s-ar putea adresa pentru a afla de soarta tatălui său, BOGA PAVEL, reținut de organele fostului raion de securitate Tg. Lăpuș în 1953-1954, despre care de la acea dată nu mai știe nimic. Spunea că împreună cu tatăl său au fost arestați, ca sprijinitori ai bandei POP-ONIGA, și alți cetățeni din Libotin, însă aceștia au fost condamnați și s-au reîntors acasă, dar despre tatăl său nu se cunoaște nimic, nefiind nici condamnat. Nu i-am putut da nici un sfat, necunoscînd problema.

Față de cele raportate, rugăm dispuneți.

SEFUL POSTULUI DE MILITIE CERNESTII
Plut. maj.

FILIP NICOLAE

N O T A

=====

- privind rezultatul cercetărilor efectuate în legătură cu împușcarea numitului BEL ALEXA zis "Diacu" de către organele M.A.I. de la fostul raion Tg. Lăpuș, la 25 decembrie 1949, din ordinul fostului colonel BRICEAG NICOLAE.

În anul 1968, cu prilejul dezbaterii documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie, la Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, a reeșit din discuțiile purtate de către participanți că în anul 1949 a fost prins de organele M.A.I. numitul BEL ALEXA zis "Diacu" din satul Cufoaia (fostul raion Tg. Lăpuș), care dispăruse de la domiciliu și devenise fugar, deoarece era urmărit pentru executarea unei condamnări de drept comun. După prindere, în seara zilei de 25 decembrie 1949, pe baza ordinului primit de la BRICEAG NICOLAE - pe atunci comandant al securității fostului județ Someș - numitul BEL ALEXA a fost dus și executat în satul natal.

Din cercetările efectuate în fostul raion Tg. Lăpuș, din discuțiile purtate cu un număr de 9 subofițeri de miliție, care au participat la prinderea sau împușcarea lui BEL ALEXA, cu alte persoane care au avut cunoștință de acest caz, cât și cu o parte din membrii familiei lui, au rezultat următoarele :

La începutul anului 1949, BEL ALEXA a fost judecat de către Tribunalul militar Cluj și condamnat în lipsă, prin sentința penală nr.1/48/1949, la un an închisoare corecțională și 1000 lei amendă pentru "răspîndirea de știri cu caracter dușmănos".

Aflînd că s-a emis mandat de arestarea sa, cât și faptul că era urmărit pentru nepredarea cotelor obligatorii de

cereale către stat, BEL ALEXA (categorisit atunci chiabur) a devenit fugar, stînd ascuns prin păduri și unele localități din fostul raion Tg. Lăpuș, timp în care și-a procurat și o armă.

În perioada cît BEL ALEXA a stat fugar, a fost căutat în mai multe rînduri acasă și pe unde era bănuît că se ascundea pentru a fi prins și reținut de către organele de stat, însă de fiecare dată nu a fost găsit.

Pe baza unor informații primite ulterior, din care rezultă că BEL ALEXA va veni acasă cu prilejul sărbătoririi "Crăciunului" s-a organizat, din ordinul lui BRICEAG NICOLAE, o acțiune cu efectivul Circumscripției de miliție Tg. Lăpuș, în seara zilei de 24/25 decembrie 1949, la domiciliul sus-numitului, pentru a-l prinde. Ca urmare, BEL ALEXA a fost prins viu, în noaptea respectivă, fără a opune rezistență, apoi legat și transportat în dimineața zilei de 25 decembrie 1949 la sediul miliției din Tg. Lăpuș.

Despre prinderea lui BEL ALEXA s-a raportat în ziua de 25 decembrie 1949 la miliția și securitatea fostului județ Someș, de unde - după ce li s-au adus reproșuri milițienilor de la Tg. Lăpuș în legătură cu vina ce au avut-o că l-au prins viu pe BEL ALEXA, fostul colonel BRICEAG NICOLAE a ordonat ca respectivul să fie dus în locul unde a fost prins și să fie executat prin împușcare, sub pretextul că a fugit de sub escortă.

Astfel că, sub comanda fostului subofițer TRIF FABIAN de la miliția raionului Tg. Lăpuș, s-a organizat un colectiv de 5 milițieni care au transportat la domiciliu pe BEL ALEXA în seara zilei de 25 decembrie 1949, unde l-au împușcat mortal. După ce BEL ALEXA a fost împușcat, a fost predat familiei, care l-a înhumat în grădina proprie, unde i se află mormîntul și în prezent.

În concluzie, din cercetările efectuate în cazul BEL ALEXA, a rezultat că deși acesta era urmărit pentru a fi arestat și încarcerat în vederea executării pedepsei la care fusese condamnat, cît și pentru a fi tras la răspundere pentru port ilegal de armă și nepredarea cotelor obligatorii de cereale către stat, totuși împușcarea lui rără să fi căzut în timpul acțiunii de prindere sau fără să fi fost condamnat la moarte, a constituit o crimă.

Vina principală în ce privește împușcarea mortală a lui BEL ALEXA în condițiile descrise mai sus, o poartă BRICEAG NICOLAE, care a ordonat ca sus-numitul să fie lichidat, precum și fostul subofițer de miliție PASCA VASILE care a tras primul focul de armă cauzator de moarte asupra victimei BEL.

Dat fiind faptul că au trecut aproape 20 de ani de la moartea lui BEL ALEXA și că legal cei vinovați de executarea lui nu mai pot fi trași la răspundere penală (a trecut termenul de prescripție de 15 ani), propunem ca despre faptele săvârșite de BRICEAG NICOLAE și PASCA VASILE - ambii membrii de partid - să fie informate organele de partid în evidența cărora ei se află, pentru a hotărî asupra măsurilor ce se impun a fi luate împotriva lor.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la concluziile ce au rezultat din verificarea împrejurărilor în care BEL ALEXA a fost executat prin împușcare.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

N O T A
=====

- privind pe BEL ALEXA zis "Diacu"
din satul Cufoaia, județul Maramureș.

Cu prilejul prelucrării și dezbaterii documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie 1968, la Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, a rezultat - pe baza informării primită de la plut.major FILIP NICOLAE, șeful postului de miliție din comuna Cernești - că în anul 1949 a fost prins în satul Cufoaia din fostul raion Tg. Lăpuș, numitul BEL ALEXA zis "Diacu" care dispăruse de la domiciliu și devenise fugar timp de un an, ca urmare a unei condamnări de drept comun, fiind învinuit de sabotaj economic. După prindere, în seara zilei de 25 decembrie 1949, pe baza ordinului primit de la BRICEAG NICOLAE - fost comandant al securității județului Someș - numitul BEL ALEXA a fost dus și executat în satul natal.

Din verificările efectuate în fostul raion Tg.Lăpuș, cât și din discuțiile purtate cu : Plut.major FILIP NICOLAE -șeful postului de miliție din comuna Cernești, județul Maramureș (participant la prinderea lui BEL); Plut.major VIRTIC GHEORGHE -lucrător la Biroul de miliție Tg.Lăpuș - (participant la executarea lui BEL); BOAR AUGUSTIN - fost subofițer de miliție - în prezent salariat la Cooperativa de consum din comuna Sintana, jud. Arad (participant la prinderea lui BEL); TRIF FABIAN - fost subofițer de miliție - în prezent domiciliat în comuna Jichișul de Jos, jud. Cluj (participant la executarea lui BEL); COC AUREL - fost subofițer de miliție - în prezent domiciliat în comuna NIMA, jud. Cluj (participant la prinderea și executarea lui BEL); SATMARI IOAN - fost subofițer de miliție - în prezent domiciliat în Dej, strada Dealul Tîrgului nr.1, jud.Cluj (partici-

pant la prinderea și executarea lui BEL); PASCA VASILE - fost subofițer de miliție - în prezent salariat la Cooperativa "Tîbleșul" din Tg. Lapuș (participant la executarea lui BEL); LOTU FLOREA - fost subofițer de miliție, în prezent salariat la I.P. Tg. Lapuș (participant la prinderea și executarea lui BEL); MONDA IOAN - fost subofițer de miliție - în prezent paznic la Filiala din Tg. Lăpuș a Băncii R.S.România (participant la prinderea lui BEL); BEL VALER - fiul victimei BEL ALEXA; BEL IOAN (care a fost prezent după câteva minute la locul unde a fost executat BEL ALEXA și apoi a participat la înhumarea lui) au rezultat următoarele:

BEL ALEXA s-a născut la 5 decembrie 1897 în satul Cufoaia, comuna Dumbrava, județul Maramureș, fiul lui Iov și Iuliana, a fost de profesie agricultor, fiind categorisit în anul 1949 chibabur, deoarece posedă o batoză de treierat și 82 iugăre pământ, din care 12 iugăre teren arabil, iar restul pădure, fînețe, stînci, etc.

Între anii 1936 - 1940, BEL ALEXA a îndeplinit funcția de primar în comună și a făcut atunci și ulterior, politică național-tărănistă.

La începutul anului 1949, BEL ALEXA a avut unele discuții cu consăteni de ai săi, printre care și NODIS IOAN (membru de partid) cărora le spunea că o să vină americanii. La auzul unor asemenea cuvinte, NODIS IOAN, care se găsea de mai mult timp în relații de "dușmănie" cu BEL ALEXA, la avertizat pe acesta că îl va da pe mîna organelor de stat.

Datorită faptului că BEL ALEXA era categorisit chibabur și că se stabilise pe baza informațiilor că el purta unele discuții dușmănoase, a fost trimis în judecata Tribunalului militar Cluj, care l-a condamnat în lipsă, prin sentința penală nr. 1748/1949 la 1 an închisoare corecțională și 1000 lei amendă, pentru "răspîndirea de știri cu caracter dușmănos".

Aflînd ulterior, că s-a emis mandat de arestarea sa, cit și faptul că era urmărit pentru nepredarea cotelor obligatorii de cereale către stat, BEL ALEXA a devenit fugar la începutul anului 1949, stînd ascuns în păduri și unele localități, câteva luni de zile, timp în care și-a procurat și o armă. (arma era de proveniență militară). Din verificările efectuate, a rezultat că BEL ALEXA în poziția de fugar înarmat, nu a aderat la nici o bandă care acționa în acea perioadă prin părțile locului și nici că s-a

dedat la tilhării sau atacuri împotriva organelor de partid și de stat.

Deoarece atunci cînd BEL ALEXA a fost prins nu s-au efectuat cercetări sau vreun fel de acte din care să rezulte activitatea lui din perioada cît a stat fugar, nu s-a putut stabili cu certitudine adevăratul scop pentru care s-a înarmat, ci în discuțiile purtate cu persoanele menționate mai sus, s-au emis doar ipoteze cu privire la faptul că se înarmase pentru a riposta în cazul în care ar fi fost prins de către organele de stat.

În perioada cît BEL ALEXA a stat fugar, a fost în mai multe rînduri căutat acasă pe unde era bănuît că se ascundea, pentru a fi prins și reținut de către organele de stat, pentru faptele arătate mai sus.

Pe baza ordinului telefonic primit de la securitatea fostului județ Someș (de la rostul maior BRICEAG NICOLAE) s-a organizat o acțiune în seara zilei de 24/25 decembrie 1949 în satul Cufoaia, la domiciliul lui BEL ALEXA, pentru a-l prinde, deoarece se dețineau informații că acesta urma să vină acasă cu prilejul zilei de "Crăciun".

La acțiunea de prindere a lui BEL ALEXA, a participat un colectiv de circa 20 lucrători de la fosta circumscripție de miliție Tg. Lăpuș, sub comanda fostului plutonier BOAR AUGUSTIN (pe atunci șef de post în comuna Stoiceni și girant al funcției de comandant de circumscripție), și a fostului sergent major TRIF FABIAN (secretarul circumscripției).

Astfel că, în urma acțiunii întreprinse, BEL ALEXA a fost prins viu, în noaptea de 24/25 decembrie 1949, la domiciliul lui din satul Cufoaia, cînd deși a ieșit din casă înarmat și pregătit să fugă, fiind însă somat de către lucrătorii de miliție, s-a predat fără a opune vreo rezistență. După ce a fost prins, a fost bătut și dus apoi de către o parte de milițieni în casa lui NODIS IOAN (vecin al lui BEL ALEXA), unde atît milițienii, cît și BEL ALEXA au consumat băutură și mîncare, pînă în dimineața zilei de 25 decembrie 1949.

În dimineața zilei de 25 decembrie 1949, BEL ALEXA a fost legat și transportat cu o sanie la circumscripția de

./..

137
136

miliție Tg. Lăpuș. După ce milițienii au ajuns la circumscripție, împreună cu BEL ALEXA, plut.BOAR AUGUSTIN a raportat la miliția fostului județ Someș că BEL a fost prins viu, fără a opune rezistență și că se găsește reținut, cerînd în același timp și precizări asupra modului în care urma să fie trimis la reședința județului. După circa 1-2 ore, plut.BOAR AUGUSTIN a fost chemat la teleron de către fostul căpitan VASILIU de la miliția județului Someș și după ce a fost apostrofat că de ce l-au prins viu pe BEL ALEXA, i s-a ordonat de către fostul comandant al județului Someș, pe atunci maiorul BRICEAG NICOLAE, ca numitul BEL ALEXA să fie dus în locul unde a fost prins și sub pretextul că a "fugit de sub excortă" să fie executat.

Încă înainte de a lua sfîrșit convorbirea telefonică, după ce a primit ordinul menționat mai sus, plut.BOAR AUGUSTIN a raportat (în prezența unor milițieni - din care cu o parte s-a discutat) că un asemenea ordin nu-l poate executa, întrucît nu exista baza legală. Ca urmare, plut.BOAR AUGUSTIN a fost avertizat că va fi tras la răspundere pentru atitudinea lui și a fost solicitat la telefon secretarul circumscripției, fostul sergent major TRIF FABIAN - căruia i-a fost repetat ordinul transmis inițial, făcîndu-l în același timp răspunzător de executarea lui întocmai.

Pe baza ordinului telefonic primit, fostul sergent major TRIF FABIAN a numit și organizat un colectiv format din subofițerii : PASCA VASILE, LUTU FLOREA, SATMARI IOAN, VIRTIC GHEORGHE, COC AUREL și în seara zilei de 25 decembrie 1949 au transportat în satul Cufoaia (la 6 km. de Tg.Lăpuș) pe BEL ALEXA, pentru a-l executa. Ajunși la domiciliul lui BEL ALEXA, l-au deslegat și dat jos din sanie, obligîndu-l să fugă din grădina spre casă pe o potecă. Inițial, BEL ALEXA de teama de a nu fi împușcat, a refuzat să plece din mijlocul milițienilor ce erau adunați în jurul lui, însă după mai multe insistențe și amenințări, el a fost determinat să plece spre casă. Cînd BEL ALEXA s-a depărtat circa 10-15 metri de grupul de milițieni dispuși în semicerc în urma lui, și s-a apropiat de casă la circa 30-40 metri, la comanda fostului sergent major TRIF FABIAN (care conducea acțiunea de execuție) cei cinci subofițeri de miliție (mai puțin COC AUREL care rămăsese la cai), au deschis foc asupra lui, împușcîndu-l. La cîteva minute după ce BEL ALEXA a fost împușcat, la locul

faptei și-a făcut apariția BEL IOAN (vecin și cumnat cu victima - alarmat de focurile de armă trase de milițieni), unde l-a găsit pe BEL ALEXA căzut la pământ, plin de sînge și care încă se zbătea, nu murise. În prezența lui BEL IOAN (după cum acesta a relatat), fostul subofițer PASCA VASILE a mai tras un foc de armă asupra lui BEL ALEXA și acesta a decedat.

Din relatările lui BEL IOAN (vecin cu victima) a rezultat că în corpul victimei BEL ALEXA au fost trase în total 8 cartușe, din care 2 în cap, iar restul în spate și piept. Tot din relatările sus-numitului, a reeșit că după ce BEL ALEXA a fost împușcat, fostul subofițer SATMARI IOAN a mers la soția victimei care dormea în casă și după ce a trezit-o i s-a adresat cu următoarele cuvinte: "Hai scroafo puturoasă și îți ia porcul din grădină că a fost lichidat". Tot respectivul subofițer i-a cerut soției lui BEL ALEXA ca pînă dimineața el să rie înmormîntat, pentru ca cetățenii din sat să nu poată lua cunoștință de condițiile în care a fost omorît.

În cele din urmă, cu toată dispoziția dată de fostul serg. major SATMARI IOAN de a-l înmormînta pe BEL ALEXA pînă în dimineața zilei de 26 decembrie 1949, membrii familiei lui, l-au înmormîntat - după obiceiurile locale - în după amiaza zilei respective (în grădina proprie, unde se află și azi, la circa 150 metri de casă), în prezența unui numeros public din satul Cufoaia, în fața căruia fiul victimei, BEL VALER, revoltat de uciderea tatălui său, a ținut un discurs arătînd împrejurările în care acesta a fost prins și omorît.

Deși au trecut aproape 20 de ani de la moartea lui BEL ALEXA, în discuțiile purtate cu fiul acestuia - BEL VALER - (în prezent contabil la spitalul din Tg. Lăpuș) a relatat plin de amărăciune (nu se putea abține din plins) că întreaga familie este mîhnită de abuzul săvîrșit împotriva tatălui lui, care a fost ucis fără să ri fost condamnat la o asemenea pedeapsă.

BEL VALER, fiul victimei BEL ALEXA, a relatat că el și familia lui nu au reușit să cunoască nici pînă în prezent de ce tatăl lui a fost împușcat și că nu s-au adresat nimănui pentru a afla adevărul, de teama unor eventuale consecințe. De altfel, BEL VALER a spus că de la moartea tatălui lui și pînă în anul 1968, pentru motivul că acesta ar fi fost "bandit", a avut de suportat multe consecințe, care l-au afectat moral și materialmente (a fost

deseori dat afară din diferite servicii, a fost scos din facultate, copii lui nu au fost primiți în liceu și facultate, fiind nevoit în ultimă instanță să dea spre înfiere pe fiul cel mare pentru a putea să-l înscrie și să urmeze facultatea).

x x

x

Pentru spiritul în care au acționat, "curajul și devotamentul" de care au dat dovadă în acțiunea de prindere și executare prin împușcare a lui BEL ALEXA, în condițiile menționate mai sus, foștii subofițeri au fost evidențiați în fața efectivului Circumscripției de miliție Tg. Lăpuș, iar PASCA VASILE care s-a evidențiat în mod deosebit (apreciere rezultată și din conținutul foi de notare din perioada respectivă) a fost trimis - după cum el a relatat - la București, pentru a participa la sărbătorirea unui an de la înființarea miliției.

În concluzie, pe baza cercetărilor ce s-au efectuat, rezultă că deși BEL ALEXA era urmărit pentru a fi arestat și încarcerat în vederea executării pedepsei de 1 an închisoare la care fusese condamnat, cît și pentru a fi tras la răspundere pentru port ilegal de armă, totuși împușcarea lui, fără să fi căzut în timpul acțiunii de prindere sau fără să fi existat o sentință de condamnare la pedeapsa capitală, a constituit o crimă.

Dat fiind faptul că au trecut aproape 20 de ani de la moartea lui BEL ALEXA și că legal cei vinovați de executarea lui nu mai pot fi trași la răspundere penală (a trecut termenul de prescripție - 15 ani) și că membrii familiei victimei nu mai revendică azi nici o pretenție, propunem a se aproba următoarele :

1. Intrucît BRICEAG NICOLAE și PASCA VASILE - principalii vinovați de împușcarea lui BEL ALEXA - sînt membrii de partid, să fie informate organele locale de partid în evidența cărora susnumiții se găsesc, pentru a dispune asupra măsurilor în raport cu faptele pe care ei le-au săvîrșit.

2. Să aducem la cunoștința familiei lui BEL ALEXA oprobiul față de ilegalitatea săvîrșită atunci.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

Declarație

Subsemnatul Boaru Augustin
de ani 55, domiciliat în comuna
Săntana, Str. Feteului nr. 52, Jud.
Arad.

Îmi prezenta celelalte următo-
rele: Îmi anul 1949, am participat
la acțiuni de umărare a haiducilor
de păduri pe Păduri, în timpul căr
am fost ca șef de post în comuna
Stănești, Jld. Sălaj. Tat în anul
1949 mia mintesc că Tatăc
Alexă din Cufăaia și cu Bel Alexă
al Iorului tat din Cufăaia sar
și cerșat am știu pentru ce, iar
Bel Alexă al Iorului, iar răspunsul
Tatăc Alexă că te spânzur de
comunist, atunci Tatăc Alexă sar
și dus și sar și răsculat la Păduri
cu Bel Alexă, care aflând acest
lucru ar și dispăruț prin Păduri

2
Când atunci am primit ordin de la părinți
ca să verecet cazul, hau urmasat
și hau prins după care am verecet
cazul și hau manut eu dasur la
curtea marțială Cluj. De acolo a fost
pus în libertate până la judectură.
A stat cât a stat pe acasă Bel alexă
până am primit citatie de la Cluj
și hau trimis doi mai la Cluj la
judectură, după care la pol a fost
pus în libertate. Într-un timp prins
în patrulare prin comuna Trg Hăpus
mă aflam la flatul Popului de unde
se primesc și corespondența sexita
de la Pasta. Cîm eu am despănit
corespondența să văd ce am
ordine am de executat, iar am
Tore Tătar Alexă era în spatele
mele a văzut cînd am primit
mandat pentru Bel Alexă al Soarelui.
Ca să-l trimit la Curtea marțială
la Cluj. Acesta s-a das și sa spus
lui Bel Alexă al Soarelui că se mai
dat pentru el trimit la Cluj. În
acest moment Bel Alexă a fugit

144
140

pe păduri și am stău de unde s-a
mămurat, cu arma și cățuse unde
a stat puzar aproape în au de
Lile pe păduri. Cu mereu am fost
amenințat de către ^{Tov. Comandant} Tov. Comandant
al Județului Iones și de către ^{Tov. capitan Iones} Tov.
Șef al Securității Tov. Briceag că sunt
în legătură cu 'Bel Alexă' al Jorcalur
care a fugit pe păduri și de aici
nu uream ca să-l prind. Cu am
spus că lam prins de dău ori si
dat cu il vai prinde, numai să nu
mai dea drumul acasă dela Cluj.

În noaptea de 24 spre 25 Decembrie
Jind și Gura al Circumscripției
de miliție Tg. Lăpus, am concentrat
tate milițienii din 'Rața Circums-
cripției de miliție Tgr. Lăpus, unde
dela arele 12 'noaptea am plecat
în acțiune de prinderea lui Bel
Alexă din Căfoaia. Ajunși în mar-
ginea comunei Căfoaia, am instalat
posturi fixe de intrări și ieșiri din

Comma precum si la toate paterile se
duceau afara din camera inapre padure
cu poscunul ca la aparitia pugarului
Bel alexa sa se traga un sac de carne
in sus ca sa-l intinidam pe pugar
deoarece era si el mormat.

Dupa ce au instalat doi militieni
past fix la o distanta de casa lui
de circa 50 metri, au plecat sa
instaleze alt past fix la circa 100 m
numai cat ce au auzit sac de
armă. Immediat neam intors inapoi
si au vazut ca Bel alexa al lorului
foet pugar a fost prins, arma pind
aruncata in Iapada, iar el cu mainile
in sus, spunand miati-prins De
sef. Immediat iam pus catusele pe
maini dupa care neam adunat
cu toti militienii la fostul Primar
Wodis Ioan care era pe atunci primar,
Dupa ce liam prins cu un stusail
libatut animerii. Acato la Wodis
Ioan fast primar am fast servitici
cate un pahar de tinea pana ce

5
141
ne a venit Sămădău comuna, după care
pe la orele între 5-6 dimineata, au
plecat cu totu milițianii și la Bel Alexu
la Circumscripția de Militărie Tg. Șapșu
Ajunși la Circumscripție au ră-
pădat prinderea lui Bel Alexu la
milităria Județeană Șomș Tob Capitane
Vasiliu și Tob. Șef al Securității lui
Șef autime Tob. Mașor Briceac, care
au început să-mi spună că știu
ce este reconstituirea și la Șomș
geu la Jata lacului unde s-au
prins de Bel Alexu și să-l execute
că deee s-au mai adas aici și nu
s-au năpăstiat. Cu atunci am ce-
rut să mi se dea ordonul scris ca
să pot executa un astfel de ordon
Atunci atât Tob Capitane Vasiliu, cât
și Tob. Mașor Briceac au început
să mă amenințe cu Lile de arceș.
Cu atunci s-au dat de Bel Alexu
în primire, la arceș legat Tob Șerg
Mașor Trif Felian, care era Secre-
țarul Circumscripției de Militărie
Tg. Șapșu, care să răspundă de el

până a doua zi dimineata adică în
26 Dec. ghg, când urma să-l însoțească
la Militia Județeană Sines, deși care
eu cu militarii dela Păstul Stănești
am plecat la păstul pe care îl conduceam
anume Stănești. —

În ziua de 26 Dec. dimineata
când să-l însoțească pe Bel alexa la
Militia Județeană Sines, am am mai
avut pe cine să însoțească, deoarece
Serg. Chajar Trif Felician Secretarul
Circumscripției, mi-a spus că după
ce am plecat noi la Păstul Stănești
cu militarii mei, ar fi primit ordine
ca să mergă să-l însoțească pe Bel
alexa la fata la cui mîde saprîns
eu atunci i-am spus că via răs-
punde el de ce a făcut.

În informații când s-a dus cu
Bel alexa să-l însoțească a luat căruța
Statului Popular și kîrji plecat mai
multe militarii cu el la excedare.

Într-o dată mi-a spus Serg. Chaj.
Văntre Gheorghe, primul care ar fi
tras în Bel alexa ar fi fost Serghej

→ Înca vasele care iar și pus țeara Ristekeli,
automat în gură și așa ar fi tras în el,
precum și Lutu Florea Platoner și Sat-
maru Ioan care ar fi tras din spate.

Pentru acest fapt am fost cercetat
 de 3 ori și de Comisia Județeană
 Șomș, Prăcuratura din Baia Mare,
 cât și de Direcția Prăcurturilor
 elilitare București.

Astăzi declar sustin și secrete
 proprii.

Okay

Săptămână la 30 Oct 969

Completare

Mentionez că la activarea de prindere
 a lui Bel Alexe, mi amintesc că am
 trădat împreună cu mine și numele
 milițienilor:

1 - batic Gheorghe, Triș Fekian, Lutu
 Florea, Vasile Ioan, Drăgăș Vasile, Șorban
 Florin, Filip Nicolae, Satmaru Ioan, Vasile
 Vasile și Șorban Teodor. Depe care

nu amase unde s-ar afla în prezent,
cu excepția lui Păsea Vasile, despre
care cred că se găsește domiciliat în
Tg. Săpăuș.

Menționez deasemenea că din infor-
mațiile ce le-am primit în dimineața
Zilei de 26 Dec. 1949, a rezultat
că la actiunea de execuție a lui
Bel Alexă, sub comanda lui Trof. Teleaș,
ar mai fi participat: bătrân Gheorghe
Păsea Vasile, cae Aurel, Satmaru,
Ioan și Lutu Florea.

Consider că executarea lui Bel Alexă
de către Căpșara, prin împușcare, a fost o
crimă de război și nu a călărit în
treabă în timp ce a fost prins și nici
nu a fost condamnat pe baza legii
la pedeapsa capitală. —

Acasta mi este declarată pe
cine o sumă proprie

Ma

1

143
data în fața noilor
de. col. Bălășcu
H.H.Declarație

Subsemnatul Rutu Flores, născut
un an 1906-26 aprilie, în comuna
Dienei yuo. Alb, fiul lui Moșin
și al Elinei dinți olcești, în pre-
zent din domiciliul în orașul Sîngiu
Șoșu, strada Cerbului 92, județul
Maromures, în prezent pensionar
M.A. și solicitant temporar la S. S.
Șoșu, depozitul final Sîngiu,
declara următoarele: —

- În perioada anilor 1944-1945
am funcționat în calitate de sub-
ofiter de milite la un post situ-
at în comuna Rohia și apoi la
reședința fostei reș. și ulterior
raion de milite Sîngiu Șoșu, care
a aparținut mai întâi de județul
Sovneș și apoi Regiunea Maromures.

- Istori că în perioada me-
nționată mai sus, noi milit. Dieni
și alte organe de stat olcești
acționăm pentru prinderea și lich-
idarea unor hoarde contra-revo-
lucionare care acționau în
munte maromuresului. —

M. Flores

144
- Printre ei pe care îi urmăreau
să-i prindem cum amintose și de
un voraș care Vzel Alexe și oleac
originar din Comuna Buftea jucl
Movila.

- Știu că nu numitul oleac
legitimi cu membrii honorabili
fugari, el însuși era înarmat
și fugit oleacului.

- Pe baza informațiilor
re dateau atunei, a ordinelui
primit de la Moșorul prietor
oleacilor fost Comandant al Securității
jucl formei, noi organizat o acțiune
în noaptea zilei de 25 Decembrie
1950 cu care reartă o fost priu
vie și numitul Vzel Alexe, el era
urmarit, de către organele de stat
pentru motivele vorbite mai sus.

- În legătură cu înregistrarea
în Case Vzel Alexe a fost priu
în viziune că în momentul când
o fost înarmat de către mili-
tiarii noștri, el se găsea în poziție
de tragere când asupra lui omni
ducătoare 213 și granato. Greu
ce nu a mai apucat să facă uz
de ale de voraș o fost loat prin
prindere.

- Personal eu nu am putut
pot la prinderea lui Vzel Alexe

M. H.

de vora și la timpul respectiv
eu mă găseam la pământ și o
militie, în trăsuri oșt punct. Știu
că Nicolă a fost prins de poartă.
La Compuză de faclă negru Păscu
posibil în prezent olognică în
oștii corpului și de către militarii
Latviani. —

— Știu oarecum că la 13
Octombrie, după ce a fost prins a fost
transportat la Băsedinta secției de
militie oștii corpului, unde l-au
putut prezenta seme cu numele
și hoțului ce a prins corul de faclă
prins. —

— După ce Nicolă a putut
prins și transportat la guoat seme seme
de unde am apostrof de către
moșier seme ce de am prins
numai un hoț și pe acesta vin.

— În cursul zilei de 25 Decembrie
1950 și prins oștii seme tele-
fonie de către faclă negru
știu faclă seme era lăcăt
politic la Băsedinta secției de
militie oștii corpului, ce la
Octombrie să fi oștii și li clădit
în locul unde a putut prins,
oștii în faclă bușoia. Ordin
a putut oștii de către militie
guoatului seme.

Milarey

- În vara anului precedent
se constituie în seara zilei ale
25-26 Decembrie 1950 pentru a participa
la excentarea și înopuscarea lui
Vasile Alex. - Din oraș colectiv
am făcut parte eu, Plut. Voistie
Gheorghe, serg. Popca Vasile, mili.
onul Sotnari și alți al căror
nume nu le rețin minte.

- Odată constituie colectivul
respectiv, am fost pe Vasile Alex.
care era legat și la un timp
cu o cârmă în marginea satului
Cușpărești pentru a fi lichidat.

- Ajunși la marginea satului
Cușpărești am dat jos din cârmă
pe Vasile Alex. pe care după ce
fost deslegat și a spus să plece
pe o parte. Eu și Plut. Voistie
Gheorghe, am rămas în continuare
mai cârmă cu serg. Popca
Vasile și militarii Sotnari
sau înolăpărați la cârmă. Mai
de cârmă am rămas pe
Vasile Alex. La un moment
am fost serg. Popca Vasile și mili.
tarii Sotnari au deslușit
înșurubarea lui Vasile Alex. înșurubându-l
mortal.

M. Pop

14748
- După ce regimul Pacea Rosie și
forțarii au trecut asupra lui
Vzel Alexe, și tu și ai încheiat
și trăgări și Plut și poartă glearele
într-o din cauza unei duble alimn.
ntoiri și amei cartușul lui
nu a fost percutat. De aceea cred
că Vzel Alexe a fost împuscat mort
de către Pacea Rosie care era mai
apropie de el.

- După ce Vzel Alexe, a fost
împuscat a fost poreclat, famuli lui
pentru că fii în hurnă, după care
mai am înțeles cu tatăl lor pețitor
de milite și orgu făpus. - Orici,
4-5 ani am fost criticiat pentru li-
proi de permitere în victimen-
de lietiolare alui Vzel Alexe, car-
eei loanti, pe baza dispozițiilor lor
primite de la județeană care fost
evoluționiști pentru eroism în
puter efectivelui. -

- Dacă au trecut aproape 19 ani
de la învinsirea faptelor scize
mai sus, tatarii au opreț și
lietiolarei lui Vzel Alexandru
în condiții relatate mai sus,
și cauzat un aluz, de vore și
orecator nu și ficeut în timpul
luptei pentru primolarei lui și
nici pe baza unei hatașori
județenești de Comolomare, lui
lui minoritate.
orecator este de elevare, pe-
care a oloy și serviz. Tudor Flareș,
Galpim - 8 oct. 1969.

Declarație

Subsemnatul Trif Fălin din
Comuna Gichiul de Jos municipiul Cluj
Județul Cluj nr. 162, născut în anul 1911
ziua 18. în comuna Gichiul de Jos județ
al Giurgov și moșia de la uroniștii
ele.

În anul 1969, pe ora zilei de 24. XII. 1969
în prezența cu Ion Plutonier Băvaru
augustin când subsemnatul funcționa
în calitate de secretar de circumscripție
iar Ion Plutonier Băvaru augustin
în calitate de comandant de circumscripție
găruat.

Atunci Plutonier Băvaru era uronist
de mai mult timp în fugare politică
ce se numea Bel Alexe care era
original din satul Cufășia, unde era
categorisit și chiabur. Vini amintesc că
Bel Alexe era condamnat și că trebuia
să primească pentru a-i executa pede-
psa.

În felul acesta data menționată mai
sus, sub conducerea Plutonier Băvaru augustin
sa organizat nomalizarea mine în condamnat
poziția a efectului circumscripție de milite

2, comandantul menționat mai sus,
dona cunoaștere este reconstituirea
și loca ~~de~~ cunoaștere pe treceam la
reconstituire cu bel alexa. la angaj
celor ardorote, am întrebă ce reconstitu
ire se făcea, la care briceaghiță
treceam la receptiv, pe care l-am fost
măsurat mi-a ardat telefonie cu
treceam la executare lui bel alexa, în
locul unde a fost prins sub legătură
cu o cîștig în luptă, în care peștii mai
briceag. me-a dat și indicul practice
de felul cum se procedau.

Într-o dată au primit ordinea menționată
mai sus, am rămas peșterea și el a fost
militarii ce se găseau lângă mine,
la care Phil. Lutu Flores a spus: - ce se
făcea, de ce se făcea în luptă și în
bătălie, mei bine se făcea ce a spus
maiorul Briceag.

Astfel că în ziua de 25 XII 1949 eu însoț
am Oficiul Popa Kobil, Hristie Ghorg
cu Marcel. Phil. Lutu Flores Salomoni
și poate ar fi fost și alți militarii
de care am fost mai interesat de a
parcă am transportat pe bel alexa în
apropiere casei lui și au procedat conform

IV 151 #2
indicatilor date de Tot. Oficiari Briceag si
Tot. capitan ~~Lucian~~ Aurel primul corect
tras in Bel Alexo ara imi aduc aminte
ca o festilitate Pasca tarie iar
Cae Aurel a' stat timp o poame nu
imi amintesc preciz. iar dupa executi
imi amintesc ca Oficiari Salomoni Lora
a spus la statia lui Bel Alexo ca pe
marginea si il' ridica dela locul unde
ntulsi precizez ca subse-matul nu
am tras deosece nici nu am avut armu
La mine, dupa ce are am inapoiat la
circoscriptie am raportat militiei Jude
Lome Sures si securitatii ^{Bel Alexo} ca milita
cuzut in lupte ara eu am prizonit ind
cati dela Tot. Oficiari Briceag. am indicat
raportul in care scrie pentru ca Bel
este prizon si se gaseste in acestul
circoscriptie, am modificat ca o coor
in lupte, mentionam ca Bel Alexo a
stat o dupa lui circa 20-30. costuse si a
arom zebu eu si me cutit avre
- Vesi pe Bel Alexo, lora' executat pe
paze ardimbri prizonit dela Briceag chie
luc si in cautatile aritate mei om

Consider însă că ¹⁵² executivul a fost ¹⁵³
ilegal și abuziv, în cel din urmă a
crimă.

ATL declară și economi de luni
taie

de 12 XI 1969

Maffei

Data în fata noastră
de el. Bolyan
1953

Declarație

Subsemnatul Pozos. Văile născut la anul 1922, la ora apusile
Zim. 20, în comuna Raduș totuși
Beșeneu grolatului Monarmones, fiu
lui Petru și Maria, sunt cu domiciliu
în Orș. Tg. Jăpuz, strada Școala nr. 14,
solicitant la cunoașterea Tăbăcilor din
Tg. Jăpuz, înscrisurile de cunoaștere
cunoscute. Sunt membru de partid din
anul 1947.

A supus celor înțelese, de
celelalte comunități:

Între anii 1948-1956, am fost
lucrător de militie având gradul de
Sergent major, și am funcționat,
cu o mică întrerupere când am
lucrat la Co. Beșeneu, aproape
totuși prezidențiale la fostul Cămin
scripție și oper. Revizor de militie
Tg. Jăpuz.

Pozos

In perioada 1949-1953, org.
noastre se găseau organizate în
o structură de primărie și de districte
unor, locale și județene. Am amintit
că în anul 1948 primăria ei se
construiea în comună era și numită
Bel (celo. lalt nume nu mi-l amintesc)
originea din totul cașilor găsește
nume. marea.

Pe lângă nume am mai primit
de la găsește Someș porec se de la
moșierul Dnișor, în noaptea de
crăciun al anului 1948, se organizat
primăria lui Bel. El a fost primar
în, găsește a. exp reținuți, la
domeniul lui din totul cașilor,
de către un grup de militari din
care în ofensivă de mine au mai
fost proteje și: Plut. major Filip
W. Iulian, Plut. major Fostic George,
Plt. Iulian Flores, Sergent maj. Ion Păunel,
Militarul Sotomni Iovan, Sergent major
Trif Foliu și alții.

Personal nu mi-am amintit că după
ce Bel a fost primar și fi fost lăsat
cu o an de zile pot să o dădă
și după ce a fost adus la Bel.

6 Cal Bot

49

Do seu Presidente
do núcleo municipal por
sua presença com o Presidente

fr

Le 25 de cendrie 1949, 155
no primit oxkin oklo-gude-son-
Somen, co-munitat Bel no fie den
lo local mole o-fant prins pentru
o fi lichidat.

Art 81 c. in 20. zile de 25-
le septembrie 1948, s-a constituit o
grupă care ca moare reprezentativă major
tății Poporului, olin care am fost parte
ea, Plut. maj. Văntu Ghenghe, Plut.
Mar. Florescu, militarii, Submar. Jovan
cu Hanel, care după oarecât pe
numitul Bel, între care, am
plecat spre totală largă-pendă al
extremă. Ajunși acolo, la un sfârșit
pe Bel olin care și învațăm să
lucra pe o potestă.

Militioul Cos Burel o romos
 la colii ion noi cei colti ome plecat
 in amonimes- lui Bel. la camonala
 lui Traf. Foleim, ^{pentru} un fac, toti isti
exm, o pmo- lui Belu si low
impuscat mentol pe metot co, an
fi lu got de nula esento. Un pot
 pncito- core o- tres glentat core
 o- pmoast mntea lui Bel, stin
 unu. w. Bel o. fort in pncast
me in lupto, si nia pe lo fo-
unei cognominu la manta.
 Un

136
no crio- controler ingrasceres
eui bel, co- rex olent rix miodos
o- legolifotti.

după ce Bebel o-feră asigurată,
el o-feră prețut familiei pentru
o-feră înmormântat în noi un
plăcut la-Te. Top up.

La coteza este dupa ce am executat
pe Bel, fati ei core am port. siget
la executie, am fost efectuantati in
foto. efective cu eu in mas
decelati am fost trimisi la 23 iunie
1950, de la milit. ei, pentru o-
port. siget la Bucuresti la noile
am un de la informati milit. ei,

Protesto in este de libertate pe
care o dau si o revin de la
voie.

Grace

De l'ign.

9 October 1969.

Declarație

Subiernatul Ezalmari Huși, fiul lui Alexandru și Ana, născut la 28 martie 1923 în satul Pădureni com. Centru Gheorghi Jud. Cluj, domiciliat în Str. Școlii Timiș nr. 1 Jud. Cluj prin prezenta declar următoarele:

În anul 1949 mazu angajat ca militan la Circumscripția Jingal Lăpus. În noaptea zilei de 25 decembrie 1949 am primit ordinului postea Plt. Lăpuș Florea și Serg. Maj. Trif Fabian să merg pentru a participa la prinderea lui Bela Alexa din "Gluzeul" alui satul Cufoara care era declarat fugar.

În urma acestui ordin am plecat (cu Lăpus însoțirea cu Lăpuș Florea, Trif Fabian, Coc Haral Haral Gheorghe, Trif Gheorghe, și alții în număr de 13-14. militanți) de la Circumscripția Lăpus pe care nu-i mai rețin și am ajuns în satul Cufoara.

În ziua aceea am fost oprit pe patrule de către militanți cu indicația să în momentul apariției lui Bela Alexa să fim atenți. Întrucât era înarmat și să procedăm la prinderea lui cu orice preț.

La scurt timp pe făcând apariția Bela Alexa. Înarmat, arind ca nu era în armă și după ce a fost oprit de către mine și militanții Tănt, l-a predat aruncând arma și. După ce l-am prins, l-am legat și ne-am deplasat ca el și cu cești militanți prin care și Plt. Bonari Augustin la locuința lui Hodis Ioan tot din satul Cufoara unde am stat până în dimineața zilei de

25 decembrie 1949, timp în care am fost scutit
de către gazdă de la muncă a muncii (furn
gura de pe a cun)

În dimineața zilei de 25 decembrie 1949,
am plecat cu o sanie împreună cu Bol Flea
în scialta militarii la Căminul de la Săpina
furn, aici, stiu că va raportat la județ
Somes, deșpre județea lui Bol Flea, după
care cu niște militarii am plecat acasă.

În ziua de 25 decembrie 1949, către seară
am fost chemat de acasă cu niște mili-
tarii în vi sa spus de către Plt. Lutu Florea
în Serg. maj. Trif Fabian că va primi ordin
de la lcu. Briceag să mergem cu Bol
Flea în locul unde a fost prins și
să-l lichidăm.

Pe seară am luat pe Bol Flea
și împreună cu militarii Lutu Florea, Trif
Fabian, Hristo Gheorghe, Cor Turel, Lutu
das cu o sanie în grădina Casei lui.
Aici i sa spus lui Bol Flea de către
Plt. Lutu Florea să meargă pe o pălăie
către pară în care timp mîlăsam Pasca
foarte care era și el cu noi, a fost asupra
lui Bol Flea împreună cu el. După ce
Pasca Turel a fost, am fost cu un fu
de armă asupra lui Bol Flea care într
timp căzuse jos.

Menționez că Serg. maj. Trif Fabian
des, a condus acțiunea de execuție a lui
Bol Flea nu a avut asupra lui armă.
După ce Bol Flea a fost împins,
eu am mers și i am aruncat otră și a
fost împins, cerându-i să meargă și-l
judec și să-l lichidăm.

Deși menționez că după săvîrșirea
faptei descrise mai sus mîlăsam Pasca Turel
a fost evidentat în mod doborât, fiind recom-
pensat cu bani și înmînat la București.

pentru a participa la schimbarea unui (sau) de
la infirmitatea lui.

Declar că în legătură cu cazul Bol
Hera am mai dat declarații în alte organe
care au solicitat acest lucru.

Astfel declar în nume de bună-credință

Sotman Hester 12 Febr 1969.

Seta în fata mării
L. cl. Bălășescu
161
160

Declarație

Subsemnatul COC HUREL, născut în anul 1922, la ora în via, din nr. 16, în comuna Nima, județul Cluj, fiul lui Simion și Ana, de profesie paznic, cu serviciul la uzina Electra-Minăstrea, municipiul Dej, și locuiesc în comuna Nima nr. 206. În legătură cu cazul BEL ABEXA din Cufoaia, declar următoarele:

În anul 1949, eram în serviciul milicii la circumscripția Irgu Lăpus, ca vecin general de miliție și eram folosit de obicei ca element de postură.

În acea perioadă era urmărirea pentru instigare politică, unitățile BEL ABEXA din satul Cufoaia, județul Maramureș. Dat fiind faptul că nu se reușise prinderea lui, s-a organizat o acțiune în cadrul circumscripției Irgu Lăpus, în satul Cufoaia, în seara zilei de 24/25 decembrie 1949, pentru prinderea subunității. Astfel că în noaptea respectivă, BEL ABEXA a fost prins din urmă și opus rezistență.

La acțiunea de prindere a lui BEL ABEXA, care a fost organizată și condusă de pgt. BOAR AUGUSTIN, în afară de mine au mai participat și milițieni: SĂMĂRI LOAN, VITIC GHEORGHE și alții.

Menționez că după ce l-am prins pe BEL ABEXA, noi răzătorii milițieni am dus împreună cu el în casa unui cetățean din satul Cufoaia, al cărui nume nu-l mai știu, și unde după obicei am fost serviți cu băutură și înmormântat.

- 2

161 162

pina dimineata in ziua de 25 decembrie 1949,
dupa ce o sara am transportat pe BEB ALEXA la
sedul circumscriptiei de militie Jg. Iapuz.

Am amintit ca in ziua de 25 dec.
1949 d-a primit ordin de la mr. BRICAN,
seful Securtatii judetului Iapuz, in sensul ca
BEB ALEXA sa fie dus si lichidat in locul unde a
fost prins.

La baza ordinului primit, s-a organizat
in seara zilei de 25 decembrie 1949, un colectiv
de militieni din care in afara de mine mai auin-
tesc ca au mai fost participati SATMAR IOAN,
VITIC GHORGHE, PASCA VASILE, BUTU FLOREA si
sau comanda serg. maj. TRIF FABIAN - ce era
secretarul circumscriptiei - am transportat pe BEB
ALEXA in sedul Cuforia, in apropierea casei lui
unde militienul PASCA VASILE si ned ca si ceilalti,
l-au impuscat mortal.

Mentionez ca eu nu am tras asupra lui
BEB ALEXA, deoarece am rămas să fugim de coi.

Stiu ca dupa ce BEB ALEXA a fost impuscat,
corva dintr-o militieni prezenta la executie, au mers
si a amutat tota victima sa vina sa-l ridice
pentru a-l incinerata.

Stiu de asemenea ca dupa executarea lui BEB
ALEXA, militienul PASCA VASILE a fost evidentiat, recom-
pensat in bani si trimis si la Bucuresti.

Astfel declar si amnez de buna voie.

Ion Raul

Hima 13 noiembrie 1969

*Data în fața noastră
L. cd. Bălțescu
162*

DECLARAȚIE

Subsemnatul Plut. maj. de Militie, Filip Nicolaie, sef de post din 1950, la postul de Militie fost Trg. Lăpuș, iar în prezent Oras Lăpuș, în prezent sef de Post la postul de Militie Cernesti, din 1951 și pînă în prezent, județul Maramureș, în legătură cu moartea lui BEL, "zis dieacu" din Satul Cufiolea, județul Maramureș, declar următorile:

În 1948-9, numitul Bel ... "zis dieacu" din Cufiolea, a avut ceva batoză de breierat grîu, unde nu știu sub ce formă a fost dat în judecată pentru neînregistrarea unor ceriale rezultate la batoză sau pentru altele, unde a fost condamnat la 3-4 luni închisoare pentru acest fapt, numitul după ce a aflat acest lucru a dispărut dela domiciliu, stînd fugar, în timpul cît a stat fugar numitul si-a facut rost de armă militară care numitul înbla cu ea.

În 1949, luna septembrie, eu am fost mutat dela postul de militie Rus, fost județ ~~Soroca~~ la postul de Militie fost Stoiceni, în prezent aparține de Orasul Lăpuș, județul Maramureș. După ce am venit la acest postul de Militie, am avut ca sef de post pe plut. de militie BOARU,.... în prezent trecut în rezervă, știu că are soție din comuna Cernuc, județul ~~Cluj~~ sau ZALAU, însă el nu știu de unde a fost în raza postului de Militie STOICENI, am avut și satul Cufiolea unde era și fugarul BEL.... "zis dieacu", din luna septembrie, 1949 și pînă la 24-25 decembrie noaptea 1949, eu ca militie, Somblea, alt militie -n nu știu cum îl cheam dar știu că este la fileala Banci Naționale Trg. Lăpuș ca paznic în prezent, seful de post fost Boaru, a m înblat aproape în fie care noapte în satul Cufiolea să putem prinde pe fugarul Bel ... "zis deacu "

În noaptea de 24-25 decembrie, 1949 am organizat o acțiune cu întreg efectivul din fosta circumscripție de militie Trg. Lăpuș pentru prinderea lui, unde în urma acțiunii făcute în noaptea arătată mai sus fugarul Bel... "zis deacu" au fost prins de noi din sus de casa lui cînd a eșit deacasă, fugarul Bel ... "zis deacu" a fost prins de militeanul fost Somblea, în prezent trecut în rezervă, militeanul a fost din raza comuni Beclean, însă nu știu din ce sat, cînd la somat pe fugar a arunca arma pe care o avea la somația militeanului din mină unde s-a predat organilor de stat. După ce a fost prins dimineața de 25 decembrie, 1949, în ziua de Crăciun, a fost adus de mine și de seful postului Boaru... la fosta circumscripție de militie Trg. Lăpuș, după ce l-am adus Plut. de militie Boaru... a raportat la postul

Plut. maj. Filip

163/164

Județ SOMES, cu reședința în Dej, nu îmi aduc aminte că unde a raportat la militea județeană Somes sau la Securitate, că fugarul Bel... "zis deac" din Cufioia a fost prins și ce să facem cu el, de acolo s-a primit ordin că pentru ce nu l-am înșușat spuind că să mergem să-l înșușăm, eu am spus către șeful de post Boaru.... că noil în lăsăm pe fugar la arest de orice este ziua de orăciun și să mergem acasă, adevă lapostul de milite Stioceni de unde aparținem, însă Plut. de Milite Boaru... el gira Circonscripția de milite Trg. Lăpuș, de orice nu avea șef. fostă Circonscripție.

În acel moment plut. milite Boaru.... la întrodus la arest pe fugarul Bel.... după care la data înprimire la fostul serg. maj. de milite Trifu ... în prezent mort spuindui să-l tină la arest pînă ce va veni el adouă zi și atunci se va vedea ce se va face cu fugarul, după care eu cu Plut. milite Boaru... militeanul Soblea..... am plecat cu o sanie a lui REES din Trg. Lăpuș pînă în comuna Stoiceni, la post de unde aparțineam.

În ziua de 26 decembre, 1949, am auzit că pe fugarul Bel... zis "deac" din Cufioia lar fi dusă în satul Cufioia unde a fost prins de noi în ziua de 25 decembre, 1949 și la înșușat mortal unde acolo a și rămas și la înmormintat familia fugarului.

De acest fapt stie plut. maj. de milite Virtic Ghiorghe, care în prezent se găsește la militea Orasului Lăpuș, fost militean Pasca... în prezent cu domiciliul în Trg. Lăpuș, care și el a fost de față cînd la înșușat pe fugarul Bel... zis "deac."

Atît declar și subtin prezenta declarați după care o semnez propiu.

Genesti la 8 X.1969

Plut. maj. de milite
Filip Nicolae.

ai spune că fusese prins și după ce s-a vădit
că boala lui nu a răpunsă cu un stă mic
de el, moare din cauza stă. Închisur de Bel Alexandru
în casa la elileonul alor. George tată din călă
Bubia, unde om stă mină diminuată în 21-22
de 25 decembrie 1943, când a venit o singură din
Bubia care nu a transportat ne cote la aduțea
uilemanșipia Tg. Lopus.

alibișioner în timpul est om q tot cu
cora lui alorli George om servit est cu
pador de curia de care se duce obici jno.
noapte de Brăilun. La alorli cu noi a fost imit
n a minit se țut cher n Bel Alexandru la fost
imitat de către Rectorul Booru Augustin din timpul
est om stă în cora lui alorli om observat la
Bel Alexandru că iero lovit lingă. un ochi
în din ut se discută fusese lovit cu potol armie
de către unul din aduțipia care lau minis

Am cum om oratut n mai rus, în 21-22
de 25 decembrie 1943. om apus cu Bel Alexandru
la elilitia Tg. Lopus unde lom lovit în gura
rebor de arala. Est timp om mai stă la
elilitia Tg. Lopus om observat că a sunat
telefonul dera Județana de milite Lopus, nu
stă cine n a solvestat ro vorbează cu Plot.
Boor Augustin care gipa n fuctia de sap pl
consonscripșea de milite Tg. Lopus. Alie stă
q nă spunea la tele on de către cel de p. 7-10.
Lopus lui Plot. Boor, dar rețin printre obtele
că ocreta răspundea că nu potolă recuța cer
ce ier corea-mativind că ieste alegă că în
ele din ur ma nu va recuța. Pănușe ier
ca în dervia de la telefon iera vorba Bel Alexandru

În ziua de 25 decembrie 1943. către ^{prima} om
sluat la Postul de milite Lopusini de care aporșion
Mitorioz om oflat că în gura zilei de 25 decembrie
1943, Bel Alexandru a fost transportat, pusol de
mai multă elilitia de mareaș sapelui Bubia
unde a fost imitșcat mortol. abentimșz p de
n nu om porticipat la recuța lui Bel Alexandru
om purt după c lera zile discutându-se printre
retoloni din rot Bubia că Bel a fost imitșcat de
către elilitionul Josco. Tăpale care porticipore
la recuțe. Deșignemă tot retoloni din rotul Bubia
discutau că Bel Alexandru a fost recuțol. Pănușe
na li fost condormat la morte.

Acesta îni este declarotia ne care a dău
n semnez de bunat. vaie.

Tg Lopus la 4. 8. 1969.

Huștar

Bata in fata noastra
 Le cl. Butcher

Le ch. Bultman

166

deklaratie

Subsemnul lui de milă fierea George din
 înălțimea vâșului Signus, susperonatul înălțimii Jupelului
 Maramures, privind cu zece cu munitii Bel Alexi Fis
 slănu din a fozie deale uramitroale:

În anul 1949 luna februarie ziua de 19 am fost
încadrat în lotul de către militarii județului Arad

La stă au stat și au făcut un instructiv pînă la data de 3.03.1969 date la care au fost repartizați la cererea scrisă de libreta Tr. Sînghe, unde au făcut semn, pînă în prezent un excepție: de la data de 17.X-1966, au fost numiți ref. de post în Coroceni pînă la 20.XI-1966, dată la care au fost mutat la postul de libreta Cj. Măcințur pînă în luna Septembrie 1965 -

În baza raportului depus de către mine, conducerea
respectivei Şişii m-a aprobat unitatea la 7. Şişii, înaintând
unul din copiii 3, care trebuie să urmeze licenţele la 7. Şişii s-a la
data de 20 sept. 1945, am fost unită cu ref. de post la 7. Şişii
după raportarea mea la Comandamentul de lăcăţie
7. Şişii, am început să muncească la ferreteriat, eram trimis
la serviciul de patrulare.

Pe ref. al Circumscripției era Luigi Tighi Fabian care
era secretarul Circ. de mil. t. s. Secretarul op. de box. p. t. s.

La plecarea în pensiuni se ordona să se arde brânză pe numele lui Bel Aloră și să se dea din lăptăși, care era fugit de la dăruirea și care avea o armă de pământ, așa că se va pune și chior să se aștepte atent la mișcările lui și să-l poată lua, pentru a nu fi atins de el. Iar în ziua a doua să se prezinte pe oscar în casă, după numele lui Bel Aloră și să se arde brânză pe numele lui, după care să se dea din lăptăși.

Se data de 25. XII - 1979 convocându-se miei mult
personal dela posturile din sub ordine ce: (dumbrava)
Stoiceni, Războare, Rohia si personalul Casarmintei, au vor-
put de a se intalni purtand de actiune, pentru primirea
lui. Bel Alexi zis Rieum. Si creasti actiune nu au participat.

post. scrierile a fost organizati de noaptea, in noaptea de
24/25 dec. 1950. Dr. H. N. N. N.

St. my. Huttery

În dimineața zilei de 25.XI.1959, venind la birou am găsit lucrătorii de miltie care a fost în cârmă la carcă -
 descripție sipo numitul Bel Alexi prins

Printre lucrătorii de miltie care au fost la prindere, înm. amintesc pe: Tor. Iluș, Filip Șef de post la Cernăuți, Serg. Tăntu, Dumitru, care stău în județ, militarii satmarini Joze, care servise ultimul cunoscut de mine în Târlisur - Jud Bistrița Năsăud, Păscu Vasile în T. Lăpuș, cu serv. la Intrep. T. Bileuș, Lutu Floresc din T. Lăpuș St. Cărbunari.

La un timp gine a venit mare lui dinu cu cerceafes și minime, Iluș Filip și cu mine am gis să-i dăm cafea unde ori Păscu mi s-a fost de acord spunând că mi s'nten mare la breichitul Bel și a lăsat telefonul să ne raporteze la lui Jud. Fomes.

Serg. Iluș Trifu Fabian care era șef al în Circumscripția a cerut ilil. Jud. Fomes să raporteze cele intregite odici despre prinderea lui Belu.

Erăm în birou când am văzut că a primit notă și în care scrie că Belu Alexi să fie executat și că Trifu să i se toate măsurile pentru executarea lui Belu.

Am stat puțin pe seară în care timp am văzut că opere s'au comutale la Trifu Fabian T. Lăpuș am mers în Belu pe s'au pentru a fi înpuscat. De s'au era:

Trifu Fabian, Lutu Floresc, militarii din Pety, mili. Rus Fome, militarii satmarini Joze, militarii Cor. Fucel

Quisi la la forie, eu am vut să rămân la seara la cei ori Tor. nu am admis hotărârea și rămân la Cor. Fucel după care am plecat tot în prinderea lui Bel Alexi Acela după cum se stat ordina de ilil. Jud. Fomes cu servitute și din ord. Iluș Trifu Fabian, făcându-l la exodare și la iși face necesitățile a fost pusent. Eu am văzut că eram în fața mea Pe Păscu Vasile, satmarini Joze și Lutu Floresc care e tres în el și la pusent după această satmarini Joze a mers și a comutat pe s'au lui Bel Alexi și vină și să ducă acest notul care era refuzent.

Eu am rămas în el rămânând chiar caștusele 3, în care „Lobol” care a fost descoperat de mine din care

Jui amintesc că se prindut ordina din partea lui Jud. Fomes, prin care citea prin ordina pe: Păscu, satmarini Lutu și alți. deci se va putea p'și la ordine -

atit de la susțin și secrete

Iluș Brătun

9. oct. 1969)

În continuare declarativ mele
din ziua de 8. oct. 1969 nu sînt decît
unul: Pe Alexă și dîm unu a fost
prins și ochi la comuniste, era bătut
și posesor a avut să-l mai bătă
atît decît sîntu și sîmne

Alina Hîntu

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

168-169
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

19.11.1969

exemplarul nr. 1 a fost
predat de mine, la 02.04.1970,
l.r. Ruseu Clement, de la
Comitetul județean de partid
Cluj. la col. Bolșev

N O T A

- privind rezultatul cercetărilor efectuate în legătură cu împușcarea numitului BEL ALEXA zis "Diacu" de către organele M.A.I. de la fostul raion Tg. Lăpuș, la 25 decembrie 1949, din ordinul fostului colonel BRICEAG NICOLAE.

Cu prilejul prelucrării și dezbaterii documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie 1968, la Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, a rezultat - pe baza informării primită de la Plut. major FILIP NICOLAE, șeful postului de miliție din comuna Cernești - că în anul 1949 a fost prins în satul Cufosia din fostul raion Tg. Lăpuș, numitul BEL ALEXA zis "Diacu" care dispăruse de la domiciliu și devenise fugar timp de un an, ca urmare a unei condamnări de drept comun, fiind invinuit de sabotaj economic. După prindere, în seara zilei de 25 decembrie 1949, pe baza ordinului primit de la BRICEAG NICOLAE - fost comandant al securității județului Someș - numitul BEL ALEXA a fost dus și executat în satul natal.

Din verificările efectuate în fostul raion Tg. Lăpuș, cât și din discuțiile purtate cu : Plut. major FILIP NICOLAE - șeful postului de miliție din comuna Cernești, județul Maramureș (participant la prinderea lui BEL); Plut. major VIRTIC GHEORGHE - lucrător la Biroul de miliție Tg. Lăpuș - (participant la executarea lui BEL); BOAR AUGUSTIN - fost subofițer de miliție - în prezent salariat la Cooperativa de consum din comuna Sintana, jud. Arad (participant la prinderea lui BEL); TRIF FABIAN - fost subofițer de miliție - în prezent domiciliat în comuna Jichișul de Jos, jud. Cluj (participant la executarea lui BEL); GOC AUREL - fost subofițer de miliție - în prezent domiciliat în comuna NIMA, jud. Cluj (participant la prinderea și executarea lui BEL); SATMARI IOAN - fost subofițer de miliție - în prezent domiciliat în Dej, strada Dealul Tîrgului nr. 1, jud. Cluj (participant la

169 770

prinderea și executarea lui BEL); PASCA VASILE - fost subofițer de miliție - în prezent salariat la Cooperativa "Tibleşul" din Tg.Lăpuș (participant la executarea lui BEL); LUTU FLOREA - fost subofițer de miliție, în prezent salariat la I.F.Tg.Lăpuș (participant la prinderea și executarea lui BEL); MONDA IOAN - fost subofițer de miliție - în prezent paznic la Filiala din Tg.Lăpuș a Băncii R.S.România (participant la prinderea lui BEL); BEL VALER-fiul victimei BEL ALEXA; BEL IOAN (care a fost prezent după câteva minute la locul unde a fost executat BEL ALEXA și apoi a participat la înhumarea lui) au rezultat următoarele :

BEL ALEXA s-a născut la 5 decembrie 1897 în satul Cufcaia, comuna Dumbrava, județul Maramureș, fiul lui Iov și Iuliana, a fost de profesie agricultor, fiind categorisit în anul 1949 chiabur, deoarece posedă o batoză de treierat și 82 iugăre pământ, din care 12 iugăre teren arabil, iar restul pădure, fânețe, stînci, etc.

Între anii 1936 - 1940, BEL ALEXA a îndeplinit funcția de primar în comună și a făcut atunci și ulterior, politică național-țărănistă.

La începutul anului 1949, BEL ALEXA a avut unele discuții cu consăteni de ai săi, printre care și NODIS IOAN (membru de partid) cărora le spunea că o să vină americanii. La auzul unor asemenea cuvinte, NODIS IOAN, care se găsea de mai mult timp în relații de "dușmănie" cu BEL ALEXA, l-a avertizat pe acesta că îl va da pe mîna organelor de stat.

Datorită faptului că BEL ALEXA era categorisit chiabur și că se stabilise pe baza informațiilor că el purta unele discuții dușmănoase, a fost trimis în judecata Tribunalului militar Cluj, care l-a condamnat în lipsă, prin sentința penală nr.1748/1949 la 1 an închisoare corecțională și 1000 lei amendă, pentru "răspîndirea de știri cu caracter dușmănos".

Aflînd ulterior, că s-a emis mandat de arestarea sa, cît și faptul că era urmărit pentru nepredarea cotelor obligatorii de cereale către stat, BEL ALEXA a devenit fugar la începutul anului 1949, stînd ascuns în păduri și unele localități, câteva luni de zile, timp în care și-a procurat și o armă. (arma era de proveniență militară). Din verificările efectuate, a rezultat că BEL ALEXA în poziția de fugar înarmat, nu a aderat la nici o bandă care acționa în acea perioadă prin părțile locului și nici că s-a dat la tilhării sau atacuri împotriva organelor de partid și de stat.

Deoarece atunci cînd BEL ALEXA a fost prins nu s-au efectuat cercetări sau vreun fel de acte din care să rezulte activitatea lui din perioada cît a stat fugar, nu s-a putut stabili cu certitudine adevăratul scop pentru care s-a înarmat, ci în discuțiile purtate cu persoanele menționate mai sus, s-au emis doar ipoteze cu privire la faptul că se înarmase pentru a riposta în cazul în care ar fi fost prins de către organele de stat.

În perioada cît BEL ALEXA a stat fugar, a fost în mai multe rînduri căutat acasă pe unde era bănuît că se ascunde pentru a fi prins și reținut de către organele de stat, pentru faptele arătate mai sus.

Pe baza ordinului telefonic primit de la securitatea fostului județ Someș (de la fostul maior BRICEAG NICOLAE) s-a organizat o acțiune în seara zilei de 24/25 decembrie 1949 în satul Cufoaia, la domiciliul lui BEL ALEXA, pentru a-l prinde, deoarece se dețineau informații că acesta urma să vină acasă cu prilejul zilei de " Crăciun ".

La acțiunea de prindere a lui BEL ALEXA, a participat un colectiv de circa 20 lucrători de la fosta circumscripție de miliție Tg.Lăpuș, sub comanda fostului plutonier BOAR AUGUSTIN (pe atunci șef de post în comuna Stoiceni și girant al funcției de comandant de circumscripție), și a fostului sergent major TRIF FABIAN (secretarul circumscripției).

Astfel că, în urma acțiunii întreprinse, BEL ALEXA a fost prins viu, în noaptea de 24/25 decembrie 1949, la domiciliul lui din satul Cufoaia, cînd deși a ieșit din casă înarmat și pregătit să fugă, fiind însă somat de către lucrătorii de miliție, s-a predat fără a opune vreo rezistență. După ce a fost prins, a fost bătut și dus apoi de către o parte de milițieni în casa lui NODIS IOAN (vecin al lui BEL ALEXA), unde atît milițienii, cît și BEL ALEXA au consumat băutură și mîncare, pînă în dimineața zilei de 25 decembrie 1949.

În dimineața zilei de 25 decembrie 1949, BEL ALEXA a fost legat și transportat cu o sanie la circumscripția de miliție Tg.Lăpuș. După ce milițienii au ajuns la circumscripție, împreună cu BEL ALEXA, Plut. BOAR AUGUSTIN a raportat la miliția fostului județ Someș că BEL a fost prins viu, fără a opune rezistență și că se găsește reținut, cerînd în același timp și precizări asupra modului în care urma să fie trimis la reședința județului. După circa 1-2 ore, plut. BOAR AUGUSTIN

171-42
a fost chemat la telefon de către fostul căpitan VASILIU de la miliția județului Someș și după ce a fost apostrofat că de ce l-au prins viu pe BEL ALEXA, i s-a ordonat de către fostul comandant al județului Someș, pe atunci maiorul BRICEAG NICOLAE, ca numitul BEL ALEXA să fie dus în locul unde a fost prins și sub pretextul că a "fugit de sub escortă" să fie executat.

Încă înainte de a lua sfârșit convorbirea telefonică, după ce a primit ordinul menționat mai sus, plut. BOAR AUGUSTIN a raportat (în prezența unor milițieni - din care cu o parte s-a discutat) că un asemenea ordin nu-l poate executa, întrucât nu exista bază legală. Ca urmare, plut. BOAR AUGUSTIN a fost avertizat că va fi tras la răspundere pentru atitudinea lui și a fost solicitat la telefon secretarul circumscripției, fostul sergent major TRIF FABIAN - căruia i-a fost repetat ordinul transmis inițial, făcându-l în același timp răspunzător de executarea lui întocmai.

Pe baza ordinului telefonic primit, fostul sergent major TRIF FABIAN a numit și organizat un colectiv format din subofițerii : PASCA VASILE, LUTU FLOREA, SATMARI IOAN, VIRTIC GHEORGHE, COC AUREL și în seara zilei de 25 decembrie 1949 au transportat în satul Cufoaia (la 6 km. de Tg. Lăpuș) pe BEL ALEXA, pentru a-l executa. Ajunși la domiciliul lui BEL ALEXA, l-au deslegat și dat jos din sanie, obligându-l să fugă din grădină spre casă pe o potecă. Inițial, BEL ALEXA de teama de a nu fi împușcat, a refuzat să plece din mijlocul milițienilor ce erau adunați în jurul lui, însă după mai multe insistențe și amenințări, el a fost determinat să plece spre casă. Când BEL ALEXA s-a depărtat circa 10-15 metri de grupul de milițieni dispuși în semicerc în urma lui, și s-a apropiat de casă la circa 30-40 metri, la comanda fostului sergent major TRIF FABIAN (care conducea acțiunea de execuție) cei cinci subofițeri de miliție (mai puțin COC AUREL care rămăsese la cai), au deschis foc asupra lui, împușcându-l. La câteva minute după ce BEL ALEXA a fost împușcat, la locul faptei și-a făcut apariția BEL IOAN (vecin și cumnat cu victima - alarmat de focurile de armă trase de milițieni), unde l-a găsit pe BEL ALEXA căzut la pământ, plin de sînge și care încă se zbătea, nu murise. În prezența lui BEL IOAN (după cum acesta a relatat fostul subofițer PASCA VASILE a mai tras un foc de armă asupra lui BEL ALEXA și acesta a decedat.

Din relatările lui BEL IOAN (vecin cu victima) a rezultat că în corpul victimei BEL ALEXA au fost trase în total 8 cartușe, din care 2 în cap, iar restul în spate și piept. Tot din relatările sus-numitului, a reieșit că după ce BEL ALEXA a fost împușcat, fostul subofițer SATMARI IOAN a mers la soția victimei care dormea în casă și după ce a trezit-o i s-a adresat cu următoarele cuvinte: "Hai scroafo puturoasă și îți ia porcul din grădină că a fost lichidat". Tot respectivul subofițer i-a cerut soției lui BEL ALEXA ca pînă dimineața el să fie înmormîntat, pentru ca cetățenii din sat să nu poată lua cunoștință de condițiile în care a fost omorît.

În cele din urmă, cu toată dispoziția dată de fostul serg.major SATMARI IOAN de a-l înmormînta pe BEL ALEXA pînă în dimineața zilei de 26 decembrie 1949, membrii familiei lui, l-au înhumat - după obiceiurile locale - în după amiaza zilei respective (în grădina proprie, unde se află și azi, la circa 150 metri de casă), în prezența unui numeros public din satul Cufesia, în fața căruia fiul victimei, BEL VALER, revoltat de uciderea tatălui său, a ținut un discurs arătînd împrejurările în care acesta a fost prins și omorît.

Deși au trecut aproape 20 de ani de la moartea lui BEL ALEXA, în discuțiile purtate cu fiul acestuia - BEL VALER - (în prezent contabil la spitalul din Tg.Lăpuș) a relatat plin de amărăciune (nu se putea abține din plîns) că întreaga familie este mîhnită de abuzul săvîrșit împotriva tatălui lui, care a fost ucis fără să fi fost condamnat la o asemenea pedeapsă.

BEL VALER, fiul victimei BEL ALEXA, a relatat că el și familia lui nu au reușit să cunoască nici pînă în prezent de ce tatăl lui a fost împușcat și că nu s-au adresat nimănui pentru a afla adevărul, de teama unor eventuale consecințe. De altfel, BEL VALER a spus că de la moartea tatălui lui și pînă în anul 1968, pentru motivul că acesta ar fi fost "bandit", a avut de suportat multe consecințe, care l-au afectat moral și materialmente (a fost deseori dat afară din diferite servicii, a fost scos din facultate, copiii lui nu au fost primiți în liceu și facultate, fiind nevoit în ultimă instanță să dea spre înfiere pe fiul cel mare pentru a putea să-l înscrie și să urmeze facultatea).

Pentru spiritul în care au acționat, "curaajul și devotamentul" de care au dat dovadă în acțiunea de prindere și executare prin împușcare a lui BEL ALEXA, în condițiile menționate mai sus, foștii subofițeri au fost evidențiați în fața efectivului Circumscripției de miliție Tg. Jăpuș, iar PASCA VASILE care s-a evidențiat în mod deosebit (apreciere rezultată și din conținutul foii de notare din perioada respectivă) a fost trimis - după cum el a relatat - la București, pentru a participa la sărbătorirea unui an de la înființarea miliției.

În concluzie, pe baza cercetărilor ce s-au efectuat, rezultă că deși BEL ALEXA era urmărit pentru a fi arestat și încarcerat în vederea executării pedepsei de 1 an închisoare la care fusese condamnat, olt și pentru a fi tras la răspundere pentru port ilegal de armă, totuși împușcarea lui, fără să fi căzut în timpul acțiunii de prindere sau fără să fi existat o sentință de condamnare la pedeapsa capitală, a constituit o crimă.

Dat fiind faptul că au trecut aproape 20 de ani de la moartea lui BEL ALEXA și că legal cei vinovați de executarea lui nu mai pot fi trași la răspundere penală (a trecut termenul de prescripție - 15 ani) și că membrii familiei victimei nu mai revendică azi nici o pretenție, propunem a se aproba următoarele :

1. Intrucît BRICEAG NICOLAE și PASCA VASILE - principalii vinovați de împușcarea lui BEL ALEXA - sînt membrii de partid, să fie informate organele locale de partid în evidența cărora sus-numiții se găsesc, pentru a dispune asupra măsurilor în raport cu faptele pe care ei le-au săvîrșit.

2. Să aducem la cunoștința familiei lui BEL ALEXA oprobiul față de ilegalitatea săvîrșită atunci.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

21 oct.1969

NOTA - RAPORT

=====

- privind cazul BEL ALEXA zis "Diacu"
din județul Maramureș.

În anul 1968, Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, a trimis C.S.S. un raport cu nr.1/B.G/100.413, prin care sesiza că la data de 25 decembrie 1950 a fost prins în satul Cufcaia din fostul raion Tg. Lăpuș, numitul BEL zis "Diacu", care dispăruse de la domiciliu și devenise fugar timp de un an, ca urmare a unei condamnări de drept comun, fiind învinuit de sabotaj economic. După prindere, în seara zilei de 25 decembrie 1950, pe baza unui ordin primit de la securitatea din Dej (fostă reședința județului Someș) numitul BEL a fost dus și executat în satul natal.

Din verificările efectuate în fostul raion Tg. Lăpuș cît și din discuțiile purtate cu :plut.major FILIP NICOLAE -șeful postului de miliție din comuna Cernesti, județul Maramureș (participant la prinderea lui BEL), plut.major VIRTIC GHEORGHE - lucrător la Biroul de miliție Tg. Lăpuș (participant la executarea lui BEL); PASCA VASILE - fost subofițer de miliție (scos în anul 1956)(participant la executarea lui BEL), în prezent salariat la Cooperativa "Tibleșul din Tg. Lăpuș; LUTU FLOREA - fost subofițer de miliție (scos în anul 1954) (participant la prinderea și executarea lui BEL), în prezent salariat la I.F.Tg. Lăpuș, depozitul "Gilgău"; MONDA IOAN - fost subofițer de miliție (scos în anul 1956) (participant la prinderea lui BEL), în prezent salariat (paznic) la filiala din Tg. Lăpuș a Băncii R.S.România; BEL VALER - fiul victimei BEL ALEXA; BEL IOAN (care a fost prezent după cîteva minute la locul unde a fost executat BEL ALEXA și apoi a participat la înhumarea lui); au rezultat următoarele :

BEL ALEXA s-a născut la 5 decembrie 1897 în satul Cufoala, comuna Dumbrava, județul Maramureș, fiul lui Iov și Iuliana, a fost de profesie agricultor, fiind categorisit în anul 1949 chiabur, deoarece posedă o batoză de treierat și 82 iugăre pământ, din care 12 iugăre teren arabiliar restul pădure, fînețe, stînci, etc.

Între anii 1936 - 1940, BEL ALEXA a îndeplinit funcția de primar în comună și a făcut atunci și ulterior, politică național-tărănistă.

La începutul anului 1949, BEL ALEXA a avut unele discuții cu consăteni de ai săi, printre care și NODIS IOAN (membru de partid) cărora le spunea că o să vină americanii. La auzul unor asemenea cuvinte, NODIS IOAN, care se găsea de mai mult timp în relații de "dușmănie" cu BEL ALEXA, l-a avertizat pe acesta că îl va da pe mîna organelor de stat.

Datorită faptului că BEL ALEXA era categorisit chiabur și că se "stabilise", pe baza informațiilor că el purta unele discuții dușmănoase, a fost trimis în judecata Tribunalului militar Cluj, care l-a condamnat în lipsă, prin sentința penală nr.1748/1949 la un an închisoare corecțională și 1.000 lei amendă pentru "răspîndirea de știri cu caracter dușmănos".

Aflînd, ulterior, că s-a emis mandat de arestarea sa, cît și faptul că era urmărit pentru nepredarea cotelor obligatorii de cereale către stat, BEL ALEXA a devenit fugar, la începutul anului 1949, stînd ascuns în pădure și unele localități, cîteva luni de zile, timp în care și-a procurat și o armă. (nu s-a putut stabili dacă arma era de proveniență militară sau de vînătoare). Din verificările efectuate a rezultat că BEL ALEXA în poziția de fugar înarmat, nu a aderat la nici-o bandă care acționa în acea perioadă prin părțile locului și nici că s-a dat la tilhării sau atacuri împotriva organelor de partid și de stat.

Raportez însă că, deoarece atunci cînd BEL ALEXA a fost prins, nu s-au efectuat cercetări sau vreun fel de acte din care să rezulte activitatea lui în perioada cît a stat fugar, nu s-a putut stabili cu certitudine adevăratul scop pentru care s-a înarmat, ci în discuțiile ce le-am purtat sau emis doar ipoteze cu privire la faptul că se înarmase pentru a riposta în cazul în care ar fi fost prins de către organele de stat.

În perioada cît BEL ALEXA a stat fugar, a fost în mai multe rînduri căutat acasă și pe unde era bănuir că se ascundea, pentru

a fi prins și reținut de către organele de stat, pentru faptele raportate mai sus.

Pe baza ordinului telefonic primit de la securitatea fostului județ Someș (de la fostul maior BRICEAG NICOLAE) s-a organizat o acțiune în seara zilei de 24/25 decembrie 1949 în satul Cufoaia, la domiciliul lui BEL ALEXA pentru a-l prinde, deoarece se dețineau informații că acesta urma să vină acasă cu prilejul zilei de "Crăciun".

La acțiunea de prindere a lui BEL ALEXA, a participat un colectiv de circa 20 lucrători de la fosta circumscripție de miliție Tg. Lăpuș, sub comanda fostului plut.major BOAR AUGUSTIN (pe atunci șef de post în comuna Stoiceni și gira și funcția de comandant al circumscripției) și a fostului sergent major TRIF FABIAN (locțiitor politic).

Astfel că, în urma acțiunii întreprinse, BEL ALEXA a fost prins viu, în noaptea de 24/25 decembrie 1949, la domiciliul lui din satul Cufoaia, când deși a ieșit din casă înarmat și pregătit să fugă, fiind somat de către lucrători de miliție, s-a predat fără a opune vreo rezistență. După ce a fost prins, a fost grav bătut (lovit cu patul armei în cap) și dus apoi de către o parte din milițieni în casa lui NODIS IOAN (vecin al lui BELA ALEXA) unde atît milițienii cît și BELA ALEXA au consumat băutură și mîncare, pînă în dimineața zilei de 25 decembrie 1949.

În dimineața zilei de 25 decembrie 1949, BEL ALEXA a fost legat și transportat cu o sanie la circumscripția de miliție Tg. Lăpuș. După ce milițienii au ajuns la circumscripție, împreună cu BEL ALEXA, plut.major BOAR AUGUSTIN a raportat la miliția fostului județ Someș că Bel Alexa a fost prins viu, fără a opune rezistență și că se găsește reținut, cerînd în același timp și precizări asupra modului în care urma să fie trimis la penitenciar. După circa 2-3 ore, plut.major BOAR AUGUSTIN a fost chemat la telefon de către miliția județului Someș (nu s-a putut stabili de cine anume) și după ce a fost apostrofăat că de ce l-au prins viu pe BEL ALEXA, i s-a comunicat că din ordinul fostului comandant al securității județului Someș, pe atunci Mr. BRICEAG NICOLAE, numitul BEL ALEXA să fie dus în locul unde a fost prins și sub pretextul că " a fugit de sub escortă" să fie executat.

177 178

Raportez că deși am căutat în arhivele organelor respective de miliție și securitate, nu am găsit niciun document scris în legătură cu ordinul de mai sus.-

Încă înainte de a lua sfârșit convorbirea telefonică, după ce a primit ordinul menționat mai sus, plut.major BOAR AUGUSTIN a raportat (în prezența unor milițieni - din care cu o parte am discutat) că un asemenea ordin nu-l poate executa întrucât nu exista baza legală. Ca urmare, plut.major BOAR AUGUSTIN a fost avertizat că va fi tras la răspundere pentru atitudinea lui și a fost solicitat la telefon locțiitorul politic - fostul sergent major TRIF FABIAN căruia i-a fost repetat ordinul transmis inițial, făcându-l în același timp răspunzător de executarea lui întocmai.

Pe baza ordinului telefonic primit, fostul sergent major TRIF FABIAN a numit și organizat un colectiv format din subofițerii PASCA VASILE, LUTU FLOREA, SZATMARI IOAN, VIRNIC GHEORGHE, COC AUREL și în seara zilei de 25 decembrie 1949, au transportat cu o sanie în satul Cufoaia (la 6 km. de Tg. Lăpuș) pe BEL ALEXA pentru a-l executa. Ajunși la domiciliul lui BEL ALEXA, i-au deslegat și dat jos din sanie, obligându-l să fugă din grădină spre casă pe o potecă. Inițial BEL ALEXA, de teama de a nu fi împușcat, a refuzat să plece din mijlocul milițienilor ce erau adunați în jurul lui, însă după mai multe insistențe și amenințări, el a fost determinat să plece spre casă. Când BEL ALEXA s-a depărtat circa 10-15 metri de grupul de milițieni dispuși în semi-cerc în urma lui, și s-a apropiat la circa 30-40 m. de casă, la comanda fostului sergent major TRIF FABIAN (care conducea acțiunea de execuție) cei 5 subofițeri de miliție (mai puțin COC AUREL care rămăsese la cai) au deschis foc asupra lui împușcându-l. La câteva minute după ce BEL ALEXA a fost împușcat, la locul faptei și-a făcut apariția BEL IOAN (vecin și cumnat cu victima - alarmat de focurile de arme trase de milițieni) unde l-a găsit pe BEL ALEXA căzut la pământ, plin de sânge și care încă se zbătea, nu murise. În prezența lui BEL IOAN (după cum acesta a relatat) fostul subofițer PASCA VASILE a mai tras un foc de armă asupra lui BEL ALEXA și acesta a decedat.

Din relatările lui BEL IOAN (vecin cu victima) rezultă că în corpul victimei BEL ALEXA, au fost trase în total 8 cartușe, din care 2 în cap și restul în spate și piept. Tot din relatările sus-numitului a reeșit că după ce BEL ALEXA a fost împușcat, fostul subofițer TRIF FABIAN a mers la soția victimei care dormea în casă și după ce atrezit-o i s-a adresat cu următoarele cuvinte: " Hai

scroafă puturoasă și își ia porcul din grădină că a fost lichidat ". Tot respectivul subofițer, i-a cerut soției lui BEL ALEXA ca pînă dimineața el să fie înmormintat, pentru ca cetățenii din sat să nu poată lua cunoștință de condițiile în care a fost omorît.

În cele din urmă, cu toată dispoziția dată de fostul sergent major TRIF FABIAN de a-l înmormînta pe BEL ALEXA pînă în dimineața zilei de 26 decembrie 1949, membrii familiei lui, l-au înhumat - după obiceiurile locale - în după amiaza zilei respective (în grădina proprie, unde se află și azi, la circa 150 m. de casă) în prezența unui numeros public din satul Cufoaia, în fața căruia fiul victimei, BEL VALER, revoltat de uciderea tatălui său, a ținut un discurs, arătînd împrejurările în care acesta a fost prins și omorît.

Deși au trecut aproape două zeci de ani, de la moartea lui BEL ALEXA, în discuțiile purtate cu fiul acestuia - BEL VALER, (în prezent contabil la Spitalul din Tg. Lăpuș) a relatat, plin de amărăciune (nu se putea abține din plîns) că întreaga familie este mîhnită de abuzul săvîrșit împotriva tatălui lui, care a fost ucis fără să fi fost condamnat la o asemenea pedeapsă.

BEL VALER, fiul victimei BEL ALEXA, a relatat că el și familia nu au reușit să cunoască nici pînă în prezent de ce tatăl lui a fost împușcat și că nu s-au adresat nimănui pentru a afla adevărul, de teama unor eventuale consecințe. De altfel, BEL VALER a spus că de la moartea tatălui lui și pînă în anul 1968, pentru motivul că acesta ar fi fost "bandit" a avut de suportat multe consecințe care l-au afectat moral și materialmente (a fost deseori dat afară din diferite servicii, a fost scos din facultate, copii lui nu au fost primiți în liceu și facultate, fiind nevoit în ultimă instanță să dea spre înfiere pe fiul cel mare pentru a putea să-l înscrie și să urmeze facultatea).

x

x

x

Raportez că dintre persoanele care au avut cunoștință și au participat la prinderea și executarea lui BEL ALEXA, nu s-a putut sta de vorbă cu subofițerii BOAR AUGUSTIN, TRIF FABIAN, SZATMARI IOAN și COC AUREL, deoarece după ce au fost îndepărtați din miliție între anii 1953 - 1954, nu se cunoaște unde s-au stabilit cu domiciliu.

./...

Pentru spiritul în care au acționat, " curajul și devotamentul " de care au dat dovadă în acțiunea de prindere și executare prin împușcare a lui BEL ALEXA, în condițiile raportate mai sus, foștii subofițeri au fost evidențiați în fața efectivului circumscripției de miliție Tg. Lăpuș, iar PASCA VASILE care s-a evidențiat în mod deosebit (apreciere rezultată și din conținutul foii de notare din perioada respectivă) a fost trimis (după cum el arelatat) la București, pentru a participa la sărbătorirea împlinirii unui an de la înființarea miliției.

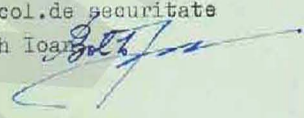
În concluzie, pe baza celor raportate mai sus, apreciez că deși BEL ALEXA era urmărit pentru a fi arestat și încarcerat în vederea executării pedepsei de un an închisoare la care fusese condamnat, cît și pentru a fi tras la răspundere pentru port ilegal de armă și nepredarea cotelor obligatorii de cereale către stat, totuși împușcarea lui fără să fi căzut în timpul acțiunii de prindere sau fără să fi existat o sentință de condamnare la pedeapsa capitală, a constituit o încălcare grosolană a legalității, în ultimă instanță o crimă.

Dat fiind faptul că au trecut aproape douăzeci de ani, de la moartea lui BEL ALEXA și că legal cei vinovați de executarea lui nu mai pot fi trași la răspundere (a trecut termenul de prescripție - 15 ani) și că membrii familiei victimei nu mai revendică azi nici-o pretenție, propun a se aproba totuși să aducem la cunoștința familiei lui BEL ALEXA, aprobiul față de ilegalitatea săvîrșită atunci.

Față de cele raportate, rog a se hotări.

Lt.col.de securitate

Both Ioan

N O T A
=====

- privind rezultatul cercetărilor efectuate în legătură cu împuşcarea numitului BEL ALEXA zis "Diacu" de către organele M.A.I. de la fostul raion Tg. Lăpuş, la 25 decembrie 1949, din ordinul fostului colonel BRICEAG NICOLAE.

În anul 1968, cu prilejul dezbaterii documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român din aprilie, la Inspectoratul de securitate al judeţului Maramureş, a reeşit din discuţiile purtate de către participanţi că în anul 1949 a fost prins de organele M.A.I. numitul BEL ALEXA zis "Diacu" din satul Cufoaia (fostul raion Tg. Lăpuş), care dispăruse de la domiciliu şi devenise fugar, deoarece era urmărit pentru executarea unei condamnări de drept comun. După prindere, în seara zilei de 25 decembrie 1949, pe baza ordinului primit de la BRICEAG NICOLAE - pe atunci comandant al securităţii fostului judeţ Someş - numitul BEL ALEXA a fost dus şi executat în satul natal.

Din cercetările efectuate în fostul raion Tg. Lăpuş, din discuţiile purtate cu un număr de 9 subofiţeri de miliţie, care au participat la prinderea sau împuşcarea lui BEL ALEXA, ca şi alte persoane care au avut cunoştinţă de acest caz, cât şi cu o parte din membrii familiei lui, au rezultat următoarele :

La începutul anului 1949, BEL ALEXA a fost judecat de către Tribunalul militar Cluj şi condamnat în lipsă, prin sentinţa penală nr.1748/1949, la un an închisoare corecţională şi 1.00 lei amendă pentru "răspîndirea de ştiri cu caracter dăunător".

Aflînd că s-a emis mandat de arestarea sa, cât şi faptul că era urmărit pentru nepredarea cotelor obligatorii de

cereale către stat, BEL ALEXA (categorisit atunci chiabur) a devenit fugar, stînd ascuns prin păduri și unele localități din fostul raion Tg. Lăpuș, timp în care și-a procurat și o armă.

În perioada cît BEL ALEXA a stat fugar, a fost căutat în mai multe rînduri acasă și pe unde era bănuț că se ascundea pentru a fi prins și reținut de către organele de stat, însă de fiecare dată nu a fost găsit.

Pe baza unor informații primite ulterior, din care rezultă că BEL ALEXA va veni acasă cu prilejul sărbătoririi "Crăciunului" s-a organizat, din ordinul lui BRICEAG NICOLAE, o acțiune cu efectivul Circumscripției de miliție Tg. Lăpuș, în seara zilei de 24/25 decembrie 1949, la domiciliul sus-numitului, pentru a-l prinde. Ca urmare, BEL ALEXA a fost prins viu, în noaptea respectivă, fără a opune rezistență, apoi legat și transportat în dimineața zilei de 25 decembrie 1949 la sediul miliției din Tg. Lăpuș.

Despre prinderea lui BEL ALEXA s-a raportat în ziua de 25 decembrie 1949 la miliția și securitatea fostului județ Someș, de unde - după ce li s-au adus reproșuri milițienilor de la Tg. Lăpuș în legătură cu vina ce au avut-o că l-au prins viu pe BEL ALEXA, fostul colonel BRICEAG NICOLAE a ordonat ca respectivul să fie dus în locul unde a fost prins și să fie executat prin împușcare, sub pretextul că a fugit de sub escortă.

Astfel că, sub comanda fostului subofițer TRIF FABIAN de la miliția raionului Tg. Lăpuș, s-a organizat un colectiv de 5 milițieni care au transportat la domiciliu pe BEL ALEXA în seara zilei de 25 decembrie 1949, unde l-au împușcat mortal. După ce BEL ALEXA a fost împușcat, a fost predat familiei, care l-a înhumat în grădina proprie, unde i se află mormîntul și în prezent.

În concluzie, din cercetările efectuate în cazul BEL ALEXA, a rezultat că deși acesta era urmărit pentru a fi arestat și încarcerat în vederea executării pedepsei la care fusese condamnat, cît și pentru a fi tras la răspundere pentru port ilegal de armă și nepredarea cotelor obligatorii de cereale către stat, totuși împușcarea lui fără să fi căzut în timpul acțiunii de prindere sau fără să fi fost condamnat la moarte, a constituit o crimă.

Vina principală în ce privește împușcarea mortală a lui BEL ALEXA în condițiile descrise mai sus, o poartă BRICEAG NICOLAE, care a ordonat ca sus-numitul să fie lichidat, precum și fostul subofițer de miliție PASCA VASILE care a tras primul focul de armă cauzator de moarte asupra victimei BEL.

Dat fiind faptul că au trecut aproape 20 de ani de la moartea lui BEL ALEXA și că legal cei vinovați de executarea lui nu mai pot fi trași la răspundere penală (a trecut termenul de prescripție de 15 ani), propunem ca despre faptele săvârșite de BRICEAG NICOLAE și PASCA VASILE - ambii membrii de partid - să fie informate organele de partid în evidența cărora ei se află, pentru a hotărî asupra măsurilor ce se impun a fi luate împotriva lor.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la concluziile ce au rezultat din verificarea împrejurărilor în care BEL ALEXA a fost executat prin împușcare.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

27 oct.1969

NOTA - RAPORT

=====

- privind pe BOGA PAVEL.

Cu prilejul prelucrării și dezbaterii documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie 1968, la Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, maiorul GHEORGHIU VASILE, a arătat că discutând cu Opt. în rezervă SILING SIMION (care a participat la acțiunea de lichidare a bandei POP - ONIGA) acesta i-a relatat că în urmă cu câțiva ani, BOGA PAVEL fost colaborator al organelor de securitate, ar fi trădat față de fugarii acțiunile ce se duceau pentru prinderea lor. Adus la sediul fostului raion de securitate Tg. Lăpuș, pentru a da lamuriri în legătură cu trădarea, BOGA PAVEL a fost introdus într-o noapte în beciul clădirii, unde s-a sinucis prin strangulare. Ulterior, cadavrul lui BOGA PAVEL a fost aruncat într-un puț sec din Tg. Lăpuș.

În legătură cu aspectele de mai sus, și BOGA NASTASIA - soția lui BOGA PAVEL - s-a adresat cu un memoriu C.S.S., în care cere să i se comunice unde se găsește soțul ei care a fost ridicat de la domiciliu de către organele securității fostului raion Tg. Lăpuș, la 10 noiembrie 1952, dată de când nu mai știe nimic despre el.

Din verificările efectuate în fostul raion Tg.Lăpuș, din discuțiile purtate cu unii ofițeri și subofițeri, participanți la acțiunile duse împotriva bandei de fugari înarmați POP - ONIGA, cu alte persoane care au cunoștință de cazul BOGA PAVEL, cât și cu o parte din membrii familiei acestuia, au rezultat următoarele :

./..

185
184

BOGA PAVEL s-a născut la 5 sept. 1896, în satul Libotin, comuna Cupșeni, județul Maramureș, fiul lui Simion și Ana și a fost de profesie agricultor.

În perioada anilor 1950 - 1953, pe teritoriul fostului raion Tg. Lăpuș, județul Maramureș, acționa banda de fugari înarmați POP - ONIGA. O parte din membrii acestei bande - după cum s-a stabilit atunci - erau găzduiți și aprovizionați cu alimente și de către unii cetățeni din satul Libotin, printre care și de BOGA PAVEL.

Ca urmare, BOGA PAVEL, cît și alți cetățeni din satul Libotin, au fost solicitați să sprijine organele M.A.I. în acțiunea ce o duceau de prindere și lichidare a bandei POP - ONIGA. Unii dintre cetățenii din satul Libotin au înțeles și au ajutat organele de stat, alții dimpotrivă, în loc să anunțe prezența fugarilor sau locul unde știau că se ascund, după ce se discuta cu ei la securitate sau miliție, mergeau și încunoștințau membrii bandei de fugari că sînt urmăriți și ca atare îi îndemneau să-și schimbe ascunzișul pentru a nu fi prinși. Printre cei care au procedat așa, a fost și BOGA PAVEL, care în afară de faptul că anunța pe fugari că sînt urmăriți, atît el cît și membrii familiei lui îi ajutau cu alimente și uneori îi găzduia.

Stabilindu-se că BOGA PAVEL cunoștea locurile unde erau ascunși o parte din membrii bandei de fugari, și că pactiza cu aceștia, a fost invitat în ziua de 6 noiembrie 1952 la fostul raion de securitate Tg. Lăpuș, pentru a fi cercetat și tras la răspundere.

Cu prilejul cercetării, BOGA PAVEL și-a recunoscut vinovăția, a dat unele informații în legătură cu locul unde erau ascunși fugarii și a promis că va colabora cinstit cu organele M.A.I. pentru prinderea lor.

Pentru a se putea verifica veridicitatea informațiilor date de BOGA PAVEL, s-a hotărît ca el să fie reținut la securitatea fostului raion Tg. Lăpuș, timp în care să se continue și cercetarea lui. Astfel că, în seara zilei de 6/7 noiembrie 1952, BOGA PAVEL a fost introdus în arestul (beciul) organului de securitate, după ce i s-a făcut o percheziție sumară.

Datorită faptului că locul unde BOGA PAVEL a fost reținut pe timpul nopții, nu era amenajat corespunzător, că nu a fost supravegheat pe timpul reținerii lui și că respectivul nu a fost percheziționat în amănunțime, pentru a nu-i da posibilitatea să-și introducă diferite obiecte cu el, în dimineața zilei de 7 noiembrie 1952, sus-numitul a fost găsit mort, se spinzura-se cu o funie de cîneapă de gratiile geamului. (funia o avusese ascunsă în căciulă).

Dr. Person Cazul de mai sus a fost raportat la Posta Regiune M.A.I.

Baia Mare, de unde s-a deplasat la fața locului, fostul locțiitor al direcției căpitan STERN ADALBERT. (în prezent decedat).

După ce s-a convins că BOGA PAVEL murise în condițiile ce i se raportează, a dat ordin fostului comandant de raion BANC ALEXAN-
DRU (azi locot.colonel - șef secție securitate la municipiul
Sighetul Marmăției) ca în cel mai strict secret, la căderea se-
rii să îngroape cadavrul lui BOGA PAVEL undeva în apropiere.

Pe baza ordinului primit, locot.colonel BANC ALEXANDRU împreună cu SILINC SIMION (azi cpt. în rezervă - pensionar C.S.S.) au săpat în seara zilei de 7 noiembrie 1952, o groapă (într-o curte unde se afla o clădire tot a securității raionale) în care au înhumat cadavrul lui BOGA PAVEL.

Din verificările efectuate a rezultat că și în prezent cadavrul lui BOGA PAVEL se găsește înhumat în același loc și că despre acest lucru, în afară de cei doi ofițeri menționați mai sus, nici pînă azi nu cunoaște nimeni nimic.

Data fiind această situație, cît și faptul că în locul unde BOGA PAVEL a fost înhumat se găsește casa și grădina fostului proprietar care este în permanență acasă și că locul respectiv este aproape în centrul orașului Tg.Lăpuș - unde în permanență circulă cetățeni - nu a fost oportună efectuarea deshumării.

In concluzie, pe baza verificărilor efectuate, a rezultat că BOGA PAVEL a avut legături și a favorizat membrii bandei

Dr. Personal

za pe intreredita

Bala Ma

toate

Dupa

raporta

duu

Sighe

ril

BEHL

se

da

C.C. din

impreun

C.S.S.)

(intr-

in car

187
186

de fugari inarmați POP - ONIGA, cu alimente, găzduire și incu-
noștințare de acțiunile ce se duceau împotriva lor. A rezultat
de asemenea, că fiind invitat la organele de securitate pentru
a da socoteală de faptele comise, de teama consecințelor, BOGA
PAVEL s-a sinucis.

Propun a se aproba să se comunice familiei lui BOGA
PAVEL împrejurările în care acesta a dispărut (căci ei așa știu)
fără însă a le spune că a decedat și că se găsește înhumat la Tg.
Lăpuș, ci că s-a sinucis în arestul fostei Regiuni M.A.I. Baia
Mare și a fost înmormântat într-un loc din împrejurimi, care nu
mai poate fi identificat, deoarece ofițerul care a avut cunoș-
tință de acest lucru (respectiv STERN ADALBERT) a decedat între
timp și el.

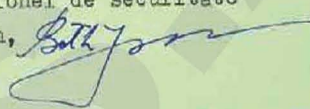
Aprob

Închis

Față de cele raportate, rog a se notări.

Locot.colonel de securitate

Both Ioan,

2 ex.

Reg. I.

Dactil.T.I.

RAPORT

Subsemnatul Lt. col. Bolyan
Alexandru din cadrul Inspectoratului
de Securitate al județului Maramureș, în
prezent seful secției municipale Sigetului
Maramureș, la cele întrebate în cazul lui
BOGA PAVEL din Hăbotin, raportează următoarea-
cele:

În anul 1952, am detinut funcția
de seful Secției regionale la forțul regională-
pus. În acea perioadă în "muntele Siblesu-
lui" se ascundea banda de fugari "DOPACHIN"
din Lăpus. Pentru depistarea acestor fugari
și a favorizatorilor, s-a format în cadrul
forței Direcției Regionale de Sec. Maramureș
un grup operativ format din 2-3 ofițeri.

Îmi amintesc că printre ști favor-
izatorii a fugarii a fost identificat și
numitul Boga Pavel din Hăbotin, care a re-
cunoscut că întreține legături cu ei și că le-a
pus de mai multe ori în alimente. După
ce îmi amintesc acerte a fost chemat la
sediu securității din Tr. Lăpus, unde a stat
cu el pe vorbă forțul Lt. maj. Fludescu
Merces în prezent trecut în rezervă armă
domiciliul în Baia Mare. În urma dis-
cutărilor purtate Boga a spus că el cunoaște
unde se ascundea fugarii și me-am dus mai
mult ofițeri 2 zile în 2 nopți la locul in-
detat de el, dar ulterior s-a stabilit că
el în prealabil a anunțat fugarii să fugă
din toate locurile pe care mă purtat de mai
multe ori cu mine. Într-o zi am
din nou a fost chemat la sediul orga-
nelor noastre de forță Lt. maj. Fludescu
care a stat cu el mai mult timp de
vorbă, fără să-mi spună ce anume, căci
eu în acel rău mă găream la reședin-
ța raională, am fost plecat pe teren în
raion sau chiar la regiune, nici nu

mi s-a raportat la reînaltare ce amme
cu fauet cu Boga, nici cu Fludescu nu
m-am întâlnit întrucât între timp a pleat
acare la Baie Mare.

Diminea dimineata pe la orele 7⁰⁰ a
venit acare la mine şiterul de serviciu
depră cît tmi amitea Ept. Siline Simion
în prezent pensionar şi mi-a raportat că
ll. maj. Fludescu a ordonat ca Boga Daniel
să fie introdus în locu sedului, dar pnte
noapte sa strangulat. - După ce m-am
convins de cele raportate de şiterul
respectiv, imediat am raportat cazul
telefonie ll. col. STERH ADALBERT, care oti-
nea securitate de sub director şi era în le
comanda Direcţiei Regionale. - În prezent
decedat. Acare s-a deplasat la şita lo-
cuelui şi după ce s-a convins de cele rapor-
tate, mi-a ordonat mie şi Ept. Siline
Simion ca depre acare problema să nu
plecutăm cu nimenea, că este secret pro-
fesional. Tot datale me-a ordonat să îl
îngropăm în mod foarte secret, undere
sînti depre acare să nu vorbim cu
nimenea, nici cu colegii nostri. Silina
bulletinul de îndemnitare a celui în ca-
use şi me-a spus că va revolve înre-
gistrarea de corcelui prin regiune. -

Stoi primind ordonul am treut
la executare lui în care (uleian şi lam
immorminta în gradina de rize şi în
forul sedui de securitate, adică în gră-
dina proprietatea cetatei lui BODOR
LOSTAN, după care (în gatele carei) -

Alte probleme nu am de raportat

Ll. Col. de Securitate
BAHC ALEXANDRU

Completare pe voru:

În completare am omis să menționez
 inițial că în legătură cu impresiunile
 în care a avut loc decesul lui BOGA PAVEL,
 el în în legătură cu se s-a ordonat să
 facem în continuare, nu s-a încheiat
nici un act legal în nici una a fost adus
reșon medic legist care nu constată în
acte că adămurătele cauze ale morții
lui BOGA PAVEL sau datorat minusculei
prin strângătoare în nu în alt fel.

Menționarea de asemenea că am avut
 discuția pe spiterii de la regiunea de
 securitate și siguranță lui BOGA PAVEL sa
 fi legendară de către regiune astfel în
 el și interesului și nu că el a decedat
la sanatoriu în nu în 'Gog. Hăpuș.

Arăt că, din nou trebuie aproape 17 ani
 de la decesul lui BOGA PAVEL, totuși date
 man de plasa la Gog. Hăpuș, as putea indica
 cu aproximativ locul unde el se afla
 îngropat

Dr. Col. de Securitate.
 BĂNCĂLESCU

Declarație

Subsemnatul Lilinc Limon, născut
în anul 1922, luna ayt. zimo. 2. în com.
Neamola sat Peria = Hoshelung jud. Polș.
fiul lui Toon și Maria, în prezent
sunt pensionari P.S.S. și locuiesc în
orașul Tp. Lopus str. Tineretului Nr. 3.
Jud. Maramureș, asupra celor subse-
bate, declar următoarele:

În perioada anilor 1950-1968
am lucrat ca ofiter de securitate la
patrul raion Tp. Lopus jud. Maramureș,
la data de 1. mai 1968 am fost pensionat.

Rețin că în perioada anilor
1950-1955 pe teritoriul fostei lui raion
Tp. Lopus organiza bande de furari
incrimat. Teatriva acestora eram cu
pajot în luptă pentru oi, prinole și
o fi trozi la răpunindere, atât noi de
la reședința raionului și a efective

de la alte unități care ne acordau
ajutor.

În anul 1952, în satul Libotin
se organizează ozi de com. Pupașeni și a
în împrejurimi octianan elemente din
forțe bandede de fuzori, Pop-Onipo...
pentru prinderea și lichidarea acestor
răi focători și organizarea diferitelor oct-
nități de muncă speciale de securitate
mergându-se spre pînă la lupta di-
rectă cu fuzorii. O parte din octian
le se se organizează și dispunându-se
pentru prinderea fuzorilor și erau con-
ștate sau participau la ele, de către
șefii de la reședința rep. Maromureș.

Într-o ocazie se la octian se orga-
nizată pentru prinderea bandelor POP-
ONIPA, din toamna anului 1952 o par-
ticipat de la rep. de Br. Maromureș
postul lt. Maj. Huducu Mircea. În anul
1952 comandant al rai: de sec. Tr. Lăpus
era Ion Paul Alexandru, în prezent
șef superior în cadrul Inspectorat
trăind de sec. Maromureș.

Întrebat existau informații
cu privire din membri bandelor de fuzori
pe care îi urmăreau și păreau

- 3 -

1917 792

oameni sau pândurii și în satul
Libotin com. Puzreni, au fost invitați
unii cetățeni din satul sus menționat
la sediul org. de sec. regional pentru a
de relații în legătură cu fuzarii sau
a le cere ajutorul în obținerea și prindere
rec. lor.

Printre cei invitați la securitate
a fost și membrul Bogo Pavel din satul
Libotin com. Puzreni, despre care se ob-
țineau informații că ajută cu stima-
te pe unii dintre fuzari și că, uneori
mai concret locul unde ei erau oarecui.
Bogo Pavel a fost invitat la securitate
după ce s-a vădit, de mai mult timp
în lumile oct. nov. 1912 și ultima oară
în 5-6. nov. 1912. Pe ocazile o directă
cu el timp de mai multe ore, până se
termina fostul Lt. Maj. Haderu direct.

Nu atin în mod concret se directă
se fostul Lt. Maj. Haderu direct. cu Bogo
Pavel, dar s-a vădit înăoi că seare către
ora 8-9, am fost chemat de oară de
către Haderu, și împreună cu alți
lucrători, m-am dus să urmează
să pleacă într-o acțiune în satul
Libotin, de oarece în directă amintă
de Haderu cu Bogo Pavel, ocazia indi-
ce ce se locul unde se găseau oarecui

4
uni fugari.

1952
După cele comunicate de către Hubert
mai reabilităm toate urma să plecăm
în ordine om oțetă întru începe
pînă către orele 3 ale dimineții zilei de 7 noi.
1952. De ora 3, după ce om fort instaurat
nu om proceda în mod prost în
oțetunea lo. cer eram trimis; om plec
bi propunerea mea, memor ei în moring
pentru o. efectua în satul Libotin, unde
verificări legate de locul unde Popo Pavel
indica să se găsească oarecui fugari.

Mentionez că oțet în ziua de om
cît și în dimineața zilei de 7 noi. 1952,
cînd om plecat în satul Libotin, la
reședința sa: de sec. Tp. Lapus în dom
vînt prezent pe tor. Bunc Alexandru
comandantul raionului.

Ajuns în satul Popo de care
apartine. satul Libotin, om observat
cu seful de post obare felul în care
trăneau ~~efectua~~ ^{verificări} înșurabile de te de
Popo Pavel, după care om plecat către
reședința sa. Recuritate Tp. Lapus unde
om ajuns către ora 10-11 din ziua de 7
noi. 1952. Aici om găsit prezent pe tor.
Stem Adollert, adjunctul Dir. rep. de sec. havo
mures, Bunc Alexandru comandantul sa.
Tp. Lapus, Hubert Mircea, epiter de la

regimul, si cred ca si tot. Hristian Nicodan
care era locuitor public al regimului, care
accepta pe caridagiiul fortei cladiri o
noi de securitate. In m-am prezentat in
fata d-lor. si am raportat de executarea
ordinului ca l primisem si ca acceptam
nisi ordine in vederea executarii obti-
nuta si se preconiza. La oraul celor
raportate de mine, nu mai setin de co-
Hudocin din ceo. sau stiam Adalbert, nu
am dat urmatoarea sept-re: "si rezalva
pe oboru", dupa in beci si ver?

Pe baza indicatiilor primite am
colaborat in beci unde am putut pe Popo.
Ponel spinsurat cu o furie de pit
agotata de prolio. de la geam. am pus
mura mea pe mura lui pentru a contro-
la. putand si am observat ca mura lu-
era rece, obci murise. După ce am exit
opari, am observat, de altfel si initial
cind am fost prinis sa vad ce este in
beci, pe fata tov. putut pe caridag,
seamne de intristare, probabil ca
umare ocelor intinlate cu Popo Ponel.

Dupa ce am exit din beci nu ma
setin deoc. am mai ramas la secedito,
raionului in continuare sau am plecat
oara, pentru a m-d edifi co erau
alocit, insa atine ca in seara ralei.

Nu mai rețin cine o. apus.
cîi în legătură cu înșelăciunile
în care Popo Ponei a decedat, va trebui
să se procedeze pe baza unei legende.
din care să rezultă că el a murit la
Canal și nu la Tp. Lăpuș.

Est fiind faptul că din anul
1952 și pînă în prezent au locuit în
permanență numai în orașul Tp. Lăpuș,
ved că, cadavru lui Popo Ponei se
poartă și astăzi în locul unde o fost
îngropat inițial și nu în imediata
vicinitate și pînă în prezent cine
va obține și pînă în prezent cine
va obține localitate să fie știut
sau să fie discutat despre locul în
care el o. fost îngropat. De aceea.
ved că nu se fi oportunitate să se
procedeze la obănuirea lui mai ales
să se oculte stăruie o. fost tînă
în strictă tăcere.

Ma. precizez că relații mai
omnisciente în legătură cu cazul Popo
Ponei pot fi poraite și ^{într-un raport}
pe care eu l-am trimis ^{din ordin} la repole
recomandăm ulterior obănuirii
lui Popo Ponei

- 8 -

196 197

Acceoto ini onto deslavora pe
care o dau si senz. de buimovis -

Shy.

Tr. Lipus la 14. oct. 1969.

li. ed. Botez
193
194

Declarație

Subsemnatul Stefan Lăzăreanu, născut la data de 21 martie 1920 în com. Studenți jud. Botoșani, fiul lui Avram și Lia, cu domiciliul în Boia, Cluj, str. Le. Cosbuc nr. 14 ap. 10, salariat la T. C. B. L., prezentul fapt lăsat în legătură cu cele înțelate declar. în continuare:

În luna septembrie 1942 am primit sarcina de a putea deplasa la biroul de securitate Îg. Lăzăreanu pe scopul de a organiza și conduce activitatea de depistare a bandei de elucitate contrarevoluționare Pep-Druga.

Accastă bandă a luat ființă în cursul anului 1948, cucerirea teritoriului peisancilor Îg. Lăzăreanu, Șiphet și Șej producând greutate în activitatea de lămurire a faptelor comise, lămură diferită și vonuri alarmiste, producând confuzii în partea perspective străduind într-o elemente în bandă sau în opunerea ei.

Lasat la Îg. Lăzăreanu în legătură a petea informativă pentru depistarea bandei, am făcut la organizarea acestei pete împărțind teritoriul într-o cinci și cei 4 ofițeri pe care s-au dat în subordine.

Fie cadrul personal de informatori după studierea domeniului într-o altă informație sporadică sau întâmplătoare a apărut ca element principal de opunerea și opunerea noarea bandei pe alimente, etc. și celelalte lașa lămură din Libetia.

După multe faturări și verificări am ajuns pe celelalte puse la cunoștință că lașa lămură este elementul care nu putea furniza informații necesare și astfel prin luna octombrie 1942 a fost recuzat. Verificând informațiile ce le furniza am constatat că acestea erau date false deoarece cu o întințare de câteva zile fata de evenimentul întâmplat. - Des sub verificare și a constat

2- 198 199
că s-a descoperit pe la de elementul Căndei
și ne furnizează informații în
interior.

În ziua de 6 decembrie 1952 s-a
comențat să vină la a influența și oprit
a fost mutat la sediul biroului de securitate.
În același timp a fost cercetat ordinul și se
a creșterea personalitate de fapt că s-a
descoperit, a rămas, ne-a dat unele
informații noi și pentru a avea timp să
le verificăm și-a hotărât să rămână la
sediul biroului până a doua zi. - În acest
ocaz a fost predat ofițerului de serviciu
(a căruia nume nu se cunoaște) să-l introducă
în arestul biroului (o pînă la subarrestul
clădirii).

Sediul biroului nu a fost de ofițer
de serviciu avea pe a asigurată de ostesii
din trupele de securitate.

În urma verificării noilor informații
ne-am împărțit în trei secțiuni, secheseu.
Hotel Luceanu. După ce s-a dus, în celelalte
Secțiunile de jos, Secțiunile de sus, broși și Raport.

În dimineața zilei de 7 decembrie
1952 ne-am întors la sediul biroului unde
mi s-a adus la cunoștință de ofițerul de
serviciu că Popa Pavel s-a spânzurat.

În prezența ofițerului de serviciu, și ne st.
banc pe adevărat ofițerul biroului de securitate
al colonelului Tg. Saplaș, nu pînă la ofițer
biroului și încă nu ofițer care intrat în
pînă unde am găsit cadavrul lui
Popa Pavel spânzurat cu o sfoară de
cânepă legată de ferestra.

N-am permis să se atingă lumina
de cadavrul care era în secheseu
pînă și în-urăm amintesc dacă subseu-
matul are destul telefon la secheseu și are
dispus să se raporteze.

În jurul orei 10 a sosit la fața
locului Ofiț. Stău însoțit de încă un

- 3 -

199 200

ofiter (nu mi amintesc cum era) au intrat în
pivniță ale conștatat decedat frate muncitor
ase jume am expus mai sus. -

Cpt. Sten n cu ofiterul înștitat
a mai constatat în gata noastră că
spora era proaspăt confecționată și
continuu puține cingee a stabilit că
accasta cingee din care n-a confecționat
spora a avut a asunso în picuța la
cere dosul avea a desclizetare și în
interior pe mai păscau resturi de cingee. -

Cpt. Sten a dat dispoziție ca să se
împrege cadavru în cel mai mare
secreș, a ridicat actele lui boșu Pavel
opunind că va țefeliza decedat la
Banc. -

În jurul orei 13.15 Cpt. Sten n cu
ofiterul înștitat a plecat la Banc. -
Sarcina înștitat cadavru a fost
dată în Lt. Banc. -

Subsemnatul împreună cu doi ofiteri am
plecat pentru verificarea unor informații
primind pe Cap 2. n un călător de la Lișniștea
Rohia. -

Când am revenit la birou, a doua zi, hr.
franc mi a adus la cunoștință că a împrege
cadavru arătându-mi din partea securității
locul unde a fost împrege (vis a vis de clădirea
sedului securității, în grădina unei case unde
de fapt se făcea muncă de securității (p. legu). -

Banc a fost depistată și lichidată
la 28 februarie 1953 când lui am terminat
misiunea n am fost scos din cadru
securității. -

Accaste declar, surin n sumez
hehm

100 207
Data în fata noastră
L. col. Boty

DECLARAȚIE

Subsemnatul Plut. maj. de Militie, serde post din 1950 iar în comuna Cernesti, din 1951, avînd funcția de sef de post și o am și în prezent, județul Maramureș, în legatură cu dispariția lui Boga Pavel, din satul Libotin, comuna Cupseni declar următorile:

În anul 1949-50 în fosta circumscripție de militie Trg. Lăpuș, anterior fost raion Lăpuș, s-a format o bandă de fugarii, unde în fruntea lor ca sef a fost Pop Nicolaie, "zis Itim" din Lăpuș Romînesc, unde s-a plasat în munții "Tibleş și Hudan," raza comuni Lăpușul Romînesc și Groși de sub munte" în iarna anului 1950-51, sa-u organizat acțiuni pentru prinderea bandei arătate mai sus, unde a venit și trupe de securitate, banda după ce a prins firul că sînt urmăriți în munții unde era adăpostiți pentru iarnă și sînt încunjuțați, întreagă bandă de fugarii au reușit și a scăpat din încercuire și au venit în satul Libotin, comuna Cupseni, județul Maramureș, unde a stat ascunși în satul Libotin, din iarna anului 1951 pînă toamna în anul 1951.

În această perioadă întreagă bandă de fugarii a fost găzduită de BOGA PAVEL, din satul Libotin, la o casă a lui pe care o avea la notar, la o distanță de satul Libotin, de circa 3.Km. între satul Libotin și satul Dobricul Lăpușului, această bandă a fost adăpostită de Boga Pavel, Ferent Nicolaie, Ferenți Raghina, și alte persoane din satul Libotin, Precizez că Ferent Raghina, din Libotin, seful bandei Pop Nicolaie, e-a fost unchiu la e-a.

În urma investigațiilor facute de organele de stat din fostul raion Lăpuș, s-au aflat că banda de fugarii sar afla în satul Libotin, în locul arătat mai sus și adăpostită de personil arătate mai sus.

Numitul Boga Pavel, și Ferent Nicolaie, și Ferent Raghina, și alte persoane au fost chemate de mai multe ori la organele de stat pentru cercetări ~~fa~~ vederea prinderi bandei. În urma cercetărilor s-a stabilit că Boga Pavel, și Ferent Nicolaie, au fost găzduitorii bandei, din discuțiile purtate cu mai mulți cetăței din satul Libotin, Boga Pavel și Ferent Nicolaie, sași fi luată angajamentul în fata organelor de Stat că ei vor da banda de fugarii pe minile organelor de stat săi prindă, Boga Pavel, Ferent Nicolaie, după ce a fost lăsați dela organele de Stat liberi Boga Pavel să fi meargă la banda de fugarii unde era ascunși și le-a spus să fugă de orice vin organele de stat și i prind, unde după ce

Județul Maramureș

202
201

a venit organele de stat la locul indicat de Boga Pavel, și Ferent Nicolaie, întreagă bandă de fugarii au fost fugită și nu iau mai prins la aceeași dată din locul unde au fost adăpostiți. Unde din cercetările făcute de organele de stat s-a stabilit că Boga Pavel, după ce a fost lăsat liber a mers și a anunțat banda de fugarii să fugă din satul Libotin, că vin și i prind, această problemă s-a stabilit prin Ferent Nicolaie și Ferent Reghina, din satul Libotin, care erau toți în legătură.

În urma cariei fapt Boga Pavel, Ferent Nicolaie, Bude Petru, Perhaiță Vasile, Perța Sofron, toți din satul Libotin au fost arestați de organele de stat și condamnați, iar Boga Pavel după ce a fost reținut nu s-a mai întors nici până în prezent la domiciliul lui în satul Libotin, iar restul a venit toți acasă în satul Libotin, care sînt și în prezent, după ispășirea pedepsei.

Atît declar și subînțeleg de nimeni după care o semnez propiu.

Cernesti la 8 X. 1969

Plut. maj. de milizie
Filip Nicolaie.

Data în fața instanței:

Dr. col. Bălășescu

Major Gheorghe

202

Declarație

Declarația Ferent I. Nicolae, născut în anul 1921 la Julia 4, în satul Lichiu com. Supeni jud. Baraurea, fiind în fugă și reținuț, salariat la S. F. G. Lăpuș, deparț final Găgău, în calitate de partid, dumnezeu în satul Lichiu com. Supeni jud. Baraurea, declara următoarele:

Am amintit că în perioada anilor 1951-1953, pe rușii satului Lichiu că și a altor localități din imprejurimile aceluia a bandei de fugari al cărui șef era numitul Pop Nicolae Keutianov că am creștin putem cu Pop Nicolae (era unul patru metri totuși argamela de stat la le fatului nașcu Ș. Lăpuș mă solicitat sprijinul stat nu că și altor localități în promovarea fugari rilor.

În anul 1953, după câte rețin com prin luna februarie banda de fugari a fost prinsă și arestată. În toamna anului 1953 prin luna decembrie am fost arestat și cu imprumut cu caracterul Terța Lăpuș. Perioada Terța și jud. Pehr. După arestat am fost judicat și condamnat în total la 18 luni închisoare pentru complicitate la constituirea de organizație subversivă iar în final pe hara recursului că am fost am sa reținut în sarcină înfrățimii de amisiune de denunț pentru că am fost condamnat la luni închisoare caracterului pe că am executat în intregime la penitenciarul din Bradea de unde am eliberat în anul 1954.

În mod canonic, după pentru că am fost condamnat la carcer în aceia că prin anul 1952-1953, la propunerea lui Popa Ioan din satul Lichiu, fiu lui Popa Pavel, i-am dat 1 litru țuică și cava țigori pt. a fi dote unora din membrii bandei condusă de Pop Nicolae, care se găseau acum în gădă la Popa Pavel. De alt fel știu că prin anul 1953, acela cu am amintit de a fi am arestat, a fost reținut dela de amisiune de denunț la Popa Pavel de carcer avea legături și gădă aparte din membrii bandei de fugari, Keutianov că și în anchetă și amintit am că am relatat argamela de stat, atunci, din faptul că Popa Pavel terțu cel de

- 2 -

2043
2073

avea legături și ajută pe unii din membrii bandei de fugari. Pentru aceste motive, consider că Goga Pavel a fost arestat atunci. După arestarea lui Goga Pavel de către organele de stat și pînă în ziua de azi nu mai știu ce s-a întâmplat cu el. Cest este un lucru și anume că după am fost pus în libertate și pînă în prezent, nu mai sunt în relații bune cu membrii familiei Goga de care ei mi sînt învinuie că as fi învinovat de dispariția lui Goga Pavel, pentru că l-am denunțat organelor de stat că intră în legătură și ajută pe unii din membrii bandei de fugari condusă de Pap Nicolae.

Aceasta-mi este declarația pe care a dau în legătură cu ceea ce am fost interogat. Declarația am dat-o de bună voie, fără să fiu silit de nimeni.

Gălbănuța 8 Oct. 1969.

Terence Jicothy

data în fața mea:
- Lt. col. *P. B. 7*
- maior *[signature]*
- Plei. maj. de ml. *[signature]*
204

DECLARAȚIE

Subsemnatul BOGA ZACHEI, născut la data 25 X. 1928, fiul PAVEL, și NASTASIE, născut în comuna Cupșeni, satul Libotin, județul Maramureș, și domiciliat în comuna Cernesti, nr. 249, județul Maramureș în legătură cu dispariția tatălui meu BOGA PAVEL, declar că cunosc următorile:

În perioada 5 noiembrie, 1949 - 16 ianuarie, 1952, am fost încorporat pentru satisfacerea stajului militar la diferite unități M.F.A. . După ce am fost lăsat la vatră, călătorind cu trenul dela București spre locul natal - ianuarie 1952 - în drum mam oprit la o mătușă a mea pe nume FILIP ZAMFIRA, domiciliată în Dej, județul Cluj, pentru a o vede-a. Cu acel prilej, mătușă mea-mă adus la cunoștință că cu tată meu se întâmplă unele lucruri nu tocmai bune și a nume că ar fi intrată în legătură cu unele elemente fugare care erau urmărite de organele de stat.

După circa 2-3 ore am plecat cu trenul mai departe la Baia Mare, iar dela Baia Mare, în comuna Cernesti, de unde am plecat militar, dela cetățeni la care am fost servitor. Am ezitat să mă duc dintr-un început să-mi văd părinții de orece pe baza celor povestite de mătușă mea-mă, în era teamă că se va întâmpla ceva și cu mine. În cele din urmă, adevărat prin luna martie-aprilie, 1952 mam dus până acasă în satul Libotin, comuna Cupșeni, să-l văd pe tatăl meu BOGA PAVEL, și să-l întreb ce s-a întâmplat.

Ajuns acasă mea-mă găsit părinții tata și mama și în legătură cu cele povestite cu mătușă mea-mă, tata mea-mă spus atunci că: a avut legături cu numitul POP NICOLAE, șeful unei bande de fugari pe care la găzduit și i-a dat ceva de mâncare, în mai multe rânduri și că din aceea cauză se teme-a de unele urmări, sfătuindu-mă în acel timp și pe mine să nu mă mai duc pe acasă pentru că aş putea să pățesc și eu ceva.

După întrevădrea cu părinții, și discuțiile ce le-am avut am plecat de acasă în comuna Cernesti, unde mă stabilisem cu domiciliul unde locuiesc și în prezent, fără să mă mai duc pe acasă, de cît totma tîrziu, în anul 1952 după ce tata fusese ridicat de acasă de către organele de stat.

Interesîndu-mă dela membri familiei mele cît și dela alții conșeteni ce se întâmplase cu tata am aflat că fusese ridicat

Boga Zachei

de către organele de stat împreună cu cetăţeanul FERENT NICOLAI, tot din comuna Cupseni, satul Libotin, de orice organele respective le ceruse ajutor în prinderea bandei de fugarii condusă de POP NICOLAI şi în loc să le ajute le-a şi spus membrilor bandei respective să fugă că sînt urmăriţi de către organele de Stat.

După ce FERENT NICOLAI, a venit acasă în satul Libotin, atît eu cît şi membrii familiei mele domiciliată în satul Libotin, nu am mai avut discuţi cu el, de orice îl bănuiau că el a fost acel care a dat pe mîna organelor de stat pe tatăl meu BOGA PAVEL, care odată ridicat de acasă nu s-a mai întors ~~nic~~ pînă azi

Acesta în este declaraţia pe care o dau şi o semnez fără să fiu silit de cineva.

Bogo Zache

Cernesti la 7 X.1969

207
206
STRICT SECRET

Ex.nr. 2

27 oct.1969

NOTA - RAPORT
=====

- privind pe BOGA PAVEL.

Cu prilejul prelucrării și dezbaterii documentelor Plenarei Comitetului Central al Partidului Comunist Român, din aprilie 1968, la Inspectoratul de securitate al județului Maramureș, maiorul GHEORGHIU VASILE, a arătat că discutând cu Opt. în rezervă SILINC SIMION (care a participat la acțiunea de lichidare a bandei POP - ONIGA) acesta i-a relatat că în urmă cu câțiva ani, BOGA PAVEL fost colaborator al organelor de securitate, ar fi trădat fața de fugari acțiunile ce se duceau pentru prinderea lor. Adus la sediul fostului raion de securitate Tg. Lăpuș, pentru a da lamuriri în legătură cu trădarea, BOGA PAVEL a fost introdus într-o noapte în beciul clădirii, unde s-a sinucis prin strângulare. Ulterior, cadavrul lui BOGA PAVEL a fost aruncat într-un puț sec din Tg. Lăpuș.

În legătură cu aspectele de mai sus, și BOGA NASTASIA - soția lui BOGA PAVEL - s-a adresat cu un memoriu C.S.S., în care cere să i se comunice unde se găsește soțul ei care a fost ridicat de la domiciliu de către organele securității fostului raion Tg. Lăpuș, la 10 noiembrie 1952, dată de când nu mai știe nimic despre el.

Din verificările efectuate în fostul raion Tg.Lăpuș, din discuțiile purtate cu unii ofițeri și subofițeri, participanți la acțiunile duse împotriva bandei de fugari înarmați POP - ONIGA, cu alte persoane care au cunoștință de cazul BOGA PAVEL, cât și cu o parte din membrii familiei acestuia, au rezultat următoarele :

./..

207
204

BOGA PAVEL s-a născut la 5 sept. 1896, în satul Libotin, comuna Cupșeni, județul Maramureș, fiul lui Simion și Ana și a fost de profesie agricultor.

În perioada anilor 1950 - 1953, pe teritoriul fostului raion Tg. Lăpuș, județul Maramureș, acționa banda de fugari înarmați POP - ONIGA. O parte din membrii acestei bande - după cum s-a stabilit atunci - erau găzduiți și aprovizionați cu alimente și de către unii cetățeni din satul Libotin, printre care și de BOGA PAVEL.

Ca urmare, BOGA PAVEL, cît și alți cetățeni din satul Libotin, au fost solicitați să sprijine organele M.A.I. în acțiunea ce o duceau de prindere și lichidare a bandei POP - ONIGA. Unii dintre cetățenii din satul Libotin au înțeles și au ajutat organele de stat, alții dimpotrivă, în loc să anunțe prezența fugarilor sau locul unde știau că se ascund, după ce se discuta cu ei la securitate sau miliție, mergeau și încunostițeau membrii bandei de fugari că sînt urmăriți și ca atare îi îndemnau să-și schimbe ascunzișul pentru a nu fi prinși. Printre cei care au procedat așa, a fost și BOGA PAVEL, care în afară de faptul că anunța pe fugari că sînt urmăriți, atît el cît și membrii familiei lui îi ajutau cu alimente și uneori îi găzduia.

Stabilindu-se că BOGA PAVEL cunoștea locurile unde erau ascunși o parte din membrii bandei de fugari, și că pactiza cu aceștia, a fost invitat în ziua de 6 noiembrie 1952 la fostul raion de securitate Tg. Lăpuș, pentru a fi cercetat și tras la răspundere.

Cu prilejul cercetării, BOGA PAVEL și-a recunoscut vinovăția, a dat unele informații în legătură cu locul unde erau ascunși fugarii și a promis că va colabora cinstit cu organele M.A.I. pentru prinderea lor.

Pentru a se putea verifica veridicitatea informațiilor date de BOGA PAVEL, s-a hotărît ca el să fie reținut la securitatea fostului raion Tg. Lăpuș, timp în care să se continue și cercetarea lui. Astfel că, în seara zilei de 6/7 noiembrie 1952, BOGA PAVEL a fost introdus în arestul (beciul) organului de securitate, după ce i s-a făcut o percheziție sumară.

./..

Datorită faptului că locul unde BOGA PAVEL a fost reținut pe timpul nopții, nu era amenajat corespunzător, că nu a fost supravegheat pe timpul reținerii lui și că respectivul nu a fost percheziționat în amănunțime, pentru a nu-i da posibilitatea să-și introducă diferite obiecte cu el, în dimineața zilei de 7 noiembrie 1952, sus-numitul a fost găsit mort, se spinzurase cu o funie de cîneșă de grătile geamului. (funia o avusese ascunsă în căciulă).

Cazul de mai sus a fost raportat la fosta Regiune M.A.I. Baia Mare, de unde s-a deplasat la fața locului, fostul locțiitor șef direcție căpitan STERN ADALBERT. (în prezent decedat). După ce s-a convins că BOGA PAVEL murise în condițiile ce i se raportase, a dat ordin fostului comandant de raion BANC ALEXANDRU (azi locot.colonel - șef secție securitate la municipiul Sighetul Marmăției) ca în cel mai strict secret, la căderea serii să îngroape cadavrul lui BOGA PAVEL undeva în apropiere.

În legătură cu sinuciderea lui BOGA PAVEL, STERN ADALBERT a spus locot.col. BANC ALEXANDRU că prin grija regiunii, se va legenda astfel dispariția lui, încît să rezulte că a decedat la Canalul Dunărea - Marea Neagră.

Pe baza ordinului primit, locot.colonel BANC ALEXANDRU împreună cu SILINC SIMION (azi opt. în rezervă - pensionar C.S.S.) au săpat în seara zilei de 7 noiembrie 1952, o groapă (într-o curte unde se afla o clădire tot a securității raionale) în care au înhumat cadavrul lui BOGA PAVEL.

Din verificările efectuate a rezultat că și în prezent cadavrul lui BOGA PAVEL se găsește înhumat în același loc și că despre acest lucru, în afară de cei doi ofițeri menționați mai sus, nici pînă azi nu cunoaște nimeni nimic.

Data fiind această situație, cît și faptul că în locul unde BOGA PAVEL a fost înhumat se găsește casa și grădina fostului proprietar care este în permanență acasă și că locul respectiv este aproape în centrul orașului Tg.Lăpuș - unde în permanență circulă cetățeni - nu a fost oportună efectuarea deshumării.

x x

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate, a rezultat că BOGA PAVEL a avut legături și a favorizat membrii bandei

./..

de fugari inarmați POP - ONIGA, cu alimente, găzduire și încu-
noștințare de acțiunile ce se duceau împotriva lor. A rezultat
de asemenea, că fiind invitat la organele de securitate pentru
a da socoteală de faptele comise, de teama consecințelor, BOGA
PAVEL s-a sinucis.

Propun a se aproba să se comunice familiei lui BOGA
PAVEL împrejurările în care acesta a dispărut (căci ei așa știu)
fără însă, să se spună că a decedat și că se găsește înhumat la Tg.
Lăpuș, ci că s-a sinucis în arestul fostei Regiuni M.A.I. Baia
Mare și a fost înmormântat într-un loc din împrejurimi, care nu
mai poate fi identificat, deoarece ofițerul care a avut cunoș-
tință de acest lucru (respectiv STERN ADALBERT) a decedat între
timp și el.

Față de cele raportate, rog a se hotări.

Locot.colonel de securitate

Both Ioan, *[Signature]*

2 ex.

R. I.

Dactil. T. I.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- OFICIUL JURIDIC -

24
210
C. S. S.
Cabinet vicesedinte
Nr. 11.068 / 13.5.1969.

Vos. Both
să verificăm cu atenție
pentru a afla adevărul
închiriere

la decembrie 1967
s-a născut
la 15 ani (art. 102 lit. a)

N O T A

privește cazul BOGA PAVEL

Din raportul Inspectoratului de Securitate al Județului Maramureș rezultă că BOGA PAVEL, în anul 1953, a colaborat cu organele de securitate la prinderea bandei de fugari ce se ascundea în munții Lăpuș.

Idem of
a-606 136
reputa - ca
va muri - a
plein de
în luna
deci prescinta
s-a în timp
marș de a
înfrun

Acțiunea de capturare a fost condusă de lt.maj. HUDESIU din cadrul fostului raion de securitate Tg. Lăpuș. Având elemente care conduceau la ideea că BOGA PAVEL dezinformează organele de securitate, lt.maj. HUDESIU, în luna noiembrie 1953, l-a reținut în arestul unității și în același timp a trimis pe lângă o grupă de ofițeri pentru verificarea informațiilor. În cursul aceleiași zile BOGA PAVEL s-a sinucis prin strangulare. Din ordinul fostului subdirector STERN ADALBERT cadavrul a fost înhumat în grădina sediului fostului raion Tg. Lăpuș.

În evidențele Serviciului "C" BOGA PAVEL nu este cunoscut.

Raportul Inspectoratului de securitate al județului Maramureș este întemeiat pe afirmațiile Cpt. rezervă SILNIO SIMION care a funcționat în acel timp la fostul raion de securitate Tg. Lăpuș.

Afirmațiile Cpt. rezervă SILNIO SIMION cuprinse în raportul inspectoratului de securitate al județului Maramureș nu sînt suficiente pentru a conchide că faptele s-au petrecut așa. Considerăm că sînt necesare și alte verificări, în primul rînd de ascultat persoanele care cunosc nemijlocit împrejurările morții, dacă s-a apelat la serviciile medicului, ascultarea acestuia, a persoanelor care au înhumat cadavrul etc.

O primă nepotrivire apare între data indicată de
petiționar-noiembrie 1952-și data raportată de inspectorat
-noiembrie 1953 - privind reținerea lui BOGA PAVEL.

Față de cele expuse propunem:

-să se comunice petiționarului de Oficiul pentru primirea
evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și
propunerilor cetățenilor, că faptele sesizate sînt în verificare,
urmind ca ulterior să primească răspuns privind rezultatul cerce-
tărilor;

-să se întreprindă cercetări pentru elucidarea tuturor
aspectelor privind cazul BOGA PAVEL.

În raport de rezultatul cercetărilor să se aprecieze
ce răspuns urmează a se da petiționarului.-

/ SEFUL OFICIULUI JURIDIC
Maior

Saciu, Gheorghe

C.S.S.

Cabinet vicepresidente

№ 11.021 / 09.01.969

574171 din 6 ianuarie 1969

INTRARE Nr 755018
Zina 9 luro 7 69

Not in Secret
Prop. 1990

For, I have
studied in

Lehigh

privind pe numitul SOGA PAVEL

De la data de 18.XI.1968 unitatea noastră a primit de la Miciul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor, scrisoarea numitei BOGA MARIANA, domiciliată în comuna Căpșeni sat Libotin nr.352 - Județul Maramureș, prin care solicită să i se comunice care este situația soțului său BOGA PAVEL, reținut de organele de securitate ale fostului raion Tg.Lăpuș la 10.XI.1952.-

Fiind verificat în evidențele Centrului de triere-dispecerat, cercetare științifică și arhivă, BOGA PAVEL nu este cunoscut. În această situație am solicitat Inspectoratului de Securitate al Județului Maramureș, să întreprindă verificări și să ne comunice dacă cel în cauză a fost reținut de organele respective și măsurile care au fost luate împotriva sa.-

Ca urmare Inspectoratul de Securitate al Jude-
tului Maramureș, cu raportul nr. C/RA/131672 din 23.XII.
1968, de-a comunicat urmatoarele :

Din ofițerșii opt^{ti} în rezervă SILVIO SIMION, care a funcționat la postul raion de securitate Iași-Lăpuș a rezultat că ECEA PAVEL, a colaborat cu organele de securitate în prinderea bandei de fugari ce se adăpostea în munții Lăpuș.

În cursul luni noiembrie 1952, a fost chemat la sediul regiunii de către fostul lt. col. NUDN3CU - care acționa pentru prinderea bandei, cu care ocăzie a constatat că BOIA PAVEL denunțase organele de securitate, l-a reținut în arestul subunității pînă la

reîntoarcerea de pe teren a ofițerilor trimiși pentru verificarea informațiilor furnizate.-

În cursul secolei zile BOM PAVEL s-a strângut și din ordinul fostului subdirector STERN ADALBERT a fost înmănat în grădina sediului fostului raion de securitate Tg. Lăpuș.-

Peșă de cele raportate propunem :

1/. Să se întreprindă cercetări pentru a se elucida acest caz.-

2/. Să se comunice totuși rezultatul după încheierea cercetărilor.-

SEFUL CENTRULUI

lt.col.

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI
MARAMURES

(Directia, Serviciul, Unitatea)

C/RA/131672 din 23.12. 196 8

DOSAR Nr.

STRICT SECRET

Exempl. nr. 4

S.C. 164

CĂTRE

C.S.S. CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT,

EVIDENTA, CERCETAREA STIINTIFICA și
ARHIVA (SERV. "C")

BUCUREȘTI

=====

La Ord.dv.Nr.C/220/C.D/574171 din 29.11.1968,
privind pe BOGA PAVEL, raportăm următoarele:

Din afirmațiile Cpt. în rezervă SILING SIMION,
care a funcționat la fostul raion de securitate Tg. Lăpuș, re-
zultă că cel în cauză a colaborat cu organele noastre în prin-
derea bandei de fugari ce se adăpostea în munții Lăpuș. În
cursul lunii noiembrie 1953, a fost chemat la sediul raionului
de către fostul Lt. Maj. HUDESCU - care acționa pentru prinderea
bandei - cu care ocazie constatind că numitul BOGA dezinformea-
ză organele noastre, l-a reținut în arestul subunității, pînă
la reîntoarcerea de pe teren a ofițerilor trimiși pentru veri-
ficarea informațiilor furnizate.

În acest interval de timp, respectiv în cursul
aceleiași zile, cel în cauză s-a ștrangulat.

Din ordinul fostului subdirector STERN ADALBERT
a fost înhumat în grădina sediului, al organului raional de
securitate, Tg. Lăpuș.

SEF BIROU "C"

Mr. [Signature]
SARTO A.

Conceptat: Sarto A.

Dactilo: Daniș E.

Nr. exemplare: 2.

Ex. nr. 1. la București

Ex. nr. 2. la dosar

216
STRICT SECRET

Ex.nr. 1

S.C. 202

Centr. de triere-dispecerat, evid.
cercet. ştiinţ. şi arhivă (Serv. C)
C/220/CD/574171 - 29.11.1968

C.S.S.-Insp. de sec. jud. Maramureş
- Biroul evidenţă -

Comunicaţi-ne de urgenţă dacă la
10.11.1952 a fost reţinut de organele fostu-
lui raion de sec. Tg. Lăpuş numitul BOGA
(BOGO) PAVEL, nsc. la 5.09.1896 în satul Li-
botin-com. Cupşeni, jud. Maramureş, fiul lui
Simion şi Ana, fost cu domiciliul în comuna
natală.

De asemenea, precizaţi ce măsuri
s-au luat ulterior împotriva sus-numitului
data când a fost eliberat sau dacă a decedat

Solicităm aceste date întrucît
soţia celui în cauză, anume BOGA NASTASIA,
susţine că de la data arestării pînă în
prezent nu mai cunoaşte nimic despre soţul
ei.

ŞEFUL CENTRULUI,
Lt.col.,

Mateescu L.

ŞEFUL SECŢIEI,
Lt.col.,

Combi A.

REPÚBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidență și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 656.136 din 18 NOIE. 1968

Către,

C

574171

Data 18 NOE. 1968

SERVICIUL "C"

las + i

Urmare la adresa noastră nr. 651.947 din 29.08.1968
și în referire la răspunsul dv. nr. 169/556987 din 19.09.1968,
vă trimitem alăturat scrisoarea numitei BOGA NASTASIA (nu BRAGA
NASTASIA), cu rugămintea de a verifica în evidențele unității
dv. și a ne comunica ce cunoașteți despre BOGA PAVEL soțul pe-
tiționarei. Odată cu răspunsul să ne fie restituită și scrisoa-
rea.-

SEFUL OFICIULUI

Lt. col. *M. Dorobanț*

Apostol C-tin

către

Inspectoratul de Securitate
Municipal

Subsemnatul Progen Nostroșio-măsură
și Domiletoș. în comună. Căpitan
Actual Libertin Nr 352 în vârstă de
66 ani

Prin prezenta. Vreau să arăt

următoarele.

În anul 1952 luna XI la doctor de

la fost ridicat de la domiciliu
într-o masă, cu murele, de Progen

de la ateg de Securitate ale fostului
Raion Tg Jiu.

de la ocaz. foto. nu mai am mai
o cunoștință de el de o altă în
foto în nou.

Eu în prezent sunt în familie Progenio,

Progenio în viață și nu pot să
cștig cele necesare pentru

CONSILIUL SECURITĂȚII
și urmărirea rezolvării reclamațiilor
Nr. 656136
Anul 1968 luna XI

unde s'î orîz c'î eu frîmî în c'î
în copîlî el mîi nî c'îre eî
c'î s'î totî în l'î copî p'îsonar dîmî
p'îtîrî pî n'îrves c'îre mîi p'î mîi nî
r'îp'îct.

m'întîmîz c'î c'înf'îrmî c'îre sî
D'îr'îct'îre eu Nr 651.947 dîm 26 sept
1968 unde p'îlîcît'ît'î c'î s'î frîmî. N'îmî
nî p'îmîle nî dîtîle dî m'îre lîlîdî-
c'î s'î tîmî mîi p'î c'îre vîlî d'îm
mîi j'îs.

N'îmîle, Bogo.

Bromîe P'îre

N'îs'înt în 1896 lîm 1 sept

fîm 5,

P'îrîmî Bogo Sîmîon

Bogo. Ana

L'îmî N'ît'îrî copîlulî lîb'îtîr
l'îp'm

L'îmî Tr'îgîstrîrî R'îg'îz l'îp'm

Nr 60 sî dîm Tîm'îul ar'îst'îrî

272

red'îc't'ît'î - 18099 =
D'îmîwî

218 219

IN EXCURSIE CU AUTOCAR

Destinatar Consiliul siguritor
statului Bucuresti
Nr. 0002
Strada _____
Blocul _____ Scara _____ Etajul _____ Apart _____
Localitatea Bucuresti
Sectorul _____ Județul Bucuresti
Oficiul poștal: Bucuresti

Expeditor Boga Nastasia
com. Cupzeni sotul Libohin nr 352
Jud. Maramures

Prețul de vânzare cu titlu de scris: 1 leu

1 PFT. CA 3023

Aplicaj timbrele numai pe latura dreaptă a scrisorilor.
Nu introduceți în această cutie decât scrisori. Fără alte obiecte.
Nu introduceți în această cutie decât scrisori. Fără alte obiecte.

COLECTIA SEVERIAN
VIZITATI
12948

7 NOV 68 *14

COLECTIA SEVERIAN
VIZITATI
12948

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Sector 5 S.S.-

(denumirea organului)

2201 VV.

Numele și prenumele titularului care a cerut verificarea

Telefon 25/6.

219 220
STRICT SECRET

Cerere de verificare la cartotecă

Dispuneți verificarea

Numele BOGA

prenumele PAVEL

(numele purtat

anterior)

tată

mama

locul și data nașterii

18 1896 - Libotin

naționalitatea

cetățenia

Apartenența politică

studii

profesiunea

Unde lucrează

funcția

Domiciliul

satul Libotin nr 352 - com. Căpâreni - j. Maramureș

Alte indicii de identificare

10 XI 1952

- arestat j. Lăpuș

Ce informații se cer

inf. Oficiu

tot amest

SE APROBA

(gradul, funcția, semnătura)

CSS - Central - - - -

SSecret. 221

Nr. C220/cd/574171/26XI68

2 ex.

220

Către, i.s.j. - Maramureș

- Biroul Lăzăr -

Comunicăți-ne de urgență dată la
10XI 1952 a fost reținut de organele
teritoriale naționale de securitate Jp. Lăzăr,
numitul, BOGA (BOGO) PAVEL, născut
la 5IX 1896 în satul Libotin - com.
Cypreni - jud. Maramureș, fiul lui Simion
și Ana, fost cu domiciliul în com.
natală.

De asemenea, precizăm ce măsuri
s-au luat ulterior împotriva sus-numitului,
data când a fost eliberat sau dacă a
decedat.

Solicităm aceste date întrucât noi
celui în cauză, numele BOGA NAȘTASIA,
născut la data creștinii, nu
până în prezent, nu mai cunoaște

- 2 -

nimic despre rotul ei -

Nr.574171 din 6 ianuarie 1969

NOTA - RAPORT

privind pe numitul BOGA PAVEL

La data de 18.XI.1968 unitatea noastră a primit de la Oficiul pentru primirea, evidenţe şi urmărirea rezolvării reclamaţiilor, sesizărilor şi propunerilor cetăţenilor, scrisoarea numitei BOGA NASTASIA, domiciliată în comuna Cupoeni ast Libotin nr.352 - Jud. Maramureş, prin care solicita să i se comunice care este situaţia soţului său BOGA PAVEL, reţinut de organele de securitate ale fostului raion Tg.Lăpuş la 10.XI.1952.-

Fiind verificat în evidenţele Centrului de triere-dispecerat, cercetare ştiinţifică şi arhivă, BOGA PAVEL nu este cunoscut. În această situaţie am solicitat Inspectoratului de Securitate al Judeţului Maramureş, să întreprindă verificări şi să ne comunice dacă cel în cauză a fost reţinut de organele respective şi măsurile care au fost luate împotriva sa.-

Ca urmare Inspectoratul de Securitate al Judeţului Maramureş, cu raportul nr. C/RA/131672 din 23.XII.1968, ne-a comunicat următoarele :

Din afirmaţiile cpt. în rezervă SILINC SEMION, care a funcţionat la fostul raion de securitate Tg.Lăpuş a rezultat că BOGA PAVEL, a colaborat cu organele de securitate în prinderea bandei de fugeri ce se adăpostea în munţii Lăpuş.-

În cursul lunii noiembrie 1953, a fost chemat la sediul raionului de către fostul Lt.msaj. HUDESCU - care acţiona pentru prinderea bandei, cu care ocazie a constatat că BOGA PAVEL dezinforma organele de securitate, l-a reţinut în arestul subunităţii până la

...//...

223
222

reîntoarcerea de pe teren a ofițerilor trimiși pentru verificarea informațiilor furnizate.-

În cursul aceleiași zile BOGA PAVEL s-a strângulat și din ordinul fostului subdirector STERN ADALBERT a fost înhumat în grădina sediului fostului raion de securitate Tg. Lăpuș.-

Față de cele raportate propunem :

1/. Să se întreprindă cercetări pentru a se elucida acest caz.-

2/. Să se comunice soției rezultatul după încheierea cercetărilor.-

SEFUL CENTRULUI
Lt.col.

Mateescu Lucian

223 224

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECT. DE SECURITATE AL JUD. BRASOV
Nr. C. 13 86.350 din 28.06 1969. - 1477 ARE

STRICT-SECRET
S.C. 148
Exempl. nr. 1

C ă t r e ,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
CENTRUL DE TRIERE-DISPECERAT-CERCETARE-
DOCUMENTARE SI ARHIVA - BUCURESTI -

Alăturat, înaintăm una notă extras din dosarul informa-
tiv de urmărire nr. 50.353, aflat la Inspectoratul de miliție al județu-
lui Brașov - privind pe numitul RADU IORGU născut la 17.08.1922, dispă-
rut, de la data de 12.09.1952.-

Rugăm, ca această notă-extras, să fie prezentată Condu-
cerii Consiliului Securității Statului.-

INSPECTOR SEF

General-maior,

BOLINTINEANU IOAN

SEFUL BIR. EVIDENTA
Cpt., *li. Alex. Alex.*

TELEANU NICOLAE

Concept-dact.
Irimia Alex.
2 exempl.-

*.co.
nu extras de la
la Serv. C. - pt. a
c. s. s. a prezenta*

228
229

NOTA-EXTRAS

din dosarul informativ de urmărire nr.50.553 (ca dispărut de la domiciliu), aflat la Inspect. de miliție al Județului Brașov.-

Din cuprinsul acestui dosar - rezultă următoarele:

- RADU IORGU născut la 17.08.1922 în or. Huși, fiul lui Iorgu și Marcela, doctor în drept, fost funcționar la Arhivele Statului din Sibiu, cu ultimul domiciliu în Sibiu, strada Malinovski nr.43;

- A fost încadrat ca arhivist ajutor la Regionala arhivelor Statului din Sibiu - în baza deciziei nr.18.057 din 9.02.1950;

- În data de 8 septembrie 1952, a fost trimis în delegație - pentru 5 zile, în comunele din raza fostului raion Mediaș, pentru a verifica arhivele tuturor instituțiilor, întreprinderilor și bisericilor de ori ce cult.-

Intrucât termenul fixat pentru deplasare - în interesul serviciului, l-a depășit cu 3 zile și ne reprezentându-se la serviciu - și nici acasă nu a fost găsit, Arhivele Statului din Sibiu prin adresa nr.1121 din 15 septembrie 1952 - adresată Miliției orașului Sibiu, au cerut acestora să facă cercetările necesare, pentru a da de urma lui (adresa este semnată de șeful Arhivelor din Sibiu - Duzinchievici Gh.).-

- Despre dispariția de la domiciliu - a lui RADU IORGU în data de 26.06.1954, a fost anunțat și Tribunalul din Sibiu - de BAD EMIL, cumnat al lui RADU IORGU.-

Pentru a se da de urma lui RADU IORGU, s-au făcut verificări de către organele de miliție - însă rezultatul a fost negativ, soldându-se cu următoarele date:

- RADU IORGU a fost văzut ultima dată în ziua de 12 septembrie 1952, pe la orele 12,30, când a plecat de la Sfatul popular al comunei Valea-Lungă - spre comuna Cenade, unde telefonase și vorbise cu președintele Sfatului popular, să-l aștepte.-

- Procuratura raionului Sibiu, cerind relații - despre RADU IORGU, de la Miliția raionului Sibiu, li s-a comunicat, că acesta se afla - în acea perioadă, reținut la securitatea din Sibiu, fără să specifice cum au obținut sau verificat aceasta.-

226
225

- Prin adresa nr.1662 din 23 noiembrie 1956, Reg.M.A.I. Braşov, Secretariat - faţă de situaţia de mai sus, a cerut organelor de miliţie ale Dir.reg. Braşov, să stabilească pe ce bază a comunicat Miliţia raionului Sibiu - Procuraturii raionului Sibiu, că RADU IORGU a fost reţinut de securitatea din Sibiu, deoarece în evidenţele noastre nu apărea că sus-numitul ar fi fost arestat de organele de securitate.-

- În urma acestor dispoziţii date de M.A.I. Reg.Braşov, s-au făcut investigaţii de către organele de miliţie - în urma cărora, a rezultat că fostul locot.CERBU VICTOR - ce era în acea perioadă şef al biroului judiciar, la Miliţia raionului Sibiu - a stabilit că IORGU RADU a fost reţinut de organele de securitate din Sibiu - acest lucru cunoscându-l de la Lt.col.Briceag Nicolae cu care luase legătura personal.-

Indicii că RADU IORGU ar fi fost reţinut de organele de securitate din Sibiu, s-au stabilit şi de fosta grupă operativă a miliţiei Sibiu (însă fără să existe ceva scris - ci doar afirmaţii verbale).-

Împrejurarea - că RADU IORGU ar fi fost reţinut de organele de securitate din Sibiu, ar fi cunoscută şi de fostul maior de miliţie TUPOR STEFAN.-

- În vederea clarificării acestei situaţii, dosarul de urmărire, privind pe RADU IORGU, a fost trimis în data de 22.04.1961 de către D.M.R.Braşov - la M.A.I. Braşov, personal tov.TERIS STEFAN - fostul şef al Reg.M.A.I. Braşov, pentru a găsi posibilitatea de clasare al acestui dosar.- Acest dosar a fost restituit la D.M.R.Braşov cu adresa noastră nr.66356 din 04.04.1962 - cu menţiunea că RADU IORGU nu este cunoscut în evidenţele Reg.M.A.I. Braşov.-

- În 15.03.1965, s-a întocmit o sinteză - de către D.M.R. Braşov, Serv.miliţiei judiciare, privind împrejurările în care a dispărut RADU IORGU - şi care a fost trimisă Trib.popular Sibiu, pentru ca în baza Decretului 31/954 să declare ca dispărut - pe RADU IORGU.-

Tribunalul popular al Raionului Sibiu, prin sentinţa civilă nr.2405 din 25.06.1965, a declarat dispărut - cu data de 31.12.1952 (din necunoaşterea exactă a datei precise când acesta a dispărut) a numitului RADU IORGU.-

RADU MARCELA - mama lui RADU IORGU, prin cererea sa adresată Tribunalului popular al raionului Sibiu, a cerut ca în ur-

227
226

ma sentinței date, să declare mort, pe fiul ei RADU IORGU.-

Luîndu-se în considerație această cerere, Tribunalul popular al raionului Sibiu, prin sentința civilă nr. 3046 din 28. 06. 1967, a declarat mort pe numitul RADU IORGU, cu mențiunea de a comunica această hotărîre și Sfatului popular al or. Huși, pentru a face modificările necesare în evidențele Oficiului de stare civilă.-

În baza extrasului de moarte, primit din partea Sfatului popular al orașului Huși - organele de miliție - au hotărît încetarea urmăririi numitului RADU IORGU - și au clasat acest dosar.-

- Menționăm, că RADU IORGU - cu datele indicate mai sus nu figurează în evidențele Inspectoratului de securitate al județului Brașov, sub nici o formă.-

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolv. reclamațiilor,
sesiz. și propunerilor cetățenilor.
Nr. 646.645 din 13 Iunie 1968

228

227

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem alăturat memoriul numitului ERIGHIN REYMOND, prin care reclamă că în anul 1959 a fost arestat pe nedrept de organele M.A.I.-

Menționăm că din verificările efectuate la Serviciul "C", rezultă că nu este cunoscut în evidențele elementelor dușmănoase.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior

Apostol - via

NOTA - RAPORT

Printr-un memoriu adresat tov. președinte al Consiliului Securității Statului, numitul ERIGHIN REYMOND din București, arată că :

a) In anul 1951, în timp ce satisfăcea stagiul militar la o subunitate a trupelor M.A.I., ar fi suferit un accident, în timpul și din cauza serviciului militar, fapt pentru care, după ce a fost internat în spitalele din Cluj și București, în februarie 1952, a fost clasat medical. Ca urmare a acestei situații, a solicitat prin mai multe memorii adresate organelor M.A.I., cit și în cel sus-menționat, să fie pus în drepturile de pensie ce "legal" i s-ar cuveni.

b) In anul 1961, în timp ce intenționa să facă o vizită la ambasada S.U.A. din București, a fost luat din apropierea acesteia de către ofițeri de securitate care, după ce l-au anchetat și bătut, și nu i-au putut imputa fapte justițiabile în legătură cu motivele inițiale ale reținerii, l-au trimis la organele miliției spre a fi cercetat pentru "substituire de persoană" și "trafic de influență". In final pentru asemenea fapte a fost judecat și condamnat după cum afirma "pe nedrept".

c) Datorită antecedentelor medicale cit și a celor penale, nu a găsit un serviciu corespunzător pregătirii și aptitudinilor sale, din care cauză salariul ce-i primește este mic.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele :

ERIGHIN REYMOND s-a născut la 31 octombrie 1928 în orașul Balci - R.P.Bulgaria, fiul lui Atanasie și Safta, cu domiciliul în București, Bd. Maghera nr.32-36, Sectorul I.

In legătură cu situația militară a sus-numitului, în evidența Centrului militar al Sectorului I din București, sînt

făcute următoarele mențiuni :

- încorporat la 02.05.1950 și trimis la Centrul de instrucție nr.11 securitate Sibiu;

- în septembrie 1951 a fost mutat la Centrul de instrucție Fălticeni, Batalionul de securitate Dej;

- în noiembrie 1951 accidentat, transportat la Spitalul din Cluj și în ianuarie - februarie 1952 a fost clasat.

- este suferind de "Psihopatie schizoidă". Ca urmare, inapt pe timp de pace, apt necombatant pe timp de război.

Din unele răspunsuri ce i-au fost date lui ERIGHIN REYMOND, la memoriile făcute anterior, de către U.M.0110/T București (la 08.07.1964) și U.M.0115 București (la 07.06-1967), rezultă că după ce au fost efectuate căutări în depozitele de arhivă ale M.A.I. (U.M.0110/T, ale M.F.A. (U.M.02405), cit și la Direcția Generală a arhivelor statului, nu s-a găsit certificatul în baza căruia sus-numitul a fost declarat inapt serviciului militar.

Din verificările efectuate și atunci ca și acum, a reeșit însă că certificatul medical de inapt, nr.151 din 25 ianuarie 1952 eliberat de Spitalul militar Cluj, a fost trimis la U.M.05050 Dej, iar această unitate a trimis cu adresele nr.509/27 sept.1952 și nr.1873 din 12 mai 1952, certificatul medical împreună cu celelalte forme de lăsare la vatră, la fostul Comisariat militar al orașului Constanța, deoarece când a fost lăsat la vatră, sus-numitul s-a stabilit cu domiciliul în Constanța.

Intervenindu-se de către U.M.0110/T București, încă în anul 1964, la Comisariatul militar al orașului Constanța, pentru a trimite urgent actele medicale din dosarul personal, acesta a răspuns, cu adresa nr.3438 din 25.06.1964 că în anul 1956, arhiva respectivului comisariat a fost inundată și cu acea ocazie printre documentele distruse sau deteriorate, s-a aflat și dosarul cu acte medicale a lui ERIGHIN REYMOND.

Din verificările efectuate ulterior de către U.M.0110/T București, cit și din conținutul foi de observație clinică nr. 5/1952 a spitalului militar Cluj, (găsită de U.M.0110/T în 1964), unde însăși ERIGHIN REYMOND a făcut declarații în legătură cu istoricul bolii sale, a reeșit că boala de care sus-numitul suferă, a contractat-o înainte de armată, că primele semne ale bolii au apărut aproximativ în anul 1941, datorită unor zdruncinări psihice.

Pe baza analizelor făcute ulterior și de către organele medicale de specialitate ale Spitalului militar central, cît și de către Comisia medico-militară centrală a M.F.A., acestea au apreciat că ERIGHIN REYMOND are o afecțiune preexistentă serviciului militar și numai agravată din cauza serviciului militar. S-a stabilit de asemenea - de către aceleași organe - că boala respectivă evoluează ciclic, avînd perioade de liniște (sănătate aparentă) și perioada de agravare. Acestea fiind simptomele bolii, rezultă că la data încorporării sus-numitului (1950) boala sa aflat probabil într-o perioadă de liniște și perioada de agravare a apărut abia după un an și jumătate de la încorporare.

Pe baza concluziilor medicale și a celorlalte verificări efectuate, U.M.OILO/T București, a stabilit că ERIGHIN REYMOND nu se încadra în prevederile legale pentru a primi dreptul de pensie, deoarece boala de care suferea nu a fost contractată în timpul și din cauza serviciului militar, ci a apărut cu 9 ani înainte de încorporare și numai agravată în timpul satisfacerii serviciului militar.

În sensul celor de mai sus, i s-a răspuns în scris de mai multe ori lui ERIGHIN REYMOND, lucru confirmat de el și în discuția avută recent, dar de fiecare dată nu a fost de acord cu concluziile rezultate din analizele făcute de organele medicale de specialitate și pe care dealtfel continuă să le conteste și în prezent, fără nici o altă probă, ci doar argumentul că dacă a avut o asemenea afecțiune încă înainte de armată, de ce nu i-a fost depistată la încorporare ?

Date fiind concluziile la care au ajuns medicii de specialitate în legătură cu afecțiunea ce o are ERIGHIN REYMOND și pentru care solicită să fie pus în drepturile de pensie (ce ar urma după afirmațiile lui să i se recalculeze din anul 1952), raportează că nu sînt și alte argumente care să-i favorizeze rezolvarea sus-menționatei cereri. În consecință, legal nu poate beneficia de dreptul de pensie.

În legătură cu arestarea, judecarea și condamnarea lui ERIGHIN REYMOND, a căror temeinicie el o contestă în memoriul adresat, din verificările efectuate în evidența Inspectoratului general al miliției cît și în arhiva Tribunalului popular al fostului raion "Tudor Vladimirescu, rezultă următoarele :

230
231

În toamna anului 1960 și primăvara anului 1961, cînd părăsise diferite locuri de muncă unde fusese încastrat, pentru că nu-i plăcea să lucreze, s-a dat la unele escrocherii, înșelînd mai multe persoane cu sume de bani și alte avantaje, sub pretextul că îndeplinind unele funcții sau cunoscînd alte persoane cu funcții în aparatul de stat, poate interveni pentru a le facilita rezolvarea unor probleme legate de spațiu locativ, încadrări în serviciu etc.

Pentru asemenea practici ilicite, ERIGHIN REYMOND, a fost arestat, anchetat și deferit justiției care i-a reținut în sarcină infracțiunile de "substituire de persoană" și "trafic de influență" pe baza cărora l-a condamnat, prin sentința nr.720 din 13 iulie 1961 a Tribunalului popular al fostului raion "Tudor Vladimirescu" la 1 an și 6 luni închisoare corecțională, un an interdicție corecțională și respectiv la 2 luni închisoare corecțională. În final a rămas să execute pedeapsa cea mai gravă, deoarece mai avea antecedente penale.

În baza cererii adresată organelor de justiție, ca urmare a scurgerii termenului de prescripție, cît și a faptului că s-a ținut cont de boala de care suferă, în luna martie 1969 ERIGHIN REYMOND a obținut reabilitarea juridică de drept.

X X
X

Cu prilejul verificărilor efectuate în cazul ERIGHIN REYMOND, a rezultat că încă înainte de a se adresa cu memoriu conducerii C.S.S., el făcea pregătiri în vederea obținerii aprobării pentru a emigra în Turcia.

Recent, sus-numitului i s-a aprobat renunțarea la cetățenia română, precum și emigrarea definitivă în Turcia. Ca urmare ERIGHIN REYMOND a relatat, în discuția ce am avut-o cu el, că renunță la cele solicitate în memoriul său, adresat C.S.S., dat fiind faptul că urmează să părăsească țara.

Pe baza celor raportate mai sus, propun a se aproba clăsarea lucrării.

Locot.colonel de securitate
Both Ioan, *[Signature]*

[Signature]
2 ex.
BI/TI
24 iulie 1969

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Unitatea Militară 0115 București
Nr.8/62227 din 07.06.1967

c ă t r e,

Tov. ERIGHIN A. REYMOND

B-dul Magheru nr.32-36, scara A, etajul I, ap.8,
raionul 30 Decembrie București

Ca răspuns la memoriul dv. adresat tov. ministru al
Afacerilor Interne, vă comunicăm următoarele:

Deși s-au făcut investigații minuțioase în arhive
totuși nu s-a descoperit nici un document care să ateste
cele afirmate de dv. și anume, faptul că ați suferit un acci-
dent pe timpul stăsfacerii serviciului militar în termen.

În această situație, singurul document valabil pen-
tru stabilirea împrejurărilor în care a apărut boala pentru
care ați fost clasat, rămâne foaia de observație clinică nr.
5/952 a spitalului militar Cluj, unde este consemnat faptul
că acuzele afecțiunii datează din anul 1941, deci cu 9 ani
înainte de încorporare.

În consecință nu există nici o bază legală pentru
a vi se întocmi dosar de pensionare, întrucât din documentele
medicale existente, nu se poate trage concluzia că boala a
apărut în timpul și din cauza serviciului militar, ci numai
a fost agravată de serviciul militar.

Locot.colonel,

(ss) Costache Dumitru

pentru conformitate

lt.col.

Both Ioan

C ă t r e

Tov. ERIGHIN REYMOND

Str.Dr. Teohari nr. 12, etajul 2, apart.7, raionul
Lenin, București

Ca răspuns la scrisoarea dvs. adresată Comandantului
U.M. 0110/T. București vă facem cunoscut următoarele:

Pentru obținerea actelor solicitate, necesare formării
dosarului de pensie pentru boala agravată pe timpul satisfacerii
serviciului militar în U.M. 05050 Dej, s-a intervenit la Depozitul
de arhivă al U.M. 0110 București, la depozitul de arhivă M.F.A.,
Rîmnicul Sărat (U.M. 02405), la Direcția Generală a Arhivelor Sta-
tului, însă nu s-a găsit certificatul de inapt și foaia de obser-
vație clinică.

Din răspunsul depozitelor de arhivă a reieșit că cer-
tificatul medical de inapt nr. 151 din 25.01.1952 eliberat de Spi-
talul militar Cluj a fost trimis la U.M. 05050 Dej, iar această
unitate a trimis cu adresele nr. 509/2709.952 și nr. 1875 din 12.05.
1952, certificatul medical împreună cu celelalte forme de lăsare
la vatră ca inapt, la Comisariatul Militar al orașului Constanța,
deoarece la lăsarea la vatră v-ați stabilit cu domiciliul în str.
Tudor Vladimirescu nr. 21 oraș Constanța.

Cu adresa nr. 90702 din 25.05.1964 am intervenit la
Comisariatul Militar al orașului Constanța, să ne trimită de ur-
gență actele medicale.

Cu adresa nr. 3438 din 25.06.1964, Comisariatul Militar
al orașului Constanța ne face cunoscut că în anul 1956, arhiva
acelui Comisariat a fost inundată și cu această ocazie a fost
distrus și dosarul dv. personal în care se găseau și actele medica-
le.

Precizăm că din cuprinsul actelor prezentate de dv.
ulterior, a reieșit că boala de care suferiți ați contractat-o
înainte de armată. Chiar dv. ați declarat la data de 02.01.1952 cu
ocazia internării în spitalul Militar Cluj (rezultă din foaia de
observație clinică nr. 5/1952) că a apărut primele semne de boală
aproximativ în anul 1941, datorită unor zdruncinări psihice (lagăr
de concentrare, îngropare în tunel, etc.)

Aceasta înseamnă că este o afecțiune preexistentă ser-
viciului militar și numai agravată din cauza serviciului militar.

..../..

235
234

Boala respectivă evoluează ciclic, adică are perioade de liniște(sănătate aparentă) și perioade de agravare. La data încorporării boala se afla probabil într-o perioadă de liniște și perioada de agravare a apărut abia după un an și jumătate de la încorporare.

Dealtfel numai așa se explică faptul că dvs. ați putut ocupa înainte de încorporare funcția de director la o școală elementară(rezultă din cererea dvs.) iar după lăsarea la vatră ați avut serviciul în mai multe sectoare de activitate.

Aceasta fiind situația dvs. nu vă încadrați în prezent în prevederile decretului 292/959 pentru a primi dreptul de pensie deoarece boala de care suferiți nu a fost contractată în timpul și din cauza serviciului militar, ci apărută cu 9 ani înainte de încorporare și numai agravată în timpul satisfacerii serviciului militar.

Restituim alăturat un număr de 4(patru) acte medicale.

Maior,

L.S. Popescu Stelian

(ss) Popescu stelian

Tovarășe Președinte

Subsemnatul Raymond Erighin
domiciliat în municipiul București - Secțiunea Nr 1.
Bulevardul General Gh. MAGHERU Nr. 32-36 -
Scara A - Etajul 1 - Apart 8.

Cu deosebită atenție vă aștept următorul:

Memoriu

Sînt fiul lui Athanasie Erighin, din orașul
Comrat, Tighina, Basarabia.

Din liceul din Comrat, apoi din Școlile de
Agronomie și Chisinău, unde a cunoscut diferiți
revoluționari marxiste, printre care și pe Pavel Tracenco
el a îmbrățișat ideea luptei proletariatului, ideie pe care
a iubit-o întreaga lui viață.

Pentru acest lucru a fost dese ori persecutat
și chiar arestat, iar în anul 1928 - după ce el lucrase
cu Calistruț Barboșu din gruparea Curcov (Ismail)
este mutat disciplinar în Surostor - Acadilnar - cu
intenția, că el lucrînd pe la sate, va fi lichidat de
bandele de țeriste, fasciști Bulgari (Comitagi)
Care în epoca aceea, incendiau sate întregi și făceau
amezuri slobaze în masă - cu români neretorati -

Ici el a lucrat cu Iliu Blasoeva, Supradjeff,
etc. - fiind persecutat și deșeri închis de prefectul de
atunci al Surostorului - Pucerea -

— / —

Tovarășului Președinte

al Consiliului Securității Statului -

Tovarășul Stănescu -

În anul 1941, pe când întreaga familie ne găseam în orașul Bucecea - Județul Tulcea, la data de 23 Iunie, a doua zi după începerea războiului anti-Sovietic, orașul Bucecea găzduindu-se pe linia ostilităților militare, tatăl meu în toată noaptea a fost arestat, casa a fost răscolită întru uraptea, noi cepe speciali, părinții bătuți în fața noastră pentru a se găsi arme sau manifeste „subversive”

Această „operație” a fost executată din ordinul generalului Avramescu și Col. Iuldorescu (Criminal de război la Odessa - proximal Ilici-Tresteanu) de un grup de polițiști și de soldați, conduși de Comisarul de Siguranță BALDOVICI

Legându-se nimic, tatăl este totuși arestat și schinguit în beciurile poliției, învinuit că face „spionaj” pentru „bolșevici”. Și știindu-se că era un om blând și iubit în toată regiunea, ca să fie umilit și mai mult a fost purtat pe străzi cu cătușe de fier la mâini și apoi dus din post în post, din sat în sat, de jandarmi cu baionetele la armă, până la lagărul Dăeni din Județul Tulcea (lângă comunele Turcoaia și Greci)

- Mama noastră dintr-o familie de vechi răzeși Iuldoveni din Licesti - Tecuci (Vizurești) de meserie învățătoare, fusese dată afară din învățământ în anul 1932-1933, la primele cerbe de sacrificiu, fiind „zofie de Comunist” - refuzând reprimăta acit după 1944.

În lagărul Dăeni, a fost internată și mama împreună cu noi, cei 2 copii care eram mici - 10-11 ani.

Acolo am suferit durerea, foamea, umilinta -

*

În orașul Bucecea, în atară de Primarul avocatul Berz, sau de Ionica Șerban, Șeful orașului, doi oameni au declarat că au văzut cum tatăl meu făcea noaptea semnale cu lanterna, armatelor Sovietice de peste dunăre - Acești 2 oameni erau negușterii Costache Barbăneagru și Petricea Barbăneagru -

**

Eram copil, și noi, copiii spre iarna anului 1941, împreună cu mama, ne-am dat drumul din lagăr, tatăl rămânând în continuare -

Într-o noapte de Crăciun, am mers și noi cu un grup de copii, cu colindul - (Iarna 1941)

Îngă biserică kenisească din centrul orașului Bacea, în casa mare de piatră cu etaj, al bulgarului Stoiciu, se găsea comandatura germană -

Un brad mare încărcat, lumina prin geamuri întreaga stradă, iar la o masă lungă, ofiterii beți, benche-tuiau și urlau - Frații noștri, un grup de copii, sărmani creștind ca vor câștiga ceva, au colindat la geamul lor, și s-au ales cu injurături și insulte de „Rumanische Zigeuner” punând cântărele să îi alunge cu lovituri de cârmă -

Instinctiv, din ura de copii, sădită de cel care ne dăduse viață, și era departe de noi, într-un lagăr miser, am luat un pietros mare, și cu toate puterile de copil, l-am aruncat în geam, rostogolindu-se pe masă, și distrugându-l sticle, farfurii, pahare -

S-a dat alarmă, au tras clopotele la biserică urlând că sînt atacați de partizani, și în clipe răpi patrula neamăsură, au înăput ca să alerge în noaptea pe străzile întărite în căutarea făptușilor -

Am fugim - înă un scelerat, fiu de acclerat, Paul Barbăneagră, fiul negustorului Costache Barbăneagră, care colinda și el, și mă văzuse cînd am aruncat pietrosul, și a dus înă opus -

Alproape un an, am umblat fugăr pe la rudele mamei, în Iuldră -

Am venit 23 August 1944.

Tatăl meu, făcea parte din grupul de vechi Comuniști care organizau partidul legal din județul Tulcea și care avea în frunte pe un comunist mînat Avocatul Iulian Olteanu, crescut și format de un mare patriot - Ducretiu Pătrășcanu. Și alii Olteanu și Pătrășcanu. Il pretuiam și îl iubim de tatăl meu -

Tatăl meu era primul secretar, al organizației libere pe Partidului Comunist din orașul Bacea.

Marea membră de partid, reîntrase în învătătoriat și era prezidența Apărării Patriotice și al U.F.A.R.-ului (fînd citată la Conferința pe țară din 1945, a Apărării Patriotice).

Mai copii. eram la curs, la liceul „Vasile Alecsandri” din orașul Galați -

La data de 15 Septembrie eram membri ai organizației U.T.C. al municipiului Galați -

În liceul „Vasile Alecsandri” erau 2 membri U.T.C. Babu Ursu cls. 8° și Elevu, Raymond Erighiu și Sergiu Erighiu, cls. III° A -

Noaptea făceam de gardă la Sediul U.T.C. de pe strada Pocheanu, iar ziua eram la cursuri -

În primele zile am urmat prima școală de cadre - lucram la Secția de Agitație Propagandă, în cadrul regiunii U.T.C. Scurtă de jos, secretar regional fiind Todorasul Dimitriu -

Scrisam articole la zădărnici al Tineretului Aerobicez - Organul P.C.R. Regional și Județean Galați -

Pentru acest lucru în Januarius 1945, am fost și eliminat de directorul liceului de atunci, Emil Caranau - fost deputat liberal -

Într-o zi în plină clasă, trali clasă n'drăci cu mîrșile mso. Profesorul de română Hagiu, dirigintele clasei, cu 6 pedagogi, m-au perchesit mat cîmporal la să mi confieze materiale și articole U.T.C. -

Merdeam în fabrici, în detașamentele de ordine ale F.N.D. - La 6 chartel, am făcut parte din grupul de U.T.C. și care sărind pe geam, au deschis ușile baricadate ale Prefecturii Covurului -

În acea perioadă am lucrat cu tînărșii Dimitriu, Bobanu, Nedonu, Căruțușu Bercevic, Șepira, Hasena și Beca Măscovic, sărcoile Tuchi și Spățari Roth -

Secretarul regiunii P.C.R. era Tov. Crist. Cîmpăanu și al județului Covurului era Tov. Sandu Constantin -

În 1 Iulie 1945, U.T.C.-ul se desființează și am luat parte la Comisia de fondare al Tineretului Progresist ^{Galați} la C.C. cu Todorasul Nichitiu - (Căpitan din Div. T.V.) -

În 1947-1948 - am lucrat la Tineretul Progresist în vechiul U.T.C. Tulcea, cu Mihai, Bădescu, Barcan, trali Gendov, etc -

În anul 1948, am plecat cu familia în orașul Focșani unde tatăl meu era numit șeful regiunii de cultura tineretului Focșani, fiind și secretar al org. de Partid. La bătăi Focșani, iar mama Directoare de Școală și Secretară al organizației de partid al Grupului didactic din orașul Focșani -

Acela am locuit în același loc cu Anton Vlăduț (fost ministru și Președinte al S.P.C. București, după aceea) și cu D. Dășca - Comandantul Securității Regimul.

În anul 1948 și 1949, am fost și pe diferite Săptămâni Naționale.

În anul 1948 - 1949 - am urmat cursurile școlii boticele Odobesti.

În primăvara anului 1949, după vacanța de paști, întorcându-mă la școală, am făcut cu un grup de elevi o excursie în pădurea din apropiere - (Odobesti)

Fără ca să ne dăm seama că în acea pădure era frontieră pe jos, care era un strat destul de gros, și pe intrarea destul de mare. S-a auzit imediat, însă a fost stins repede - fără nici o pagubă -

Tatăs am fost arestați, alții, însă judecătoria Odobesti, a achitat acest lucru, neintenționat, expulzându-i -

Am dat examen de intrare în învățământ și având una din mediile cele mai mari, am fost numit și director de Școală întâi la Bîrsești - apoi Cîmpurile - Rotilești - Județul Putna

Aici am avut și o activitate politică fiind și director de Cămin Cultural, și membru în comitetul unelui U.M. (după unificarea din 1949) pe plasa -

Scopul meu cea mai mare era ca să devin ofițer, fapt pentru care am făcut o cerere în acest sens Generalului maior Mihail Focșani, șeful Direcției Superioare ^{generale} Armatei din Biroul Fortelor Armatei - În urma acestei cereri, Cercul de Recrutare Putna a primit ordinul expres, de a mă incorpora și trimite la una din școlile militare -

241 6
240

Tovarășe Președinte

Pe data de 2 Mai 1950. am fost încorporat fiind luat din învătămint unde funcționam; Aș trimis la Centrul Instrucție II Securitate Sibiu -

În perioada aceasta din cei rescrutați, mult mi s-a dat la instrucție decât mine, mult mai des în pregătirea politică, eu aproape permanent, ținând lecții în companie, în locul Institutului Politic - Irest. Inteleucă -

Erăm ferm conșinș, că acest lucru, în mod injust se datorește pătăniei cu froul, de la Odobesti

În această situație, am făcut un herouism pe care l-am adresat Tot. Iosif Chizinevski, secretar al C.C. al P.M.R. - Șeful Direcției de propagandă și Agitație al C.C. al P.M.R. -

Arătăm nedreptatea - arătăm dorința mea. Căci este că am fost chemat într-o zi la comandantul Centrului, echipat cu haine noi, as trimis la Securitate la Direcția Generală Politică I.D. (bucul Romarta) Direcția Cadre - la Irest. Major Iacobescu -

După citirea fiile de stat pe culturare mi s-a spus că să plec înapoi la Centrul de Instrucție Sibiu (August 1950). - Aș putate voi fi trimis "soldat" la acasă -

Am încercat să să pătrund în audiența la tn. General maior Brucă Iliuș, pe atunci șeful direcției Superioare Politice M.A.D., însă auzind că este un om violent ca fapte și expresii, am renunțat -

Am recurs la un act de curaj - Am asleptat și două zi dimineată, la Edin. C.C. de la Sibiu - pe atunci fiind Iosif Chizinevski, cotron din viașină, să urce însuși, m-am dus direct la el -

Ștind că el cu noaptea pe tatăl meu, l-am spus cine sînt. mi pentru ce am îndrăznit să să îl arestez -

Am mers cu el însuși în cabinet și acolo blin de revoltă am încercat să să îl opun durerea

ca și nedreptatea, care mi se făcea - Tot adata timpul
că ani mulți în urmă cunoscuse pe tatăl meu -

Continuă să demonstreze nedreptățile, cu acea
exuberantă caracteristică mărșii tinere la 21 de ani, care
înseamnă să ai disprețuri care au culmi și dignități în
hipoteza din partea mea -

Făcut obiectiv și rezăgănat, am fost amenințat că
dacă nu plec repede cheamă garda -

Am plecat revoltat, și a doua zi din nou am căutat
să fac ultima încercare, făcând același act de curaj,
poate incipient și periculos -

A fost chemat br. Chiriacescu, care văzându-mă
a venit grăbit din afară, spunând că mă va urmări
-- trații vătătoare. Torăreștii care îl cheamă - a ris -

Am avut noroc totuși că am ieșit cu bine, fără
să pătasez nimic -

Cert este, că ajungând la Sibiu, am fost
mutat la Centrul Instr. Securitate Cimpina - (imediat) comasat
la Lt. Aprescu - Apoi la Centrul Instr. Securitate
Sorbchi - Comasat la Lt. Victor Petrescu și la Centrul Instr. Sec.
Fălciușeni - Lt. Lt. Tomila Anghel -

eram bagat la muncă grea, și instrui, transport,
și activități de noaptea -

În sept. 1951. am fost mutat la Centrul Instr. Sec.
Fălciușeni - la Batalionul de intervenție Sec - Cluj.
Comandant fiind Capitanul Iacovescu -

Ori unde mergeam - se aveau indicații speciale
"Consemne" - în privința mea -

Viața devenise un infern - deseri voiam ca
să mi pînă căsătorie Zilelor - printr-un act neașteptat.

Sint sigur că așa fi fost un ofiter
excepțional. (Așa cum spuneau și mulți ofiteri politici
mai vechi - oameni drepți și creștini.)

În luna Iulie 1951, în timpul unei acțiuni, în care
nu prăvălise între răz. lăsat de un bloc în forma
occipitală, sînt transportat la Clinica Universitară
din Cluj cu o plagă - După un tratament, sînt
transportat la Spitalul Militar Cluj și de aici la Spitalul
Militar Central București -

Recunosc Spitalul Militar Cluj - care în luna
Ianuarie - Februarie, mă clasează medic -

Batalionul Intermedie Sej. nu se inclina
în ce condiții și cum plec -

Chiar s-a spus că va fi trimis afară la
Constanta - Unde mă stabilisem, fratele meu fiind
ofiter de rezervă -

Trăiesc de 2 ani. Comisariatul Constanta nu primise
dosarul. și nici nu mi se făcuse dosar de pensie -
-- Era indicația -- !! ?

În 1953 vii în București. și trăiesc de 15 ani,
am făcut cereri, peste cereri -

Se abea în ultimii 3 ani. Trusele de
securitate în final răsunând. că pînă la urmă
anul trecut se încheie oprită vîră - cu boala as fi
avut și din naștere de serviciul militar -

Peste ce se bătău ? De o declarație a mea,
dată în stare de incrustanță (foaie de absențe
medicale). Ori, orice om de bun simț, fără să
aibă nici un fel de pregătire medicală, își da
seama că o atare declarație, pe fișa medicală,
la boala aceasta și la starea respectivă, nu are nici
o valabilitate atât juridică cât și administrativă
sau medicală -

Normal ar fi fost, că la starea mea
de incrustanță de atunci, pentru completarea
datelor, să se facă o anchetă oficială. Să se ia
legătura cu familia -

Depăși ei, puteau fi bun și de încredințat
militar, pentru o declarație ... ?

247/1179
Dar as fi vrut ca să intru pe ce se bazau? Pe a declarare

Pe santierul Scutari. Lăzari. am fost operat de afecțiunea
la spitalul Tg. Jiu - de Dr. Lipș - și nu de altă boală

- Dăre trăsori de la trupe, au găsit mărțișă, inserat
la vreun spital din țara românească, ca as fi fost
internat, sau diagnosticat cu o asemenea boală? Sau
măcar la vreo policlinică de specialitate, un diagnostic
cât de mic -?

Ori în boala aceasta - diagnosticul e greu și relativ

- Dar dare, la recrutare, sau la incorporare când
am fost trimis la unitate, nu erau o pleiadă de medici
capabili să dea un diagnostic adecvat?

La inserat ceva? nu -

Ori acele acte medicale, relativ, sunt primare acte ale
Oricărui estas, care i-a dăruit aptitudinile -

Înaintea de aceasta, nu am fost bolnav.

Dacă trăsori de la trupe, dorădesc contrariul, eu nu
inclin și îmi cer scuze -

→ Pentru acest lucru cer, ca să mi se plătească
pensie - de la 1 Februarie 1952

- Justiția noastră - adevărată, să își spună
cuvântul - pentru că este un abuz - a Sauavolnicie -

- Înducerea noastră a securității, deservirea
în numele adevărului. Căstui și dreptății să își spună
cuvântul, pentru că a fost un abuz - Sauavolnicie -

Ori nedreptățile nu își au boală niciodată
pentru că timpul, viața, le dăruie la iveală, fără nici
un drept de a fi invalizate sau contestate -

și adăți afară, oameni noi, care să gândească
altfel - adevărat, drept și cinstit și care să facă
dreptatea, în numele adevărului, Căstui și omeniei

Tovarăle Președinte

Ami de zile am avut munci mici, de mizerii, lăsat mereu în existență și deseori, fără servicii -

Cineva mă urmărea pas cu pas, și lăsa cu răutate, per mare.

Mă dăduse în anul 1950 - în aceeași Serviciu - În această situație, am apelat la Tovarășul Hecuboraciu - directorul Cadrului din Ministerul Afacerilor Exterioare - Foarte legalist - Cănușă și pe tatăl meu - și mi-a promis că mă va ajuta - I-am dat o cerere pe care i-am dat-o, pentru darul intern al Ministerului (Tovarășul Crăciun - promitea dar nu făcea nimic) data absolut nimic - Asta am știut-o ulterior de la alți vechi ilegalisti

Sînt sigur că și alți gliau că nu am servicii

Și aici intervine din nou diabolismul -

Sînt chemat la telefon și pus ca să empușc o fixă unde lucrez -

Continuă pe cererea care eram sigur că era aprobată, de bună credință am scris, că lucrez la I.C.E.

După 2 zile sînt arestat, camușit, înșelăciune trimis la Văcărești -

Sînt judecat că am făcut înșelăciune în dauna statului socialist - Iată scrisă de mine, de mine, se transformase în --- adeverință falsă (care nu există nicăieri)

Curios lucru - Unde exista înșelăciune?

Eu nu lucream nicăieri - Eram gomer, gomer, fără voie - lăscam din înșelarea mamei - Eu eram liber profesionist, cu atelier, cabinet, sau afaceri, ea să plătească 200 lei lunar - Șar acestia erau prevăzuți în nomenclatura de plată a telefoanelor -

Pentru gomeri - nu se scria nimic - nicăieri -

Am fost înșelăciune, lăsat, de oameni care nu erau oameni și la Văcărești și la Măștișă Militară -

266 #46

-Telefonul. Taxa lui era plătită normal și regulat -
suma de 60 lei lunar -

Normal face ce trebuia în plin proces, să vină
curierii și astfel am scăpat din imperiul somnului
major dimiteam - Insa tot abuzul, am plătit 3-4000
lei - după aceea -

A fost ceva mai mult decât odios -

*

Am ieșit stigmatizat, umblind după
servicii, trăind pe la uși, iar cei de acasă se lucrău
pe obraz. În mine stăusem ură și revolta - Acetel
nedreptatea, crima, samavolnicia, lasă intact deuna
ură și revolta -

Am fost la diferite personalități, politice,
eram refuzat.

Lucrând de color - color, 5 luni, 7 luni fără servicii -

Si nu eram cituși de puțin vinovat.

În luna Ianuarie, în urma unei scântei electrice
de la instalația prăstii electrice, conducta prizei, s-au
aprinș toate lucrurile din casă, haine, mobilă, totul -

Eram pe dormiri, și eram și fără servicii -
Umblam cu o cerere la abator, ca desenator tehnic -

Directorul ~~Abatorului~~ D.A.L. 30 decembrie
a fost singurul om de încredere, reparându-mi-se casa -

Cu lucruri date de la mama, frațele meu, din
cale scăpate de la frate, am putut ca să îmi îngheț
cât de cât o casă unde să stau, unde să dorm -

Umblam după servicii - Mă găseam
de nicăieri, nici un fel de ajutor -

Urmasii de ora de ani, transmisei mai
departe - asa cum sa răstă la cablu Telefoane
eram lovit permanent - Situație creată de oameni
care abia nu mai sînt în viață și nu mai are nici
un rost, să arunc și eu o piatră, sau un deget
de acuzare -

12

În această situație de mare disperare, al unei neașteptări, văzând că fie de criminali de război, mă așteptau în situațiile lor, umilit, m-am dus la Ambasada Americană de pe strada Grivitei Lupu, cunoscând pe un vechi prieten Bertan Gherghel, prieten din copilărie, plecat de la vârsta de 16 ani (în 1943) în America - domnul să îi cer ajutorul. Și tot aștept să mă interesez dacă se poate imigra în SUA.

A fost o clipă de tălăcirea a minții, însă de multe ori, autorii umani care împing unele diferite forme la fapte, sunt mult mai vinovați ca acei care comit, și materializează fapta -

Însă legal - nu a fost nici un fel de abateri

Pentru acest lucru, plecând de la ambasadă, am fost arestat pe stradă, băgat într-o mașină, și eliberat. Erau veterani făcuseră o captură operațională - arestaseră un mare - Spion.

Am fost dus la Ministerul de Interne, și desbrăzat în pielea goală, fiecare cută de la haine, cămășă, pentru cercetare, cu îngrisire - Eu la colț, înfuriat și înșurat de viziile băietandri tineri, cu pașion la gât, care ar fi avut multe de învățat, în privința bunei comportări omenești, langa lui - "Nu a condus de frână -

M-au lovit, m-au ars cu țigara aprinsă, etc.
Trebuia să opun -- "totul"

Mă întreb cu astăzi: Oare orice ce fac spionaj sau activități rele, merg în plină și într-o ambasadă care se știe atât de observată? Ca în acest fel să se demonteze? Cred că este absolut pueril, și nici un om ori cât de simplu ar fi, nu ar gândi altfel.

Aici personalul ambasadă, care cred că era calificat, nu ar fi primit asemenea procedee.

Când în final am vădit că nu pot avea de la mine posibilitatea de a obține, "de crimă" pentru o așa de mare "captură" m-am dus la secția de viziile N-7 - care nu avea nicio cunoaștere din domiciliul meu -

Acela au întors un proces verbal la ora 13. - că la ora 21⁰⁰. m-am arstat pe strada Batistei, pe când mă dădeam Chief Inspector General la Spatiul locativ, fiind bani pentru acest lucru -

Ori curios lucru. "E stiau din timp" că voi să fi pe strada Batistei - și pentru acest lucru, erau în actiune 5 ofiteri de securitate și un ofiter de la Secția 7 (brest. Maj. Vasilii)

Aur făcă de cine mă dădeam, de la cine luam bani, cu cine și în ce mod se comitea "FLAGRANTUL DELICT", aceste lucruri, nu au mai avut cum să le scrie cău nînd în suspensia lui Dumitru -

La secția 7 dubite au făcut de 3 m. Gheva traumei. Cum începeam Gheva, mă duceau fuga la vîcarești, și mă aduceau după 2 săptămîni -

La anchetă, se certau în fața m-ea cine să pună mîna pe căsă, pe "splendida Garsoniera din bloul Romarta"

Am avut și 2 sticluri de băutură

1 sticlă de vin alb de aur, de la tabel meu și un sticlă de Kahlua -

Există înregistrate la mîntu, dar nu mai apar la penitenciar - Am plecat la penitențiar fără ca să mi se mai dea - (Vasilii)

Am fost ținut în prisoare, lovit, bîscat, maltrat - Oamenii cheamă și timorati ca să dea declarații false, neadevărate, și apoi după luni întregi de la arestare -- îndecat de turburarea de urgență -- în 4 minute, de Ab Craioveanu, refuzîndu-mi se dosarul și el citesc, refuzîndu-mi se dreptul de apărare -

Si în acest fel Condamnat înfrînt - cu o Condamnare la - activul meu, pentru crimă de -- trafic de influență

Jacinta nu a știut nimic, deoareceu respins în la volitor, avocatul mi-a spus clar, că dîră nu mi s'certau" cu "ofiteri de securitate" nu puteam absolut nimic. Acest lucru înscut îl știu și eu foarte bine, că încă de la securitate mi s'a spus clar

nu s-a spus clar, că indiferent ce voi face, voi face
puscările - că vor avea ei grijă de așa ceva

De altfel când liber am citit dosarul, a rugat
seria ca "sint indicat oare stare de arest, fiind teribil
de a influența creșterile, boala" (de a nu îmi
dăsi dreptatea -

În închisoare, am făcut de 3 ori Greva foamei.
Am cerut hârtie să scriu, nu mi s-a dat - A venit
la ușa camerei, comendantul fiind al marelui
Văcărești. Lt. Lt. Tesler, care a început ca să mă
înjure (de astfel acesta era jargonul întregului personal
obținut de dinaintea până seara, inclusiv ciurma și
pumnii -- închisoare creștină !!!)

Domnul Tesler, mi-a spus distul de dar, că
dacă nu tac, și nu îmi văd de treabă, viața omului
creeștină foarte puțin -- ca o trântă (festival vobele lui)
și că avem voie, să e mai blind regimul acum,
căci celălalt lui, chiaromete, se așteaptă în ordine de -- cal -

Am tot cease vedea, totul, totul,
este furul adevăr, și am totale certitudine că și
se totu de bine că acesta este adevărul -
fapt, care nicând nu vor putea
fi contracarate sau acoperite

De sănatatea distrusă, am ieșit din
închisoare - Am început munca, ca muncitor reabilitat -

În acest timp, pentru că făcusem oare
bătălie Odobesti, am dat diferite ale liceul spre Heret
din Bucarest - fiind localaurentul cu note de 9 -

Am căsătorit dorind să îmi fac
un cămin - dar stigmatizat și cu un salariu de
750 lei lunar (fericirea se apăsă la bani, la salariu)
fund de muni, fră de Colonel Injiner pensionar, cîștig
s-a distrus, rămînînd singur, fără soție și copil -
Cu stigmatul care îl aveau, și de care
s-a avut grijă, nu puteam obține nici un
serviciu, unde să fi putut câștiga -

449 280 15.
Eram sotit să fie de ultima clasă. Să merg prin
viață în vagon de clasă 3-a.

Anul acesta în luna Ianuarie, ne-am reîntors
din nou. Ori ai un salariu de 400 lei în mână, nu
pot face față, inclusiv neînțelegeri -

Seri în afară de poartă, fericea trece prin busta.

Deși având haine, ai câte să poți umbra
am fost venit să cumpăr în rate, plătiți lunar 400 lei
(6 rate pe lună)

Cu restul, telefonul, chirie, intabulare, lumina,
etc. și mai trebuie încă să împrumut, pentru ele -

Aar pentru masă, pentru nevrile de hrane
ce se poate face?

Fi fur? Că să merg la pruzărie?

Eu oia om poate ca să fur - Eu nu am furat

Vișdada - Ince ne am cerșit mta în viaa nui, în viaa nui.

Cu aceste obiceiuri sau apocături, te naști
sau le înveți în educația tinereții - La vârsta noastră
nu se mai poate.

Regret a viața pierdută fără rost, fără
lucruri, din via, care vor fi adăta judecate.

Eu am fost a viciu nui - A viciu nui

So fi putut fi, un bun obșter, un bun gazetar
un bun profesor

So fi putut merita, mult mai mult - So fi
dat mult mai mult.

- alieșii Copilăriei au avut lacrimile lagărului.

- Adolescent în anii 1944-1948 - am lucrat cu tot înfletit
elamul, cu bucuria - La U.T.C. - Tineretul progresist - Pureau
afize nașterii, erau bătuți, bătuți de tineri, care umblau
pe piept cu Capul de rital al regului lui -

Tineri care s-au redat apoi, și ne au ofi dat
asa cum fac ei azi -

Eu eram bun, de gmer, persecute - pruzărie -

Am să vă dau un exemplu - pe care îl veți putea
controla foarte ușor.

190257 16.
În anul 1941, a fost trimis în închisoare, tatăl meu, acuzat
că făcea "spionaj" pentru "bolșevici", contribuind printre alții și
comerciantul ~~Paul~~ Costache Barbăneagă din Bacău -

Fel acestuia Paul Barbăneagă, m-a denunțat
că am aruncat cu pietrele în Geamul comandaturii
Germane - hai țării, în teritoriul ~~Marist~~, umbra
cu capul regelui lăsat pe piept, frate ~~țanțu~~ -

Ajunsesse prin registrul al Cinematografiei, laureat
al premiului de stat - Om la urmă - mi de încredere -

Eu mă țineam în persecuție, mizerie, necazuri -

Și la prima reție, Paulică a fugit, iar de acolo
mănuind cu mizerie, țara unde s-a născut, unde a făcut
pași capitalărie - unde își are rădăile -

Și după aceea îmboldit de curiozitate, seara
va învârti butonul pe unde scurte, îl va avea învârtind
în rolul de redactor, comentator politic, etc., împreună cu Ionica
Lovișescu - la postul de radio Europa Liberă -

Cred că vă închipuiți ce vorboste - și ce el
sint multe - Ia aveau un coleg de liceu, era
vecin cu sediul UTC, pînă cînd mergeau școala, și
demnitate directorului (1944) - Coleg era era cel mai
fidel ucenic al președintelui ligii max. Chelărescu și șeful
Căpîl în lăserică - Ați este director General, deputat
în Camera Adunare Națională - și poate la prima oară
me v-a-mi mira să facă ca și - Paulică -

Puși pe căpătăială, stîrînd bani, plecînd
peste hotare de bani statului, fug în final, sau se
dedau la fapte urîte -

Fund merceselor și avînd muncă de
țeren, au avut aprobat ca să iau o masină,
din cele bechi, disponibile, la preț de destul de
acceptabil - și în toată 3 ani -

Cuiva a făcut afacerea, și cînd mamă dă
era dată altuia -

Lucruri urîte, necunoscute -

Și apoi din nou - Lăuna este bătrînă
bolnavă - a stat aici în lăgăr, stîrînd bolnavă
de articulație și flebită -

oare nu mi-ar fi servit o mîie la multe ?

discutajat. Iolvas. am ajuns la limita habdaru
care poate fi suportata de un om -

Indese fara. caci aici nuam nascut. si am facut
pasu Copilariei -

Aici in are momentul statii. ese a iubii
partidul. si conferit pentru el -

Indese partidul si nio soluti. nu am confundat
partidul (Comunismul. al carei pilfise luminosa este
al viitorului in timp.) cu oamenii care exsese. fac abuzuri
sau savantnicii - de multe ori si crime - fizice sau morale -

Violenia Comunismului nu se face prin terori sau
crime. Ea se bazeaza pe adevar. pe cinste. pe
dreptate. in fata suferinta libere. a opiniei lumii intregi.
dovedita cu fapte adevarate. a triumfului unei idei
asupra altuia -

Indese sa nu se faca dreptate pentru tot
ceare am indurat. dreptate materiala si nemai.

Prin justitie. prin printru politica. in
functii pe care socotise ca trebuie sa se nu se dea
bazati pe capabilitate si competenta -

si in cazul cind. undeva or mai exista
oameni. care se stiu vinovati de nedreptati. macar unul
sa intinda o mana adevarata. ca mine sa poata
spune ca totusi a facut ceva omene - o fapta buna.

Pentruca cinstea. e mai presus de ocaru
sau de prost -

si in cazul cind nu se va face dreptate
nu va adresa direct gfului Statului. total meu
alind origina etnica Turca. si cerind plecarea
definitiva a Republicii Turcia - un stat care va merge
si el spre totalism -

Primiti va rog asigurarea de multu
mele si me -

Cu profund respect
Raymond Ath Crighin

Bucuresti. 6 mai 1968. -

NOTA - RAPORT

=====

Printr-un memoriu adresat tov. președinte al Consiliului Securității Statului, numitul ERIGHIN REYMOND din București, arată că :

a) În anul 1951, în timp ce satisfăcea stagiul militar la o subunitate a trupelor M.A.I., ar fi suferit un accident, în timpul și din cauza serviciului militar, fapt pentru care, după ce a fost internat în spitalele din Cluj și București, în februarie 1952, a fost clasat medical. Ca urmare a acestei situații, a solicitat prin mai multe memorii adresate organelor M.A.I., cit și în cel sus-menționat, să fie pus în drepturile de pensie ce "legal" i s-ar cuveni.

b) În anul 1961, în timp ce intenționa să facă o vizită la ambasada S.U.A. din București, a fost luat din apropierea acesteia de către ofițeri de securitate care, după ce l-au anchetat și bătut, și nu i-au putut imputa fapte justițiabile în legătură cu motivele inițiale ale reținerii, l-au trimis la organele miliției spre a fi cercetat pentru "substituire de persoană" și "trafic de influență". În final pentru asemenea fapte a fost judecat și condamnat după cum afirmă "pe nedrept".

c) Datorită antecedentelor medicale cit și a celor penale, nu a găsit un serviciu corespunzător pregătirii și aptitudinilor sale, din care cauză salariul ce-l primește este mic.

Din verificările efectuate au rezultat următoarele :

ERIGHIN REYMOND s-a născut la 31 octombrie 1928 în orașul Balci - R.P.Bulgaria, fiul lui Atanasie și Safta, cu domiciliul în București, Bd. Maghera nr.32-36, Sectorul I.

În legătură cu situația militară a sus-numitului, în evidența Centrului militar al Sectorului I din București, sînt

./..

făcute următoarele mențiuni :

- încorporat la 02.05.1950 și trimis la Centrul de instrucție nr.11 securitate Sibiu;

- în septembrie 1951 a fost mutat la Centrul de instrucție Fălticeni, Batalionul de securitate Dej;

- în noiembrie 1951 accidentat, transportat la Spitalul din Cluj și în ianuarie - februarie 1952 a fost clasat.

- este suferind de "Psihopatie schizoidă". Ca urmare, inapt pe timp de pace, apt necombatant pe timp de război.

Din unele răspunsuri ce i-au fost date lui ERIGHIN REYMOND, la memoriile făcute anterior, de către U.M.0110/T București (la 03.07.1964) și U.M.0115 București (la 07.06-1967), rezultă că după ce au fost efectuate căutări în depozitele de arhivă ale M.A.I. (U.M.0110/T, ale M.F.A. (U.M.02405), cit și la Direcția Generală a arhivelor statului, nu s-a găsit certificatul în baza căruia sus-numitul a fost declarat inapt serviciului militar.

Din verificările efectuate și atunci ca și acum, a reieșit însă că certificatul medical de inapt, nr.151 din 25 ianuarie 1952 eliberat de Spitalul militar Cluj, a fost trimis la U.M.05050 Dej, iar această unitate a trimis cu adresele nr.509/27 sept.1952 și nr.1873 din 12 mai 1952, certificatul medical împreună cu celelalte forme de lăzare la vatră, la fostul Comisariat militar al orașului Constanța, deoarece când a fost lăsat la vatră, sus-numitul s-a stabilit cu domiciliul în Constanța.

Intervenindu-se de către U.M.0110/T București, încă în anul 1964, la Comisariatul militar al orașului Constanța, pentru a trimite urgent actele medicale din dosarul personal, acesta a răspuns, cu adresa nr.3438 din 25.06.1964 că în anul 1965, arhiva respectivului comisariat a fost inundată și cu acea ocazie printre documentele distruse sau deteriorate, s-a aflat și dosarul cu acte medicale a lui ERIGHIN REYMOND.

Din verificările efectuate ulterior de către U.M.0110/T București, cit și din conținutul foi de observație clinică nr. 5/1952 a spitalului militar Cluj, (găsită de U.M.0110/T în 1964), unde însăși ERIGHIN REYMOND a făcut declarații în legătură cu istoricul bolii sale, a reieșit că boala de care sus-numitul suferă, a contractat-o înainte de armată, că primele semne ale bolii au apărut aproximativ în anul 1941, datorită unor zdruncinări psihice

Pe baza analizelor făcute ulterior și de către organele medicale de specialitate ale Spitalului militar central, cit și de către Comisia medico-militară centrală a M.F.A., acestea au apreciat că ERIGHIN REYMOND are o afecțiune preexistentă serviciului militar și numai agravată din cauza serviciului militar. S-a stabilit de asemenea - de către aceleași organe - că boala respectivă evoluează ciclic, avînd perioade de liniște (sănătate aparentă) și perioade de agravare. Acestea fiind simptomele bolii, rezultă că la data încorporării sus-numitului (1950) boala sa aflat probabil într-o perioadă de liniște și perioada de agravare a apărut abia după un an și jumătate de la încorporare.

Pe baza concluziilor medicale și a celorlalte verificări efectuate, U.M.0110/T București, a stabilit că ERIGHIN REYMOND nu se încadra în prevederile legale pentru a primi dreptul de pensie, deoarece boala de care suferea nu a fost contractată în timpul și din cauza serviciului militar, ci a apărut cu 9 ani înainte de încorporare și numai agravată în timpul satisfacerii serviciului militar.

În sensul celor de mai sus, i s-a răspuns în scris de mai multe ori lui ERIGHIN REYMOND, lucru confirmat de el și în discuția avută recent, dar de fiecare dată nu a fost de acord cu concluziile rezultate din analizele făcute de organele medicale de specialitate și pe care de altfel continuă să le conteste și în prezent, fără nici o altă probă, ci doar argumentul că dacă a avut o asemenea afecțiune încă înainte de armată, de ce nu i-a fost depistată la încorporare ?

Date fiind concluziile la care au ajuns medicii de specialitate în legătură cu afecțiunea ce o are ERIGHIN REYMOND și pentru care solicită să fie pus în drepturile de pensie (ce ar urma după afirmațiile lui să i se recalculeze din anul 1952), raportează că nu sînt și alte argumente care să-i favorizeze rezolvarea sus-menționatei cereri. În consecință, legal nu poate beneficia de dreptul de pensie.

În legătură cu arestarea, judecarea și condamnarea lui ERIGHIN REYMOND, a căror temeinicie el o contestă în memoriul adresat, din verificările efectuate în evidența Inspectoratului general al miliției cit și în arhiva Tribunalului popular al fostului raion "Tudor Vladimirescu, rezultă următoarele :

./..

255
255

În toamna anului 1960 și primăvara anului 1961, când părăsise diferite locuri de muncă unde fusese încadrat, pentru că nu-i plăcea să lucreze, s-a dedat la unele escrocherii, înșelând mai multe persoane cu sume de bani și alte avantaje, sub pretextul că îndeplinind unele funcții sau cunoscând alte persoane cu funcții în aparatul de stat, poate interveni pentru a le facilita rezolvarea unor probleme legate de spațiu locativ, încadrări în serviciu etc.

Pentru asemenea practici ilicite, ERIGHIN REYMOND, a fost arestat, anchetat și deferit justiției care i-a reținut în sarcină infracțiunile de "substituire de persoană" și "trafic de influență" pe baza cărora l-a condamnat, prin sentința nr.720 din 13 iulie 1961 a Tribunalului popular al fostului raion "Tudor Vladimirescu" la 1 an și 6 luni închisoare corecțională, un an interdicție corecțională și respectiv la 2 luni închisoare corecțională. În final a rămas să execute pedeapsa cea mai gravă, deoarece mai avea antecedente penale.

În baza cererii adresată organelor de justiție, ca urmare a scurgerii termenului de prescripție, cit și a faptului că s-a ținut cont de boala de care suferă, în luna martie 1969 ERIGHIN REYMOND a obținut reabilitarea juridică de drept.

X X

X

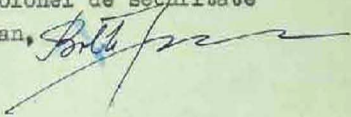
Cu prilejul verificărilor efectuate în cazul ERIGHIN REYMOND, a rezultat că încă înainte de a se adresa cu memoriu conducerii C.S.S., el făcea pregătiri în vederea obținerii aprobării pentru a emigra în Turcia.

Recent, sus-numitului i s-a aprobat renunțarea la cetățenia română, precum și emigrarea definitivă în Turcia. Ca urmare ERIGHIN REYMOND a relatat, în discuția ce am avut-o cu el, că renunța la cele solicitate în memoriul său, adresat C.S.S., dat fiind faptul că urmează să părăsească țara.

Pe baza celor raportate mai sus, propun a se aproba clăsarea lucrării.

Locot.colonel de securitate

Both Ioan,

2 ex.
BI/TI
24 iulie 1969

TRIBUNALUL CAPITALII R.P.R. Colegiul IV

Decizie Penală nr.586

Sedința publică de la 10 iulie 1961

Tribunalul compus din :

Lapedat Filofteia	- președinte
Anton Virgil	- judecător
Ghenea Olga	- asesor popular
Iermacov Ion	- " "
Serban Stoica	- " "
Pirlienu Barbu	- procuror
Trica Gheorghe	- secretar

Pe rol pronunțarea asupra recursului declarat de inculpatul Ereghin Stroeescu Reimond, împotriva sentinței penale nr.720 din 13 iunie 1961, pronunțată de Tribunalul popular al raionului T.Vladimirescu, prin care recurentul a fost condamnat la un an și 6 luni închisoare corecțională și un an interdicție corecțională potrivit art.252 c.p., iar conform art.415 c.p. a mai fost condamnat la 2 luni i.c., aplicându-se și art.107 c.p. Conform art.101 c.p. execută numai pedeapsa de un an și 6 luni i.c. și un an interdicție corecțională, cu aplicatia art.107 cod penal; s-a menținut starea de arest computându-i deținerea de la 3 martie 1961 la 13 iunie 1961 și a fost obligat la 65 lei despăgubiri civile, față de reclamantul Botez Constantin.

Dezbaterile au avut loc în ziua de 5 iulie 1961, consemnate în încheierea de la acea dată care face parte integrantă din prezenta decizie, iar tribunalul având nevoie de timp pentru studierea actelor dosarului și a delibera în cauză a amânat pronunțarea pentru 7 iulie 1961, 8 iulie 1961 și apoi ari 10 iulie 1961, când a dat prezenta decizie penală.

Tribunalul,

Asupra recursului declarat de inculpatul Ereghin Stroeescu Reimond, domiciliat în București str.Academiei nr.35-37,raionul

I.V. Stalin, în prezent deţinut în Penit. Văcăreşti, născut la 31.X. 1928, în oraşul Balceic R.P. Bulgaria, fiul lui Atanasie şi Sofia, tehnician, studii are liceul teoretic şi 2 ani de facultate, necăsătorit, fără avere, împotriva sentinţei penale nr. 720 din 13 iunie 1961 a Trib. popular al raionului T. Vlad., prin care a fost condamnat la un an şi şase luni i.c. şi un an interdicţie corecţ., pentru infracţiunea prev. de art. 252 cod. pen., şi la două luni i.c. pentru infracţiunea prev. de art. 415 cod. pen., cu aplicarea art. 107 cod. pen. şi art. 101 cod. pen. şi a fost obligat să plătească suma de 65 lei despăgubiri civile către reclamantul Botez Constantin.

Pentru a pronunţa această sentinţă, instanţa de fond reţine următoarea stare de fapt:

Inculpatul a fost încadrat în câmpul muncii însă a fost îndepărtat din serviciu pentru ebateri, iar din toamna anului 1960, nu s-a mai încadrat în muncă şi a început să desfăşoare o activitate ilicită obţinând bani şi diferite avantaje materiale sub pretextul că face diferite servicii unor persoane, prevalându-se de trecere ca er sves pe lângă unii salariaţi din conducerea a diferite instituţii de stat şi saumindu-şi calităţi pe care nu le avea. Astfel, a luat legătură cu reclamantul Botez Constantin şi a promis acestuia că-i va face rost de o locuinţă corespunzătoare, afirmând că are relaţii la Sfatul popular al Capitalei şi primind de la reclamant suma de 65 lei. Inculpatul, aflând de la soţii Andronache că au interes să urmeze cursurile unei şcoli medii le-a promis acestora că va obţine aprobare în acest sens de la Ministerul Învăţământului şi Culturii unde are diferite relaţii şi se bucură de trecere. Acestor soţi le-a promis că le va înlesni şi un schimb de locuinţă, luându-le chiar ac tele în vederea satisfacerii acestui interes al lor. Inculpatul a promis lui Coreţiu Gheorghe, contabil şef la Întreprinderea de Rafinatie N. Bălcescu că îl va ajuta să se înscrie la un institut de învăţământ superior, afirmând faţă de acesta că are trecere chiar la Comitetul Central al P.M.R. La fel a procedat şi cu martorii Miftode Constantin şi Popescu Mihai, funcţionari la M.A.I., faţă de care a afirmat că are posibilitatea să le obţină aprobare pentru a urma unele cursuri şcolare, iar faţă de Tudorache Ion şi-a luat angajamentul că-i va face rost de o locuinţă corespunzătoare. Numitului Tandilich Gheza i-a promis că va interveni pentru a fi încadrat în serviciu la un trust de alimentaţie publică. Inculpatul a promis şi numiţilor Năstăsescu Virgil, Dobre Nicolae şi Constantin Nicolae că le va face rost de o locuinţă corespunzătoare, afirmând faţă de aceştia că este încadrat la C.C. al P.M.R. şi că lucrează în probleme de spaţiu. Promisiuni în acelaşi sens a făcut şi numitului Pîrvel Nicolae. Pentru serviciile pentru care inculpatul s-a angajat

să le facă numitul a primit sume de bani sau diferite foloase materiale. Această stare de fapt a fost reținută de instanța de fond pe baza probelor din dosar și anume recunoașterea în parte a inculpatului, scutele găsite la domiciliul inculpatului cu ocazia perchezițiilor domiciliare ce s-au făcut, precum și depozitiile martorilor audiați în cauză.

În recursul declarat inculpatul critică sentința instanței de fond ce nelățește și netemeinică.

În dezvoltarea motivelor de recurs, recurentul susține, în esență, că instanța de fond a reținut în mod greșit în sarcina sa infracțiunea de trafic de influență, deoarece nu sînt îndeplinite elementele constitutive ale acestei infracțiuni; că, anume, susține recurentul în ce privește pe reclamantul Rotez Constantin, acesta i-a dat inculpatului sume de 65 lei cu titlu de împrumut, așa cum rezultă din chitanța aflată la dosar, recunoscută de acel reclamant că nici de la celelalte persoane indicate în sentință, inculpatul nu a primit sume de bani și deci nu era cazul să se rețină în sarcina sa delictul de trafic de influență.

Recurentul susține apoi, că este necesară examinarea sa de o comisie de expertiză medicală, întrucît este bolnav, această probă fiind necesară pentru a se vedea dacă numitul este sau nu responsabil.

Examinînd sentința recurentă și lucrările din dosar, în raport de criticile aduse prin motivele de recurs, se constată următoarele:

Din examinarea lucrărilor dosarului, rezultă că încă de la primele cercetări, s-a depus la dosar un bilet scris de inculpat de către Rotez Constantin, prin care îi solicită un împrumut în sumă de 60-70 lei; în această situație, în mod nejust s-a reținut în sarcina inculpatului de către instanța de fond faptul că a primit sume de 65 lei de la Rotez Constantin pentru a-i face rost de o locuință corespunzătoare.

Totuși, infracțiunea de trafic de influență și aceea de uzurpare de titluri au fost comise de inculpat și deci sancționarea sa pentru aceste două infracțiuni s-a făcut în mod just.

Intr-adevăr, în declarațiile date la cercetări inculpatul recunoaște că și-a dat calități neadevărate, față de persoanele cărora le promisese a le rezolve diferite interese și pe care le-a asigurat că, datorită calităților ce are și a trecerii de care se bucură va fi în măsură să le satisfacă interesele.

Apoi, cu ocazia perchezițiilor domiciliare făcute la inculpat de organele miliției, s-au găsit în domiciliul acestuia

numeroase cereri și acte luate de la cetățenii cărora le promisese că le va înlesni obținerea de locuințe, înscrierea la diferite școli și altele.

În depoziția dată, martorul Asenache Constantin relatează că inculpatul i-a promis că va obține aprobarea de la Ministerul Învățământului pentru înscrierea sa într-o școală și pentru aceasta martorul l-a tratat de două ori cu mîncare și băutură.

Martorul Tandlich Gheza, în depoziția dată arată că inculpatul l-a asigurat că îl va încadra în serviciu la T.A.P.L., unde cunoaște pe directorul Marinescu, martorul adăugînd că l-a tratat pe inculpat cu țuică.

Martorul Martin Mihai relatează că inculpatul i-a promis că-i va face rost de o locuință, avînd relații la Sfatul popular al Capitalei, unde cunoaște pe salariatul Lixandru, martorul precizează că l-a tratat pe inculpat cu vin.

În depoziția dată martorul Purdel Nicolae, arată că inculpatul și-a dat calitatea de inspector general și a afirmat că are posibilitatea să-i facă rost de o locuință corespunzătoare. Acest martor arată că l-a tratat pe inculpat și pe o femeie ce a venit cu el, cu vin și a dus acasă la inculpat doi litri vin.

Martorul Dobre Nicolae, în depoziția dată arată că inculpatul a afirmat față de dînsul că este încadrat la C.O. al P.M.R. și că îi va face rost de o locuință pentru aceasta martorul l-a invitat să meargă cu dînsul în provincie la domiciliul familiei sale.

În fine, martora Viorica Popovici relatează că în mai multe rînduri a plătit consumația în diferite localuri unde a mers cu inculpatul, care, prevalîndu-se de trecere la Ministerul Afacerilor Externe, i-a promis că-i va înlesni obținerea unui pașaport.

Celalți martori audiați în cauză, relatează de asemenea că inculpatul și-a dat diferite calități ca, doctor, inginer, inspector general la Sfatul popular al Capitalei și altele.

În conformitate cu art.252 cod.pen., comite delictul de trafic de influență acela care prevalîndu-se de trecere reală sau presupusă ce ar avea pe lîngă un funcționar public, primește direct sau indirect, sau face să i se promită lui sau alteia vreun dar, folos sau remunerație pentru intervenția sa, pe lîngă acel funcționar ca să facă sau să nu facă vreun act ce intră în cadrul atribuțiilor sale.

267
260

Ca atare, faptele inculpatului de a fi primit diferite foloase, așa cum s-a arătat mai înainte, de la unele persoane față de care a afirmat că are trecere pe lângă unii salariați din diferite unități ale statului și cărora le-a promis că le va satisface anumite interese, intrunesc, în drept, elementele constitutive ale infracțiunii de trafic de influență prev. de art. 252 c.p.

În atare situație, se constată în mod just că instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului această infracțiune.

De asemenea, în mod just instanța de fond a reținut în sarcina inculpatului și infracțiunea prev. de art. 415 cod. pen. deoarece acesta a întrebuințat față de numeroase persoane calități pe care nu le avea. Susținerea recurentului în sensul că era necesar să fie examinat de o comisie de expertiză medicală spre a se vedea dacă este sau nu responsabil este neîntemeiată deoarece din dosar nu rezultă indicii că numitul nu ar fi în deplinătatea facultăților mintale.

În atare condițiuni se constată că motivele de recurs invocate de inculpat sînt neîntemeiate, astfel că recursul declarat de acesta se înfățișează ca nefondat și urmează a fi respins ca atare.

Văzînd și disp. art. 107 și urm. cod. proc. pen.

Pentru aceste motive

ÎN NUMELE POPORULUI

Decide:

Respinge ca nefondat recursul declarat de inculpatul ERECHIN STROESCU RAIMOND, domiciliat în București, str. Academiei nr. 35-36, raion I.V. Stalin, în prezent deținut în penitenciarul Văcărești, împotriva sentinței penale nr. 720/din 13 iunie 1961 a Tribunalului popular al raionului Tudor Vladimirescu, București.

Obligă pe recurent să plătească statului suma de 20 lei. Definitivă.

Data și citită în ședință publică azi 10 iulie 1967.

L.F.
V.A.

G.O.

I.I.

S.S.-

Secretar
Ch. Tr.

Proces verbal,

Prezenta decizie s-a semnat de președintele colegiului în locul tov. judecător Filofteia Lapedet plecată în concediu de odihnă și în imposibilitate de a semna.

Jud. D. Craioveanu
dos. 8951/61

Președinte
S. Indescifrabil

Tribunalul popular al raionului Tudor Vladimirescu-București

Sentința penală nr. 720
Sedința publică de la 13 iulie 1961

Tribunalul compus din:

Președinte
Asesori populariProcuror
SecretarCraioveanu I. Dumitru
Rădulescu Petruța
Pop Aurel
Coza Ion
Preda Stefan

Pe rol judecarea procesului penal pornit împotriva inculpatului ERICHIN STROESCU REIMOND.

La apelul nominal a răspuns inculpatul în stare de reținere și recl. C. Procedura completă. Reclam. cer 700 lei desp. civile. și Val. Botez. S-au citit actele și lucrările dosarului și s-a interogată inculpatul, după care, audiindu-se martorii prezenți din lucrări, ale căror depoziii s-au consemnat în procese verbale anexate separat la dosar, întrucât inculpatul și procurorul arată că se judecă pe probele făcute până acuma în dosar, s-a dat cuvântul în fond.

Procurorul arată că inculpatul, deși este un om tânăr cu mai multe calificări și capabil de muncă, nu vrea să presteze nici o muncă cinstită și părăsind serviciul din toamna anului 1960, pentru că și acolo făcea diferite abateri, a început să meargă pe la diverse persoane pe care le cunoscuse în tot atât de diversele instituții și întreprinderi prin care lucrase și, sub cuvânt că cunoaște unele personalități și dându-și chiar calități false că lucrează într-o instituție superioară, le promitea acestor persoane că le face diverse servicii și că intervine pe lângă acele personalități, să le rezolve cererile lor. Sub acest cuvânt a și încasat sume de bani, afirmând că cu influența și trecerea ce o are va face rost de spațiu locativ reclamantului Botez Constantin, de la care, după cum pretinde reclamantul, inculpatul ar fi încasat 700 lei și apoi a primit vin, în cantitate de 2 l. de la Pîrvel Nicolae, promițându-i că-i va rezolva și acestuia problema spațiului locativ și față de acesta dându-se inspector general la Spațiul locativ al Capitalei R.P.R. Tot astfel a procedat și cu martorii ceilalți arătați în lucrări, față de care își dădea calități și situații mincinoase, dar bani și bunuri nu a primit decât de la Botez și Pîrvel. Față de aceste fapte ale inculpatului cere condamnarea lui potrivit art. 252 c.p. și 415 c.p., cu aplicarea art. 101 și 107 c.p., faptele fiind repetate și ținând seama la

dozarea pedepsei de pericolul prezentat de inculpat și de infracțiunile săvârșite.

Inculpatul recunoaște că a mers pe la diferite persoane, dar acestea nu le-a arătat alte situații decât acelea pe care le are și cunoștințele pe care le are și nu le-a cerut nimio pentru serviciile pe care acele persoane i-au solicitat să le facă. Cît privește reclamanții Botez Constantin și Botez Valeria nu a primit decît suma de 65 lei de la Botez Constantin și aceasta sub forma de împrumut, iar de la Pirvel vinulcare l-a primit l-a plătit, în afară de un pahar de vin pe care i l-a dat spre gustare de la Depozitul unde Pirvel era salariat. În consecință cere achitarea și în cazul în care se constată vreo culpă pentru că a vrut să facă unele servicii gratuite unor persoane, care lași circumstanțe atenuante și suspendarea executării pedepsei, întrucît nu este nici sănătos, fiind de mai multe ori internat pentru boli de nervi și de aceea nici nu putea munci, fiind nevoit să plătească serviciile pentru tratament.

Tribunalul:

Asupra procesului penal de față.

Din actele și lucrările dosarului cum și din concluziile mai sus consemnate rezultă că inculpatul este trimis în judecată, prin concluziile de învinuire confirmate de Procuratura rayon.T. Vladimirescu, pentru că a săvîrșit delictele prev. și penale de art. 252 și 415 c.p. prin aceia că dîndu-și calități mincinoase și spunînd că are trecere și influență pe lângă anumite persoane de la conducerea unor instituții superioare de stat, a primit bani sau alte bunuri de la aceste persoane, de pildă soții Botez și reclamantul Pirvel Nicolae, ascultat ca martor întrucît nu cere nici o despăgubire și oferindu-se să facă aceste servicii și să depună influența ce o are, afirma că este chiar activist într-o instituție superioară politică și de stat.

Inculpatul nu recunoaște faptele și încearcă să arate că nu a făcut acestea, în ce privește traficul de influență, decât cu titlu gratuit, iar calitățile pe care și le-a dat, sînt reale întrucît m-a spus nimănui ceea ce afirmă martorii și reclamanții despre el.

Incercarea inculpatului de a da altă față faptelor săvîrșite de el este combătută stît de actul de cercetare și constatarea a faptelor, încheiat în dosar, cît și de cele arătate și dovedite în parte de reclamanții Botez Constantin și Botez Valeria

cum și de martorii Mihai Marin, Andronache Anicuța și Andronache Constantin, Gheorghe Coreșiu, Mihail Popazu, Constantin Miftode, Ion Tudorache, Mihai Martin, Pîrvel Nicolae, Năstăsescu Virgil, Popovici Viorica și Constanda Nicular.

Din toate aceste dovezi se stabilește că inculpatul nu vrea să muncească oînstit și pe unde a lucrat, a fost scos din serviciu pentru grave abateri în munca sa, iar din toamna anului 1960 nu mai muncește nimic corect și nici nu se încadrează în vreo muncă cînstită și a început să încaseze bani și bunuri, sub pretextul unei influențe și treceri ce pretinde că o are față de unele persoane din conducerea unor instituții de stat și totodată și-a dat calități false și situații mincinoase, astfel încît a săvîrșit în mod repetat și față de mai multe persoane asemenea fapte grave și periculoase.

Pe linia săvîrșirii acestor fapte se stabilește din dovezile mai sus arătate și analizate că, luînd legătura cu reclamantul Botez Constantin, pe care îl cunoșcuse încă pe cînd era și el într-o muncă și auzind de la acesta că are un spațiu necorespunzător, i-a promis și a și încasat bani, suma de 65 lei recunoscută chiar de inculpat - de la acest reclament - anume că îi va face rost de spațiu locativ corespunzător, întrucît cunoaște la Spațiul Locativ din Sfatul popular al Capitalei RPR chiar persoane din conducere care îl servesc și îi vor da aviz favorabil pentru soții Botez, pentru spațiul corespunzător cerut de aceștia. Pentru a-l convinge pe reclamantul Botez Constantin și a-l menține în ideea că el are această posibilitate și îl va servi cu spațiul locativ cerut, inculpatul a și mers cu reclamantul menționat la inginerul Cîrje, care atunci era vice președinte al Sfatului popular al Capitalei R.P.R. și acolo a stat de vorbă cu secretara care îl cunoaște și deși nu a fost primit, pentru că nu era zi de audiență, pentru un momentul reclamantul l-a crezut pe inculpat că are trecere și îi va face rost de spațiul cerut. În cele din urmă însă, după mai multe întîlniri reclamantul s-a convins că inculpatul este om necînstit și a făcut plîngere împotriva sa după care s-au descoperit și celelalte fapte și legăturile și ofertele ce inculpatul mai făcea și la alții.

Astfel, cunoscînd și pe soții Andronache care erau interesați să urmeze cursurile unei școli medii, le-a promis acestora că va merge la Ministerul Învățămîntului și Culturii și le va obține aprobarea, căci și acolo cunoaște pe cineva din conducere și are trecere, pentru că numiții soți nu îndeplineau condițiile

prevăzute de regulamentele pentru asemenea cursuri. Tot acestor soți le-a promis că le va face rost și de un schimb rapid de locuință, luându-le chiar actele în vederea satisfacerii cererilor lor, iar față de Corețiu Gheorghe contabil șef la Întreprinderea de Panificație N. Bălcescu s-a legăruit că-l va ajuta să se înscrie la un institut de învățămînt superior, dîndu-se față de acesta că are trecere chiar la Comitetul Central al P.M.R. și mergînd chiar acolo cu Corețiu, pentru a-l convinge de această trecere a lui.

La fel a procedat și cu martorii Miftode Constantin și Popescu Mihai, care sînt funcționari în M.A.I. și față de care a spus că are calitatea și puterea de a le obține repede aprobare pentru a urma unele cursuri școlare, iar față de martorul Tudorache Ion a promis că-i va face rost de locuință corespunzătoare, după cum a promis lui Tandilă Gheza că-i va face rost de serviciu la un trust de alimentație publică, arătînd și față de aceștia că are putere, trecere și calitatea de a-i servi.

La fel a procedat inculpatul și față de martorii Năstăsescu Virgil, Dobre Nicolae și Constană Nicolae, pe care i-a cunoscut cu ocazia unor reparații de care avea nevoie la spațiul său și față de care a arătat că face parte din cadrul C.C. al P.M.R. și deoică au nevoie de spațiu locativ corespunzător el le face rost de acest spațiu, întrucît lucrează și în problemele de spațiu și repartiție.

În sfîrșit față de martorul Firvel Nicolae, care i-a dat și 2 litri de vin, pe lîngă vinul cumpărat de inculpat de la depozitul condus de Firvel, a afirmat de asemenea că îi va face și lui rost de o locuință corespunzătoare, întrucît este inspector general la S.G.L. din Sfatul popular al Capitalei R.P.R.

În raport cu toate aceste dovezi se stabilește pe deplin că inculpatul a săvîrșit - și aceasta în mod repetat - și în legătură cu mai multe promisiuni și față de mai multe persoane, întrucît a încasat bani și bunuri de la aceștia, atît delictul de trafic de influență prev. și penat de art. 262 c.p., cît și delictul prev. și penat de art. 415 c.p. întrucît de asemenea, în mod repetat și față de mai multe persoane, își dădea calități și situații pe care nu le avea și astfel, prin săvîrșirea acestor două infracțiuni și în felul mai sus arătat, s-a manifestat ca un element incorrect și urmează a fi sancționat, înălturîndu-se apărarea sa nescricioasă cum că este suferînd și a făcut aceste lucruri

265

fără vre un profit material, deoarece a văzut că se stabilește și realizarea unor profituri de către inculpat și astfel își au din plin aplicabilitate textele mai sus enunțate și în ședință publică și cu aplicația art.101 și 107 c.p., menționând pe inculpat în stare de arest și computând reținerea respectivă.

În ce privește despăgubirile civile solicitate de reclamantii Botez Constantin și Botez Valeria, deoarece nu se poate stabili o sumă mai mare de 65 lei, cât a primit inculpatul, în vederea săvârșirii traficului de influență, reclamantii ne având alte dovezi pentru o sumă mai mare, decît afirmațiile lor, necoroborate nici măcar cu prezumțiuni inculpatul urmează a fi obligat numai la aceste sume concretizate și precizate la quantumul de 65 lei, primiți de la reclamantul Botez Constantin.

Văzînd și dispozițiile art.107 și următorii c.p.p.

Pentru aceste motive
În numele poporului
hotărăște:

Condamnă pe inculpatul Bregin-Stroescu Raymond, născut la 31 octombrie 1928 în orașul Balciu, R.P.Bulgaria, fiul lui Atanasie și Safta, domiciliat în București, str.Academiei nr.35-37 raionul Stalin tehnician, "are liceul teoretic și 2 ani de facultate, necăsătorit fără avere, a mai fost înaintat la Procuratura 1 Mai și apoi la Tribunalul 1 Mai pentru înșelăciune, în stare de detenție, dar i s-a încetat procesul penal potrivit D. 315/1959, nu are serviciul militar satisfăcut origină socială mic burgheză, la 1 an și 6 luni închisoare corecțională potrivit art.22 c.p.și la un an interdicție corecțională, iar conform art.415 c.p. îl mai condamnă tot în acest dosar, la 2 luni închisoare corecțională, aplicînd și art.107 c.p. Conform art.101 c.p. execută în speță numai pedeapsa de un an și 6 luni închisoare corecțională și un an interdicție corecțională cu aplicația art. 107 c.p.și-l menține în stare de arest, computîndu-i reținerea de la 3 martie la 13 iunie 1961.

Îl obligă la 30 lei cheltuieli penale către stat și la 65 lei despăgubiri civile față de reclamantul Botez Constantin.

Cu recurs.

Pronunțată în ședință publică azi 13 iunie 1961.

Președinte,
ss/îndescifrabil

Asesori populari,
ss/îndescifrabil

Secretar
ss/îndescifrabil

CONCLUZII DE INVINUIRE
privind pe EREGHIN-STROESCU RAYMOND

Anul 1961, luna mai, ziua 24 în București

Cpt.de mil.PRICOP AUREL, organ de cercetare penală din D.M.C
Secția 7 Militie.

Analizând toate actele de urmărire penală administrate la dosar în cauza sesizată din oficiu privind infracțiunea de trafic de influență și uzurpare de titlu comisă de invinuitul EREGHIN STROESCU RAYMOND, fapte prevăzute și pedepsite de art.252 și 415 Cod Penal cu aplicarea art.101 C.P. și având în vedere că cercetările s-au terminat, expun următoarele:

In fapt:

Invinuitul EREGHIN STROESCU RAYMOND, deși este un element tânăr capabil de a munci, nu a înțeles acest lucru, ci din potrivă a umblat prin mai multe întreprinderi și instituții de unde a fost scos în urma abaterilor pe care le avea, iar ultima dată a lucrat la Sanitarul Ciurel ca gospodăruș șef dar și de aici a fost scos tot pentru abateri și astfel din toamna anului 1960, nu a mai fost încadrat.

De menționat că fiind în mai multe întreprinderi și instituții, acesta a cunoscut o serie de persoane cu munci de răspundere, acestea în relațiile de serviciu și astfel că în ultima perioadă a căutat să se sprijine pe aceste persoane și să speculeze - mai bine zis - această situație.

Datorită acestor împrejurări, invinuitul cum intra în contact cu diferite persoane care erau interesate în să rezolve mai ușor diferite situații, acesta dându-și calitatea de inier și doctor, se oferea că intervine el la aceste organe file nr.10.

Astfel, în anul 1960, în timp ce se afla încă în serviciu a mers la Coperativa "Chimica" unitatea nr.10 de pe str.30 Decembrie nr.20, cu o delegație din partea întreprinderii Ciurel, pentru ași confecționa o piersică pe cont propriu.

266
267

La această unitate a luat legătura cu reclamantul BOTEZ CONSTANTIN, care este șeful unității și din discuțiile purtate reclamantul a scutit că are o locuință necorespunzătoare, iar învinuitul s-a oferit că îi va face al rost de casă, întrucât va interveni la S.P.C., unde are cunoștință.

Tot atunci, învinuitul i-a spus reclamantului să facă o cerere care să poarte avizul favorabil al conducerii și să-și scoată o adeverință de salariat și acestea să i le dea lui. Reclamantul a făcut acest lucru, însă pe parcurs învinuitul a pretins și anumite sume de bani care le-a primit de la reclamant, în sumă de 700 lei. Fila nr. 51-62 sub pretext că trebuie să "intervină pe lângă funcționarii" pe care-i cunoaște.

Din cercetări a reșcit că învinuitul pentru a-l menține în ercarea pe reclamant care dăduse și bani, într-o zi l-a luat și au mers împreună la Sfatul popular al Capitalei - Cabinetul tov. Cîrje - unde a stat de vorbă cu secretara care îl cunoștea, dar care nu i-a permis să intre nefiind ore de audiență. Fila nr. 15, 16, 21-62. În această situație, reclamantul a rămas convins că va primi totuși locuință prin intervenția învinuitului.

După mai multe întâlniri, reclamantul și-a dat seama că învinuitul nu este un om onest și că l-a luat și pe el la Sfatul popular al Capitalei tocmai pentru a-i determina pe reclamant să capete încredere pe că îi rezolvă situația. Fila nr. 51.

Tot în anul 1960, învinuitul pentru a avea influență pe lângă unele persoane cu munci de răspundere și-a oferit serviciile sale lui MIHAI MARIN, NEGRU IULIU și DOMBOIU ELEONORA, toți salariați la întreprinderea superioară ce tutulează Grupul "Ciurel" unde era el salariat spunându-le că are cunoștințe în cadrul Ministerului Poștelor și Telecomunicațiilor și că poate interveni pentru a le instala la domiciliul acestora câte un post telefonic. În acest scop a cerut să depună la el fiecare câte o cerere și adeverință din cîmpul muncii, lucru pe care aceștia l-au făcut însă învinuitul nu a dat curs la aceste cereri motivînd că a vorbit și că organele în drept vor veni pentru a face măsurătorile necesare pentru instalatii, dar cererile acestora au fost găsite la domiciliul său cu ocazie percheziției domiciliare efectuate. Fila nr. 63-71.

În toamna anului 1960, învinuitul a cunoscut pe soții ASANACHE CONSTANTIN și ANICUTA, care erau interesați să urmeze cursurile școlii medii de cultură generală și întrucît socoteau

că nu îndeplinesc condițiile prevăzute de instrucțiuni învinuitul s-a oferit că el va merge la Ministerul Învățământului și Culturii unde are relații și le va alina aprobarea necesară, spunându-le să facă fiecare câte o cerere. Cu aceste cereri au mers împreună la minister unde li s-a arătat că întru esc condițiile necesare și prin urmare se pot înscrie la cursuri.

Intrucît persoanele de mai sus, nu aveau nici locuință cum doreau, învinuitul s-a oferit că el are cunoștințe la Sfatul popular N.Băloescu și că el va aranja un schimb de locuință, luînd de la aceștia și actele necesare, adică copii de pe certificatele de naștere și cereri. Fila nr.72-76.

Pentru aceste interveții a fost primit de mai multe ori în cadrul familiei ASANACHE, unde a consumat băutură și mîncare Fila nr.72-76.

În anul 1959, soția învinuitului lucra la Coop.unde martorul CORETU GHEORGHE a făcut un control și găsindu-i-se lipsuri în activitatea sa, a fost scoasă sau transferată la o altă întreprindere lucru ce l-a supărat pe învinuit, deoarece era în relații proaste cu soția și ar fi dorit să fie scoasă și din locul unde se mutase cu serviciul și astfel că a căutat neapărat să ia legătură cu CORETU GHEORGHE, pe care l-a rugat să intervină pe lângă conducerea întreprinderii de Panificație "Steagul Roșu" pentru a fi scoasă soția din serviciu.

După aceasta CORETU GHEORGHE, fiind șef contabil la Întreprinderea de panificație N.Băloescu și dorind să urmeze o facultate ce îi este necesară în postul ce-l deține și astfel că în una din zile discută la telefon această problemă, timp în care a intrat învinuitul în birou și i.a spus să nu mai vorbească cu nimeni că va interveni el la Min.Învățământului și Culturii Dir.Învățământului Superior, pentru a căpăta o aprobare.

După ce CORETU a făcut o cerere, au mers amîndoi la C.C. al P.M.R., la un tovarăș cu numele de SIPOS și după ce a discutat cu acesta problema, au plecat la Ministerul Învățământului unde a obținut o aprobare pentru a se înscrie la institut fila 76-81.

La fel a procedat cu MIFTODE CONSTANTIN și POPAZU MIHAI, funcționar la M.A.I., pe care i-a văzut frămîntați pentru a se înscrie la anumite cursuri la care s-a oferit de a lua el aprobare de la minister, însă nu a mai făcut nimic, cererile fiind găsite tot la domiciliul său. Fila nr.82-86.

În toamna anului 1960, învinuitul a mers la o unitate a Coop. Radio Progresul să-și repare aparatul de radio, unde l-a cunoscut pe martorul TUDORACHE ION, cărui a atras atenția că dacă îi va repara bine aparatul de radio și nel îl poate servi cu orice. Deși aparatul de radio trebuia reparat în orice situație, din discuții învinuitul a spus că lucrează pe linie de locuințe și că îl poate ajuta în toate direcțiile pentru a obține o locuință.

Cum TUDORACHE ION avea locuință măcorespunzătoare, a fost de acord cu această propunere a învinuitului care tot atunci i-a spus să facă cerere și să scată o adeverință de salariat, că el lucrează la spațiu și că el va depune cererile pentru ca să îi dea o locuință mai repede. Martorul a făcut acest lucru și astfel că și adeverința aceasta a fost găsită la învinuit acasă. Fila nr. 87-88.

Tot în toamna anului 1960, învinuitul s-a întâlnit cu martorul TARDIGA GEZA, cu care lucrase mai înainte și în urma faptului că martorul ar fi dorit să se transfere cu serviciul, învinuitul s-a oferit că el poate face acest lucru, întrucât îl cunosc pe directorul T.A.P.D. București și după ce într-o zi a completat o cerere și mers la director care le-a spus că nu mai are locuri și să revină mai târziu.

3 Pentru acest lucru, martorul a făcut oințe învinuitului la un restaurant. Fila nr. 89-90.

În luna noiembrie 1960, folosind aceleași metode arătate mai sus, ERECHIND RAYMOND l-a cunoscut pe inginerul MARTIN MIHAIL, cărui la fel i-a spus că lucrează în cadrul C.C. al P.M.R. și în discuții a înțeles pe MARTIN, de ce este trist, iar fiind l-a spus că din cauza locuinței pentru că nu este coresponzătoare și aceasta la fel ca și la ceilalți i-a spus că să aducă o adeverință de salariat că el va interveni și îi va obține repede casa. În aceeași situație a lucrat și cu martorul PIRVEL NICOLAE care lucrează tot la Vin Deal în fața cărui a afirmat că este inspector general la Spațiul Locativ al Capitalei, fiind și de la acesta cerere și adeverință.

Pentru aceste fapte, a consumat vin fiind mergeau la depozite, iar PIRVEL NICOLAE i-a adus și doi litri cu vin. Fila nr. 91-95, însă care nu eu mai primit actele, găsindu-se la domiciliul învinuitului. Fila nr. 96-104.

Situație similară s-a petrecut și cu inginerul NARTARESCU

și muncitorul DOBRE NICOLAE și CONSTANȚA NICOLAE astfel: în luna ianuarie 1961, în locuința învinutului s-a produs un incendiu din cauza unui scurt circuit, pentru a face reparațiile a intervenit la T.R.C.R. Stalin, unde arăta care este situația, dispunându-se a i se face reparațiile necesare, fiind delegat inginerul MARATRESCU, iar ca electricieni DOBRE NICOLAE și CONSTANȚA NICOLAE.

Pentru a putea determina pe aceștia să-i facă reparații cât mai bune și în cel mai scurt timp, s-a făcut afirmația că lucrează în cadrul C.C. al P.M.R. și s-a întrebat dacă locuiește în condiții bune, iar dacă nu, el poate să intervină pentru a li se repartiza locuințe confortabile, punându-i și pe aceștia să aducă cereri și acte la el. Fila nr.107-124.

În luna ianuarie 1961, învinutul cunoaște pe numita POPOVICI VIORICA din Lugoj, care era interesată pentru a scoate un pașaport pentru a pleca în vizită în Anglia și astfel că aceasta i-a spus că fostul soț al numitei BARBULESCU LUCIA, prietena sa, este director general în Ministerul de Externe și va interveni la el pentru a-i urgencea eliberarea pașaportului. Mai mult a sfătuit-o și pe BARBULESCU LUCIA să susțină acest lucru pentru ca POPOVICI să capete încredere în el mai mare.

De asemenea, a mers cu aceasta la Legația engleză pentru a obține viza de intrare în Anglia.

Prin aceste fapte, precum și prin faptul că și-a dat diferite calificări, învinutul a servit oțeva mese la localuri cu POPOVICI VIORICA, mese pe care le-a plătit POPOVICI VIORICA, fila nr.125-128.

Așa cum am arătat mai sus, învinutul deși nu mai era încadrat în câmpul muncii, totuși își câștiga existența prin comiterea acestor infracțiuni, reușind să primească bani și mese la localuri.

Pus sub învinuire și interogată, învinutul EREGHIN STROESCU RAYMOND, recunoaște întru totul faptele ce i se impută, dând amănunte despre felul cum procedat în fiecare caz în parte. Mai arată că a făcut aceste lucruri, deoarece îi place să ajute oamenii, iar banii i-a lua că avea nevoie, precum și mesele ce erau date de martori de bună voie. Fila nr.15-43.

În Drept:

Fapte învinutului EREGHIN STROESCU RAYMOND, de a se prevala de trecere reală și presupusă pe lângă mai mulți funcționari

./.

publici, inspectori la Sfatul popular al Capitalei, Ministerul Învăţămîntului şi Culturii, Sfatul pop.al raionului N.Bălcescu şi altele, referindu-se la persoane şi a primit direct bani şi alte foloase materiale, pentru a interveni pe lângă acestea spre a face acte ce intrau în competenţa lor, precum şi fapta acestuia de a-i atribui calitatea de inginer, doctor şi inspector general al S.P.C., intruneşte elementele delictelor de trafic de influenţă şi uzurpare de titlu, fapte prevăzute şi pedepsite de art.252 şi 415 C.P., cu aplicarea art.101 şi 107 C.P. fiind în situaţia unui concurs de infracţiuni.

Faţă de cele expuse mai sus, în baza art.267/7 C.P.P.;

D I S P U N :

Trimiterea dosarului împreună cu concluziile de învinuire, procurorului raionului T.V., spre confirmare privind pe învinuitul EREGHIN STROESCU RAYMOND, fiul lui Atanasie şi Safta, născut la 31 octombrie 1928 în Republica Populară Bulgaria, căsătorit, fără avere, nefinanciar politic, nici în cîmpul muncii, cunoscut la cazier, cu domiciliul în Buc.str.Academiei nr.25-27, raionul I.V.Stalin, pentru delictul de trafic de influenţă şi uzurpare de titlu prin ceea ce avînd unele cunoştinţe prin instituţii superioare, a făcut afirmaţii că intervine la aceştia pentru rezolvarea a diferitor cetăţeni în unele cazuri chiar intervenind pentru care a primit bani şi alte foloase şi şi-a dat calităţi de inginer, doctor, funcţionar la Sfatul popular al Capitalei, titluri pe care nu le avea, fapte prevăzute şi pedepsite de art. 252 şi 415 C.P., cu aplicarea art.101 C.P., deoarece învinuitul a comis două delicta fără a fi fost condamnat pentru vreunul din ele şi deci se află în situaţia unui concurs de infracţiuni, precum şi aplicarea art.107 din C.P.

LISTA PERSOANELOR CE URMEAZA A FI CITATE ÎN INSTANȚA

1. Învinuit, EREGHIN STROESCU RAYMOND din penitenciarul Văcăreşti;
2. Reclamant: BOTEZ CONSTANTIN, str.Tepeş Vodă nr.157 raionul 23 August;
3. BOTEZ VALERIA, acelaşi domiciliu.

M A R T O R I :

1. MIHAI MARIN, Calea Văcăreşti nr.259, N.Bălcescu;
2. NEGRU IULIU, domiciliat în Bucureşti, str.M.Eminescu

278
272

nr.20, raionul I.V.Stalin;

3. ANDRONACHE ANICUTA și ARONACHE CONSTANTIN, str.Berzei nr.15, raionul Gh.Gh.Dej;

4. CORETIU CHEORBE, domiciliat în București, șos.Stefan cel Mare nr.7, raionul Stalin;

5. POPAZU MIHAIL, str.Stenislev Cihovschi nr.12, raionul I.V.Stalin;

6. MIFTODE CONSTANTIN domiciliat în Buc.str.Olteni nr.22, raionul T.Vladimirescu;

7. TUDORACHE ION, domiciliat în Buc.șos.Viiilor nr.40, raionul N.Bălcescu;

8. MARTIN MIHAIL, domiciliat în București, Bdul 1 Mai nr.53 raionul Cr.Roșie;

9. PIRVEL NICULAE din Buc.str.Gremond nr.10, raionul N.Bălcescu;

10. DOBRE NICOLAE din com.Fetești, raionul Vidra;

11. NARTARESCU VIRGIL din Buc.str.Udricani nr.12 T.V.

12. CONSTANDA NICULAE din Buc.str.Intr.Serg.Boghin Constantin nr.4, raionul Stalin;

13. POPOVICI VIGORICA din com.Govojdeș-Lugoș, regiunea Banat.

DATE INFORMATIVE:

- măsura preventivă s-a luat la 3 martie 1961 și a fost prelungită până la 3 iunie 1961;

- corpurile delictu - cererile și adeverințele - sînt depuse la dosar;

- măsura despăgubirii civile nu a fost luată, nefiind cerută;

- cheltuieli de urmărire se fixează 50 lei ca urmare să fi dați în debit invinutului odată cu cheltuielile de judecată;

ALTE DATE:

- infracțiunea s-a comis în anul 1960-1961;

- procesul penal s-a porni la 3 martie 1961, prelungit termenul de cercetare pînă la 3 iunie 1961;

- puna ca sub învinuire s-a făcut la 24 martie și 17 mai 1961;

- măsura preventivă a fost luată la 3 martie și prelungită pînă la 3 iunie 1961;

- prezentarea materialului de la dosar celui în cauză s-a făcut la 22 mai 1961.

Organ de cercetare penală

Cpt.de Mil.ss/Pricop Aurel

274
273

R E C L A M A T I E
=====

Subsemnatul BOTEZ CONSTANTIN, fiul lui Vasile și Marița, născut la data de 13 iunie 1913 în comuna Ivănești, raionul Vaslui, invalid de război, căsătorit, salariatul Cooperativei "Chimica", cu domiciliul în Buc.str. Tapeș Vodă nr.157, raionul 23 August, prin prezenta vă aduc la cunoștință următoarele:

În ziua de 13 mai 1960, în timp ce mă aflu la Unitate nr. 10 din str.30 Decembrie nr.30, unde sînt șef de unitate, a venit un cetățean care a prezentat o adresă cu nr.110/1960 cu antetul "D.G.C." - A.G.C.C., Ciurel", din care rezulta că se numește Stroescu Ath.Reimcondt și solicită confecționarea unei ștampile parafă cu numele său, precum și o parafă cu semnătura lui.

Susnumitul mi-a spus printre altele că el este un om cu mai multe funcții și are nevoie de aceste parafă, întrucît este nevoit să dea multe semnături. Întrucît îmi spusese că este inginer în cadrul Ministerului de Construcții, l-am întrebat care este situația cu casele care sînt gata finisate se dau imediat în folosință sau se mai așteaptă. El mi-a spus că se dau numai la membrii de partid și altora cu aprobarea specială din partea tov.Diaconescu președintele S.P.C.

L-am povestit că și eu am nevoie de casă și că am depus la conducerea cooperativei o cerere și urmează să primesc locuință, dar ceva mai tîrziu. Cînd a auzit cele spuse de mine, mi-a spus că să fac o cerere și o adeverință că sînt în cîmpul muncii și să le am asupra mea fiindcă va veni el să le ia pentru a se duce personal la tov.Diaconescu, fiindcă este bun prieten cu el și cu tov.Cirje.

Peste cîteva zile a venit din nou în unitate, întrebîndu-mă dacă am făcut cererea. L-am răspuns că am făcut-o și am arătat și adeverința de la serviciu. Înainte de a-i arăta cererea m-am dus la președintele cooperativei, care a pus o rezoluție din care rezultă că am într-adevăr nevoie de casă.

Mi-a luat cererea și adeverința, spunîndu-mi că în cîteva zile voi primi cheia pentru casă. La plecare mi-a cerut ștampila parafă și parafă cu semnătura pe care le efectuaseră, fără a-mi plăti suma de 40 lei cît costa. Mi-a fost jenă să-i cer banii, întrucît îl vedeam extrem de amabil cu mine.

După două săptămîni a revenit la mine, spunîndu-mi că nu mai face serviciu acolo unde știam eu edică la Ciurel, ci a fost avansat în funcția de inspector general la spațiul central al Capitalei, deoarece este membru de partid, iar părinții săi sînt ilegaliști. M-am bucurat de cele ce-mi spunea și aveam încredere în el.

După o scurtă discuție cu el a plecat asigurîndu-mă că totul se va aranja cu bine, fiindcă deține puteri depline.

Pe la sfîrșitul lunii iunie 1960 am fost chemat la telefon la unitate de către Stroescu Raymond, spunîndu-mi că să mă întîlnesc cu el în fața Spațiului locativ al raionului 1 Mai.

..

M-am întâlnit cu el spunându-mi că a primit aprobare directă de la tov. Diaconescu pentru 2 camere, baie, buclărie în blocul Dalles. Am intrat împreună cu el la tov. Marinescu şeful spaţiului 1 Mai, însă pe mine m-a lăsat în hol, iar el a intrat în cabinet. Şi portarul l-a salutat şi mi-a spus că-l cunoaşte că este de la spaţiul central al Capitalei.

După câteva minute a ieşit, spunându-mi că s-a aranjat şi că voi primi a doua zi repartizarea pentru casă. Ne-am despărţit urmînd a mă suna la telefon cînd să vii să-mi iau repartizarea. Înainte însă de despărţire mi-a cerut suma de 60 lei, spunându-mi că are nevoie urgent de ei. I-am dat suma cerută, după care a plecat.

Peste aproximativ o săptămînă mi-a dat un telefon spunîndu-mi să vin la el acasă în str. Termobile nr.2 fiindcă are să-mi spună ceva. M-am dus la el, am stat de vorbă, arătîndu-mi nişte documente din care rezulta că părinţii săi au fost ilegalişti, iar el activist de partid, iar tatăl lui a fost coleg de luptă cu conducătorii partidului, iar tov. Chivu Stoica îl cheamă personal pentru a rezolva probleme de spaţiu. După atîtea argumente care mi le dădea continuam să cred că este un om serios, mai cu seamă că îmi spunea că cit de curînd voi intra în casă nouă.

În luna iulie 1960 am plecat în concediu, iar în luna august Stroescu Raymond a venit la unitate spunînd că tov. Marinescu este ocupat cu demolările şi va trebui să mai aştept pînă se rezolvă cu groapa Floreasca. Cu această ocazie mi-a cerut suma de 100 lei, motivînd că va trebui să meargă cu cineva la un spriţ să rezolve problema mea. I-am dat 100 lei după care a plecat.

În luna septembrie 1960 am primit din nou un telefon de la el, spunîndu-mi să vii în noua lui locuinţă, situată în str. Academiei nr.35-37 etaj VII, ap.4. Cînd am intrat în casă la el am găsit un cetăţean al cărui nume nu mi l-a spus, recomandîndu-l că este funcţionar la Ministerul de Externe. După puţin timp cetăţeanul a plecat, iar Stroescu m-a servit cu un vin extra de bun. Am discutat cu el despre casă, însă la un moment dat a intrat u cetăţean slăbuţ, în etate de 27-28 ani, care s-a recomandat însă nu i-am reţinut numele. Stroescu mi-a spus faţă de acel cetăţean că şi lui îi va da o nouă casă, fiindcă este băiat bun. Cetăţeanul respectiv a confirmat că într-adevăr îi va da casă. Cetăţeanul a plecat peste 15 minute iar la plecare i-a spus Stroescu ca să vină a doua zi, însă şi cu ceva vin, fiindcă acolo la depozit unde face ~~repararea~~ serviciu are vin bun.

Stroescu mi-a cerut în acea seară suma de 100 lei, însă i-am spus că nu am la mine.

După aproximativ 2 săptămîni am fost din nou la el acasă însă fără să fiu chemat de el, dar nu mai aveam răbdare să-mi văd casa cea nouă. Cînd am ajuns la el am mai găsit o cetăţeană al cărui nume nu mi l-a spus. În faţa acelei cetăţence m-a asigurat că într-un timp foarte scurt voi primi cheile. Am plecat fiindcă mi-am dat seama că am venit la un timp nepotrivit, deoarece era acea cetăţeană la el. La plecare a venit după mine pe hol, cerîndu-mi o sută de lei, sumă pe care nu i-am dat-o motivînd că nu am.

Prin luna noiembrie 1960 am primit un alt telefon de la el spunîndu-mi să-l aştept în faţa Sfatului popular al Capitalei, deoarece voi merge cu el la tov. Cirje. Nu-mi amintesc ziua exactă însă era ora 13,00 cînd m-am întâlnit cu el chiar în faţa Sfatului popular al Capitalei.

Am intrat împreună în sfat, portarul l-a salutat și am intrat împreună în cabinetul tov. secretare a tov. Cîrje. Cînd s-au văzut amîndoi au discutat foarte intim și sec etara vorbindu-i foarte prietenește întrebîndu-l de ce nu s-a căsătorit. El a răspuns că nu are cu cine și multe alte discuții asemănătoare, după care pe mine m-a scos afară din birou, rugîndu-mă să aștept.

După vreo 10 minute Stroescu a ieșit afară spunîndu-mi că tov. Cîrje este în ședință și nu poate să mă primească, urmînd să-mi rezolve el singur fără mine problema casei. Ne-am despărțit urmînd a-mi da un telefon la unitate, cînd voi veni să primesc cheile.

Peste cîteva zile tot în luna noiembrie 1960 a venit la unitate la mine, cerîndu-mi suma de 50 lei, sub pretextul că are urgență nevoie pentru a rezolva problema mea. I-am dat 50 lei asigurîndu-mă că voi muta beapărat, însă s-a întîrziat cu mutarea mea, fiindcă el s-a gîndit că soția meafind bolnavă nu poate să ridice cele 3 etaje și a făcut tot posibilul pentru a mă muta la etajul I.

După vreo 3 zile a venit din nou la mine, m-a luat și m-a dus în blocul Dalles la etajul I unde mi-a arătat un apartament compus din 2 camere, baie, bucatărie, spunîndu-mi că acela va fi apartamentul meu. În timp ce îmi arăta apartamentul a venit un muncitor tîmplar care ne-a întrebat ce dorim. Stroescu i-a răspuns că este de la Sfatul popular al Capitalei și că a venit să vadă casa. Cetățeanul a răspuns că apartamentul respectiv este deja repartizat unui cetățean și că nu poate fi dat altei persoane. Supărat Stroescu a coborît împreună cu mine afară. Mi-a spus afară că de ce nu-mi spune adevărul asupra casei. El mi-a răspuns că să fiu liniștit că se va duce personal la tov. Diaconescu și problema se va rezolva. La despărțire mi-a cerut suma de 50 lei, însă nu i-am dat.

Prin luna decembrie 1960 și ianuarie 1961 i-am mai dat suma de 300 lei, 100 lei cînd a venit la mine acasă, iar 200 lei în casă la el.

Ultima întîlnire am avut-o la mama lui soasă în Bdul Bălcescu nr. 18 etaj V, unde se mai afla și fratele acestuia Sergiu și respectiv mama, care cunoșteau situația mea cu casa, și față de aceștia Stroescu mi-a promis casă, asigurîndu-mă că voi primi cît de curînd. Aceasta s-a petrecut pe la mijlocul lunii ianuarie 1961, de la acea dată nu mai știu nimic de el.

M.-am dat seama ulterior că Stroescu Raymond este un exoroc. Nu am spus la cunoștința organelor de miliție cele întîmplate, fiindu-mi teamă de el.

Trăiască lupta pentru pace!
ss/Eotez Constantin

DECLARAȚIE

Sotsemnatul ERECHIN STROESCU RAYMONDT, fiul lui Atenasie și Safta, născut în orașul Baloid-R.P.Bulgaria.

Domiciliat în orașul București, raionul I.V.Stalin pe str. Academiei 35-37, declar următoarele:

În luna ianuarie 1961, m-am dus la depozitul de vinuri de pe strada Doctor Felix cu un bor, pentru a cumpăra 5 kg.vin.

După ce am plătit m-am dus la șeful de depozit ca să iau vinul. Șeful de depozit PIRVEL NICOLAE având treabă mi-a spus ca să stau jos și mi-a dat întâi un pahar de țuică, insistând acest lucru și apoi 3-4 pahare de vin pe care le-am băut, însă după ce a terminat a adus 5 sticle cu vin care erau plătite, mi le-a dat împachetate și m-a întrebat unde lucrez, eu spunând că sînt inginer la construcții. Mi-a spus că este amărît, că nu are casă, el fiind om gospodar care a avut avere, fiind înstărit.

M-a întrebat unde locuiesc și eu i-am dat adresa.

După circa 2-3 zile a venit cu 2 sticle de vin pe care le-a scos din servietă, fără ca să i le cer eu în prealabil și m-a servit bînd amîndoi cele 2 kg.de vin.

Cert este că eu m-am îmbătat bine și apoi i-a promis că voi merge pentru el să cer locuință. Probabil că atunci i-am spus multe.

Mi-a adus niște acte după 3-4 zile și a rămas ca cererea să o facem a doua zi. Eu luam mîda la mama, căci nu aveam servici și cotorînd de la mama- m-am întîlnit cu fratele care venea de la serviciu.

Fără ca să îl las să urce sus ca să mînce, i-am spus să vină cu mine căci cînt invitat undeva, fără să îi spun unde.

El fără ca să știe, a mers cu mine și acolo dl.Pirvel ne-a dat țuică și vin, bînd aproximativ 4 kg.de vin cu toți trei.

Primul s-a îmbătat fratele, care nu mîncase și este bolnav de stomac, iar dl.Pirvel a venit cu hîrtie și toc și a dictat cererea, rugînd pe fratele să o scrie, pentru că el nu are scris frumos.

Am mai fost la Firvel cu Viorica Popovici pentru el ne-a invitat. De la el nu am primit nimic și nici nu i-am cerut nimic.

Pe numita Pitea Cornelia am cunoscut-o la serviciu, la Abatorul București. A fost dată sfârșit și i-am promis că o să mă interesez prin cunoștințe pentru a-i găsi un serviciu. Era o fată săracă nu avea ce să mănânce, iar soțul ei era bolnav în urma unui accident.

Am vrut ca s-o ajut fără nici un scop, sau profit de nici un fel.

DOBRE NICOLAE, l-am cunoscut la Ciurel unde eu fuseseșeful grupului. L-am revăzut când a venit să-mi repare instalația electrică după incendiul care a fost la mine. Era un băiețucuminte când l-am cunoscut și mi-a făcut plăcere. În grup era disciplinat și respectuos.

L-am promis că îl voi lua la mine în spațiu și îl voi ajuta să meargă la o școală de maștri.

Acestea i le promisesem nu pentru că îmi făcea instalația electrică, deoarece era plătit ca să facă această muncă. Era pur și simplu complet dezinteresat.

CONSTANȚA NICOLAE, muncitor parchetar la I.A.L. Stalin. Era plătit să efectueze lucrarea, însă când lucra mi se plîngea că a fost evacuat din casă. M-a întrebat unde lucrez și eu i-am spus într-o doară, că sînt salaria la C.C. P.M.R. I-am spus să facă o cerere, (Mi-a fost jenă să spun că sînt șomer.) pe care s-o duc la registratură la P.M.R.

Se plîngea că este sărman, are 7-8 copii și din milă i-am spus să facă memoriu, fără a-i pretinde ceva sau să-mi dea ceva, reîntînd vorba de așa ceva. I-am lăsat cererea ce să o duc la registratură P.M.R.

Cu problema reparației la I.A.L.

În urma unui incendiu, provocat, independent de mine, s-a aprins toate lucrurile în casă, arzîndu-mi mobilă, bagaje, haine. Neavînd ce să fac, am făcut un memoriu în care arătam tov. director al I.A.L. că nu am serviciu sînt bolnav, fiind de repetate ori în spitalul central, bolnav de nervi, aducînd și acte, pe baza cărora mi s-a aprobat reparația parțială a locuinței. așa cum s-a și efectuat. La Centrul de reparații am plătit suma de 115-125 lei, bani dați de mama mea, pentru restul de lucrări și șefului de șantier Năstăsescu i-am promis că îl voi ajuta la

Sfatul popular al Capitalei, fără să am nimic de la el sau să-mi promită ceva. M-am spus că sînt salariat la D.C.C.M. și sînt în concediu. Nu i-am spus altceva și nici nu am primit nimic de la el. Lucrarea era dator ca să o fac.

6. POPOVICI VIORICA Am cunoscut-o într-o seară cînd venise cu o bicicletă acasă la mama. Am aflat de la fratele meu că se ținuse după el, acostîndu-l pe stradă, ieșind de la serviciu de unde el venea. Era îndrăzneață, obraznică și beată și vedeam cum mama îl certa pe fratele că nu trebuia să vină cu ea acasă, căci ea nu permite aceste lucruri și fratele i-a spus că s-a ținut scări de el și i-a fost jenă să o repeadă.

Am condus-o la hotel și i-am adresa mea ei - la insistența ei. A venit deseori la mine, iar cînd voia să vină acasă la mama nu i se dădea drumul în casă și frauele mă fuga să plec afară, să o iau de pe sală și să plec cu ea.

M-a invitat la un bufet și am băut cu ea două halbe de bere. Stia că nu am serviciu.

M-a torturat pur și simplu ca să merg cu ea pe la diferite ministere, (Ministerul de Externe) pentru a duce cererea pentru a-și obține un pașaport. Voind ca să fac o glumă pur și simplu i-am spus că eu cunosc pe soția unui director general. Însă acest lucru nu era adevărat, incidental m-a văzut cu o prietenă (doamna Bărbulescu) față de care nu avusesem și nu aveam decît o afecțiune pur sentimentală și ca să spap de ea (Viorica) i-am spus că doamna Bărbulescu este soția aceluia director general. Doamna Bărbulescu n-a știut absolut nimic despre acest lucru și nici nu s-a discutat în fața domniei sale nimic.

Viorica ne-a invitat la o berărie unde am băut bere (circa 4 sticle), însă la plată doamna Bărbulescu a plătit 1/2 din consumație. Totodată, m-a întrebat ce este cu această Viorica, iar eu totuși nu am vrut ca să-i spun nimic.

M-a întrebat unde lucrează doamna Bărbulescu și eu fără să-mi dau seama ce va face această ființă, i-am spus iar ea, a doua zi dimineață s-a dus la bancă la doamna Bărbulescu să-i dea cerearea și i-a dat un stilou (Parker) pe care doamna Bărbulescu nu l-a primit cum era și normal, fiind o ființă onestă, iar la ora 3,30-4,00 cînd eu încă eram acasă eu lucrătorii a venit supărată (doamna Bărbulescu) certîndu-mă și spunîndu-mi că nu permite să fie amestecată în farse și glume de prost gust.

Cererea i-am dat-o înapoi doamnei Viorica trimițând-o la Ministerul de Externe. Nu am discutat nimic politic sau altenăzdrăvenii cu Viorica Popovici [redacted]

În seara cînd am fost la bere am întîlnit-o incidental pe stradă, eu fiind cu doamna Bărbulescu (pe care o cunosc de cîțiva ani. Viorica Popovici era la braț cu un bătrîn beat și el care a spus că este un comis voiajor din Anglia sau Franța.

Vorbea cu el limba germană pe care nu o cunosc și nici doamna Bărbulescu și am văzut că nu știa limba română (am stat cu el circa 6-10 minute).

De la Viorica Popovici nu am primit nimic bani sau tratații mari decît 3-4 halbe de bere, în total și atunci insistînd Viorica Popovici. Am căutat să o evit fiindcă nu-mi dădea pace pur și simplu.

Doamna Bărbulescu o evita și la bancă și ultima dată cînd eu coboram jos cu doamna Bărbulescu ne-am întîlnit la ușa blocului cu Viorica Popovici. A spus că să mergem la o bere doamna Bărbulescu foarte rece a refuzat și insistînd a mers la bufetul din pasaj unde am băut bere și cîte 3 mici, masă pe care integral a plătit-o doamna Bărbulescu, refuzînd orice contribuție a lui Viorica Popovici.

Doamna Bărbulescu nu a știut nimic și nici nu a conceput să aibă de-a face cu Popovici Viorica. În casă la mama nu a intrat. Fratele odată gîsind-o la mine a vrut ca s-o dea afară pur și simplu.

7. Lt. POPAZU MIHAI, m-am dus la Secția I-a miliție - mi-am făcut mutație - și apoi după 2 luni cînd voiam ca să mă interesez la Secția I-a miliție despre felul cum pot să mă adresez M.A.I. pentru rezolvarea situației mele militare (eu am făcut armata la M.A.I.) l-am văzut jos (după ce fusesem la și comandant) pe ofițerul de serviciu lt. Popazu. Avea o cerere/fără niciun fel de intenție, pur și simplu prieteneste, p-am luat cererea pentru școală adresată C.C. P.M.R., vrînd ca să mă duc eu cu ea la Secția școlii. Am fost și am dus cererea.

Însă așa cum am făcut întotdeauna, pur prieteneste, fără să mă gîndesc să am vreun profit de pe urma acestui lucru.

8. ȚISMANARU GHEORGHE, a fost ofițer la M.A.I. la Serviciu de contrainformații al marinei. L-am cunoscut în 1953 fiind coleg cu fratele meu în armată. Ne-am întâlnit pe stradă involuntar de câteva ori.

9. ASANACHE ANICUTA și ASANACHE CONSTANTIN. L-am cunoscut în anul 1960 la birou la Asanache Constantin. El era șofer, iar eu fiind șeful grupului Ciurel, aveam nevoie de diverse reparații ale coloanei electrice în grup.

M-am împrietenit cu el și m-a invitat acasă la el așa cum se invită orice om și i-am promis că am să merg cu el la Ministerul Învățământului.

Am fost oprit la masă și apoi am jucat tabel cu Constantin.

După câteva zile am mers la Ministerul Învățământului cu el și el singur a susținut cauza lui.

Era zile de audiență. Nu l-am înșelat cu nimic și nu i-am solicitat ca să-mi dea nimic și nici nu mi-a dat.

10. NEGRU IULIAN Coleg de serviciu și șeful imediat superior la D.S.C.M. I-am promis colegial să mă duc la M.T.Tc. atunci când m-am dus pentru telefoanele grupului. Nu i-am cerut nimic și nici nu mi-a dat nimic.

Am obținut telefoane pentru grup care au fost instalate însă pe ale lor nu le-am dat, deoarece se spunea că cererile particulare nu se primesc în acea vreme.

Nu l-am înșelat cu nimic.

11. MIHAI MARIN. Identic ca la Negru Iulian.

12. DÔMNARIU ELEONORA . Idem

13. CARETU GHEORGHE. Posta mea soție a fost colegă cu el. I-am dat telefon, vrînd să știu ce fel de femeie a fost pentru că auzeam discutînd cu ură despre el. Am fost la el la birou și m-am împrietenit. Am fost cu el la Ministerul Învățământului și și-a susținut singur cauza.

Nu i-am cerut nimic și nici nu mi-a dat nimic.

Dacă i-am spus ceva era poate din supărare și știam că el nu poate face nimic.

M-am atașat de el că era un om care era bun, știa că nu am serviciu și mă certa , sfătuiindu-mă să mă duc ca să cer să mi se dea serviciu, lucru pe care îl și făceam.

14. DANIELACHE CONSTANTA. Eram într-o seară pe stradă cu un prieten. Am văzut-o fată la o vitrină care se uita înspre noi. Am cunoscut-o și am insistat ca s-o văd.

Era o fată cuminte și un copil inocent. Prima dată în glumă i-am spus că sînt medic la diferite spitale, însă mergînd pe la ea de două ori, începusem ca sincer să mă atasez de ea.

Aveam remușcări că o mințisem și în mod loial am căutat ca în mod delicat să dispar din viața ei.

Era fată și niciodată nu ași fi putut mîrșav ca să-i fac rău care să-i lase urme în viață. Niciodată nu am făcut așa ceva. Nici o clipă nu m-am gîndit ca să mă ating de ea.

A fost un vis frumos al domnii copilăriei curate și mă mințeam pe mine, transpunîndu-mă într-un om fericit clipele cînd eram lîngă ea, lîngă copilăria ei, trăind clipe pe care soarta nu mi le-a dat niciodată.

15. Lt. maj. MIPTODE CONSTANTIN L-am cunoscut în perioada toamnei 1960 la secția 1 miliție. Era de serviciu odată cu lt. Popazu. Am discutat toți trei, despre școală, pînă cînd el mi-a arătat oirna pe care o făcuse.

Am luat cererea spunînd că o voi duce eu, fără nici un fel de intenție, dorînd pur și simplu să fac un serviciu, complet dezinteresat.

16. TUDORACHE ION-CRISAN - M-am dus să îmi repar aparatul de radio. Am fost cu mama, care (eu neavînd bani) mi-a plătit reparația aparatului cu chitanță.

Acolo l-am cunoscut pe acel care repara aparatul și în mod involuntar, dezinteresat fără să fi cer sau să îmi dea ceva, i-am luat o cerere, adresată către Sfatul popular al Capitalei, pentru locuință. Pe care să o duc eu. Nu mi-a oferit nimic și nici nu mi-a dat nimic.

17. TANDLIC GHEZA. L-am cunoscut din 1957-58, fiind colegi. În 1960 l-am reintîlnit și mi se plîngea că o duce prost, bolnav și nu este mulțumit unde lucrează.

L-am luat cu mine, prietenește și dezinteresat și l-am dus la direcție, unde i-a spus să mai aștepte puțin că nu au posturi.

Nu mi-a dat nimic și nici nu i-am cerut nimic și cererea i-am scriso în sala de așteptare.

18. Ing. Martin Mihai - M-am întîlnit cu un fost coleg de școală (Sc. ing. viticoli) Popovici Gheorghe. M-am dus cu el pe str.

Filipescu, fiind invitat de el la un pahar de vin. Acolo l-am cunoscut pe ing. Martin Mihai, un om destul de cumsecade și liniștit. Involuntar, dezinteresat i-am promis că îi voi duce eu cererea la Sfatul Capitalei (unde lucrasem). Din cauză că nu am putut a perioadă, nu m-am putut duce cu cererea lui. Nu i-am pretins nimic pentru acest lucru și nici nu mi-a oferit nimic. Am vrut pur și simplu să mi-l fac prieten, fără nici un scop.

19. Pascanu Viorica. Am cunoscut-o în blocul Romarta. M-am împrietenit cu ea. Nu i-am făcut nici un serviciu și nici un deserviciu. Din glumă am făcut o cerere contra ei, dar niciodată nu m-am gândit ca să îi fac un rău cât de mic. Nici nu m-am gândit ca să trimit nicăieri nici o reclamație.

20. Pe Botez Valeria nu o cunosc și nici nu am fost niciodată la ei. Odată am văzut pe dl. Botez, în oraș ca o doamnă și am stat de vorbă, însă nu știu cine era, am stat de vorbă circa 10 minute pe trotuar în fața cinematografului Republica (Scala). Repet nu știu cine era acea persoană.

21. Botez Constantin. În vara anului 1960 eram șeful grupului Ciurel la D.G.C.M. Aveam aici mii de muncitori necesitând legitimații de intrare în grup. Cum eram 4 grupuri ale D.S.C.M. putea fi ușor să vină oricine de la alt grup ca să pătrundă acolo.

Am făcut o cerere-adresă către Cooperativa Chimica pentru a-mi confecționa o parafă cu numele și una cu semnătura, pentru ca funcționarul să le aplice pe legitimații. Aici l-am cunoscut pe responsabilul unității Botez Constantin, căruia i-am dat comanda, urmînd ca după cîteva zile să trec ca să o ridic.

Acolo scria că sînt șeful grupului Ciurel al D.S.C.M. și nici un fel de aț. După cîteva zile m-am dus din nou la cooperativă ridicînd cele 2 parafe și plătiind dlui Botez suma de lei 40-45, care era costul lor, însă nu mi-a dat chitanță. De altfel nici eu nu aveam ce face cu ea, pentru că nu o justificasem nicăieri, plătiind pe cont propriu astfel că nu i-am cerut-o.

3 La plecare, se ducea și el în oraș și avînd același drum, eu mergînd după treburi ale serviciului, discutînd despre unele și altele (mergînd pe Bdul N. Bălcescu). Mi-a spus că stă foarte prost cu locuința și eu l-am întrebat de ce nu a făcut cerere, un memoriu, pentru că este sărac, bolnav.

Mi-a spus că a făcut și nu a rezolvat nimic.

I-am promis să facem împreună o cerere și să o duc la cab. președintelui, fără ca să fie vorba de nimic bani sau altceva.

I-am dat adresa mea, a fost la mine, am făcut împreună cu el o ciornă, urmînd ca să le bată la mașina de scris. Stia bine că sînt șef de grup social, deoarece avusese și adresa în mînă și nici decum inspector general extraordinar la spațiul locativ, sau la alte instituții de stat, comerciale sau consulare. Ulterior am fost destituit din muncă pentru o vină, care nu ar fi constituit această măsură și am rămas șomer.

Odată avînd nevoie de bani pentru plata întreținerii și luminii electrice am trimis un bilet dlui Botez, rugîndu-l ca să îmi dea cu împrumut suma de lei 60 pe care mă oblig a i le restitui.

Ulterior am vîndut aragazul pe care îl aveam de la mama mea, din lipsă de bani și i-am restituit cei 60 lei. Între timp eu mergeam permanent pentru serviciu la Direcția generală a forțelor de muncă și la Comitetul orășenesc de partid.

Dacă sau nu am "primit" bani de la Dl. Bpteș cred că justiția, procuratura va stabili acest lucru și am deplină încredere. Aceste relativ la suma de 800 sau 900 lei pe care i-am primit.

Întotdeauna din exces de grandoare și măreție am vrut ca să fac aceste lucruri, însă niciodată nu am îngelat sau pîngăsit pe nimeni cu bani sau cu alte obiecte.

Si conștiința mea va fi împăcată pentru că în contra tuturor acuzațiilor care mi se aduc sînt nevinovat. Organele de stat își fac datoria și nu se poate spune nimic pentru ei fac paza vieții cetățenești. Dacă de multe ori mi-am dat titluri în glumă asta o recunosc. Sînt suferind bolnav grav.

În 1951 în urma unui accident din timpul unei acțiuni pe care am avut-o cu unitatea (Batalionul de Intervenție securitate Dej regiunea Cluj) am fost accidentat și luni de zile am stat în spital de boli de nervi, fiind reformat în ianuarie sau februarie 1952 de Comisia specială al Spitalului militar din Cluj.

De atunci am fost dese ori în spital. În 1953-1954-1955, 1957 1959 la Spitalul central nr.9 și sînt zile cînd trebură îmi pierd cunoștința și deși nu fac rău, pîrînd un om normal la prima vedere, nu îmi dau seama ce fac, însă rău nu am făcut niciodată, violențe sau cliptomanii și nîmi nu am furat sau nu am luat bani de la nimeni.

În ultimul timp neavînd servicii, fiind scos din muncă pe nedrept, m-am îmbolnăvit mai mult. Stiu că port după mine un blestem poate al unui om care nu a putut niciodată să fie fericit,

să sibă în jurul lui prieteni buni și devotați, decît profitori sau oameni interesați, așa cum sînt astăzi mulți.

Disperarea agravează boala. Fără vina mea, mi-a ars totul și nu mai am nimic. Dacă aș fi făcut pungășii, aș fi avut bani, haine, lux, chefuri, ori eu, nu am avut nimic din toate acestea.

Hainele luate în rate, mi-au ars și el. Poate oamenii care vor judeca vor privi și cu inimă, adevărat, drept, fără patimă și ură.

În agonía deznădejdiei, am întins mîinile după ajutor. Fără serviciu, cu casa arsă fără voia mea, am cerut pretutindeni ajutor în toate părțile primeam compătimiri sau promisiuni. Regret, dar am făcut o prostie că m-am dus la Ambasada Americană, ca să mă interesez de un prieten din copilărie (Buzoianu Gheorghe) din orașul Isaceia, raionul Tulcea care în prezent este inginer în U.S.A.

Voiam să îi scriu lui și nu știam adresa, ca să mă ajute. Și asta numai din disperare.

Rog pe cei care vor judeca să vadă în mod drept și adevărat, fără patimă, ură sau dușmănie.

Aceasta este ultima declarație pe care o dau, cu speranța în adevăr și în dreptatea justă al legii populare al țării noastre, pentru care de mic am suferit, am fost în 1941 în lagărul antifascist Dăeni - în U.T.C.-T.P.R., U.T.M. am fost în M.A.I. și am cu dragoste și cu trăgare de inimă punîndu-mi viața în joc, și rămîind bolnav pe toată viață.

Nu cer nimic decît aștept hotărîrea legii, așa cum va fi ea cu resemnarea omului care de la viață nu mai așteaptă nimic, și care a trăit doar cu visuri, cu crîmpele de visuri, de glorie și mărire, dar care nu a dorit rău nimănui și care nu s-a răzbunat pe nimeni niciodată.

Drept care dau prezenta declarație și o dau adevărat și nesilit de nimeni.

ss/Ereghin Stroescu Reymondt

DECLARAȚIE

Subsemnatul BREGHIN STROESCU A. REYMONDT, fiul lui Atanasie și Safta, domiciliat în București, raionul I.V. Stalin pe strada Academiei 35-37.

Declar următoarele:

În cursul lunii aprilie 1960, mergînd la Cooperativa Chimica invalizilor, ca să-mi fac o parafă cu numele, care îmi trebuia pentru legitimațiile muncitorilor care erau cazați în grup (se poate verifica că pe legitimații din grup pe perioada cînd eram eu se găsește parafa cu REYMOND BREGHIN STROESCU).

Mergînd, am întîlnit acolo pe responsabilul centrului Tov. Botez.

Cînd am comandat, mi-a spus că îmi face. De altfel eu făcusem o adresă în acest sens.

I-am spus, deși pe adresă nu scria nici un titlu, eu l-am mințit și i-am spus că sînt inginer în Direcția de construcții și construim blocurile Capitalei.

El mi-a spus că stă foarte prost cu locuința și că dacă pot să îl ajut. Eu i-am promis acest lucru. Pentru aceasta tov. Botez mi-a făcut parafa gratis, plus încă 2 parafe. Eu i-am spus ca să facă un memoriu către sfatul popular al Capitalei, iar el a făcut.

Mi le-a dat și de două ori cînd m-am întîlnit cu el mi-a pus în buzunar cîte 50 lei.

Odată i-am trimis un bilet rugîndu-l ca să îmi împrumute 60-70 lei, mi-a trimis 65 lei. Apoi mi-a mai dat el singur fără ca să îi cer de două ori cîte 200 lei și odată loc împreună cu soția. În total 600-700 lei.

Recunosc că m-am dus cu el să îi arăt un șir de apartamente **goale**. Eu mă dușesem la Cabinetul tov. Colocșan că este unchiul meu.

Recunosc că am făcut un lucru urît și murdar, dar nu aveam bani, nu aveam serviciu. I-am spus că sînt fiu de ilegalist. Drept care dau prezenta declarație.

M E N T I U N E

Cînd am fost la Restaurantul Carpați cu Viorica am văzut-o vorbind de 2 ori cu un cetățean bătrîn, care a spus că este comis voiajor din Israel și pleacă peste 2 zile la Berlin, apoi la Londra la mama ei.

3.III.1961

ss/Ereghin Raymond

DECLARAȚIE

Subsemnatul BOTEZ CONSTANTIN, cu domiciliul în București, str. Tăpeș Vodă nr.157 raionul 23 August, declar următoarele:

În ziua de 3 martie 1961 am fost invitat la Secția VII miliție, unde mi s-a prezentat numitul Stroescu Reimondt care a recunoscut că și-a dat calitatea de inspector general la spațiul locativ central al Capitalei, promițându-mi casă de locuit, luându-mi aproximativ 700 lei.

Mi s-a prezentat de către organele miliției o cerere scrisă la mașină și semnată de mine, care am recunoscut-o că este una și aceeași cerere pe care am dat-o numitului Stroescu Reimondt pentru a-mi da casă de locuit. De asemenea, am văzut și copia de pe actele de naștere ale mele și ale soției, pe care mi le ceruse în vederea obținerii repartizării.

Depun la organele miliției, împreună cu această declarație și un bilet scris de către Stroescu Reimondt, prin care îmi cerea suma de 60 lei. Depun de asemenea și adresa cu antetul D.C.C.M. - A.C.C.C. Giurel cu nr.110 din 31 mai 1960, în baza căruia s-au confecționat parafele cerute de el.

Rog a fi trimis în instanță pentru a-mi primi pedeapsa cuvenită, constituindu-mă parte civilă cu suma de 700 lei.

Sînt un invalid de război și această sumă reprezintă existența mea și a familiei pe cîteva zile.

Acestea declar, susțin și semnez propriu.

3 martie 1961.

ss/Bote Constantin

PROCES - VERBAL

=====

din 13 iulie 1961

EREGHIN STROESCU REYMOND, declară:

Recunosc că am luat de la BOTEZ 60 lei cu împrumut și există și o dovadă că îi voi restitui și este adevărat că a fost vorba și de locuință, însă nu să-i mai banii, ci să-i fac un serviciu colegial. In ce privește ceilalți martori nu le-am luat nimic, însă in ce privește să le fac unele servicii fără pretenții.

In ce privește calitățile pe care le-am spus și traficul de influență nu am căutat să profit de ele.

Nu recunosc că am fost la cabinetul tov.Cirje cu BOTEZ și la un moment am ajuns la insulte cu el și m-a amenințat că are să mă aranjeze.

Însă in ce privește unele greșeli făcute le revit fiind fără intenții.

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Înculpă
ss/Ereghin S.R.

Grefier
ss/indescifrabil

TRIB. POP. AL RAION.
T. VIADIMIRESCU

246
289
- Copie -

PROCES - VERBAL

=====

din 13 iunie 1961

DEPOZITIE DE MARTOR

NASTASESCU VIRGIL, declară:

Mentțin declarația dată la primele cercetări scrisă și
semnată de mine și precizez că inculpatul nu mi-a pretins nimic.

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Martor
ss/Năstăsescu V.

Secretar
ss/indescifrabil

PROCES - VERBAL
=====

din 13 iunie 1961

DEPOZITIE DE MARTOR

Martorul POPAZU MIHAI declară:

L-am cunoscut pe inculpat și auzind că are nevoie să fac o cerere pentru studii la Ministerul Învățămîntului, s-a oferit să-mi ducă el acea cerere și a și luat-o și nu mi-a pretins nici un ban, însă nici nu a rezolvat-o căci numai în acea zi era valabilă rezolvarea.

Nu mi-a spus pe cine cunoaște din minister, dar mi-a spus că cunoaște pe cineva și are posibilitatea a rezolva urgența. Eu ceream să urmez Filologia la cursurile cu frecvență.

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Martor
ss/Popazu Mihai

Secretar
ss/indescifrabil

PROCES VERBAL

=====

din 13 iunie 1961

DEPOZITIE DE MARTOR

Martorul PIRVEL NICOLAE declară:

Mentin declarația dată la primele cercetări.

L-am cunoscut pe inculpat când a venit să cumpere vin de la unitatea unde lucrez și atunci mi-a promis că îmi va face rost de locuință, dându-i și unele acte.

Nu mi-a pretins bani și dacă i-am făcut cinste cu vin, asta am vrut eu fără pretenții.

El mi-a promis că cunoaște și că are influență și mă va servi.

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Martor
ss/Pirvel N.

Secretar
ss/indescifrabil

PROCES VERBAL
=====

din 13 iunie 1961

DEPOZITIE DE MARTOR

Martorul MARTIN MIHAIL declară:

Mețin declarația dată la primele cercetări.

Pe inculpat mi l-a recomandat un salariat de la Intreprindere și în cele din urmă mi-am dat seama că nu este ceva serios și nu i-am dat nici un ban sau altceva.

L-am auzit că spunea că lucrează la Sfatul popular al Capitalei - S.G.L. - însă nu am crezut ceva serios la el.

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Martor
ss/Martin Mihail

Secretar
ss/indescifrabil

PROCES VERBAL
=====

din 13 iunie 1961

DEPOZITIE DE MARTOR

Martorul MIFTODE CONSTANTIN declară:

Intimplător am cunoscut pe invinuit cînd a venit pe la serviciul meu, nu ştiu pentru ce problemă şi el auzind că am nevoie să mă înscriu la universitate, făcînd şi serviciul în acelaş timp şi avînd nevoie de dispensă, mi s-a oferit să-mi rezolve această cerere şi mi-a căpătat încrederea întrucît mi-a spus că este ilegalist şi că cunoaşte pe cineva competent în minister şi eu nu prea aveam timp, astfel că eu i-am dat cererea, însă nu mi-a pretins nici un ban sau altceva. Cererea însă nu mi-a rezolvat-o el.

PRESEDINTE
ss/indescifrabil

Martor
ss/Miftode Ctin

Secretar
ss/indescifrabil

301
294

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA
CONSILIUL POPULAR JUDETEAN PROVIZORIU
V R A N C E A
SERVICIUL SECRETARIAT- ADMINISTRATIV
Nr.10.085 din 18.10.1968
Dosar I.A.19

A D E V E R I N T A

Se adeverește prin prezenta că tov. ERIGHIN REYMOND domiciliat în Municipiul București, B-dul G-ral Magheru nr.32-36, a funcționat în fostul județ Putna după cum urmează :

- de la 01.09.1949 pînă la 31.12.1949, a deținut funcția de învățător la școala elementară din comuna Bîrsești ;

- de la 01.01.1950 pînă la 30.04.1950, a deținut funcția de învățător director la școala elementară din satul Rotilești, comuna Cîmpuri și a primit un salariu tarifar lunar de 4.800 lei.

I se eliberează prezenta, pe baza datelor rezultate din arhiva unității noastre, spre a-i servi tov. ERIGHIN REYMOND la stabilirea vechimii în cîmpul muncii.

SEFUL SERVICIULUI,

ss. Constantinescu E.

Red.F.S.
Dact.M.F.
2 ex.
18.10.1968.

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI

Notariatul de Stat al

ÎNCHEIERE DE LEGALIZARE DE COPIE Nr. 1600/

Astăzi ziua 31 luna 12 anul 1967

Se legalizează această copie conform

înscrisului prezentat nouă, care are

pagini și

Dactilografia în 1 exemplare.

Se taxat cu

NOTAR DE STAT

Contraveneție
SECRET

NOTA - RAPORT

=====

Într-un memoriu adresat președintelui Consiliului Securității Statului, tovarășului Ion Stănescu, numitul CHIS ROSCANU EUGEN, pensionar, domiciliat în Oradea, contestând motivele care au stat la baza reținerii sale de către organele M.A.I., în anul 1950 și apoi a internării în "colonie de muncă", solicită anchetarea cazului său și în consecință :

- să fie reabilitat pe cale administrativă;
- să i se restituie imobilul proprietate personală, situat în Oradea, Piața Lenin nr.9, care i-ar fi fost naționalizat după reținerea sa;
- să i se stabilească și plătească pensia pe perioada în care pe " nedrept " a fost decăzut din acest drept;
- să i se repare paguba cauzată.

Din verificarea materialelor existente în arhiva C.S.S. au rezultat următoarele :

CHIS ROSCANU EUGEN s-a născut la 26 decembrie 1899 în comuna Istrău, județul Satu Mare, fiul lui Valer și Elena, cu domiciliul în Oradea, strada Porțile de Fier nr.5.-

La data de 14 martie 1950, CHIS ROSCANU EUGEN a fost reținut și încadrat în "colonie de muncă" în baza ordinului M.A.I. 490 cabinet, sub acuzația de a fi făcut parte din F.N.T. Maniu, unde îndeplinind funcții de conducere, a desfășurat o intensă activitate. Sus-numitul a fost încadrat inițial în "colonie de muncă" pe timp de 18 luni, ulterior măsura respectivă fiind prelungită cu încă 24 luni, în baza deciziei M.A.I. nr. 641 din 1952, urmînd a fi eliberat la 1 februarie 1954.

2 Din referatele și celelalte materiale de anchetă existente în dosar fond anchetă nr.6686/1953, rezultă că motivele

./..

care au stat la baza reținerii și internării în "colonie de muncă" a lui CHIS ROSCANU EUGEN, au fost următoarele :

În perioada 1920 - 1925 a fost membru al partidului poporului.

În anul 1930 s-a înscris în P.N.T. Maniu, unde a activat până în anul 1940, în calitate de membru în Comitetul județean Bihor al organizației județene P.N.T. și șef al organizației P.N.T. din fosta plasă Săcuieni.

După dictatul de la Viena, a rămas în teritoriul cedat din Ardeal - la Oradea - unde a întreținut strânse legături cu fostul consul al României MARINA MIHAI în anturajul căruia a fost văzut cu ofițeri hortiști maghiari și cu ofițeri germani.

În timpul ocupației horticiste-maghiare, CHIS R.EUGEN a avut strânse legături și cu contele TELEKY GEZA și cu TISZA GH. al căror jurist-consul și avocat a fost.

De menționat că sus-numitul în perioada 1930 - 1948 a practicat avocatura sau jurisconsult la diferite întreprinderi și persoane (moșieri).

Între anii 1941 - 1944 a fost persecutat de autoritățile horticiste, care i-au făcut mai multe percheziții, iar în primăvara anului 1944 a fost arestat de gestapoul german pentru activitate împotriva regimului hortist, însă nestabilindu-i-se nici-o culpă, a fost pus în libertate.

În anul 1944, pentru o scurtă perioadă de timp (3-4 luni) s-a refugiat la București, de unde s-a reîntors la Oradea la 20 octombrie 1944.

La începutul lunii decembrie 1944, CHIS ROSCANU EUGEN împreună cu elemente naționaliste din Oradea, au reorganizat P.N.T-ul, fiind ales în comitetul de conducere, iar în 1945, pentru activitatea desfășurată, a fost numit secretar general P.N.T. pe județul Bihor. În această calitate a desfășurat o intensă activitate de subminare a regimului democrat.

La data de 2 februarie 1945, CHIS EUGEN a fost arestat de organele sovietice, dus în Ungaria și anchetat pentru faptul de a fi sprijinit activitatea unor organizații clandestine ale

P.N.T., însă după 4 luni a fost pus în libertate, deoarece nu se stabilise fapte concrete în sarcina sa.

În ziua de 17 noiembrie 1946, CHIS R. EUGEN, formal, a demisionat din P.N.T., renunțând și la candidatura de pe lista P.N.T. - pentru alegeri - însă a continuat să aibă legături strânse cu exponenții P.N.T. Din documentele verificate nu rezultă motivele care l-au determinat să întreprindă asemenea acțiuni chiar cu două zile înainte de alegerile electorale.

Între anii 1945 - 1946, CHIS ROSCANU EUGEN s-a aflat în anturajul unor ofițeri de la fostele misiuni militare americane și engleze din București, care îi făceau vizite la domiciliu în Oradea, pe unii dintre ei chiar găzduindu-i, prilej ce era folosit și pentru schimb de informații.

La 2 mai 1954, CHIS ROSCANU EUGEN a fost transferat de la Colonia de muncă Poarta Albă, unde era internat, pentru motivele raportate mai sus, la fosta Direcție regională M.A.I. Oradea, pentru noi cercetări, fiind învinuit de sabotarea oficiilor publice instalate de autoritățile sovietice în Ardeal și de spionaj în favoarea S.U.A. Intrucît din cercetări nu au rezultat probe de vinovăție, la 25 august 1954 a fost pus în libertate.

Ulterior, CHIS EUGEN a fost în atenția organelor de securitate pînă în luna mai 1968, cînd s-a hotărît să rămînă numai în evidența generală deoarece din supravegherea sa nu au rezultat date că intenționează sau desfășoară activitate împotriva statului nostru.

Raportez că din datele puse la dispoziție de Inspectoratul de securitate al județului Bihor, rezultă că sus-numitul în perioada 25 august 1954 - 23 februarie 1955, a colaborat cu organele noastre, fiind apoi abandonat pentru faptul că nu prezenta suficientă încredere.

La 15 aprilie 1965 a fost reactivat, iar la 27 aprilie 1968 s-a încetat legătura cu el pe motiv de boală.

x x
x

În concluzie, din cele raportate mai sus, cu privire la trecutul politic al lui CHIS ROSCANU EUGEN, reiese că arestarea și internarea în "colonie de muncă" a acestuia, s-a înscris pe linia măsurilor ce se luau atunci împotriva celor care au făcut

./..

parte din organizațiile sau partidele burghezo-fasciste, unde au deținut funcții de conducere și au activat intens.

Referitor la problemele din memoriul său, pe care CHIS ROSCAN EUGEN solicită a-i fi rezolvate, raportează următoarele :

a) Dat fiind motivele care au stat la baza reținerii și internării lui în "colonie de muncă" și că la o asemenea măsură nu a fost condamnat prin sentință judecătorească, nu este cazul să fie reabilitat pe cale administrativă;

b) Intrucît din materialele studiate nu s-au găsit date cu privire la situația imobilului proprietate personală, pe care îl solicită a i se restitui, și că o asemenea problemă nu poate fi soluționată de C.S.S. sau de organele sale, propun să fie îndrumat a se adresa organelor competente în a-i da răspuns la o asemenea problemă.

c) De asemenea propun, a se aproba să fie îndrumat a se adresa organelor în drept și pentru rezolvarea situației privind drepturile sale de pensie, pe care le revendică în memoriu;

d) Pentru perioada cît a fost reținut și încadrat în "colonie de muncă" propun a se aproba să i se elibereze o adeverință pentru a-i servi la continuitate în muncă, în cazul recalculării pensiei.

Față de cele raportate, rog a se hotări.

Locot.col.de securitate

Both Ioan

Both Ioan

De acord
St. Col. G. Radu

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648.690 din 5 IUL 1968

18.07.1968. 306
299

originalul notei-report a
fost trimis la oficiu p.
sesizării care a reformat
îndrumul rezoluției al în.
prim. vicepreședinte, St. loc.
Grișne Răduică

Loc. cl. Botșan

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, trimitem alăturat memoriul munitului
ONIS ROSCIANU EUGEN din Oradea, str. Porțile de Pier nr.5.-

Din conținutul memoriului rezultă că începând cu data
de 2.II.1945 și până în 1954, a fost arestat în mai multe rânduri
pe nedrept.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-

lui.-

SEFUL OFIC
Major,

Apostol

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

207
300
STRICT SECRET

ex.nr.. 2

s.c.108

Nr. 10110

Din 26.11.1968

C ă t r e

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE BIHOR
Tov.inspector șef

Conform ordinului tov.prim-vicepreședinte al C.S.S.
general locot. Răduică Grigore, vă rugăm să ne comunicați de
urgență, cum este cunoscut în evidențele dv. numitul CHIS
ROSCANU EUGEN, domiciliat în Oradea, str. Porțile de Fier nr.5.

Sus-numitul începînd cu data de 2 februarie 1945, pînă în
1954, în mai multe rînduri a fost reținut, cercetat și inter-
nat administrativ.

D.O.

Lt.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan, *Both Ioan*

2 ex.
BI/TI

C ă t r e

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- C A B I N E T -

B U C U R E S T I

PERSONAL TOV.LT.COL. BOTH IOAN

La ordinul dv.nr.10110 din 26.XI.1968,privind pe
CHIS RASCANU EUGEN, născut la 26 decembrie 1899 în comuna Istrău,
județul Satu Mare,fiul lui Valer și Elena, de naționalitate și ce-
tățenie română, studii facultatea de drept, de profesie avocat, în
prezent pensionar, căsătorit, are 3 copii, domiciliat în Oradea
str.Portile de Fier nr.5, raportăm că din materialele existente
la acest inspectorat rezultă următoarele:

Intre anii 1930 - 1948 sus-numitul a practicat profe-
sia de avocat sau jurist consult al diferitelor uzine din țară.

În anul 1920 - 1925 a fost membru al Partidului popo-
lului.

În anul 1930 s-a înscris în P.N.T. și a activat pînă
în 1940 în calitate de membru în Comitetul județean Bihor al orga-
nizației județene P.N.T. și șef al organizației P.N.T. din fosta
plasă Săcueni. După dictatul de la Viena sus-numitul a rămas în
teritoriul cedat.

Intre anii 1941 - 1944 a fost persecutat de autorită-
țile hortiste, i s-au făcut în mai multe rînduri percheziții, iar
în primăvara anului 1944 este arestat de gestapoul german pentru
activitate împotriva regimului hortist, însă nestabilindu-se vre-o
faptă concretă în sarcina sa a fost pus în libertate. După aceea
s-a refugiat la București, iar în Oradea s-a reîntors în 20 octom-
brie 1944. La 3 decembrie 1944 a fost ales membru în Comitetul de
conducere al organizației P.N.T. din județul Bihor, iar la 2 febru-
arie 1945 a fost arestat de organele sovietice, dus în Ungaria și
anchetat pentru faptul că ar fi sprijinit activitatea unor organi-
zații clandestine P.N.T.-iste, însă în mai 1945 a fost pus în li-
bertate, tot pentru faptul că nu s-au stabilit fapte concrete în
sarcina sa. În toamna anului 1945 a fost ales secretar general al
P.N.T.-ului pe fostul județ Bihor, iar la 17 noiembrie 1946 a demi-
sionat din această calitate și a renunțat la candidatură în alege-
rile electorale de pe lista P.N.T. Din documente nu rezultă moti-

309
302

- 2 -

vul care l-a determinat să întreprindă aceste acțiuni chiar cu 2 zile înainte de alegerile electorale.

Pentru activitatea sa P.N.T.-istă și pentru faptul că între 1945 - 1946 a întreținut relații cu ofițeri de la fosta misiune militară americană din București, în baza ordinului M.A.I. 490 Cabinet, a fost reținut la 14 martie 1950 și încadrat în Colonie de muncă. La 2 mai 1954 a fost adus pentru cercetări la fosta Direcție regională de securitate Oradea, fiind învinuit de sabotare a oficiilor publice instalate de autoritățile sovietice în Ardeal și de spionaj în favoarea S.U.A. Din cercetări nerezultând probe de vinovăție, la 25 august 1954 a fost pus în libertate.

Ulterior a fost în atenția organelor noastre până în mai 1968 când s-a hotărât ca sus-numitul să rămână numai în evidența generală întrucât din supravegherea sa nu au rezultat date care intenționează sau desfășoară activitate împotriva statului nostru.

Menționăm că între 25 august 1954 - 23 februarie 1955 a colaborat cu organele noastre fiind abandonat pentru faptul că nu prezenta suficientă încredere.

La 15.04.1965 a fost reactivat și la 27.04. 1968 s-a încetat legătura cu el pe motiv de boală.

INSPECTOR SEF
Colonel
RISTEA GHEORGHE

Concept. Mr. Dumitrăscu N.
Dactilo. Lazăr S.
Exempl. 2.- 1 la CSS Cabinet Buc.
2 la Insp. sec. Bihor-Bir. "O".

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
C A B I N E T

310
303
STRICT SECRET
Ex.nr. 2

Nr. 008324
Din ~~1 iunie~~ 1969
19.06.

C ă t r e

CONSILIUL DE STAT AL R.S.ROMANIA
Tovarăşul Gheorghe Stoica

La adresa dv. nr. 4401/IV.1969, privind cererea locot. major în rezervă LUNICA VIOREL, adresată Consiliului de Stat al R.S.România, vă comunicăm că verificând temeinicia problemelor solicitate de sus-numitul, s-au stabilit următoarele :

LUNICA VIOREL este născut la 3 aprilie 1920 în comuna Timboeşti, judeţul Vrancea, de profesie muncitor necalificat, căsătorit, are trei copii, cu ultimul domiciliu în Bucureşti, Calea Griviţei nr.67-69, sectorul 8.

După ce LUNICA VIOREL a terminat 4 clase primare, între anii 1931-1942 a muncit în mai multe localităţi, ca băiat de prăvălie, îngrijitor, muncitor agricol şi ucenic brutar.

La data de 12 februarie 1942 a fost încorporat pentru satisfacerea stagiului militar, iar după perioada de instrucţie a fost trimis pe frontul de est unde în luna noiembrie acelaşi an a fost luat prizonier şi internat într-un lagăr din U.R.S.S.

În luna octombrie 1943, s-a înrolat în Divizia "Tudor Vladimirescu" cu care a luat parte la luptele de pe frontul de vest, îndeplinind funcţia de locţiitor politic al unui pluton de pionieri. Pentru faptele de armă de care a dat dovadă, a fost decorat cu ordinul sovietic "Steaua Roşie", medalia sovietică "Victoria" şi medalia "Eliberarea de sub jugul fascist".

În luna februarie 1945, a fost rănit şi trimis în ţară, iar după vindecare a fost desconcentrat.

În anul 1946, LUNICA VIOREL a fost încadrat în M.A.I. unde a îndeplinit mai multe funcţii, printre care: locţiitor politic, şef de patrulă, comandant de pluton, gospodar de companie

./..

etc.

În timpul cit a funcționat în M.A.I. și îndeosebi în primii trei ani de la încadrare, LUNICA VIOREL a fost caracterizat de către șefii săi ca un element disciplinat, combativ și cu o pregătire politică și profesională bună. Ulterior însă, a început să manifeste delăsare în muncă, nu se preocupa să-și completeze cunoștințele profesionale, din care cauză se prezenta la program nepregătit, fapt ce a dus la scăderea autorității sale în fața subordonaților.

Fiind preocupat aproape tot timpul de rezolvarea unor probleme personale, LUNICA VIOREL și-a neglijat sarcinile de serviciu și cu toate că a fost în permanență îndrumat de șefii săi, nu a ținut seama de ajutorul acordat, săvârșind o serie de abateri și abuzuri. Astfel :

- în anul 1948 a favorizat un infractor ce se afla arestat, mijlocindu-i corespondența între acesta și concubina sa, fapt pentru care a fost trimis în justiție. Fapta fiind amnistiată, nu a mai fost judecat;

- a introdus în unitate persoane civile în timpul consensului;

- fiind mutat dintr-o unitate în alta, a luat de două ori concediu de odihnă în același an calendaristic, fapt pentru care a fost pedepsit cu 10 zile arest;

- în 1949 a primit de la un cetățean suma de 10.000 lei pentru a o înmăna unei rude a acestuia, pe care și-a însușit-o;

- a împrumutat diferite sume de bani de la anumiți comercianți, pe care i-a restituit numai după ce a fost reclamat;

- a luat unui coleg o pereche de cizme, de la un militar în termen, un stilou, iar de la alții a împrumutat diferite sume de bani pe care i-a restituit numai după ce a fost raportat;

- fiind mutat disciplinar de la postul de jandarmi Lerești-Muscel, a luat cu el și suma de 2500 lei ce aparțineau postului respectiv.

[REDACTED]

212
305

În anul 1952, în timp ce lucra la Comandamentul trupelor de securitate, LUNICA VIOREL a fost sancționat pe linie de partid cu "vot de blam cu avertisment" și scos din munca de cadre, pentru că a ascuns unele probleme din activitatea unui fost ofițer superior.

Fiind mutat disciplinar la Penitenciarul Gherla, LUNICA VIOREL a continuat să comită abateri în sensul că de mai multe ori a trimis militari în termen să fure porumb din recolta cetățenilor.

Datorită abaterilor săvârșite, și-a pierdut autoritatea în fața militarilor, s-a compromis și fiind slab pregătit profesional a fost menținut în grad, scos din muncă și trimis la cursul de perfecționare din cadrul școlii de ofițeri Oradea. Aici, ca urmare a rezultatelor foarte slabe obținute la învățătură, cit și pentru faptul că se îmbolnăvise, după cinci luni, a fost scos de la curs și trimis la Comandamentul trupelor. În timp ce se afla în școală, a împrumutat bani de la o femeie pe care nu i-a restituit dând loc la reclamații.

LUNICA VIOREL s-a dovedit necinstit și în ultima perioadă a activității sale în M.A.I., sprijinind pe numitul GRIGORE GHEORGHE, escroc, într-o serie de înșelăciuni pe care acesta le-a comis. Astfel, GRIGORE GHEORGHE pentru a reuși să escrocheze mai mulți cetățeni de la care a primit sume între 500 - 4300 lei, promițându-le că le va procura locuințe și forme de repartizare, se dădea drept ofițer M.A.I., prezentându-se la întâlnire cu ei împreună cu LUNICA VIOREL. Din sumele primite, numitul GRIGORE GHEORGHE i-a dat lui LUNICA VIOREL 1.700 lei, iar alți 2000 lei au fost cheltuiți împreună la diferite restaurante.

Tot în acea perioadă, LUNICA VIOREL a mai comis și alte fapte necinstite și anume: cu ocazia deplasării în comuna natală, a promis la un cetățean că în schimbul unei sume de bani îi va muta fiul, care era militar în termen, de la o unitate din Constanța, în București. Venit în București, LUNICA VIOREL, după ce a făcut o consumație de 1.491 lei la restaurantul "Atheneé Palace", a scris cetățeanului să-i trimită suma respectivă pentru a achita cheltuielile făcute în interesul mutării fiului său. Aceasta i-a trimis suma de 1600 lei, pe care LUNICA VIOREL și-a însușit-o.

Pentru abaterile săvârșite, la 31 august 1957, LUNICA VIOREL a fost trecut în rezervă cu drept de ajutor la ieșirea din cadrele permanente, după care a primit și pensie de vechime.

După trecerea în rezervă, cu sprijinul organelor M.A.I., a fost încadrat în funcția de șef echipă muncitori manuali la "Întreprinderea prestări servicii manuale". În această funcție, în loc să muncească cinstit și corect, LUNICA VIOREL a săvârșit unele fapte necinstite în sensul că în colaborare cu alte persoane, falsifica pontajul muncitorilor, însușindu-și astfel diferite sume de bani. Pentru asemenea fapte, oft și pentru altele ce au constat în luare de mită și înșelăciune, în anul 1958 LUNICA VIOREL a fost arestat de organele miliției și condamnat apoi la 3 ani închisoare corecțională și 2 ani interdicție corecțională. Cu această ocazie, și-a pierdut și calitatea de membru P.C.R. pe care o avea din iulie 1946.

După eliberarea sa din penitenciar, ca urmare a unor memorii adresate Comitetului Central al P.C.R., organele de personal ale M.A.I. au luat din nou măsuri pentru a-i asigura un serviciu corespunzător, încadrându-l în producție la Fabrica "Electrocablul" în funcția de presator. După circa 6-7 luni, LUNICA VIOREL s-a prezentat din nou la Direcția personal a M.A.I., cerînd să i se dea un alt serviciu, deoarece munca de presator este prea grea, iar câștigul ce-l realizează este mic; și de acea dată a fost ajutat și încadrat la fostul Sfat popular "Tudor Vladimirescu" în funcția de controlor de piață, cu o retribuție lunară de 800 lei. La scurt timp însă, tot pentru acte de necinste, a fost îndepărtat din serviciu.

În perioada 1959-1964 LUNICA VIOREL a continuat să comită și alte acte ilicite cum au fost : ducerea în eroare și falsificarea de documente oficiale (ordine de repartizare a locuințelor, acte de studii etc.), substituirea de funcții (inspector de învățămînt, inspector la spațiu locativ, ofițer de miliție etc), fapte prin care a reușit să înșele încrederea unor cetățeni de la care, în complicitate cu alți doi infractori, și-au însușit suma de 28.211 lei, în schimbul unor "servicii" pe care se obligau să le facă.

Pentru faptele relatate mai sus, în anul 1964, LUNICA VIOREL a fost din nou reținut și cercetat de organele miliției,

fiind depus preventiv la Penitenciarul Văcărești. În această perioadă, la cererea instanței de judecată, Spitalul unificat "Prof.Dr.Gh. Marinescu" unde sus-numitul a fost internat, a comunicat că acesta este suferind de "Sindrom paranoid pe fondul unui vechi traumatism cranio-cerebral" (demență).

Ca urmare, fostul Tribunal popular al raionului "30 Decembrie", prin sentința penală nr.243 din 13 decembrie 1965, l-a achitat și a dispus internarea lui într-un institut de boli nervoase.

După pronunțarea sentinței, LUNICA VIOREL a fost pus în libertate, cu indicația ca Inspectoratul miliției municipiului București, să ia măsuri de internarea lui într-un ospiciu de alieneți mintali.

În anul 1968, în urma unor memorii făcute la diferite organe de partid și de stat, inclusiv la M.A.I., s-a încercat ca LUNICA VIOREL să fie din nou ajutat, în care sens i s-a propus un post de pază la Ministerul Căilor Ferate, pe care sus-numitul l-a refuzat categoric, pe considerentul că vrea să fie încadrat numai în funcții de răspundere sau rechemat în cadrele active ale M.A.I.

Începând din anul 1957 și pînă în prezent, LUNICA VIOREL s-a adresat cu foarte multe memorii, atât conducerii de partid, conducerii de stat, cât și conducerii M.A.I., în care în esență insistă să i se rezolve aceleași probleme menționate mai sus. De subliniat, că pentru verificarea memoriilor făcute s-a cheltuit foarte mult timp de către un număr însemnat de oameni, și de fiecare dată s-a ajuns la aceleași concluzii și s-a încercat ca LUNICA VIOREL să fie ajutat în modul în care am relatat și în conținutul acestei note.

x x

x

Din verificările efectuate, nu s-au găsit materiale și nici persoane care să ateste că LUNICA VIOREL a făcut parte din complotul care a judecat cazul "LUCRETIU PATRASCANU" și pentru faptul că, chipurile, "el" nu a voit să-l judece, a fost scos din magistratură și a suferit și alte pedepse grele.

Considerăm că afirmațiile de mai sus făcute în memoriul său de LUNICA VIOREL sînt rezultatul imaginației lui deformată

./..

308

despre diferite fapte și evenimente, tocmai ca urmare a bolii de care suferă și care îl face să fie iresponsabil în a judeca și interpreta în mod just lucrurile din viață.

În concluzie, din verificările făcute se desprinde faptul că problemele semnalate acum ca și în celelalte scrisori și memorii (în număr foarte mare) de LUNICA VIOREL, nu se confirmă, iar cele solicitate nu mai pot fi rezolvate, tocmai datorită antecedentelor sale, stării și situației necorespunzătoare a sănătății în care se află.

Singura explicație a scrisorilor și memoriilor pe care în ultimii ani le adresează organelor de partid și de stat, inclusiv M.A.I., este urmarea bolii de care suferă și care se manifestă și prin aceea că îl face să se considere tot timpul persecutat și neîndreptățit.

Date fiind formele de manifestare a bolii de care suferă LUNICA VIOREL și consecințele ce decurg din acestea (memorii pline de insulte, calomnii, exagerări, neadevăruri etc.) și pentru ca ele să nu degenereze și în aspecte de alt gen, este necesar ca prin organele Ministerului Sănătății să fie ajutat în a se trata într-un institut corespunzător.

În prezent, LUNICA VIOREL primește o pensie de serviciu de 695 lei lunar.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

U.S.S.R.
Căminul, c. 12-13, București
8324/17.69
27 MAI. 1969
309
Toi Rădulescu
nu se reșchese
ca să se reșchese
Stănescu

REPUBLICA SOCIALISTA ROMÂNIA

CONSILIUL DE STAT

Nr. 4401/17-1969

TOVARASULUI

ION STANESCU
PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Vă trimitem, alăturat, cererea adresată Consiliului de Stat, prin care Lunea Viorel, Lt. major în rezervă, din București, calea Griviței nr. 67-69, Sectorul 8, solicită reabilitarea politică, reîncadrarea și darea drepturilor conform promoției din care face parte.

Vă rugăm a analiza și dispune, comunicând rezultatul nouă și petiționarului.

MEMERU
AL CONSILIULUI DE STAT,

Stoica

TIM/BM
ex. 2.

314/510
Lt. maj. rez.
Lunice Viorel
Calea Griviței nr. 67-69
Sectorul 8.

C a t r e

CONSILIUL DE STAT AL REPUBLICII SOCIALISTE
ROMANIA

Mă numesc Lunice Viorel, născut în anul 1920 luna aprilie ziua 1 în comuna Timboiești, Județul Vrancea, sint crescut în mijlocul 13 frați și surori, de mic am suferit exploatarea burgheză-mogierăască. În anul 1942 luna septembrie februarie am fost luat militar în Regimentul 27 Dorobanți Bacău, cu general colonel Teclu Iacob și alții. În anul 1942 luna octombrie am căzut prizonier la Cotel Donului. În anul 1943 luna septembrie m-am înrolat în Divizia T. Vladimirescu. În anul 1944 trecut prin țară și am armat trupele germano-fortiste până la apa Gronului Munții Tetra (Cehoslovacia). În munții Tetra am luat 35 de neamți prizonieri cu comandantul lor fără să fim ajutat de nimeni. Am două ordine și 11 medalii. Sint fotografiat pe ziuar cu general colonel Burch Mihail și alți ofițeri superiori.

În anul 1946 am fost trecut în M.A.I. - Aparatul Politic - în anul 1947 am luat parte la ocuparea Regimentului de Gardă calare al regelui. În anul 1948 am făcut peza lui Maniu și Mihaleche. Tot în anul 1948 am luat parte la zdrobirea reacționarilor din munții Seme-nicului în comunele Domajna, Rusca, Teregovă etc. În anul 1949, 1952 am lucrat în Direcția Generală Politică M.A.I. Direcția Cadre cu colonelul Rechiștein Iosif cu 4 clase elementare nu admitiesă să fie altul în subordinele dînsului mai pregătit decît dînsul.

Rog să se rețină în acest timp din anul 1949 pînă în anul 1953 am fost asesor popular la Tribunalul Militar. În anul 1953 ne-a fost dat dosarul lui Pătrășcanu pentru judicare, complet din care făceam parte și eu. Nu am voit să-l judecăm l-am recuzat. Acest lucru ne-a costat pedepse grele. M-a scos din magistratură, trimis la Școala de recalificare M.A.I. Oradea.

Din anul 1955 - 1957 am lucrat în funcția de șef birou documente secrete al Comandurii de garnizoană M.A.I. În anul 1956 am fost reducerea de efective a trupelor M.A.I. decretul Păcii. Nu am fost trecut în rezervă dar în anul 1957 am fost trecut în rezervă Motivele: fiind delegat din partea trupelor M.A.I. la Conferința Regională de Partid M.A.I. am îndrăznit să arăt anumite aspecte negative care se resfrîngeau din partea conducerii M.A.I. asupra trupelor M.A.I. din care făceam parte. Atît mi-a trebuit, a doua zi am și fost dat afară din armată. Am stat 10 luni fără serviciu cu 5 membri ai familiei în casă de hrănit unde m-am dus să iau de lucru. Am ceresă dosarul de la M.A.I. și spuneam că nu corespund. Tov. Andrei șeful cadre a Regiunii de Partid Bucaresti care a voit să mă încadreze activist regional pentru Giurgiu, postul șef de cadre colonelul Petrescu Ion a spus că nu corespund. Eu am spus să port un cernet de partid în buzunar, 13 decorații pe piept, fotografiat pe

572
341

-2-

ziar corespund, dar să am un serviciu, să duc o bucată de pîine
la copii nu corespund?

Înzile de 9 mai 1956, am fost ridicat de pe stradă, băut
într-un B&L fără de băi pînă mi s-a pus copci la piciorul drept
căci nu am voit să dau Carnetul de Partid la percheziție.

Din anul 1956 și pînă în prezent am făcut acei de memorii
dar la nici unul nu am primit răspuns. În anul 1955 luna mai pînă la
am dat un memoriu tov. Rusu Nicolina, sora cea mare a tov. Secretar
General al Comitetului Central al P.C.R. în care am arătat despre
Drăghici despre care cercetările ample făcute de organele de Partid
și de Stat s-a pus în discuție abaterile lui Drăghici în Flacăra
C.C.P.C.R. din 22-25 aprilie 1958 unde s-a precizat toți acei care
au suferit de pe urma abaterilor lui Drăghici să fie repuși în
drepturi.

Nu m-am căsătorit cu altă nație să fie în slujba țării mele
cum am făcut mulți care Statul nostru i-a trimis în străinătate
pentru studii și ei s-au căsătorit cu fete de acolo care acestea
au făcut multe dureri de cap conducerii de Partid și de Stat.
Nu mi-am schimbat numele, nu m-am dus la nici o ambasadă străină
să divulg secrete de Partid și de Stat.

Fată de cele arătate mai sus vă rog să mi se dea următoarele
drepturi care mi-au fost stirbite în mod abuziv de vechi con-
ducere a M.A.I.-ului:

1. - Reabilitare politică
2. - Carnetul de Partid care mi-a fost ridicat în mod abuziv.
3. - Reîncadrare și darea drepturilor mele conform promoției
din care fac parte.

E nedrept, ne uman să pot trăi cu o pensie de 695 lei față
de aportul și jertfele aduse de mine, pentru binele patriei mele
din care fac parte din tată în via.

Rog insistent să îmi redat societății pentru care am luptat și
m-am jertfit.

TRAIASCA LUPTA PENTRU PACE!

Thur
20.05.969.

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

ORDINUL

PREȘEDINTELUI CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Nr. 1616 din 30.06.1969

02.07.1969.
Nota de răspuns la
Colegiul Central de
Partid (ex. 2) și exp.
și 2 ale ordinului
în Precedente ale
fost predate ser. Ind.
din dir. Personal. C.I.I.
Leut. Col. Băltăș

Pe data prezentului ordin, se revine în parte asupra efectelor ordinului M.A.I. nr. 3749 din 1 septembrie 1954, prin care locot. VASILATO GHEORGHE a fost scos din cadrele active cu pierderea gradului, în sensul că pe aceeași dată se trece în rezervă cu gradul de locotenent.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

2 ex.
red. B.I.
dactil. T.I.

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

196

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI.

- Tov. Prim-vicepreședinte General lt. Grigore Răduică -

Mr. Bothi - prezentat
cu documente
procedură
a fost primită alături de către
CONSILIUL SECURITĂȚII, membru de partid, domiciliat în Bu-
curești, str. Xosopol nr.7, Sectorul I, în care arată că
se consideră neîndreptățit de faptul că cererea sa pen-
tru a fi pus în drepturile de fost angajat al M.A.I.
nu a fost rezolvată în mod favorabil.-

2 ex.aj.

Tovarășe Președinte 331
314

Subișemnatul Vasile Gheorghe,
domiciliat în București, str. Xenopol 7
sect. I, membru de Partid, între
anii 1946 - 1954 am funcționat în ca-
litate de șef Sector cu gradul de Lt.
la Ministerul Securității Statului.

În anul 1954 în mod abuziv și
pe baza unor date neverificate am
fost pus în dispoziție Adunării Gene-
rale a Org. de Bază de partid și
exclus.

După o lună de zile tot pe
baza aceluiași probe neconcludente
și în mod abuziv am fost scos din
Cadrele M. A. I.

Îmi vă precizez că acest abuz
a pornit de la fostul ministru
Drăghici Alexandru, care a dispus
atât excluderea din partid cât și

319 322
decalarea mea din ~~din~~ Cadrele M.A.J.

În aceasta situație destul de grea pentru mine și familia mea am fost persecutat de org. M.A.J. și nu am primit salariul timp de 7 luni, forțat nevoit să vând lucrurile din casa pt. asigurarea existenței familiei mele (am un act scris de Cadrele pe care îl păstrez).

După 7 luni de zile am fost încadrat la S.T.B. în calitate de conducător auto, unde am lucrat 12 ani de zile când am fost pensionat la 1 sept. 1966 avînd o pensie Lei 650.

În să mai prezint că în urma abuzului făcut împotriva mea datorită nedreptății care mi s-a făcut am contractat boală de inimă ce m-a făcut murt o perioadă mult lungă. Aceasta a mai dus și la faptul că eu la data pensionării, ca urmare a abuzului făcut de M.A.J. împotriva mea la rezua la pensie, nu am avut vechimea necesară a cadrelor militare mai precis, cei 10 ani

de zile prevăzute de lege de pensionare pentru militari și deci implor²²³am am primit o pensie necorespunzătoare muncii mele depuse în cadrul M.A.J.

În urma hotărârilor Congresului al IX-lea al P.C.R. m-am adresat cu memoriu Org. Superioare de partid pentru verificarea situației mele și punerea mea în drepturile ce mi se cuvin.

Pe baza verificărilor făcute
la data de 17 febr. 1969 am reprim
bit calitatea de membru de partid
ce mi se adresează având carnetul
nr 1926000 recunoscându-mi se vechi-
mă la zi.

În baza noii mele situații m-am adresat Conducerei Securității Statului cu rugămintea de a fi pus în drepturile mele de fost angajat acestei Instituții de unde am fost scos în 1954, însă răspunsul acestor organe a fost negativ, precizându-mi se

10
7
că nu întruie conditii pre-
văzute de legea de pensionare, rubri-
cile nu au vechime de 10 ani în
Cădrule Securității, omîtînd să se
ocupe și să apereze faptul că
eu nu am putut să am aceasta
vechime la data pensionării făcînd
pentru faptul că am fost în mod
abuziv și pe nedrept ^{și} din Cădrule
M.A.I. făcînd de arjanele de conduc-
ere de atunci.

Fapt de aceasta situație în
care am fost pus de către elemente
abuzive am ajuns că să am o
pensie necorespunzătoare nevoilor
mele de existență și a drepturilor
care legal mi se cuveneau pentru
aceasta. Vă rog să doborîți orga-
nizările Securității Statului că să mă
pună în drepturile mele fără să se
înscrîdească de răspunsuri formale
că să scape de mine.

Vasile Gh.

Tocărășului președinte
al Comitetului de Verificare -
al C.C. al P.C.R. 22 V 1969.

tel. 12.05.20

nr. 008296
din 24.06.1969.

N O T A

- privind pe MURESAN LEON, din București, str. Biserica Pantelimon nr. 8, Sectorul III.

Prin memorii adresate Consiliului de Stat și Consiliului Securității Statului, MURESAN LEON a arătat că în anul 1955, în timp ce avea gradul de locotenent și lucra la fosta Direcție a VIII-a, a fost arestat, iar după o perioadă de 22 luni a fost pus în libertate fiind găsit nevinovat. Ca urmare, a solicitat reanalizarea situației sale militare, în sensul de a i se reda gradul de locotenent în rezervă.

În legătură cu cele de mai sus, din verificările efectuate, au rezultat următoarele :

MURESAN (DAVIDOVICI) LEON, s-a născut la 26 iunie 1924 în orașul Iași, de naționalitate evreu, fiul lui David și Rebeca, de profesie funcționar, în prezent student anul III la Facultatea de filologie din București, a fost membru de partid din anul 1945 până în anul 1955 când a fost exclus. Este salariat la Uzinele "Metalica" din București, în funcția de magaziner principal.

La data de 15 iulie 1949, prin decizia nr. 7150, MURESAN LEON a fost încadrat în Direcția Generală a Securității Poporului cu gradul de plutonier major și repartizat la fosta Direcție a VIII-a ca funcționar operativ. Ulterior a fost promovat șef problemă, apoi a lucrat ca anchetator prim.

În funcțiile îndeplinite, MURESAN LEON a dovedit spirit de orientare și discernămint. Pentru rezultatele obținute, la data de 1 ianuarie 1951 a fost trecut în corpul ofițerilor cu gradul de sublocotenent, iar la 1 ianuarie 1953 a fost avansat

./..

la gradul de locotenent.

Pe parcursul activității sale, MURESAN LEON a manifestat însă și unele lipsuri (comoditate, indisciplină, lipsă de vigilență și dezinteres) pentru care a fost pedepsit disciplinar cu zile de arest.

La data de 26 iulie 1955, MURESAN LEON a fost arestat și cercetat de către fostul adjunct al procurorului general al R.S.România, general-maior BUCSAN GHEORGHE, pentru următoarele motive :

În anul 1953, în timp ce efectua anchetarea unor poliști care au fost în paza lagărului de la Tg.Jiu, ar fi pus acestora diferite întrebări, care depășeau sfera sa de atribuțiuni, respectiv cu privire la comportarea avută în lagăr a unor cadre din conducerea de partid și de stat. (Tovarășii: GHEORGHE APOSTOL, GH. GHEORGHIU-DEJ, M. POPA etc.).

Intrucât MURESAN LEON nu a recunoscut invinuirile ce i s-au adus, iar celelalte probe nu le-au putut confirma, a fost pus în libertate la data de 22 mai 1957.

În timp ce MURESAN LEON era arestat, a fost trecut în rezervă cu pierderea gradului, în baza ordinului 3382 din 31 iulie 1955, semnat de ALEXANDRU DRAGHICI.

Menționăm că la baza trecerii în rezervă a lui MURESAN LEON, au stat în primul rând suspiciunea pentru care a fost arestat, precum și unele probleme negative din activitatea sa politică din trecut și anume : înainte de 1944 a fost membru al organizației sioniste de tineret, iar ulterior majoritatea rudelor sale au emigrat în Israel. Dintre aceștia, unchiul său HAIMZOHN LUPU, care l-a crescut până la vârsta de 15 ani, a fost mare negustor și membru în conducerea organizației sioniste "Mishmar". Cu rudele sale, MURESAN LEON are legături prin corespondență.

În perioada iulie 1957 - noiembrie 1963, MURESAN LEON a lucrat la Fabrica de produse lactate București, unde a îndeplinit funcțiile de șef tură și gestionar. În luna ianuarie 1962, a fost sancționat cu "muștrare" pentru nerespectarea disciplinei în muncă. Din anul 1963, lucrează la Uzina "Metalica" din București, în calitate de magaziner principal. În familie și societate are o comportare corespunzătoare.

320

În concluzie, din verificările efectuate, rezultă că reținerea, cercetarea și înlăturarea din M.A.I. a lui MURESAN LEON, constituie un abuz comis împotriva sa de către ALEXANDRU DRAGHICI și BUCSAN GHEORGHE.

Pentru restabilirea spiritului de dreptate în cazul MURESAN LEON, recent, prin ordinul nr.1539 din 22.05.1969 al Președintelui Consiliului Securității Statului, s-a revenit în parte, asupra efectelor ordinului M.A.I. nr.3382 din 31 iulie 1955, prin care sus-numitul a fost trecut în rezervă cu gradul de soldat, în sensul că pe aceeași dată a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent. (Grad pe care l-a avut înainte de a fi reținut și cercetat).

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

ORDINUL

PREȘEDINTELUI CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Nr. 1605

din 21.06.1969

Pe data prezentului ordin se revine în parte asupra efectelor ordinului M.S.S. nr. 646 din 1 mai 1953 prin care colonel BLETTERESCU JUAREZ a fost scos din cadrele active conform art. 40 litera "g" din Statutul corpului ofițerilor, în sensul că, pe aceeași dată se trece în rezervă conform art. 43 litera "i" din Statutul corpului ofițerilor, (când comit abateri grave de la prevederile regulamentelor militare s-au de la alte dispoziții legale).

PREȘEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

1 M. [Signature]

Ordinul se aplică cu data de 21.06.1969.

Semnătura M. Prăciun

S-a trimis copie de pe ordin la :

.....
.....
.....
.....
.....

S-a comunicat la :

.....
.....
.....
.....
.....

Data

Semnătura

Ordinul a fost operat în următoarele
documente :

Denumirea documentului	Semnătura celui care a efectuat operațiunea
.....	
.....	
.....	
.....	

Data

VIZAT PENTRU CONTROL PREVENTIV

Semnătura,

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiu pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 690.593 din 14 AUG 1969

22.06.1969.

328
322
Referatul în original cu
rezoluție, inclusiv înscușul de
bază preluat de în. prezente
a fost pus în la în. îndreptă
din în. Personal.

le. cl. B. 1969

Către,

TOV. MAIOR BOGH ION

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Radu Grigore, trimi-
tem alăturat memoriul colonelului în rezervă ILEUTICU AL.
JUREZ din București.

Din conținutul memoriului rezultă că a fost arestat și
anchetat pe nedrept de organele de securitate.

Întrucât ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

SERV. SECURITĂȚII
MAIOR, [Signature]

Arhivă în

439
Conf. Personal

București 29 iulie 1968

Colonel r. Elefterescu Al. Gheorghe
pensionar M. A. I.
către

Tovarășul Stănescu Ioan
Vicepreședintele Consiliului Securității Statului.

Înaintez alăturatul memoriu Conf. Personal cu un
dosar anexă, referitor la prejudiciile morale și materiale
ce mi s-au adus de către unele organe de conducere ale
M. A. I. și respectiv M. S. S., în anii 1952 și 1953, prin încălcarea
legalității și a spiritului de echitate.

Subsemnatul în acel timp eram colonel în activitate
cu funcția de general, încadrat Consiliu Tehnic
al Direcției Intendenței M. A. I. -

- Vă rog totuși prezentați să binomiti a dispune re-
finarea și curățarea cazurilor relatate, în scopul satis-
facerii legitimităților mele cere.

Colonel r. G. Repereanu

București str. C. A. Rosetti Nr. 44

Sectorul 2 ap. Postal Nr. 13.

*De acord
cu propunerile.
Să se fie elimitat
petiționarul și să se discute cu
el constatările noastre
(b.1) J. Stănescu*

august 1968

324

NOTA - RAPORT
=====

Dom. Președinte

Rep a g. b. a propunerile

fl. c. n. t.

El. L. G. Radușan

Printr-un memoriu adresat președintelui Consiliului Securității Statului - tovarășului Ion Stănescu - numitul ELEFTERESCU AL. JUAREZ, fost colonel în M.A.I., contestând temeinicia motivelor care au stat la baza arestării lui în anul 1952 și apoi a condamnării în anul 1953, solicită să fie cercetat cazul său în scopul de a fi reabilitat moral și material.

În memoriul său, ELEFTERESCU JUAREZ, consideră că ar fi reabilitat dacă i s-ar aproba unele "reparațiuni" de ordin moral și material, după cum urmează :

a) Schimbarea încadrării din ordinul M.S.S. nr. 646/1953 de trecere în rezervă, conform art. 40 al. "g" din statutul corpului ofițerilor, într-un alt articol corespunzător cu situația juridică în care se găsea la data respectivă și care i-ar da satisfacție morală. În sprijinul acestei solicitări, suc-numitul arată că art. 40 al. "g" din statutul corpului ofițerilor se referea în mod expres la "existența unei sentințe judecătorești de condamnare" a celui în cauză, ori el pretinde că la acea dată nu se mai găsea într-o asemenea situație, deoarece sentința nr. 2 din 20 decembrie 1952 dată inițial de Tribunalul militar teritorial, nu mai exista, întrucât în urma recursului ce l-a declarat și i s-a admis, a fost casată cu trimitere spre o nouă rejudecare;

b) Avansarea, pe data trecerii în rezervă, la gradul de general în rezervă, deoarece avea vechimea în gradul de colonel 8 ani.

c) Despăgubirea materială (pecuniară), prin achitarea contravalorii (8160 lei) obiectelor ce i s-au ridicat în lipsă din locuință;

./..

d) Achitarea tuturor drepturilor bănești ce legal i s-ar fi cuvenit în timpul activității, încă înainte de arestare, în timpul detenției și după eliberare;

e) Să fie ajutat în a-și schimba locuința, deoarece în situația ce i-a fost creată de M.A.I., îi este foarte greu să se descurce singur.

Din verificarea materialelor existente în arhiva C.S.S. cit și din discuțiile cu unii ofițeri care l-au anchetat pe ELEFTERESCU JUAREZ, au rezultat următoarele :

ELEFTERESCU JUAREZ este născut la 11 septembrie 1901, în comuna Parincea, județul Bacău, fiul lui Alexandru și Sevas-tița, cu domiciliul în București, strada C.A.Rosetti nr.44, sectorul 2, în prezent pensionar al C.S.S.

La data de 5 februarie 1952, în timp ce avea gradul de colonel și îndeplinea funcția de consilier tehnic în cadrul fostei Direcții de intendență din M.A.I., ELEFTERESCU JUAREZ a fost reținut - cu aprobarea conducerii M.A.I. de atunci - la arestul Comendurii M.A.I., pentru unele cercetări, fiind bănuț de complicitate în cazul fostului lt.col. ALEXA IOAN, condamnat pentru "crimă de sustracțiune".

Din cercetările efectuate în cazul ELEFTERESCU JUAREZ, pe timpul cit acesta a fost reținut la Comendura M.A.I., nu s-a stabilit nimic în legătură cu motivele pentru care a fost reținut. Cercetarea sus-numitului la arestul Comendurii M.A.I. au efectuat-o foștii maiori (atunci) BUDISTEANU NICOLAE și BARBU GHEORGHE din cadrul fostului Comandament al trupelor M.A.I.

În timp ce ELEFTERESCU JUAREZ era reținut pentru cercetări, la arestul Comendurii M.A.I., cu consimțămîntul lui, i s-a făcut percheziția domiciliară de către foștii ofițeri: lt. col. CATONE DUMITRU, maior PREDESCU NICOLAE și opt. CALIN LIVIU, toți din cadrul fostului Comandament al trupelor M.A.I. (în prezent trecuți în rezervă). Cu prilejul percheziției, au fost găsite, printre alte obiecte personale, și un număr de 4 hărți militare, ediția 1936-1938, care reprezentau unele regiuni din țară și U.R.S.S., cinci cartușe pistol calibru 6,35 mm., mai multe ziare, reviste și broșuri cu caracter monarhic și legionar.

Cu privire la materialele găsite la domiciliul său, ELEFTERESCU JUAREZ a declarat și atunci și în prezent (cu prile-

./..

jul discuției avută cu el) că deși a cunoscut că nu avea voie să le țină acasă, totuși a săvârșit acea faptă, din neglijență și dezinteres față de ordinele primite.

Pentru faptele de mai sus, ELEFTERESCU JUAREZ a fost pedepsit inițial cu 20 zile arest la garnizoană de către fostul adjunct al M.A.I. pentru trupe.

În timp ce ELEFTERESCU JUAREZ executa cele 20 zile arest la garnizoană, i s-a studiat dosarul personal, unde a fost găsită o notă informativă din care rezulta că în perioada participării sale pe frontul de est, ar fi trimis în țară (acasă) mai multe lucruri din U.R.S.S. și că împreună cu fostul general TITI NICULESCU, au asasinat prin spânzurătoare o femeie sovietică cu care întrețineau relații sentimentale, pentru motivul că respectiva mai avea asemenea relații și cu ordonanța sus-numitului general.

Pentru verificarea faptelor cuprinse în sus-menționata notă informativă, găsită în dosarul său personal, ELEFTERESCU JUAREZ a fost transferat în ziua de 5 martie 1952 din arestul Comandurii, în cel al organelor securității și anchetat pînă la 1 iulie 1952, de cele mai multe ori de către fostul locot. VALASE GHEORGHE (în prezent maior în cadrul Direcției a IV-a).

Din ancheta efectuată în legătură cu sesizările din nota informativă, a reeșit că ELEFTERESCU JUAREZ în tot timpul cît a participat pe frontul de est, a avut o comportare demnă față de cetățenii sovietici și bunurile lor din localitățile pe unde a trecut.

Referatul de anchetă conchide însă cu constatarea că ELEFTERESCU JUAREZ s-a făcut vinovat de deținere la domiciliu de "documente militare cu caracter secret" încălcînd astfel ordinele primite, fapt pentru care s-a propus și aprobat să fie trimis în justiție spre a fi judecat pentru neexecutare de ordin.

După terminarea anchetei, la data de 1 iulie 1952 a fost transferat și încarcerat (la dispoziția D.G.S.S.) la închisoarea Jilava, unde a stat pînă la 20 decembrie 1952, cînd a fost judecat.

La data de 20 decembrie 1952, ELEFTERESCU JUAREZ a fost judecat de Tribunalul militar de regiune militară București, care făcîndu-i aplicațiunea art.549 C.J.M., art.12 D.163/1950, toate combinate cu art.101 c.p., art.304 și 463 C.J.M., art.4 procedura

334
328

penală, l-a condamnat prin sentința nr.2 la 6 luni închisoare corecțională pentru deținere de materiale militare și la 10 luni închisoare corecțională și 300 lei amendă pentru deținere de munițiuni.

Conform aceleiași sentințe :

- A fost achitat de orice penalitate pentru deținere de material interzis ;

- Cu drept de recurs în termen de 4 zile, la Colegiul militar al Tribunalului suprem ;

S-a socotit în întregime detențiunea preventivă de la 5 februarie 1952 (total 10 luni și 15 zile) și ca urmare, după condamnarea în primă instanță, a fost imediat pus în libertate.

După punerea în libertate, (22 decembrie 1952) ELEFTERESCU JUAREZ a făcut recurs împotriva sentinței nr.2/1952, recurs ce i-a fost admis la data de 11 martie 1953, reținându-i cauza spre o nouă judecare în fond, cu termen la 9 octombrie 1953, de către Colegiul militar al Tribunalului Suprem.

Pe baza recursului introdus împotriva sentinței penale nr.2/1952, de către ELEFTERESCU JUAREZ, colegiul militar al Tribunalului Suprem al R.S.R., a rejudecat cauza respectivului și făcându-i-se aplicațiunea art. 549 C.J.M. l-a condamnat - prin sentința nr.518 din 28 decembrie 1953, la 6 luni închisoare corecțională pentru săvârșirea " delictului de deținere de materiale militare". În baza dispozițiilor art.4, partea I-a, pct.4, procedura penală (în vigoare atunci) l-a achitat pentru infracțiunea prevăzută și pedepsită de art.12 din Decretul 163/1950. Ca timp de executarea pedepsei, i s-a calculat cel din perioada 1 iulie - 20 decembrie 1952, cît a stat la închisoarea Jilava în poziția de deținut preventiv.

Deși sentința penală nr.518/1953 rămăsese definitivă, totuși și împotriva ei ELEFTERESCU JUAREZ a făcut contestație, care i-a fost admisă, fixându-i termen de judecată pentru 13 octombrie 1954 ; judecarea contestației nu a mai avut însă loc, deoarece în același timp (octombrie 1954) infracțiunea pentru care sus-numitul a fost judecat și condamnat, a intrat sub efectul art.4 din legea de amnistiere nr.4/1954.

La data de 1 mai 1953, prin ordinul M.S.S. nr.646 a fost trecut în rezervă, potrivit articolului 40 al."g" (condamnare prin

sentință judecătorească) din statutul corpului ofițerilor (în vigoare atunci) cu drept de pensie și asistență socială, ordin ce a fost semnat de către Alexandru Drăghici.

Incadrarea trecerii în rezervă a lui ELEFTERESCU JUAREZ, în sus-menționatul alineat "g", a fost nelegală, deoarece cu toate că anterior a existat o sentință de condamnare a sa, sentință care la data trecerii lui în rezervă era desființată prin casare cu trimitere spre o nouă judecare la Tribunalul Suprem. Deci, colonelul în rez. ELEFTERESCU JUAREZ are dreptate când arată în memoriul său că în mod greșit i-a fost interpretată situația sa juridică în care s-a aflat atunci și pe baza căreia a fost trecut în rezervă.

După trecerea în rezervă, ELEFTERESCU JUAREZ a primit o pensie lunară de 856 lei, care în anul 1967 i-a fost majorată și în prezent primește 1614 lei.

x

x

x

În concluzie, din verificările efectuate în cazul lui ELEFTERESCU JUAREZ, rezultă că arestarea și trimiterea sa în judecată au fost juste și legale, măsurile respective fiind luate ca urmare a faptelor ce le-a săvârșit (nerespectarea prevederilor legale și a ordinelor date atunci cu privire la deținerea și păstrarea documentelor militare, armament și muniții).

Referitor la problemele din memoriul său, pe care ELEFTERESCU JUAREZ solicită să-i fi rezolvate, raportăm următoarele :

a) Se confirmă faptul că în mod greșit a fost interpretată situația juridică în care se afla sus-numitul la data trecerii în rezervă, din care cauză a fost scos conform art.40, al."g" din statutul corpului ofițerilor în vigoare atunci (existența unei sentințe de condamnare).

Pentru îndreptarea erorii ce s-a făcut atunci, propunem a se aproba să se revină în parte asupra ordinului M.S.S. nr.646/1953 de trecere în rezervă a lui ELEFTERESCU JUAREZ, în sensul de a fi menținut același articol, însă în loc de alineatul "g", să se prevadă alineatul "d" - adică "notare negativă ca necorespunzător serviciului" - dat fiind faptele ce le săvârșise.

b) Intrucât vechimea în gradul de colonel (8 ani) la data trecerii în rezervă a lui ELEFTERESCU JUAREZ, nu constituia singura

condiție de avansare la gradul de general, ci trebuia să fie notat corespunzător pentru a deveni propozabil, situație în care el nu s-a aflat (anterior fusese reținut și condamnat în primă instanță) apreciem ca neintemeiată cererea sa de a i se acorda gradul de general în rezervă.

c) In legătură cu despăgubirea materială ce-o solicită, care reprezintă contravaloarea unor obiecte ce-au fost ridicate din locuința sa, ne-a relatat în discuția avută recent, că parte din acestea i-au fost restituite de către cel care îi ocupase apartamentul. In ce privește utilajul de vânătoare, asupra contravalorii căruia insistă îndeosebi a i se restitui, legal nu mai poate ridica o asemenea pretenție, dat fiind faptul că existența ^{sentinței} de condamnare la pedeapsă privativă de libertate (cum a fost cazul lui) duce și la pierderea dreptului de a mai avea armă și accesorii de vânătoare. In consecință, socotim că legal nu i se pot acorda nici un fel de despăgubiri pecuniare.

d) In memoriul său, BLEFTERESCU JUAREZ cere să i se achite drepturile bănești pentru 14 luni, pe perioada 5.02.1952 - 01.05.1953. Din verificările efectuate, rezultă că pentru perioada 1 iulie 1952 - 20 decembrie 1952, legal nu putea primi salariu, deoarece timpul respectiv i-a fost considerat prin sentința nr.518 din 28 decembrie 1953, ca fiind perioadă a executării pedepsei privative de libertate la care a fost condamnat. (6 luni închisoare).

In legătură cu celelalte perioade - total 8 luni - din verificările făcute nu s-au găsit documente financiare din care să rezulte dacă i s-au achitat sau nu drepturile bănești. Totuși, indiferent de situația financiară în care s-a aflat atunci (că i s-au plătit sau nu drepturile bănești ce i se cuveneau), conform legislației în vigoare, drepturile respective s-au prescris, întrucât de la data respectivă a trecut termenul legal de 12 luni .

e) Referitor la litigiile ce reclamă că le-ar avea cu locuința, sîntem de părere că acestea s-au datorat nu situației ce i-a fost creată de M.A.I., ci situației ce și-a creat-o el însuși și ca atare să i se comunice că pentru rezolvarea lor trebuie să se adreseze organelor competente.

Peșă de cele raportate, rugăm a se hotărî.

Lt.col. de securitate

Both Ioan.

Maior de securitate

Ionescu Nicolae

Memoriu

Intermit de Colonel c. Elefterescu Al. Juarez, veteran din
căzboiul antifascist și pensionar M. A. T., pentru a fi cuprins
Tot. Președinte al Consiliului Superior al Securității Statului
și referitor la: situația, onorurile și prejudiciile ce mi s-au
cauzat înainte și după trecerea mea în rezervă prin încălca-
rea legalității de către unele organe ale M. A. T. Interese.

Perfect înerezător în programul stabilit și aprobat de
Congresul al 12-lea al P. C. R., a Conferinței Naționale, a hotărâ-
rilor ultimilor plenary și declarațiilor actuale conducerii a
partidului prin glasul Tot. Nicolae Ceaușescu, printre al
principiile socialiste, călăuzitoare de strictă legalitate, dreptate
și umanism, m-au determinat să mă ocup o mare și bună
mădritate ce mi sa făcut de către vechea conducere a
Ministerului Afacerilor Interne; având convingerea fermă că
mi gâri la drea înțelegere și că mi se va face dreptate.

Voi expune faptele în ordine cronologică și pe rit posibil
în mod concis, comportându-mă în memoriul pentru sistematiza-
re în rici capitole, astfel:

I Scutită prezentare autobiografică;

II Istoricul faptelor: arestarea, desinderea domiciliului, anchetele, procese-
ele, achitarea.

III Conștințele ce au decurs.

IV Activitatea desfășurată după trecerea în rezervă.

V Cereri și propuneri.

✓

I Autobiografia

Sint fiul unui mecanic de locomotivă C.F.R. mort în 1912 prin accident de muncă în depoul Buzău, lăsând în urma sa o văduvă cu patru copii mici dintre care cel mai mare eram eu în vîrstă de 11 ani.

Mama nu s-a mai recăutosit așa că mi-a rămas în greaua sarcină de protector moral și material al familiei, deoarece regimul de atunci nu-a acordat o pensie lunară de numai 50 lei, din care trebuia să trăiască cinci persoane. Muncind alături de mama și medîtînd copiii, înfruntînd rigurile primului război mondial la care am participat ca mesager samitar, am reușit prin concurs în 1920 să intru în Școala Militară Pregătitoare de ofițeri pe care am absolvit-o în 1922, sînd am fost înaintat la gradul de sublocotenent.

Prin muncă neobosită și pînă am luat grad cu grad în condiții foarte grele de înaintare cum era atunci, exempl.: Sublocotenent am stat patru ani și trei luni, cu toate că între timp absolvam cu succes și Școala Specială a armii, condiții pe care putea înainta la gradul de căpitan.

Deaceiași în gradul de locotenent am stat nouă ani, deci între timp absolvîm și eram brevetat al Școlii Supraviețuiri de Război - Secția Intendență, calificări și mîsurtoarea de cursul de pregătire și examenul de mîsurtoarea tuturor propunerilor de înaintare și obținîm numai la „alegere”.

- La războiul antifascist am participat pe toată durata cu gradul de loc. Colonel, fiind șef al Serviciului Intendenței al Comandamentului Tranzitivilor, Legitimatie Nr. 1381/32.689.

- În decembrie 1944 am devenit membru al „Operațiunii Patriote” - Organizația de Elfor Sect. I Galben, leg. Nr. 34056.

- la 16 iunie 1945 am fost mutat din marele Stat Major în Inspectoratul 5^{al} al Gărzii de Jandarmi, fiind eruit nominal de către Ministerul Af. Interne.

La numitul Insp. 5^{al} am fost încadrat Director adjunct & d-tiv și în paralel Șef al Serviciului Intendenței, funcțiuni ce le-am îndeplinit până la desființarea Gărzii de Jandarmi (24.5.49). După această dată am devenit Comandant al Spatelui Trupelor de Securitate, cu funcție de general.

În Septembrie 1950 am fost mutat în Centrul Ministerului - Director Intendenței, fiind numit Consilier Tehnic și Șef al Corpului de Control pe lângă acea direcție, tot cu funcție de general.

- la 5 februarie 1952 am fost arestat de organele Comandamentului Trupelor M. & I., din ordinul Ministrului Adjunct pentru Trupe, pentru motive pe care mi-aș dori să le pun în discuție.

Fiind necesar să enumerăm câteva din înfrângerile suferite de mișcarea de rezistență personală și profesională, de la venirea din M. Stat Major și până la data arestării, în afară de obligațiile permanente ale serviciului, astfel:

1. - lichidarea tuturor actelor reprezentând pierderi de materiale și valori în timpul războiului, de la toate unitățile operative și teritoriale ale Gărzii de Jandarmi, luând în primire cu generalul loc. Alinaș Ion, pe atunci Colonel.

2. - Dotarea materială a tuturor unităților de Jandarmi noi înființate, ce și-a pelt și au intrat în funcțiune în Ardealul de Nord reintegrat.

3. - Sortarea echipamentului provenit de la foste Societate "Remag" - aflat în depozitele fabricii de Zahăr Chitila, și expedierea acestuia la Centrale de Instrucție și Batalioanele de Jandarmi noi înființate.

4. - Expedierea cu trenul, de efecte de echipament (pături, saltele, plășuri, etc.) din acest depozit la prefecturile din Moldova.

pentru ajutorarea populației aflate în suferință în urma 1945/46. Dispozițiile le-am primit verbal de la tov. Avram Brucăci și Tănăsescu pe atunci Secretari generali în M.A.T.

5- Asigurarea hranei și instruirii gărzilor militare m.a.t. și m.f.a. instalate în nodurile de comunicații și stațiile C.F.R. din Munteni și Oltenia, pentru menținerea ordinii și prevenirea accidentelor cauzate de moldovenii ce veneau pentru aprovizionarea pe cereale și pe sare la transportare pe calea ferată a vagoanelor de călători.

6- Amplasarea (prin licitații), supravegherea, lichidarea și înmăntarea lucrărilor de construcții și restaurarea de case pentru unitățile de gendarm și mai târziu de trupe de securitate după teritoriul țării. Idem pentru procurarea și dotarea de mobilă pentru aceste unități.

7- În 1946 am fost numit președinte al Comisiei electorale pe Inspectoratul de Gendarm și pentru campania electorală (propagandă) — în vederea alegerilor ce s-au ținut.

8- Conducerea efectivă a operațiunilor de stabilizare monetară pe întreaga gendarmerie din țară (1947); operațiune foarte deprimantă și de mare răspundere, executată cu promptitudine și fără nicio deficiență, fiind ajutat ziua și noaptea de un singur ofițer Capitanul de armă, Diaconescu Ion.

9- Anchetarea fraudelor comise la Școala Subofițerilor Gendarmii Oradea (1948).

10- Împărțirea și raportarea între unitățile de securitate și formațiunile militare, a dotărilor materiale primite de la Fata Gendarmiei.

11- Asigurarea hranei și instruirii pe timpul marșurilor a trupelor de securitate dislocate în Zona: Valea Uzului — Tg. Ocnele Mari — Breda. De modul cum m-am achitat de aceste sarcini am fost evidențiat cu ocazia vizitei făcute la București.

12- Achiziționarea și dotarea Centrelor de Instruire și Bătăliilor de securitate cu cai de la crescători.

- 344
234
13. Organizarea Direcției Intendenței M. A. I. - non înființată ca
și a formațiilor de aprovizionare teritoriale; instruirea, con-
trolul și sprijinul permanent dat acestora pe teren.
14. Aprovizionarea - într-o perioadă de criză - a tuturor uni-
tăților și formațiilor M. A. I. (inclusiv grănicerii) cu: cartofi,
fasole, varză, ceapă, rădăcină etc. pentru iarna 1950/51.
Operație dificilă, trebuind să fie achiziționate, repartizate și
apoi înfățișate pe C. F. R. la distanțe mari. Total c. 2
soldat pe deplin succes. Sarcina primită personal și verbal
de la tor. Ghică D. S., pe atunci secretar gen. M. A. I.
15. Aprovizionarea cu furaj pentru iarna 1951/52 a unită-
ților de grănicerie și formațiilor militare din zona Moldov.
Vechie - Socol. Operația până aproape imposibilă sau
foarte costisitoare peste 1 1/2 milioane lei numai transportul,
devenea durerea fiind scăzută nu se putea efectua cu
slepurile. Problema a fost dată omie de către tor. Ghică D. S.
și pe care am rezolvat-o cu succes cu minimum de cheltuieli:
pentru care mi s-au adus laude și mulțumiri. Operația a
fost posibilă după studiul terenului și într-adevăr cu sarcina
încursă, efectuând transporturile cu canoe pe un drum
închis pe frontiere, pe la poziții grănicerești de la Orșita la
Socol prin ocrotirea muntelui Gheorghe.
16. Inclutarea în colaborare cu Militia Timișoara a fraudelor
comise de uniștoneri de la Grupul de Apărare, în
unire cu cele de la unele unități M. A. I. din aceea regiune.
17. Executarea de recunoaștere timp de 10 zile în localități
din Moldova și Bucovina; duplarea făcându-se cu un om
pe la dispoziție și aprobat de tor. Ministrul Adj. Jianu, în
vederea amplasării unor depozite. -

II. Istoricul Faptelor.

A. Arestarea

În timp ce-mi făcea numele la birou de cinstă pe tabelul

evidențiatilor în munca ai Direcției Intendenței pe anul 1951, când numai în câteva zile înainte fusese chemat la Serviciul Lădă (Gral. Ivanovici) și cerat prin Capitane Profimov să exagumez oral biografia mea; iar după aceea am terminat, aceasta foarte multumit mi-a servit ca în 24 de ore să î-mi trimit scrisorile. Am aflat mai târziu că se și întărește decizia de numirea mea în funcție de director, când a puzvenit arestarea mea.

- În ziua de 5 februarie 1952 orele 10³⁰ când mă apleam convocat la Comitetul de Stat al Colectanților, s-a comunicat telefonic de la Direcție, ca să mă prezint imediat la Cabinetul Ministrului Adj. pentru Trupul M. S. S.

Oglinind la minister și anunțându-mi posicia, am fost condus de un ostas nu la tor. Minister, ci într-un birou unde am fost lăsat să aștept aproximativ 1/2 oră. Pentru o ușa condamnata se dădea în alt birou, am distins vocea lt. Colonel Olteanu Ion - Șeful Serv. Secretariat -, care dădea instrucțiuni unor subalterni.

După ce a terminat, am venit în biroul în care mă apleam: lt. Colonel Catone Ștef Șeful Comandurii M. S. S., Major Barbu Gh., Major Pridenca N. Șef și Capitan inginer textilist Călin Ișiu, tot de la acel pădăst, care alinându-se în fața mea, mi-au comunicat prin vocea maiorului Barbu pe lângă ce urmează: Comitetul purcede și apreciază activitatea și capacitatea mea, dar ca posibilități în nota informativă de favorabilă mi se unse acuzată pe ca- re vor să le copleșim și în acest scop mi se va con- vinși a mi se face o descindere dintr-o dată.

Având ca de trăiniet, se înima îndurată am admis pe loc propunerea, știind că mă perfect pusat în ora primărie. lt. Col. Catone s-a scuzat că intrucit el este înconștient să efectueze descinderea, îi vine foarte greu deoarece el este numai lt. Colonel. I-am răspuns că deoarece se Ministerul a întels că mă pună într-o astfel de situație, înși este indiferent dacă descinderea o va face el sau altcineva.

Dupa care i-am innotat cu o mearga la mine acasa. 236

B. Descinderea

Ajunsi casa au intrat cu mine sâmbat la tona, maior Prodan
Mălaiești. După câteva instrucțiuni date de
M. L. la tona, acesta a plecat lăsând pe ei doi să se ocupe cu proce-
de la prachitizare.

Între timp curînd telefonul și fiind să ridici receptorul, am
fost oprit de Capitan la la ce să vorbesc, lui m-a mi-recep-
torul. Deabia atunci mi-am dat seama că eram deja
arrestat. Voind apoi să mă duc în baie pentru necesități, n-am
fost lăsat singur și m-a însoțit același Capitan.

Prachitia a durat pînă la orele 20³⁰, notînd totuși pînă
și n-avea de fum din bucătoria. Văzînd că nu gîm-
nimic, am început să ieș din lucruri și să le pună deaparte,
cîmpul: chiloți, masca de gaze (cu plăcăm cu ibolă obligatorie)
un cornet cu surogat de cafea (ad. 50) o perche și o
bizon primită pe baza aceluși ordin, o sticlă cu apă de
colorat, un pupu stofă haine, două cearșuri, etc. etc.

Scutînd prin bibliotecă au luat cărți beletristice, ca:
Familia sciimp plătită de Victor Margarete, denumind-o poezie;
Husarul Negru-Schub de G. E. Ilkarna Măral;
Oscarințele de la Filare, Fie rupte din carnetul unui
zodă de Sărbătoare; etc.

Între un pop din bucătoria au găsit printre fructe la arde:
unele reviste ca: Realitatea Fluturată, Adversarul hitoros, Vere-
lia, mîti Jari dintr-o Porunca Vremii, Universul numeric, Je-
tiv din 1936 cînd și-a parbot semi-centenarul, o revistă digital
și altfel.

Suînd pînă la ușa, am fost oprit să să mă duc să
văd pînă cînd și p-a din maioral Prodan. Cel care venise,
era un petețean pe nume Hora Vănel care locuise și astăzi pe
Str. Mihail Eminescu Nr. 112, care pentru plăta făcea unele ac-
țiuni și a propus să-l lăsa pe ora mea, lăsa și la mine. Acum
venise să-i dau bani și bîdonul să-mi cumpere petețian.

maiorul Pădureni m-a oprit să vorbesc cu el și l-a
introdus într-o cameră, închizând ușa ca să nu se audă ce-i
spune. Varile Roșu după ce a fost eliberat a spus la toată
lumea că am fost arestat; iar mie când m-am întâlnit
mi-a confiat că maiorul i-a spus atunci că submaștrii
sunt arestați deci să nu-i fie teamă și să-i declare dacă i-am
dat haine, bocanci, cămăși, efecte cașone, ce n'at ce p'ter după
mine. Că el i-a declarat că nu i-am dat nimic din acestea
decât bani pentru necesitățile ce mi făcea și că nu p'ter nimic
rau după mine.

După plecarea lui Roșu continuând pînă la țară, am găsit
într-o debara asternute pe podele trei hărți vechi proprietate
persoanale, asternute acolo fără stirea mea de către o bătrână
analfabetă Udrea Florica ce locuiește și acum la muncă
dă în camera fostei ordonante. Această femeie mi făcea
curatenie în locuință contra plată, eu ne fiind căsătorit.

În această debara eu amrunam un teanc mare cu hărți
vechi proprietate personale, cumpărate în timpul cînd am fost
Șeful Supravizorilor de Război, lucru ce eram obligați să facem
pentru aplicarea la țară. Tot aici aveam teancuri cu reviste
(România Militară, Revista Inginerilor, Mășinarii Noștri) la care
eram abonat din oficiu, conform ordinilor. -

Cînd eram comandantul Școlii Timpelor de Securitate, la
înfrînarea mea dintr-o misiune, am fost informat de ofițerul
ce aveam la secretariat, printr-o altă că la raportul de
îmbătășină s-a citit un ordin circular dat de Comandamentul
Timpelor M. A. S. în care se prevedea, următoarele:

Ofițerii și subofițerii care pînă la hărți, reviste, regulamente
și alte din uz și orice publicitate cu caracter militar, ce nu mai
sînt de actualitate - proprietate -, să le predă la unitatea apor-
tativă; iar unitățile cînd vor realiza volum de un vagon cu
antel de deșeu, să le expedieze la fabrica de hărți. Școala
Ruse" din Bascou, în schimbul acestor măculeturi, mîni-
terul opera să obțină o cantitate de hărți de scris, pe care o

378
se distribu la unitati, stiuut fiind ca fondul ptr. furnituri de
cancelarie este insuficient.

Eu m-am vazut acel ordin, dar am vazut toate hantile, regulamen-
tele si revistele si aveam si se afla in debara, fara sa stiau
ca femeia care mi facea revistele, asternuse cele trei hantile pe
postulele din debara si pe care pozele se aflau depozitate
unile obiecte ne trebuimise, ca: o saltar, perne, placi de
patetou, fotografii, etc.

Vanzarea hantilor si revistelor etc. nu s-a facut cu nicio forma,
fiecara ducea la Comandament pe care si le arunca intr-o
magazie a carui cheie se afla la un purtut. Pe cele de la
mine le-a vandut acolo Capitanul si le aviam la masina.

Dupa gaurirea hantilor Capitanul Călin s-a propus ma-
iorului Predescu sa se mi se mai aducere cu formula
"toranare"; iar acestia sa mi-i faca pe plac si inciput sa
ma iumizeze si sa mi vorbeasca la persoana 2^a singular.

Eu am atras atentia ca vor trebui sa dea vocatiale pentru
atitudine si insultele se mi aducaga, la care m-am raspuns
si mi-au aruncat priviri apăsătoare.

Scotocind prin seara am mai gont, opra marea lor sa-
tisfactie, intr-o cutie goala, cina cartusie pistol, calibru
6^{mm} raturii. —

— Se luau natul aruncam doua pistole proprietate din care
unul Mavara Cal. 7^{mm} cu 40 cartus si un Browning Cal. 6^{mm} cu
50 cartus, declarate si tinute in evidenta la cota Batal. Trupa m.d. 7.

La ordinul care s-a dat se sa se prada de catre armanen-
tul proprietate, eu m-am reformat prindind cele doua pistole
si porturile bune se desaltel le tinam la maina, umind sa
le aduc si prada si pe cele cina cartusie raturii se le mi trim-
acasa. Totodată am făcut raport, cind sa mi se lase un pistol
asa cum eu ordi sa se lase la ofiterii generali, ori eu aveam
functie de general si pe diavolul aveam nume de o anumita
armă, intrucit ma deplaseam foarte des pe teren pe la boze
de apurizionare de: lemn, fier, etc. etc. /

asa dar, pe la cina, cantuse si aplau in curs de punctione. 339
- Terminand discutiunea peasa si dupa poezia Lt. Colonel
Catone, s-a trecut la intamarea procesului verbal scriindu-se
de catre Capitan Calin. Aceasta cu ne credinta si cantate a can-
tat sa denatureze realitatea, categorisind astfel:

- Cartile de literatură si revistele sa fiind de provenienta sovietă,
sau patru fotografii cu ofiteri jugoslovaci si cehoslovaci, ca
acestea ar fi ofiteri fuscipiti. etc. etc.

Depriza in clasorile cu mări filatelice se afla si
mări cu stema regala sau cu unele mări postale cu
chipul fostului rege Mihai, etc.

Fotografiile cu ofiteri cehoslovaci si jugoslovaci le aveam
din anul 1936 cind facam serviciul in M. St. Major, foto-
grafiile in grup s-au facut cu ocazia unei conferinte
tinuta la Bucuresti de seji celor trei state majore, in
Cadru Mici Intelegeri.

La brunsatul am protestat asupra acestor falsuri groasane
si am refuzat sa semnez procesul verbal. Lt. Colonel Catone
m-a implorat sa sa semnez ca si era prea tirziu ca sa
se revie din nou procesul verbal, deoarece trebuia sa mergem
numai deot la Tor. Ministrul Burca, asigurandu-ma ca
neputinta cu realitatea nu prezinta nica o importanta,
deoarece voi putea raporta Tor. Ministrului si mai tarziu in
considerate.

Incepuandu-ma in punatul acestui ofiter superior, am putut
mai cu usurinta sa eram extenuat de oboseala deoarece staturam
toata ziua in picioare, in jur si nemincat si supus la umi-
litate din partea celor doi ofiteri.

Dupa parerina apartamentului, Lt. Col. Catone mi-a cerut
si indicat cheile dela casa, promita si birou, fara sa
sigileze unele. In vagul vecinilor si a trusturilor, au
incercat in monina bocole cu lucrurile indicate din
casa. Dupa aceasta am plecat cu Lt. Col. Catone la Minister,
avizand de necesitatea sa raportez Tor. Ministrului ce mai se

întimplare și să-i scapăm nevoințele mele.

Speranța mea¹ fost desartă, căci după sosirea la minister am fost lăsat să aștept într-un birou ca. 1/2 oră, după care revenind lațone mi-a comunicat că, reproduc:

„Tor. Ministeru vă roagă să cereți, că nu vă poate primi, deoarece chiar acum trebuie să între într-un colectiv de lucru, dar că vă va primi mîine dimineață”.

L-am crezut și l-am întrebat că la ce oră mă va primi dimineață, la care mi-a răspuns că-mi va comunica.

Văind să mă despart și să mă duc să mîine ceva și să mă odihnesc, lațone mi-a comunicat că tor. Ministeru a ordonat să pînă a doua zi să stau la Comenduire. I-am replicat atunci că de ce mai aștept eu astfel de ocășuni și nu-mi spune deschis că m-am arestat încă de dimineață, înainte de începerea descinderii.

Am plecat eu el la Comenduire unde am rămas pînă în ziua de 6 martie 1952, cînd am fost predat Securității și ținut în închisoarea Urziceni pînă la 1 iulie 1952.

La 1 iulie 1952 am fost transferat la închisoarea Jilava, unde am fost desbrăcat de uniformă și înbrăcat în haine de oșen (zege) complet reformate și murdare; am fost ținut la secret pînă la 22 decembrie 1952 ziua eliberării; cînd desbrăcat de zege mi s-au redat hainele și mi s-a ordonat să-mi pun gîlbenele și însemnele de colonel la loc și să mă duc să mă prezint la serviciu.

C. Anchetele

1. la Comanduirea Trupeilor m. a. T.

După două zile de așteptare într-un birou la Comanduire pentru că mi s-a ordonat să mă prezint în audiență, am venit acolo cum mi s-a promis în ziua de 05.02.52, au venit acolo maiorii Barker Gh. și Bucdianu M. de la Cabinet, care mi-au adus la cunoștință că tor. Ministeru m-a pedepsit

341 248
12
cu 20 de zile arut la garnizoana pentru materialul documentar
informativ gant la mine acasa. La auzul acestor stiri am
simtit sa ma platin si i-am intreat sa depre si mate-
rial documentar este vorba, caci nu s-a gant asa cum
la mine acasa; iar acele ziare si reviste vechi de peste
15 ani sau niște romane si poezii, nu pot fi denumite
artefel.

Le-am adus la cunoasterea modul cum am fost tratat si
chiar rezultat de catre cei doi opteri se au facut decizi-
darea domiciliare. Maistrul Buchiteanu mi-a raspuns ca se
va cerceta cazul si se vor lua masuri; bineintels ca nu
s-a facut nica o cercetare. Le-am scris sa mi se ingadui-
ca fac un raport scris catre tor. Ministrul al Afacerilor
Interne, prin care sa se audienta pentru a raporta si
asaata completa mea nevinsurire, apoi sa arat ca
pedepse se mi s-a dat este prima pe care o primim
in intruaga mea cariera militara. -

[Au admis si eu am facut un asemenea raport pe care
l. am inaintat prin Comandant, dar la care n-am primit
nici un raspuns.

Maistrul Barbu Gh. - care era seful Serv. Juridic, se
prepara sa ma consoleaza, erud sa in deridare, cu cun-
tete: - "linisti-te va tor. Coloneli ca va trece si asta ca toate
in viata, dupa care va veti ingrasa la serviciu".

Le-am atras atenta sa au gant eu mine si ca vor da
in gol. Cei doi le-am scris, a fost sa sa fie cinstite in
actiunea se probabil vor face. -

Cele 20 de zile mi s-au parut ca de ani de suferinta
si le-am trait numai cu injectii si calmant puternice,
si mi se administrau de catre medicul Comandantului
Capitan Radulescu.

In aceasta perioada am fost interogat de maistrul
Barbu Gh. erindu-mi sa justifice proprietatea unor obiecte
din cele ridicate din bunurile, adate cu mine.

Contrariat de faptul că și ancheta nu numai deciden-
desea domiciliată befare tot de ofiteri mai mici în grad ca
subsemnatul, m-am cuprins situație, justifi cînd totul, sepl:
cizmole și sursoatul de răpa pînute conform ord. 50, marce
de gaze, apra de colonie, casornicele, cuponul de ptofa și
blana de ias cu montură, le-am cumpărat și, de mude.

Deasemenea i-am comunicat că fotografiile nu reprezintă
ofiteri forști și, ofiteri Cehoslovaci și fuposları.

Abandonînd această ptofa a început să mă întreb
de prietenia mea cu Leii Marcus St. Major. Am răspuns
că eu am făcut multe ^{ser}servicii în m. St. M. în ca dela gra-
dul de locotenent, cînd am fost adus cu ordin de cabi-
net dela Divizia 6. Inf.; iar de cînd în dosarul personal se
află multe note calificative cu aprecieri elogioase, acante
mă mi s-au dat datele prieteniei mele cu acesta mare
general, ei ca rezultat al muncii, înștii și capacita-
ții de care am dat dovada, în mecuterea serviciului.

Mașorul Boebu m-a întăbat apoi dacă știu cum i-a
raportat generalul de armată Petru Dumitrescu Comandantul
Armatei a 3^a, într-un moment de nemulțumire, gene-
ralului de Intendență Elieșvică Marian seful serviciului
Intendenței al celui Comandament. Am răspuns că nu
știu. Atunci el mi-a redat următorul dialog:

"Mă dispunez generalu de serviciu de la el, eu voi
duce războiul și voi de poarte eu mașorul Elieșvică
Guarez, eu care l-am dus în pînă a cam."

La auzul acestor cuvinte nu mi-a rămas decât să
zîmbesc și să afirm din nou și cu toată tăria, că a-am
auzit de asemenea.

Am fost apoi întăbat cum explic faptul că după in-
ternarea în spital și evacuarea în țară a generalului Elieșvică,
am fost numit eu seful serviciului Intendenței Armatei,
deși eram numai maior, iar nu alt ofiter de intendență
cu grad mai mare ca al meu, aflat și el în comandament.

Imediat m-am edificat cu la baza acestor întrebări ca
 afla Colonelul de Intendență Ștefănescu Ulise, care terminase
 în armată în mod dezonorabil, fiind peo din partid și
 din cadrele active în 1947, pentru operațiuni bănuite ne-
 rinite făcute în dauna statului pe cînd era șef al Manu-
 tării Centrale a Armatei.

I-am răspuns maiorului Boaru că aceste înșelții sînt pro-
 ducul mintii Col. în rez. Ștefănescu Ulise, care fiind un om păstos,
 și învidios pe situația subalternatului, a recurs la aceste
 acte murdare de a mă lovi.

Printr-o la întrebare am explicat că într-adevăr am fost eu
 numit șef al Serviciului și nu el, desi era lt. Colonel, pe con-
 siderentul că nu avea capacitatea să conducă un asemenea
 serviciu pe front la un alt de înalt comandament.

Dovadă că atunci cînd numitul a venit la demisie că
 mă schimba - eu venind să vin în țară - la prezentarea
 sa generalului Comandant, unde erau și eu de față,
 fiind întebat că unde a făcut pînă atunci serviciul
 ca ofiter de intendență, la raportat că a fost ca stagiar
 la Contabilitatea Corpului - Armatei și apoi în Direcția
 Contabilității din M.F.A.

Atunci i s-a răspuns de generalul Comandant că nu se
 puteaște treaba de la Serv. de Contabilitate cu ce se cere să
 ste și să facă un ofiter superior de intendență pe front.

Adușindu-se mie, generalul Comandant mi-a ordonat că
 nu mi putea pleca, trebuind să rămîn eu ca șef al
 Serviciului, pînă va veni un general căruia să îl înlocui.

S-a dat ordin de zi de numirea mea și s-a interesat
 la M-St. Major să trimite un general pentru postul de șef al
 Serv. Intendenței. În ziua de 6 martie 1944 am preluat Serviciul
 Int. Generalului Popovici Varile, după care am plecat la Brumărești
 fiind mutat în Marele St. Major. Deci eu n-am avut nici o
 vină în ceea numită în funcția de șef, mai se știe că ardeam
 de dorința de a veni în țară, cit mai repede, cînd și în țară

stringent, primindu-se de decursul mamei produs numai cu o lună înainte. Din aceasta înțepinare nu rezultă, că eu eram prieten cu sefi M. St. Onjor; da, eram prieten, eu cașter și munca pe care le cunoșteam.

- După acest interogatoriu, n-am mai fost întăbat de nimine și de nimic, așteptând zădărnice rezultatul raportului de audiență și în final să treacă cât mai repede cele 20 de zile arătându-se să fi liber, să pot face o baie și să-mi schimb hainele.

În sfârșit trecind, cele 20 zile pe care le trăisem într-un birou în care lucra locuitorul politiei al comendurii, sub pretext că trebuie să se facă curățenie generală, am fost invitat să mă mut într-o cameră mică - fostă grădiniță -.

În loc să fiu lăsat liber, m-am văzut introdus în această cameră cu grație la geam, învinându-se cu cheia mea pe dinăfară și întinându-mi un plumb la ure.

Aici am fost ținut încă 10 zile fără să-mi o justifi care de astă dată, măcar tot ca de nesinceră ca cele precedente, cu toate rapoartele și rapoartele mele de audiență.

În dimineața zilei de 6 martie 1972, am fost predat unui locotenent de securitate, care cu o mașină și cu o echipă ofițeri, m-a dus la închisoarea Uranus.

Apușu acelu am fost dat în primirea a doi locotenenti care au procedat la degradarea mea, scoțându-mi galoanele, insignele și pectoralele de la veston și manșete, sursoara, centura și plăcuțele de la izz me. A urmat inventarierea tuturor obiectelor oțlate asupra mea pe care mi le-au luat, la cîndu-mi doar pînășul, pector și cășorul. În acest timp am lăsat, iar după revenire am fost dus într-o celulă.

La Uranus

Încheta aici s-a desfășurat în general pe două direcții și anume:

- Într-o bătărie bazată pe note informative făcute de Col. Stănescu și conținerea numai învenire și observații, pe care în parte le voi descrie;
- Într-o bătărie referitoare la activitatea fizică a lui Ionel. Niculescu & tui

16

322
346

Șeful Direcției Intendenței m. a. r.
Referitor la cele cuprinse în nota Col. Ștefănescu Ulie, voi
răda răspuns din întrebări, astfel:

- Ce rechiziți s-au plătit sau efectuat pe frontul de Est?

Am răspuns că n-am făcut nici o rechizită, deoarece acesta
era un atribut exclusiv al Armatei Germane care admi-
nistra și exploata întregul teritoriu ocupat; armata română
aflându-se în sub dependență germană, dela care primea
cele necesare pentru existență. Efectuarea de rechiziți
de către noi, era interzis cu desăvârșire.

- Că am scos populația civilă din locuințe și instalat
acolo depozitele Armatei?

Am răspuns că cînd l-a dat aceste întrebări, de vreme
ce știam că acea persoană este, cu totul străină de
prevederile regulamentelor funcționării Statelor Majore
în campanie, ca și al funcționării Serviciilor în Etape-
lor în campanie. Am explicat că instalarea depozitelor
și a tuturor formațiunilor de servicii, sînt opere de stat
major sectia IV^a, executate prin Comandanții Grupurilor
de servicii; iar nu a serviciului Intendenței care nu face
decît propunerii, indicînd localitățile; iar nu case ale
locuitorilor.

- La ce petreceri cu ofițeri germani a luat parte șeful
Marelui Stat în perioada cînd a fost șef al serviciului Inter-
dență la Armata 3^a?

Am răspuns că nu știu și n-am luat parte la vre una,
mai cu seamă că nu știu nici o vorbă nemțescă.

O singură dată am fost cu la o masă, (cîci Ș. M. Măcelaru
era în concediu), dată de șeful de Stat Major al Corpului
17, cu ocazia plecării acestuia la alt comandament.

- Dacă am făcut parte la semei sonete?

Am răspuns că la nici una. Faptul de călătorii la care
m-am continuat, aveam grijă ca să-i găsesc cu ce prilec
din obșteurile mele (pîine, carne, țigări, prăjituri, etc.).

3346
Si ducem la spitalele noastre pentru consultatii medicale.
Unii hatrine i-am salvat de trei ori rana dela reabilitare,
interzicind la Germani, motivind ca-mi furnizeaza mie lapte
fiind obligat sa tin regim.

Referitor la generalul Niculescu (tu am fost intebat asa).
- Cum administra in cheltuia fondul C.I.S. pe cind era director
Adm-tiv la Insped. Genl al Gendarmeriei?

Ou raspuns ca cheltuielile le facea probabil pe baza
dispozitiilor si aprobabilor date de catre Inspectorul General.

Ca eu mi-a creatat odata odata scriptele si actele de con-
tabilitate es tima, deoarece erau strict secrete.

Verificarea gestiunii sale se facea de catre parcurorul
Maltu Curti de Conturi, dupa care actele se distingeau
prin ordine.

- Ce rugati, tu e-ai si comis Genl Niculescu?

Ou raspuns ca nu stiu de nici o neregula ca eu am fi
comis. Ceece pot afirma, ca o prave personala, ca el
nu putea fi enumerat printre casei Intendentilor Militari;
aceasta noua noua mi-o formosau arinola l se j in tre timp
si se frout; dar, ca era foarte muncitor, constincios, si
cinstit. Ca eu dace l-am si cinstit eu am, l-am si denuntat.

Ca el, nu putea fi prouten eu mine dupa cum mi-a ofrnat
de catre anchetator, deoarece se astepta din zi in zi sa-i iau
loul prin trecerea lui in rezervă, reser se mai proutenue
odata pe cind era la Insp. Genl Gendarmei, inra in urma inte-
ventiilor sale a reusit sa fie reactivat si inaintat general.

Nu odata am avut discutiuni cu dinarul de care stia fostul
director adjunct, dombru D. tu.

- Dupa luni de zile in tr-un moment de plictiseala, vazind
ca nu-mi garesc nimic sau disincineritat, anchetatorul mi-a
apras ca dace n-am inteles prina atunci o sa vad din deur-
mul anchetator, ca eu nu sint pentru mine acob.

L-am intebat atunci, - dar pentru cine? Mi-a raspuns
ca el nu-mi poate apura, dar eu voi vedea singur.

18
Către finele lunii iunie 1952 am fost chemat la anchetator
locat. Valase George, care rugându-mi cu lăsa, în legătură
cu cele interogate eu foarte multe stăruințe, a trebuit să
înceu ancheta printr-un proces verbal, în care m-a făcut
răspunzător pentru trei capete de acuzare și anume:

- detinere de literatură înțezisă (cărți - reviste - ziare...)
- " de materiale militare (- hărți)
- " - munificenți fără autorizație legală (5 centuri 6³⁰)

cerându-mi să semnez procesul verbal, am refuzat
la început, dar a trebuit totuși să-l semnez.

După aceasta la 27.7.52 am fost transferat la Filare.

Din decursul anchetei lor la care am fost cuprins, s-a des-
prins că motivul arătării mele la comitativ în primul rând
abaterile debitate de colonelul Stăfănescu Ilie, om rău, fără
conștiință, amoral și deci fără umbră de caracter, căruia
a simțit că le dă oarecum o formă politică, pentru a mă
dobrai numai din invidia ce-mi purta.

În epistola lui Stăfănescu și-au găsit ecou la lt. Colonel
Olteanu Ion - Șeful Secretariatului Comandamentului Trupele
M.A.T.; inspiratorul, organizatorul și conducătorul acțiunii
în potivă mea, având și el ceva de răzbunat și anume
că, într-o impușcare (după credința lui) nu-i s-a dat jăcușca
o poartă bunăscă; servindu-se în acest scop de sub-
alternul și colaboratorul său maior Brăduț George, amîn-
doi menționând cauzăsimi nooare, reînviind mijloacele.

Voi relata acea impușcare. În toamna lui 1946 pe cînd
eram director adj. acelor la Dep. St. Fond, am fost trimis de
către Generalul Stănescu G. la Subingr. St., să mă prezint la
M. St. Generalului Brăduț George St., pentru a-mi preda lucrarea
cu dispozițiile și efectul gărilor militare și numai să funcționez
în calitate de redactor de comunicate, în raport cu lăcu-
rărită la Ep. I. Autobiografia.

Ajunși la M.A.T., n-am găsit pe Generalul Brăduț și numai
pe căpitanul de artilerie Olteanu Ion, ce făcea serviciu la Secretariat

Acosta mi-a comunicat că stie de aceasta lucrare ce se
găsește în curtea la generalul Brădescu și se găsea plecat la
Președintele și nu crede că va mai veni la Minister.

L-am rugat să-i raporteze după amiază capful venirii mele
și să trimite lucrarea generalului Stăncescu.

Terminându-se programul de dimineață, căpitanul Olteanu
Jon m-a însoțit până în curtea Victoriei. Pe drum m-a rugat
să-l pusem în pie el în tabelul cu ofițeri ce se vor elita
na pentru inspectorii gărzilor, de buni decurși și
bunăști pentru deplasări. I-am răspuns că nu știu nimic
despre această chestiune, eu fiind informat numai de trimisii
într-o nouă și compunându-se se vor urma într m.f.a. și m.a. și
dar, că-i voi raporta Generalului Stăncescu rugămintea lui
și sper că va fi satisfăcut. Apoi la timp. S'fârșind
am raportat sub de curi cu. Pînă la acele indemnități
de inspectii, eu nu am lucrat nimic, ocupându-mă numai
de treaba compunții a gărzilor.

Probabil că acesta a fost motivul pentru care la Colonel
Olteanu Jon aflându-se într-un post atât de important a
deceput singia asupra mea din război, cașind
că eu nu i-am satisfăcut rugămintea. -

3. la Filare

Atunci n-am mai fost anchetat. În luna septembrie au venit
doi procurori civili care au întrebă pe fiecare detinut asupra
caușii pentru care se afla acolo. Le-am adus la cunoștință
motivul detinerii mele de atîta vreme și ei și-au luat note.

Ca urmare arod, tot în această lună am fost dus la
Tribunalul Militar din Str. Negeu Vodă, unde s-a întocmit un
proces verbal pentru completarea dosarului în vederea judecării
procurului și mi se întrebare.

Am fost însoțit la Filare și n-am mai fost scos
pînă la 19 decembrie 1952 și dus la alt tribunal Militar
nr 2, în acelaș timp. /

În sfârșit, în ziua de 20 decembrie am fost judecat de acest Tribunal prin sentința nr. 2 m-a achitat de primul cap de acuzare (cărți, reviste, jurnale); dar m-a condamnat la 6 luni închisoare corecțională pentru cele 2 hărți și la 10 luni închisoare corecțională pentru cele 5 carturi, cu executarea pedepsei celei mai mari și cu obșt de recurs.

Tribunalul a dat ordin să fim pus în libertate, deoarece executarea mea mult de-aia s-a amânat.

Subsemnatul am recursat pe la 20 decembrie (20 dec. 1952) sentința, ca fiind limită de omilitate; iar Tribunalul Suprem Colegiul Militar prin decizia nr. 381/953 a cassat-o, urmând cauza pentru rejudecare cu instanța de fond, a celor două capete de acuzare: dețineră de muniții și (5 carturi 68) și dețineră de materiale militare (hărți).

Seara însoțit la închisoarea Jilava, totuși destul de nevenam dela instanțele de judecată, am fost însoțit pe un rând în tota porție și cu toată zăpădă, general și în total, am fost obligați să ne desbrăcăm rămânând numai în cămășă și chiloți, pentru a ni se face percheziția la haine, - operație ce s-a desfășurat cu înstrăbătare.

În ziua de 22 decembrie 1952 am fost peș din închisoare, mi s-a redat uniformă, obiectele ce ni găbanale și inam-nale, după care am fost dus la Securițatea din Căminul Prahova, unde după ce m-a pus să-mi cob la loc găbanale, am fost trimis să mă prezint la serviciu, în înstrăbătare mi li li li li de eliberare nr. 18251 în 22.12.52 cuprins nr. 1,

Judecarea procesului de către Tribunalul Suprem.

După mai multe termene pentru audieri de martori și adunări de producere, Tribunalul Suprem la 28 decembrie 1953 a dat sentința nr. 518/953 dorar nr. 268/953. -

Prin această sentință am fost achitat pentru dețineră de muniții; dar m-a condamnat la 6 luni închisoare corecțională pentru dețineră de materiale militare cele 2 hărți.

✓

Acuza acestei sentințe am declarat recurs cu înscris înregistrat sub Nr. 56 din 7 ianuarie 1954. -

Tribunalul Suprem cu Nr. 56 din 18 ianuarie 1954 mi-a comunicat, ca în conf. cu art. 392 al. 1 p.p. fotografiile prezentate în fond de Trib. Suprem nu pot fi atacate cu recurs (copie anexa 2).

În urma primirii acestei comunicări, am făcut contestație împotriva sentinței Nr. 518 din 28 decembrie 1953 (copie anexa Nr. 3).

Tribunalul Suprem a admis contestația și a fixat termen de judecată la 13 octombrie 1954, cu Nr. 3980 din 1.10.1954 (copie anexa Nr. 4).

La judecarea contestației mi s-a aplicat amnistia prevăzută de art. 4 din Decretul Nr. 4/1954.

Cu înscris înregistrat sub Nr. 4361 din 14 octombrie 1954 (copie anexa Nr. 5) am primit Tribunalului Suprem eliberarea unui certificat prin care se arată că am fost amnistiat pentru delinven de materiale militare (3 hîrți).

Tribunalul Supr. Colegiul Militar mi-a eliberat certificatul Nr. 4361 din 16 octombrie 1954 prin care confirmă că am fost achitat de orice penalitate pentru infracțiunea p.p. de art. 12 din D.L. 163/1950 - (cele 5 contineș); iar infracțiunea p.p. de art. 549 C.Ş. Militar pentru care am fost condamnat prin sentința Nr. 518 din 28 dec. 1953 (tre hîrți), a fost amnistiată Conf. art. 4 din Legea Nr. 4/1954 (copie anexa Nr. 6). -

- Din cele relatate, rezultă că terminarea definitivă a procesului în care am fost implicat a judecat de Tribunalul Suprem Colegiul Militar, s-a produs în sedința din 13 octombrie 1954. -

III Consecințele ce au decurs.

După eliberare, bolnav cu hipertensiune vasculară, capotată în încheșuri, cu 20 de kgr. mai puțin în greutatea corporală, am fost purtat pe drumuri întîi de M.A.S. și apoi de Ministerul

m. d. i. detinut și el la Jilava 6 luni (dar nu la secret), jide-
cat în aciași zi cu subumnatul de către același tribunal
militar și pentru același capete de acuzare astfel: detinere
de muniții și fără autorizație legală (6 cartușe pistol cal. 6³⁵)
și detinere de materiale militare (epete apărătoare), con-
damnat și el la să a stat arestat, la 6 luni închisoare
correcțională, eliberat odată cu mine; dar pe rite stiu
a rămas definitiv condamnat, cu toate acestea el a fost
rîncadrat la propunerea Direcției Cadru a M. S. S. și men-
ținut în serviciul M. d. i. pînă acum 2-3 ani rînd a
fost pensionat pentru limită de vîrstă.

- Deasemenea am fost surprins că se putut comite o
aremenea ilegalitate cu mine, deoarece prin repetate mele
rapoarte am arătat că sentința dată de acel Tribunal mi-
litar a fost recuzată de mine încă dela 20 decembrie 1952 și
că prorasul la Tribunalul Suprem, deabia începe.

Dealtfel situația mea na sunscut de către Colonelul
Demeter Alexandru seful Direcției Cadru M. S. S., intrucît
a fost cunoscut popular în procesul meu la Tribunalul Suprem.

Pentru a ilustra mai mult aceasta, voi reda cum interme-
diu sediinte la numitul tribunal Suprem rînd subumnatul
sustinem în opărare că, eu rît puteam fi mai periculos
cu cele cinci cartușe cal. 6³⁵ răsturi și în același timp mai puțin
periculos cu armă și pute de cartușe de vîntoare cu
diferite încercături și pentru care pîrdam autorizație.

Na arătat, Colonelul Demeter a intervenit zicînd
că, ce are a face cartușele de vîntoare cu cele de pistol.

Am rîospuns că, de pistol dar fără pistol, căci îl
predasem.

- Pînă în luna iulie 1953 rînd am început să primesc
pensia de 856⁵⁰ lei lunar (ord. 120895/1953 copie anexa nr. 11),
am dur-o foarte greu trăind din vînzarea hainelor și înăl-
tămîntei, la Târlion.

- În privința obținerei buletinului de identitate, am întîmpî-
nat

este greșit, fiind ținut cu adeverință temporară se făcuse
prelungită nouă, deoarece buletinul de identitate militară se
avusese mize ridicase de comendare și nu mi s-a mai eliberat.

În ofișul după ce am fost ținut în rezervă mi s-a
eliberat buletinul de identitate de către Secția 7^a militară.

La puțin timp după eliberarea buletinului, am fost chemat
la numita Secție de Militari care mi-a pus în vedere că
mi s-a fixat domiciliul obligatoriu, deci să mă prezint
de data aceasta pe luni la data fixată pentru viză și mi-a
stampilat buletinul cu "D.O."

La 1 septembrie 1953 am reușit în persoana Secției 7^a militare ca
să-mi ridică domiciliul obligatoriu, având situația mea
și să fiu în posesia unui nou permis de circulație într-o stațiune
balneară pentru eu și copilul meu (copie anexa nr. 12)

Au fost aprobat și am fost ținut în această situație până
în vara anului 1954, când fără să mai eu eu, mi s-a
schimbat buletinul și mi s-a ridicat domiciliul forțat.

- Am intervenit la Dir. Cadre M.I. pentru a da ordin
Batalionului Trupe să-mi achite drepturile de soldă și mi se
puneau pînă la treburile în rezervă. După insistențe repe-
tate mi s-a achitat o sumă care nu acuma nu pot da
fost ceea ce legal mi se purta.

Capitanul Văgîl de la Dir. Cadre fiind mi-a înmînat
ordinul aprobat de către Batalion, mi-a comunicat că seful
a zis "că să nu mă mai prindă pe acolo".

La înmîna Z-debită de ducere am primit și această
jignire, văzîndu-mă tratat ca pe un pînă.

- Pentru a nu mă mai expune la astfel de jigniri, am
recurs la călărie portu înaintînd la 4 noiembrie 1954, cu
recomandata Nr. 308 o cerere tor. ministrului Drăghici, so-
licitînd aprobarea să-mi se achite drepturile bănești cu-
venite pe timpul detenției, întrucît nu există nici o con-
damnare pentru mine fiind achitat și achiziționat de cele
trei capete de acuzare puse în sarcina mea (copie anexa nr. 13)

La aceasta vreme n-am primit nici un răspuns pînă acum.
- De primirea locuinței și a întregului meu inventar lăsat în
seara zilei de 5 februarie 1952 cînd am fost scos din casa
și mi s-au luat cheile de către Șeful Comandamentului D. Col.
Carton D^{teu}, la însoțire am constatat că în întreaga locuință
era ocupată de către familia fostului maior Sava C^{teu} și de
un salariat din Ministerul Gospodăriei locale pe nume
Păunică Petre, instalat și el cu o concubină în dormito-
riul, bușieria și uzină de lucru în mănăstire.

Cînd reținu lui Sava C^{teu}, acesta mi-a comunicat că tov.
ministru Bucuș s-a ocupat de locuința mea și că el a fost nu-
mit custodele lucrurilor mele. Apoi că nu mi poate elibi-
ra nimic - deoarece i-am reținut și mi s-a spus un pînd de
schimburi și haine -, fără ordii de la M. A. S. -

În timp de pînă la mine am umblat pe drumuri mea vinnd unde
locui, adreind-mă continuu celor două ministere pentru
a-mi face dreptate. Deoarece rezolvarea se întârzie, m-am
adresat procuraturii militare care a dat dispoziții ca
imediat să mi se restituie atât locuința cât și întregul
inventar (Copia anexa Nr. 14)

- După înștiințarea la 5 ianuarie 1953 am obținut eli-
berarea unei camere prin evacuarea lui Păunică și a concu-
binii sale Eva Bolboacă.

La 6 ianuarie 1953 mi s-a predat de către Sava C^{teu}
o parte din haine; iar la 15 ianuarie 1953 restul, cînd am
constatat că mi lipsesc multe obiecte și starea de
degradare în care a fost adus mobilierul. Totodată am
scutit lui Sava că mi s-a creat ordinul de numirea lui în
calitate de custode. Aceasta n-a putut să mi furnizeze un
asemenea act și mai mult mi s-a semnat nimic de
lucru în primire a inventarului meu.

- La 17 ianuarie 1953 am reclamat procuraturii mili-
tare că nu mi s-au restituit toate obiectele și
starea de degradare a celorlalte. (Copia anexa Nr. 15)

On seara zilei de 19 februarie 1953, am fost chemat prin
comanduire să mă prezint la raportul Tor. Ministrului adj.
Bucă Mihail.

M-am prezentat și intrat în minister la orele 20⁵⁰' și
plecat la orele 0,20 (copie listă de intrări omiso n. 16)

Tor. Ministrul mi-a făcut imputări că am reclamat proce-
naturii că nu mi s-au înșorțat cele 5 casture cal. 6³⁵ m/m
și trei hărți. Am raportat că este o înțelegere la
mijloc, eu am reclamat că nu mi s-au fondat luru-
rile ridicate din locuințe de către organele Comandurii,
iar eu sile de mai puț au fost declarate corpuri delict.

Am enumerat pentru exmpl. cămăși, port vizit, cearșafuri,
cufon de stofă, apă de colonie, cravate, etc. De la nă de urs, etc.

La auzul acestora Tor. Ministrul indignat a dat ordin
maiorului Boarbu care era prezent (cu documentație), că comu-
nice maiorului Popescu C^{tin} (ce se ocupa cu spațiul locativ
pe m. & s.) să se înceteze cu borsele și să aprobat să
mi se restituie toate obiectele aflate la Comanduire, mai
putin mărca de gară. Am raportat că mărca mi aparținea
deoarece am plătit o bucie de lei și n-a fost miș un
ordin ca să se poade, totuși m mi s-a înșorțat.

- Am raportat apoi că mi s-a luat locuința, fiind con-
strâns să stau într-o cameră lângă baie, fără să mă
pot folosi de bucătărie și să suport zgometul de zi și
noapte a celor care circula la baie unde se găsește pu-
gura W.C.; în camera mea comunica cu baia printr-o
ușă dublă cu geam.

- Am mai raportat Tor. Ministrul că în lipsa mea
mi s-a ridicat înțeg utilizajul de vânătoare de către
maiorul Budisteanu Nicolae care a lăsat o adevin-
ță semnată și se găsește la Serv. C^{tin}.

Despre aceasta Tor. Ministrul și-a reamintit că le-
a dat unei persoane, asigurându-mă că o să mi provo-
c alt utilizaj. Am raportat că acest utilizaj ma costat foarte
y.

75 F 223
multi bani și că nu vând cum l-am mai putut înlocui.
Din nou tot. ministrul m-a asigurat că mi voi putea
procura altul. Această mi-a dat de înțeles că nu se
va da contra valoarea, deși nu mă puteam împăca cu
ideea că trebuie să mă despart de arma cu care eram
obisnuit și la care țineam atât.

Totodată și-n ultima speranță că mi se va restitui
arma, am raportat că nu se poate de altcui decât
mă aflu eu în evidența militelui cu această armă
în posesie. Atunci J^{ca} i-a dat ordin maiorului Barbu
ca să se ocupe de această chestiune pentru a se
obține rădăcina dela militel.

- A doua zi, la ordinul maiorului Barbu, mi s-au
restituit obiectele ridicate de comunitate pe ocazia desin-
denței domiciliare. Obiectele noastre încă din locuință
după ce mi s-au luat cheile - după descinderi -, nu mi
s-au înapoiat nici până astăzi.

După trecerea de timp fiind chemat la secția 7 militel
și întrebând despre arma de vânătoare, am pomenit
situația. Înregistrat ca aceasta că nu constă în
alt motiv de acuzare, m-am dus la ministrul să cer de-
clararea situației utilizării de vânătoare. Cînd dela
informații să vorbesc cu maiorul Barbu, acesta mi-a
transmis că să aștept că va veni jos. Numitul ofiter
m-a făcut așa, și și-a turnat un subaltern pe loc-
tenentul Precup ca să-mi comunice că seful său a
intest într-o scrisoare, deși să-i comunice prin el și aveam
de reclamat.

J-au comunicat că eu să mi se restitue utilizatul de vîna-
toare - arma cu două țeavuri de țevi, greutăți, cartușele,
portul de armă, cartușele, etc. și s-au adresat de maiorul
Bădișteanu M^{te}, deoarece vreau să le răscumpăr prin co-
operativa vînatărilor ca să dau mare lipsă de bani, neprimind
nici un drept de soldă și totodată să eu răscumpăr dela
J.

militie, unde și de jurînd am fost întrebă de amni. 357
 Lt. Pacup mi-a spus să trebuie să mai aștept pînă va veni
 de sus de la Marșul Porbu, cămină îi va raporta cele co-
 municate de mine.

După puțin timp s-a înapoiat cu o coală de hîrtie
 cerîndu-mi să dau o declarație de recunoscere la armă
 de oarece ministrul nu are diunde să-mi mai poată utili-
 zai utilajul și că aceasta este singura formalitate po-
 sibilă de radiere din evidentele militiei. Apoi că va veni
 la mine acasă-co. să nu mă mai deranjez eu și în cel
 mult o săptămînă, fiind îmi va aduce contravaloarea
 utilajului și confirmare din partea Militiei că am
 fost scos din evidente.

Eu m-am înscris în vîrtele acestor ofiteri, cămi derin-
 du-i ofiteri, deși oameni de onoare și am dat declara-
 ție așa cum au cerut-o, înțelegînd să este o simplă
 formalitate pentru obținerea radierei; apoi am așteptat să-
 mi aducă banii și confirmarea așa cum m-au înve-
 dințat. Așteptarea mi-a fost zadarnică, căci ofiterul m-a
 mai cerut încă pînă aștept.

În dimineața zilei de 30 august 1953, am fost ridicat
 de la domiciliu de către lucrătorul de Militie Solcu
 și dus la D. M. C. - Serv. Autorizații, unde am fost
 anchetat și mi s-a cerut să dau o declarație unde se
 afla arma și contrapoe. Am declarat totul aștînd cum
 mi s-a omîls oare declarație și că mi s-a dat
 încă un ban pînă la acea dată, etc.

Tot așteptînd să se producă o eventuală anchetă în
 urma declarației mele și să-mi primesc contravaloarea
 utilajului; m-am pomenit din nou chemat la
 D. M. C. peste 2-3 luni ca să dau din nou o decla-
 rație, ceea ce am făcut. Tot atunci a fost chemat și
 Lavin ^{et} care deasemenea a dat o declarație, justificînd
 pierderea armei și utilajului cu dorada semnatie de

maiorul Buditeanu (anexa nr. 16 bis).

305258

În așteptarea rezultatului ceruturilor înregistrate de militarii în operațiune, ori mi se vor restitui obiectele rease preferam, sau achitarea contravaloarelor; primind răbdarea după artitatea intervenți și declarații date, m-am adresat la 22.12.54 cu o plîngere Procuraturii Militare, cerînd recutarea capului. Tor. Colonel de Justiție procuror, șef Magai căruia m-am prezentat, m-a sfătuit să mă mai bînuieș cu o cerere de despăgubiri. Tînorului lui (ministru adj. Tînoru Evgheni, decît să pot merge pe cale de proces.

Am făcut apoi în la 31 decembrie 1954, cu recomandata nr. 620 am înaintat un memoriu Complotului Personal Tor. Ministru, cu un tabel anexa de lucrurile și contravaloarea rămi se luare pînă la acea dată, în timpul lipsei mele, ca și alte probe produse de eu și mi-au ocupat ilegal locuința, (Copia anexa nr. 17)

Reprimind mi-a un rezultat pînă la 24.3.55. am venit cu recomandata nr. 866 din 24.3.55 la M. A. J. Tor. Ministru adj. Tînoru, cu rugămintea de a mi se comunica hotărîrea luată (Copia anexa nr. 18).

La 16 aprilie 1955 cu nr. 0172.175 (Copia anexa nr. 19) M. A. J. Tînoru răspunde că:

permis de vînat, de port armă și autorizație de procurare munților s-au trimis la D. S. M. pentru a mă scuti din evidență. Restituirea armii nu s-a aprobat pe baza declarației mele; iar în ce privește restul obiectelor reclamate, să mă adresez justiției intrucît Barbu Gh. și Lăru C. nu mai fac parte din M. A. J.

- Deci se ia de acum actul de înregistrare Comis de maiorul Barbu în loc. Păcîp în dauna mea.

Nu m-am adresat justiției deoarece n-am avut bani, afară de numai Barbu putea fi implicat în proces; iar în ce privește pe Lăru acesta recomandă mi-a un act de luare în primire.

30
mă-ntrbu cum ar putea fi tras la răspundere?

350
959
Acea declarație pe care Ministerul o ia de bună și mi s-a lăsat
prin încredințare, am declarat-o nulă în că de atunci prin decle-
rațiile date la D. M. C. și prin rapoartele făcute, întrucât
mi mi s-a dat mi s-a dat un bun.

Deci pe un preț de concepție că ar fi putut
face un act de jafă ca să-l minimeze în tot un timp
când eu nu aveam bani mi s-a putut pune problema. Și apoi
pentru ce să fi făcut un asemenea gest? Pentru faptul
și ca multumire și ca pot fi trimis prin încredințare necesi-
tat? Că mi s-a distins că în imitarea și pe baza pământului?

Trăind alături un tabel de daune materiale ce
mi s-a dat adus în valoare de 8160 lei, prin ridicarea obiectelor
arătate - proprietate personală - din locuință în
timp ce predecesorul mă găsea arestat; iar chestiunile
de Căminul din oraș timpului M. D. J. decizie de persoane pot fi

- O altă amărăciune am avut de raportat neînțelegerea
în 1961 când mi s-a retras permisul de port armă de vână-
toare și obligat să-mi lichidez anul următor și mi s-a încredințat
să-mi tot ca sume a celor raportate, întrucât un bun-
vitor a trimis o notă informativă la D. G. M. Probabil că
eu am braconier cămă și am observat acte în calitate
ce aveam de președinte al Comisiei de cazuri în Minister
de vânătoare al Făcării M. D. J. Din nou; unde
funcționez și n-au putut. În 1964 mi s-a dat din nou
permisul de port armă vânătoare în urma raportelor mele.
- În 1963 mi s-a scris o autobiografie detaliată de
către Securitate prin Colonel Răduț Mihail, care predat
dar nu știu în ce scop mi s-a putut.

IV. Activitatea desfășurată după trecerea în rezervă

- De la 1 iulie 1954 și până la 10 februarie 1962 am activat la
serviciul Comisariatului Militar, în cadrul Comitetului

Raional A.V.S.A.P. - 1 mai ca sef al Sectiei Administrative-Financiare. Serviciul l-am indeplinit zilnic - fara sa fiu remunerat, iar de modul cum l-am indeplinit, in permanenta am fost evidentiata (copii adverbente Nr. 2 din 10.02.62, anexa Nr. 20).

- După desființarea A.V.S.A.P. am trecut și activat în continuare la U.C.F.S. - Clubul Sportiv "Gloria" al raionului 1 mai - respectiv Sectorul 2 unde activez și în prezent în calitate de instructor și arbitru oficial de tir ca și secretar al Comisiei raionale de Sah. Nici aici n-am fost și nu sunt salariat.

- Sunt președintele Comitetului de locatari și blocului naționalizat din Str. C.A. Brătulescu Nr. 44.

- Continuă activitatea în Comitetul Asociației de Vânătoare și pescuit sportiv m.d.t. "Dinamo", în calitate de președinte al Comisiei de Cenzari și în aceea de organizație de vânătoare. —

V Concluziuni, Cereri și Propuneri.

Din cele expuse și din analiza actelor din dosarul anexa, rezultă că:

- 1- Din invidia și răzburona unor oameni cetați cu morala, deci fără conștiință, am fost ostracizat având ca bază o notă informativă tendențioasă conținând falsuri gravolane ce au fost demonstrate cu puținul anchetelor.
- 2- Am fost batjocorit și umilit fără nicio vină, iar recuză mi s-a imputat cu fost numai pretexte.
- 3- Am fost ținut în închisoare de la 5 februarie și până la 16 septembrie 1952 fără mandat de arestare, înbrăcat în zeghe de ocnă și eliberat la 22 decembrie 1952 din Filare, când am fost îmbrăcat în uniformă cu galben de colonel și trimis să mă prezint la serviciu.
- 4- Am fost ținut în rezervă pe data de 1 mai 1953 prin

aplicarea injustă a unui articol și aliniat din Statutul
Ofițerilor Forțelor Armate, se nu se potrivea, deoarece procesul
meu era în curs la Tribunalul Suprem. În același timp un alt ofi-
țer aflat în situație similară a fost răscadhat după eli-
berare și menținut în cadrele M.A.T. -

5- Am fost lăsat în suferință neachitându-mi-se nici un drept bă-
nesc până în luna iulie 1953 când am început să primesc
pensia și o parte din drepturi.

6- Mi s-a luat locuința de către ministere - Deși eu o aveam din
anul 1942 deși nu mi s-a fost raportizat de M.A.T. - și introdus în
la un ofițer activ dela Secretariatul Comandamentului Trupele
M.A.T. majorul Sava Constantin, imediat după arestarea mea
în călându-se dispoziții nile legale. — După 2 bucurii mult
arătat mi s-a dat o cameră lângă baie, fără bucatărie și
cupus în permanență la traumă, ne putuie, prin neînțelegeri
a mi se puse în discuție și în noaptea de familie lui Sava a circulat
la baie, fără a mai vorbi de unele omisiuni etc. etc.

7- Am fost lăsat dela treaba în uzură și prima în vara anului
1954, cu domiciliul obligatoriu pentru mame și nu mi se pot
explică nici astăzi.

8- Mi s-au adus din nou materiale prin dispariția din locuință
a diferitelor obiecte proprietate personală ca și detinerarea mobilie-
rului, în timp ce eu eram arestat.

- Sînt trimis de ministere ca să acționez în justiție pe Sava
etc și pe alții și eu și sînt eu singur și introdus
în locuință și nu ministrul fără starea mea.

9- Sînt victima unei acțiuni de înșelătorie comisă de ofițeri
dela M.A.T. în cadrul activităților lor oficiale de serviciu,
iar ministrul m-a luat măsuri de înșelătorie aleși
și am demonstrat aceasta.

10- Nu mi s-au achitat toate drepturile bănești și
legal mi se revineau pe timpul activității. —

- Față de cele expuse subsemnatul propune și are
a se aproba unele reparațiuni atât de ordin moral
cât și material ce consider că ar fi îndreptățit să
primesc, astfel:

a- Reabilitarea subsemnatului prin schimbarea ordi-
nului de trecere în rezervă și a sfârșitului pe o bază
injustă.

b- Avansarea subsemnatului pe data trecerii în rezervă
la gradul de general major în rezervă ceea ce
exigează cu nimic bugetul; iar condițiunile
de lege la-am îndeplinit în timpul activității active.

- Rechinirea: sunt promovată de către 1922, iar în gra-

dul de colonel, 23 august 1945 deci 8 ani. -
- Capacitate deosebită: am îndeplinit condițiile
funcția de general atât ca, comandant al spitalului
trupelor de Securitate cât și de Comandant în Direcția
Tratelor de M. A. S.

Îndeplinirea cu promptitudine a sarcinilor de ser-
viciu obținut, cât mai presus a celor speciale creată
la Capitulul Autobiografic.

Evidențiat pe ocazia Mănușilor Timpului M. A. S.
desfășurate în zona: V. Uzului - Ty. Ocna - Onesti - Breda.

Evidențiat pe minister - Direcția Intenției la
judecarea anului 1957, pentru îndeplinirea cu succes a tu-
tură misiunilor speciale încredințate și altele.

Propunere de avansare, am avut în timpul activi-
tății, așa cum se poate constata din dosarul personal.

- Alți ofițeri egali în grad și vechime cu mine la un
mult mai tineri și mai în gradul de colonel, au fost
înaintați la gradul de general major în timpul activi-
tății lor și a mea; pentru exemplificare voi încheia
pe citirea, astfel:

Țoncu Constantin din înfățișare promovată 1922,

Smianov din artilerie promovat 1922; Trăneanu Colibron din artilerie, promovat 1923; Popescu Răz din artilerie promovat 1925; Ungheanu Dănu din Intendență promovat 1928; Dobru Nicolae infanterie promovat 1930, și alții. —

— Nu știu dacă toți acești generali maiori în rezervă, au un palmaraz mai bun ca al meu dacă mă pot exprima astfel. Din punct de vedere politic nu mi se poate imputa nimic, deoarece am devenit membru în „Operațiunea Patroalei” din 1944 și sunt veteran din războiul antifascist la care am participat cu gradul de locot. Colonel. Originea porciilor, muncitorilor, sunt fiii de mecanic de locomotivă C.F.R., militant socialist, făcând serviciu la depourile Bacău, Pâncani și Buzău unde a decedat în accident de muncă la 12 noiembrie 1942. —

Stăpânirea și dezvoltarea mea față de regim îl dovedește întreaga mea activitate ca ofițer activ și după ce am fost trecut în rezervă și până astăzi. N-am devenit membru de partid, dar am dat contribuția, deoarece se bloca la acea dată primirea de noi membri. În timpul ilegalității am sprijinit pe unii membri de partid după puterile mele de atunci. Pentru ilustrare voi reda un episod.

În gradul de căpitan fiind obligat să fac doi ani stagiu la verificări de greturi, am fost mutat în acest scop din M.B. Major în Inspect. Gen. Găndăru — Serviciul Intendenței.

În deplinătatea acestei funcții de ofițer verificator, am fost trimis să verific și lagărul de internați politici Căscăal.

Ajuns acolo și apucându-mă de lucru, nu m-am mulțumit să iau de bună credință și să știu că se mi se prezentau pentru verificare și aprobare, eu am trecut peste ceea ce mi era permis să fac la o astfel de formațiune, căutând să iau contact cu internați. În acest scop am reușit să pun în legătură cu comandantul marelui Măntău, să trebuie să vizitez lagărul pentru a mă convinge să mănușile și ratiile de alimente ca și materialele de întreținere trecute în acte ca fiind consumate, au fost real distribuite celor în drept, adică internaților și în consecință l-am rugat

să aprobă să vizitez lagărul. A aprobat dar, să fie
acreditat de un ofiter de jandarmi din garda lagărului.
Ajuns în miezul internatilor am runosut și dat mi-
na pe citire, slujbe con: tor. academician profesor
Constantinescu-Tosi, Brujor, Cristescu, etc.

De-am scaput scapul vizitei mele și cerut ca să-mi comu-
nică cu vreo reclamatie de făcut neputer la hrană, ră-
pim, etc. Pe cit și mi reamintese n-au fost reclamatii.

Tor. Constantinescu-Tosi pe o mină veselă mi s-a da-
rat astfel: - Domnule Capitan, pentru că ați ajungșit
la noi, faceți-mi plăcerea să vă prezint pe priin-
tul meu: Zimbrud, am rămas în așteptare a oca-
ziei curiozității, când tor. profesor la strigat astfel:
„Vainte Rom, vin-o înco!“. Atunci a apărut ole
după paturile suprapuse un bărbat slăbuit cu
părul roșu și cu o mătura în mână. S-a prezen-
tat Școțat Calimachi, am dat mâna și i-am
exemplat, înaintat de cunoștință! -

La despărțire, tor. profesor m-a rugat să-i fac un
serviciu la care am răspuns afirmativ, numai dacă sta
în putințele mele. Mi-a confiat să la ultima vizită
medicată o făcure, a fost propus de către medicul la-
gărului ca să fie internat în spital deoarece era
bolnav și că au trecut altele zile și nu s-a putut
internarea. I-am promis că mă voi interesa și facilita
pe cit îmi va fi posibil. Ne-am dat mâna și ne-am
despărțit.

Ajuns la Comandant, i-am comunicat rezultatul că nu
sunt reclamatii, ceea ce l-a bucurat. Apoi i-am transmis
sugămintea tor. Constantinescu-Tosi, rugându-l să en-
sa să crește capul și să intervină la Inspectoratul
9^{le} al Jand. pentru aprobare, fiind o chestiune huma-
nitară. Acesta s-a conformat, a turnat la infirme-
rie să-i dădă locaș de vizită medicală, ca

reăstă-o în fața mea și a constatat că într-adevăr
există propunerea medicului în acest sens. Atunci mi-a
spus că trebuie să vorbesc cu medicul care era de
la o unitate militară din localitate. Eu i-am expli-
cat că nu mai are niciun rost să mai vorbesc cu
el, de vreme ce acesta recuză și penunță propunerea
de internare. I-am dat ideea cu să fac raport
la S. S. Gaudoniu și pe care raport îl voi duce eu
caușă plăcam în noaptea aceea, terminând verificarea.

Intr-adevăr mi s-a încredințat acel raport pe care
l-am adus la București și predat a demași la Serviciul
Gaudonmeriei.

După ce-am trei zile, m-am prezentat la Comandantul
lagărului la mine în birou, spunându-mi că a fost
cheyat la Supt. S. S. și că a venit să mă vadă. I-am
spus că mă bucur de această plăcere și l-am întrebat ce
s-a făcut cu chestiunea lui Constantinescu. Tori. Atunci
Măroul Nicolau a pors din servietă și mi-a ară-
tat ordinul apăsător ca, numitul să fie internat în
Spitalul Colțea din București. M-am bucurat căci
conturuisem și eu într-o măsură măsura la acest act.

Pînă astăzi mea de a lua contact cu interesele, am umărit
dauă scopuri și anume: a mă convinge că rațiile prevăzute se
dauu într-adevăr și decizantă, lile de alimente și materice
de întreținere trecute la rădăsi erau nealaj, iar în al doilea
rînd să dau un sentiment gestionarilor respectivi că, eu
nu mă ocup numai de forma actelor ei și de sincerita-
tea lor, deci arăz să din cada tentativei pe vîitor în de-
trimentul interaților.

Dacă ajitoul meu în cadrul atribuțiilor mele astăzi
din acea vreme a fost în fond atît de mic, nu atît de mic
a fost și riscul. -

Acest epizod l-am povestit și anchetatorului. Valeriu Gh.

dela Uranus, care m-a întrebat dacă m-am dus după 23 Aug. 1944 să vorbesc cu tor. academician Constantinescu-Toni. I-am răspuns că nu, deoarece am fost ocupat cu războiul antisfărcist, apoi că nu mi s-a crezut că m-am dus să-i cer pene.

În legătură cu propunerea de a mi se da gradul de general maior în rezervă, deși vorbind în mod practic nu mi-ar aduce nici un folos material - ca atunci când l-aș fi obținut în activitate; totuși, din punct de vedere moral ar fi ca un balsam pentru sufletul mi s-ar fi dat de chinuit. Dele?

Pentru că ai dovedi prin aceasta celor care m-au umilit și batjocorit atât, ocimilor și celor care au văzut cum se scoteau în borcile haine și lucruri din casa și se încercau în mașina comendării ca dela un borfec ordinar, celor care m-au văzut înbrăsat în zeghe de ocnă, și celor care mă înțeleau de două ori pe luna întors, și privind dela secția 7:

Militari sau antieptind pe cală să mi se strigat, să răspundă prezent și apoi să mi se spună, "poți pleca"; ca și celor care m-au cunoscut și aceluia nu sunt puteri (colegi, foști comandanți sau subalterni, prieteni sau simpli cunoscuți) care au aflat că am fost în închisoare, să și scrie prin poșta și să revină la ceea ce au avut-o desigur mereu ca om inteligent, conștient și onorabil.

c) După găsirea cu contra valoare obiectelor ce mi s-au luat în lipsa mea din locuință, ca și alte pagube produse și pentru care am intervenit mai târziu. Achitarea tuturor drepturilor bănești ce legal mi se cuvin din timpul activității, înainte de arestare, în timpul detenției și ca și după eliberare și pentru care am intervenit la timpul potrivit, dar fără rezultat. e- modalitatea de a mi se scrie la locuință, căci în privința acestor la ce mi-a scris M.D.T. e foarte greu de dus vînt. Eu am intervenit de repetate ori la spătuul locativ în acest sens, dar fără nici un rezultat. -

- De asemenea să mi se redea telefonul ce în lipsa mea a fost preluat de Servu Ministerului; iar eu acum era mereu direct la telefon de patru ani, dar fără rezultat.

Pînă la satisfacerea acestor cereri pe care le consider
juste și rezonabile, subsemnatul ar vedea necesitatea
din punct de vedere moral și material pentru dau-
nile praxolice, din care unele rămîn de nereparat,
cum ar fi sănătatea.

- Amnez un dobor cu copii după acte conținînd două
zeci și șapte zile și care fac parte integrantă din
prezentul memoriu.

Colonelul. J. Klepeneș

Tabel

De obiectele personale ce mi s-au indicat din bunurile în timpul absenței mele

A. Utilajul de Vânătoare

Una armă de vânătoare cu două țevi, cal. 12 marca Steyer cu 2 muniții de țevi lei	3500
223 buc. cartușe în carcase cal. 12 majoritat marca "Wolf" diferite calibre.	312
52 " țevi cartușe cu capace aplicate o lei 0,50	29
Una geantă de vânătoare din piele cu plasă	350
Un port armă de vânătoare din piele format valiză	360
Una cantinieră - cutură din piele	100
Una cusa armă vânătoare cu buton	30

B. Obiecte Diferite

Un portofel din piele crocodil nou	205
Una valiză din placaj cu brău în chie	80
Una damigiană capac 1 dol.	25
Trei liti vînătoare preparate în casă	120
Un raft pentru camere din scindură lez. mobil	50
Două kilauri reprezentând 2 pitici - porțelan.	60
Un frangere drept pt. unghii	24
Un priptene mare din os	20
Un aparat de ras Gillette	25
Treizeci buc. lame ras marca Gillette m. Bessink	150
Patru cutii mări (m. 3) cu ceară neagră m. mason. Gubai	40
Una scroată motor nat. neagră cu pomete albe	65
Una batistă motor nat. ceară	25
două batiste mări linau	20
Două cămăși poplin noi	230
Sase per. mamele m. rose gulere poplin albe noi	120
Un guler blană color mason aplicabil	200
Trei per. branturi talpă noi	45
Trei per. pinteri cu cusute	75
Una lampă electrică pto. linau	100
Un monoclu sticlă combinată Zeiss cu ramă aur	150
Una monimă notată pto. despicut, ceară	30

Transport lei 6.540

	Report lei	6.540
- Una antena exterioară radio	"	50
Una sală (mălțușă) cop. 3 litri (nouă)	"	25
Una oțelă și fon mare	"	25
Două cutii mare alpacă	"	40
Trei lingurițe alpacă	"	60
1/2 kg. cafea crudă	"	45
Două cutii a 20 buc. pastile lăcui sondage	"	100
Una soluiție dublă din metal cu cupru	"	20
Un sacat mare din bronz	"	30
Una pilă de oncutit	lei	15
Una lanternă de mină cu motor	"	50
Una cutie a 20 creioane din fontă color	"	40
Două buc. creioane automate din cuișă exp. anst	"	60
Un carbonat	"	50
Una linie 40 cm. grodată cu marginis din alaiud alb	"	20
Cinci buc. creioane + Coste " B și H. B.	"	15
Un top hîrtie delina grosă specială dublă	"	175
Un creion automat 6 culori luat de la birou	"	20
Una cutie pudră T. heclera (mare)	"	60

c. Detenitori mobili.

Repararea studioului, saltelei și plapumei	lei	360
Repararea scaunelor și mesei	"	50
Repararea tablourilor și statuetei	"	80
Taxa de reînaltare telefon și mișc. indicat	"	220

Total general lei 8.160

(adică lei opt mii una sută și șasezeci).

Notă

După eliberare subsemnatul am fost obligat să achit costul abonamentelor la telefon și radio, pe tot timpul absenței mele. —

Calacul v. J. Regiering

Confidential Personal

376
369

Dosar

cu copii de pe carte, anexa la memoriu,
continut 27 (douăzeci și șapte p. 61). —

Peniteciarul Filare

Anul 1952 Nr. 1

277
340

Bilet de liberare Nr. 18257/1952
(pentru prizonieri)

Numele Elefterescu Iuarez
Născut în anul 1901 luna Septembrie
Zina 11 în comuna Părușca
Raionul Bacău Regiunea Bacău
Fiul lui Alexandru și Seraristă (?)
de ocupație Colonel Intendant
care a fost de pus ca prizonier de către
Proc. Militară Regiunea Militară Buc.
cu mandatul de arestare Nr. 1... 1952
pentru faptul de deținere de materii
de război. Arestat pe 22 decembrie 1952
și a pus în libertate pe baza actului Nr. 62/
1952 a Trib. Militară Teritorial București
fiind expirată pedepsa de 10 ani corec.
terminală a se stabili în comuna Bacău
Str. C.A. Rădău Nr. 44 Raionul 1 Mai
Regiunea București.

Somnualmente	
Talia	1,69 m.
Fruntea	mare
Nasul	mici
Gura	mici
Barba	mare
Gota	mare
ochii	coprai
Păruș	postariu
Sprâncene	negre
Barba	mare
Urechile	mici
Mustăți	roșii
Semni pe fața	roșii
(cununi, cicatrice, ta-	
tușgi, etc)	
N-are	

Munca depusă în peniteciar (munca în totalitate): Nu a
munst în acest Peniteciar.

Memorialul cerșitului lui de sală
Conform legilor în vigoare sustinută poate muni în
Intreprinderea de stat sau partilare.

Drept pentru care i s-a elaborat prezentul.

Director

H. C. (m) Indica-probl

Secretar de Grefă
(m) Indica-probl

Conform cu originalul
Colonel r. J. Reghin

R.P.R.

Tribunalul Suprem
Colegiul Militar

Nr. 56 din 13 Ianuarie 1954

Decret Nr. 268/1953

Amplas Nr. 2

378

371

Către

Elefterescu A. Gheorghe

București

Str. C.A. Rosetti Nr. 44

Raionul 1 m. 01

La persoana dvs., înregistrată la Nr. 56 din 7 Ianuarie 1954 prin
care declarați revocare în contra Deciziei Nr. ... dată de acest
Colegiu Militar, vă comunicăm că în conformitate cu dispozițiile
art. 392 al. 1 procedură penală hotărârile pronunțate în
procedurile Colegiului Militar nu pot fi atacate cu recurs. —
Colonel de Justiție (r) Micu Mircea

Conf. cu originalul
Colonel r. J. Elefterescu

Tribunalul Suprem R.P.R.

Colegiul Militar

Doar Nr. 268 / 1953

Sentinta Nr. 518 / 1953

Inregistr. Sub. Nr. 3980 / 1954

Omul nr. 3

275
382

Torăre Prezidiu,

Subsemnatul 8 lefterean al. Jucor cu domiciliul în București
Str. C.A. Rosetti Nr. 44, raionul 102201.

Fac contestație împotriva executării sentinței Nr. 518 din
28 decembrie 1953 a Colegiului Militar din Tribunalul Su-
prem R.P.R. prin care am fost condamnat la 6 luni
închisoare condițională pentru delictul de deținere de ma-
teriale militare conform art. 549 C. g. m. -

În drept, îmi întenez prezenta contestație pe art. 433
pc. 4 Pr. Penală. -

În fapt, cerese de recurs ce am introdus și a fost înregis-
trată la Nr. 56 din 7 ianuarie 1954, greșit a fost conside-
rată numai o cerere de recurs, întrucât eu voiam să
îmi invoc amnistia din decretul Nr. 12 / 1948 și 47 / 1948 precum
și prescripția din Dreptul Comun. -

Într-adevăr instanța de fond a reținut în sarcina
mea deținerea de materiale militare, care din actele
dosarului se presupune că s-a comis în anii 1930 -
1932, pe când eram elev în Școala Superioară de Intendență.

În concluzie, vă rog să binerți a dispune fixarea
unui termen de judecată a prezentei contestații, pentru
a se constata că în prezent faptul pentru care
am fost condamnat intră și în prevederile ultimul-
lui Decret de Amnistie, legea Nr. 4 din 5 aug. 1954 art. 4,
a cămii aplicative o solicit.

Torăre Prezidiu al Tribunalului Suprem
R.P.R. Colegiul Militar București

/

Per deci să mi se admistă prezenta contes-
tatie asa cum am formulat-o și să mi se apli-
ci secretele de Amnistie mai sus menționate! -
La luptă activă pentru pace!

imi G. Reptersen

Conform cu originalul
Colonel dr. G. Reptersen

2. C. Tribunalul Suprem
Colegiul Militar
Nr. 3980
1 octombrie 1954
Dosar Nr. 217/1954

anexa nr. 4

380
343

Către

Elftencu Al. Gheorghe din București
Str. C. D. Roxetti Nr. 44 Roșiori, 1 mai

În conformitate cu dispozițiile art. 83 m. 84 p. p. și se
pune în vedere că, alături de Colegiul Militar la contestația făcută
de Dos. a fost termen de judecată la 13 octombrie 1954.

Locuitor al Președinției Tribunalului Suprem al R. P. R.
Președintele Colegiului Militar
Colonel de Justiție, (M) Al. Apostolcu

Referent
Trică Gh.

Conform cu originalul
Colonel r. J. Reșteru

Trupă nr. 4361 din 14 Oct. 1954

Anexa nr. 5

374

Tor. Președinție,

Subsemnatul Colonel reșter. Elefterescu al. Juraș pentru mar
militar, iar în prezent depunând muncă voluntară ca instructor
în comit. Organiz. Răz. mai al Asociației Voluntare pentru
Sprijinirea Operei Patriei, domiciliat în București str.
C. P. Roșetti nr. 44, vă rog a elibera și aproba următoarele:

1. - Să mi se elibereze un certificat prin care să se exerte
ră în conflict cu prevederile art. 4 din legea nr. 4/1954 am
fost condamnat de instanța pentru care fusese
condamnat la 6 luni închisoare corecțională pentru deținere
de materiale militare (trei hăști) prev. art. 549 C. g. m.
2. - Să se intervină la Dir. Generală a Milităriei pentru
a face cunoscută mutarea în cazierul și mi-a întors,
conform adresei dnum nr. 53/1954.
3. - Să se comunice Secției Financiare a Răz. mai,
pentru a anula debitul deschis pe bucuratul pe baza
adresei dnum nr. 1407/16.04.54, pentru cheltuieli
de judecată conf. art. 549 C. R. P. -
La luptă activă pentru țară!
Col. rez. m. Juraș Elefterescu

București 14 Oct. 1954

Tor. Președinție al Tribunalului Suprem R. P. R.
Colegiul Militar hoo

Conf. cu originalul
Colonel r. J. Elefterescu

Tribunalul Suprem - Colegiul Militar

anexa Nr. 6

375

Certificat Nr. 4361

Noi, Colonel de Justiție Mircea Micu, Președintele
Colegiului Militar al Tribunalului Suprem, văzînd surse
înregistrate la Nr. 4361 din 14 octombrie 1954,

Certificăm,

că prin sentință Nr. 518 din 28 decembrie 1953, Colegiul Militar
al Tribunalului Suprem cu unanimitate de voturi a condamnat
pe inculpatul Elefterescu Gheorghe la 6 (șase) luni închisoare
correcțională pentru delictul de deținere de materiale militare
prev. și ped. de art. 549 C. J. M.

De asemenea prin aceeași sentință l-a achitat de orice
penalitate pe subnumitul inculpat pentru infracțiunea prev.
și ped. de art. 12 din D. L. 163/1950. -

În fracțiunea p. p. de art. 549 C. J. M., pentru care numitul
inculpat a fost condamnat prin sentință Nr. 518/1953 a
acestui Colegiu Militar, a fost amnistiată conform art. 4
din legea Nr. 4/1954. -

Deput pentru care s-a eliberat prezentul certificat
la sursa subnumitului, spre a-i servi la nevoie. -

Astăzi 16 octombrie 1954. -

Președinte al Președinției Tribunalului Suprem al R. P. R.
Pentru Colegiul Militar

Colonel de Justiție (m) Mircea Micu
Timbru 2,50 lei

Referent Administrator
(m) Georgescu Aurelia

Conform cu dispozitiile
Colonel c. J. Negreanu

Confidential

Primit 5 Martie 1953

Anexa nr. 7

583
376

Domnule Ministre,

În conformitate cu comisiunea făcută la 4 martie a.c. de către
Secretariatul Directiei Lăzăr M.S., am întocmit o lucrare de memorii referen-
tă asupra situației de la nașterea lui Colonel din S. M. Eleftheriu și P. Jucanov;
supraînțeleg că din sursele și hărțile care s-au obținut în urma
trăirilor favorabile a secerii din supranaturalul memorii lui.

Trăiescă lupta activă pentru pace!
Col. din S. M. M. J. Eleftheriu
St. C. A. Rosetti M. M. Raimund 1 mai

Cauf. cu originalul
Col. M. J. Eleftheriu

Tr. Ministru al Securității Statului
luc

Confidential

Memorii

despre situația col. din Ser. Int. Elefterescu al. Jucareș.

I. Subsemnatul col. din S. Int. Elefterescu al. Jucareș, am fost în activitate de serviciu până la 5. II. 1952 și îndeplinind funcțiile de Consilier Tehnic al Direcției Intendenței M. A. I., cu domiciliul în București, Str. C. A. Rosetti Nr. 44, raportez următoarele:

În la 5. II. 1952, în urma unei percheziții domiciliare pe mișc. a fost de către organe ale Comandurii Trup. M. A. I. pentru motive de ordine public, s-au găsit și ridicat: 5 cartușe revolver cal. 6.35; 4 hărți albe (fără dispoziție) și cumpărare pentru ține în un număr de ziare și reviste sechi, toate proprietate personală (dar de care nu aș fiu eu în posesă). Pentru acestea am fost reținut în arest și mi s-a dispus să stau 20 zile arest, caver la gaură de către Col. Ministoru adjunct pentru Trupele M. A. I. -

După executarea celor 20 zile arest, m-am fost lăsat liber pentru a-mi continua serviciul (cum mi se comunicase de către maior mag. Berbu Gh.) și, am fost ținut în arest încă 10 zile fără motivare; iar după aceasta la 6. III. 1952, am fost predat Securității Generale a Statului pentru executare. De aici am fost trimis în judecata Tribunalului Militar Teritorial București, care judecându-mă în ziua de 20 dec. 1952, m-a condamnat la 10 luni închisoare condițională (altfel, ar fi fostu-mi arest), eliberându-mă din penitenciarul Ghera la 22 dec. 1952 cu Buletul Nr. 18257/1952 (omare în copie).

La eliberare Securitatea Generală mi-a pus în vedere să nu mă prezint unității militare căreia am aparținut.

III. - M-am prezentat în aceeași Comandură, care a raportat la M. A. I. telefonic; iar în ziua de 24. XII. 1952 m-am prezentat Dir. Casei M. A. I. exprimându-i situația și cerînd să fie raportat în mare. Mi s-a comunicat să vin peste 2 zile pentru a merge în audiență la Col. Ministoru adjunct Bocu Mihail. După cele două zile Dir. Casei M. A. I. mi-a pus în vedere să nu mai merg în audiență și să mă prezint la M. S. I. unde am fost ridicat.

- M-am prezentat atunci la Dir. Casei M. S. I. (Col. Cojocaru).

maternal), care după m-a ascultat și și-a luat note după
listatul de la boala și de faptul că am declarat recurs asupra
sentinței, mi-a permisut să vă scriu din nou, după care
va înțelegi un referat și mi se va comunica fatura de 2-3 ori.
De atunci mi-am prezentat în fiecare săptămână de 2-3 ori
după rezultat, însă am primit aceluși răspuns că să aștept
acasa unde mi se va comunica dacă rămân în activitate
și raportat în muncă sau dacă mi s-a făcut în rezervă.

Toronea Ministru!

Id - D-ri situația mea în amănunțime pe sursele din do-
cumele personale, vă rog totuși a-mi permite o-o rezum în situa-
țiunile.

Într-o din copilărie am avut o viață grea.

Sunt fiul unui mecanic de locomotivă C. B. K. iot. Mort în aci-
dent de muncă în depoul Buzău, lăsând o văduvă și 4 co-
pii orfani dintre care cel mai mare eram eu în vârstă de 11 ani.

Am început să luăm de muncă (pe vremea aceea și core nu s-a
mai necesitat) pentru a înțelegi, creșterea și înlocuirea copilului.
- În anul 1920 am intrat în școala militară de ofițeri
administrativi, de unde în 1922 am ieșit sublocotenent.

De atunci, fără mi-a un fel de întrerupere și până în mo-
mentul morții (5.5.1952), m-am purtat și m-am făcut
altceva decât să munesc cinstit și fără preget, neîntind
decît drumul la serviciu și de acasă acasă unde mă
așteptau mama, fratele și surorile mei mici pe care i-am
înțeles și înlocuit astfel să aștept toți sănt oameni
cinstiti, în câmpul muncii și membri ai P. M. R.

- Sînt căsătorit, neavînd mi-a un fel de avere sau altă sursă
de existență decît salariul pe care nu l-am mai primit
de 13 luni.

- În trîntă cariera militară de 32 de ani ca ofițer de admini-
strație și întîndente, muncii grea, plină de necuri și su-
ferință, eu nu am obținut din partea statului nici un
leac de belvedere superior decît lîmurea opresivă; iar sub re-
părtul cinstit, de mîncare și mîncare nu mi s-a acordat
cel mai mic reproș și mîncare nu am fost pedepsit
pînă acum.

287378

1

Ostăşii torarose (Ministru) mă aflu în situaţie ră pentru
grosala anuitate (5 corturi cal. 6^{3/4}) aflate în curs de pândire şi
4 hărţi cartate pentru mîntuirea pe care neîntînd că le mai
am în din mîntuire, nu le-am pîndat odăto, eu sînt multe ce
am sînt pînditate, şi nu pot obţine:

a) Serviciu (din în Buletin de şerhon) şi menţionare că pot mîntui
în întreprinderile de stat (sau particulare);

b) Buletin de Identitate, fiind expus a pîndirei fără voie mea
de legile în vigoare;

c) Nici un fel de cartela şi;

d) (Mai am) mîntuire de existenţă şi de pîndire sîntătoare; deoarece
din luna ianuarie 1952 n-am mai primit nici un drept hîrţ
sau în natură - conform statutului. -

În consecinţă, respectos vă rog Torarose (Ministru), a de
disproporţiunile statu pentru inginerii şi lucrătorii şi în altele
şi a hotărî asupra reprezentării mele în mîntuire. -

Trăieşte drept activă pentru pace!

Col. I. M. M. J. Deftencu

Bucureşti 5 Martie 1953

Conform cu originalul

Colonel r. J. Deftencu

Toronomie Ministru.

Carta Nr. 8

329

Subsemnatul, Colonel din Serv. Intendență, Elieftescu Al. Iuan, cu domiciliul în București Str. C.A. Rosetti Nr. 44, Raionul 1 mai, fost în activitate de serviciu până la data de 5.11.1952 la Dir. Intendenței din M. A. J. în funcțiunea de Consilier Tehnic, raportează:

- 1- De la 22 Dec. 1952 când m-am eliberat din Trăisova Plon (unde am fost promovat până la 20 Dec. 1952 când s-a judecat procesul și s-a condamnat la 10 luni închisoare corecțională fără sentință și nu este de pînă în) stau fără ocupație.
- 2- Nu pot obține Buletin de Identitate deoarece nu am clarificat situația militară și deci încă a mai pînă închis în alta parte în muncă.
- 3- Nu am nici o sursă de existență și de căutare sănătății.

= = =

Respectiv scris la rapoartele mele verbale și scrise făcute la:

a) Direcția Locală M. A. J.

- la 27, 29, 31 decembrie 1952 și 2 ianuarie 1953 verbal

- la 26 ianuarie 1953 scris raportul Nr. 1 predat la Lt. Roman

b) la Biroul de Audiențe raportul scris pe memorii Confidențial predat la 5 Martie 1953;

rugându-mă să liniștesc și să dispun să fie primit în audiență de către domniile voastre.

la rușta actiō pentru pace!

Col. I. H. I. J. Elieftescu

Tor. Ministru al Securității Statului București

Camp. cu org. social
Col. J. Elieftescu

4. IV. 1963 ora 11⁴⁵

predat personal lt. Roman
care l-a citit în prezența mea
cu o dactilograf, retrocedându-l
și răspunzându-mi că-i bine.

Dr.

NR 2 din 3 aprilie 1963

Col. din S. Ist. Elefterescu G. Gheorghe

scris

Ministerul Securității Statului

Dir. Coșbu.

Conform ord. Dr. telefonic transmis prin ter. lt. Maj. Petru,
din acea direcție se, în ziua de 2 aprilie 1963, înaintea că-
turate autobiografie a publicistului, întocmită în personal
scris de Dr.

hucrona are caracter secret.

Col. din S. Ist. Ist. Elefterescu

Cop. cu originalul
Colonel r. Elefterescu

NR 9

387

380

R. P. R.

Omura Nr. 10
388
381

Ministerul Securității Statului

U. M. 0493 - București - Secretariat

Nr. 0424.842

din 17.04.53

la tre

Top. Col. Elefterescu Iuanuz

Facem cunoscut că prin ordinul
Ministerului Securității Statului Nr. 646/1953,
ați fost trecut din oficiu, pe data de 1 mai 1953,
din poziția de activitate în poziția de rezervă conform
articolului 40, alineatul "g" din Statutul Cor-
pului Ofițerilor Forțelor Armate cu drept de
pensie.

Acosta mi o'a comunicat prin ordinul
Direcției Cadrelor Nr. 61/08/163 din 11
Aprilie 1953. -

Seful U. M. 0493
lt-col. (m) Gh. Milea

Seful Secretariatului
lt. m/ C. Rapcea

Cu prim cu original
Colonel r. J. Reghin

Copie

Ministerul Forțelor Armate
Serviciul Pensii Distribuție
Secția pensii m.-a. i.

ANEXA Nr. 11

209

382

Nr. 120895 din 1953

către

Elefterescu A. Gheorghe

Str. C. A. Rădetti Nr. 44

Raionul 1 mai

Pruceni

Să facem cunoștință că ai primit decizia obținerii la pensie
cu începere de la 1 mai 1953, prin decizia Nr. 5817/1953.

Pensia lunară este de lei 856,50

Prima pensie o vei primi în luna Iulie 1953

Diferențele la restul primii ulterioare.

Seful Secției Pensii m.-a. i.

M. Gorgescu

Seful Div. 2 m.-a. i.

M. Gavrilăscu

1 Căpitan totu

Colonel o. J. Elefterescu

Subsemnatul Colonei în rezervă Eleftero A. Juaréz,
prisioner, cu domiciliul în Bucur. St. C.A. Rosetti N° 44
Național 1 Mai, supun enumărând următoarele:

La 5 februarie 1952 în urma unei decizii domiciliare, am
fost reținut de organele Securității M. A. J. După care în
plata de presență am fost trimis în judecată în condamnat de
Tribunalul Militar Regional Bucur. pentru deținere de materiale
(militare / 4 hîrți proprietate personală) și muniții (5 cartușe
revolver cal. 6.35 m/m. tot proprietate personală), la 10 luni închisoare
condițională, - astfel că la 22 decembrie 1952 am fost pus în
libertate - pedeapsă fiind expirată - Conf. Pileului de
la bucur. N° 18257/1952 anexat în copie. -

Hotărîrea Tribunalului a fost atacată de subsemnatul
prin recurs la Tribunalul Suprem al Republicii România
Colégiul Militar, care prin decizia din 11 Martie 1953 a
admis recursul și anulat sentința atacată, restituind
cauza spre o nouă judecare în fond, să termine la
9 octombrie 1953. -

Repută că în prezent nu mai există asupra subsem-
natului nici o sentință de condamnare.

În consecință vă rog Tororice Comandant a dispune
să se intervină la Tribunalul Suprem R.P.R. Colégiul Militar
pentru a vă rugăm Justiției mele și totodată a dispune
să Jis ocrotit de a mă prezenta la Boia pentru viză li-
burară, a costă atât pentru motivele arătate cit și
pentru faptul că fiind suferind de ficat și reumatism,
am nevoie a mă deplasa la o stațiune de cură și mi se
va indica de către Serviciul Medical și organele de
la Ministerul de Interioară Statului al cărui
/.

președinte creat de la 1 Mai 1953, prin trecerea din
proprietatea de activitate în proprietatea de rezervă.

La luptă activă pentru pace!

Com. J. de rezervă

Colonel în rezervă președinte.

București 1 Septembrie 1953

Tr. Comandant al Secției 7. Militie

București

Com. cu răspundere

Col. e.

J. de rezervă

Anexa Nr. 13

384

Travare Ministeru.

Subscritul Colouel rez. Elefterescu al. Gurea Iosui-
ciliat în București strada C.A. Rosetti Nr. 144, în prezent
prestând muncă voluntară de ofiter instructor în comitetul
Organizație Națională 1 mai al Asociației Voluntare
pentru sprijinirea Apărării Patriei,

Vă rog a opune și dispune ca unitatea militară
M.O.T. de care am depins cu drepturile bănești pe
timpul activității, să-mi achite și drepturile frânate
de art. 106 din Decretul Nr. 4/1952.

În acest scop anexez în copie Certificatul Nr. 4361
din 16 octomb. 1954 al Colegiului Militar din Tribunalul
Suprem R. P. R. —

la luptă activă pentru pace!

Col. rez. Elefterescu

București 4 noiembrie 1954

Tr. Ministeru al Afacerilor Interne

București

R. Nr. 308 din 4 noiembrie 1954

Expeditor Elefterescu

Destinatar Brăghici

Destinatie Adm.

Scutit de îndosărire Toxo 1st

Cop. cu original

Col. rez. Elefterescu

Torâră, Procuror,

Onuș. Nr. 14

Subsemnatul Colonel Tudor Iuliu Elefterescu a. Zecoreșt, fost în serviciu în m. a. i. din Tudor Iuliu Elefterescu la data de 5 febr. a. c., domiciliat în București Str. C. A. Răduț Nr. 44, după cum urmează:

1. la 5 februarie 1952 făcându-mi-mă o percheziție domiciliară de către delegați ai m. a. i., s-au ridicat din locuință o sumă de obiecte personale și s-au reținut într-un proces-verbal, act ce se găsește în dosarul procesului meu care s-a judecat în ziua de 20 decembrie 1952 de Trib. Milit. Teritorial București.

După ridicarea obiectelor, mi s-au luat cheile apartamentului și dela primărie de către lt. Colonel Catone B. Tr. J. fel comisiunii Trupelor m. a. i. fără să se viziteze apartamentul, dar subsemnatul am fost condus la Comandura unde am rămas arestat.

2. - După judecarea procesului am fost eliberat de procurorul Filora cu listă nr. 18257 din 22 dec. 1952 și m-am prezentat chiar în aceea zi la Comandura unde am avut lt. Maj. Neacșu, pe care mi se prezintă cheile dela locuință și am întregit fiind mi se vor restitui lucrurile personale și m-au făcut obiectul procesului în cauză.

Ofițerul a luat legătura telefonică cu maior magistrat Prodan din m. a. i. care i-a comunicat:

- în primăria locuinței să iau legătură cu fostul maior Sava care a fost introdus în locuință în lipsa subsemnatului prin epaul lui Ofițer a. c.;

- pentru restituirea obiectelor să se aștepte răspunsul încheierii militare Teritorial București (unde Comandura intervine în ziua de 10 dec. 1952 să i se comunice și să facă cu obiectele ridicate dela subsemnatul și Col. Tudor Iuliu Elefterescu).

3. - Comunicându-mi pe de oarecui, m-am dus la locuință unde am luat contact cu fostul maior Sava care m-a informat că s-a dat în primărie cu Pr. Verbal de către maior Popescu dela Spatiul locativ m. a. i., atât apartamentul cât și lucrurile, hainele și mobila subsemnatului instalându-se

✓

cu familia acolo și rezervând o cameră pentru mobilă și lucrurile mele. Dăruindu-mi, în cursul lunii octombrie a.c. să prezint un funcționar din Ministerul Gospodăriei locale pe nume Pătrîcă Petre care însoțit de o-o cinci persoane a putut să-i se pună la dispoziția camerei rezervată lucrurilor mele având în acest scop un bilet de reportaj de la spateul locativ.

Sotia tatălui (maior Sava, se afla cîmpă la acasă, o-a intimidat și a permis ocuparea camerei; astfel să nu-mi dădă să-i instaleze și miza de patul și lucrurile mele.

- Fiind că maior Sava mi-a putut să-i aduc un ordin din partea Comandurii ca să-mi poată preda haie și înțepi de pene aneam murie.

4. - A doua zi am adus la cunoștință seful Comandurii M. S. S. pe la ora 10 și am putut ca să-mi dea un ordin către Sava pentru a-mi preda mizer, un rînd de haie și rînd de oue, fiindcă mi-a boțolat mizeria mai puțină să nu puterăm să umblu în uniformă cu neochile înserme (găde, papcă, petlițe).

Deasemenea am putut să-mi dea un act pentru legitimare, deoarece tot ce am avut asupra mea a fost reținut de comandurii la data arestării.

- Mi s-a răspuns că nu-mi poate da nimic pînă nu poate răspunde Tribunalului Militar, în mîntăch-mă acolo ca să poartă urgența.

5. - A doua zi corind ordinul Tribunalului Militar Teritorial București, seful Comandurii a poliției telefonice aprobarea de la maior Bărbu în prezenta Tribunalului și a colonel Vorilencu Șteu (care deasemenea are obiect indicate). Mi s-a răspuns să venim peste două zile cînd vom primi un rezultat definitiv.

M-am prezentat în ziua de 27 dec. 52 la Comandurii și mi s-a comunicat de lt. Major Neacșu că adresa Tribunalului Militar a înaintat-o maiorului Bărbu și că telefonic i sa spus de către acesta ca să vin după rezultat peste 6-7 zile.

6.- Deoarece nu am unde locui, nu am haine, sufe, acte, etc.
(cumle fiind ridicate de comenduire iar (actele) cele rămase
la locuința sînt în posesia fostului maior Sava, care nu le
dă fără ordin) m-am dus din nou astăzi 29 dec. a.c. la
comenduire unde am expus din nou situația mea în care nu
aflu în cerind soluționarea, măcar în ce privește eliberarea
comuni de către Păunice Petre, și Major (Neacșu mi-a comuni-
cat că el nu poate să-mi satisfacă nici una din cereri de mai
- Chestiunea locuinței primarilor pe maior Popescu de la spitalul
Iovățu M. S. I. (din comenduirea mi-a ridicat știle de la aparta-
tament și primăria) în am răstăat pe numitul ofițer de trei ori,
dar nu l-am găsit.

Fostul maior Sava mi-a comunicat că a ^{în această primărie} vorbit cu maior
Popescu în ziua de 28 dec. 1952 și că acesta i-a răspuns că are
nevoie de aprobarea maiorului Barbu din M. S. I.;
- iar în primărie predării obiectelor ridicate, maior Barbu
i-a ordonat să-mi comunice ca să am răbdare căci peste
10-12 zile se va soluționa.

Am cerut acestuia să-mi dea legătura telefonică cu maior
Barbu spre el ruga să-mi rezolve măcar chestiunea locui-
ței și să pot lua din rînd de haine și schimburi, nu mai putînd
rămîne în această situație. Lt. Maj. Neacșu mi-a răspuns că
maior Barbu nu este acasă acum și în pînă. Atunci am
plecat la Tribunalul Regional pentru a-l înțelui și ruga
în această primărie, dar nu l-am găsit.

Într-oare Procuror Militar, deoarece mă gîrșesc în această
situație grea, vă rog a da dispozițiile d-voastră să-mi se predau
deciindute măcar locuința, acte, haine și înțeluire strict
și urgent necesare. —

Colonel Intend. con. J. Ștefănescu

30.12.52
Pracat personal în. Capt.
de 4militari Eftimescu

În Procuror Militar după linga Tribunalul Militar București
Căp. ca responsabil după comandă
Col. M. J. Ștefănescu

Tovarăș Procuror Militar,

Subsemnatul Juarez Eleftero a fost colonel activ în M.A.T.
Din întădente pînă la data de 5 febr. 1952 cînd am fost re-
ținut pentru cercetări; după cunoștințele D-voastră umătoare, ca un-
măru a dispozițiile date de către Tribunalul Teritorial București
și D-voastră pentru restituirea obiectelor proprietate și a locuinței, astfel:
I- Obiectele ridicate de la locuința subsemnatului și transportate
la Comanduirea Trupelor M.A.T. la data de 5 febr. 1952.

În ziua de 30 decembrie 1952 Comanduirea Trupelor M.S.S. mi-a
restituit lucrurile personale ce m-au făcut obiectul dosarului pe baza
cărora am fost trimis în judecată, dar m-am putut umătorele:

- Una găsitură huse de pînză (compusă din 9 pîze) de colțuri oliv,
în stare reche, pentru mașină Scoda tip 1100. -
- Trei bucati pîle bizon negru de diferite dimensiuni.
- Una bucată pîle box negru.
- Una marca pentru gajetor. -

Avînd în vedere stinduri Comanduirei M.S.S. restituirea și a
acestor obiecte proprietate personale, mi s-a răspuns că trebuie să
ia mai întîi legătura cu tov. maior magistrat Barbu din M.A.T.
care să hotărască.

În sfîrșit în ziua de 14 ianuarie 1953 am fost invitat de către
Seful Comandurii să mă prezint cu acte pentru justificarea
provenienței și dreptului de proprietate asupra obiectelor de mai
sus.

M-am prezentat și i-am explicat pe enunțarea justificării
am făcut de repetate ori atât oral cît și scris în ocazia
sunt hotelor și au precedat judecarea procesului.

Mi s-a răspuns că așa are dispoziții superioare, iar
eu m-am supus și am dat o declarație scrisă astfel că:

- husele pînă de la o mașină deche Scoda 1100 ce-am

cumpărat-o de la maior Roșescu în anul 1941, pe care am vândut-o ulterior fără aceste piese deoarece erau vechi și murdare. -

b- Bucătărele de piele bezon negru, provin din obiectivile de echipament distribuite pe bucuratului (ca și tutușor opiterilor) în anii 1941 și 1944 pentru confecționarea de lezme. Am crezut că pielea mi-a rămas întru bucurat înțată deoarece restul țigurilor le-am folosit pentru alte cizme din alt fel de piele.

c- Masca de gaze mi-a distribuit în 1941, pentru care (1400) lei în mod obligatoriu am primit o dată tutușor opiterilor și funcționarilor. - Ca mi-a rămas mi-a dispoziție care am fi obligat pierderea morții. -

d- Pentru bucurat de piele bezon negru am prezentat factura de cumpărare Nr. 857 și chitanța de plată Nr. 1 din 2.5.1947, ambele eliberate de către uzinele de muncă pe numele Săbănățului. -

De fel Comandului a fost declarată și mi-a comunicat că, funcționar de istorie se va lua, mi-a vorbit, titlu sau nu și aceste obiecte.

II. Obiectele proprietate pămănt cu ocazia refuzării mele, în biroul de lucru de la Div. Intendenței M. A. I.

În dimineața zilei de 5 februarie 1952 pe bucuratul m-a așteptat la o instituție de stat într-un obiectiv de lucru, obținându-mi s-a arătat și arătat de către organele Comandului M. A. I. fiind mi-a arătat și chitanța de la birou, unde aveam pe lângă lucrările în curs și unele obiecte personale ca servietă, vizitiera personal de opiteri intendant, casion autobut, unelte militare, caiet-note, etc.

- Aceste obiecte, din informațiile ce am obținut acum, au fost învențiate de către fostul șef al Comandului M. A. I. (Lt Col. ing. Calone D. I.) și luate în posesiune oclă mai puțin vizibile. Armata și "Cultura Militară" ce s-au ridicat și adus la Comandul unde am rămas.

388

obiectele proprietate m. a. s. au restituit prin la aceasta data,
deoareu din aprovizionarii din m. a. s. care în aceasta primire a
nota din partea Procuraturii Militare.

IV Mobilarul, obiectele și articolele de în bră căminate
cămerse în locuință la 5 februarie 1952 (data refuzului). -

1. După terminarea deciziei de domiciliu efectuată în cursul zilei
de 5 februarie 1952 la locuința subsemnatului și care era terminat
seara, după ridicarea obiectelor cuprinse în procesul-verbal ce
for mazără procesul cauzei, am fost luat de către St. Col. Cantone Sten
care imediat după ieșirea din casă mi-a luat cheile altă dela
apartament și m-a dat primire după care am fost dus la Comen-
darea Trupeilor m. a. s. numai revenind la locuință decît la
22 decembrie 1952. -

- După judecarea procesului și eliberarea subsemnatului, m-am dus
la Comandarea Sp. a m. a. s. restitui cheile spre a putea intra în
locuință. -

Mi s-a comunicat în să după ce a luat legătura telefonică "mai
măgistrat Prarbu de către Locat. Maj. Reacru, că cheile se afla
la postea l. Major Sora Cteu cîmă și a. după ce locuința subse-
natului și care am în primire toate lucrurile mele - deci lui, și mi
adrez. -

Am luat atunci contact cu Sora Cteu care m-a informat altă asupra
locuinței și m-a lucra lor personale, în felul următor:

a) În locuință pe lângă Sora și Janușiu sa a venit cu ordin de
repartitie dat de Spatiul locativ din funcționarii din Ministerul
Industria și comerțului Pătrîșcă Petre (care dău căsătorit cu copil,
locuiea aici sa o femeie Bolboacău Eva) instalate în dormitorul
subsemnatului și uzind de patul, saltea, scaun, masă,
lămpile și absolut toate lucrurile mele și a sa dat în primire
de către Sora Cteu. -

b) În ce privește restul mobilăului și a obiectelor le au dău în
primire și mi le poate pune la dispoziție numai sa un ordin dela
Comandarea m. a. s. ✓

În urma dispoziției date de procuratură, Legea Comendărilor
M.-S. Lt. maj. Neacșu, a mers cu mine și a pus în vedere tor.
Savu Căp. să se mișcarea mobilă și obiectele personale,
iar lui Păunică Petre să elibereze camera și ocupă, deoarece
ilegal a intrat într-un apartament repartizat M. G. T. și fără
aprobarea acestuia.

De atunci s-a ocupat timp deoarece numai după 5 ianuarie
1953, a putut fi evacuat Păunică Petre cu Eva Bolbocanu și
eu să ocup camera.

Lucrările aflate în această cameră mi s-au predat, cu
procesul verbal anexat în copie, de către tor. Savu Căp. fără
ca Păunică Petre să amete, deoarece ea enkivat și nu l-am
mai văzut.

După cum se vede din procesul verbal, sa produs deteriorarea
șomizii patului și a unui perșan tapițat, fără a mai
vorbi de patărea și mundașia ștăpă deșă saltea un patului,
sa și se lălele neșpină și mi-a cauzat și ear ocloșă
o sumă de bani importante (numai pentru șomizii și saltea
patului tapițat, în care 280 lei), de notat că aceste două
șpese fusă puse la pșunt de acloș tapițat (numai cu 2
luni înainte de data retrășă subșințatului).

2. Procedind la luarea în pșimire a acloșului de mobilă și
obiecte, tor. Savu Căp. mi-a comunicat mai întâi, că:

9 În luna Martie 1952, șind și-a repartizat locșinta sub-
șințatului, a șomș sa mai întâi să a facă o inventariere de
șătu Comendășă și (numai după acloșă, înțeleg să într
în șară).

În urma acloșă șătu Comendășă Trupla M. G. T. a consti-
tuit un șelectiv compș din Lt. Col. Cătone Ștr., Lt. Hadșănu
Tor, Șerg. maj. Luta Marin și Marin Popșca Căp., care pșu
procesul verbal din 29 Martie 1952 (anșat în copie) au in-
ventariat obiecte aflate în locșinta subșințatului.

11 Mi s-a dat în pșimire tor. Savu cu șă-șă act și mi-ș
au și-a șat acloș obiecte de șătu șpșă Comendășă,

2- A se cere pentru o adresă Direcției Apărării -
mărei M. S. S., să-mi prindea obiectele personale găsite
și inventariate prin Proas. Verbal de către Capone Ștef
după returnarea mea.

3- Să fie chemat Păunescu Petre ca să folosească și
mărea de teriorat obiectele cautate, pentru a actua prin
bună înțelegere contul.

4- Să-mi se prindea obiectele cautate lipsă față
de procesul verbal de inventariere. Mai mult, aici fiind
vorba și de arma și permisul de port armă de
vinătoare, cu care sunt ținut în evidență de către
Milită și eu nu am justificare. -

5- Să se stabilească cine mi-a luat din locuința ob-
iectele cautate și să-mi fie restituite - Știu fiind că
chiar mi-o au luat de către Lt. Col. Ștef. Capone Ștef
în seara zilei de 5 februarie 1952 - fără să neglijeze
locuința. -

Să luăm actiuni pentru pace!

cu J. Reșteruș

Cop. cu originalul.
Calvin R. J. Reșteruș

Nota:

Miercuri 17 ianuarie 1953
Predat personal Tor.
Capitan Zărnescu. -

Ministerul Afacerilor Interne
Direcția Generală Politică

Anexa Nr. 16

390

Bilet de Intrare

Col. I. Leptorescu Gheorghe cu un însoțitor Vănilăscu S.

Prin. Decret. Nr. 122154 eliberat la S.G.M. are permisiunea
de a se prezenta la Cabinetul Stărușii
Scopul însoțit

Scopul însoțit
(m) Indicație

Ora intrării 20 50

Ora ieșirii 0 20

Data 19.11.953

Semnatura

Conform cu originalul ss. Indicație

Col. G. Regimant

Nota Explicativă

Conform nepotrișnilor înțe cu ocazia predării
obiectelor se apartin Tor. Col. Elefterescu.

1) Utilajul de vânătoare a fost predat Tor. maior
Budișteanu în Tor. main Barbu în ziua de 28.04.52.

Există la mine nota sumară de Tor. mr. Budișteanu,
după cum se arată în copia atașată.

2) Lipsesc un port-feuille de piele moale cu
inițiala D. M. despre care am știu nimic deosebit
nu l-am găsit la mare în primire a inventarului.

3) Lipsesc una lădiță de plumb cu bruci pe care
am găsit-o în locuință. Am găsit în schimb
trei lăți, campane și una lădiță de lemn cu dispozi-
turi pentru scule de mănă care s-au predat
Tor. Col. Elefterescu.

Ion C. Savu

15.01.52.

Conform cu originalul
Colonel n. J. Elefterescu

Nota.

- 1) Una armă de vânătoare cu două țevi marci Steyr, calibru 12 m.m. seria 12.639.
- 2) Un port țe de piele culoare maron.
- 3) Una centură port centură pentru 20 cartușe.
- 4) Una țesută de armă de vânătoare, dublă, din, con une pentru brevet (glout).
- 5) Una geantă de piele, veche, tip vânătoare.
- 6) 221 (două sute douăzeci și una) cartușe vânătoare, calibru 12 m.m., diferite în circumscripții.
- 7) 58 (cincizeci și opt) tuburi goale cal. 12 m.m.
- 8) Permis de port armă Nr. 00 1690 / 1950 eliberat de C.M.B. pe numele Elieșteanu Iuanz din Str. C. D. Răuți Nr. 14.
- 9) Permis de vânătoare Nr. 34 137 / 1950 eliberat de Min. Silv. Divizia vânătoare, pe același nume.
- 10) O tonpație pentru muniții de muniții Nr. 252.170 / 1950 eliberată de C.M.B. pe același nume. —

Există nota originală, sunată de scriitorul
Mădăc pentru le-a ridicat în prezență cu Mr. Barbu.

Nota originală se află la subsemnatul. —

(M) C. Iovan

15.01.53

Conform cu Originalul
Cal. S. J. Iovan

R. Nr. 620 din 21 dec. 1954
Expeditor: Elefterescu G. Gheorghe
Destinat: M. A. I.
Data: 1954
Semnat: subscrisul Torol 1954

Torol 1954
Torol 1954

Copie Duce M. A. I. 392

Subscrisorul Elefterescu G. Gheorghe, colonel în rezervă,
pensionar M. A. I. dela 1 mai 1953, iar în prezent ofiter instructor în
Comitatul Organizării Raional - 1 mai -, al Asociației Voluntare pen-
tru Sprijinirea Operei Patriei, domiciliat în București St. C. A.
Rozette Nr. 44; (după cumstatutei Dps. următoarele:

1) la 5 februarie 1952, fiind în activitate și îndeplinind func-
țiunea de Consilier tehnic în Direcțiunea Intendenței M. A. I.,
mi s-a făcut o descindere domiciliară, pentru motive necunoscute
de mine până astăzi de către un colectiv de ofitieri și anume:

lt. Col. Catone Dumitru pe atunci șeful Comandamentului trupelor M. A. I.,
lt. Col. (atunci maior) Predescu Nicolae și Cpt. Calin Ion, dela
Cabinetul Ministrului Adjunct pentru Trupele M. A. I.

2) Descinderea a durat dela orele 10,30 până la orele 20,30, când
după ce mi s-au indicat un număr de diferite obiecte proprietate
personală am fost declarat reținut iar la intrarea din locuința mi
s-au luat cheile de către numiții ofitieri, fără să se plătească și să în-
termedieze proces verbal pentru această operațiune, fiind și eu locu-
iștii singuri, ne fiind căsătorit.

3) Rețineră subscrisului a durat până în ziua de 22 decembrie 1952,
când fiind pus în libertate și venind la domiciliu, am constatat că
locuința mea a fost ocupată în lipsă de către fostul maior Savu
Constantin, dela Cabinetul Ministrului Adjunct pentru Trupele M. A. I.,
se se stabilesc pe familie și de către un fost palatier al Mini-
sterului Săpătoriei Mărilor, anume Păunescu Petre, împreună cu o com-
plicită a sa, așezând mobilă și lucrurile mele, contra chi-
pșurilor decr. 65 și 78/1952.

4) Timp de două săptămâni am umblat pe drumuri marșând unde trebuia
și neputându-mi lua haine, lingerie sau vreun alt obiect personal
de care aveam absolute nevoie, întinut fostul maior Savu
Constantin, care le avea în primire, se fuge să-mi elibereze revă,
fără ordon scris dela M. A. I.

Tor. ministru Adj. M. A. I. Tâmbor / Evghenie București

5) După încheierea procesului, m-am adresat Comandantului
la M. Ministerului, prin tor. Director al Cadrelor, lt. Col. Popescu,
și pentru a rezolva rezolvarea pe teritoriul, m-am adresat Procuraturii
Militare, care a dat dispoziții ca imediat să mi se restituie
atât locuința, cât și înțeleg învenit.

6) După încheierea după atât la M. S. J. - maior Popescu Constantin
(Spătarul locativ) ca și la Ministerul Gospodăriei locale, mi s-a
eliberat o cameră prin evacuarea lui Păunice Petre și a con-
dăminii sale.

7) La 5 ianuarie 1953 mi s-a predat o parte din făină și lucruri,
iar la 15 ianuarie 1953, alta parte, de către fostul meu
Soru Constantin, pe care oarecum am reușit să mi lipson
multe alte obiecte.

La 17 ianuarie 1953, am reclamat prin cerere adresată
Procuraturii Militare - învinuindu-l personal tor. procuror Cpt.
Eftimescu - că nu mi s-au restituit toate obiectele, iar
peu la unele din ele se restituie că sunt în stare de neputință.

8) În seara zilei de 19 februarie 1953, am fost chemat la Ca-
pitul tor. Ministrul Adjunct Bourcă Mihail, care în prezen-
ța mea, a dat ordin maiorului Barbu Ștefan, să mi se res-
tituie de către el și maiorul Popescu Constantin, atât restul
de obiecte ca și m-a restitui la Comandant, și să se mi
dispără din locuință, și înțelegându-i atenția mea învinuindu-l și pe
că trebuie să termine palomnera bătănie.

9) A doua zi, mi s-au predat restul de obiecte și m-a aflu
la Comandant; iar pe la dispoziție din locuință, mi-a pără-
să și nu mi s-au restituit și nici n-am fost dispăruți și ele
peu la valoric.

10) Într-o zi, obiectele dispărute de la domiciliu și aflu
și înțeleg utrologul de oraș, compus din: armă, cartuș,
permisul de port armă, autorizația de procurare muniției, per-
misul de vânzare, etc. pe care și parau în evidență muniției
și deci sunt acoperite, după o acțiune de pînă și pe la
după la M. S. J. și lăsat legătura cu maiorul Barbu Ștefan
Leșul Soru Juridic.

Acasta mi-a comunicat prin telefon la biroul de informa-
ție, că va veni și la mine să stăruie de vorbă.

N-a făcut așa și a terminat pe un mesaj, la Popescu
care mi-a comunicat că Leșul Soru, intrând într-un colț
tău, l-a autograt și i-a comunicat lui se am de spus.

și lângă Major dnta Marin din Căminul de Jos m. A. J.
12) Valoarea obiectelor arătate în tabel și care au fost mu-
trase din locuința în timpul detenției mele, după starea
lor de atunci și posibilitatea de înlocuire de astăzi, se
referă la suma de lei 7368. —

Torârșe (Munich), din cele arătate mai sus, rezultă că
cauzele morale și cele materiale sunt în mare măsură
vinsă și au fost a căutat din gâinire în locuința mea a trei
hărți albe, puse în loc, și de aceea pentru înlocuirea
stare, din timpul anilor de studii și care au rămas nepreluate
din cauza că n-am avut posibilitatea de ele, și o bătrână
analizată care însă pe cea purtătoare prin care, la-a născut și
astăzi pe două părți într-o debara și pe care pot să vă
disponați în cele obiecte neplătite, ne mulțumim cu suma de 24.
Nu se am de raportat prin rețineră cu suma fostului meu
Som Constant, dar nu văd păgubit și cu obiectele arătate
și mi-a-au astăzi și care obiecte sunt puse în loc din
calorii mele pentru care am plătit muncă și cheltuieli în decontul
celor 33 ani de serviciu.

Pentru după gubirni și, din cauza declarației de o mână și din
direct instanțelor de judecată respective, totuși ca fost opteracior al
m. A. J.ului până la pensionare, și astăzi ca opteracior al debara, m-am
gândit că pentru prestigiul uniformei, în-ori și bine să căpătăm
în fața instanțelor de judecată și în celelalte publice, chiar
opteracior superioră, înimură pentru cașmă și gilet.

În cauză de război și din cauza a dispuneri să se găsească de
Drs. pe cea mai potrivită, ca într-un termen în care lăsa să mi se
restituie obiectele care contra valoarea lor, ar fi în vedere că eu nu
am mai avut de a face și singura mea pentru înlocuirea în cău-
ta și în tot. Deosebită și din cauza de toate m. A. J. și
și nu mai sunt tineri și singura mea pentru omul, munții, pământ.

Astăzi cu toate acestea Tor. Munich, histonice și vârstă
Drs. la lepta activă pentru pace!

Colonel în rezervă J. Reptenau
București 30 decembrie 1944. —

Căpitan cu origines
Colonel J. Reptenau

35
40
Copia anexa nr. 18 394

Onorabile Ministru,

Selecționatul Colonel în rezervă Elefterescu al. Iuonș.
pensionar și ofiter instructor în Comitetul organizației Război
1 mai al Asociației Volontare pentru Sprijinirea Opărilor
Pătri, domiciliat în Buc. Str. C. D. Război nr. 44;

Respectuos revin la memoriu cu potențial personal
în achitat dvs. cu conștientizarea recomandată nr. 620 din 21.12.54,
rugându-vă să binevoiți a dispune să mi se comunice
întârzierea luată cu privire la sumă mea.

La luptă activă pentru pace.

Col. rez. l. m. Elefterescu al. Iuonș.

Prin urmare 24.03.55.

R. nr. 866 din 24.03.55.

Indicații speciale A.R.

Expeditor Elefterescu

Destinatar M. A. I.

Se înv. în îndrum. pol. T. 24.03.55.

Ministerul Afacerilor Interne

Onor. ministru alpinet Tănuș Eugeniu

Prin urmare.

Copie cu originalul

Col. r. J. Elefterescu

Ministerul Afacerilor Interne
Nr. 0172.175 din 16 Apr. 1955

este

Elefterescu Iacov

Str. C. A. Rexti Nr. 44, raionul 1 Mai
București

400
Copie anexa Nr. 19
395

La memoriul dr. avocat tor. ministru, vă facem cunoscut că
permisul de port armă, permisul de vîntoare și autorizația pentru
cumpărare de muniții, au fost înaintate D. G. 001. pentru a vă aseta
din evidență. Restituiră scrisii de vîntoare nu vi s-a aprobat, pe
baza declarației date de dr. în februarie 1953 precum să renunțați
la arma de vîntoare și nu buști nici un fel de prutește.

În ceea ce privește restul obiectelor reclamate, întrucît sînt
Borbu Ștefan, sînt în loca Cauteriu nu mai fac parte din M. A. I.
înseamnă că pentru soluționarea litigiului să vă adresati orga-
nelor de justiție. —

1 Director

in Moloni probabil.

(conf. cu originalul
Col. o. J. Reșteruș

A.V.S.A.P.

Consiliul Raional 1 Mai
Str. Scrovei Nr. 21

Anua Nr. 20

396

Nr. 4/4 Februarie 1962
Orasul Bucuresti.

Adeverinta

Se adevereste de noi prin prezenta, ca Tot. Col. nr.
Eldifrescu Al. Iuanuz domiciliat in Bucuresti, Str.
C.A. Rosetti Nr. 44 Raional 1 Mai a fost instructor activist
voluntar al A.V.S.A.P. in cadrul Consiliului Raional 1 Mai
de la data de 1 iulie 1954 pînă la data de 10 februarie 1962.

In perioada in care a activat p-a activat foarte
bine de parcamile primite din partea Consiliului Raional.

Doapt pentru care am eliberat prezenta adeverinta
pentru a-i servi la nevoie.

Presedintele Consiliului Raional A.V.S.A.P.
Comisar Militar al Raionalui 1 Mai

Lt. Col. (m) Tuccan Ghorghe
Lipici

Conform cu opinia
Calor. J. I. I. I. I.

Nr. _____
Din 20.05.1969

N O T A

- privind pe PREDĂ GHEORGHE din Galați, str. Toporașului nr.1.

PREDĂ GHEORGHE, s-a adresat cu un memoriu conducerii partidului, în care arată că deși și-a adus o contribuție importantă la acțiunea de zădărniciere a planului de evaziune din țară, în anul 1947, a grupului MANIU - MIHALACHE și apoi la judecarea și condamnarea acestora, totuși el a fost neîndreptățit, deoarece nu numai că nu i-au fost recunoscute meritele respective, dar de atunci a avut de "suferit" din punct de vedere moral și material.

Din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

În anul 1947, în timp ce era adjutant-aviator în cadrul Comandamentului forțelor aeriene militare, Grupul de transport - aero Giulești - București, PREDĂ GHEORGHE s-a cunoscut cu inginerul POPESCU GHEORGHE din București, care se găsea în acea perioadă în anturajul grupului MANIU - MIHALACHE și urmăreau să intre în relații cu aviatori, pentru a le facilita fuga în străinătate.

După ce s-au cunoscut, inginerul POPESCU GHEORGHE i-a propus aviatorului PREDĂ GHEORGHE să procure un avion și împreună cu "oameni mari" din conducerea P.N.T. să fugă în străinătate.

Despre propunerea făcută de către inginerul POPESCU GHEORGHE, aviatorul PREDĂ GHEORGHE, împreună cu aviatorul-adjutant LUSTIG ROMULUS, au informat organele de partid și de stat în drept de la care au primit deslegare de a o "accepta" și în consecință ei (cei doi piloți), împreună cu organele de siguranță, să acționeze pentru zădărnicierea planului de evaziune și prinderea grupului de fugari.

Astfel că, în dimineața zilei de 14 iulie 1947, în timp ce grupul de fugari (P.N.T-iști și legionari) începuseră a se imbarca în cele două avioane sosite cu piloții PREDĂ și LUSTIG pe

aerodromul de la Tămădău, ei au fost surprinși de organele siguranței, care i-au arestat și condus la sediul respectiv pentru cercetări.

Pentru a nu se desconfia acțiunea de prindere și arestare a grupului de fugari, odată cu aceștia au fost arestați și supuși anchetei (timp de 7-8 luni de zile) și piloții PREDA și LUSTIG.

După terminarea cercetărilor, atît grupul de fugari, cît și cei doi piloți, au fost trimiși în judecata Tribunalului militar București, care reținîndu-le în sarcină săvîrșirea "infracțiunii de tentativă de trecere frauduloasă a frontierei de stat", prin sentința nr.2250 din 23 decembrie 1947, i-a condamnat și pe aviatorii PREDA și LUSTIG la cîte doi ani închisoare corecțională cu suspendarea executării pedepsei. Referitor la această condamnare, în evidențele M.A.I. sînt făcute mențiuni din care rezultă că ulterior PREDA GHEORGHE a fost reabilitat de drept.

În concluzie, din verificarea efectuată în cazul PREDA GHEORGHE, se evidențiază contribuția deosebită pe care acesta a avut-o în prinderea, judecarea și condamnarea celor din grupul de fugari MANIU - MIHALACHE.

Împrejurările care au condus la măsura reținerii și apoi a condamnării lui PREDA GHEORGHE, cît și faptul că după proces foștii lui comandanți, elemente provenite din vechea armată, nu-l mai "agreau", deseori îl șicanau prin insulte și epitete, bănuindu-l a fi unul din pricina căruia au fost demascați cei din grupul de fugari, au avut influență negativă asupra lui, afectîndu-l moralmente. Pentru refacerea moralului său, cît și în semn de prețuire față de contribuția ce a avut-o în acțiunea descrisă mai sus, propunem a i se acorda lui PREDA GHEORGHE o distincție a Republicii Socialiste România.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la concluziile și propunerile rezultate din verificarea aspectelor sesizate în memoriul său de către PREDA GHEORGHE.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

N O T A

=====

- privind pe numitul PREDA C. GHEORGHE.

Sus-numitul printr-un memoriu adresat conducerii partidului, arată că deși și-a adus o contribuție importantă la acțiunea de zădărniciere a planului de evaziune din țară în anul 1947 a grupului MIHALACHE - GAFENCU, totuși datorită unor nedreptăți ce i s-au făcut ulterior, a avut de suferit moral și material, fapt pentru care solicită a i se satisface "dacă este posibil", următoarele :

1. Să fie declarat membru al P.C.R.;
2. Să fie avansat la gradul de colonel activ și de preferință în orașul Galați în cadrul Comisariatului militar.
3. Să i se confere o distincție pentru actul respectiv.
4. Dacă este posibil, să fie pensionat în raport de situația sa actuală.
5. Să i se anuleze condamnarea de 2 ani.
6. Să i se restituie mamei sale PREDA ECATERINA, pensia ce i-a fost suspendată în perioada 1959 -1966.

Din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului și din discuțiile avute cu colonel IORGA MARIN, inspector șef al Inspectoratului de securitate județean Galați și colonel de miliție LUSTIG ROMULUS din Inspectoratul general al miliției, au rezultat următoarele :

PREDA GHEORGHE s-a născut la 11 iunie 1921 în orașul Galați, județul Galați, fiul lui Călin și Ecaterina.

În anul 1947, luna iulie, în timp ce era adjutant -

./..

aviator în cadrul Grupului de transport - aero Giulești - București, ce aparținea Comandamentului Forțelor aeriene militare, PREDĂ GHEORGHE a cunoscut prin intermediul unui soldat din unitatea sa, nepoata inginerului POPESCU GHEORGHE din București.

În acea perioadă, ing. POPESCU GHEORGHE se găsea în anturajul grupului MANIU - MIHALACHE - GAFENCU și căutau cu orice preț să intre în relații cu aviatorii, pentru a le facilita fuga din țară în străinătate.

Ing. POPESCU GHEORGHE auzind de la nepoata sa că a cunoscut un aviator, i-a cerut acesteia să i-l prezinte sau să-i spună unde face serviciu, întrucât dorește să intre în relații cu el.

La scurt timp (3-4 zile) ing. POPESCU GHEORGHE s-a dus la Aeroportul Giulești - ca fiind trimis din partea nepoatei sale - pentru a-l cunoaște personal pe aviatorul adjutant PREDĂ GH. și a stabili împreună relații de prietenie.

Ajunș la Aeroportul Giulești, ing. POPESCU GHEORGHE a reușit să-l găsească pe aviatorul PREDĂ GHEORGHE și întrucât locul și timpul nu le-a permis să discute mai mult, sau înțeles ca aviatorul să-i facă o vizită la domiciliu, în care sens i-a dat și adresa. După circa 2 zile, aviatorul PREDĂ GHEORGHE a făcut o vizită la domiciliu inginerului POPESCU GHEORGHE, cu care ocazie s-au cunoscut mai îndeaproape și au purtat mai multe discuții.

Printre problemele discutate, ing. POPESCU GHEORGHE i-a propus aviatorului PREDĂ GHEORGHE, să procure un avion și împreună cu alți "patrioți", "oameni mari" din conducerea P.N.T., să fugă peste graniță. După ce a ascultat propunerile ing. POPESCU GHEORGHE, fără însă a-i da vreo replică de moment, PREDĂ GHEORGHE i-a cerut să-i lase câteva zile pentru a studia modul cum poate duce la îndeplinire propunerea făcută, după care să se reîntâlnească pentru a stabili concret modul de acțiune.

A doua zi, după discuția avută cu ing. POPESCU GHEORGHE, aviatorul PREDĂ GHEORGHE s-a prezentat la unitate și a mers la aviatorul adjutant LUSTIG ROMULUS - pe atunci locțiitor al șefului E.C.P. și locțiitor politic al unei escadrile de aviație din unitate - cărui i-a adus la cunoștință propunerile ce i le făcuse sus-numitul inginer.

2101
La rîndul său, aviatorul LUSTIG ROMULUS - care era membru de partid - i-a propus lui PREDA GHEORGHE să nu întreprindă nimic pînă nu vor stabili ce au de făcut. Apoi LUSTIG ROMULUS a mers la organizația de partid a Capitalei, unde a informat despre cele preconizate de grupul care vroia să fugă din țară. De la organizația de partid a Capitalei, LUSTIG ROMULUS a fost îndrumat să se prezinte la fostul șef al siguranței din M.A.I. pentru a-l informa despre intențiile ing. POPESCU GHEORGHE.

La siguranță, LUSTIG ROMULUS a fost instruit cum să procedeze în continuare, în care sens li s-a indicat să reia legăturile cu ing. POPESCU GHEORGHE și să-i comunice că acceptă propunerile făcute.

Cu prilejul unei a doua întîlniri cu ing. POPESCU - tot la domiciliul lui - PREDA GHEORGHE i-a prezentat și pe LUSTIG ROMULUS, ca pilot bun și "om de încredere" dispus și el să-i ajute și să fugă din țară.

După 3-4 întîlniri succesive între ing. POPESCU ROMULUS, aviatorii PREDA GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS, au fost perfectate în amănunțime măsurile ce trebuiau întreprinse pentru reușita acțiunii de trecere frauduloasă a frontierei de stat. Cu prilejul întîlnirilor, LUSTIG ROMULUS și PREDA GHEORGHE au cunoscut și pe ION MIHALACHE, GAFENCU CONSTANTIN, PENESCU FULVIA, LILY CARANDINO și alți membrii ai grupului ce urma să fugă în străinătate.

Din discuția avută cu LUSTIG ROMULUS, a reeșit că în perioada în care ing. POPESCU GHEORGHE a cunoscut pe PREDA GHEORGHE, acesta era oprit de la zbor, fiind pedepsit astfel, deoarece era stăpînit [redacted]. După ce însă s-a stabilit că PREDA GH. și LUSTIG ROMULUS să acționeze pentru zădărnicierea planului de a fugi din țară cei din grupul sus-menționat, atunci i s-a permis lui PREDA GHEORGHE să zboare din nou, în care sens a primit și un avion mai bun.

În zilele de 10-12 iulie 1947, pregătirile în vederea plecării frauduloase din țară a grupului MIHALACHE - GAFENCU, erau pe sfîrșite. Au fost fixate noi întîlniri între piloți și cei din grupul de fugari, atît la locuința ing. POPESCU GHEORGHE, cît și la restaurant, unde s-au stabilit ultimele "amănunte", în legătură cu locul și ziua de zbor, modalitatea ajungerii acolo etc. Astfel că în ziua de 13 iulie, dimineața, atît piloții cît și o parte din cei care urmau să fugă din țară, au mers și au recunoscut terenul de la Tămădău, de unde urmau să decoleze avioanele în ziua de 14 iulie 1947.

./..

402

Ultima întâlnire a avut loc în seara zilei de 13 iulie 1947, la un restaurant din bulevardul 1 Mai (fost Filantropia), unde s-a stabilit plecarea și sosirea la aeroport în jurul orei 6,00 dimineța.

În dimineța zilei de 14 iulie 1947, în jurul orei 6,00 în timp ce avioanele pilotate de PREDĂ GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS au aterizat pe terenul de la Tămădău, au găsit membrii grupului MIHALACHE - GAFENCU, care sosiseră acolo mai înainte, conform înțelegerii stabilite anterior. După ce avioanele au aterizat, cei din grupul de fugari s-au deplasat (din locul unde stăteau ascunși), către acestea și au început îmbarcarea. În acel moment și-a făcut apariția - conform înțelegerii prealabile - și organele siguranței, care au somat prin focuri de armă pe cei din avioane să coboare, după care i-a arestat și condus la sediul siguranței pentru cercetări.

În memoriul său, adresat conducerii partidului nostru, PREDĂ GHEORGHE arată că în timp ce au fost somați și au coborât din avion, pe terenul de la Tămădău, ar fi fost împușcat în piciorul stâng de către legionarul ILIE LAZAR care coborise și el din avion. Din discuția avută cu colonel LUSTIG ROMULUS, rezultă că un asemenea eveniment nu a avut loc, deoarece ILIE LAZAR fugise din avion într-un lan cu porumb, printre primii. În plus, colonelul LUSTIG a relatat că în timpul de 7-8 luni cât a stat reținut împreună cu PREDĂ GHEORGHE, nu a discutat și nici nu a observat că acesta ar fi fost împușcat în picior.

Pentru a nu se desconfia acțiunea de prindere și arestare a grupului de fugari, odată cu aceștia au fost arestați și supuși (timp de 7-8 luni) anchetei și piloții PREDĂ GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS.

După terminarea cercetărilor, prin dos. nr. 6008/1947, întregul grup de fugari și cei doi piloți, au fost trimiși în judecata Tribunalului militar București, pentru săvârșirea infracțiunii de "tentativă de trecere frauduloasă a frontierei de stat".

Judecând procesul, Tribunalul militar București, prin sentința nr. 2250 din 23 decembrie 1947, a condamnat, în afară de cei din grupul de fugari, și pe PREDĂ GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS la cîte doi ani închisoare corecțională, cu suspendarea executării pedepsei, conform art. 65 cod penal (în vigoare atunci). După ce au fost cercetați și judecați, PREDĂ GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS s-au întors la unitatea militară de aviație din care au făcut parte

Înainte de arestare, unde PREDĂ GHEORGHE a îndeplinit pînă în anul 1950 funcția de șef al biroului cadre. Tot în anul 1950, PREDĂ GHEORGHE a fost mutat mai întîi la Școala de aviație Focșani, iar după 3 luni, la cerere, a fost mutat la Școala de specialiști aviație Galați. În urma unor divergențe avute cu comandantul Școlii de aviație Galați - lt.col.TARNAUCEANU TEODOR, la 3 noiembrie 1951 PREDĂ GHEORGHE a fost mutat la o școală regimentară din București. Divergențele avute cu comandantul său, lt.col.TARNAUCEANU TEODOR au fost calificate de acesta ca fiind "ofensă la adresa superiorului", în care sens l-a acționat pe PREDĂ GHEORGHE în judecată. (PREDĂ GHEORGHE îi spusese într-o ședință lui TARNAUCEANU TEODOR că are concepții din vechea armată și se poartă dur cu subalternii). Astfel că la 14 septembrie 1952, PREDĂ GHEORGHE a fost judecat de Tribunalul militar București, care prin sentința nr.29/1952, l-a condamnat la 6 luni închisoare corecțională, pe care a executat-o în întregime.

Pe baza celei de a doua condamnări, PREDĂ GHEORGHE a fost scos din cadrele active ale forțelor armate, cu gradul de soldat.

Din datele ce le deținem în legătură cu timpul cît PREDĂ GHEORGHE a fost în serviciul forțelor armate, rezultă următoarele:

- În perioada 1933 - 1939 a fost copil de trupă în cadrul Flotilei a 3-a de aviație Galați. În această perioadă a lucrat ca ucenic la reparat motoare de avion, absolvind și o școală profesională de 4 ani.

- Din anul 1939 și pînă în anul 1943, a fost trecut din poziția de copil - trupă, în cea de ostaș în termen, satisfăcînd stagiul militar. În același timp, a urmat școala de pilotaj civil de pe lîngă C.F.R. Galați, obținînd în 1941 brevetul de pilot clasa I-a.

- În anul 1941, a intrat în școala militară de pilotaj Tecuci și apoi la Buzău, pe care a absolvit-o la 1 septembrie 1943, fiind avansat la gradul de adjutant stagiar și repartizat la Flotila 3 informații Buzău.

- La 16 noiembrie 1943, a fost mutat la Flotila de Hidroaviație Constanța, escadrila 102, în cadrul căreia a efectuat zboruri de informații pe mare pînă la 23 August 1944. După această dată, a îndeplinit funcția de pilot și translator pe lîngă Comandamentul sovietic din Constanța pînă la 11 ianuarie 1945 cînd a fost mutat la escadrila 114 în Cehoslovacia, unde a îndeplinit

404

misiuni de luptă și de informații pe frontul de vest pînă la terminarea războiului.

- Reîntors de pe front, a fost repartizat la Comandamentul forțelor aeriene militare București, executînd diferite zboruri în țară, pînă în anul 1952, cînd a fost trecut în rezervă, din motivele și în condițiile menționate mai sus.

Pentru perioada cît a servit în forțele armate, PREDA GHEORGHE a primit următoarele distincții : " Virtutea militară", "Virtutea aeronautică", clasa "Crucea de aur"; "Victoria U.R.S.S"; "Eliberarea de sub jugul fascist".

În prezent PREDA GHEORGHE lucrează la "Antrepozitul frigorific" Serdaru din Galați, unde îndeplinește funcția de revizor gestiune, fiind retribuit cu un salariu brut de 1450 lei lunar. Preda Gheorghe locuiește în orașul Galați, strada Toporașului nr.1, împreună cu soția și soacra sa.

x x

x

În concluzie, din verificările efectuate, rezultă că PREDA GHEORGHE și-a adus o contribuție importantă la acțiunea de zădărniciere a planului de fugă peste graniță a celor din grupul MIHALACHE - GAFENCU și apoi la judecarea și condamnarea lor.

Considerăm însă că modul în care PREDA GHEORGHE a fost "stimulat" și "tratată" ulterior după proces, a avut o influență negativă asupra lui, ceea ce l-a afectat și moralicește. Poștii lui comandanți (printre care și lt.col.TARNAUCEANU TEODOR)-ofițeri din vechea armată - nu-l mai agreau pe PREDA GHEORGHE, deoarece îl bănuiau ca unul ce a "divulgat" acțiunea grupului de la Tămădău (în care a fost implicat și colonelul NEGRESCU ION) din care cauză deseori îl persecutau și în final i-au găsit și "motive" pe baza cărora a fost trimis în judecată, condamnat și scos din armată cu gradul de soldat.

În legătură cu problemele din memoriul său, pe care PREDA GHEORGHE cere a-i fi rezolvate, propunem următoarele :

1. Să fie îndrumat, dacă dorește, a se adresa organizației de partid din întreprinderea unde lucrează, care este competentă în a analiza dacă merită a fi primit în rîndurile partidului (nu declarat membru al partidului, așa cum el cere în memoriu).

a) să i se comunice că nu mai poate fi reîncadrat în forțele armate, dată fiind lipsa îndelungată din rîndurile acestora (peste 16 ani), precum și vîrsta ce-o are (48 ani).

./..

b) Să i se comunice că nu poate fi pensionat, deoarece nu îndeplinește condițiile legale;

c) Referitor la condamnarea de 2 ani închisoare corecțională, dată la 23 decembrie 1947 prin sentința nr.2250 de către Tribunalul militar București, din verificările efectuate în evidența organelor M.A.I., rezultă că a fost reabilitat, fără însă a se specifica și baza legală a acesteia (dacă a fost reabilitat din oficiu sau în baza unei hotărâri judecătorești, așa cum prevedea codul penal în vigoare atunci, la art.175). Dată fiind această situație, în cazul în care el nu a cerut și nu a fost reabilitat, să fie îndrumat să se adreseze organelor de justiție, în vederea obținerii reabilitării pentru ambele condamnări.

d) În ce privește pe mama sa, din verificările efectuate a reeșit că în perioada anilor 1959 - 1967, nu a mai primit pensia, deoarece potrivit prevederilor legale în vigoare atunci, i-a fost sistată pe motivul că soțul ei a făcut parte din poliție (comisar) în perioada anilor 1920 - 1936. Începând însă din anul 1967, PREDĂ ECATERINA (mama) a fost repusă din nou în drepturile de pensie de urmaș și conform H.C.M. nr.2361 din 25 octombrie 1966, primește 286 lei lunar, fiind ajutată în același timp și de fiul său.

2. Având în vedere contribuția adusă de PREDĂ GHEORGHE la prinderea și judecarea celor din grupul MANIU - MIHALACHE acum 22 de ani și că pentru actul său nu a fost stimulat, propunem să i se acorde o distincție a Republicii Socialiste România.

PRIM-VICEPREȘINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

Nr. _____

Din _____ 1969

N O T A
=====

- privind pe PREDĂ GHEORGHE din
Galați, str. Toporașului nr.1.

PREDĂ GHEORGHE, s-a adresat cu un memoriu conducerii partidului, în care arată că deși și-a adus o contribuție importantă la acțiunea de zădărniciere a planului de evaziune din țară, în anul 1947, a grupului MANIU - MIHALACHE și apoi la judecarea și condamnarea acestora, totuși el a fost neîndreptățit, deoarece nu numai că nu i-au fost recunoscute meritele respective, dar de atunci a avut de "suferit" din punct de vedere moral și material.

Din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

În anul 1947, în timp ce era adjutant-aviator în cadrul Comandamentului forțelor aeriene militare, Grupul de transport - aero Giulești - București, PREDĂ GHEORGHE s-a cunoscut cu inginerul POPESCU GHEORGHE din București, care se găsea în acea perioadă în anturajul grupului MANIU - MIHALACHE și urmăreau să intre în relații cu aviatori, pentru a le facilita fuga în străinătate.

După ce s-au cunoscut, inginerul POPESCU GHEORGHE i-a propus aviatorului PREDĂ GHEORGHE să procure un avion și împreună cu "oameni mari" din conducerea P.N.T. să fugă în străinătate.

Despre propunerea făcută de către inginerul POPESCU GHEORGHE, aviatorul PREDĂ GHEORGHE, împreună cu aviatorul-adjutant LUSTIG ROMULUS, au informat organele de partid și de stat în drept de la care au primit deslegare de a o "accepta" și în consecință ei (cei doi piloți), împreună cu organele de siguranță, să acționeze pentru zădărnicierea planului de evaziune și prinderea grupului de rugari.

Astfel că, în dimineața zilei de 14 iulie 1947, în timp ce grupul de fugari (P.N.T-iști și legionari) începuseră a se imbarca în cele două avioane sosite cu piloții PREDĂ și LUSTIG pe

aerodromul de la Tămădău, ei au fost surprinși de organele siguranței, care i-au arestat și condus la sediul respectiv pentru cercetări.

Pentru a nu se desconfia acțiunea de prindere și arestare a grupului de fugari, odată cu aceștia au fost arestați și supuși anchetei (timp de 7-8 luni de zile) și piloții PREDA și LUSTIG.

După terminarea cercetărilor, atât grupul de fugari, cât și cei doi piloți, au fost trimiși în judecata Tribunalului militar București, care reținându-le în sarcină săvârșirea "infracțiunii de tentativă de trecere frauduloasă a frontierei de stat", prin sentința nr.2250 din 23 decembrie 1947, i-a condamnat și pe aviatorii PREDA și LUSTIG la cîte doi ani închisoare corecțională cu suspendarea executării pedepsei. Referitor la această condamnare, în evidențele M.A.I. sînt făcute mențiuni din care rezultă că ulterior PREDA GHEORGHE a fost reabilitat de drept.

În concluzie, din verificarea efectuată în cazul PREDA GHEORGHE, se evidențiază contribuția deosebită pe care acesta a avut-o în prinderea, judecarea și condamnarea celor din grupul de fugari MANIU - MIHALACHE.

Împrejurările care au condus la măsura reținerii și apoi a condamnării lui PREDA GHEORGHE, cît și faptul că după proces foștii lui comandanți, elemente provenite din vechea armată, nu-l mai "agreau", deseori îl șicanau prin insulte și epitete, bănuindu-l a fi unul din pricina căruia au fost demascați cei din grupul de fugari, au avut influență negativă asupra lui, afectîndu-l moralmente. Pentru refacerea moralului său, cît și în semn de prețuire față de contribuția ce a avut-o în acțiunea descrisă mai sus, propunem a i se acorda lui PREDA GHEORGHE o distincție a Republicii Socialiste România.

Alăturat anexăm o notă documentară care se referă la concluziile și propunerile rezultate din verificarea aspectelor sesizate în memoriul său de către PREDA GHEORGHE.

PRESEDINTELE
CONSILIULUI SECURITATII STATULUI

Ion Stănescu

N O T A

=====

- privind pe numitul PREDA C. GHEORGHE.

Sus-numitul printr-un memoriu adresat conducerii partidului, arată că deși și-a adus o contribuție importantă la acțiunea de zădărniciere a planului de evaziune din țară în anul 1947 a grupului MIHALACHE - GAFENCU, totuși datorită unor nedreptăți ce i s-au făcut ulterior, a avut de suferit moral și material, fapt pentru care solicită a i se satisface "dacă este posibil", următoarele :

1. Să fie declarat membru al P.C.R.;
2. Să fie avansat la gradul de colonel activ și de preferință în orașul Galați în cadrul Comisariatului militar.
3. Să i se confere o distincție pentru actul respectiv.
4. Dacă este posibil, să fie pensionat în raport de situația sa actuală.
5. Să i se anuleze condamnarea de 2 ani.
6. Să i se restituie mamei sale PREDA ECATERINA, pensia ce i-a fost suspendată în perioada 1959 -1966.

Din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului și din discuțiile avute cu colonel IORGA MARIN, inspector șef al Inspectoratului de securitate județean Galați și colonel de miliție LUSTIG ROMULUS din Inspectoratul general al miliției, au rezultat următoarele :

PREDA GHEORGHE s-a născut la 11 iunie 1921 în orașul Galați, județul Galați, fiul lui Călin și Ecaterina.

În anul 1947, luna iulie, în timp ce era adjutant -

aviator în cadrul Grupului de transport - aero Giulești - București, ce aparținea Comandamentului Forțelor aeriene militare, PREDA GHEORGHE a cunoscut prin intermediul unui soldat din unitatea sa, nepoata inginerului POPESCU GHEORGHE din București.

În acea perioadă, ing. POPESCU GHEORGHE se găsea în anturajul grupului MANIU - MIHALACHE - GAFENCU și căutau cu orice preț să intre în relații cu aviatorii, pentru a le facilita fuga din țară în străinătate.

Ing. POPESCU GHEORGHE auzind de la nepoata sa că a cunoscut un aviator, i-a cerut acesteia să i-l prezinte sau să-i spună unde face serviciu, întrucât dorește să intre în relații cu el.

La scurt timp (3-4 zile) ing. POPESCU GHEORGHE s-a dus la Aeroportul Giulești - ca fiind trimis din partea nepotei sale - pentru a-l cunoaște personal pe aviatorul adjutant PREDA GH. și a stabili împreună relații de prietenie.

Ajunzând la Aeroportul Giulești, ing. POPESCU GHEORGHE a reușit să-l găsească pe aviatorul PREDA GHEORGHE și întrucât locul și timpul nu le-a permis să discute mai mult, sau înțeles ca aviatorul să-i facă o vizită la domiciliu, în care sens i-a dat și adresa. După circa 2 zile, aviatorul PREDA GHEORGHE a făcut o vizită la domiciliu inginerului POPESCU GHEORGHE, cu care ocazie s-au cunoscut mai îndeaproape și au purtat mai multe discuții.

Printre problemele discutate, ing. POPESCU GHEORGHE i-a propus aviatorului PREDA GHEORGHE, să procure un avion și împreună cu alți "patrioți", "oameni mari" din conducerea F.N.T., să fugă peste graniță. După ce a ascultat propunerile ing. POPESCU GHEORGHE, fără însă a-i da vreo replică de moment, PREDA GHEORGHE i-a cerut să-i lase câteva zile pentru a studia modul cum poate duce la îndeplinire propunerea făcută, după care să se reîntâlnească pentru a stabili concret modul de acțiune.

A doua zi, după discuția avută cu ing. POPESCU GHEORGHE, aviatorul PREDA GHEORGHE s-a prezentat la unitate și a mers la aviatorul adjutant LUSTIG ROMULUS - pe atunci locțiitor al șefului E.C.P. și locțiitor politic al unei escadrile de aviație din unitate - cărui i-a adus la cunoștință propunerile ce i le făcuse sus-numitul inginer.

La rîndul său, aviatorul LUSTIG ROMULUS - care era membru de partid - i-a propus lui PREDA GHEORGHE să nu întreprindă nimic pînă nu vor stabili ce au de făcut. Apoi LUSTIG ROMULUS a mers la organizația de partid a Capitalei, unde a informat despre cele preconizate de grupul care vroia să fugă din țară. De la organizația de partid a Capitalei, LUSTIG ROMULUS a fost îndrumat să se prezinte la fostul șef al siguranței din M.A.I. pentru a-l informa despre intențiile ing. POPESCU GHEORGHE.

La siguranță, LUSTIG ROMULUS a fost instruit cum să procedeze în continuare, în care sens li s-a indicat să reia legăturile cu ing. POPESCU GHEORGHE și să-i comunice că acceptă propunerile făcute.

Cu prilejul unei a doua întîlniri cu ing. POPESCU - tot la domiciliul lui - PREDA GHEORGHE i-a prezentat și pe LUSTIG ROMULUS, ca pilot bun și "om de încredere" dispus și el să-i ajute și să fugă din țară.

După 3-4 întîlniri succesive între ing. POPESCU ROMULUS, aviatorii PREDA GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS, au fost perfectate în amănunțime măsurile ce trebuiau întreprinse pentru reușita acțiunii de trecere frauduloasă a frontierei de stat. Cu prilejul întîlnirilor, LUSTIG ROMULUS și PREDA GHEORGHE au cunoscut și pe ION MIHALACHE, GAFENCU CONSTANTIN, PENESCU FULVIA, LILY CARANDINO și alți membrii ai grupului ce urma să fugă în străinătate.

Din discuția avută cu LUSTIG ROMULUS, a reeșit că în perioada în care ing. POPESCU GHEORGHE a cunoscut pe PREDA GHEORGHE, acesta era oprit de la zbor, fiind pedepsit astfel, deoarece era stăpînit [redacted]. După ce însă s-a stabilit că PREDA GH. și LUSTIG ROMULUS să acționeze pentru zădărnicierea planului de a fugi din țară cei din grupul sus-menționat, atunci i s-a permis lui PREDA GHEORGHE să zboare din nou, în care sens a primit și un avion mai bun.

În zilele de 10-12 iulie 1947, pregătirile în vederea plecării frauduloase din țară a grupului MIHALACHE - GAFENCU, erau pe sfîrșite. Au fost fixate noi întîlniri între piloți și cei din grupul de fugari, atît la locuința ing. POPESCU GHEORGHE, cît și la restaurant, unde s-au stabilit ultimele "amănunte", în legătură cu locul și ziua de zbor, modalitatea ajungerii acolo etc. Astfel că în ziua de 13 iulie, dimineața, atît piloții cît și o parte din cei care urmau să fugă din țară, au mers și au recunoscut terenul de la Tămădău, de unde urmau să decoleze avioanele în ziua de 14 iulie 1947.

./...

Ultima întâlnire a avut loc în seara zilei de 13 iulie 1947, la un restaurant din bulevardul 1 Mai (fost Filantropia), unde s-a stabilit plecarea și sosirea la aeroport în jurul orei 6,00 dimineța.

În dimineța zilei de 14 iulie 1947, în jurul orei 6,00 în timp ce avioanele pilotate de PREDA GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS au aterizat pe terenul de la Tămădău, au găsit membrii grupului MIHALACHE - GAFENCU, care sosiseră acolo mai înainte, conform înțelegerii stabilite anterior. După ce avioanele au aterizat, cei din grupul de fugari s-au deplasat (din locul unde stăteau ascunși), către acestea și au început imbarcarea. În acel moment și-a făcut apariția - conform înțelegerii prelabile - și organele siguranței, care au somat prin focuri de armă pe cei din avioane să coboare, după care i-a arestat și condus la sediul siguranței pentru cercetări.

În memoriul său, adresat conducerii partidului nostru, PREDA GHEORGHE arată că în timp ce au fost somați și au coborât din avion, pe terenul de la Tămădău, ar fi fost împușcat în piciorul stâng de către legionarul ILIE LAZAR care coborîse și el din avion. Din discuția avută cu colonel LUSTIG ROMULUS, rezultă că un asemenea eveniment nu a avut loc, deoarece ILIE LAZAR fugise din avion într-un lan cu porumb, printre primii. În plus, colonelul LUSTIG a relatat că în timpul de 7-8 luni cât a stat reținut împreună cu PREDA GHEORGHE, nu a discutat și nici nu a observat că acesta ar fi fost împușcat în picior.

Pentru a nu se desconfia acțiunea de prindere și arestare a grupului de fugari, odată cu aceștia au fost arestați și supuși (timp de 7-8 luni) anchetei și piloții PREDA GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS.

După terminarea cercetărilor, prin dos. nr. 6008/1947, întregul grup de fugari și cei doi piloți, au fost trimiși în judecata Tribunalului militar București, pentru săvîrșirea infracțiunii de "tentativă de trecere frauduloasă a frontierei de stat".

Judecînd procesul, Tribunalul militar București, prin sentința nr. 2250 din 23 decembrie 1947, a condamnat, în afară de cei din grupul de fugari, și pe PREDA GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS la cîte doi ani închisoare corecțională, cu suspendarea executării pedepsei, conform art. 65 cod penal (în vigoare atunci). După ce au fost cercetați și judecați, PREDA GHEORGHE și LUSTIG ROMULUS s-au întors la unitatea militară de aviație din care au făcut parte

Înainte de arestare, unde PREDA GHEORGHE a îndeplinit până în anul 1950 funcția de șef al biroului cadre. Tot în anul 1950, PREDA GHEORGHE a fost mutat mai întâi la Școala de aviație Focșani, iar după 3 luni, la cerere, a fost mutat la Școala de specialiști aviație Galați. În urma unor divergențe avute cu comandantul Școlii de aviație Galați - lt.col. TARNAUCEANU TEODOR, la 3 noiembrie 1951 PREDA GHEORGHE a fost mutat la o școală regimentară din București. Divergențele avute cu comandantul său, lt.col. TARNAUCEANU TEODOR au fost calificate de acesta ca fiind "ofensă la adresa superiorului", în care sens l-a acționat pe PREDA GHEORGHE în judecată. (PREDA GHEORGHE îi spusese într-o ședință lui TARNAUCEANU TEODOR că are concepții din vechea armată și se poartă dur cu subalternii). Astfel că la 14 septembrie 1952, PREDA GHEORGHE a fost judecat de Tribunalul militar București, care prin sentința nr.29/1952, l-a condamnat la 6 luni închisoare corecțională, pe care a executat-o în întregime.

Pe baza celei de a doua condamnări, PREDA GHEORGHE a fost scos din cadrele active ale forțelor armate, cu gradul de soldat.

Din datele ce le deținem în legătură cu timpul cât PREDA GHEORGHE a fost în serviciul forțelor armate, rezultă următoarele:

- În perioada 1933 - 1939 a fost copil de trupă în cadrul Flotilei a 3-a de aviație Galați. În această perioadă a lucrat ca ucenic la reparat motoare de avion, absolvind și o școală profesională de 4 ani.

- Din anul 1939 și până în anul 1943, a fost trecut din poziția de copil - trupă, în cea de ostaș în termen, satisfacind stagiul militar. În același timp, a urmat școala de pilotaj civil de pe lângă C.F.R. Galați, obținând în 1941 brevetul de pilot clasa I-a.

- În anul 1941, a intrat în școala militară de pilotaj Tecuci și apoi la Buzău, pe care a absolvit-o la 1 septembrie 1943, fiind avansat la gradul de adjutant stagiar și repartizat la Flotila 3 informații Buzău.

- La 16 noiembrie 1943, a fost mutat la Flotila de Hidro-aviație Constanța, escadrila 102, în cadrul căreia a efectuat zboruri de informații pe mare până la 23 August 1944. După această dată, a îndeplinit funcția de pilot și translator pe lângă Comandamentul sovietic din Constanța până la 11 ianuarie 1945 când a fost mutat la escadrila 114 în Cehoslovacia, unde a îndeplinit

misiuni de luptă și de informații pe frontul de vest până la terminarea războiului.

- Reîntors de pe front, a fost repartizat la Comandamentul forțelor seriene militare București, executând diferite zboruri în țară, până în anul 1952, când a fost trecut în rezervă, din motivele și în condițiile menționate mai sus.

Pentru perioada cât a servit în forțele armate, PREDĂ GHEORGHE a primit următoarele distincții: "Virtutea militară", "Virtutea aeronautică", clasa "Crucea de aur"; "Victoria U.R.S.S.", "Eliberarea de sub jugul fascișt".

În prezent PREDĂ GHEORGHE lucrează la "Antrepozitul frigorific" Sirdaru din Galați, unde îndeplinește funcția de revizor gestiune, fiind retribuit cu un salariu brut de 1450 lei lunar. Predă Gheorghe locuiește în orașul Galați, strada Toporașului nr.1, împreună cu soția și soacra sa.

x x

x

În concluzie, din verificările efectuate, rezultă că PREDĂ GHEORGHE și-a adus o contribuție importantă la acțiunea de zădărniciere a planului de fugă peste graniță a celor din grupul MIHALACHE - GAFENCU și apoi la judecarea și condamnarea lor.

Considerăm însă că modul în care PREDĂ GHEORGHE a fost "stimulat" și "tratată" ulterior după proces, a avut o influență negativă asupra lui, ceea ce l-a afectat și moralicește. Foștii lui comandanți (printre care și lt.col.TARNAUCEANU TEODOR)-ofițeri din vechea armată - nu-l mai agreau pe PREDĂ GHEORGHE, deoarece îl bănuiau ca unul ce a "divulgat" acțiunea grupului de la Tămădău (în care a fost implicat și colonelul NEGRESCU ION) din care cauză deseori îl persecutau și în final i-au găsit și "motive" pe baza cărora a fost trimis în judecată, condamnat și scos din armată cu gradul de soldat.

În legătură cu problemele din memoriul său, pe care PREDĂ GHEORGHE cere a-i fi rezolvate, propunem următoarele:

1. Să fie îndrumat, dacă dorește, a se adresa organizației de partid din întreprinderea unde lucrează, care este competentă în a analiza dacă merită a fi primit în rândurile partidului (nu declarat membru al partidului, așa cum el cere în memoriu).

a) să i se comunice că nu mai poate fi reîncadrat în forțele armate, dată fiind lipsa îndelungată din rândurile acestora (peste 16 ani), precum și vârsta ce-o are (48 ani).

./...

b) Să i se comunice că nu poate fi pensionat, deoarece nu îndeplinește condițiile legale;

c) Referitor la condamnarea de 2 ani închisoare corecțională, dată la 23 decembrie 1947 prin sentința nr.2250 de către Tribunalul militar București, din verificările efectuate în evidența organelor M.A.I., rezultă că a fost reabilitat, fără însă a se specifica și baza legală a acesteia (dacă a fost reabilitat din oficiu sau în baza unei hotărâri judecătorești, așa cum prevedea codul penal în vigoare atunci, la art.175). Dată fiind această situație, în cazul în care el nu a cerut și nu a fost reabilitat, să fie îndrumat să se adreseze organelor de justiție, în vederea obținerii reabilitării pentru ambele condamnări.

d) În ce privește pe mama sa, din verificările efectuate a reeșit că în perioada anilor 1959 - 1967, nu a mai primit pensie, deoarece potni vit prevederilor legale în vigoare atunci, i-a fost sistată pe motivul că soțul ei a făcut parte din poliție (comisar) în perioada anilor 1920 - 1936. Incepând însă din anul 1967, PREDĂ GHEORGHE (mama) a fost repusă din nou în drepturile de pensie de armă și conform H.C.M. nr.2361 din 25 octombrie 1966, primește 286 lei lunar, fiind ajutată în același timp și de fiul său.

2. Având în vedere contribuția adusă de PREDĂ GHEORGHE la prinderea și judecarea celor din grupul MANIU - MIHALACHE acum 22 de ani și că pentru actul său nu a fost stimulat, propunem să i se acorde o distincție a Republicii Socialiste România.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

N O T A R A P O R T

Privind pe FREDĂ C.GHEORGHE din
Galați, str. Toporașului nr.1.

Urmare la ordinul telefonic al tov.Lt.col.BOTH ION din 18.04.1969 privind situația lui FREDĂ GHEORGHE am studiat materialele existente la Inspectoratul nostru în legătură cu aceasta rezultând următoarele;

Sus-numitul între anii 1928-1932 a urmat 4 clase primare în orașul Chilia RSS.Moldovenească.

În anul 1933 împreună cu încă 2 frați au intrat copii de trupă cel în cauză fiind repartizat la Flotila 3 aviație Galați, unde a stat până în 1939.În acest timp a lucrat ca ucenic la atelierul de reparat motoare de avion urmînd în paralel și o școală profesională de 4 ani pe care a absolvit-o.

În 1939 a fost trecut din poziția copil de trupă în poziția de ostaș în termen satisfăcînd stagiul militar pînă în anul 1943.În acest timp a urmat școala de pilotaj civil de pe lângă CFR.Galați obținînd în 1941 brevetul de pilot gradul I și II pentru turism. În anul 1941 a intrat la școala militară de pilotaj Tecuci și apoi la Buzău pe care a absolvit-o la 1 septembrie 1943 fiind avansat la gradul de adjutant stagiar și repartizat la Flotila 3 informații Buzău.

La 16 noiembrie 1943 a fost mutat la Flotila de Hidroaviație Constanța Escadrila 102 unde a efectuat sboruri de informații pe mare pînă la 23 August 1944.După această dată a îndeplinit funcția de pilot și translator pe lângă comandamentul sovietic din Constanța pînă la 11 ianuarie 1945 cînd a fost mutat la escadrila 114 în Cehoslovacia îndeplinind misiuni de luptă și de informații pe frontul de vest pînă la terminarea războiului.

Reîntors de pe front a fost repartizat la Comandamentul Forțelor Aeriene Militare București executînd diferite zboruri în țară, timp în care a fost avansat la gradul de adjutant major.

La 14.VII.1947 a avut loc tentativa de evaziune a grupului de foști politicieni la descoperirea și prinderea cărora a contribuit efectiv. A stat reținut pînă în 1948 cînd după proces a fost repartizat la Comandamentul Forțelor Aeriene Militare lucrînd la Biroul cadre pînă în 1950 cînd a fost mutat la școala de aviație Focșani unde a îndeplinit funcția de șef birou cadre timp de 3 luni după care la cerere a fost mutat la școala de specialiști aviație Galați.

În urma unor divergențe cu comandantul școlii Galați la 3 noiembrie 1951 a fost mutat la o școală regimentară în București unde a îndeplinit funcția de comandant pluton, apoi de șef al gărzii.

La 14 septembrie 1952 a fost judecat de către tribunalul militar secția I-a București pentru înfracțiunea de ofensă superiorului și condamnat 6 luni închisoare corecțională pedeapsă ce a executat-o pînă la 12 februarie 1953. Odată cu condamnarea a fost scos din cadrele M.F.A. cu gradul de soldat.

În legătură cu motivele condamnării respectivului a rezultat că sus-numitul a adus unele critici comandantului său din acea vreme Lt.col.TARNAUCEANU și că l-a apostrofat pe acesta afirmînd că nu este atașat de subordonați și că aplică metode prusace.

Nu sîntem în posesia hotărîrii instanței de judecată care l-a condamnat și rezultă că aceasta s-ar afla în arhiva Tribunalului Militar București.

Nu reese de asemenea ca fapta pentru care a fost condamnat să fi fost amnistiată, grațiată, sau prescrisă, cel în cauză executînd pedeapsa.

În legătură cu înfracțiunea de ofensă a superiorului sus-numitul arată următoarele:

Într-o ședință cu caracter politico-educativ ce a avut loc la unitatea din Galați PREDĂ GHEORGHE a luat cuvîntul și a criticat atitudinea Lt.col.TARNAUCEANU TEODOR pe atunci

444
412

- 3 -

comandantul unității, arătînd că acesta nu este atașat față de subalterni, nu are spirit tovarășesc, întîrzie aproape zilnic de la programul unității etc.

Auzînd de criticile aduse comandantul unității l-a chemat pe PREDĂ GHEORGHE și l-a amenințat că o să ia măsuri pentru răzvrătirea sa luîndu-i o declarație în legătură cu afirmațiile făcute.

Ulterior așteptînd într-o dimineață geroasă cu militarii în formație pentru a da raportul și văzînd că Lt.col. TARNAUCEANU întîrzie, PREDĂ GHEORGHE s-a prezentat la comandant și i-a reproșat că oamenii stau afară înghețați și îl așteaptă. Comandantul i-a spus că fapta lui este o infracțiune ce se pedepsește penal și că va lua măsuri împotriva sa, fapt care de altfel s-a și întîmplat mai întîi fiind mutat disciplinar la școala regimentară din București, apoi fiind trimis în judecată tribunalului militar.

Sus-numitul susține că în timpul dezbaterilor i s-a pus în sarcină ca act de indisciplină și o intervenție pe care a făcut-o pe lingă o deputată în M.A.N. pentru a fi retrimis la Galați și că a fost întrebat dacă el este PREDĂ GHEORGHE care a contribuit la descoperirea și prinderea grupului de la "Tămădău".

În legătură cu NEGRESCU ION fost comandant al celui în cauză în timpul cazului de evaziune, sus-numitul cuhoaste numai faptul că într-adevăr respectivul a fost condamnat pentru tentativă de evaziune dar nu l-a mai văzut și nu știe nimic despre el.

În prezent PREDĂ GHEORGHE lucrează la Antrepozitul Frigorific Serdaru- Galați, unde îndeplinește funcția de revizor gestiune fiind retribuit cu un salariu brut de 1450 lei.

Locuiește împreună cu actuala soție și soacra sa [redacted] din 1968 în Galați str.Toporașului nr.1. Este necăsătorit din 1956 și nu are copii.

Ajută lunar pe mama sa PREDĂ ECATERINA cu suma de 150 - 200 lei .

Sus-numitul nu a avut și nu are pensie. Soția sa este casnică, iar soacra sa nu are pensie.

Mama sa PREDĂ ECATERINA locuiește singură în Galați str.1 Mai nr.75. În perioada 1957-1959 mama sa a primit

425
118

pensie de urmași în sumă de 125 lei lunar. În anul 1959 i s-a ridicat dreptul la pensie pe motivul că soțul său a fost comisar de poliție. Incepînd din anul 1967 a fost repusă din nou în drepturile de pensie de urmaș conform H.C.M. nr. 2361/25.X.1966 fixîndu-i-se suma de 286 lei lunar pe care a primește și în prezent.

Din datele ce le deținem rezultă că tatăl respectivului anume PREDĂ CALIN a fost de meserie plăpumar.

În anul 1916 a fost încorporat și apoi în continuare concentrat participînd la primul Război Mondial și fiind rănit în 1918 la mînă și la picior în luptele de la Mărășești.

După lăsarea la vatră a fost numit agent de poliție și apoi comisar în localitatea Chilia-RSS. Moldovenească prestînd serviciul respectiv pînă în anul 1936 cînd s-a îmbolnăvit de nervi și a fost internat în mai multe spitale decedînd în anul 1942. Nu rezultă despre acesta aspecte care ar interesa securitatea statului.

Tot din materialele existente rezultă că PREDĂ C. GHEORGHE a fost distins cu următoarele :

- "Virtutea militară".
- "Virtutea Aeronautică" clasa Crucea de aur".
- "Victoria U.R.S.S."
- "Eliberarea de sub jugul fascist".
- "Veteran al războiului antifascist".

Datele de mai sus au fost confruntate și completate prin discuție cu numitul PREDĂ C. GHEORGHE.

INSPECTOR SECT. II
Colonel

Iorga Marin

SEF BIROU

Cpt. *Francisco Manole*

Francisco Manole

scris 2 ex.
red. Francisco M.
dactilo. Bute G.

426
499

N O T A

Raportez:

Numitul FREDĂ GHEORGHE figurează în evidența Centru-
lui triere-d.șpeccerat ca este născut la 6 aprilie 1919 în
Galați, fiul lui Călin și Ecaterina, de profesie pilot.

La 10 iulie 1947 a fost arestat întrucît a încercat
să fugă cu avionul în străinătate.

Prin sentința nr.2250 din 12.XII.1947 a Tribunalului
militar - Secția I-a - a fost condamnat la 2 ani închisoare
corecțională cu suspendarea executării pedepsei, conform
art.65 Cod Penal.

Susnumitul este cunoscut în dosar anchetă nr.16153
compus din 3 volume (circa 780 file).

Acest dosar a fost trimis la Inspectoratul de secu-
ritate al jud.Teleorman la 31 martie 1969 cu adresa nr.303/
511928 ca urmare a telegramii trimisă de unitatea de mai sus
cu nr.B.T./30/9974 din 25 martie 1969.

Cpt. Andrei Gh.

Andrei Gh.

628

220

PREDAC.GH.

ms 1921 11 VI

Exlibris -

retirant 1946 7

11/6 621
509

Notă

Subsemnatul CPT. ANDREI GHEORGHE din

Dir. Triere Disp. Serv. Bir. 1 rog a mi se da

la consult dos. nr. DOS. ANCH. 16.153.

Dos. de anch. de mai sus privind pe Gafencu
Ct. si alti compus din 3 volume (circa 780 pte)
a fost trimis la Org. de sec. Telemara la 31/3/69
ca urmare a telepr. Nr. B.T. 130/997-4 din 25/3/69
In acest timp de Cpt. Dumitru la nr. 303/1928
Data 5.04.1969

Semnatura,

Cpt. Dumitru 3/69

NOTA. — După consultarea dos., ofițerul va cere restituirea notei

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
C A B I N E T

400
422
STRICT SECRET
Ex.nr. 2

Nr. _____
din _____ 1969

N O T A
=====

- privind pe MARINESCU G. DUMITRU, domiciliat în București, str. Daniel Bărceanu nr.10.

Prin mai multe memorii, adresate conducerii partidului și Consiliului Securității Statului, MARINESCU DUMITRU, contestând temeinicia motivelor care au stat la baza trecerii lui în rezervă din cadrele securității, solicită să se reanalizeze situația sa și să fie rechemat în cadrele active.

Din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului și din discuțiile avute cu unii ofițeri care l-au cunoscut și au lucrat cu sus-numitul, au rezultat următoarele :

MARINESCU DUMITRU s-a născut la 19 august 1925 în orașul Ploiești, județul Prahova, fiul lui Grigore și Maria.

La 1 iulie 1952, a fost încadrat în aparatul de securitate, cu gradul de maior și repartizat la actuala Direcție a XI-a, unde ca urmare a obținerii unor rezultate bune în muncă, a fost promovat până la funcția de adjunct șef serviciu și înaintat la gradul de locotenent colonel.

Pentru rezultatele obținute inițial în organizarea muncii, în îndeplinirea sarcinilor de serviciu, în pregătirea profesională a subordonaților, MARINESCU DUMITRU a fost și decorat în anul 1953 cu medalia " A zecea aniversare a Forțelor Armate ale R.S.R.", iar la 23 August 1954, cu medalia " Pentru servicii deosebite aduse în apărarea orânduirii de stat".

În activitatea sa profesională și îndeosebi după

./..

ce a fost promovat în funcție și grad, MARINESCU DUMITRU, a avut unele lipsuri și abateri de la principiile de muncă stabilite prin regulamente și instrucțiuni. Acestea au constat în principal în lipsa de interes pentru executarea întocmai a unor ordine ce le primea, în lipsa de principialitate și atitudine necorespunzătoare față de subordonați.

La cele arătate mai sus, s-au adăugat și unele lipsuri în caracterul său, privind atitudinea și felul de comportare față de colectivele în care a lucrat, din care cauză dese ori se creiau nemulțumiri în rîndul acestora. MARINESCU DUMITRU era un ofițer orgolios și ironic, jignează subalternii și superiorii săi, îi plăcea să se laude foarte mult cu funcțiile îndeplinite anterior venirii lui la securitate.

Datorită lipsurilor din educația personală, ca urmare a dezinteresului față de pregătirea politico-ideologică, MARINESCU DUMITRU a ajuns în mai multe situații să creeze și să se antreneze în bîrfă și mahalagisme la adresa conducerii unității și chiar a unor cadre din aparatul de partid.

Deși a fost ajutat de nenumărate ori, în aș lichida lipsurile, atât de conducerea profesională cît și de organizația de partid și aparatul politic al unității, MARINESCU DUMITRU a subestimat sprijinul ce i s-a acordat, era refractar la criticile ce i se făceau și nu accepta să fie controlat de organul de partid și conducerea profesională.

Pentru lipsurile din muncă și comportare, MARINESCU DUMITRU a fost pedepsit cu zile de arest la garnizoană, discutat de cîteva ori în adunările de partid și profesionale, sancționat de către organizația de bază cu "vot de blam", iar în notarea de serviciu pe anul 1958 s-a propus să fie trecut în rezervă. De menționat că însuși MARINESCU DUMITRU, cu prilejul luării la cunoștință a conținutului notării, a fost de acord cu aceasta, avînd însă "observații" doar asupra faptului că nu era de acord cu imputarea ce i s-a adus potrivit căreia ar fi avut o ținută necorespunzătoare față de unii tovarăși din conducerea de partid și că a manifestat pripeală și desconspirări în muncă.

Astfel că la 31 mai 1958 cu ocazia reducerilor de efective din M.A.I., a fost trecut în rezervă cu gradul de lt.colonel și MARINESCU DUMITRU.

După trecerea sa în rezervă, MARINESCU DUMITRU s-a angajat la uzina "23 August", inițial ca strungar, iar după absolvirea școlii tehnice de maiștri i s-a încredințat funcția de maestru.

În august 1960, MARINESCU DUMITRU a fost pus în discuția adunării generale a organizației de bază, care a hotărât excluderea lui din partid, pentru faptul că împreună cu alți colegi de serviciu, au întocmit și trimis la diverse organe de partid și de stat mai multe scrisori anonime, prin care aduceau calomnii și injurii atât conducătorilor uzinei, cât și unor tovarăși cu funcții de răspundere din conducerea de partid și de stat.

Situația de mai sus a fost verificată și cercetată de Colegiul de partid al fostului Comitet orășenesc de partid București, care după primirea unor memorii făcute de sus-numitul, a confirmat sancțiunea de excluderea lui din partid în ianuarie 1963.

În iulie 1963, MARINESCU DUMITRU a fost transferat la "Fabrica de cabluri și materiale electrice", unde în martie 1967 a fost primit din nou membru de partid, iar în prezent îndeplinește funcția de tehnician I la I.S.C.E. "Metal-import".

Având în vedere cele relatate mai sus, cât și faptul că MARINESCU DUMITRU are vârsta de 44 ani și nu are studiile superioare completate, propunem să i se comunice că nu poate fi rechemat în cadrele active ale Consiliului Securității Statului.

PRESEDINTELE CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI

Ion Stănescu

N O T A

=====

Printr-un memoriu adresat Consiliului Securității Statului, APOSTOL PAVEL solicită să se cerceteze motivele care au stat la baza arestării lui la data de 7 iulie 1952 și să se intervină pentru rezolvarea situației ce i-a fost creată după punerea în libertate.

În memoriul său, APOSTOL PAVEL menționează că a fost reținut de către organele M.A.I. timp de doi ani și patru luni, fără nici-o vină și din această cauză, a fost exclus din P.C.R., motiv pentru care ulterior s-a aflat într-o situație de izolare politică și moral-cetățenească.

APOSTOL PAVEL este nemulțumit de faptul că nici până în prezent nu a primit titlul de doctor docent în filozofie, cu toate că a obținut doctoratul cu calificativul "excepțional" încă în anul 1948, după care a desfășurat o activitate susținută de cercetări și publicații științifice. Sus-numitul apreciază însă că nu și-a putut aduce nici pe departe întregul randament, alături de ceilalți intelectuali, deoarece din motivele arătate mai sus, a fost împiedicat să-și desfășoare o activitate normală în domeniul său de specialitate.

În final, APOSTOL PAVEL dorește ca, obținând reabilitarea politică, cetățenească și profesională, să fie repus în condiții de egalitate cu alți intelectuali de aceeași categorie cu el, spre a putea să contribuie la triumful liniei politice a Partidului Comunist Român și la afirmarea culturii române socialiste, pe măsura capacității sale și în mod mai eficace decât până acum.

Menționăm că APOSTOL PAVEL a făcut și alte memorii, în care a solicitat să fie sprijinit și de către organele noastre în clarificarea situației sale politice. Cu prilejul verificărilor

./..

întreprinse, s-au constatat aceleași probleme ca și cele la care ne vom referi mai jos și s-a propus să fie ajutat, în care sens a fost informată Secția știință a Comitetului Central al P.C.R.

Din datele ce le posedăm despre sus-numitul și verificările făcute asupra motivelor și împrejurărilor care au condus la măsura arestării și încadrării în colonie de muncă, rezultă următoarele:

APOSTOL PAVEL s-a născut la 16 noiembrie 1919 în Arad, este fiul lui Arcadie și Ana, de naționalitate evreu, cetățenie română, profesor la catedra de materialism dialectic și istoric de la Institutul politehnic București, domiciliat în București, str. Dr. Severeanu nr. 26.

La data de 7 iulie 1952, în urma unei ședințe de analiză a muncii de la Facultatea de istorie a Universității din Cluj, în care "a fost demascată activitatea" oportunistă-troțkistă" a lui APOSTOL PAVEL, acesta a fost reținut și cercetat de organele M.A.I. din Cluj, pentru următoarele motive :

În anul 1934, APOSTOL PAVEL s-a încadrat în organizația sionistă "HASOMER HATAIR", unde a activat până în 1935 când a demisionat. În anul 1939 a luat din nou contact cu această organizație și a reorganizat organizația sionistă locală Arad. A fost cooptat în Comitetul central pe Transilvania și apoi în secretariatul Comitetului central al organizației respective. După izbucnirea războiului, în toamna anului 1939, a încercat să orienteze organizația din care făcea parte, spre mișcarea antirasistă. Nereușind acest lucru, a demisionat și nu a mai reluat legătura cu organizația "HASOMER HATAIR". Ca membru în Comitetul central al acestei organizații, APOSTOL PAVEL s-a ocupat de educația membrilor adulți, redactând în acest sens un program.

În vara anului 1945, în timp ce era reprezentant al U.T.C. în Comitetul interimar studențesc de la Sibiu, format în vederea mutării Universității la Cluj, APOSTOL PAVEL a susținut ideea că înființarea universității maghiare ar fi o concesie temporară, urmînd ca la Cluj să existe numai universitatea română, iar cea maghiară să fie desființată sau mutată în altă parte.

În toamna anului 1945, după ce a fost numit mai întâi secretar de redacție și apoi prim-redactor la ziarul "Tribuna nouă" din Cluj, a căutat prin diverse articole ce le-a publicat, să imprime o linie "naționalistă" ziarului, fiind puternic influențat

401
427

de ideile lui LUCRETIU PATRASCANU. In legătură cu această acuzație, APOSTOL PAVEL a declarat în anchetă că persoane din entourageul lui LUCRETIU PATRASCANU i-au comunicat că acesta aprecia în mod deosebit linia promovată de ziarul "Tribuna nouă". Aprecieri la adresa acestui ziar, au fost făcute și de episcopii cultelor ortodox și greco-catolic. (De altfel, preoții au sprijinit și răspîndirea ziarului).

Lui APOSTOL PAVEL i s-a imputat de asemenea, faptul că articolele apărute în "Tribuna nouă" aprobau unele manifestări "reacționare" - exemplu manifestația studenților din anul 1946 - și apreciau în mod deosebit cuvîntările lui LUCRETIU PATRASCANU.

Deși ziarul "Tribuna nouă" era "patronat" de cîteva personalități din viața universitară de atunci (CONSTANTIN DAICOVICIU, ALEXANDRU ROSCA și EMIL PETROVICI), alături de care se afla și APOSTOL PAVEL, i s-a reținut totuși ca o vină a sa și faptul că în cadrul redacției sus-numitului ziar, funcționau o serie de elemente compromise ca : TUDORANU DIMITRIE (director) cu legături în cercurile naționalist-țărăniști ; IACOB TIS, fost naționalist-țărănist ; ION CHISELITA SEVEREANU, fost ziarist antonescian și naționalist-țărănist.

Cu prilejul verificărilor efectuate recent, într-o discuție avută cu APOSTOL PAVEL, ne-a relatat că la venirea lui în cadrul redacției i-a găsit pe cei trei în funcțiile respective și deci nu a avut nici-o contribuție directă la aducerea și menținerea lor acolo. Dimpotrivă, sus-numitul a precizat că după manifestațiile studențești din anul 1946, personal a cerut ca TUDORANU DIMITRIE să fie eliberat din funcția de director ca necorespunzător din punct de vedere politic și pentru că nu era de acord cu disciplina statornicită în cadrul redacției.

Cît privește pe IACOB TIS și ION CHISELITA, acestora, la propunerea lui APOSTOL PAVEL, nu li se încredințase sarcini politice în redacție, ci sarcini tehnice, tocmai din considerente legate de trecutul lor politic.

Ulterior, ca redactor la rubrica culturală a ziarului "Lupta Ardealului", APOSTOL PAVEL și-a menținut poziția "naționalistă". Atît el cît și ceilalți redactori, au urmarit să strîngă cît mai mulți tineri în jurul lor, îndrumîndu-i să citească

426
428

scrierile lui Lucian Blaga și Tudor Arghezi. În pagina culturală a acestui ziar, s-a scris foarte puțin despre operele scriitorilor sovietici și cultura sovietică în general.

În paginile ziarului, APOSTOL PAVEL a inserat articole elogioase la adresa lui Tito, cu ocazia vizitei acestuia în România, în anul 1948. De asemenea, în același an, cu ocazia vizitei lui Vasile Luca la Cluj, a pregătit apariția unei pagini speciale la ziar, dedicată acestui eveniment. A popularizat de asemenea, pe dr. IULIU HATEGANU.

O altă acuzație care i s-a adus lui APOSTOL PAVEL, a fost aceea că în calitate de profesor și apoi decan al facultății de istorie a Universității din Cluj, a avut o orientare subiectivistă și a promovat spiritul de clică. De asemenea, în cursurile și lucrările sale aparute după 1948, a avut o poziție obiectivistă, manifestată prin academism, considerarea filozofiei în afara luptei de clasă și supraaprecierea filozofiei burgheze. Tot în cursuri și lecții, a "supraapreciat" cultura burgheză românească, exagerând importanța unor gânditori români din trecut, ca de exemplu a lui GHEORGHE BARITIU.

Ar fi creat confuzii prin unele articole scrise în presă, ca de exemplu cel despre "Bomba atomică, armă a păcii" (1949), unde nu a precizat că deținerea secretului bombei atomice de către U.R.S.S. constituie o armă a păcii. De asemenea, în articolele scrise sau prelegerile ținute la universitate, nu a interpretat just lucrările lui I.V.Stalin.

APOSTOL PAVEL a fost invinuit și de faptul că în calitatea sus-menționată, a promovat, în cadrul Universității din Cluj, unele cadre necorespunzătoare ca, LUNGU ION și MOCANU TITUS, foști legionari. În legătură cu această acuzație, APOSTOL PAVEL a spus, în discuția recentă, că inițial respectivii au fost aduși în cadrul Universității din Cluj de către TEOPIL VESCAN, fost secretar al Comitetului județean de partid (1946), pe considerentul că erau membrii de partid și bine pregătiți profesional. Ulterior, când s-a aflat că LUNGU ION și MOCANU TITUS au fost legionari, ei au fost excluși din partid și scoși din funcțiile de asistenți și cercetători principali.

APOSTOL PAVEL, recunoaște însă ca o vină a sa, aceea că după ce a aflat de măsura luată împotriva celor doi, datorită faptului că îi cunoștea de la Sibiu - unde lucraseră împreună -

./..

ca fiind membrii de partid și "oameni capabili" în învățământ și că ei nu recunoscuseră că au fost legionari, a propus și susținut să nu fie scoși definitiv din învățământ, ci să fie menținuți, cu condiția de a fi retrogradați din funcțiile avute, în funcțiile de cercetători secundari, în cadrul aceluiași institut de învățământ, respectiv la Universitatea din Cluj.

În cursul anului 1948, APOSTOL PAVEL a luat un interviu lui SUNDSTRÖM GAY, ambasador finlandez la București și Moscova, cu care ocazie i-a furnizat acestuia o serie de date cu privire la situația studenților din Ardeal.

Pentru faptele descrise mai sus, APOSTOL PAVEL a fost cercetat în anul 1952 de către organele M.A.I. din Cluj și apoi de către fosta Direcție a VIII-a. La 30 septembrie 1953, neputînd fi trimis în justiție, a fost încadrat în "colonie de muncă" pe timp de 48 de luni, conform deciziei M.A.I. nr.605. Ulterior, în baza ordinului M.A.I. nr.G/0056.255 din 10 iulie 1954, a fost transferat pentru recercetare, la fosta Direcție regională M.A.I. Cluj. La 12 noiembrie 1954, conform ordinului M.A.I.nr.842/0081.463, a fost pus în libertate.

X X
X

În ianuarie 1945, APOSTOL PAVEL a fost primit în rîndurile Partidului Comunist Român, fiind apoi exclus odată cu arestarea și internarea sa în "colonie de muncă".

Atît înainte de arestare, cît și după punerea sa în libertate, APOSTOL PAVEL este cunoscut că a depus eforturi, obținînd unele rezultate în activitatea didactică, științifică și publicistică (a publicat unele lucrări-din domeniul de specialitate - compuse din mai multe volume, a colaborat la altele, a prezentat și au fost tipărite un număr însemnat de studii, articole în presă etc.

În prezent la locul de muncă, este cunoscut ca o persoană care se preocupă de îndeplinirea cu conștiinciozitate a atribuțiilor ce revin, este stimat și apreciat de cadre și studenți.

În concluzie, din verificarea materialelor cu privire la APOSTOL PAVEL, a rezultat că acesta a făcut unele greșeli în activitatea sa politică și profesională (așa cum recunoaște și în memoriu), însă considerăm că arestarea și deținerea sa au fost

./..

438-
430

neîntemeiate și ilegale, deoarece din cercetările efectuate în perioada 1952-1954, nu s-a stabilit că faptele sale întruneau elementele constitutive ale vreunei infracțiuni împotriva securității statului.

Dat fiind faptul că APOSTOL PAVEL în memoriul adresat solicită din nou a fi ajutat în clarificarea situației sale politice și în primul rând să-i fie redată calitatea de membru al partidului, pe baza concluziilor rezultate din verificările efectuate, propunem :

- Să i se aducă la cunoștință lui APOSTOL PAVEL că pentru rezolvarea situației lui de partid, este necesar să se adreseze organelor de partid în drept, singurele în măsură a hotărî;

- Concluziile desprinse din verificările efectuate și materialul documentar strîns în legătură cu acest caz, să fie predate la nevoie, Colegiului Central de Partid al Comitetului Central al P.C.R., pentru a le folosi în caz de necesitate;

- Să fie sesizate organele în drept a analiza și dispune asupra temeiniciei rezolvării cererii formulată în memoriu de către APOSTOL PAVEL, cu privire la atribuirea titlului de "doctor docent".

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent

Grigore Răduică
Grigore Răduică

N O T A
=====

Printr-un memoriu adresat Consiliului Securității Statului, APOSTOL PAVEL solicită să se cerceteze motivele care au stat la baza arestării lui la data de 7 iulie 1952 și să se intervină pentru rezolvarea situației ce i-a fost creată după punerea în libertate.

În memoriul său, APOSTOL PAVEL menționează că a fost reținut de către organele M.A.I. timp de doi ani și patru luni, fără nici-o vină și din această cauză, a fost exclus din P.C.R. motiv pentru care ulterior s-a aflat într-o situație de izolare politică și moral-cetățenească.

APOSTOL PAVEL este nemulțumit de faptul că nici pînă în prezent nu a primit titlul de doctor docent în filozofie, cu toate că a obținut doctoratul cu calificativul "exceptional" încă în anul 1948, după care a desfășurat o activitate susținută de cercetări și publicații științifice. Sus-numitul apreciază însă că nu și-a putut aduce nici pe departe întregul randament, alături de ceilalți intelectuali, deoarece din motivele arătate mai sus, a fost împiedicat să-și desfășoare o activitate normală în domeniul său de specialitate.

În final, APOSTOL PAVEL dorește ca, obținînd reabilitarea politică, cetățenească și profesională, să fie repus în condiții de egalitate cu alți intelectuali de aceeași categorie cu el, spre a putea să contribuie la triumful liniei politice a Partidului Comunist Român și la afirmarea culturii române socialiste pe măsura capacității sale și în mod mai eficace decît pînă acum.

Menționăm că APOSTOL PAVEL a făcut și alte memorii, în

432

care a solicitat să fie sprijinit și de către organele noastre în clarificarea situației sale politice. Cu prilejul verificărilor întreprinse, s-au constatat aceleași probleme ca și cele la care ne vom referi mai jos și s-a propus să fie ajutat, în care sens a fost informată Secția știință a Comitetului Central al P.C.R.

Din datele ce le posedăm despre sus-numitul și verificările făcute asupra motivelor și împrejurărilor care au condus la măsura arestării și încadrării în colonie de muncă, rezultă următoarele :

APOSTOL PAVEL s-a născut la 16 noiembrie 1919 în Arad, este riul lui Arcadie și Ana, de naționalitate evreu, cetățenie română, profesor la catedra de materialism dialectic și istoric de la Institutul politehnic București, domiciliat în București, str. Dr. Severeanu nr.26.

La data de 7 iulie 1952, în urma unei ședințe de analiză a muncii de la Facultatea de istorie a Universității din Cluj, în care " a fost demascată activitatea oportunistă-troțkistă" a lui APOSTOL PAVEL, acesta a fost reținut și cercetat de organele M.A.I. din Cluj, pentru următoarele motive :

Intre anii 1933 - 1934, în timp ce era elev în clasa IV-a de liceu, APOSTOL PAVEL a făcut parte din "centura de cercești" a liceului confesional "Ieraclik" din Timișoara, unde a îndeplinit și funcția de comandant de pluton. Conducerea organizației respective a hotărât atunci afilierea "centurii de cercești" și a întregii cercetășii evreiești din Transilvania, la organizația sionistă "Hanoar Hationi".

Apostol Pavel împreună cu alți tineri, au refuzat să se încadreze în organizația sionistă "Honoar Hationi" și au luat contact cu organizația "Hașomer Hațair", inexistentă la acea dată în Timișoara. Astfel că, APOSTOL PAVEL și-a asumat sarcina și a organizat la Timișoara, în anul 1934, organizația locală "Hașomer Hațair".

În vara anului 1934, după ce a înjghebat la Timișoara organizația locală "Hașomer Hațair", a plecat într-o tabără de vară a acestei organizații, lângă Sovata. Aici a ascultat conferințe cu caracter ideologic. În același an (1934) a participat și la un seminar organizat de C.C. al organizației "Hașomer Hațair", care s-a ținut la Tg. Neamț.

./..

În perioada 1934-1935, mutându-se cu părinții la Arad, APOSTOL PAVEL a înființat și aici organizația locală "Hașomer Hațair", în cadrul căreia a organizat și ținut conferințe propagandistice. Tot la Arad, în anul 1935, a activat în cadrul "Cercului de studii" care funcționa pe lângă comunitatea evrească din Arad.

În anul 1935, APOSTOL PAVEL a demisionat temporar din organizația "Hașomer Hațair" (nu arată și motivele).

În anul 1939, luna martie, după ce s-a reînscris în organizația "Hașomer Hațair", APOSTOL PAVEL a vrut să emigreze în Palestina. De această dată a devenit membru al C.C. al organizației "Hașomer Hațair" și a reorganizat și organizația locală din Arad.

În vara anului 1939, APOSTOL PAVEL a luat parte la o ședință a C.C. al organizației "Hașomer Hațair" și la tabăra de vară care a fost înființată lângă tunelul dintre Cluj și Oradea. La sfârșitul taberei, APOSTOL PAVEL a fost cooptat și în Secretariatul C.C. al organizației "Hașomer Hațair" din Transilvania, unde i-a revenit răspunderea pentru educația membrilor mai "vîrstnici" (17-18 ani). În această calitate, APOSTOL PAVEL a redactat programul de educație pentru grupul de elemente "vîrstnice" din organizație.

În perioada cît a făcut parte și a activat în organizația "Hașomer Hațair", APOSTOL PAVEL s-a situat pe poziții anti-marxiste, prin concepțiile și ideile ce le răspîndea, mai ales în legătură cu modul cum fusese rezolvată problema națională(evrească) în U.R.S.S.

În funcțiile ce le-a deținut în cadrul organizației "Hașomer Hațair", APOSTOL PAVEL a redactat și elaborat programul și alte materiale de pregătire ideologică pentru membrii organizațiilor sioniste; a ținut lecții și conferințe, a controlat și îndrumat organizațiile sioniste din Arad, Oradea și Satu Mare.

În octombrie 1939, APOSTOL PAVEL a convocat o ședință a C.C. al organizației "Hașomer Hațair", unde a prezentat un raport politic în care constata falimentul sionismului.

După ședința mai sus menționată, APOSTOL PAVEL, în cadrul unei ședințe "intime" a Secretariatului C.C. al organizației "Hașomer Hațair", a demisionat din organizație. După anul

1939, APOSTOL PAVEL a întrerupt orice contact cu organizația "Haşomer Haţair".

Între anii 1945 - 1946, în timpul iernii, APOSTOL PAVEL a venit în contact cu trimisul organizației "Haşomer Haţair" din Palestina, sosit la Cluj pentru reorganizarea organizației din Transilvania. Trimisul respectiv, pe nume JAKABOVITS GIDALI, i-a propus lui APOSTOL PAVEL să plece în Izrael, propunere pe care el a refuzat-o.

După întâlnirea și discuția relatată mai sus, APOSTOL PAVEL nu a mai cunoscut nimic din activitatea organizației sioniste "Haşomer Haţair".

În vara anului 1945, în timp ce era reprezentant al U.T.C. în Comitetul interimar studențesc de la Sibiu, format în vederea mutării Universității la Cluj, APOSTOL PAVEL a susținut ideea că înființarea universității maghiare ar fi o concesie temporară, urmînd ca la Cluj să existe numai universitatea română, iar cea maghiară să fie desființată sau mutată în altă parte.

În toamna anului 1945, după ce a fost numit mai întîi secretar de redacție și apoi prim-redactor la ziarul "Tribuna nouă" din Cluj, a căutat prin diverse articole ce le-a publicat, să imprime o linie "naționalistă" ziarului, fiind puternic influențat de ideile lui LUCRETIU PATRASCANU. În legătură cu această acuzație, APOSTOL PAVEL a declarat în anchetă că persoane din anturajul lui LUCRETIU PATRASCANU i-au comunicat că acesta aprecia în mod deosebit linia promovată de ziarul "Tribuna nouă". Aprecieri la adresa acestui ziar, au fost făcute și de episcopii cultelor ortodox și greco-catolic. (De altfel, preoții au sprijinit și răspîndirea ziarului).

Lui APOSTOL PAVEL i s-a imputat de asemenea, faptul că articolele apărute în "Tribuna nouă" aprobau unele manifestări "reacționare" - exemplu manifestația studenților din anul 1946- și apreciau în mod deosebit cuvîntările lui LUCRETIU PATRASCANU.

Deși ziarul "Tribuna nouă" era "patronat" de cîteva personalități din viața universitară de atunci (CONSTANTIN DAICOVICIU, ALEXANDRU ROSCA și EMIL PETROVICI), alături de care se afla și APOSTOL PAVEL, i s-a reținut totuși ca o vină a sa și faptul că în cadrul redacției sus-numitului ziar, funcționau o serie de elemente compromise ca :TUDORANU DIMITRIE (director) cu

legături în cercurile naționalist-tărănist; IACOB TIS, fost naționalist-tărănist; ION CHISELITA SEVEREANU, fost ziarist antonescian și naționalist-tărănist.

Cu prilejul verificărilor efectuate, într-o discuție avută recent cu APOSTOL PAVEL, ne-a relatat că la venirea lui în cadrul redacției i-a găsit pe cei trei în funcțiile respective și deci nu a avut nici-o contribuție directă la aducerea și menținerea lor acolo. Dimpotrivă, sus-numitul a precizat că după manifestările studentești din anul 1946, personal a cerut ca TUDORANU DIMITRIE să fie eliberat din funcția de director ca necorespunzător din punct de vedere politic și pentru că nu era de acord cu disciplina statornicită în cadrul redacției.

Cît privește pe IACOB TIS și ION CHISELITA, acestora, la propunerea lui APOSTOL PAVEL, nu li s-a încredințase sarcini politice în redacție, ci sarcini tehnice, tocmai din considerente legate de trecutul lor politic.

Din cauza atitudinii naționalist-șovine, a concepției greșite cu privire la exagerarea rolului intelectualilor, cît și a altor manifestări negative, APOSTOL PAVEL a fost mutat disciplinar la ziarul "Lupta Ardealului". Ca redactor la rubrica culturală a acestui ziar, APOSTOL PAVEL și-a menținut poziția "naționalistă". Atît el cît și ceilalți redactori, au urmărit să strîngă cît mai mulți tineri în jurul lor, îndrumîndu-i să citească scrierile lui Lucian Blaga și Tudor Arghezi. În pagina culturală a ziarului amintit, s-a scris foarte puțin despre operele scriitorilor sovietici și cultura sovietică în general.

În paginile ziarului, APOSTOL PAVEL a inserat articole elogioase la adresa lui Tito, cu ocazia vizitei acestuia în România, în anul 1948. De asemenea, în același an, cu ocazia vizitei lui Vasile Luca la Cluj, a pregătit apariția unei pagini speciale la ziar, dedicată acestui eveniment. A popularizat de asemenea, pe dr. IULIU HATEGANU.

O altă acuzație care i s-a adus lui APOSTOL PAVEL, a fost aceea că în calitate de profesor și apoi decan al facultății de istorie a Universității din Cluj, a avut o orientare subiectivistă și a promovat spiritul de clică. De asemenea, în cursurile și lucrările sale apărute după 1948, a avut o poziție obiectivistă, manifestată prin academism, considerarea filozofiei în afara luptei de clasă și supraaprecierea filozofiei burgheze. Tot în cursuri și lecții, a "supraapreciat" cultura burgheză românească,

436

exagerînd importanța unor gînditori români din trecut, ca de exemplu a lui GHEORGHE BARITIU.

APOSTOL PAVEL a fost invinuit și de faptul că în calitate sus-menționată, a numit, a menținut sau a promovat, în cadrul Universității din Cluj, unele cadre necorespunzătoare ca, LUNGU ION și MOCANU TITUS, foști legionari, IORDĂKY LUDOVIC - agent al reacțiunii maghiare, AXMAN ELISABETA, VATASANU VIRGIL și PALL FRANCISC, elemente dubioase. De menționat că în timpul anhelei efectuată de organele securității din Cluj, APOSTOL PAVEL și-a recunoscut vinovăția în legătură cu abaterile ce le-a avut în politica de cadre. Însă în discuția avută recent cu APOSTOL PAVEL privind acuzația de mai sus, acesta a spus că inițial LUNGU și MOCANU au fost aduși în cadrul Universității din Cluj, de către TEOFIL VESCAN, fost secretar al Comitetului județean de partid (1946), pe considerentul că erau membrii de partid și bine pregătiți profesional. Ulterior, cînd s-a aflat că LUNGU ION și MOCANU TITUS au fost legionari, ei au fost excluși din partid și scoși din funcțiile de asistenți și cercetători principali.

APOSTOL PAVEL, recunoaște însă ca o vină a sa, aceea că după ce a aflat de măsura luată împotriva celor doi, datorită faptului că îi cunoștea de la Sibiu - unde lucraseră împreună - ea fiind membrii de partid și "oameni capabili" în învățămînt și că ei nu recunoscuseră că au fost legionari, a propus și susținut să nu fie scoși definitiv din învățămînt, ci să fie menținuți, cu condiția de a fi retrogradați din funcțiile avute, în funcțiile de cercetători secundari, în cadrul aceleiași institut de învățămînt, respectiv la Universitatea din Cluj.

În anul 1945, la un congres A.R.L.U.S. ce s-a ținut la București, APOSTOL PAVEL a făcut cunoștință cu SUNDESTROM CAY, pe atunci vicepreședinte al parlamentului finlandez, ulterior ambasador al Finlandei la Moscova și București. Cu acel prilej, APOSTOL PAVEL i-a cerut respectivului un interviu pentru ziarul "România Viitoare" din Sibiu. La rîndul său, SUNDESTROM CAY i-a cerut lui APOSTOL PAVEL o notă asupra vieții studentești din Sibiu, notă pe care APOSTOL i-a dat-o a doua zi ambasadorului la hotelul "Atheneé Palace " din București.

În cadrul discuțiilor avute cu sus-numitul ambasador, APOSTOL PAVEL i-a vorbit despre relațiile existente atunci între

studentimea română și maghiară.

La sfârșitul anului 1948, prin intermediul unei delegate finlandeze care ne-a vizitat țara - pe nume Kunsiner - APOSTOL PAVEL a trimis ambasadorului finlandez o scrisoare prin care își exprima dorința de a relua legătura cu el, la care respectivul i-a răspuns după 2-3 luni că acceptă propunerea și că dorește să se revadă când va veni în țara noastră.

În primăvara anului 1948, APOSTOL PAVEL l-a cunoscut și pe ANECKSTEIN, consulul Belgiei la Cluj. Acesta s-a prezentat la APOSTOL PAVEL și i-a făcut propunerea să mijlocească vânzarea către statul român a fabricii "Belgo-română", oferindu-i în schimb serviciul respectiv, suma de 5.000 lire sterline. (Din materialele studiate nu rezultă cum a fost finalizată această tranzacție).

Datele și faptele privind pe APOSTOL PAVEL, relatate în conținutul notei, au fost extrase din interogatoriile luate acestuia de către organele securității din Cluj, în anul 1954, cu prilejul anchetării lui și se găsesc consemnate în procesele-verbale de interogare existente în dosar fond-operativ nr. 54, vol. I din 23.02.1955.

Pentru faptele descrise mai sus, APOSTOL PAVEL a fost cercetat în anul 1952 de către organele M.A.I. din Cluj și apoi de către fosta Direcție a VIII-a. La 30 septembrie 1953, neputînd fi trimis în justiție, a fost încadrat în "colonie de muncă" pe timp de 48 de luni, conform deciziei M.A.I. nr. 605. Ulterior, în baza ordinului M.A.I. nr. G/0056.255 din 10 iulie 1954, a fost transferat pentru recercetare, la fosta Direcție regională M.A.I. Cluj. La 12 noiembrie 1954, conform ordinului M.A.I. nr. 842/0081.463, a fost pus în libertate.

x x

x

În ianuarie 1945, APOSTOL PAVEL a fost primit în rîndurile Partidului Comunist Român, fiind apoi exclus odată cu arestarea și internarea sa în "colonie de muncă".

Atît înainte de arestare, cît și după punerea sa în libertate, APOSTOL PAVEL este cunoscut că a depus eforturi, obținînd

./..

unele rezultate în activitatea didactică, științifică și publicistică (a publicat unele lucrări - din domeniul de specialitate - compuse din mai multe volume, a colaborat la altele, a prezentat și au fost tipărite un număr însemnat de studii, articole în presă etc.

În prezent la locul de muncă, este cunoscut ca o persoană care se preocupă de îndeplinirea cu conștiinciozitate a atribuțiilor ce-i revin, este stimat și apreciat de cadre și studenți.

În concluzie, din verificarea materialelor cu privire la APOSTOL PAVEL, a rezultat că acesta, în activitatea sa politică și profesională din trecut a săvârșit greșeli grave, iar după 23 August 1944 și îndeosebit după 1945, abateri de la disciplina de partid, (pentru care a fost de mai multe ori sancționat) așa cum recunoaște și în memoriu, însă considerăm că arestarea și deținerea sa au fost neîntemeiate și ilegale, deoarece din cercetările efectuate în perioada 1952-1954, nu s-a stabilit că faptele sale întruneau elementele constitutive ale vreunei infracțiuni împotriva securității statului.

Dat fiind faptul că APOSTOL PAVEL în memoriul adresat solicită din nou a fi ajutat în clarificarea situației sale politice și în primul rând să-i fie redată calitatea de membru al partidului, pe baza concluziilor rezultate din verificările efectuate, propunem :

- Să i se aducă la cunoștință lui APOSTOL PAVEL că pentru rezolvarea situației lui de partid, este necesar să se adreseze organelor de partid în drept, singurele în măsură a hotărî ;

- Concluziile desprinse din verificările efectuate și materialul documentar strâns în legătură cu acest caz, să fie predate la nevoie, Colegiului Central de Partid al Comitetului Central al P.C.R., pentru a le folosi în caz de necesitate;

- Să fie sesizate organele în drept a analiza și dispune asupra temeiniciei rezolvării cererii formulată în memoriu de către APOSTOL PAVEL, cu privire la atribuirea titlului de "doctor docent".

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

către în. 447
la ad. Apertol c.

Nota

În ziua de 17.04.1969, a fost 499

înviat în. Combi. George și în
comunicat pe returnarea sa a fost legată
și că cele solicitate în marea în
pot fi rezolvate favorabil.

În legătură cu acordarea gradului
de Major în rezervă (problema ridicată de
numinutul în discuția anilor) în propunerea
săni comunicate că este necesar a se adresa
Comandului Militar care îl are în evidență
sa restituit. K. col. Bolyari.

24.1969.

448
360

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 647.356

din

C ă t r e,

TOV. MAIOR ROT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem alăturat memoriul numitului COMBI GHEORGHE, fost ofițer de securitate până în luna octombrie 1960, când a fost scos.

Din conținutul memoriului rezultă că în timp ce funcționa la fosta Direcția a IV-a, în mod abuziv a fost arestat și cercetat pe nedrept.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiului.-

SEFUL OFICIULUI
Maior, *[Signature]*

Apostol C-tin

În 1961 - orăstat 8 zile
în cazăl M. d. S.

- Ico în pag. în L. oct 1960 în
amănunț în V. B. cu bra.

Scris în 2 ex.
redact. - Stoicescu D.
dactilo. - M. E.

NOTA - RAPORT
=====

Comandamentul trupelor de pază din M.A.I., prin adresa nr.020014 din 14 martie 1969, solicită să i se comunice motivele care au stat la baza reținerii și internării în "colonie de muncă", în perioada 1953 - 1954, a lui CIOBOTARU VASILE, fost subofițer activ în trupele M.A.I., întrucât acesta în memoriul adresat susmenționatei unități, cere să-i fie redat gradul militar avut (sergent major) și eliberarea unei adeverințe care să-i servească la stabilirea continuității în câmpul muncii.

Din verificarea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

CIOBOTARU VASILE este fiul lui Gheorghe și Maria, născut la 22 februarie 1911, în comuna Osești, județul Vaslui, domiciliat în București, strada Carpați nr.82.

În luna mai 1953, în timp ce avea gradul de sergent major activ și îndeplinea funcția de maestru militar-croitor în cadrul fostului Regiment 2 pază Ploiești al M.A.I., CIOBOTARU VASILE a fost reținut și cercetat, inițial sub invinuirea de a se fi "manifestat dușmănos" la adresa regimului nostru, și îndemnat la "acțiuni de sabotaj".

Din cercetările efectuate atunci, a reeșit că în ziua de 29 septembrie 1952, cu ocazia distribuirii echipamentului la trupă și subofițeri, CIOBOTARU VASILE a afirmat față de unii dintre aceștia prezenți în magazine, că "mai bine era în armata din trecut, deoarece sergenții reangajați erau mai bine echipați, aproape ca și ofițerii și că erau mai bine plătiți". A mai spus că în perioada respectivă "sergenții și ofițerii din Iugoslavia erau mai bine echipați, plătiți și hrăniți și că ar fi cazul să se ducă și ei acolo".

Invinuirea adusă lui CIOBOTARU VASILE de a fi îndemnat pe alții la "acțiuni de sabotaj", i-a fost imputată pe conside-

rentul că atunci când mergea în controale la atelierele de croitorie-trupă ale subunităților regimentului, indica militarilor în termen (croitori) să nu depună eforturi pentru realizarea normelor stabilite în vederea reparării și întreținerii echipamentului, deoarece tot nu vor fi plătiți. În acest sens, le-ar fi sugerat ca exemplu faptul că "dacă el ar fi muncitor într-o fabrică nu ar mai vedea statul producție din mîna lui".

Din cercetările făcute în legătură cu acuzația de mai sus a reeșit că organele C.I. din cadrul Regimentului 2 Pază, au fost dezinformate de către unii colaboratori ai lor, împotriva cărora ulterior, au fost luate măsuri disciplinare. Pentru procedeul ilegal și tendențios de a stabili în sarcina lui CIOBOTARU VASILE și vinovația de a fi îndemnat la acțiuni de sabotaj, a fost tras la răspundere și ofițerul de C.I., care în perioada cercetărilor inițiale a cerut unor martori să semneze procesele-verbale de interogare, în alb, și apoi au fost completate de el.

Intrucît acuzațiile ce i s-au reținut în sarcină inițial nu au mai putut fi probate în întregime, pentru a putea fi trimis în justiție, din motivele raportate mai sus, cît și a retractării sau schimbării depozițiilor unor martori, s-a hotărît în final ca CIOBOTARU VASILE să fie scos din M.A.I. cu gradul de soldat și internat în "colonie de muncă" numai sub acuzația de a se fi manifestat dușmănos împotriva regimului nostru.

Astfel că, pe baza deciziei M.A.I. nr. 546/1953, CIOBOTARU VASILE a fost internat în "colonie de muncă" pe timp de 12 luni, iar prin ordinul M.A.I. nr. 0053216 din 10 iunie 1954, a fost pus în libertate.

x x

x

În dosarul fond anchetă nr. 7273/1953, fila 115, se găsește o caracterizare cu privire la activitatea și comportarea lui CIOBOTARU VASILE, din perioada anterioară reținerii lui, întocmită de organele C.I. din cadrul fostului Regiment 2 pază. Din conținutul caracterizării rezultă că CIOBOTARU VASILE era apreciat ca un subofițer slab pregătit din punct de vedere politic, superficial și dezinteresat în activitatea sa profesională. A fost semnalat că s-a manifestat nemulțumit față de avansări și recompense acordate, afirmînd că sergenții reangajați nu se pot aștepta la recompense, ci numai la închisoare și trecerea în rezervă înainte de termen.

./..

Prin poziția și atitudinea sus-numitului față de muncă, a creat și întreținut în rândul subofițerilor, o stare de spirit necorespunzătoare. Aspectele negative din activitatea și comportarea lui CIOBOTARU VASILE se datorau, în afara celor menționate mai sus, și faptului că el avea o mentalitate și concepție înapoiată despre viața nouă din armată, întrucât provenea din vechiul corp al subofițerilor din armată și jandarmerie (era subofițer din 1944).

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate, apreciem că măsura luată împotriva lui CIOBOTARU VASILE de a-l interna în "colonie de muncă", în condițiile și împrejurările raportate mai sus, a fost neîntemeiată și ilegală.

Deoarece fiind însă faptul că CIOBOTARU VASILE nu și-a îndeplinit întotdeauna atribuțiile de serviciu ca urmare a dezinteresului și superficialității și că prin manifestările avute a creat o stare de spirit necorespunzătoare muncii, în rândul unor subofițeri și militari în termen, considerăm ca justă măsura luată de a-l trece în rezervă.

Se acordă
Scrie
Față de cele raportate mai sus, propunem a se aproba să comunicăm și Comandamentului Trupelor din M.A.I. concluziile ce au rezultat din verificările efectuate în cazul CIOBOTARU VASILE și odată cu aceasta, să le trimitem și adeverință pentru perioada cât sus-numitul a fost reținut, spre a o folosi la stabilirea vechimii în câmpul muncii.

Lt.col.de securitate

Both Ioan

Major de securitate

Ionescu Nicolae

21.03.1969

Copia lucrării, cu
mențiunea ordinului
rezolutor a fost trimisă
la. oficial de securitate, pentru
a elibera adeverința solicitată
de petitor prin C.T. lui M.A.V.

Lt.col. Both Ioan

2 ex.
red.BI;IN.
dactil.T.I.
18.03.1969

Nr. 020014 din 14.03.1969

SECRET
Ex. ar. 1344
S.C. 812

U. R. R.
Căminul gimnaziului
Nr. 10564

c â t r e

CONSILIUL SECURITĂȚII STATUTULUI

- Direcția personal -

*Lucrarea nu se poate
trăsa la îndeplinire
câmpul de activitate
af. 14.03.1969*

Numele GHEORGHE VASILE, fost subofiter activ în
trupele Ministerului Afacerilor Interne până la 01.07.1953 când
a fost trecut în rezervă cu gradul de soldat, printre altele
a adresat conducerii M.A.I. solicitând analizarea situației și re-
darea gradului militar având considerând că abuziva măsură luată
împotriva sa la timpul respectiv. Totodată mai dorește ca pentru
perioada de timp cât a fost ținut în detențiune să i se elibere-
ze un document fiindu-i necesar la stabilirea vechimii în câmpul
muncii.

Petiționarul menționează că n-a fost judecat, iar are-
starea a fost făcută de către organele de securitate fiind ținut
în detențiune în următoarele locuri: Urziceni; Jilava; Bragadiru,
Galați și Lugoj în perioada 01.07.1953 - 30.08.1954.

Având în vedere faptul că unitatea noastră nu posedă
material documentar în legătură cu acest caz, iar pentru a putea
prezenta propuneri în legătură cu cele solicitate de petiționar
este necesar să cunoaștem abaterile care au impus arestarea de
către organele de securitate, rugăm a trimite o documentare în
legătură cu acest caz și adevărata pentru perioada de timp cât
a fost ținut în detențiune.

Pentru identificarea sus-numitului precizăm următo-
arele date biografice :

- născut la 22.02.1911 în comuna Osești, jud. Vaslui;
- fiul lui Gheorghe și Maria,
- a studiat 4 clase primare și 3 cl. gimnaziu
- profesia de bază: maistru croitor, în prezent pom-
pier (mecanic motopompist) la Ministerul Petrolului București;
- a fost maistru militar croitor până la 01.01.1951
ulterior subofiter în R.2 până Ploiești până în luna aprilie
1953 când a fost arestat.
- domiciliul în București, str. Carpați nr. 82, sectorul 8.

Intrucât termenul de rezolvare a cererii petiționa-
rului a fost deja depășit, rugăm a ne da tot sprijinul pentru
soluționarea acestui caz și totodată a urgenta trimiterea materiei
lucru respectiv.

SECRET
Lt. colonel

Constantin
Căminul Construcției

2 ex.
red. mr. Magala I.
doc. s. c. Bozagian M.
r. d. 681/12.03.69

INTRARE

Nr.

Zina

196

Nr. 10564
Din 22.11 1969

C ă t r e

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
COMANDAMENTUL TRUPELOR DE PAZA
- Serviciul personal -

La adresa dv.nr. 620014 din 14 martie 1969, privind pe CIOBOTARU VASILE, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, au rezultat următoarele :

În luna mai 1953, în timp ce avea gradul de sergent major activ și îndeplinea funcția de maestru militar-croitor în cadrul fostului Regiment 2 pază Ploiești al M.A.I., CIOBOTARU VASILE a fost reținut și cercetat, inițial sub învinuirea de a se fi "manifestat dușmănos" la adresa regimului nostru și îndemn la "acțiuni de sabotaj".

Din cercetările efectuate atunci, a reeșit că în ziua de 29 septembrie 1952, cu ocazia distribuirii echipamentului la trupă și subofițeri, CIOBOTARU VASILE a afirmat față de unii dintre aceștia, prezenți în magazie, că "mai bine era în armata din trecut, deoarece sergenții reangajați erau mai bine echipați, aproape ca și ofițerii și că erau mai bine plătiți". A mai spus că în perioada respectivă "sergenții și subofițerii din Iugoslavia erau mai bine echipați, plătiți și hrăniți și că ar fi cazul să se ducă și ei acolo".

Învinuirea adusă lui CIOBOTARU VASILE de a fi îndemnat pe alții la "acțiuni de sabotaj" i-a fost imputată pe considerentul că atunci când mergea în controale la atelierele de croitorie-trupă ale subunităților regimentului, înmăca militarilor în termen (croitori) să nu depună eforturi pentru realizarea normelor stabilite în vederea reparării și întreținerii echipamentului, deoarece tot nu vor fi plătiți. În acest sens, le-ar fi sugerat ca exemplu faptul că "dacă el ar fi muncitor într-o fabrică, nu ar mai vedea statul producție din mîna lui".

Intrucît acuzațiile ce i s-au reținut în sarcină

446

inițial nu au mai putut fi probate în întregime, pentru a putea fi trimis în justiție, datorită retractării sau schimbării depozițiilor unor martori, s-a hotărât în final ca CIOBOTARU VASILE să fie scos din M.A.I. cu gradul de soldat și internat în "colonie de muncă", numai sub acuzația de a se fi manifestat dușmănos împotriva regimului nostru .

Astfel că, pe baza deciziei M.A.I.nr.546/1953, CIOBOTARU VASILE a fost internat în "colonie de muncă" pe timp de 12 luni, iar prin ordinul M.A.I.nr.0053.216 din 10 iunie 1954 a fost pus în libertate.

În dosarul de anchetă, se găsește o caracterizare cu privire la activitatea și comportarea lui CIOBOTARU VASILE, din perioada anterioară, reținerii lui. Din conținutul caracterizării rezultă că CIOBOTARU VASILE era apreciat ca un subofițer slab pregătit din punct de vedere politic, superficial și dezinteresat în activitatea sa profesională. A fost semnalat că s-a manifestat nemulțumit față de avansări și recompensele acordate, afirmând că sergenții reangajați nu se pot aștepta la recompense, ci numai la închisoare și trecerea în rezervă înainte de termen.

Prin poziția și atitudinea sus-numitului față de muncă, a creat și întreținut în rândul subofițerilor o stare de spirit necorespunzătoare. Aspectele negative din activitatea și comportarea lui CIOBOTARU VASILE, se datorau, în afara celor menționate mai sus, și faptului că el avea o mentalitate și concepție înapoiată despre viața nouă din armată, întrucât provenea din vechiul corp al subofițerilor din armată și jandarmarie.(era subofițer din 1944).

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate, considerăm că măsura luată împotriva lui CIOBOTARU VASILE de a-l interna în "colonie de muncă", în condițiile și împrejurările arătate mai sus, a fost neîntemeiată și ilegală.

Deși fiind însă faptul că CIOBOTARU VASILE nu și-a îndeplinit întotdeauna atribuțiile de serviciu ca urmare a dezinteresului și superficialității și că prin manifestările avute a creat o stare de spirit necorespunzătoare muncii, în rândul unor subofițeri și militari în termen, considerăm ca justă măsura luată de a-l trece în rezervă.

Alăturat vă trimitem adeverință pentru perioada cât sus-numitul a fost reținut, spre a-i folosi la stabilirea vechimii în

./..

- 3 -

448
cîmpul muncii. Vă propunem ca adeverința respectivă să fie
trimisă serviciului personal al întreprinderii sau instituției
unde CIOBOTARU VASILE este încadrat.

D.O.

LOCOT.COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan, *Both Ioan*

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

155
248
19 martie 1969

Nr. 648.274
Din 1969

C ă t r e

MAZILU SORIN, PITESTI, Str.NEGRU VODA,
BLOC A.2, APARTAMENT 11, JUD. ARGES

La scrisoarea dv. adresată conducerii partidului,
înregistrată sub nr.648.274/1968, vă facem cunoscut că
din verificările efectuate a rezultat că ați fost reținut
și internat în C.M., în anul 1960, ca urmare a activității
dv. politice din trecut.

LT.COLONEL
[Signature]

2 ex.

Red.BI/
Dactilo.T.I.

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN

COMITETUL CENTRAL

SECȚIA SCRISORI ȘI AUDIENȚE
În răspunsul d-voastră referiri-vă la

nr. 82147

C ă t r e

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezolvării reclamațiilor,
cererilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648274
Anul 1968 luna 11 ziua 26

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

18.6.1968

Vă trimitem scrisoarea adresată conducerii partidului, prin care
Mazilu Sorin din or. Pitești, str. Negru Vodă nr.2, jud. Argeș, arată
că a fost reținut de organele de securitate timp de 36 luni, fără a fi
judecat și condamnat și cere clarificarea acestei probleme.

Vă rugăm să analizați cererea sa, comunicând rezultatul nouă și pe-
tiționarului, restituindu-ne scrisoarea.

SECȚIA SCRISORI ȘI AUDIENȚE,

PI/TN

457
450

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 648.274 din 10 IUL 1968

Către,

TOV. MAIOR BOT

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliu-
lui Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numărului
MAZILU BORIN din Pitești, ce a fost adresat conducerii partidului.

Din conținutul memoriului rezultă că a fost reținut de
organele de securitate timp de 36 luni, fără a fi judecat și con-
damnat.-

Înșăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui.-

SEFUL OFICIULUI

Major,

Apostol E. Vin

Nr. 10.555
Din 19.03. 1969

C â t r e

COMITETUL GENERAL AL P.C.R.
Secția scrisori și audiențe

La adresa dv.nr. 82.147 din 18 iunie 1968, privind pe MAZILU SORIN, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat și încadrat în C.M. în perioada 6 decembrie 1960 - 22 octombrie 1962.

MAZILU SORIN, fiul lui Serban și Cornelia, este născut la 19 octombrie 1922 în Ploiești, de profesie avocat și domiciliază în Pitești, strada Negru Vodă, bloc A.2, ap.11.

În anul 1936 s-a încadrat în F.D.C., iar după 23 August 1944 s-a înscris în P.N.L., unde a deținut funcția de șef al tineretului liberal în circumscripția Pantelimon din orașul Ploiești; la alegerile din 1946 a fost delegat la o secție de votare din partea P.N.L.Brătianu.

Apartența sus-numitului la F.D.C. este dovedită, în afară de declarația personală dată în martie 1956, în fața organelor de securitate, și de unele materiale din evidențele fostei siguranțe, în care MAZILU SORIN este caracterizat alături de alți legionari, ca un legionar "pretabil" la acte de teroare, precum și de declarațiile numiților GEORGESCU N., fost șef al unității F.D.C. din Liceul "Petru și Pavel" din Ploiești; MAZARE N. fost ajutor șef de grupă F.D.C. pe orașul Ploiești; POPESCU NICOLAE - frate cu șeful de grupă F.D.C. pe orașul Ploiești - anume POPESCU BADEA. Acestuia din urmă, MAZILU SORIN i-a dat un pistol în anul 1939, lucru recunoscut de petiționar în declarația amintită mai sus.

În anul 1948, MAZILU SORIN a fost îndepărtat din

./..

452

Baroul avocaților Ploiești, ca urmare a activității sale legionare din trecut, iar în martie 1959 conform H.C.M. nr.1062, a fost îndepărtat - din aceleași motive - din cadrul Sfatului popular regional Ploiești, unde a funcționat la Oficiul juridic.

Măsura de îndepărtare a lui MAZILU SORIN din diverse locuri de muncă, unde se încadrase potrivit pregătirii și experienței sale, i-au provocat acestuia nemulțumiri, considerând că acest lucru s-ar fi datorat nu trecutului său politic, ci amestecului organelor M.A.I. în viața și activitatea sa. Din aceste motive, în mai multe ocazii, a adus injurii și calomnii la adresa organelor M.A.I.

Ca urmare a activității sale legionare din trecut, cit și pentru faptul că MAZILU SORIN a avut o atitudine, care a fost apreciată atunci ca fiind dușmănoasă, la adresa organelor de securitate, fosta Regiune M.A.I. Ploiești a prezentat conducerii M.A.I. un material cu propunerea de a fi încadrat într-o colonie de muncă pe timp de 36 luni. Astfel că, la 6 decembrie 1960, s-a emis ordinul M.A.I. nr.10.097 în baza căruia MAZILU SORIN a fost internat în C.M. pe timp de 36 de luni, fiind pus în libertate la 22 octombrie 1962 din Colonia Periprava.

Concluziile ce au rezultat din verificarea motivelor și împrejurărilor în care MAZILU SORIN a fost internat în C.M., înfirmă afirmațiile făcute de el în memoriu, potrivit cărora, reținerea sa " a fost fără temei, pe baza unor pretexte absurde, pentru a nu exercita calea de atac împotriva unei hotărâri revoltătoare a fostului președinte al Sfatului popular regional Ploiești ".

În concluzie, din verificarea materialelor existente în arhivă, rezultă că reținerea și internarea în "colonie de muncă" a lui MAZILU SORIN, s-a înscris în contextul măsurilor ce se luau atunci împotriva celor care au făcut parte și au activat în fostele partide burghezo-fasciste, iar după 23 August 1944, au fost descoperiți că s-au manifestat dușmănos. Considerăm însă, că în mod greșit au fost apreciate nemulțumirile lui personale față de organele M.A.I., ca fiind dușmănoase.

Rezultatul verificărilor a fost adus și la cunoștința petiționarului.

Alăturat vă restituim scrisoarea sus-numitului.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRICT SECRET

ex.nr. 2

s.c.108

460
453

C A T R E

Nr. 10112 din 26.11 1968

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE
PRAHOVA - tov. inspector șef

15.01.1969

*la dispoziția
L. Col. S. I. C.
la dispoziția
L. Col. S. I. C.
Prahova -*

Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S.
general locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de
urgență, cum este cunoscut în evidențele dv. numitul MAZILU
SORIN, domiciliat în Pitești, str. Negru Vodă, Bloc A2, aparta-
mentul 11.

Sus-numitul, în noiembrie 1959 când era jurist-consult
la Sfatul popular regional Ploiești, a fost reținut de organele
securității statului și internat administrativ timp de 36 luni.

D.O.

LT.COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan

Both Ioan

2 ex.
BI/TI

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

48
494
STRICT SECRET

SC.169

EX.nr. 1

CONSIILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SEC. JUD. PRAHOVA

C.Nr. 20359 din 4 II. 1969

DOSAR Nr. _____

CĂTRE

C.S.S.CABINET.TOV.VICEPRESEDINTE
G-ral Lt.GRIGORE BADUICA

In atenția tov. maior NEGOIU

La ordinul dv.telefonic din 4.02.1969
raportăm că lucrarea privind pe numitul
MAZILU SCORIN solicitată de
dv. cu nr.10112 din 26.11.1968, a fost efec-
tuată și raportată de noi cu nr.C33/23986
din 7.12.1968, către C.S.S.Cabinet.-

INSPECTOR SEF
Lt.col.
Stănescu Leore

Conceptat: N.I.

Dactilo: I.D.

Nr. exemplare 2

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI

- PRAHOVA -

nr. C.33/23. 986 din

7 decembrie 1968

C.S.S.
Cabinet prezidinte

Nr. 2255-11.20

STRICT SECRET

S.C nr. 169

Exemplar 1

462
455

C ă t r e ,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI

- C a b i n e t -

La ordinul dv. nr. 10.112 din 26.11.1968, ce se referă la numitul MARILU SORIN raportăm următoarele :

Cel în cauză este născut la 19.10.1922 în Ploiești, fiul lui Serban și Cornelia, de naționalitate și cetățenie română, absolvent al Facultății de drept, de profesie avocat, căsătorit, are un copil, fără avere personală, domiciliat în Ploiești str. Vornicul Boldur nr. 20.

În anul 1936 s-a înscris în P.D.C iar după 23 august 1944, s-a înscris în P.N.L deținând funcția de șef al tineretului liberal pe circ. Pantilimon din orașul Ploiești. La alegerile din 1946 a fost delgat la o secție de votare din partea P.N.L Brătianu.-

Datorită activității sale politice dușmănoase, în anul 1948, a fost îndepărtat din baroul avocaților Ploiești iar în ultimul timp a funcționat la Oficiul juridic al Sfatului popular regional Ploiești, până la data de 23.03.1959 când a fost îndepărtat, conform H.C.M nr. 1062.-

Ținând seama de activitatea sa politică și de relațiile sale suspecte ce prezentau interes din punct de vedere operativ, la data de 30.03.1956 s-a trecut la recrutarea sa ca agent.-

Cu toate că inițial a acceptat recrutarea și a semnat angajamentul de colaborare, după câteva întâlniri, la care nu a adus nici un material, a început să absenteze de la întâlniri iar la solicitările noastre a răspuns obraznic, lucrătorului operativ ce-l avea în legătură spunând să fie lăsat în pace.-

În aceste condiții a fost abandonat fără angajament, fiind socotit ca element dușmănos.

Atitudinea lui dușmănoasă și de sfidare față de organele noastre, și-a manifestat-o și în alte ocazii.

./.

Astfel, într-o împrejurare când organele noastre l-au arestat pe cumnatul său IONESCU MIRELA QUINTUS fost președinte al organizației județene de tineret P.N.L Brătianu, Prahova, fiind de față și MAXILU SORIN, acesta a adus injurii grave în mod deschis ofițerilor care au participat la operație.

În această situație, organele noastre a informat serviciul de cadre al statului popular regional Ploiești, cu privire la activitatea lui legionară, trecută, și ca urmare a fost îndepărtat din serviciu. Despre activitatea sa legionară înainte de 23 august 1944 au fost probe neîndoieelnice.

În afară de declarația lui dată cu ocazia anchetei de recrutare (pe care a citit-o foarte atent și a recunoscut-o), el a fost arătat ca legionar F.D.C-ist, încă din 1936 de către GEORGESCU N. fostul șef al unității F.D.C, din Liceul "Petru și Pavel" (arestat de noi), de MAZARE N. fost ajutor șef de grupă F.D.C pe orașul Ploiești, de POPESCU NICOLAE fratele șefului de grupă F.D.C pe orașul Ploiești, anume POPESCU RADER. Acestuia din urmă, MAXILU SORIN i-a dat un pistol în anul 1939, lucru recunoscut de el în ancheta de recrutare.-

De asemenea cel în cauză apare ca F.D.C-ist și în evidențele întocmite de siguranță, după rebeliune, care-l caracteriza ca un legionar "pretabil" de acte de teroare, alături de alți legionari periculoși.-

Ținând seama de atitudinea sa dușmănoasă față de organele de stat, de ponegrire a organelor de securitate, s-a prezentat un material organelor centrale cu propunerea de a fi încadrat într-o colonie de muncă pe timp de 36 luni.

La data de 6 decembrie 1960, prin ordinul nr. 10.097 a fost internat în C.M pe timp de 36 luni, eliberându-se la 22 octombrie 1962 din Colonia Periprava.-

După eliberare, cel în cauză a lucrat la G.A.8 Rîfov de unde și-a luat transferul pentru Combinatul Borzești, însă fiind văzut prin Ploiești, unde avea și familia și avînd în vedere atitudinea dușmănoasă a acestuia, înainte de a fi arestat precum și în perioada de detenție, organele noastre au propus lucrarea lui informativă prin dosar de verificare.-

Dosarul de verificare a fost deschis la data de

30 mai 1964, în scopul clarificării activității politice a acestuia, după eliberare.

În perioada cît a durat verificarea nu a fost semnalat cu legături suspecte sau cu manifestări dușmănoase la adresa regimului, ocupîndu-se mai mult de servicii și de situația lui familială.-

Astfel la 2 octombrie 1964, s-a aprobat închiderea dosarului de verificare, materialul fiind de mică importanță, iar elementul rămînînd în evidența problemei legionare, urmînd ca, copie hotărîrii de evidență să fie trimisă la Bacău, unde MARILU SORIN își stabilise domiciliul la acea dată.-

INSPECTOR SEF

Lt.colonel

Stănescu Petre

SEFUL BIRoului

Maior,

Nicolescu Ion

2 exemplare

red. Firiteanu Gh.

deo. Pleșeanu M.

465
458

REPUBLICA SOCIALISTA ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 547.554 din 28 IULIE 1968

C ă t r e,

TOV. MAIOR BOI

Conform ordinului toV. prim vicepresedinte al Consiliu-
lui Securității Statului, general maior Răduică Grigore, trimitem
alăturat memoriul adresat conducerii partidului de către numitul
MARETA COSTICA din Vatra Dornei, fost ofițer de miliție.

Din conținutul memoriului, rezultă că în timp ce
funcționa cu gradul de locotenent la Miliția Vatra Dornei, a fost
arestat și cercetat de organele securității Suceava, fără motive
intemeiate.-

Rugăm ca modul de rezolvare să fie comunicat și Oficiu-
lui, pentru a putea răspunde la C.C. al P.S.R. - Secția scrisori
și audiențe.-

SEFUL OFICIULUI

Maior, *[Signature]*

Apostol C-țin

Nr. 10491
Din 05.03 1969

C ă t r e

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
Secția scrisori și audiențe

La adresa dv. nr.63.368 din 27 mai 1968, privind pe MANEA COSTICA, vă facem cunoscut că din verificarea materialelor existente în arhiva organelor securității statului, rezultă că sus-numitul a fost arestat și cercetat în perioada 20 august 1959 - 25 mai 1960.

MANEA COSTICA este fiul natural al lui Elisabeta, născut la 22 martie 1926 în Tîrgu-Jiu, membru P.C.R., domiciliat în orașul Vatra Dornei, strada 6 Martie nr.6, județul Suceava. Acesta în perioada iunie 1946 - august 1959, a funcționat mai întâi ca subofiter la fostele inspectorate de jandarmi Năsăud și Cîmpulung - Moldovenesc, apoi ca ofițer în cadrul Raionului de miliție Vatra Dornei din fosta Direcție regională de miliție Suceava, la formațiunea economică, iar la 31 august 1959 a fost trecut în rezervă cu gradul de locotenent.

MANEA COSTICA a fost arestat și cercetat inițial de către organele M.A.I. sub acuzația de a fi săvîrșit infracțiunile de "contrarepresione" și "îngelăciune". Din cercetările efectuate de către organele de anchetă penală, în legătură cu infracțiunile menționate mai sus, rezulta că MANEA COSTICA în timp ce funcționa ca ofițer la fostul raion de miliție Vatra Dornei, deși a fost sesizat de mai multe ori că la I.F.E.T. - Iacobeni se susținea însemnate cantități de material lemnos, care apoi erau vîndute la preț de speulă la diverși cetățeni, în loc să ia măsuri de cercetare și trimitere în judecată a elementelor infractoare, în schimbul unor chefururi sau sume de bani primite de la cei în cauză, le mușamaliza faptele ilicite ale acestora.

Mai mult, MANEA COSTICA a mers pînă acolo încît a invitat la miliție pe unii dintre infractorii denunțați, ca

./...

SOLOMON KATZ zis RUBINGER IOAN și SUHAR IOAN cărora în schimbul unor avantaje materiale pretinse, le-a adus la cunoștința denunțurile făcute împotriva lor, promițându-le că nu vor fi trimiși în justiție.

Cele de mai sus au fost declarate în timpul cercetării lui MANEA COSTICA, atît de KATZ SOLOMON - care a pretins că a dat sus-numitului drept mită suma de 1.000 lei, cît și de către SUHAR IOAN, IUGA ILEANA [REDACTED] BACER NICOLAE fost paznic al depozitului I.F.E.T. Iacobenii și de milițienii de la postul Iacobenii, anume : BARTIS NICOLAE - șef post, IONESII SIL-VESTRU ajutorul său.

Faptele reținute inițial în sarcina lui MANEA COSTICA și anume : infracțiunile de "contrarepresiune" și "îngelăciune" pentru care legea penală prevedea atunci pedepse privative de libertate chiar mai mari de 5 ani, dar erau săvîrșite în mod neintenționat, au intrat sub efectele decretului de amnistie nr.315 din 19 august 1959 și ca urmare nu a mai fost trimis în judecată.

Datorită însă faptului că din primele cercetări efectuate în cazul MANEA COSTICA reșea că acesta ar fi pretins și luat mită de la unii infractori, el nu a mai fost pus în libertate, ci organele M.A.I. au hotărît să-l rețină în continuare pentru a-l cerceta sub învinuirea de a fi luat mită. Din verificarea unor materiale, rezultă că ancheta a fost prelungită, deși era evident încă după primele cercetări că nu s-au putut administra probe directe pentru luare de mită și astfel că MANEA COSTICA a fost menținut arestat în mod nejustificat timp de nouă luni.

Totuși, în pofida faptului că nu au putut administra suficiente probe de vinovăție pentru săvîrșirea infracțiunii de luare de mită, organele de anchetă penală au definitivat cercetările, formulînd și concluziile de învinuire, confirmate la data de 4 martie 1960 și de către Procuratura militară Suceava și astfel că MANEA COSTICA a fost deferit Tribunalului militar Iași, spre a fi judecat.

Intrucît MANEA COSTICA nu a recunoscut învinuirile ce i se aduceau, iar martorii care au fost audiați în instanța de judecată au dat declarații în care faptele săvîrșite de sus-numitul erau prezentate într-o formă diminuată, nemaiputîndu-se documenta și susține "acuzatiile" stabilite de ancheta penală, Tribunalul

militar Iași prin sentința nr.297 din 24 mai 1960, l-a achitat pe MANEA COSTICA de orice penalitate și a hotărât punerea lui în libertate. La data de 25 mai 1960, MANEA COSTICA a fost eliberat de Penitenciarul Suceava.

Ulterior, după punerea în libertate, MANEA COSTICA s-a adresat cu un memoriu fostei conduceri a M.A.I., prin care arăta că a fost arestat abuziv și cerea să se revină asupra măsurii de scoatere din miliție.

Cu prilejul verificării problemelor ridicate de MANEA COSTICA în acel memoriu, s-a stabilit că în perioada anchetării sale, unii ofițeri de securitate l-au bătut atît pe KATZ SOLOMON pentru a recunoaște că a dat mită lui MANEA COSTICA, cît și pe acesta pentru a recunoaște că a primit mită.

Impotriva ofițerilor de securitate care l-au bătut pe MANEA COSTICA și pe ceilalți arestați în timpul cercetărilor, au fost luate încă atunci măsuri disciplinare.

Pe baza celor relatate mai sus, apreciem că arestarea, anchetarea și trimiterea în judecata Tribunalului militar a lui MANEA COSTICA, au fost abuzive și neintemeiate

x x
x

Din studierea materialelor privind notarea și aprecierea activității depusă de MANEA COSTICA în timp ce a fost ofițer de miliție, cu mult înainte de a fi arestat și cercetat, rezultă că în afara faptului că în anumite perioade a obținut și rezultate bune în muncă, totuși sus-numitul a comis și unele abateri grave de la ordinele și directivele muncii de miliție și conduita personală, incompatibile cu calitatea de ofițer M.A.I.

De exemplu, în materialele existente în dosarul său personal de fost ofițer M.A.I., se arată printre altele că MANEA COSTICA în activitatea sa, în mai multe cazuri nu a respectat regulile strict interne ale muncii de miliție. În repetate rânduri se prezenta la serviciu sub influența băuturii, mergînd apoi în biroul său unde se culca. Avea relații de prietenie cu persoane suspecte (infractoare) cu care a fost văzut de mai multe ori făcînd chefuri. În relațiile cu cetățenii pe care îi invita la miliție pentru rezolvarea diferitelor probleme, se purta necuviincios, în sensul că îi înjura, îi brusca etc.

./..

Pentru asemenea fapte, ca cele descrise mai sus, în anul 1957 MANEA COSTICA a fost pus în discuția organizației de partid de la fostul Raion de miliție Vatra Dornei, care l-a sancționat cu "vot de blam", iar pe linie de comandă a fost pedepsit cu zile de arest la garnizoană, prelucrat în diferite ședințe profesionale și de partid.

Datorită lipsurilor existente în activitatea și comportarea lui MANEA COSTICA încă înainte de a fi arestat, cit și a faptelor grave rezultate cu prilejul primelor cercetări efectuate asupra sa, prin ordinul M.A.I. nr. 4468 din 31 august 1959, s-a dispus ca, în conformitate cu articolul 52, litera "i" din statutul corpului ofițerilor, să fie îndepărtat din cadrele active ale miliției.

În concluzie, pe baza verificărilor efectuate în cazul MANEA COSTICA, apreciem că, dacă menținerea în stare de arest și cercetarea sa după apariția decretului 315/1959 au fost abuzive și neintemeiate, măsura de îndepărtarea lui din cadrele active ale M.A.I. a fost însă justificată.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică
Grigore Răduică

363 470
2110
800
710

ADEVERINȚĂ

Telegrama Nr. _____ din _____

S-a primit în ziua de _____, ora _____, m. _____

Semnătura primitorului.

I TELEGRAMA I
INSP DE SEC AL JUD SUCEAVA CATRE C S S

Nr. _____
CABINETUL TOV PRIM VICE PRESEDINTE PENTRU TOV COLONEI
L BOTH / BOTH +

DIN SUCEAVA NR 102 90 20 02 1969 18 45 m. _____ timpul _____

LA ORDINUL DV TELEFONIC DIN 20 02 1969 RAPORTAM CA DOSARUL
PERSONAL PRIVIND PE FOSTUL LOCOOT DE MILITZIE MANEA COSTICA/

MANEA COSTICA, A FOST SOLICITAT DE SEFUL SERVICIULUI
PERSONAL DIN INSPECTORATUL GENERAL AL MILITZIEI, COL _____

BRUTARU SI INAINSTAT DE INSP MILITZIEI JUDETZLUI SUCEAVA
NU NR 12095 DIN 20 02 1969

INDP SEF COL MACRI EMIL NR OF 33100 IDN 20 02 1969

Md. 151

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

664-477
STRICT SECRET

Nr. 10382
Din 30.01.1969

C ă t r e

INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUD. SUCEAVA
Tov. inspector șef

Vă restituim alăturat, dosarul fond operativ nr. 67127
și dosarul de anchetă nr. 4388 vol. I și III privind pe MANEA
COSTICA, care ne-au fost trimise de dv. pentru studiu, cu
adresele nr. C.2/32357 din 18.10.1968 și nr. 40032 din 10.01.1969.

D.O.
LT. COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan, *Both Ioan*

2 ex.
BI/TI

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUD. SUCEAVA
Nr. C. 2/ 32357 din 18.X.1968.

STRICT SECRET

s.c. 173

ex. nr. 1

472
365

C ă t r e ,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- SERVICIUL "C" - Tov. Lt. Col. Hiera

La ordinul dv. telefonic din 17 octombrie s.c.,
alăturat înaintăm pentru studiu dosarul de anchetă nr. 4388
vol. I și III privind pe numitul MANEA COSTICA.-

INSPECTOR BM
Colonel,

Macri mil.

SEFUL BIRoului
Căpitan, M. J. Iancu
Tifiniuc Mecanor.

BM, 2 exempl.-

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL JUDETULUI SUCEAVA

460
STRICT SECRET
exemplar nr. 1
S.C.173

Nr. 40032 din 10.01.1969.

C ă t r e ,

- CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cabinetul Tov. prim-vicepreședinte
General Lt. Răduică Grigore -
- Pentru Lt. Col. Both. -

La ordinul dv. telefonic din 10 ianuarie 1969,
însăntăm alăturat dosarul fond operativ nr. 67127 privind pe
numitul MANEA COSTICA.

Raportăm că dosarul de anchetă a fost trimis de către
noi cu raportul nr. 32357 din 18 octombrie 1968 la C.S.S. -
Serviciul "C" pentru Tov. Lt. Col. Hiera.-

TN/BM, 2 exempl.-

10.04.1969
NOTA - RAPORT
=====

- privind cazul DAVID GHEORGHE.

Sus-numitul s-a adresat cu un memoriu Ministerului Justiției, prin care contestă temeinicia reținerii sale de către organele securității, în perioada august 1950 - mai 1951.

Din studierea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

DAVID GHEORGHE este fiul lui Gheorghe și Suzana, născut la 3 august 1921, în comuna Zăbala, județul Covasna, fost chist la depoul C.F.R. Brașov, domiciliat în Covasna, strada Petőfi nr.132.

Din dosarul fond anchetă nr.1824, vol.5, fila 60, rezultă că DAVID GHEORGHE, la data de 10 august 1950, a fost arestat de către fosta Direcție regională M.A.I. Brașov, sub acuzația de a fi făcut parte din organizația subversivă "Vlad Tepeș II", condusă de LUPSA VICTOR.

Din dosarul fond special nr.5389 vol.23, fila 80, rezultă că DAVID GHEORGHE a fost reținut în anul 1950, în cazul LUPSA VICTOR - fugar - pentru faptul că în calitate de călăuză la una din echipele operative ce acționa pentru prinderea bandei contrarevoluționare, a indus-o în eroare, conducând-o într-o altă direcție decât cea indicată a fi reală.

În dosarul fond anchetă nr.16, existent în arhiva Inspectoratului de securitate Covasna, privind organizația subversivă "Vlad Tepeș II", se găsește o schiță întocmită de organele M.A.I. în legătură cu schema de constituire a susmenționatei organizații. Către sfârșitul schemei, la penultima poziție, apare și DAVID GHEORGHE - fără alte date - din Covasna, cu mențiunea "arestat".

./..

475
468

Din studierea întregului material din arhivă, cu privire la activitatea organizației subversive "Vlad Tepeș II", cât și a măsurilor de lichidare a acesteia, nu s-au găsit însă și alte materiale, în afara celor sus-menționate, care să ateste vinovăția lui DAVID GHEORGHE, funcție de care să se fi luat atunci măsura reținerii și cercetării lui.

Pentru elucidarea împrejurărilor în care DAVID GHEORGHE a fost reținut de către organele M.A.I., s-a stat de vorbă și cu un număr de patru persoane, care au avut cunoștință de arestarea sus-numitului, dintre care, două persoane au fost și condamnate pentru activitatea lor subversivă. Toți au declarat că își amintesc de arestarea lui DAVID GHEORGHE, precizînd însă că nu cunosc ca sus-numitul să fi avut vreun fel de legături cu organizația subversivă "Vlad Tepeș II" și ca atare, nici adevăratele motive ale arestării lui.

În concluzie, din verificările efectuate cît și din studierea materialelor existente în arhivele organelor de securitate, nu s-a stabilit că DAVID GHEORGHE ar fi făcut parte din organizația subversivă "Vlad Tepeș II", sau că a avut vreo legătură cu aceasta. În consecință, considerăm că arestarea și cercetarea lui, în perioada 1950-1951, de către organele M.A.I., a fost neîntemeiată și abuzivă.

de acord
noaptea
Pe baza celor rezultate din verificări, propunem a i se comunica petiționarului că măsura lustră împotriva sa de către organele M.A.I. a fost neîntemeiată, iar pentru rezolvarea celorlalte probleme ridicate în memoriu și anume : reangajarea sa în funcția de pădurar și obținerea autorizației pentru port armă, să fie îndrumat a se adresa organelor locale competente în a rezolva cele solicitate.

Lt.col.de securitate

Both Ioan,

Major de securitate

Nicolae
Ionescu Nicolae

476
469

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMANIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Oficiul pentru primirea, evidența și urmărirea rezolvării
reclamațiilor, sesizărilor și propunerilor cetățenilor

Nr. 651.467 din 22 AUG. 1968

Către,

TOV. MAIOR BOIU

Conform ordinului tov. prim vicepreședinte al Consiliului
Securității Statului, trimitem alăturat memoriul numitului
DAVID GH. GHEORGHE din orașul Covasna, str. Petőfi nr. 132, județul
Covasna, adresat Ministerului Justiției, în care reclamă că a
fost reținut ilegal de organele de securitate.

Rugăm ca modal de rezolvare să fie comunicat și oficiu-
lui. -

SEMPER PRO DOMINA
Mădălina

477
6470

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA
MINISTERUL JUSTIȚIEI
BUCUREȘTI

CĂTRE

Ministerul Afacerilor Interne

— *Oficiul pentru procese, executare și servit-
rea rezoluțiilor notariale, sesizările
și propunerile cetățenilor.*

Nr.

7404

Județul _____

Ministruļ Festiķes
Būcuvasts.

Subsermatul David G. George din
Orasel Conasno. Serol. Conasno stual Petofi N° 139.
cu Sericiul lor Depozit C.P.R. Brock. (Serul Morcaro în
Coltato de fochist. Ser presentat viciu în raportul
unnotarele.

În 4 August 1950, am fost arestat de către Organele Securității; eu eram atunci păcălărit de către
la Ocrotul Lămurărilor din Corosna. Am fost arestat
la Securitatea din Brașov strada 30. Deceam
și acestia erau pe deplin penitenciarii Brașov. Am
fost aici până la 6. Mai 1951, când am fost din
nou arestat la Ocrot de Securitate care mi-a dat
o nouă obligație de a lucra serviciul de păcă-
lărit din nou; cu condiția că mi-a spus nimeni
nu mi-a dat nici un lucru. În acest
timp eu am fost maltratată foarte; mi-a rupt
degetul degetul de la mâna dreaptă și la
gât lămurărilor grave. Eu am fost arestat fără
ca să mi-a spus pentru și foarte dar nu
mi-a spus nici odată pentru. Într-o zi
când la Corosna era atunci foarte foarte plătută
major la Securitate acestor este din Corosna
și aici se află și în prezent. Eu am fost

-2-

În penitențiar cu următorii pe coș și în
mănușe și oțet și în iunie 1953. George
Cotici care se află în prezent la Ocolul Comunei din
Corasni. Megat Costache din Prosoș școala H. Păuș
nr. 12. cartul. 8. Mai. Băta Păuș din Corasni și
oloi Corasni. Lucrătorii din țara din Corasni
școala Horeoi Cluj și Cluj. Cu am fost în
la Ocolul Sălcă dar nu am putut face serviciu
fiind, foarte, foarte bolnav. Însă cor și oricât
cât organelor secretului mai puțin deșeurile
pe la doctorii cor și mai puțin săvârșit, dar nu am
putut face bine și acum am făcut serviciu la Ocolul
Sălcă Comuna pînă în Martie 1953 și atunci
neputând înlocui muritor am plecat de aici și
bolnav cum eram.

Cu rog cor să fiu olespogubit pentru toate
acestea; că din cauza acestor și am rămas nevredic
pe toată viața; din aceste cauze eu m-am
perdut și satia și am rămas bolnav cu o
capă și nici astăzi nu sunt sănătos. Pe matri-
cul cor nu mai găsim vinovat eu nu am
fost judecat de nimeni. Dece am fost acor-
tat, bătat, molțosit, Mai pe urmă cor și m-am
oloi oșeptul cor și foarte serios tot la ocol și să m-am
oloi oșeptul ple și pînă și Păuș.

Proș, fuses cor și se cercetă acest caz
și să fiu olespogubit.

Br. 123. / VII. 1968.

Trăiesc P. E. R.
Dorin Ștefan

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE AL

JUDEȚULUI VRANCEA

- Biroul evidență -

480
473
- BIROU SECURIT -

S.C.nr.179
Exp.nr. 1

Nr.0187 din 26 febr.1969.

Catre,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

- Controlul de triere-dispecerat,
carcerare, documentare și arhivă-

BUCUREȘTI

- Tov.lt.col. H e r a -

La ordinul dv.telefonic din 26.02.1969 cu privire
la numitul DAVID GHEORGHE, raportăm;

Din materialul aflat la dosarul de anchetă nr.1824
vol.5 fila 60, privind pe DAVID GHEORGHE, rezultă următoarele:

Sus-numitul este născut la data de 3 august 1921
în comuna Zăbala, jud.țul Trei scune, fiul lui Gheorghe și Iuzana,
născădint politic, de profesie pădurar.

La data de 10 august 1950, a fost arestat de către
fosta D.R.S. Brașov, întrucât a făcut parte din organizația subver-
sivă "VLAD TEFES II", condusă de LUPSA VICTOR.

Datele au fost extrase dintr-un tabel nominal de
elemente reținute de către fosta D.R.S. Brașov în cadrul organiza-
ției subversive "VLAD TEFES II".

Alte date nu mai posedăm despre persoana în cauză .

INSPECTOR

Maior *G. H. H.*

Stoicescu

SEFUL BIROURII

Maior,

Ene Andrei *A. Ene*

redact : Candea G.
dictat : Chiriacu I.
scris în 2 exempl.-

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE JUDETEAN
-C O V A S N A -
Nr.I./CI/ 578 din 01.03.1969

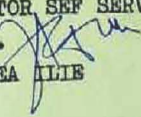
401 674
STRICT SECRET
S.C.nr.154
Ex.nr.____

Către,

CONSILIUL SECURITATII STATULUI BUCURESTI
Cabinetul tov.primvicepreședinte
General maior GRIGORE RADUICA
Pt.tov. Lt.col. BATH IOAN

La ordinul Dvs.verbal privind audierea numi-
ților SZABO LUDOVIC, GHEORGHE COTICI, JURUBILA DUMITRU și BIRLA
IOAN, în legătura cu arestarea lui DAVID GHEORGHE, înaintăm alăturat
declarațiile obținute de la sus-numiții cu excepția numitului
SZABO LUDOVIC fost plt.maj.de securitate, domiciliat în Covasna
str.Gării nr.7, care nu-și amintește nimic în legătură cu aresta-
rea lui DAVID GHEORGHE, afirmând că nu cunoaște nici o persoană
cu acest nume.-

INSPECTOR SEF ADJUNCT
Cpt.
HARMATT ADALBERT

LOCUIITOR SEF SERVICIU
Lt.maj.
CORNEA ILIE

Seris în 2 ex.
Conceput: Cornelia I.
Dactilo.: Popa V.

472/1
686

Declarație

Gheorghe Gătiți Gheorghe domiciliat în orașul
Goros nr. 5 strada Motilor Nr. 1

În legătură cu arestarea lui Daniel Gheorghe
Gătiți următoarele

În anul 1950 am fost amândoi în funcția
de Păzitor cu contonete neime la Punctul
Goros și din acel la Deschid Negru.

Fidel solicitării de către securitate ca, călăuză,
Fidel în grupul cu Platonul Salu Gătișilor
nu am respectat indicațiile mele din cauza
cătătorosul Plot Salu a mai știut și un
alt drum care nu a fost clar cui el și a răti
cit în munte și la obținut Pe Daniel Gheorghe
al căruia în legătură cu arestarea lui Daniel Gheorghe
nu cunosc

24.02.1969

Gătiți Gheorghe

Declarație.

Subsemnatul Iosef I. Toș - Dumitru
domiciliat în Corasne str Horea 8.
Căsușă Nr 4. în legătură cu arestarea
lui David Georgehe cum se urmărește.
El în clubul de Binarilor meo povestul că
el nu este vinovat de arestarea lui
și el nu este oare este arestat la
în locație totuși cum oare arestat
el fiindcă pădurar au venit înțeleg
în Loba și ion spus săi ducă în
punctul cutore sau oare și întrebare
sau opint el oare meo spus că pe aici
cei balti că pe aici el oare set oare
ei și sau în funcție și stăruie
spus că el este de vină că sau în curăț
și sau arestat - alături de arestarea
lui nuștii minime.
Corasne 28 februarie 1969 Iosef I. Toș

Localitatea

Suprasemnatu Barbu Ion Zammită
 în Corvasna Județul Călărași Nr 58
 ghăgătură cu arestarea lui
 David George declar următorii:
 Declara cunosc că acest a fost
 arestat pentru că a fost
 Banuș de legătură cu Bondar
 în Lupsa. Alina nu cunosc
 nimica nici despre legăturile
 C. Ion

Corvasna 28 februarie 1969

Barbu Ion

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

487
778
STRICT SECRET

Ex.nr. 2.

s-c. 108

Nr. 10108
din 26.11. 1968

C A T R E

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE COVASNA
Tov. inspector șef

*venit răspuns
de la J. Sec. Covasna*
Conform ordinului tov. prim-vicepreședinte al C.S.S.
general-locot. Grigore Răduică, vă rugăm să ne comunicați de
urgență, motivele pentru care a fost reținut, de către organe-
le securității fostei regiuni Brașov, numitul DAVID GH. GHEOR-
GHE, domiciliat în prezent în orașul Covasna, str. Petőfi 132.

Sus-numitul arată că a fost reținut în perioada 7
august 1950 - 6 mai 1951.

D.O.

LT. COLONEL DE SECURITATE

Both Ioan *Both*

*3283 Gheorghe
3340 cel. Gheorghe
2576 Ind. 81/82*
2 ex.
BI/TI

din covasna nr76 100 29.1168. 12,30
insp de sec al jud covasna

catre

consiliul securitatii statului
-cabinet -

La ordinul dv.nr.10108din 26.11.68,raportam ca numitul david
gh.gheorghe/david gh. gheorghe /,nu figureaza in evidentzele
noastre cu nici un fel de material .-

de asemeni raportam ca sus-numitul a fost verificat de catre
noi si la inspectoratele de sec ale jud brasov si mures ,de unde
la fel ni-se comunica ca nu este cunoscut cu nici un fel de
material in evidentzele lor .-

inspector sef
maior avram ilarie

nr of.c- 14/10.463 din 29.11.68

29.XI-68
1352479
JH. =

NOTA - RAPORT

=====

- privind cazul DAVID GHEORGHE.

Sus-numitul s-a adresat cu un memoriu Ministerului Justiției, prin care contestă temeinicia reținerii sale de către organele securității, în perioada august 1950 - mai 1951.

Din studierea materialelor existente în arhiva Consiliului Securității Statului, au rezultat următoarele :

DAVID GHEORGHE este fiul lui Gheorghe și Suzana, născut la 3 august 1921, în comuna Zăbala, județul Covasna, fost chist la depoul C.F.R. Brașov, domiciliat în Covasna, strada Petőfi nr.132.

Din dosarul fond anchetă nr.1824, vol.5, fila 60, rezultă că DAVID GHEORGHE, la data de 10 august 1950, a fost arestat de către fosta Direcție regională M.A.I. Brașov, sub acuzația de a fi făcut parte din organizația subversivă "Vlad Tepeș II", condusă de LUPSA VICTOR.

Din dosarul fond special nr.5389 vol.23, fila 80, rezultă că DAVID GHEORGHE a fost reținut în anul 1950, în cazul LUPSA VICTOR - fugar - pentru faptul că în calitate de călăuză la una din echipele operative ce acționa pentru prinderea bandei contrarevoluționare, a indus-o în eroare, conducând-o într-o altă direcție decât cea indicată a fi reală.

În dosarul fond anchetă nr.16, existent în arhiva Inspectoratului de securitate Covasna, privind organizația subversivă "Vlad Tepeș II", se găsește o schiță întocmită de organele M.A.I. în legătură cu schema de constituire a susmenționatei organizații. Către așezatul schemei, la penultima poziție, apare și DAVID GHEORGHE - fără alte date - din Covasna, cu mențiunea "arestat".

./..

488
481

Din studierea întregului material din arhivă, cu privire la activitatea organizației subversive "Vlad Tepeș II", cit și a măsurilor de lichidare a acesteia, nu s-au găsit însă și alte materiale, în afara celor sus-menționate, care să ateste vinovăția lui DAVID GHEORGHE, funcție de care să se fi luat atunci măsura reținerii și cercetării lui.

Pentru elucidarea împrejurărilor în care DAVID GHEORGHE a fost reținut de către organele M.A.I., s-a stat de vorbă și cu un număr de patru persoane, care au avut cunoștință de arestarea sus-numitului, dintre care, două persoane au fost și condamnate pentru activitatea lor subversivă. Toți au declarat că își amintesc de arestarea lui DAVID GHEORGHE, precizând însă că nu cunosc ca sus-numitul să fi avut vreun fel de legături cu organizația subversivă "Vlad Tepeș II" și ca atare, nici adevăratele motive ale arestării lui.

În concluzie, din verificările efectuate cit și din studierea materialelor existente în arhivele organelor de securitate, nu s-a stabilit că DAVID GHEORGHE ar fi făcut parte din organizația subversivă "Vlad Tepeș II", sau că a avut vreo legătură cu aceasta. În consecință, considerăm că arestarea și cercetarea lui, în perioada 1950-1951, de către organele M.A.I., a fost neîntemeiată și abuzivă.

Pe baza celor rezultate din verificări, propunem să i se comunica petiționarului că măsura luată împotriva sa de către organele M.A.I. a fost neîntemeiată, iar pentru rezolvarea celorlalte probleme ridicate în memoriu și anume : reangajarea sa în funcția de pădurar și obținerea autorizației pentru port armă, să fie îndrumat a se adresa organelor locale competente în a rezolva cele solicitate.

Lt.col.de securitate
Both Ioan, *Both Ioan*

Major de securitate
Ionescu Nicolae
Ionescu Nicolae,

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

- Tovarășului secretar VASILE PATILINET -

Ca urmare a memoriului adresat conducerii partidului de către numitul IONASCU DAVID prin care solicită revizuirea cazului fiilor săi ALEXANDRU IOANID și PAUL IOANID și revenirea asupra sistării pensiei F.I.A.P., precum și restituirea obiectelor ridicate ca urmare a aplicării hotărîrii judecătorești de confiscare a averii, din cercetările efectuate a rezultat că cei în cauză se fac vinovați de faptele reținute, suficient dovedite prin următoarele probe și mijloace de probă:

1. cea mai mare parte din banii jefuiți au fost găsiți asupra lor, precum și în unele ascunzători din locuințele proprii sau aparținînd unor rude apropiate;

2. ALEXANDRU IOANID, PAUL IOANID, IGOR și MONICA SEVIANU, GLANTZSTEIN ABRASA SASA zis MUSAT și HARALAMBIE OBEDEANU au recunoscut furtul comis, precum și împrejurările în care l-au pus la cale și l-au înfăptuit;

3. recunoașterile inculpaților s-au coroborat cu probe ale martorilor care dau convingerea că soluția judecătorească corespunde adevărului.

Mai mult, din declarațiile martorilor a rezultat că, înaintea acțiunii din 28 iulie 1959 cei în cauză au încercat în două rînduri să comită furturi de bani de la Casa colectoare din str. Sf. Gheorghe și prin atacarea mașinii care transporta banii de la alte două case colectoare, în al doilea caz folosind și un autoturism Getax, după ce au imobilizat șoferul. ALEXANDRU IOANID a discutat cu mai mulți milițieni, pe care-i cunoștea, pentru a afla măsurile ce s-au luat în legătură cu

aceste încercări, iar după săvârșirea furtului de la 28 iulie 1959, a mers la Direcția generală a miliției, unde - în discuțiile purtate cu mai mulți ofițeri cu care lucrase împreună - a condamnat acțiunea respectivă, oferindu-și chiar serviciile sale pentru descoperirea celor vinovați, în scopul de a afla, în acest fel, care este stadiul cercetărilor și măsurilor întreprinse de organele de stat împotriva lor.

Confiscarea averii a fost o măsură pe deplin justificată, avându-se în vedere că era vorba despre sustragerea unei importante sume de bani din averea obștească, faptă ce prezenta o gravitate și pericolozitate socială deosebită.

PRESEDINTELE CONSILIULUI
SECURITATII I STATULUI,

Ion Stănescu

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRICT SECRET

Ex.nr. 2

384

C ă t r e

Nr. 9238
Din 3.03.1969

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.
Colegiul central de partid

La adresa dv.nr.1996/A din 12.07.1968, privind pe SONNENWIRTH GHEORGHE, vă facem cunoscut că în arhiva Consiliului Securității Statului, nu s-au găsit materiale cu privire la arestarea acestuia în luna mai 1962, așa cum el arată în memoriu.

Numitul SONNENWIRTH GHEORGHE, apare însă, în evidența persoanelor arestate de către organele securității, existentă la Inspectoratul județean de securitate Bihor, că la data de 11 mai 1952 a fost reținut împreună cu alte persoane din conducerea fabricii de conserve "Avântul" din Oradea, unde avusese loc un incendiu. La data de 22 mai 1952, stăt SO - NENWIRTH GHEORGHE, cît și celelalte persoane arestate odată cu el, au fost puși în libertate.

Menționăm că alte materiale din care să rezulte ce fapte au fost stabilite cu prilejul reținerii și cercetării sue-numitului, cît și în legătură cu hotărîrea ce a fost luată în final de a-l pune în libertate, nu s-au găsit în evidențele noastre.

Datorită faptului că la data reținerii, SONNENWIRTH GHEORGHE era membru de partid, presupunem că materialele cu privire la faptele ce au rezultat din cercetarea sa pe timpul reținerii, au fost predate organelor locale de partid.

PRIM-VICEPRESEDINTE
AL CONSILIULUI SECURITĂȚII STATULUI
General-locotenent,

Grigore Răduică

200
485
No. 1996/A
22.11.1969

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI, 196

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
- Tov. prim-vicepreședinte General lt. Grigore Răduică -

Revenim la adresă noastră nr. 1996 din 12 iulie 1968, în care am solicitat să ni se trimită o documentare în legătură cu arestarea în luna mai 1962 de către organele securității din Oradea a lui SONNENWIRTH GHEORGHE, născut la 1 aprilie 1922, domiciliat în Oradea Piața 23 August No. 23.

Menționăm că această documentare ne este necesară în vederea rezolvării situației de partid a susnumitului.-

9238 485
11. 1996/A 486
12. VII 1968

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

COLEGIUL CENTRAL DE PARTID

BUCUREȘTI,

Către,

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI

Tov. prim-vicepreședinte General maior Grigore Răduică -

Tov. Both
[Signature]
Vă rugăm să se verifice dacă arestarea lui SONNENWIRTH
GHEORGHE a avut o bază legală. Numitul este născut la 1 aprilie 1922 în orașul Oradea, de profesie funcționar. Domiciliat în orașul Oradea, Piața 23 August No.23.

În memoriul adresat conducerii partidului arată că în luna mai 1962 a fost arestat în mod abuziv de organele securității din Oradea, însă după efectuarea cercetărilor a fost pus în libertate, întrucât nu s-a făcut vinovat de faptele imputate.

Vă rugăm să informați Colegiul Central de Partid despre cele constatate, fiindu-ne necesar pentru clarificarea situației sale de partid.

VICEPREȘEDINTE
[Signature]

2 ex.nj.

Către,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

- BUCURESTI -

Subsemnatul Sonnenwirth Gheorghe, dom. în Oradea, Piața 23 August, bloc 23 ap.18, salariatul Coop.Prestarea, în calitate de fotoremizer, studiind Hotărîrea plenarei al C.C. al P.C.R. din aprilie 1968, privind reabilitarea unor activiști de partid și faptul că în trecut la excluderi au fost cazuri, cînd au fost analizate activitatea unor membri de partid în mod subiectiv, precum și faptul că organele M.A.I. în anumite cazuri s-a abuzat de puterea lor, am ajuns la concluzia, că și cazul meu este un caz, care după părerea mea, se încadrează la cele de mai sus.

Sînt băiat din familie săracă, tata fiind vânzător comercial, care a murit încă în anul 1939, iar mama femeie de servicii la spital. Eu din tinerețe am fost muncitor. În anul 1936 am fost membru la org. de tineret al P.S.D. și mai tîrziu al MADOSZ-ului, unde am luat parte la diferite acțiuni organizate de P.C.R.

În timpul ocupației horticiste am fost arestat de două ori cu acuzația că fac propagandă de stînga.

După eliberare, am devenit în anul 1945 membru al PCR și am luat parte la toate acțiunile conduse de partid pentru eliberarea socială și națională.

În anul 1948 am fost însărcinat de PNR cu preluarea fabricii de boia din Oradea, unde am aflat printre altele, că un cadru de bază al M.A.I. din Oradea a făcut afacere împreună cu foștii proprietari ai fabricii de boia și înainte de naționalizare au sustras sume importante din proprietatea fabricii.

Acest cadru de la M.A.I. a aflat că știu despre afacerile lor, împreună cu șeful său m-au constrîns moral ca să părăsesc Oradea să nu-i fiu în drumul lor. Pentru a putea înfăptui aceasta, fiind tocmai perioada de verificare a membrilor PNR, eu, la verificare în biografia depusă m-am acuzat cu anumite fapte neexistente, cu scopul să fiu schimbat din postul de director, ca să pot pleca din Oradea.

La verificare nu m-a scos din funcția de director, iar cadrelor din M.A.I. cu care am avut de-a face i-au venit alte ne cazuri, nemaavînd posibilitatea de a se ocupa de mine.

Noi, la fabrică ne-am mobilizat cu toții, toate puterile, ca mai ales folosind rezerve interne și posibilitățile locale să mărim producția cantitativ și calitativ, ajungînd pînă acolo, ca fără să fie planificat în prealabil, ca prima dată în viața economică a României să exportăm boia de ardei în Apus, aducînd de-vize prețioasă patriei.

Natural, aceasta nu a fost simplu de realizat, fiindcă nu existau cadre profesionale în măsura necesității și numărul muncitorilor s-a ridicat de la 17, cînd am preluat în 1948, la 700 la sfîrșitul anului 1951.

În anul 1951 s-a început din partea anumitor nemulțumiți de activitatea mea din cadrul întreprinderii, mai ales din partea celor criticați de activitate insuficientă și aceștia au găsit și sprijinul tov. Oseke David, care era atunci conducătorul colegiului

de partid, să întreprindă acțiune contra mea.

Văzînd cele de mai sus, am cerut transferarea mea din oraș și în decembrie 1951 am fost transferat la F.ca Refacerea din Arad și cît timp am fost acolo conducător au fost realizate și depășite toate indicile de plan, cu care pînă atunci fabrica a rămas datoare.

În anul 1962, luna martie ziua 8, cu toate că am fost membru P.M.R. la org. de bază din F-ca Refacerea din Arad, am fost invitat la F-ca de boia Avîntul din Oradea, unde foarte dramatic, la propunerea secretarului de org. de bază, tov. Pop Mihai, am fost exclus din partid, iar mai tîrziu în luna mai la Arad am fost arestat de organele securității și adus la securitatea din Oradea. La Arad au făcut percheziție la domiciliul meu, după arestarea mea, fără prezența mea și singur lucru care a fost ridicat a fost copia după recursul meu adresat C.C. al P.M.R., pe care nu am primit nici pînă în ziua de azi.

Dat fiindcă am fost arestat ca director, după un timp, Min. Ind. Alimentare s-a adresat energic pentru clarificarea situației mele la M.A.I. și în așa fel după un timp am fost eliberat, ca neavînd nici o vină.

După aceste evenimente, cu nervii și moralmente zdruncinat, la cererea mea am fost eliberat din postul de director, iar eu am mers la lucru în altă parte a țării, nemaiavînd posibilitatea de a urma Facultatea muncitorească unde eram propus inițial.

În luna ianuarie 1968, la cererea mea, tov. Breteanu de la colegiul reg. Crișana, mi-a spus care sînt acuzațiile cu care eram exclus din partid.

1/. La serviciile unde am lucrat am primit mită și alimente (răspuns: nu corespunde adevărului);

2/. Am avut relații intime, cu soția unui fascist. (răspuns: nu corespunde adevărului, că soțul ei este fascist);

3/. Am dus o viață imorală (răspuns: este adevărat că am băut cîteodată, dar nu sînt bețiv, nu fumez, nu joc la cărți, nu am furat, nu am făcut delapidări etc).

4/. S-au stricat 8 vagoane de mere la Fabrica "Avîntul". (răspuns: merele erau deja merele scăzute din regiunile Baia Mare unde erau strînse de pe pămînt și trimise la F.ca noastră de Min.Ind.Alimentare, pentru pulpă (conservare în butoaie). Fabrica noastră nu era profilată și nici nu a făcut așa ceva niciodată, iar Min.Ind. Alimentare nu a trimis la timp acidul necesar, care se vindea numai celor planificați, dar cu ajutorul organelor de partid locale, cu mare greutate se făcea rost. Între timp este adevărat, că s-au stricat o parte din cele 8 vagoane, dar organele competente de stat au constatat că, cantitatea stricată nu a depășit perisajul legal).

5/. S-a cumpărat pentru întreprindere din fond de producție un autoturism.

(Răspuns: este adevărat, că s-a cumpărat un autoturism pe virament de la D.C.A. și pus la punct la întreprinderea noastră pentru a servi la facerea contractelor necesare cu producătorii de ardei din 3 județe, pentru a putea livra la timp sămînță de ardei la producători, să fie adusă la timp avansurile la producători, să se facă controale asupra stagiului dezvoltării ardeiului etc. Dar acestea a fost cumpărat din banii care erau aprobați la folosirea GETAX-ului, atunci încă particulare și care costa mai mult. Cu cumpărarea autoturismului s-a făcut economie statului.

6/. In magazia întreprinderii a existat curele de transmisie neînregistrat.

(Răspuns: poate că a existat, dar să fie întrebare magazinerul de ce nu a înregistrat. Dar probabil, după verificare s-a înregistrat).

7/. Am avut o comportare negativă față de membrii de partid, care m-au criticat.

(Răspuns: poate că este așa, nu cunosc un caz concret, dar față de critica sinceră, tovărășească nu pot să am o comportare negativă, dar față de criticile subiective, netovărășești, care cu rea intenție, la toate realizările vede încă ce nu este realizată, cu toate că vor fi realizate dar totul se face în timp și spațiu).

Cele de mai sus au fost acuzațiile aduse, cu care am fost exclus din partid și de atunci distrus la nervi și moral, cu toate că am lucrat cinstit.

Vă rog să reverificați situația mea și să faceți dreptate.

Oradea, la 9 mai 1968.

Cu stimă,

ss. Sonnenwirth Gheorghe

TOV 207H

TELEGRAMA

8/10

C.S.S.
Cabinet prim-vicepresedinte
Nr. 9816
STRICT SECRET == 490

C S S INSP DE SEC AL JUD BIHOR CABINET CATRE C S S IT
CABINETUL TOV PRIM-VICEPRESEDINTE GENERAL LOCOTENENT
RADUICA GRIGORE PENTRU TOV LOCOT. COL. DIACONU NICOLAE BUCURESTI =

PE DIN ORADEA NR 6 141 08 /10 ORA 12 .45 ==

+ URMARE RAPORTULUI NOSTRU TELEGRAFIC NR 911 DIN 26 09 1968
PRIVIND PE SONNENWIRT GHEORGHE / SONNENWIRT GHEORGHE /
NASCUT LA 01 04 1922 IN ORADEA/ RAPORTAM: LA 11 05 1952
SUSNUMITUL A FOST ARESTAT DE ORGANELE NOASTRE IMPREUNA CU
ALTE ELEMENTE DIN CONDUCEREA FABRICII DE CONSERVE ' AVINTUL'
DIN ORADEA UNDE AVUSE-SE UN INCEDIU STOP LA DATA DE 22 05 1952
SUSNUMITUL IMPREUNA CU TOATE ELEMENTELE IN CAUZA A FOST PUS
IN LIBERTATE STOP DATELE DE MAI SUS AU FOST EXTRASE DIN
REGISTRUL DE ARESTAIZI PE PERIOADA RESPECTIVA STOP NU AM PUTUT
STABILI DACA SAU INTOCMIT ACTE DE URMARIRE PENALA IN CAUZA
SUSARATATA STOP INSPECTOR SEF COL RISTEA GHEORGHE NR 911

DIN 08 /10 1968 =

9730

448 491
1 2100

ADEVERINȚĂ

Telegrama Nr. _____ din _____

S-a primit în ziua de _____, ora _____, m. _____

Semnătura primitorului, _____

TELEGRAMA

C S S INSP DE SEC AL JUD BIHOR CABINET CATRE C S S
CABINETUL TOV PRIM-VICEPRESEDINTE RADUICA GRIGORE

(PENTRU TOV LOCOT COL DIACONU NICOLAE) STRICT SECRET +=

+ DIN ORADEA NR 62 120 26/09/1968 2045 +=+ timpul _____

+ LA ORDINUL DVS F N DIN 26 SEPT A C PRIVIND PE SONNENWIRT
GHEORGHE (SONNENWIRT GHEORGHE) NS LA 1 APRILIE 1922 IN ORADEA
RAPORTAM CA NU ESTE CUNOSCUȚ IN EVIDENȚELE ACESTUI INSPECTORAT
SI AM SOLICITAT VERIFICAREA SI IN EVIDENȚELE INSPECTORATULUI DE
SECURITATE AL JUDEȚULUI TIMIS SI NI SA CUNOSCUȚ CA NU ESTE
CUNOSCUȚ IN EVIDENȚA STOP PENTRU IDENTIFICAREA DOSARULUI DE
ANCHETA VA RUGAM SA VA ADRESATI SERVICIULUI C DIN CADRUL C S S +
= INSPECTOR SEF COL ROSTEA GHEORGHE NR 911 DIN 26/09/1968 +=51

Nr. 9580/3.03.1969.

499
491

C ă t r e,

COMITETUL CENTRAL AL P.C.R.

Secția scrisori și audiențe

La adresa dvs. nr. 121.107/E din 5 septembrie 1968, privind pe numitul SAVESCU EUGEN, vă facem cunoscut că din verificarea unor materiale existente în arhiva Consiliului Securității Statului, cât și din discuțiile purtate cu un număr de persoane care au lucrat și au cunoscut activitatea susnumitului, au rezultat următoarele :

SAVESCU EUGEN este fiul lui Petru și Maria, născut la 30.VII.1919 în Dorohoi, de profesie tehnician electromecanic, fost pilot, exclus din P.C.R., cu domiciliul în București str.Paleologu nr.5 B Sectorul IV.

În anul 1938, SAVESCU EUGEN s-a angajat ca elev meserias la Atelierele C.F.R. Cluj, de unde în 1940 a fost transferat în aceeași calitate la Atelierele C.F.R. Iași. În perioada 1940-1943 a satisfăcut stagiul militar la Escadrila 114 legătură, cu care, de la 12.V.1942 și până la 15.I.1943 a participat pe front.

După lăsarea la vatră, s-a reîntors la Atelierele C.F.R. Iași cu care tot în timpul războiului a fost evacuat la Timișoara și apoi la Simeria.

La sfârșitul anului 1944, SAVESCU EUGEN îndeplinea funcția de instructor de zbor în cadrul Scolii de aviație Alexandria din Direcția Aviației Civile, unde a lucrat până în 1945 când s-a angajat ca lucrător monteur la Atelierele C.F.R. Grivița-Locomotive. Aici a continuat să lucreze până în decembrie 1946 când a fost concediat.

În perioada cât a lucrat la Atelierele C.F.R. Grivița, s-a înscris în P.C.R. (1945) și în același timp era înscris și desfășura activitate intensă în favoarea P.N.T.

.//.

11

In legătură cu înscrierea sa în P.C.R., SAVESCU EUGEN
intr-o autobiografie ce se află în dosarul său de fost ofițer
M.A.I., arată următoarele :

492

"Încă din prima zi a prezentării mele la serviciu, a venit la mine un tovarăș responsabil -numele nu l-l rețin, însă trebuie să existe pe adeziunea mea - și m-a întrebat dacă vreau să mă înscriu în P.C.R., sfătuindu-mă prietenește să fac aceasta, fiindcă altfel a-și putea fi scos din serviciu. În fața acestei situații am completat în grabă o adeziune, mai mult sau mai puțin sinceră și am devenit membru al PCR-ului. Tîn să adaug că atunci eram departe de situația de a judeca o problemă politică. Aveam însă antipatie pentru Partidul comunist, antipatie care apoi s-a adîncit din clipa cînd am fost silit să mă înscriu în partid.

.....Datorită lipsei mele de orientare politică și neavînd pe nimeni care să mă sfătuiască în această direcție, datorită și metodei de a fi obligat să mă înscriu în P.C.R., cu atît mai mult cu cît educația primită era potrivnică P.C., am comis greșeli grave. Eram într-o totală derută morală. Mergeam la ședințele de partid fără nici-o plăcere, ci pentru că mă simțeam obligat".

Cu privire la activitatea desfășurată în cadrul P.N.T., SAVESCU EUGEN în aceeași autobiografie, despre care s-a făcut mențiune mai sus, arată următoarele :

"În secția unde lucram, șeful secției Răducanu și chiar tovarășul meu de lucru Niculescu, ambii membri de partid mai vechi ca mine, mergeau la ședințele P.N.T. Fiind zi de zi sub influența lor, ei fiind și șefii mei, avînd și în familie un frate - Virgil Săvescu, membru al P.N.T. care mă îndemna să merg la ședințele lor, la indemnul lor și împreună cu ei am mers și eu la aceste ședințe de 3-4 ori".

Pentru faptul că SAVESCU EUGEN în timp ce era înscris în P.C.R. era și membru al P.N.T., în favoarea căruia desfășura o intensă activitate propagandistică și unde informa despre măsurile preconizate a fi înlăptuite de către organizația P.C.R., muncitorii au cerut să fie îndepărtat din cadrul Atelierelelor C.F.R.Grivița, manifestîndu-și în același timp și hotărîrea de a nu-l mai primi în uzină. Pentru aceleași motive organizația de partid în ședința din 29.07.1946 l-a exclus din rîndurile sale, împreună cu alte elemente de teapa lui.

Excluderea din partid a lui SAVESCU EUGEN a fost confirmată inclusiv de către Comisia de control a CC al PCR, în ședința din 24.09.1948.

După excluderea din partid, cît și după îndepărtarea de la Atelierele C.F.R. Grivița, SAVESCU EUGEN s-a angajat în

calitate de pilot cu gradul de adjutant la Aeroportul Clinceni.

In perioada 1946-1947 odată cu înființarea serviciului aviației de transport a M.A.I., la propunerea fostului comandant al unității respective - NEGULICI TEODOR, (fost legionar) SAVESCU EUGEN a fost încadrat cu gradul de maior.

In cadrul unității de aviație a M.A.I., devenită ulterior regiment de aviație, SAVESCU EUGEN a funcționat mai întâi ca pilot și apoi ca șef de stat major (locțiitor al comandantului) până în iunie 1952 când a fost trecut în rezervă.

In arhiva C.S.S., cît și în cea a Direcției personal M.A.I., nu au fost găsite materiale privind trecerea în rezervă a lui SAVESCU EUGEN. Din discuțiile purtate însă cu un număr de opt ofițeri piloți activi și de rezervă care au lucrat cu SAVESCU EUGEN și au cunoscut motivele îndepărtării acestuia din M.A.I., a rezultat, că în anul 1952 din ordinul fostei conduceri a M.A.I., unii piloți din unitatea de aviație care erau cunoscuți cu trecut politic necorespunzător și ca urmare nu mai prezentau încredere pentru a executa misiuni de zbor, au fost trecuți în rezervă. Printre aceștia a fost și SAVESCU EUGEN cunoscut ca fost membru al P.N.T., unde a desfășurat o intensă activitate și că a fost membru al P.C.R. de unde a fost exclus pentru manifestările sale ostile regimului democrat-popular.

Indepărtarea unui număr de circa 20 de piloți din M.A.I. în anul 1952 în condițiile și din motivele menționate mai sus, s-a înscris și pe linia măsurilor ce au fost luate atunci cu prilejul descoperirii și demascării devierii de dreapta din partidul nostru.

Cu prilejul verificărilor efectuate cît și a discuțiilor purtate cu cei care l-au cunoscut pe SAVESCU EUGEN, nu a rezultat că susnumitul ar fi fost îndepărtat din M.A.I. din motivele pe care le arată acesta în memorii și anume ca : "...ar fi avut un conflict cu un ofițer de securitate care venise să verifice securitatea unui avion ce urma să execute o misiune specială de zbor, și că pe această bază a urmat o ședință în care, ar fi avut deasemenea conflict și cu ALEXANDRU DRAGHICI care nemulțumit de atitudinea și riposta dată de SAVESCU EUGEN, a hotărît în final îndepărtarea acestuia din cadrele active ale M.A.I."

Din discuția avută cu CRISTESCU NICOLAE fost comandant al lui SAVESCU EUGEN, a reieșit că acesta a avut un conflict cu ALEXANDRU DRAGHICI în următoarele împrejurări. La începutul

anului 1952, a avut loc o ședință la fostul Regiment de aviație al M.A.I. în care printre altele, la ordinea de zi, au fost dezbătute și probleme legate de formarea noilor cadre - piloți, cu mijloacele și posibilitățile de care dispunea unitatea atunci. La întrebarea pusă de ALEXANDRU DRAGHICI în legătură cu modul de ducere la îndeplinire a unei asemenea sarcini, majoritatea piloților prezenți la acea ședință (dintre care cca. jumătate au fost îndepărtați din motivele arătate mai sus în anul 1952) printre care și SAVESCU EUGEN au răspuns că este imposibil de realizat o asemenea problemă. La o astfel de ripostă, mai evidentă, a lui SAVESCU EUGEN, ALEXANDRU DRAGHICI l-a apostrofat, dezaprobind atitudinea burgheză și lipsa de încredere manifestată de susnumitul și ceilalți cu privire la formarea de noi cadre.

x x x

Pentru activitatea dusă de SAVESCU EUGEN în cadrul fostului R.N.T., a fost luat în evidența organelor noastre, imediat după trecerea lui în rezervă.

În concluzie, pe baza celor relatate mai sus, considerăm ca justă măsura luată atunci asupra lui SAVESCU EUGEN de a fi trecut în rezervă.

PRIM VICEPRESEDINTE AL C.S.S.
General locotenent

Grigore Răduică

După materialele existente în dosarului de exclus P.C.R.-

Extras din memoriul întocmit de SAVESCU EUGEN și înaintat Comisiei Controlului de partid.-

.....am început serviciul la C.F.R. pe la sfârșitul lunii oct.1945.- Din primele zile mi s-a cerut să mă înscriu la P.C., fără să mi se dea vreo noțiune politică în acest sens.- L-am rugat pe _____ din secția armătură unde făceam serviciul să mă lase să mai reflectez la importanța actului pe care trebuia să-l fac.- Cum pregătirea mea politică era nulă, în fața insistențelor repetate, am semnat adeziunea.-

La Grivița exista un resort cultural abia înjghebat. M-am încadrat în acest resort încă din primele zile, începând să activez în cor.....De aceea pe linie sindicală activitatea mea a fost intensă, pe plan politic unde nu aveam o pregătire, am făcut multe greșeli.- Am greșit în special că nu am luat nici o hotărâre când am aflat că sînt înscris în P.N.T.-

Dealtfel nu m-am considerat niciodată membru al acestui partid și nu am făcut niciodată propagandă P.N.T. între tovarășii mei de muncă.-

Mi-am continuat munca sindicală pentru care aveam o adevărată pasiune în resortul cultural.- La sfârșitul lunii iulie 1946, cu toată activitatea mea sindicală, am fost licențiat din serviciu și apoi exclus din partid.- Uluit de această lovitură neașteptată, am crezut mult timp că este o greșală sau o confuzie.- Mai târziu mi-am dat seama că meritam o pedeapsă pentru greșelile mele.- Nu m-am lăsat doborât și am luat hotărârea să lucrez mai departe pe linia partidului, fiind convins că nimeni nu mă va împiedeca să fac aceasta.-

În luna august ia ființă serviciul serian al M.A.T. Appreciat de către șeful acestui serviciu dr.TH.NEQUILICI, sînt angajat ca pilot, însă din primele zile ale activității mele am explicat situația tovarășilor din conducerea unității, care m-au sfătuit să fac acest memoriu.....

504
494

- 2 -

Postul de pilot la M.A.T. a însemnat pentru mine
posibilitatea de verificare a loialității mele față de regimul
democrat din România, și totodată posibilitatea de a munci cu
maximum de randament în domeniul în care m-am pregătit din punct
de vedere profesional.-

Am luat hotărârea să spun partidului cazul meu în-
trucît nu mai puteam suporta situația de izolare față de tovară-
șii mei cu care am împărțit mai bine de un an primejdiile mese-
riei noastre și pe care situația mea de exclus din partid i-ar
fi putut la un moment dat pune într-o lumină falsă; dar afară de
acest considerent subiectiv, faptul că nu eram demn să fac parte
din singurul partid căruia doresc să-i aparțin, fiind singurul
partid prin care noi muncitorii luptăm pentru o soartă mai bună,
partid pe care în urma cunoștințelor căpătate, îl pot numi per-
tidul aspirațiilor mele, al proleteriului, clasă din care sînt
mîndru că fac parte, m-a determinat să scriu acest memoriu pe
care îl supun partidului spre judecare.-

ss/ Pilot

Găvescu Eugen.

Extras din autobiografia numitului SAVESCU EUGEN,
existentă în dosarul de fost ofițer M.A.I.-pilot.

....După 23 aug. 1944 am fost instructor de zbor la aviația civilă și detașat la Școala A.R.P.A. până la 30 martie 1945, când desființându-se școlile de pilotaj, am fost concediat. De la această dată și până în nov. 1945 am fost șomer, în care timp am cunoscut cea mai grea existență pentru mine și familie. În luna nov. 1945 aflând că se înființează un serviciu aviatic al C.F.R.-ului, am cerut să fiu primit în acest serviciu. Șeful acestui serviciu tov. Enculescu Bănică mi-a promis că mă va angaja numai în cazul când voi reuși să ocup un post la C.F.R. (ori care ar fi postul), urmînd apoi să mă ceară spre detașare în aviația C.F.R. În urma acestei situații m-am prezentat la Atelierele C.F.R. Grivița, spre a obține o angajare și am fost angajat în at. mecanic.

Încă din primea zi a prezentării mele la serviciu, a venit la mine un tov. responsabil (numele nu i-l rețin, însă trebuie să existe pe adeziunea mea) și m-a întrebat dacă vreau să mă înscriu în P.C.R., sfătindu-mă prietenește să fac aceasta, fiindcă altfel ași putea fi scos din serv. În fața acestei situații am completat în grabă o adeziune mai mult sau mai puțin sinceră și am devenit membru al P.C.R.-ului. Tin să adaug că atunci eram departe de situația de a judeca o problemă politică. Aveam însă antipatie pentru P.C., antipatie care apoi s-a adîncit din clipa cînd am fost silit să mă înscriu în partid. Mai tîrziu mi-am dat seama că tov. responsabil care-mi prezentase adeziunea, din dorința de a aduce în partid cît mai mulți membrii, a întrebuintat metoda lui personală.

Datorită lipsei mele de orientare politică și neavînd pe nimeni care să mă sfătuiască în această direcție, datorită și metodei de a fi obligat să mă înscriu în P.C.R., eu atît mai mult cu cît educația primită era "potrivnică P.C., am comis greșeli grave. Eram într-o totală darură morală. Mergeam la ședințele de partid fără nici-o plăcere, ci pentru că mă simțeam obligat. În afară de aceasta, în _____ și secția unde lucram, șeful secției

299
505

Răducanu și chiar tov. meu de lucru Niculescu, ambii membrii de partid mai vechi ca mine, mergeau la ședințele P.N.T.

Fiind ei de zi sub influența lor, ei fiind și șefii mei având și în familie un frate (Virgil Săvescu) membru al P.N.T. care mă îndemna să merg la ședințele lor, la îndemnul lor și împreună cu ei am mers și eu la aceste ședințe de 3-4 ori. Nu am făcut aceasta decât numai din curiozitate. Nu am fost atras deloc către acest partid. Acesta a fost și motivul pentru care nu am semnat nici o adeziune de înscriere în P.N.T. și nu am făcut nici o propagandă pentru acest partid. Aceasta nu a însemnat însă că m-am apropiat de P.O. și din contră rămăsesem acelaș. Aceasta este singura, dar marea greșală din viața mea.

În luna iulie 1946 am fost scos din serviciu și exclus din partid. Partidul aflase de trădarea mea și m-a sancționat. Dintr-un sentiment de rușine față de tov. de la Grivița unde reușisem să mă fac cunoscut și să mă bucur de multă simpatie, în urma activității mele în sectorul cultural, nu am mai cerut să fiu reprimat în serviciu, deși aflasem că colegi de ai mei fuseseră reprimiți în serviciu.

În toamna anului 1946, luând ființă serviciul aerian al M.A.I., am fost angajat pilot.....
....., am înscinat un memoriu la C.O.-

Pentru conformitate
Mr. Radu N.

507
500

COPIE

- după materialele existente în dosarul
de exclus P.C.R.

REFERAT DE EXCLUDERE

SAVESCU EUGEN.

- născut la 30.VII.1919 în Derohoi.
- originea socială mic burgheză.
- studii liceul industrial
- profesia ajustor
- încadrat în partid la 1.XII.1945

Autobiografia de lipsește fiind licențiat din serviciu. Din constatările secției de cadre reiese că SAVESCU EUGEN, ajustor din Atel.Grivița locomotive celula 8-a, deși membru de partid activează în P.N.T., făcând propagandă reacționară în ateliere, fapt pentru care muncitorii adunați în ședință de breslă din 29 iulie 1946, au hotărât licențierea lui din serviciu.

CONCLUZII

În urma acestor fapte, secția de cadre propune Comitetului Capitalei excluderea lui SAVESCU EUGEN din partid.-

București
SECRETARUL SECȚIEI DE CADRE
Stolarciuc V.

501

COPIE

=====

- după materialele existente în dosarul
de exclus din P.C.R.

CONCLUZIE

SAVESCU EUGEN, n.d.p. din decembrie 1945, sectorul
O.F.R., activează în P.N.T. făcând propagandă reacționară
în ateliere.

Este un element complet străin de lupta clasei
muncitoare, nedemn de a fi membru de partid.

Secția de cadre regională, este de acord cu pro-
punerea Com.Capitalei de excludere din partid a lui SAVESCU
EUGEN.-

Responsabil de cadre
Mazua V.

9.III.1947.

508
502

COPIE

- după materialele existente în dosarul de
exclus din P.C.R.

PROCES-VERBAL

Încheiat azi 29 iulie 1946, după o sedință de breșă
a atezierelor Grivița, unde muncitorii au hotărât în unani-
mitate excluderea din rândurile lor pentru acțiuni reacțio-
nare a următorilor muncitori:

1.) NICULESCU PETRE	P.C.R.
2.) RADUCANU FILIP	P.C.R.
3.) SAVESCU EUGEN	P.C.R.
4.) MURESANU ION	
5.) ANTON GH.	P.C.R.
6.) BARBUVIESCU PETRE	P.C.R.

Drept care am încheiat prezentul proces-
verbal în 3 exemplare.-

Buc. 29.VII.1946

513
503

COPIE după materiale existente în dosarul de exclus
P.C.R.

Extras din procesul verbal nr. 70 din 24
sept. 1948 al Comisiei de Control a C.C.P.C.R.

SAVESCU EUGEN, născut la 30 iulie 1919 în Dorohoi,
originea socială mic burgheză, profesia ajustor C.F.R.
actualmente aviator la M.A.I.

Comisia de Control constată:

1. Ca membru al P.N.T. se înscrie în anul 1945
în P.C.R. Organizația C.F.R.București unde reușește să
ocupe munci de răspundere în sindicat: C.F.R.Buc.

2. Fiind prins pe cînd făcea propagandă/manifestă
în ateliere este propus spre licențiere din serviciu de
către muncitori în ședința de breaslă din 29 iunie 1946.

3. După excluderea din partid continuă să acti-
veze în P.N.T.

Comisia de control, în urma celor constatate hotă-
răște:

Menține hotărîrea de excludere din partid a lui
SAVESCU EUGEN dată de sectorul C.F.R.București.

Rugăm direcțiile cadre și organizatoric să ia
cunoștință de cele de mai sus și să îndeplinească hotărîri-
le date.

Comisia de control a C.C.P.C.R.

C. Pîrvulescu

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

Cabinet prim adjuncț

Nr. 93.907 din 11 SEP. 1968

9580
Nr. 504

*For. Both
să gândească personal
do opter în motivele pentru care a fost
de cuit în rezoluția
Trăiește*

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
Tov. prim-vicepreședinte
General locot. Răduică Gr.

Trimitem alăturat adresa C.C. al P.C.R. nr.
121.107/E, împreună cu memoriul numitului SAVESCU
EUGEN din București, a cărui rezolvare este de com-
petența Consiliului Securității Statului.

Rugăm ca rezultatul verificărilor să fie co-
municat direct C.C. al P.C.R. - Secția scrisori și
audiențe, de unde s-a primit acest material.

PRIM ADJUNCT AL
MINISTERULUI AFACERILOR INTERNE
General locot.

Negrea Vasile

510
505

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
CABINETUL PRIM-MINISTRULUI
INTRARE Nr. 10390
09 09 1968
519.1968

PARTIDUL COMUNIST ROMÂN
COMITETUL CENTRAL

SECȚIA SCRISORI ȘI AUDIENȚE
În răspunsul d-voastră referitivă la
Nr. 121107/E

C A T R E

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
- Tov. ministru adj. Negrea Vasile -

Vă trimitem scrisoarea adresată conducerii partidului prin care Săvescu din București, str. Paleologului nr. 5/B arată că în 1952 a fost comandant adjunct al unei unități de aviație, aparținând MAI, a fost destituit din funcție abuziv de fostul ministru de interne Alexandru Draghici, imputându-se acestuia că nu s-a legitimat când s-a prezentat să percheziționeze avionul cu care pleacă în străinătate tov. Miron Constantinascu.

Vă rugăm să dispuneți examinarea celor de mai sus, comunicând rezultatul nouă și sus-numitaui, restituindu-ne scrisoarea.

SEFUL SECȚIEI

PI/SD

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE
Oficiul pentru primirea, evidența
și urmărirea rezultatelor reclamațiilor,
sesizărilor și propunerilor cetățenilor.

Nr. 93 907

Anul 1968 luna 12 ziua 10

544
506

REPUBLICA SOCIALISTĂ ROMÂNIA

15 ianuarie 1969

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

A. 1531/15.01.1969.

DELEGATIE
=====

Se delegă maiorul IONESCU D. NICOLAE, posesorul
legitimației nr. 21570, pentru a studia dosarul personal și
alte materiale, privind pe Mr. în rezervă SAVESCU PETRU
EUGEN, născut la 30.07.1919 în Dorohoi, fost pilot la Esca-
drila M.A.I. până în iunie 1952, domiciliat în București, str.
Paleologu nr. 5 B.

D.O.

IOAN SAVESCU

45
504

TOVARASE SECRETAR GENERAL ,

Subsemnatul Săvescu Eugen cu domiciliul în București str. Paleologu 5 B, mă adresez Dvs., aceasta fiind singura nădejde ce mi-a mai rămas, și făcându-vă cunoscut următoarele :

În iunie 1952, am fost scos din cadrele armatei, unde în calitate de pilot aviator cu gradul de maior, aveam funcția de comandant adjunct al unității de aviație de transport a Ministerului Afacerilor Interne.

Scuterea mea din armată a fost hotărâtă de fostul ministru de interne tov. Drăghici Alexandru și adjunctul lui Pintilie Gh. cu care personal am intrat în conflict în timpul activității de conducere ce am avut-o în unitatea din care am făcut parte și din cauza atitudinii mele cinstitute, corecte, ce am avut-o în câteva situații pe care le voi relata alăturat.

Tovarășe Secretar General, calitatea de pilot în aviație, cu numeroase brevete și cu calificarea cea mai superioară am căpătat-o cu o muncă tenace și susținută, după multă strădanie și învingând mari greutăți. Aviația a fost țelul și pasiunea vieții mele.

Cea mai mare satisfacție pe care mi-a dat-o aviația a fost însă activitatea pe care am depus-o în cadrul unității de aviație de transport M.A.I., între anii 1946 - 1952.

Am zburat în această unitate de la înființarea ei în 1946, în condiții grele, de multe ori câte 8 și 10 ore pe zi, cu stomacul gol. Cu salariul ce-l primeam abia puteam cumpăra câteva kilograme de mălai.

N-am înțeles și n-am gândit niciodată să fug din țară așa cum au făcut mulți aviatori în acea perioadă. M-am consacrat muncii mele grele, încrederea pe care partidul și țara mea mi-a acordat-o, fiind singura și cea mai mare satisfacție a mea.

./..

În acei ani 1946 - 1949, ani grei în munca mea intruocît piloți erau puțini, trebuind să zburăm mult pentru a acoperi toate nevoile de transport la care eram solicitați și mai ales prin faptul că avioanele erau puține și uzate m-am legat pentru totdeauna de meseria mea - aviația - și m-am devotat cu totul și pentru totdeauna partidului care-mi acordase toată încrederea lui.

Nu sînt și nici nu eram membru de partid, nu știam pe atunci mare lucru despre partid, despre lupta și activitatea lui în vederea realizării marilor idealuri consacrate prezentului și viitorului patriei și poporului nostru. Pe mine m-a cucerit și m-a legat de partid pentru totdeauna, încrederea ce mi-a fost acordată. Mă mîndream cu această încredere, cu faptul că nimeni nu mă suspecta, nimeni nu mă controla cînd plecam în zbor, că plecam peste hotare de multe ori singur, cu plinul de benzină care putea să-mi ajungă pînă-n Turcia de două ori, în vreme ce altor piloți din alte unități li se dădea atîta benzină cît să poată zbura cîteva minute.

În aceste condiții de activitate, am luat parte la toate acțiunile partidului nostru, acțiuni urgente și uneori foarte secrete, la care aviația ca mijloc rapid de transport era solicitată.

Am avut satisfacția să zbor cu conducători de frunte ai partidului și statului nostru, de foarte multe ori peste hotarele țării și de fiecare dată încrederea acordată și răspunderea ce o purtam mă însuflețea.

Partidul a prețuit activitatea mea și mi-a acordat Ordinul "Steaua Republicii".

În anul 1952, la cîteva zile de la numirea sa ca ministru de interne tov. Brăghici Alexandru, m-a scos din cadrele aviației cu gradul de soldat și mi-a ridicat decorația, situație care a ținut aproape un an, după care făcî să fac nici-un fel de intervenție, mi s-a comunicat că sînt trecut în rezervă cu gradul de maior pe care-l aveam și mi s-a înapoiat decorația.

Scoterea mea din aviație, am considerat-o nedreaptă și m-a zdruncinat mult.

SAB
509

Intr-o audiență la fostul ministru de interne Drăghici Alexandru am încercat să-i explic că eu am fost și sint corect și cinstit, că am muncit cu tot devotamentul pentru patria mea și pentru partid și că scoaterea mea din muncă este probabil o greșeală. Mi-a răspuns atunci textual: "viitorul va arăta cine a greșit sau nu!".

Viitorul a arătat și sint mulțumit, am doar regretul că nu pot să-i reamintesc lui Drăghici profeticile lui cuvinte.

Din anul 1952, am fost nevoit să muncesc din greu, în condiții grele morale și sufletești pentru a mă recalifica într-o altă muncă.

Am încercat de mai multe ori în ultimii ani să reintru în activitatea aviatică, întrucît țara noastră are mare nevoie de piloți calificați. Nici-o încercare nu mi-a reușit întrucît purtam stigmatul de "dat afară din aviație de către M.A.I." și nimeni n-ar fi încercat să-mi rezolve favorabil cererea, întrucît se știe că avizul de zbor pentru piloți este dat chiar de către M.A.I.

Din dorința de a-mi servi patria căruia îi voi rămîne credincios pînă la sfîrșitul vieții mele, din dorința de a-mi arăta și în felul acesta întregul meu atașament partidului și devotamentul fără margini pe care îl am pentru Dvs., vă rog să mă ajutați să-mi relau locul între aviatori, acolo unde pot cel mai bine să fiu de folos patriei mele, mai ales în actualele împrejurări.

Doresc să vă asigur Tovarășe Secretar General de întregul meu devotament și de totala mea adeviune la lupta pe care o duceți spre binele patriei și poporului nostru românesc.

Iovescu Eugen

517
510

INFORMARE

Incerc să redau unele fapte care au contribuit la îndepărtarea mea din unitatea de aviație M.A.I. :

- În luna martie 1952, într-o duminică, eram pe aerodrom pregătindu-mă să plec într-o misiune avînd ca pasager pe tov. Miron Constantinescu care zbura numai cu mine de aproape doi ani.

Cu aproape o oră înaintea plecării avionului, se prezintă la aerodrom doi ofițeri de securitate în civil și care legitimîndu-se îmi cer să controleze avionul ce urma să plece și eventualele bagaje ale pasagerului. Cum bagaje nu existau, au controlat avionul.

Am fost foarte surprins de acest control și de prezența acestor oameni pe aerodrom, întrucît pînă atunci nimeni nu ne controlase în felul acesta, noi aviatorii bucurîndu-ne de totală încredere și purtînd întreaga răspundere pentru zborurile ce le efectuam.

Mai tîrziu mi-am dat seama că acest control nu era pentru noi, ci pentru tov. Miron Constantinescu.

În timpul discuției cu ofițerii de securitate, comandantul gărzii aerodromului (gardă formată din trupe de securitate M.A.I.) îmi raportează că unul din ofițerii în civil nu a vrut să se legitimeze la intrarea în unitate, a insultat și bruscăt sentinela, intimidînd-o și amenințînd-o cu arestarea.

Cerîndu-i explicații, acesta mi-a răspuns pe un ton nepermis că nu va aresta numai sentinela, ci întregul corp de gardă, dacă nu i se permite să-și îndeplinească misiunea.

În fața acestei atitudini incalificabile față de mine și mai ales față de soldatul care își făcea datoria conform regulamentelor și consemnelor militare, dovedindu-se că este străin de funcția și mai ales de gradul ce-l poartă, am

512
511

ordonat comandantului gărzii să-l aresteze, să-l închidă într-un birou, punând pasă armată la ușa chiar pe soldatul ultragiut.

Am raportat imediat acest caz tov. ministru adjunct Jianu Marin care coordona activitatea unității noastre de aviație, precum și Direcției Securității din M.A.I., cerînd să trimită un împuternicit pentru a-l recunoaște și a-l ridica pe cel arestat.

Au urmat nenumărate telefoane cu Direcția Securității, de unde mi s-a vorbit cu un ton iritat și cu cuvinte pline de amenințări. Una din convorbirile telefonice le-am avut cu tov. general Pintilie Gh., care era de asemenea extrem de iritat și care m-a întrebat dacă tov. Miron Constantinescu a fost martorul acestui incident.

I-am răspuns că tov. Miron Constantinescu nu a sosit încă la aerodrom, lucru ce l-a mai liniștit, după care mi-a dat să înțeleg că incidentul nu trebuie să fie cunoscut de nimeni și că va ordona o anchetă. I-am raportat că eu mi-am făcut datoria, că l-am arestat pe ofițerul respectiv pentru că îl consider un agent străin, întrucît nu cunoaște și nu respectă regulamentele noastre militare. Mi-a răspuns pe un ton amenințător "bine, bine, vom vedea noi" și mi-a trîntit telefonul. Extrem de îngrijorat pentru ceea ce va urma, am plecat în misiune.

După cîteva zile, fiind într-o audiență de lucru la tov. ministru Jianu Marin, acesta mi-a comunicat să nu-mi fac griji, "ofițerul huligan a fost pedepsit cu 10 zile arest".

În luna aprilie 1952, a avut loc o ședință de analiză a activității unității noastre de aviație la care a participat conducîndu-l lucrările tov. general Drăghici Alexandru în calitate de conducător al Direcției politice M.A.I., tov. ministru adjunct Marin Jianu și ofițeri superiori din Direcția politică. Mai tîrziu mi-am dat seama că de fapt această ședință de analiză a muncii a fost pregătită în vederea excluderii din cadrele unității a acelor oameni care nu plăceau Direcției politice și care erau considerați prea devotați conducerii Ministerului de Interne. Asemenea ședințe de analiză au avut loc de altfel în toate unitățile, direcțiile și serviciile aparținînd M.A.I.

512

În acest scop, cu concursul ofițerului politic maiorul Negulescu Ion, oțiva oameni din unitate certati cu disciplina (ex.Locot.major Chivu Gh.) au fost pregătiți să ia cuvîntul împotriva comandantului unității și a altor ofițeri. (Doresc a arăta că maiorul Negulescu Ion, după mai puțin de un an, a fost scos din armată pentru abuzuri, ilegalități și furt de benzină, fiind însă a fi pedepsit conform legilor țării).

După felul cum tov. Drăghici Alexandru a condus ședința se vedea clar, că-i plăcea atitudinea acestora, că le încuraja minciunile și acuzațiile nedrepte aduse unor oameni cinstiți, după cum de asemenea încerca să intimideze pe aceia care nu-i erau pe plac.

În această situație, majoritatea celor prezenți, timorați de atitudinea brutală cu care întîmpina orice cuvînt ce nu-i era pe plac, au renunțat să mai vorbească.

Deși atmosfera era apăsătoare, oamenii înfricoșați de atitudinea amenințătoare pe care o luase tov. Drăghici Alexandru, m-am simțit obligat în calitatea mea de comandant adjunct al unității să iau cuvîntul apărînd pe acești oameni cinstiți și muncitori și restabilind adevărul. În acea atmosferă pe care comportarea lui o creiase, întrucît oamenilor le era frică să se uite unul în ochii celuilalt, am simțit că nu voi mai putea apare în fața tovarășilor mei, dacă voi fi laș, dacă nu voi avea curajul să-mi spun părerea, să arăt adevărul.eram conștient cît de riscantă va fi atitudinea mea și de toate consecințele ce vor urma. Stiam că voi pierde totul și mai ales lucrul cel mai scump al vieții mele - idealul meu - aviația, posibilitatea de a zbura. Gîndeam însă că aviatorii adevărați trebuie să fie cinstiți, curați, curajoși, ei ridicîndu-se cu mult deasupra slăbiciunilor pămîntești.

Am luat deci cuvîntul, arătînd foarte clar și pe un ton hotărît, tot ceea ce forma obiectul acelei ședințe. Relatările mele, precizările făcute, precum și combaterea minciunilor și a acuzațiilor false nu au fost pe placul tov. Drăghici Alexandru. Văzînd că nu mă poate intimida cu întreruperile lui brutale, a încetat să mă mai asculte angajîndu-se în discuții cu tov. ministru adjunct Jianu Marin. M-am întrerupt și l-am rugat pe tonul cel mai respectuos dar hotărît,

să mă asculte, lucru ce l-a iritat la culme, după care a început a țipa la mine.

În fața acestei situații i-am răspuns textual :
"Îmi dau seama că a-ți venit aici cu hotărîrea luată și ca atare nu mai am nimic de spus".

Intr-o tăcere de mormînt am luat loc cu certitudinea că mi-am semnat condamnarea, trăiam însă liniștea omului cinstit, care nu va pleca ochii niciodată în fața cuiva. Am plecat de la ședință cu capul sus.

După cîteva săptămîni venind la conducerea Ministerului de Interne, tov. Drăghici Alexandru, a scos din unitate un mare număr de ofițeri piloți și tehnicieni cu calificare superioară, cu o bogată activitate aviatică, oameni de mare încredere, devotați patriei și partidului nostru.

Odată cu această lovitură care a însemnat pentru mine o mare prăbușire morală după care cu greu am reușit să-mi recapăt echilibrul, au început și alte necazuri.

Am fost suspectat, urmărit pas cu pas multă vreme.

În scopul găsirii unor capete de acuzație, tot treoutul meu - din copilărie - a fost răscolit, lucru confirmat de foști colegi și prieteni, cărora li s-au cerut referințe nefavorabile mie, dar pe care ei nu le-au putut da.

Mi-am găsit cu greu echilibrul în viață. Am încercat să-mi reiau activitatea ca pilot în aviația civilă, însă orice încercare mi-a fost în zădărnice.

Cine oare în aviația civilă sau în oricare alta, poate acorda încredere fără riscuri personale, unui pilot stigmatizat de M.A.L. ?

Adresîndu-mă astăzi, celei mai înalte conduceri a țării noastre, o fac pentrucă în pofida celor îndurate, nu mi-am pierdut niciodată încrederea în partidul nostru, în adevărații ei conducători.

Eugen Iăveru

Informare

Subsemnatul Cal. Calamfirescu Ioan Cdtul
U. m. 0970 - C. S.S. în legătură cu împrejurările
în care a fost scos din M. A. I. Mr. rez. Săvescu
Eugen declar următoarele:

În lunile mai sau iunie 1952, în perioada
desfășurării documentelor de ieri de dăruire din
P.C.R. după ce îmi aduc aminte, s-au
primit dispoziții superioare pentru scoaterea
personalului considerat la acea perioadă ca
necorespunzător. La stabilirea acestui personal
a lucrat Cdtul unității Mr. rez. Cristescu N.
Loct. Politic. Lt. Col. rez. Negulescu Ion și
șeful C.I. Lt. Col. Calata.

Ulterior îmi reamintesc că la unitate a existat un
tabel cu personalul ce urma a fi scos ca
necorespunzător pe baza art. 40.

În contradicție cu Statutul partidului pe baza
unor instrucțiuni verbale Lt. Col. politic a ridicat
și carnetele de partid.

Cu această ocazie au fost scoși și unii oameni
despre care se discuta a fi fost simpatizanți
legionari, ca plătii Rotaru Ion, Adochusei,
cu același tabel a fost scos și Mr. rez. Săvescu Eugen.

Cal Calamfirescu

18.01.1969

RĂZORI

În perioada 6. ianuarie 1950 - oct. 1953, am funcţionat ca ofiţer de contrainformaţii la Flotila Aerotransport M.A. (Regimentul aerist M.A.)

La sosirea în mitete am cunoscut şi pe membrul SĂVESCU EUGEN, care pe atunci avea gradul de maior şi îndeplinea funcţia de locuitor pentru şoar (şef de sal miez).

Întrucât nu era neapărată talentată submembrul executa de regulă puţine misiuni de şoar, în schimb se ocupa de problemele privind organizarea şi evidenţa şoarelor executate

În cadrul mitetii la data respectivă erau multe elemente necorespunzătoare din punct de vedere social politic. - aceasta şi ca urmare a modului în care a fost înfiinţată mitetea. Comandantul mitetii era Lt. COL. MEGULICI TEODOR, fost legionar care îşi gâfura în jurul lui numai elemente care păreau pentru el încredere şi nu pentru alţii.

Cadrul mitetii au fost verificate prin investigaţii, în evidenţă etc.

Despre SĂVESCU EUGEN, mi s-a spus că se distinsese din care rezultă că a fost exclus din P.C.R. la verificarea din 1949, întrucât a fost demascat în cadrul rezistenţei că în acelaşi timp era şi membru în P.N.T. ambele concluzii de P.C.R. şi P.N.T., ar fi fost

garite la el cu ocazia verificării.

Acest aspect era cunoscut și discutat de multe cadre din unitate și nu constituia un secret. Pot da relații în acest sens următorii:

LT-COL. PELIN NICOLAE, LT-COL. CHIRU ION, CRISTESCU NICOLAE - stiu să funcționeze la TROM., IEGULESCU ION și STĂNACHE ALEXANDRU - ambii au funcționat în aparatul politic al unității în perioada respectivă.

SAVESCU EUGEN, era în relații foarte apropiate cu comandantul unității (erau prieteni) și urmarea auzului se străduia să respere cu multă abilitate aluzurile și deficiențele care erau în unitate. SAVESCU, era lipsit de personalitate și nu cunoștea nici un caz în care să fi luat atitudine față de aspectele negative existente pe deosebi în flotă.

Din verificările făcute asupra lui îmi amintesc că existau și unele aspecte negative referitoare la rudile din partea soției sale.

În anul 1952 ca urmare a unei analize a întregului personal din cadrul flotilei, s-a ajuns la concluzia că 20 ofițeri nu prezentau garanții ca aviațori în cadrul flotilei - aceasta din punct de vedere social-politic (fot. lezionari, drogisti, seducându-le). Ca urmare au fost îndepărtați din armată. În acest sens stiu că s-a întocmit o lucrare în care se menționa în dreptul fiecăruia motivele pentru care urma să fie scos. Lucrarea s-a întocmit de către Direcția cadre și bir. Politică, eu nu am participat la întocmirea ei.

În perioada respectivă stiter cu problemele de cadre era LT-MIA AUREL IAN ION, care ar putea da relații în acest sens.

basicalulu

02.1969

București

Col. Paroianu Em.

locuitor pt. zbor al Grupului de Av. CSS.

516

Referitor la Săvescu Eugen.

El cunoștea din anul 1941 de la Buzău, am fost împreună militari în termen pînă în 1943 luna martie. Săvescu Eugen în anii 1943, 1944, a fost instructor de zbor la CFR, Rezervă de Vede n. Clujeni.

Din anul 1947-1952 a fost pilot în Reg. Av. MAI cu gradul de maior, locuitor al comandantului.

În anul 1952, în momentul debarării de dracule a fost scos, împreună cu alții.

Știu că în anul 1947, a avut un accident de avion, unde a căzut pe un atelier, a distrus avionul și a murit un elev planorist.

În perioada 1943 a avut o soră care s-a căsătorit cu un ofițer reant, director la o întreprindere de medicamente în București. Știu că au plecat în RFG. Am auzit că familia lui sau dus pe la ei, că primesc ajutoare și acum de la ei. După plecarea din unitate, m-am mai întâlnit cu el întâmplător pînă oraș, de 2-3 ori. Știu că este profesor sau pedagog la o școală industrială.

Politica înaintea de a fi scos din MAI; nu cunoștea ce au făcut, la fel mi s-a spus.

Ca pilot, cunoștea că a fost bun, dar ca locuitor de comandant și ca organizator, nu era bun, deoarece era extrem de nervos și capricios.

Col. Paroianu Em.

505
918

Informare.

Subsemnatul Cristea Nicolae
fort. Comandantul Regimentului de
Aviație M. A. T.; omul lui Lăvescu
Eugen, fost maior în regimentul
nostru citat, stău următoarele:

— Am fost pe aici în anul 1947, ca
pilot de turism și legătură, la venirea
mea în M. A. T.; l-am găsit în regiment
ca „reina roșie” a fostului Comandant
Regimentului Theodor.

— Elemente de laial și deosebit
de regimentul nostru socialist. — Am de
putut avea încredere în el. — a fost
înscris și a activat în tineretul P. N. T.

— Refractar în formarea
carre ale regimentului de aviație
M. A. T. — reclutându-l și gata să
pe ordine l-ar fi contrazis în hotărârile
sale.

— În anul 1952 după ce Regula
Theodor a fost înălțat de la Comandant
regimentului M. A. T.; locuitorul politic
Regulăscu Ion, mi-a cerut o caracterizare
peste un ofiter al regimentului; auzind
peșea el, îi este cerută de încredință
politica M. A. T. — printr-o vizită
figura și Lăvescu Eugen. — cap de listă.

- 2 -
— De la începutul acestor ⁹⁶
erori, am spus că Sororescu Eugenia
este omul • în care nu se poate avea
încredere, așa cum am arătat mai
sus. — Apoi după un timp a fost
scos din cadrele active ale armatei.

— Nu mi s-a spus că Răvosu Eugenia
să fi avut conflict cu vreun ofițer
de securitate în legătură cu o
misivă de șor; dar știu că a
avut o contradicție în termeni ne
convincători cu fostul ministru Trăghici
Alexandru, într-o sesiune și am avut-o
pentru formarea noilor cadre ale unității
noastre. —

u. Trăghici
București 15 februarie 1969 —

În Lomare

Subsemnatul Rotaru Traian - reprezentant
IPROM la Araga, cunoșc pe tov. Săvescu Eugen din
diferite perioade: 1940 - Contul de antrenament;
1943-1945 - școala de instructori de zbor; 1946 - școala
Aerian MAI până în 1948 iar în continuare din Flotila
Aertransport MAI până la 19 iunie 1953, unde mi-a
fost superior.

Eu a făcut politică a fost un bun coleg, un
superior principal & un pilot cu mari calități de
zborator. A murit cu devotament pentru corista dăruie
regimului democrat popular din acea perioadă.
Datorită acestor calități a fost ales în funcția de
coordonator al comandantului.

Nu cunoșc să fi avut incidente pe aeroport
în perioade în care am fost eu acolo. (Am fost de
iunie 1952 am fost comandantul escadrilei Săvescu)

Am luat parte la sedințe cu tov. Săvescu.
Sedințele purtate în această sedință între tov. Să-
vescu & tov. Săvescu au fost contradictorii datorită
populării ca tov. Săvescu fusese complet satisfăcut
de unii oportuniști (care au fost tot mai trizii din
cadrele armatei) care erau interesați să se depărteze
amunții oamnei din motive pur personale în puțin
a la lui local.

În această sedință tov. Săvescu Eugen a căutat să
arată adevarata situație & de aci discuțiile purtate
datorită scoaterii un le cunoșc, ceea ce știu este că
a fost ordinea tov. Săvescu - prin telefon.

Sunt convins că tov. Săvescu Eugen a fost scos
pe nedrept din cadrele active ale armatei & aceasta

numai 6 numai în una din formele celor
care au urmat acest lucru.

27 Ianuarie 1969

[Signature]

Declarație

520

Subsemnatul, Păchelie I. Florin, născut la 4 IV 1917 la București, domiciliat în Piața Unirii nr 5, blaj IV Ap 35, Sect. IV, economist principal la C. S. A. Direcția Teritorială a Gospodăriei Apelor București și Piața Independenței nr 294 Sec. II, dau următoarea declarație.

În perioada 23 aug 1949 și până la 1952 am îndeplinit funcția de loc. maj. av. la Flota de Aviație P. A. T. fiind chemat din timp în nenumărate rânduri în cadrul activității mele.

În această ocazie am purtat pe tot mai mult activitatea de antrenare a cadetilor pentru îndeplinirea funcției de pilot al Bureaului de Flota. I-am apăsătorit ca un bun pilot, bun instructor de zbor, care servea în special în țară și în străinătate, foarte muncitor și sclădit în activitatea de zbor.

De la un timp am intervenit unele proceduri și proceduri în activitatea politică din Flota, tot mai mult regulându-se, ofitonal nu contra informația tot St. Balotă, la care parea să stăruie mai mult. Existau unele, de exemplu, în activitatea și alții pe de o parte și pe de altă parte personalului născut și muncitor pe de altă parte.

Soluția era să se apăsătorise în flota, fiind criticat și admonestat fără nici un motiv, fie în liniile, fie cu ocazia pedurilor din flota de către cei din gruparea indicată mai sus.

Din direcțiile asete me colegii mei, multe ar fi putut rut
pă, pe toate ferele dar nu stiam dacă ne fi punită în altă par-
te din cauza modului cum erau caracterizate în publi-
ca reviste de Aparatul Politic și Biroul de Contrainforma-
ții din Hotă.

Am ajuns pînă la punctul ca adunarea din Hotă să
fi acoperită într-o postură la care să ia parte conducerea
Ministerului și a Serviciului Direcției de Politică din București.

Cum era luat parte la această postură, ^{unde} a luat și tor. Gă.
Brăgălești, care după pînă mi-a spus colegii a pînă
asupra conducerea Hotă și personalul ei. Tot
din spusele colegilor mei tor. maior Stănescu Georgiu ar fi
avut o atitudine fermă, apărînd din personalul po-
nizat cu era adunat pe neaștept.

După această postură, tor. maior Stănescu Georgiu era
foarte tîrziu și înghețat. Adunarea din Hotă din nou
se era așezat. tor. Lt. Col. av. Reșchici Teodor, com-
mandant Hotă și o dat decizia și în local lui a
fost pînă tor. Col. av. Stănescu Lucian. Personal
am cerut trecerea mea la Control Forțelor din Ministerul
de Interne, de unde obținusem aprobarea legală și deși cererea
mă fusese aprobată de fostul comandant al Hotă, nu
i s-a dat curs.

După pînă zile Col. Lt. Col. av. Reșchici Teodor cu
care lucram în același birou, mi-a spus în sfîrșit că
l-a pînă pe tor. Col. Stănescu Lucian vorbînd la
for cu tor. decizia Brăgălești căreia i-a spus, că, nu
— Stănescu Georgiu

foarte, nunci si da rezultatele proiectate personal este probabil
de o parte din personalul organizat, la care tor prezintă
dragă i ar fi pers pă -i trimeată o leste, pe toți a-
cei care il probota za.

De pă, citern zile fiu otote per mai muit din
personalul organizat au prezent este o causa pameată de
tor mai or bristescu lui pu care nu trece în rezervă
cu gradul de colodit. Prezintă acestia se afila si tor ma-
ior Slavescu Begecu.

Specie de acarta măsură de proteje din caz de ac-
ti de arucate, ca o masură abuzivă si prodrapta.

Prezintă din pe trece în rezervă cu p-a fiu et
nu are de cea mai mică măsură. Prezintă nu a fiu et
mai în acarta poate fiu re o abatare. Toți au
fiu amerci prezintă, devotati, quecitori, care au prezintă
si suferă si de re o solu de re o prezintă
nunci pale în flotilă, Ministru de Afaceri Interne,
sau Statul nostru de de de.

De pă fiu re o prezintă de de de
si ce de de.

— de de de

24.01.1969.

07. 01. 1969

522

Intrebat Inspectoratul
de Securitate al
Judetului Sibiu, care a
inaintat cerinta, nu
a formulat si alte
pretentii, luarea
se claceaza -

Scm.

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
INSPECTORATUL DE SECURITATE JUDETEAN
= BISTRITA-NASAUD =

523
STRICT SECRET
S.C.Nr.146
Ex.Nr. 1

Nr. 113674
din 26 dec.1968.

cabinet
10.252.

C A T R E

CONSILIUL SECURITATII STATULUI
- Cancelaria -
= B U C U R E S T I =
=====

La ordinul Dvs.Nr.8945 din 26.XI.1968,cu privire la identificarea elementului care a fost împuşcat în noaptea de 20 iulie 1950,în hotarul Dîmbului,raportăm:

Din verificările efectuate,precum şi din studierea dosarului fond operativ Nr.73579,care se află clasat la Secţia " C "a Inspectoratului de Securitate Judeţean Cluj,rezultă că cel împuşcat este numitul GRINDEANU ALEXANDRU,despre care se cunoaşte următoarele:

Este născut la 16.X.1886 în comuna Silivaşul de Cîmpie,judeţul Bistriţa-Năsăud,fiul lui TANASE şi TODORICA,de profesie agricultor,a posedat în trecut suprafaţa de 90 Ha.pămînt,fost moşier,fiind expropriat în 1949.

Mai rezultă că cel în cauză a activat în P.N.L.Brăteanu,avînd funcţia de membru în comitetul judeţean Cluj şi preşedintele organizaţiei comunale Silivaşul de Cîmpie.

La data de 1 aug.1946,în plasa Sărmaş,a fost ţinut un tîrg săptămînal la care s-au adunat mai mulţi cetăţeni.Cu această ocazie Dr.ANATOPAL din Cluj,preşedintele P.N.L.jud.Cluj,a ţinut un discurs oamenilor în favoarea P.N.L.BRĂTEANU,căutînd să denigreze B.P.D.după care s-a încins o bătaie între populaţie iniţiată de

cel care erau de partea P.N.L. BRATEANU, trecind la devastarea bazarurilor cît și a secției de îmbrăcăminte și încălțăminte din Sărmaș.

La această acțiune a luat parte și numitul GRINDEANU ALEXANDRU împreună cu fiul său GRINDEANU IOAN-EUGEN zis NITU, pentru care fapt au fost arestați și condamnați.

După expropriere, cel în cauză a căutat să ducă activitate de instigare împotriva înființării C.A.P.-ului în comună și avea o batoză, proprietate personală, pe care nu o alimenta la timp cu combustibilul necesar, provocînd greutăți în buna desfășurare a campaniei agricole.

Pentru aceste motive, după cum rezultă din dosar, în seara zilei de 21.VII.1950, a fost arestat de organele de securitate Cluj.

În timp ce deținutul era transportat, s-a defectat mașina, în locul numit "Dealul Sărmașului" (Hotarul Dîmbului) pe șoseaua Cluj-Tg. Mureș. Fiind noapte, i s-a pus în vedere să nu se depărteze de mașină. Cetățeanul GRINDEANU ALEX., a solicitat să fie lăsat să-și facă necesitățile, profitînd de întunericul nopții, a încercat să evadeze, rugînd într-un lan de porumb. După somațiile legale nu s-a oprit, astfel că organele ce-l escortau au deschis foc asupra lui și a fost împușcat mortal, lucru ce rezultă din declarațiile ofițerilor care l-au arestat: Lt. IRIMIES PAVEL și Slt. MARGINEANU VASILE, foști ofițeri ai Dir. Regionale a Securității Poporului Cluj, în prezent pensionari, cu domiciliu pe raza județului Cluj.

Din certificatul medical întocmit de Dr. DORDEA TRAIAN, în ziua de 22.VII.1950, reiese că GRINDEANU ALEX a fost împușcat din spate de la o distanță de 2-10 metrii, cu o armă calibru 8-9 mm., avînd trei perforații, două la nivelul inferior al ambilor omoplați, iar a treia la nivelul intern al spinei omoplatului stîng.

Cercetările cu privire la împrejurările în care a fost împușcat GRINDEANU ALEXANDRU, au fost efectuate după cum rezultă din procesul-verbal, de către Lt. Col. de securitate CUTEANU GHEORGHE din Dir. Reg. a Securității

Poporului Cluj, în prezent pensionar, domiciliat în Cluj.

Raportăm că după consultarea dosarului
operativ a numitului GRINDEANU ALEXANDRU, a fost restituit
Inspectoratului Județean de Securitate Cluj.

Înaintăm alăturat scrisoarea ce ne-a fost
trimisă.

INSPECTOR ȘEF

Colonel,

DUMBRĂSCU NICOLAI.

LOC. ȘEF SERVICIU,

Major,

RUSU GRIGORE.

Red. Rusu G.
Dact. Neamțu A.
2 ex.

NOTA

IX/052 din 1 iunie 1968

526

*S
Să fie raportat
acest exp. la
C.A. națională C.I.P.
lt. Col. H. H. H.*

Exp. Păre adresă din Sibiu (din interior GHITA și MITICA)
Dest. GRINDEANU ION Com. Silveșul de Cimpie poșta Urmenișu
Jud. Bistrița

....."Eu i-am scris ei (la ANUTA din Tg. Mureș) că acum
e cazul să facă un memoriu la Comitetul Central la București
și la Prefectura sau Comitetul Județean Cluj prin care să
arate cum a fost luat noaptea părintele lor, de la domiciliu
și l-au dus între hotare și l-au omorât fără nici-o lege. Să
se cerceteze cine au fost bandiți și din a cui ordin au făcut
această crimă.

Vinovați să-și ia pedeapsa. Iar dacă știu ~~pe~~ pe
vreunul din ceata de criminali să-l denunțe ca prin el să
se afle și ceilalți criminali. Până acum a nu mi-a răspuns
la scrisoare.....

Trebuie făcută o cerere din partea aparținătorilor
lui direcți, soție și copil prin care să arate cum a fost
luat dela domiciliu în noaptea de 20 iulie 1950 de către
securitatea din Cluj și că de atunci nu s-a mai auzit nimic
de el nici nu s-a mai întors acasă. După relatările unor
oameni ca IOSIF BOANTA și alții care au fost chemați de i-au
făcut groapa, ar fi fost omorât în aceeași noapte și îngropat
în hotarul Dimbului. Cer ca să se facă cercetări și să se
constate oficial moartea lui....."

CONSILIUL SECURITĂȚII STATULUI
CABINET

STRICT SECRET

Ex.nr.2.

S.C.108

C ă t r e

Nr. 8945
din 26.11. 1968

INSPECTORATUL JUDEȚEAN DE SECURITATE
BISTRITA - tov. inspector șef

Vă trimitem alăturat nota nr.052 din 1 iunie 1968, provenită pe linia Direcției a IX-a, adresată numitului GRINDEANU ION, din comuna Silvașul de Cîmpie, poșta Urmenișu, județul Bistrița. Conform ordinului tovarășului prim-vicepreședinte al C.S.S. general-locot Grigore Răduică, vă rugăm să întreprindeți măsuri pe lângă destinatar, pentru a stabili cine a fost persoana despre care se spune în scrisoare că a fost împușcată în noaptea de 20 iulie 1950.

În cazul în care elucidarea celor semnalate nu intră în competența dv., lucrarea să fie înaintată organelor județene de securitate, care se vor conforma ordinului rezolutiv al tov. prim-vicepreședinte al C.S.S. și anume: "Organele de securitate județene de care depinde comuna unde este hotarul Dîmbului, să verifice și să ne informeze".

D.O.

LT.COLONEL DE SECURITATE
Both Ioan, *[Signature]*

red.B.I.
dactil.T.I.